

Phu Nhân Tại Thượng

Contents

Phu Nhân Tại Thượng	3
1. Giới Thiệu	4
2. Chương 1	4
3. Chương 2	6
4. Chương 3	8
5. Chương 4	11
6. Chương 5	13
7. Chương 6	15
8. Chương 7	17
9. Chương 8	19
10. Chương 9	22
11. Chương 10	24
12. Chương 11	26
13. Chương 12	29
14. Chương 13	31
15. Chương 14	33
16. Chương 15	35
17. Chương 16	37
18. Chương 17	40
19. Chương 18	42
20. Chương 19	45
21. Chương 20	47
22. Chương 21	49
23. Chương 22	51
24. Chương 23	54
25. Chương 24	56
26. Chương 25	58
27. Chương 26	60
28. Chương 27	62
29. Chương 28	64
30. Chương 29	66
31. Chương 30	69
32. Chương 31	72
33. Chương 32	74
34. Chương 33	76
35. Chương 34	79
36. Chương 35	81
37. Chương 36	84
38. Chương 37	87
39. Chương 38	90
40. Chương 39	93
41. Chương 40	96

42. Chương 41	98
43. Chương 42	101
44. Chương 43	104
45. Chương 44	107
46. Chương 45	110
47. Chương 46	113
48. Chương 47	116
49. Chương 48	118
50. Chương 49	121
51. Chương 50	124
52. Chương 51	127
53. Chương 52	129
54. Chương 53	133
55. Chương 54	136
56. Chương 55	138
57. Chương 56	141
58. Chương 57	144
59. Chương 58	147
60. Chương 59	150
61. Chương 60	152
62. Chương 61	155
63. Chương 62	157
64. Chương 63	160
65. Chương 64	163
66. Chương 65	165
67. Chương 66	168
68. Chương 67	171
69. Chương 68	174
70. Chương 69	176
71. Chương 70	179
72. Chương 71	182
73. Chương 72	187
74. Chương 73	189
75. Chương 74	192
76. Chương 75	195
77. Chương 76	197
78. Chương 77	200
79. Chương 78	202
80. Chương 79	204
81. Chương 80 [h]	207
82. Chương 81 [h]	209
83. Chương 82	211
84. Chương 83	212
85. Chương 84	214
86. Chương 85	216
87. Chương 86	219
88. Chương 87	221
89. Chương 88	223
90. Chương 89	225
91. Chương 90	227
92. Chương 91	230
93. Chương 92	232
94. Chương 93	234
95. Chương 94	236

96. Chương 95	239
97. Chương 96	242
98. Chương 97	244
99. Chương 98	246
100. Chương 99	248
101. Chương 100	251
102. Chương 101	253
103. Chương 101	255
104. Chương 102	257
105. Chương 103	259
106. Chương 104	261
107. Chương 105	263
108. Chương 106 [h]	265
109. Chương 107	267
110. Chương 108	269
111. Chương 109	271
112. Chương 110	273
113. Chương 111	275
114. Chương 112	277
115. Chương 113	279
116. Chương 114	281
117. Chương 115	283
118. Chương 116	285
119. Chương 117	288
120. Chương 118	290
121. Chương 119	292
122. Chương 120	294
123. Chương 121	296
124. Chương 122	298
125. Chương 123	300
126. Chương 124	302
127. Chương 125	304
128. Chương 126	307
129. Chương 127 [h]	310
130. Chương 128	312
131. Chương 129	314
132. Chương 130	317

Phu Nhân Tại Thượng

Giới thiệu

Gia đình Đồ Cửu Mị hành nghề mổ heo, mẫu thân nàng nói, nữ nhân quan trọng nhất là có thể sinh

1. Giới Thiệu

Phu Nhân Tại Thương

Tác giả: Minh Dã

Thể loại: thê thiếp, cổ trang, trạch đấu, hài

Tình trạng RAW: Đang tiến hành

Editor: Lạc Thủy Vô Tâm

Nguồn: lacthuyvotam.wordpress.com/phu-nhan-tai-thuong/

Văn án

Gia đình Đồ Cửu Mị hành nghề mổ heo, mẫu thân nàng nói, nữ nhân quan trọng nhất là có thể sinh đẻ, vì vậy mẫu thân một mạch sinh tám nhi tử, cuối cùng sinh nàng cùng muội muội song sinh Đồ Thập Mị, có thể nói là thập toàn thập mỹ.

Lý Trì Nguyệt, bất luận địa vị của nàng có bao nhiêu tôn quý, không thể sinh đẻ chính là khiếm khuyết trong mắt thế nhân, nàng vì phu quân nạp mười mỹ thiếp, dự định vì nhà phu quân khai chi tán diệp.

Vì vậy Đồ Cửu Mị có thể sinh đẻ của Đồ gia bị hầu phủ khiêng về, chính là tiểu thiếp thứ chín.

Nói tóm lại, chính là chuyện phòng the của Phu Nhân và mỹ tiểu thiếp.

2. Chương 1

Đồ Cửu Mị tỉnh lại, nam nhân kia đã sớm đi mất, đau đớn xé rách đêm qua giống như ác mộng, khiến nàng nghĩ lại vẫn còn sợ, mà thân thể vẫn lưu lại đau đớn, nhắc nhở nàng bản thân xác thực đã trở thành tiểu thiếp của phủ Bình Âm Hầu.

“Cửu Phu Nhân nên thức dậy rửa mặt chải đầu rồi, chờ lát nữa còn phải đến kính trà thỉnh an Đại Phu Nhân.”

“Hảo, ta lập tức dậy.” Đồ Cửu Mị có chút hoảng loạn bò dậy.

Lục Đào nhìn Đồ Cửu Mị dáng vẻ thấp hèn, chỉ cảm thấy quả thật là nữ nhi do tiểu môn tiểu hộ nuôi lớn, lên không được đại sảnh, xem ra còn phải chỉ điểm nhiều hơn một chút, dù sao bản thân cũng làm thiếp thân nha hoàn cho nàng, sủng nhục liên quan cùng một chỗ, bất quá Cửu Phu Nhân này dung mạo trái lại vô cùng mỹ. Thị thiếp Hầu phủ đông đảo, ai cũng mỹ mạo hơn người, khó có được chính là dung mạo của Cửu Phu Nhân dĩ nhiên là loại chen ép cả hoa mẫu đơn, dáng vẻ rất được.

Lục Đào hầu hạ nàng rửa mặt chải đầu cùng mặc y phục, Đồ Cửu Mị từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ được người khác hầu hạ như vậy, chỉ cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Bất quá Lục Đào trái lại rất khéo tay, rất nhanh đã búi tóc cho nàng xong rồi, nhìn mái tóc thiếu nữ trong gương được búi lên, Đồ Cửu Mị có chút mất mát không nói nên lời, đều nói hào môn sâu tựa biển, cũng không biết Phu Nhân kia có dễ sống chung hay không.

“Người tên là gì?”Đồ Cửu Mị cảm thấy nhân gia đại hộ chính là không giống người thường, chính là nha hoàn đều tuần tú. Đồ Cửu Mị không biết Lục Đào là nhất đẳng tỷ nữ, dĩ nhiên dung mạo không thể quá kém.

“Nô tỷ gọi Lục Đào.”Lục Đào nhìn nữ tử trước mắt được bản thân trang diện càng phát ra mỹ lệ, thật là thoả mãn, Cửu Phu Nhân này ngược lại thực sự là thiên sinh lệ chất, trang dung một chút là có thể câu ánh mắt người khác.

“Phu Nhân, nàng là người như thế nào?”Đồ Cửu Mị vẫn là nhịn không được hỏi Lục Đào.

“Chỉ cần người không phạm vào quy tắc, Phu Nhân tất nhiên là dễ ở chung, những phòng khác, người trái lại không cần quá chú ý, dù sao thì hầu phủ này vẫn là Hầu gia cùng phu nhân nói mới tính, hầu hạ Hầu gia cùng Phu Nhân cho tốt là được.”Lục Đào nhàn nhạt nói.

Đồ Cửu Mị nghe xong cũng không cảm thấy an lòng, mang theo bất an cùng khẩn trương, sau khi trang điểm hoàn tất, liền theo Lục Đào cùng hai nha hoàn khác đi tiền thính.

Đồ Cửu Mị cảm thấy khẩn trương không ngớt, bởi vì vô số đôi mắt chăm chú nhìn nàng, có thiện ý, có quan sát, không hề che giấu, không hề có hảo ý, nói chung những ánh mắt này giống như kim châm, đâm đến nàng cả người khó chịu. Ở đây vị sơn phần nồng đậm, Đồ Cửu Mị không dám quan sát các nữ nhân trang dung xinh đẹp, chỉ dám không chớp mắt nhìn phía trước, nhìn nam tử cùng nàng kia đang ngồi ở chính đường. Nam tử đó là phu quân đêm qua đã qua đêm cùng nàng, mà nữ tử hẳn là thể tử của hắn, vị Phu Nhân mà ngày sau nàng phải lấy lòng đi. Đồ Cửu Mị thấy rõ tướng mạo của Phu Nhân, nàng chỉ cần ngồi ở chỗ kia, Đồ Cửu Mị đều cảm thấy nàng cùng với những nữ tử khác bất đồng, cao cao tại thượng như trăng sáng trên bầu trời, ánh mắt khi nhìn bản thân, khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân giống như một con kiến hôi trên mặt đất, khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy sợ hãi, có thể là do bản thân nàng chưa bao giờ gặp qua một nữ tử tôn quý bất phàm như vậy.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị xuất hiện giữa một đám hoa tươi, dung mạo như vậy, cho dù vào trong cung cũng có thể phát triển, chẳng trách nhà nàng thế nào cũng không nguyện ý đưa vào hầu phủ làm thiếp, chẳng trách lần đầu cự tuyệt lại nói phải làm chính thất một nhà, nhất gia chi mẫu, nếu không cho dù là tiểu thiếp nhà quyền quý, hoặc như tiểu thiếp của hầu phủ quả thực là ủy khuất dung mạo này rồi. Thà làm đầu gà chứ không làm đuôi phượng, một nữ nhi nhà đồ tể, dĩ nhiên có tâm tư như vậy, trái lại khiến Lý Trì Nguyệt phải nhìn với ánh mắt khác, nhưng nữ tử trước mắt đem sợ hãi cùng bất an viết đầy trong ánh mắt, không giống như một nữ tử có dã tâm lớn như vậy.

Lục Đào nhìn thấy Đồ Cửu Mị đang nhìn chăm chăm Phu Nhân, bất động thanh sắc nhẹ nhàng đẩy một chút, ý bảo nàng lập tức dâng trà cho Phu Nhân.

Đồ Cửu Mị lúc này mới phản ứng, nàng chăm chú nhìn Phu Nhân nhìn hồi lâu, mặt có chút nóng, Phu Nhân sẽ không trách nàng thất lễ đi.

“Phu Nhân mời dùng trà.”Đồ Cửu Mị nhịn xuống run rẩy trên tay, dâng trà cho Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt tiếp nhận trà trong tay Đồ Cửu Mị, sau đó hướng Đồ Cửu Mị khẽ gật đầu.

“Ở trong phủ có quen không?”Lý Trì Nguyệt nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà rồi đưa a ma bên cạnh.

“Đã quen.”Chính là không bao giờ thích, Đồ Cửu Mị cũng biết nhất định phải trả lời như vậy.

“Vậy là tốt rồi. Người cũng dâng trà cho các vị tỷ tỷ của người đi.”Lý Trì Nguyệt ôn hoà nói.

Đồ Cửu Mị dĩ nhiên phải nhất nhất dâng trà cho các thi thiếp ở một bên đã đợi lâu rồi, lúc này mới nhất nhất nhìn vài lần, chỉ biết những nữ nhân này một người so với một người lại càng mỹ mạo, Đồ Cửu Mị thầm nghĩ, thật giống như vào hoa viên, chưa bao giờ thấy qua nhiều mỹ nhân như vậy, tranh kỳ khoe sắc, Phu Nhân này cũng thật rộng lượng, bằng lòng cho phu quân nạp nhiều mỹ như vậy.

Sau khi Đồ Cửu Mị nhất nhất dâng trà xong, nam nhân kia thương tiếc nàng, liền để nàng về trong viện của mình dùng bữa trước.

“Hầu gia thật đúng là thương tiếc mỹ nhân, thật là có người mới quên người cũ.”Đồ Cửu Mị mơ hồ nghe được người khác nói như vậy, chỉ cảm thấy nữ tử này nói năng rất tùy tiện.

“Sao có thể, bản hầu gia vũ lộ quân triêm....” Nam nhân kia cũng tùy tiện trả lời, lời sau đó, nàng cũng nghe không thấy nữa, chỉ cảm thấy hai người này thiếu đứng đắn, làm trò liếc mắt đưa tình trước mặt Phu Nhân, cũng không biết Phu Nhân có buồn bực. Dĩ nhiên, buồn bực hay không buồn bực cũng sẽ không liên quan gì đến nàng.

Trở lại trong viện của nàng, Đồ Cửu Mị cảm thấy trong lòng thả lỏng không ít, hoàn hảo một người ở một viện coi như thanh tĩnh, tuy nói làm thiếp người ta nhưng rốt cuộc cũng là nhà quyền quý, dĩ nhiên ỏi một tiểu thiếp một đại viện, nhà bình thường một người không thể ở một đại viện lớn như vậy.

Sau khi dùng điểm tâm, Đồ Cửu Mị dĩ nhiên không biết làm gì.

“Lục Đào, chúng ta phải làm gì?” Đồ Cửu Mị hỏi Lục Đào bên cạnh.

“Ba ngày này là tân hôn của người cùng Hầu gia, chỉ cần ở trong viện làm quen hoàn cảnh là tốt rồi, ba ngày sau, Phu Nhân sẽ sai ma ma đến dạy người các quy tắc.” Nữ tử xuất thân tiểu môn tiểu hộ, đều sẽ được ma ma dạy các quy tắc, để tránh ngoại nhân nhìn vào chê cười.

“Nga.” Chỉ có thể ở trong viện, Đồ Cửu Mị liền hiểu được, Hầu gia phủ này đại khái là không thể đi loạn, quả thực giống như muối muối nói, như chim trong lồng.

“Người có thể nói qua về tình huống của Hầu gia phủ sao? Chuyện gì cần chú ý?” Đồ Cửu Mị hỏi, nàng biết hiểu một ít tình huống, đối với bản thân mà nói là chuyện tốt.

Lục Đào thấy nàng hỏi như vậy, liền biết Cửu Phu Nhân này ngược lại không giống hương dã thôn phụ vô tri không hiểu gì, đây là chuyện tốt, hầu hạ một chủ tử thông minh so với chuyện gì khác điều trọng yếu hơn.

“Lão Phu Nhân mấy năm nay đều ở phật đường rất ít quản sự, chuyện trong phủ, hơn phân nửa đều là Phu Nhân lo liệu, Phu Nhân đối xử với mọi người luôn bình đẳng, chỉ cần không làm ra sai trái gì, ở đây vinh hoa phú quý thế nào đều là hưởng không hết, nếu có thể thay Hầu gia khai chi tán diệp, vậy nửa cuộc đời sau càng có chỗ dựa.” Phu Nhân đối với mọi người luôn rất rộng lượng, chưa bao giờ thiếu chi tiêu cho thiếp thất, ăn, mặc tất cả đều là tốt nhất Bình Âm huyện. Phu Nhân bởi vì thân thể tổn thương từ trong bụng mẹ, không thể sinh con, cho nên mới thay Hầu gia nạp mỹ thiếp nhiều như vậy.

“Còn các phu nhân khác?” Sắc mặt các thiếp thất khác đều vô cùng tốt, Đồ Cửu Mị đoán rằng nguyên phối Phu Nhân đại để là một người rộng lượng, sẽ không khó xử thiếp thất, chỉ là đột nhiên nhiều ra mấy “tỷ tỷ”, Đồ Cửu Mị không tin mỗi người đều dễ chung sống.

“Nhị phu nhân – Bình Nhi vốn là thiếp thân nha hoàn bên cạnh Đại Phu Nhân, cùng Đại Phu Nhân tình cảm không giống như kẻ khác, cần phải tôn trọng nàng một chút. Tam phu nhân Diêu Huệ là thứ nữ của Diêu viên ngoại Thanh Âm trấn, trái lại có vài phần tri thư đạt lý. Tứ phu nhân Hồ Cẩm là cháu họ của lão phu nhân, tính tình có chút kiêu căng bình thường nên tránh gặp một chút. Ngũ phu nhân, Liễu Phi Nhân vốn là nữ tử phong trần, là Hầu gia tự mình nạp vào cửa, được Hầu gia yêu thích. Lục phu nhân Tôn Bình Bình, là tửu phiến chi nữ, miệng lưỡi lạnh lợi, phải để ý đừng đắc tội. Thất phu nhân Thôi Loan Thúy, vốn là quan gia nhạc kỹ, cũng là Hầu gia tự nạp, có chút tâm kế. Bát phu nhân Đỗ Tiểu Mai, mới vào cửa năm trước, nữ nhi nông hộ.” Lục Đào đem tất cả bản thân hiểu biết nói cho Đồ Cửu Mị nghe.

Đồ Cửu Mị nỗ lực đối chiếu tên cùng dung mạo của những mỹ nhân đã thấy, biết thân phận của những người này, mới biết sau này nên ứng đối thế nào.

3. Chương 2

Nói đến thân phận của Đồ Cửu Mị, vậy quả thực cũng chỉ tốt hơn nữ tử nông hộ một chút. Nhà Đồ Cửu Mị là một phú hộ, cho nên Đồ Cửu Mị chưa bao giờ vì ăn thịt mà lo nghĩ, bởi vì nhà nàng mổ lợn, trong thời đại có thịt sẽ cảm thấy hạnh phúc này, Đồ Cửu Mị ngày qua ngày rất dễ chịu, so với người bình thường tốt hơn rất nhiều. Nếu như thật muốn vì nhà nàng định một danh hào, đó chính là đồ tể thế gia. Phụ thân

của nàng lớn lên cường tráng cao to, cơ thịt trên người và sự dữ tợn trên mặt đều có thể hù dọa hãi tử bên cạnh phát khóc, đặc biệt là lúc tay cầm dao mổ lợn, mười người thấy phụ thân nàng sẽ có chín cảm thấy phụ thân nàng là ác nhân. Mẫu thân của nàng tương đối xinh đẹp, nếu không sẽ không sinh nàng cùng muội muội xinh đẹp như vậy, mẫu thân nàng tính tình nóng nảy, giọng cũng lớn, bị người khác gọi là sư tử Hà Đông. Cảnh tượng Đồ Cửu Mị thấy khi còn bé đó là mẫu thân nàng thường cầm thái đao, truy đánh nàng huynh trưởng, quả thật là một đại hãn phụ.

Đồ Cửu Mị có tám ca ca, niên kỷ lớn, phần lớn đã thành thân ra ở riêng, hiện tại ở lại trong nhà chỉ có lục ca, thất ca còn có bát ca. Quan hệ tốt nhất với Đồ Cửu Mị chính là muội muội song sinh Đồ Thập Mị, Đồ Cửu Mị cảm thấy muội muội nàng cũng không giống những nữ tử khác, muội muội từ nhỏ đã có chủ kiến, thích theo lục ca đọc sách viết chữ, thích đọc sách, chữ viết đẹp hơn lục ca rất nhiều, đầu óc lại cực kỳ thông minh, cái gì đều không làm khó được nàng. Dù sao thì Đồ Cửu Mị cảm thấy muội muội nàng không phải người bình thường, là người nàng rất sùng bái. Khi còn bé có một lão đạo đi ngang qua nhà nàng, đoán mệnh cho nàng cùng muội muội, nói nàng cùng muội muội đều là phú quý không cần nói, muội muội nàng lại càng không cần nói, ngày sau tất nhiên phúc hậu. Đồ gia cho là lời cát lợi thông thường nên cũng không để ở trong lòng, dù sao thì nơi thôn dã làm sao bay ra Phương Hoàng đây? Nhưng Đồ Thập Mị vốn rất thân cận Đồ Thập Mị cảm thấy đây cũng không phải là không có khả năng.

Năm nay, Đồ Cửu Mị mười tám tuổi, từ sau khi nàng cùng muội muội được mười ba tuổi, cánh cửa nhà nàng đều nhanh bị bà mối tới cửa cầu thân giẫm nát, nhưng mẫu thân nàng đã lên tiếng, nữ nhi phải giữ lại đến mười tám tuổi mới lập gia đình. Nhi tử có nhiều cũng không đáng giá như vậy, cho nên Đồ đại nương đối với nữ nhi thương yêu vài phần, không muốn nữ nhi quá sớm gả ra ngoài vì nhà người khác lo liệu gia vụ, muốn giữ ở bên người nuôi thêm vài năm. Dù sao thì cũng không sợ niên kỷ lớn, gả không ra. Phương viên mấy trăm dặm, Đồ đại nương dám cam đoan, khuê nữ nhà nàng lớn lên xinh đẹp nhất.

Tỷ muội Đồ gia lớn lên mỹ mạo, còn có thể nói là thập toàn thập mỹ, phương viên trăm dặm mọi người đều biết, nhưng bư hãn Đồ đại nương đã nói nha đầu nhà nàng không thể làm thiếp cho người khác, thà làm đầu gà, không làm đuôi phượng.

Lý Trì Nguyệt ngẫu nhiên nghe nói đến thập toàn thập mỹ, lại nghe nói nhà nàng có thể sinh đẻ rất tốt, liền khiến bà mối đi làm mai, dĩ nhiên bị cự tuyệt. Theo bà mối nói, còn là nữ nhi Đồ gia tự mình cự tuyệt, cuối cùng câu nói kia truyền đến tai Lý Trì Nguyệt.

Câu nói kia cũng không phải là Đồ Cửu Mị nói, mà là lão yêu Đồ gia Đồ Thập Mị nói, chỉ là hai người lớn lên cực kỳ tương tự, ngoại nhân phân biệt không rõ.

Đồ gia cự tuyệt hì cự tuyệt đi, Lý Trì Nguyệt cũng không muốn ý thế hiếp người, dùng quyền thế ép Đồ gia đem người đưa tới, cứ thôi đi.

Chỉ là không nghĩ tới trong lúc mấu chốt này, tam lang Đồ gia lại gây sự, sẽ bị kiện, đối phương lại là đại tộc, Đồ gia tam lang sợ là dữ nhiều lành ít, ngay lúc toàn gia mặt ủ mày chau, Đồ Thập Mị liền đề nghị đáp ứng hôn sự với Bình Âm Hầu, dù sao thì Bình Âm Hầu địa vị rất hiển hách ở Bình Âm Huyện.

Đồ Thập Mị vốn đề nghị để bản thân gả đi, nhưng Đồ Cửu Mị làm sao có thể để muội muội bản thân rất sùng bái, rất thương yêu chịu ủy khuất, liền nhận lấy trách nhiệm của tỷ tỷ, trong lòng nàng, muội muội là một nữ nhân có thể biến thành Hoàng Hậu, cho dù không được cũng nhất định tốt hơn so với làm cữu thiếp trong phủ Bình Âm Hầu, chỉ là nếu muội muội đi tuyển tú nữ, mẫu thân sợ là tức giận đến hỏng mắt, nghĩ đến người trong nhà, trong lòng Đồ Cửu Mị liền càng thêm mất mát.

Đồ Cửu Mị nhớ đến lời muội muội căn dặn lúc nàng sắp xuất môn, muội muội bảo nàng lấy lòng phu nhân nhà này, muội muội nói nhà này cùng nhà khác bất đồng, phu quân sung hạnh hay không cũng không trọng yếu, quan trọng nhất là có thể cùng phu nhân giao hảo. Bởi vì phu nhân nhà này là quận chúa, chính tông hoàng thân quốc thích, phụ vương nàng là hoàng thúc tức thân vương quyền khuynh triều dã, nàng là quận chúa được sủng ái, địa vị so với Công Chúa không được sủng ái còn muốn tôn quý hơn, lúc nhỏ xuất nhập cung đình nhiều lần, cùng đương kim Hoàng Thượng và Vĩnh Lạc trưởng Công Chúa giao tình đều là vô cùng tốt, gả cho Bình Âm Hầu Hạng Huy xem như là hạ thấp thân phận rồi. Cao môn hạ giá cũng là vì Túc Thân Vương thương yêu nữ nhi, nữ nhi lại là hoàng thân, không người dám khi dễ, nếu là để nữ nhi ủy khuất, Túc Thân Vương một đầu ngón tay thuận tiện có thể bóp chết Bình Âm Hầu. Đồ Cửu Mị nhớ

đến phu nhân cao cao tại thượng, liền biết người đó không dễ lấy lòng, nếu là muội muội ở đây, nhất định sẽ biết phải làm sao lấy lòng, nàng cảm thấy thế gian sẽ không có chuyện gì làm khó được muội muội. Đồ Cửu Mị đã từng nói với muội muội, nếu nàng cùng muội muội có thể cùng gả ột phu quân thì tốt rồi, ngày sau nhất định không cần vì mọi chuyện ưu sầu. Khi đó muội muội còn cười nói, cũng không xem thiên hạ này có ai có thể nhận nổi diễm phúc này, cũng không sợ giảm thọ sao.

Ba ngày này, phu quân của nàng vẫn ở lại trong viện, Đồ Cửu Mị không thể không chỉ không cảm thấy vui vẻ, ngược lại chỉ cảm thấy chán ghét. Cũng may ba ngày sau, phu quân nàng liền không ở trong viện của nàng nữa. Mẫu thân nàng trước đó vẫn lo lắng hầu phủ này thế thiếp đông đảo, còn sợ nàng tiến đến chịu cuộc sống cô quả, nhưng Đồ Cửu Mị hiện tại ước gì liền thủ tiết, nàng biết bản thân sinh tâm tư như vậy có chút ác độc, nhưng nàng xác thực không thích bị Hầu gia chạm vào. Cũng may, trong phủ này mỹ thiếp đông đảo, trong lòng Đồ Cửu Mị cảm thấy may mắn.

Ngày thứ tư, phu nhân liền phái ma ma đến dạy quy củ cho Đồ Cửu Mị, ma ma này họ Trương, là ma ma bồi giá của phu nhân, vốn là giáo đạo ma ma trong cung đình, thực sự là một lão thái cực kỳ nghiêm lệ, nhìn khuôn mặt đó, Đồ Cửu Mị liền biết nàng hẳn là nhiều năm chưa từng cười qua, da mặt kéo căng quá chặt chẽ, cho dù người khác làm gì nàng cũng không vui.

Ăn phải có tướng ăn, ngồi phải có tướng ngồi, đứng phải có tướng đứng, ngồi phải đoan trang, phải có thứ tự, đứng phải thẳng cũng phải có tôn ti, chính là xem thường người mà, nàng cảm thấy bản thân thiếu đoan trang, Đồ Cửu Mị nhìn lòng bàn tay bản thân đã trúnng vài thước, bàn tay mềm mại đỏ bừng, trong lòng liền ủy khuất vô cùng. Nàng cũng chỉ là làm thiếp cho người mà thôi, cũng không phải làm Hoàng Hậu , không cần đoan trang, không phải là nàng còn muốn đem nàng dạy đến giống như phu nhân đó chứ. Tuy nói, Đồ gia chỉ là đồ tể, nhưng Đồ Cửu Mị ở nhà cũng không ném qua khổ cực gì. Nhưng ma ma này thực sự đáng trách, chính là nàng ăn cái gì cũng muốn quản. Nhà nàng giết lợn, bữa cơm không rời thịt heo, Đồ Cửu Mị đương nhiên là rất thích ăn thịt, nhưng ma ma kia ngay cả chuyện này cũng quản, nói nữ tử ẩm thực phải thanh đạm, thứ đầy mỡ, ngay cả thịt cũng không cho nàng ăn nhiều, nghĩ đến đó trong lòng Đồ Cửu Mị càng thêm ủy khuất. Nói như thế nào, Hầu gia phủ cũng không giống như ăn không nổi thịt, sao lại soi mói như vậy đây!ư

Trương má má nhìn Đồ Cửu Mị hơi cắn môi, vẻ mặt ủy khuất khóe mắt ươn ướt, tựa hồ đang cầu người, dung mạo quá cầu người, mị thái thiên thành, Trương má má chính là trong cung đã nhìn quen đủ loại màu sắc hình dạng mỹ nhân, đều cảm thấy loại dung mạo cầu người như vậy, trong cung cũng không nhìn thấy nhiều, nếu như đặt ở trước mặt phu nhân cùng Hầu gia, thực sự là chộc người, vì vậy Trương má má đối với Đồ Cửu Mị liền nghiêm khắc hơn vài phần.

Vì vậy trong lúc được Trương má má giáo dục, Đồ Cửu Mị ngày càng phát ra chán nản, một tháng gần gũi dĩ nhiên gây đi không ít, Trương má má kiên quyết đem hoa mẫu đơn tươi đẹp lần qua lần lại đến độ sắp tàn héo rồi. Cũng may cũng chỉ có một tháng, một tháng sau, Đồ Cửu Mị dưới sự giáo dục nghiêm khắc, dĩ nhiên có sự biến hóa, hành vi cử chỉ rất có tư thái nhà giàu, chỉ ít có thể hù dọa người ngoài, cũng không thể không nói Đồ Cửu Mị rất uyển chuyển.

Thấy Trương má má có một chút hối hận rồi, không phải là dạy đến quá tốt rồi, mà là nhìn thế nào cũng cảm thấy nàng càng chộc người.

4. Chương 3

Được Trương má má giáo dục một tháng, cũng không cần thỉnh an phu nhân, cũng không cần xã giao với các “tỷ tỷ” khác, đều là nhốt tại trong viện, cũng xem như bớt lo, Đồ Cửu Mị nghĩ như vậy cũng là sướng trong khổ.

Sau khi Trương má má rời khỏi, việc đầu tiên Đồ Cửu Mị làm đó là bảo Lục Đào căn dặn phòng bếp chuẩn bị thêm một chút thịt, nếu tiếp tục thanh đạm nữa, Đồ Cửu Mị sẽ cảm thấy bản thân đi làm ni cô, mà không phải làm mỹ thiếp.

Lục Đào nhìn khoe miệng ăn đến tràn đầy đầy mỡ của Đồ Cửu Mị, không tự giác muốn lắc đầu, mới vừa cảm thấy nàng được ma ma dạy dỗ có chút khí chất, không được nửa ngày liền đánh quay về nguyên hình rồi, quả nhiên là long sinh long, phượng sinh phượng, con chuột sinh hài tử trời sinh biết đào hang, nữ nhi nhà đồ tể, thích ăn thịt. Thịt kho tàu, thịt quay, thịt viên, thịt bao tử các loại, Lục Đào nhìn một bàn ăn này nhiều ngày sẽ không muốn ăn thịt nữa, nhưng nữ tử trước mắt dĩ nhiên còn ăn không chán, sức ăn so với một nam tử còn muốn lớn hơn một chút. Ăn nhiều thịt như vậy cũng không hủy đi tư thái thiên kiều bá mị của nàng, cũng là việc kỳ lạ.

Đồ Cửu Mị cảm thấy, nàng gả vào hầu phủ tới nay, hôm nay mới có một chút cảm giác hạnh phúc, mẫu thân quả nhiên nói không sai, ăn thịt mới là đại sự lớn nhất của nhân sinh, chẳng trách lúc trước mẫu thân suy nghĩ muốn gả nàng vào nhà đồ tể khác.

Lục Đào nhìn thấy Đồ Cửu Mị rốt cục có xu thế thu đũa, lập tức dâng khăn lau miệng, Đồ Cửu Mị cũng dần dần quen cảm giác được người khác hầu hạ, liền tiếp nhận khăn, giống như ma ma đã dạy, động tác phải chậm rãi, phải ưu nhã, chậm rãi chà lau khoe miệng, sau khi xác định đã lau sạch, mới đem khăn đưa lại cho Lục Đào.

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không, Lục Đào cảm thấy Cửu Phu Nhân nhà nàng không chỉ tinh thần tốt, ngay cả khí sắc đều tốt lên không ít, kiều diễm ướt át, quốc sắc thiên hương, trong đầu Lục Đào không tự giác nảy ra ý nghĩ này. Cũng may, phu nhân nhà nàng ngoại trừ lúc ăn thịt lộ nguyên hình, thời gian khác, sự giáo dục của Trương má má vẫn có chút hiệu quả, cũng có vài phần đáng về tiểu chủ tử rồi.

“Người nói, cả ngày không có việc gì như vậy, có thể đi tìm phu nhân giải buồn hay không? Nàng hẳn là cũng sẽ cảm thấy buồn bức, nhiều người luôn nóng nảy hơn một chút.” Đồ Cửu Mị hỏi Lục Đào.

Lục Đào nghe lời này, hiển nhiên sửng sốt, chưa bao giờ có thiếp thất nào cảm thấy buồn bức buồn bức mà dự định đi tìm phu nhân giải buồn, Cửu Phu Nhân này cũng thật sự to gan, cũng không ngấm lại phu nhân là thân phận gì, nguyện ý phản ứng nàng sao? Còn có, nàng không sợ phu nhân sao? Người đó là quận chúa, cũng là phu nhân, càng là chủ tử.

“Cửu Phu Nhân cảm thấy buồn bức, có thể tìm các phu nhân khác chơi đùa, chưa bao giờ có người đi tìm đại phu nhân.” Lục Đào đề nghị, hầu phủ nhiều phu nhân như vậy, ngược lại cũng là hai ba người tụ cùng một chỗ viết thời gian, nhị, tam, tứ ba phu nhân này giao tình tốt một ít, ngũ, thất hai vị phu nhân giao tình tốt, lục, bát phu nhân giao tình tốt, Cửu Phu Nhân trái lại có thể tìm một chỗ chen vào bên trong, ngoại trừ chỗ của ngũ phu nhân và thất phu nhân, hai chỗ khác đều có thể. Trong đó ngũ phu nhân Liễu Phi Nhân, Lục Đào cảm thấy vẫn phải nhắc nhở Cửu Phu Nhân một chút, đối với người này có thể tránh thì tận lực tránh xa, người đó thực sự không phải người đứng đắn gì, Lục Đào nghĩ đến Liễu Phi Nhân đều cảm thấy khó có thể mở miệng.

“Thật sự không thể tìm phu nhân sao?” Đồ Cửu Mị thất vọng hỏi, cũng không thể gặp nàng, vậy làm sao có thể tạo quan hệ? Đồ Cửu Mị cảm thấy quan hệ giữa người với người có thể tiến triển đều là dựa vào tiếp xúc.

Lục Đào cũng không biết nên trả lời thế nào, thật ra chính là Hầu gia cũng không phải muốn gặp là có thể gặp được phu nhân, huống Cửu Phu Nhân là thiếp thất không có bối cảnh, ngày thường lại mỹ mạo, phu nhân đại khái cũng sẽ không muốn gặp đi.

“Vậy người liền thử xem.” Lục Đào trái lương tâm nói, vấp phải trắc trở rồi sẽ không có ý nghĩ kỳ lạ như vậy nữa.

“Ân, hẳn là phải thử xem.” Không thử làm sao có cơ hội, Đồ Cửu Mị trầm nghĩ.

“Ta muốn gặp phu nhân, có thể giúp ta hỏi ý phu nhân một chút hay không?” Đồ Cửu Mị trắng lá gan hỏi thiếu nữ mặt lạnh, theo như Lục Đào nói, đây là thiếp thân tỷ nữ bên cạnh phu nhân An Nhi, giống như Bình Nhi, đều là từ phủ Túc Thân Vương mang đến, từ nhỏ hầu hạ. An Nhi một chút cũng không thua kém Bình Nhi phu nhân, dáng vẻ lạnh lùng, cũng có vài phần giống như một tiểu chủ tử, quả nhiên là người thiếp thân hầu hạ bên cạnh phu nhân, cũng là cao cao tại thượng. Đồ Cửu Mị lại sợ hãi, thật ra nàng yêu cầu đến gặp phu nhân, trong lòng cũng chột dạ.

“Người tìm phu nhân có việc sao?” An Nhi hơi nhướn mày, phu nhân lúc này đang đánh đàn, không thích người khác quấy rối.

“Không có việc gì, chỉ là muốn gặp phu nhân.” Nàng chỉ biết, phu nhân nhà này không dễ lấy lòng, mà ngay cả những người bên cạnh phu nhân cũng không dễ lấy lòng.

Một đồng nữ nhân, cũng không phải không ai muốn nịnh bợ quận chúa, muốn dán đến gần quận chúa, bắt quá đều kiên trì không được vài ngày, sau lại biết các nàng có thể được Hầu gia ân sủng hay không cũng không do quận chúa bên này tác động, không có việc gì thì tuyệt đối không chạy đến chỗ quận chúa nữa.

An Nhi tuy rằng cũng không thích lúc này có người quấy rầy quận chúa, nhưng nàng chỉ là nô tỳ, tuyệt đối không dám tự chủ trương, gặp hay không chỉ có quận chúa nói mới tính toán.

An Nhi liền đi vào thỉnh ý Lý Trì Nguyệt.

“Quận chúa, Đồ Cửu Mị cầu kiến.” An Nhi chờ Lý Trì Nguyệt đánh xong một khúc, mới tiến lên nói, lúc không có ngoại nhân, An Nhi gọi chủ tử là quận chúa. Trong lòng An Nhi, tiểu thư đầu tiên là quận chúa của nàng, thứ hai mới là phu nhân của Hầu gia phủ.

“Có việc gì?” Lý Trì Nguyệt nhướn mi hỏi.

“Không có việc gì, nàng nói muốn gặp người.” Ngay cả cơ cũng không tìm mà đến gặp quận chúa, muốn gặp là có thể gặp sao, Đồ Cửu Mị này suy nghĩ ngược lại rất ngây thơ.

“Không gặp.” Lý Trì Nguyệt nói xong liền tùy ý gảy cầm huyền, động tác hứng thú rã rời. Hôm nay phu nhân ngược lại cũng như Đồ Cửu Mị đã nghĩ, vô cùng buồn chán, không phải đánh đàn chính là viết chữ, đọc sách, nếu không thì chính là ngây người.

An Nhi đã sớm nghĩ đến đáp án này, nàng theo ý tứ của Lý Trì Nguyệt, xoay người chuẩn bị đi ra ngoài.

“Chờ đã, nàng muốn gặp, vậy để nàng vào đi.” Lý Trì Nguyệt đột nhiên thay đổi chú ý, nàng nhớ đến Đồ Cửu Mị là một mỹ nhân, hơn nữa là một nữ nhân có dã tâm, nữ nhân có dã tâm thì có một chút thú vị.

Đồ Cửu Mị đợi hồi lâu cũng không nhìn thấy An Nhi đi ra, cũng không biết phu nhân rốt cuộc là gặp hay không gặp, lúc dừng khí đến gặp phu nhân trong sợ chờ đợi cũng sắp tán đi, An Nhi mới khoan thai đi ra.

“Người theo ta vào đi.” An Nhi ôn hoà nói.

Đồ Cửu Mị liền thấp thỏm đi theo bên cạnh An Nhi, sau khi vào gian phòng, liền nghe một cổ hương thơm, dễ ngửi vô cùng, thì ra gian phòng của nữ tử nhà quyền quý là thơm như vậy, cũng không biết dùng hương liệu gì để huân. Nhìn vật phẩm bài trí trong gian phòng, trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm cảm thán, lúc này mới biết rốt cuộc nữ tử đều thích hương khuê đi.

Kéo quyển liêm, Đồ Cửu Mị liền thấy được phu nhân, phu nhân ngồi trước huyền cầm, cho dù là ở trong phòng, phu nhân không bới tóc, để tóc dài buông xuống rơi vào phía sau, thoạt nhìn một chút cũng không giống như nữ tử đã lập gia đình nhiều năm, dĩ nhiên vẫn giống như thiếu nữ.

Trong lòng Lý Trì Nguyệt hơi lạnh nhạt, Đồ Cửu Mị này thật đúng là một chút quy củ cũng đều không hiểu, không kiêng nể gì mà đánh giá khuê phòng của nàng thì thôi đi, chính là nhìn vào mắt nàng cũng không kiêng nể gì cả, cũng may không phải nam tử, nếu không phải cho nàng ném mùi đau khổ.

“Mị phu nhân vì sao muốn gặp ta đây?” Lý Trì Nguyệt hỏi, nữ nhân này tương mạo trái lại rất xứng với cách xưng hô Mị phu nhân.

Đồ Cửu Mị chấn động chốc lát mới phản ứng, Mị phu nhân này chính là gọi nàng, mặt nàng nóng rát, vẫn luôn cảm thấy tiếng Mị phu nhân này nghe tới rất kỳ lạ. Bất quá giọng nói của phu nhân lạnh lùng thanh lãnh, giống như con người của nàng, tràn ngập cảm giác xa cách, Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

“Phu nhân gọi ta Cửu Muội là được rồi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy vẫn là gọi nàng như vậy sẽ thân thiết một chút, thật ra trong nhà nàng mọi người đều gọi nàng Cửu Muội. Nguyên bản mẫu thân muốn đặt tên nàng là Cửu Muội, nhưng lục ca đọc qua một ít sách nói chữ muội quá mức tầm thường, nên lấy chữ mị.

Cửu Muội? Cửu Mị? An Nhi cảm thấy Đồ Cửu Mị tên này nghe có chút phiền lòng, phải hiểu rằng Đồ Cửu Mị không có tư cách làm tỷ muội cùng quận chúa.

5. Chương 4

“Phu nhân hỏi người, người trực tiếp trả lời phu nhân là tốt rồi.” An Nhi lãnh đạm nhắc nhở.

” Muốn gặp phu nhân, là muốn cùng phu nhân có quan hệ tốt.” Đồ Cửu Mị không có tâm cơ trực tiếp hỏi đáp.

” Lấy lòng ta, không chiếm được tiện nghi gì, ngược lại, ai ở trước mặt ta qua lại quá nhiều lần, trái lại sẽ chọc ta phiền chán.” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị cười như không cười, nữ nhân lớn lên đặc biệt mỹ mạo hơn nàng, nhìn, đều cảm thấy phiền chán.

” Ta cảm thấy không ai sẽ phiền chán đối với người thành tâm đối với mình.” Đồ Cửu Mị nghiêm túc nói, nàng vẫn tin quan hệ giữa người với người quý ở chân thành.

” Ai đi lấy lòng người khác sau khi gặp lại không tận lực biểu hiện thành tâm thành ý, người làm sao lại chắc chắn bản thân biểu hiện so với người khác thành ý hơn đây?” Lý Trì Nguyệt buồn cười nhìn Đồ Cửu Mị, nữ nhân này là ngây thơ hay là ngu ngốc đây?

” Ta cảm thấy chân thành hay giả ý đối phương nhất định có thể cảm nhận được.” Đồ Cửu Mị nghiêm túc nói, nàng không phải xem không hiểu trào phúng trong mắt Lý Trì Nguyệt, nhưng nàng cảm thấy nàng cũng không nói sai.

” Phải không?” Lý Trì Nguyệt tùy ý nhẹ nhàng gây cảm huyền, dù cho là thật tình, cũng phải nhìn người khác có thêm đề ý hay không. Bản thân làm chính thất nhận được sự tôn kính của thiếp thất phu quân nạp vào là đương nhiên, bất luận là chân tình hay giả ý, loại tôn kính này đều phải có, thiếp thất quá là đồ chơi của phu quân, cùng nàng cũng chỉ là quan hệ chu tở, nàng có thể hoàn toàn quyết định số phận những thiếp thất này. Thử hỏi người nào làm chính thất lại để tâm thiếp thất lấy lòng, Đồ Cửu Mị này, suy nghĩ thật đúng là đơn giản đến khiến người khác cảm thấy nàng ngu xuẩn.

” Cũng phải, Cửu Mị đối với phu nhân thành tâm vốn là chuyện dĩ nhiên.” Đồ Cửu Mị làm sao lại nhìn không ra tùy ý cùng lãnh đạm trong mắt Lý Trì Nguyệt, điều này nhắc nhở bản thân nàng thân phận hèn mọn khiến trong lòng nàng sản sinh vài phần chua xót. Nếu là phu nhân không đề điều này làm cho, chính là tùy ý đánh giá cũng là hiển nhiên, cho dù ngày sau sinh hài tử cũng không thể được gọi mẫu thân, cũng chỉ có thể gọi di nương, đây là nguyên nhân vì sao mẫu thân mọi cách không muốn nàng tiến nhập hậu phủ làm thiếp, mọi nơi đều kém một bậc.

” Người trái lại có thể thấy rõ tình cảnh của bản thân, đừng làm chuyện vô nghĩa, có tâm tư này, không bằng đi lấy lòng Hầu gia của người đi, người cũng yên tâm, từ trước đến nay ta đều đối xử bình đẳng, sẽ không cố ý khó xử ai.” Lý Trì Nguyệt trái lại có vài phần thiện ý nhắc nhở, nếu vì tranh thủ tình cảm lấy lòng nàng thì không cần, các nàng không làm gì quá phận, nàng sẽ không nhúng tay vào chuyện hậu viện, nếu không phải vì tranh thủ tình cảm, thì càng không cần lấy lòng nàng, bởi vì nàng chưa chắc đã cảm kích.

Đồ Cửu Mị là người cảm hoài liên, có khổ lại không nói được, nàng căn bản một chút cũng không muốn lấy lòng Hầu gia, không thích Hầu gia ngủ lại trong viện của mình, chỉ là muội muội nói nàng cần phải lấy lòng phu nhân, nói là chỉ có lợi không có hại, nhưng phu nhân này cũng là người rất khó lấy lòng, không cảm động thì thôi, còn muốn hắt hai chén nước lạnh. Mà thôi, phu nhân đều đã nói như vậy rồi, nàng cũng vui vẻ vì được thanh nhàn, không cần mỗi ngày đến nơi này dùng mặt nóng dán cái mông lạnh nhận lấy kinh thường.

” Mặc kệ như thế nào, chuyện của tam ca nhà nàng, còn là nhờ có phu nhân ra tay tương trợ, Cửu Mị nhất định vì phu nhân bất chấp gian nguy.” Đồ Cửu Mị cảm thấy vô luận như thế nào, phu nhân đối với nhà nàng là có ân.

” Người cũng đã gả vào hầu phủ làm thiếp rồi không phải sao, coi như là tiền trao cháo múc, hai bên không nợ nhau.” Lý Tri Nguyệt cảm thấy việc này không có gì đáng nói, Đồ gia không nợ ân tình gì của nàng, hơn nữa nàng hẳn là sẽ không nghèo túng đến ngày sau cần Đồ Cửu Mị vì bản thân bất chấp gian nguy. Lý Tri Nguyệt đại khái vĩnh viễn đều nghĩ không ra, ngày sau nàng thật sự có chuyện, cần Đồ Cửu Mị giúp đỡ.

Tiền trao cháo múc, phu nhân nói chuyện thực sự là tổn thương người, trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

Lục Đào nhìn dáng vẻ ảm đạm của Đồ Cửu Mị, liền biết nàng đụng phải đá rồi, ngẫm lại cũng bình thường, tất cả thiếp thất chủ động lấy lòng phu nhân đều là đụng phải đá mà trở về, sau đó, những người đó cũng không chủ động đi tìm phu nhân, bất quá cũng không phải không hề có thu hoạch, chỉ ít Cửu Phu Nhân còn được một tiếng xưng hô Mị phu nhân, phu nhân khác thật không có gì tốt đẹp.

” Người nói, phu nhân một mình sẽ không cảm thấy không thú vị sao?” Sau khi Đồ Cửu Mị trở về hỏi Lục Đào, gần như than oán.

Lục Đào không đáp, nàng là một nô tỳ nào dám lăm miệng phía sau nghị luận chuyện của phu nhân, Mị phu nhân này tựa hồ đối với sinh hoạt cá nhân của phu nhân rất có hứng thú.

” Cũng đúng, nàng nhìn giống như một người cô phương tự thưởng (tự mình là thanh cao), thanh thanh lãnh lãnh, không chút nhân tình.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy Lục Đào không đáp, liền lăm lăm, chỉ là giọng nói sau đó càng lúc càng nhỏ, nàng cũng sợ vạ nhất lời nói của bản thân truyền ra thì không xong rồi.”

” An Nhi cảm thấy Đồ Cửu Mị người này thế nào?” Lý Tri Nguyệt rất tùy ý hỏi.

” Là một mỹ nhân, mỹ đến ông trời cũng nguyện ý thưởng cho nàng thêm hai miệng cơm ăn.” An Nhi cảm thấy Đồ Cửu Mị ngoại trừ tướng mạo hơn người, không có gì đáng nói.

Lý Tri Nguyệt cũng là cảm thấy như vậy, khuôn mặt kia, tư thái kia, dáng người kia đều là tinh mỹ, nếu như không thích gây sự, nàng cũng nguyện ý phần thưởng thêm hai miếng, cho nên Đồ Cửu Mị không biết tiền tiêu vật hàng tháng của nàng so với người khác đều nhiều hơn một chút.

Đồ Cửu Mị là người lạc quan, trong mắt nàng ngày có thịt ăn cũng sẽ không tệ ở chỗ nào, chính là có chút thời gian sẽ tương đối buồn chán. Biệt viện của phu nhân, không thể tùy ý đi, nhưng hoa viên trong phủ này trái lại có thể tùy ý đi dạo, một đám “tỷ tỷ”, Đồ Cửu Mị cũng là nguyện ý đi kết giao, trong phủ cũng nên giao du một hai bằng hữu, có thể nói một chút chuyện, có thể cùng nhau chơi đùa, thời gian mới trôi nhanh, nàng không thể giống như phu nhân cao cao tại thượng vàng trắng cô độc, một mình trôi qua cũng cảm thấy tốt đẹp. Nàng đếm qua, hơn nửa tháng Hầu gia cũng chưa bao giờ ở qua đêm trong phòng phu nhân, nàng cũng không cảm thấy là Hầu gia vắng vẻ phu nhân, mà nàng cảm thấy nhất định là phu nhân lãnh đạm Hầu gia. Bởi vì phu nhân lớn lên cũng là cực mỹ, chỉ cần mỹ nhân thích Hầu gia, Hầu gia tất nhiên sẽ không thể không thích phu nhân, hơn nữa, chính là nàng đều cảm thấy trong số mỹ nhân trong viện phu nhân là đặc biệt nhất. Không phải là phu nhân cũng giống như nàng không thích bị Hầu gia chạm vào đó chứ, càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng này.

Các vị phu nhân, Đồ Cửu Mị đều đã gặp qua, những người đó mặt trong đều là lãnh đạm, tựa hồ không có tính toán cùng Đồ Cửu Mị kết thâm giao, điều này làm cho Đồ Cửu Mị thực sự có chút nổi giận.

“Đây không phải Mị phu nhân của chúng ta sao?” Liễu Phi Nhân từ lần đầu tiên nhìn thấy Đồ Cửu Mị liền cảm thấy người này tư chất không sai, trời sinh mệnh cốt, nếu như dạy dỗ thêm, tuyệt đối sẽ là yêu vật làm nữ nhân không đường sống, khiến nam nhân yêu thích không buông tay. Càng khó có được là cũng đã trải qua đêm đầu tiên, nhưng dĩ nhiên còn có thể duy trì cảm giác ngày ngô.

Lục Đào thấy Liễu Phi Nhân, lập tức lùi kéo Đồ Cửu Mị lui lại mấy bước.

” Ngũ phu nhân.” Đồ Cửu Mị thành thật chào hỏi Liễu Phi Nhân.

Liễu Phi Nhân một đôi phượng nhãn, thân mặc y phục lục la, tư thái giống như cành liễu, tựa hồ sẽ theo gió đong đưa, lại cũng giống như rắn, tùy thời sẽ quấn lên thắt lưng người khác, quả nhiên là xuất thân phong trần, vừa nhìn sẽ không giống với nữ nhân đứng đắn, Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ.

” Phu nhân ban cho cái tên Mị phu nhân, quả nhiên có một chữ mị.” Liễu Phi Nhân dán sát vào Đồ Cửu Mị, ngửi thấy vị đạo trên người Đồ Cửu Mị, quả nhiên là vợ vật, dĩ nhiên còn có mị hương.

Đồ Cửu Mị không thích chữ mị này, vẫn luôn cảm thấy lộ ra vài phần không đứng đắn, hơn nữa Liễu Phi Nhân dán đến gần, khiến Đồ Cửu Mị ngửi được mùi son phấn trên người Liễu Phi Nhân, khiến cả người Đồ Cửu Mị không được tự nhiên, nàng không tự giác lui lại vài bước.

” Ngủ phu nhân, Mị phu nhân vẫn là có chuyện phải làm, chúng ta đi trước.” Lục Đào lập tức kéo Đồ Cửu Mị rời khỏi.

Liễu Phi Nhân cười như không cười nhìn thân ảnh Đồ Cửu Mị rời đi, Mị phu nhân này thật đúng là một hảo vật, nha đầu kia cũng có thú vị, xem nàng như hổ vậy.

” Lục Đào, nhĩ hảo dường như rất sợ ngủ phu nhân.” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân là bị Lục Đào nửa bán nửa kéo rời khỏi.

” Mị phu nhân người phải cách xa nàng một chút, nàng không phải người đứng đắn gì.” Lục Đào nghiêm trang nói với Đồ Cửu Mị.

” Nàng đã hoàn lương rồi, hẳn là sẽ khá hơn, nói gì đi nữa nàng cùng ta đều là thiếp của Hầu gia, ngoài mặt vẫn không thể để nàng khó coi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy cũng không cần phải khoa trương giống như Lục Đào vậy, quả thực xem Liễu Phi Nhân như rắn rết.

” Mị phu nhân, người không biết nàng.....” Lục Đào nói đến Liễu Phi Nhân đều cảm thấy khó có thể mở miệng, thế nào lại có nữ tử không biết liêm sỉ như vậy.

” Nàng thế nào đây?” Đồ Cửu Mị khó hiểu hỏi.

” Nàng dâm loạn hậu viện, cùng thất phu nhân cấu kết.....” Còn không chỉ có như vậy!

6. Chương 5

“A?” Đồ Cửu Mị ngạc nhiên nhìn Lục Đào, nàng chưa bao giờ biết nữ tử cùng nữ tử cũng có thể dâm loạn, cái đó và nghe được chuyện yêu ma quỷ quái đều ngạc nhiên giống nhau.

“Vậy phu nhân cùng Hầu gia biết không?” Đồ Cửu Mị hỏi, dâm loạn hậu viện là đại tội a!

“Biết.” Bởi vì Hầu gia biết hơn nữa ngầm đồng ý, Liễu Phi Nhân kia mới càng thêm táo bạo, phu nhân biết hay không, cái này cũng không rõ, bởi vì phu nhân không thường quản chuyện hậu viện, nhưng ngủ phu nhân cùng thất phu nhân việc này trong phủ Hầu gia cũng không tính toán là bí mật gì nữa.

“Hầu gia nếu biết vì sao không ngăn cản đây?” Đồ Cửu Mị hiếu kỳ hỏi, ngay cả Hầu gia đều biết, vậy phu nhân cũng có thể sẽ biết, nếu đều biết, vì sao đều ngầm đồng ý? Xem ra, cái gọi là cấu kết giữa nữ tử đại khái cũng không phải cái gì quá nghiêm trọng, chỉ là nàng có chút hiếu kỳ, nữ tử và nữ tử làm sao mới tính toán là cấu kết? Đồ Cửu Mị đối với chuyện đó hoàn toàn không biết gì cả, hết lần này tới lần khác nàng đối với tất cả không biết gì, đều là hiếu kỳ.

Lục Đào trả lời không được. Nàng làm sao biết Hầu gia bởi vì nấp nhiều mỹ thiếp, thật sự là hữu tâm vô lực, trong mắt Hầu gia nhà nàng, thiếp thất an ủi lẫn nhau không phải chuyện xấu gì, ngược lại có lợi đối với sự hòa thuận cùng an bình bên trong.

“Lục Đào, Hầu gia đều ngầm đồng ý rồi, người thực sự không cần oán giận như vậy.” Đồ Cửu Mị trái lại khuyên bảo Lục Đào, ở đây không chỉ Hầu gia ngầm đồng ý, ngay cả phu nhân cũng không quản việc này, một nha hoàn nhăm vào ngủ phu nhân như vậy không có lợi ích gì. Đồ Cửu Mị tuyệt đối không phải kẻ ngu ngốc, nàng chỉ là sinh trưởng trong hoàn cảnh tương đối đơn thuần mà thôi, không có tâm cơ gì, nhưng không có nghĩa là nàng không có tâm nhãn.

Lục Đào cảm thấy Mị phu nhân này không nên có phản ứng như vậy, Mị phu nhân nói như thế nào cũng là nữ tử xuất thân từ gia đình trong sạch, làm sao có thể không giống nhị phu nhân, tam phu nhân còn có lục phu nhân, bát phu nhân đối với hành vi của Liễu Phi Nhân cảm thấy vô cùng trơ trẽn mới đúng, sao có thể đơn giản mà tiếp nhận như vậy, trái lại còn khuyên bảo nàng. Thật ra Lục Đào nghĩ cũng không sai, nữ tử xuất thân từ gia đình trong sạch đều rất trọng danh tiết, Đồ Cửu Mị đối với chuyện đó khả năng chấp nhận quả thực lớn hơn một chút.

“Mị phu nhân, ngũ phu nhân nếu như chỉ là cùng thất phu nhân cầu kết cũng thôi đi, nàng còn cùng Lục Sa hầu hạ nàng có dây dưa, nàng nhìn thấy ai xinh đẹp đều sẽ muốn trêu chọc.” Vừa nghĩ đến Lục Sa cùng nhau lớn lên với nàng cũng Liễu Phi Nhân mê hoặc, khẳng khái một mực, nói như thế nào cũng không nghe, Lục Đào cảm thấy Lục Sa cả đời này đều phải bị Liễu Phi Nhân phá hủy. Phải biết Lục Sa lớn lên là xinh đẹp nhất trong tất cả tỷ nữ hậu viện, dĩ nhiên phu nhân không tính tỷ nữ trong viện của phu nhân. Lục Đào cảm thấy Liễu Phi Nhân kia cũng tham nữ sắc giống như nam tử, thấy mỹ nhân đều muốn dây dưa, có người nói nàng còn muốn trêu chọc nhị phu nhân.

Lục Đào nhìn thấy bản thân cũng đã nói như vậy rồi mà Mị phu nhân vẫn nhất phò hồn nhiên không cảnh giác, Lục Đào đều phải vì nàng mà nóng lòng..

“Mị phu nhân, ta chỉ sợ nàng thấy người mỹ mạo, cũng muốn trêu chọc người, người cần phải nghìn vạn lần tránh né nàng.” Lục Sa vốn dĩ làm một nữ tử nhu thuận, cuối cùng lại bị nàng phá hỏng, Mị phu nhân không cảnh giác như vậy, không đề phòng một chút, cũng thực sự nguy hiểm, phải hiểu được hậu viện này không ai tưởng mạo xuất chúng hơn Mị phu nhân nhà nàng.

“Ta sẽ chú ý.” Đồ Cửu Mị biết nếu như không nói như vậy, Lục Đào nhà nàng vẫn sẽ quan tâm liên tục, thật ra nàng cảm thấy chuyện như vậy đều là một kẻ đánh một kẻ chịu bị đánh. Liễu Phi Nhân trêu chọc những người này, những người đó nguyện ý để nàng trêu chọc, nàng mới có thể thành công, dù cho nàng nghĩ trêu chọc bản thân, bản thân không để cho nàng trêu chọc, nàng cũng không thể làm gì bản thân.

“Quận chúa, Triệu đại phu đã xem qua thân thể cho Hầu gia.” An Nhi vén quần liềm vào khuê phòng Lý Trì Nguyệt.

“Xảy ra chuyện gì?” Lý Trì Nguyệt nhướng mày hỏi, nàng không thể sinh đẻ còn chưa tính, nạp nhiều mỹ thiếp như vậy cũng không thấy mỹ nhân hậu viện có một chút động tĩnh, Lý Trì Nguyệt cũng không phải không nghi ngờ Hạng Huy có phải không thể làm nữ nhân mang thai hay không.

“Đại phu nói bởi vì Hầu gia nạp nhiều mỹ thiếp, quá mức túng dục nữ sắc, thân thể hư thoát, thương tổn dương tinh, nếu còn tiếp tục, thân thể sớm muộn cũng xảy ra vấn đề, sợ là không thể trường thọ.” An Nhi đem lời nói của Triệu đại phu giãi bày nhất Bình Âm Huyện bẩm báo cho chủ tử nhà mình.

“Nhiều mỹ nhân ở bên cạnh như vậy, nào có nam nhân cầm giữ được, cái này gọi là chết dưới hoa mầu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.” Lý Trì Nguyệt cười nhạt nói, vốn định nạp nhiều mỹ thiếp cho hắn, cũng là hy vọng hắn có thể sinh thêm một vài hài tử, không nghĩ tới trái lại khiến hắn một đứa đều sinh không được nữa.

“Vậy quận chúa dự định làm thế nào?” An Nhi biết quận chúa bởi vì bản thân thân thể hư nhược, không thể sinh đẻ cho nên mới muốn mượn bụng người khác sinh một hài tử, không nghĩ tới Hầu gia lại kém cỏi như vậy.

“Để Hạng Huy cầm nữ sắc ba tháng, đến lúc đó lại an bài một nữ nhân có khả năng sinh đẻ tốt cho hắn.” Lý Trì Nguyệt cũng không hy vọng Hạng Huy chết dưới nữ sắc mà vẫn chưa thể khiến nữ nhân thụ thai, lãng phí một phen khổ tâm của nàng.

“Ta đi nói cùng Hầu gia.” An Nhi được chỉ thị, lập tức đi ra ngoài, tuy nói chỉ lệnh này, Hầu gia đại khái sẽ không vui ý nghe theo, nhưng hắn buộc phải nghe.

“Mị phu nhân, Triệu đại phu đến bắt mạch.” Lục Đào gọi Đồ Cửu Mị đang ngủ trưa dậy.

Đồ Cửu Mị buồn ngủ mông lung nhìn Lục Đào, nàng không hiểu, nàng không sinh bệnh vì sao lại mời đại phu đến bắt mạch đây?

Lục Đào nhìn Mị phu nhân mị nhãn như tơ dáng vẻ câu người quả thực muốn đem thần hồn đều câu đi rồi, nàng thực sự không giải thích được, Mị phu nhân nhà nàng rõ ràng so với các phu nhân khác câu người hơn rất nhiều, nhưng Hầu gia ngoại trừ ba ngày mới nạp thiếp, sau đó trên cơ bản cũng không đến trong viện của Mị phu nhân nữa. Lục Đào làm sao biết, Hầu gia nhà nàng không phải không muốn đến, thật sự là do chưa đến lượt, một người một ngày, đều phải mất rất nhiều ngày, huống hồ Hầu gia cũng cần nghỉ ngơi, nói gì đi nữa, Đồ Cửu Mị ở trên giường Hầu gia vô cùng không thú vị, có dù có xinh đẹp hơn nhưng trên giường không tình thú, cũng khiến Hầu gia có chút mất hứng, làm sao so được với tay lão luyện ở hậu viện này.

“Mỗi tháng, Triệu đại phu đều sẽ bắt mạch cho tất cả các phu nhân, xem có hỉ mạch hay không.” Triệu thay Đồ Cửu Mị giải đáp nghi hoặc.

“Nga.” Đồ Cửu Mị lúc này mới bò dậy, chỉnh một chút trang dung, sau khi xác định chỉnh tề mới để Lục Đào mời đại phu vào.

Triệu đại phu nhìn quen mỹ nhân trong phủ Hầu gia, nhưng nhìn thấy Đồ Cửu Mị vẫn có chút choáng, hảo tuyệt sắc, Triệu đại phu âm thầm tán phục, bất quá rất nhanh sẽ thu hồi tâm tư chuyên tâm vì Đồ Cửu Mị bắt mạch.

Triệu đại phu vui vẻ, không nghĩ tới Cửu Phu Nhân này thân thể vô cùng tốt, là thể chất dễ thụ thai, dĩ nhiên là hỉ mạch.

“Chúc mừng Cửu Phu Nhân, ngài có thai rồi.” Triệu đại phu buông cổ tay Đồ Cửu Mị, chúc mừng Đồ Cửu Mị.

Lục Đào nghe vậy, cũng là vui vẻ, Mị phu nhân nhà nàng bất quá chỉ tắm ba ngày liền có hỉ rồi, thật sự là quá tốt.

Tất cả mọi người đều vui mừng, duy chỉ có Đồ Cửu Mị giống nhau bị sấm sét giữa trời quang, kinh hách nhiều hơn là kinh hỉ.

7. Chương 6

Lục Đào vẫn chìm đắm trong thiên đại chuyên vui này, phải biết rằng thời đại này là mẫu bằng tử quý, nữ nhân có con, đó là một thiên đại chuyên, đặc biệt là hài tử đầu tiên trong Hầu gia phủ này, nếu là nam hài thì đó là trưởng tử, phu nhân lại coi trọng như vậy, đó chính là trưởng tử dưới trưởng phu nhân, có thể kế thừa tước vị. Vừa nghĩ đến khả năng này, Lục Đào liền kết luận Mị phu nhân vận khí thật sự là quá tốt.

Triệu đại phu đã sớm rời đi, hẩn đi đến viện của phu nhân, đại khái phải đi báo hỉ rồi. Duy chỉ có Đồ Cửu Mị trong lòng phiền muộn, nàng ngay cả thiếp thất làm còn chưa quen, thoáng chốc đã phải làm mẫu thân rồi, thật ra cũng không phải mẫu thân, chỉ có thể là di nương, đây cũng là một việc rất bi ai khi làm thiếp.

Nghe được tin tức Đồ Cửu Mị có thai, Lý Trì Nguyệt cảm thấy giống như vừa định đi ngủ liền có người đến kê gối, trái lại vô cùng thư thái, Đồ Cửu Mị này thực sự là thực sự là có thể sinh đẻ a.

“Sau này tiền tiêu vật hàng tháng của Mị phu nhân tăng gấp đôi, nàng thiếu cái gì, ít cái gì, đều thỏa mãn nàng, coi như là bản phu nhân mà hầu hạ nàng.” Lý Trì Nguyệt nói với những người phía dưới, thậm chí đem Vương ma ma bên cạnh đến chăm sóc, có thể thấy được Lý Trì Nguyệt đối với thai nhi trong bụng Đồ Cửu Mị rất coi trọng.

Đồ Cửu Mị lập tức phát hiện bản thân vốn dĩ dĩ ngộ không kém nay càng thẳng tắp bay lên, nàng vốn không phải người cao quý, mới hơi thích ứng cuộc sống mọi việc đều phải có người hầu hạ, hôm nay lại được hầu hạ càng cẩn thận. Kẻ hầu hạ trong viện càng nhiều, nàng lại càng không được tự nhiên, đặc biệt là ngay cả thân tín bên cạnh phu nhân đều phải tới, Vương ma ma kia mặc dù không nghiêm khắc giống Trương má má nhưng cũng thân thiết không được chỗ nào.

Đồ Cửu Mị nhớ kỹ mẫu thân nàng nói, sinh một hài tử, cũng giống như đẻ trứng, thực sự không cần chú ý nhiều như vậy, mẫu thân nàng lúc hoài thai huynh trưởng còn tự mình cầm dao mổ heo. Mẫu thân nàng nói, càng là các phu nhân cao quý, sinh hài tử càng là khó khăn, các phu nhân cả ngày thêu hoa, viết chữ, thân thể đều là mảnh mai, không giống dân phu cường tráng quanh năm làm việc, đẻ như lợn mẹ, lợn mẹ khỏe mạnh sinh đẻ mới dễ dàng, không khỏe mạnh thì sẽ không dễ dàng, chính là con sinh ra đều suy yếu, Đồ Cửu Mị cảm thấy mẫu thân nàng nói rất có đạo lý. Nhưng Đồ Cửu Mị biết, chuyện này đại khái không thể nói cùng phu nhân đi, nếu như làm mất con thừa tự của Hầu gia phủ thì nguy rồi.

“Lục Đào, phu nhân coi trọng hài tử này như vậy, nhất định là thích hài tử, nàng thể nào không cùng Hầu gia sinh một đứa đây?” Cho dù tất cả hài tử Hầu gia sinh đều thuộc về phu nhân trên danh nghĩa, nhưng tóm lại có huyết thống sẽ thân thiết hơn một ít, Đồ Cửu Mị thực sự không giải thích được.

Lục Đào lập tức che miệng Đồ Cửu Mị, còn nhìn xung quanh một chút xem có hay không những người khác.

“Mị phu nhân, lời này không thể nói lung tung, phu nhân sở dĩ coi trọng thừa tự như vậy là bởi vì phu nhân từ trong bụng mẹ thân thể đã thương tổn, không thể sinh nở, đây là có kỵ trong lòng phu nhân, không ai dám nói đến.” Lục Đào đem giọng nói ép đến cực thấp, sợ người chung quanh nghe được.

Đồ Cửu Mị nghe vậy sửng sốt, phu nhân nhìn như mọi phương diện đều hảo, dĩ nhiên cũng đáng thương như vậy, mẫu thân nàng nói qua, nữ nhân quan trọng nhất là có thể sinh nở, nữ nhân không thể sinh nở đều là người đáng thương, rất nhiều nữ tử không thể sinh đẻ đều sẽ bị nhà phu quân thôi, dù cho không bị bỏ, trong nhà cũng luôn kém một bậc. Mẫu thân nàng sở dĩ bưng hấn như vậy thậm chí đi đường đều có thể đi ngang, không người dám khi dễ cũng bắt quá là dựa vào bản thân phía sau đông đảo nhi tử, hô lên một tiếng, thì có một hàng nam nhân người cao ngựa lớn, rất là dọa người. Huynh trưởng nhà nàng hơn một nửa vóc dáng đều giống phu thân, cao to cường tráng, mỗi người đều biết mổ lợn, cho dù lục ca là người đọc sách cũng buộc phải mổ lợn, phải hiểu được, đây là nghề gia truyền, Đồ gia tuyệt đối không cho phép nam nhân không biết cầm dao giết lợn, nếu không thì thật sự xin lỗi dòng họ, đây là phu thân Đồ Cửu Mị đã nói.

Cho nên phu nhân một nhân vật tựa như thiên tiên vốn dĩ có thể gả cho phu quân càng thêm quyền quý, càng thêm anh tuấn càng thêm tài khí, một phu quân có thể cùng nàng cử án tề mi, cầm sắt hòa minh lại hạ giá gả cho Hầu gia. Thật ra Đồ Cửu Mị mơ hồ cảm thấy Hầu gia không xứng với phu nhân, chỉ vì phu nhân không thể sinh nở, cho nên chấp nhận Hầu gia, thực sự là đáng tiếc cho phu nhân, nàng vốn có thể tìm một chỗ rất tốt. Đồ Cửu Mị thiện tâm đối với phu nhân đều là nữ tử có vài phần thương tiếc, phu nhân lãnh đạm cùng bất cận nhân tình, nàng tựa hồ có thể lý giải rồi.

Mà ngay cả Hầu gia Hạng Huy luôn luôn sa vào nữ sắc đối với chuyện đó cũng rất quan tâm, phải hiểu được Hạng Huy đã hai mươi tám tuổi rồi, nam tử ở tuổi này đều đã là phu thân có một vài hài tử rồi. Cho nên một thai đầu, Hạng Huy cũng là cực kỳ vui vẻ, còn tự mình đến viện của Đồ Cửu Mị, mặc dù ngại Đồ Cửu Mị có chút không thú vị, nhưng nhìn thấy Đồ Cửu Mị xinh đẹp lại cảm thấy trong lòng ngứa ngáy, bắt quá bởi vì Đồ Cửu Mị có thai, Hạng Huy lại đề xuống tà niệm trong lòng, dù sao thì hậu viện có rất nhiều người thay thế.

Có thể nói Đồ Cửu Mị có thai là một kiện đại sự ở Hầu gia phủ, ngay cả lão phu nhân cũng kinh động, còn ban thưởng một ít thứ cho Đồ Cửu Mị, bắt quá phần thưởng này so với những thứ Lý Trì Nguyệt đưa tới, thực sự không đáng nói đến.

Lý Trì Nguyệt đưa đến ăn, mặc, dùng, đều là một đẳng cấp với bản thân nàng, bậc này đãi ngộ, người bên ngoài chưa bao giờ có được, cho nên hậu viện liền có người đổ mắt.

“Mị phu nhân này thật là hảo phúc khí, mới nạp không được vài ngày liền có thai rồi, đãi ngộ cũng sấp ngang hàng với phu nhân rồi, chúng ta đều phải đứng sang một bên.” Tứ phu nhân Hồ Cẩm chưa chút mười phần nói.

“Nếu là sinh một nam đinh, vậy đó là trưởng tử của Hầu gia phủ, nếu là phu nhân ôm đi, vậy đó là con thừa tự rồi, vậy Mị phu nhân thực sự là mẫu bằng tử quý, lần lượt người bên ngoài.” Tam phu nhân Diêu Huệ đáng về ước ao nói.

Liễu Phi Nhân nghe vậy hơi nhướng mày, ánh mắt nhìn Diêu Huệ ý vị thâm trường, người này trái lại đánh

thức mọi người, ai sinh hài tử trước, thì người đó có thể chiếm hết tiên cơ, những người bị thức tỉnh này làm sao cam tâm đây? Nhất chiêu giết người không thấy máu độc mỹ nhân, nữ tử đã độc sán chính là không giống người thường, thích mượn đao giết người.

“Vậy cũng chưa chắc, ai biết hài tử đó có phải của Hầu gia hay không, Hầu gia ở trong viện của nàng bất quá chỉ có ba ngày, đúng dịp như vậy sao? Người khác ở trong hầu phủ lâu như vậy, sao lại không có động tĩnh đây?” Lục phu nhân Tôn Bình Bình âm dương quái khí nói, lời này tựa như độc xà phun ra nọc độc, ác độc vô cùng, phải biết rằng danh tiết đối với nữ tử có thể sánh bằng tính mệnh, phỏng đoán ác ý như vậy, nếu là Hầu gia nghe được Đồ Cửu Mị sẽ không được tốt đẹp gì.

Đồ Cửu Mị nghe vậy sắc mặt tái nhợt, nàng vẫn luôn không muốn nghĩ người khác quá xấu, có thể muối mọi người nói rất đúng, có một số người nhân sinh tính chính là ác.

“Lục phu nhân, ăn có thể ăn vậy, nói cũng không thể nói vậy, Mị phu nhân nhà ta mới vào đêm đó còn có lạc hồng, trong lòng Hầu gia nhất định biết Mị phu nhân trong sạch.” Lục Đào oán giận nói.

“Người vả miệng, một nha đầu có tư cách gì nói xen vào!” Tôn Bình Bình sai ma ma bên cạnh động thủ.

“Lục phu nhân, Lục Đào là người trong viện của ta, cái gọi là đánh chó phải nhìn mặt chủ, cho dù nàng không hiểu quy củ, bản thân ta mang về trong phòng xử phạt là được, không nhọc lục phu nhân động thủ.” Đồ Cửu Mị dùng thân thể của chính mình che ở trước mặt Lục Đào, lạnh lùng nói với Tôn Bình Bình, muối muối nói qua người hiền bị người khi dễ, nàng bị người khác khi dễ cũng thôi đi, người bên cạnh nàng, cũng không thể bởi vì nàng mà bị khi dễ.

“Chắc chắn, còn chưa làm phu nhân, mà đã lên mặt phu nhân, quên đi, ai bảo bụng chúng ta kém cỏi, để một hạ nhân bò đến trên đầu chủ tử rồi...” Tôn Bình Bình âm dương quái khí nói.

Lục Đào tức giận đến mặt đỏ bừng, lại không thể tránh được mang cái danh ác nô trên lưng.

Thực sự là một xuân mỹ nhân, Liễu Phi Nhân đánh giá Tôn Bình Bình, ra mặt làm khó Đồ Cửu Mị chính là một chuyện ngu xuẩn không thể nghi ngờ, cũng không xem người khác có tâm tư xem xét náo nhiệt. Cũng không ngấm lại, Đồ Cửu Mị là người phu nhân nạp vào phủ, nếu như danh dự Đồ Cửu Mị thực sự có tổn hại, vậy chính là tát vào mặt phu nhân, hơn nữa phu nhân đối với hài tử này lại coi trọng như vậy, Tôn Bình Bình này sợ là không được tốt lành gì.

Chuyện hậu viện, dĩ nhiên cũng truyền tới tai Lý Trì Nguyệt, nàng không thích quản hậu viện, đó là bởi vì việc này không liên quan đến nàng, chút thủ đoạn nhỏ nàng chưa bao giờ để vào mắt, nhưng hôm nay có người tát vào mặt nàng, thật đúng là muốn chết rồi.

“Đồ Cửu Mị bên kia chú ý một chút.” Lý Trì Nguyệt căn dặn, hiện tại người nhắm vào Đồ Cửu Mị cũng không ít, phải đề phòng.

Còn chưa chờ An Nhi rời khỏi, Lý Trì Nguyệt liền sửa lại chủ ý.

“Quên đi, để nàng dọn vào đây đi.” Chuyện xảy ra ở Hậu viện, Lý Trì Nguyệt thấy rõ, có đôi khi thật đúng là khó lòng phòng bị, năm đó mẫu thân không phải là bị người ám toán mới khiến thân thể nàng bị tổn hại đó sao, nàng cảm thấy hay là đem Đồ Cửu Mị đặt ở trong viện của mình sẽ tương đối yên tâm, dù sao thì trong viện phần lớn là lão nhân mang đến từ thân vương phủ, bàn tay của những người kia cũng không thể vương đến trong viện của nàng.

8. Chương 7

Lúc Đồ Cửu Mị nghe tin đó, cũng không biết bản thân rốt cuộc có tâm tình gì, đến biệt viện của phu nhân, sợ là càng thêm câu thúc đi, bất quá trái lại có thể thường nhìn thấy phu nhân, cũng không biết là tốt hay xấu. Nếu là trước đó, Đồ Cửu Mị có thể có chút hài lòng, nhưng hiện tại nàng đã chặt đứt tâm tư tạo quan hệ với phu nhân, nhưng cơ hội này lại ngang ngạnh nhét vào trong tay nàng.

Đồ Cửu Mị lần thứ hai đến biệt viện của phu nhân, lần trước chỉ đi gian phòng của phu nhân, lần này mới có cơ hội tinh tế quan sát hoàn cảnh xung quanh viện này, viện này hẳn là biệt viện lớn nhất trong phủ, xung quanh loại trồng rất nhiều bạch ngọc lan, ngày mùa hè gió thổi nhẹ mang theo nhàn nhạt hương thơm, hoàn cảnh biệt viện này vô cùng tốt, cùng những biệt viện khác trong Hầu gia giống như hai thế giới, các biệt viện khác xa xỉ náo nhiệt, nơi này thanh tĩnh mà đậm bạc, Đồ Cửu Mị thoáng chốc đã thích biệt viện mang theo u tĩnh cùng thanh hương này. Phu nhân nhất định là người nhất định yên tĩnh, Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

Gian phòng Đồ Cửu Mị ở là phía bên phải chủ ốc, cách ốc ốc của Lý Trì Nguyệt không quá một trăm bước, lúc Đồ Cửu Mị cùng Lục Đào bước vào, gian phòng đã sớm được bố trí tốt, khí cụ bên trong đều là tốt nhất Hầu gia phủ, cũng chỉ có phu nhân mới có thể hưởng thụ đãi ngộ như vậy, ngoại trừ hương thơm dễ ngửi trong phòng của phu nhân, gian phòng này có vài phần tương tự gian phòng của phu nhân. Đồ Cửu Mị được hậu đãi như vậy, thụ sủng nhược kinh cảm thấy sợ hãi. Nàng biết, bản thân nàng trong mắt mọi người so ra kém xa thai nhi trong bụng, vinh hoa cũng là nhờ phúc hài tử, cũng chứng thật câu mẫu bằng tử quý, đây vốn là việc thường tình, nhưng Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy có chút mất mát. Ngoại trừ sinh nở, giá trị của nàng thấp như vậy sao, có thể không chỉ mình nàng, mà tất cả nữ tử đại để cũng như vậy, như vậy đè ép tâm tư quá đi đó xuống, nàng cảm thấy từ sau khi vào phủ Hầu gia, liền thích miên man suy nghĩ. Có lẽ là chịu ảnh hưởng của muội muội đi, mỗi lần mẫu thân nói nữ tử quan trọng nhất là có thể sinh đẻ những lời này muội muội đều là hơi kéo khỏe miệng, đó là đáng về cười trào phúng. Muội muội nói, đây đều là quy củ nam nhân phán định cho nữ nhân, giá trị của nữ nhân vĩnh viễn không chỉ như vậy, chỉ ít giá trị của Đồ Thập Mị nàng tuyệt đối không thể như vậy, nàng tin tất cả những gì muội muội đã nói.

Đồ Cửu Mị càng tưởng niệm muội muội có thể là đã rời nhà đi tuyển tú nữ, cũng không biết muội muội hiện tại thế nào rồi, mẫu thân nhất định bị chọc tức, mẫu thân vẫn luôn cảm thấy cách nghĩ của muội muội không thực tế, mẫu thân vẫn luôn hy vọng các nàng có thể làm chính thê, nếu như đều làm thiếp, mẫu thân nhất định sẽ rất thất vọng. Mẫu thân cùng muội muội quan hệ luôn không tốt, có thể là vì hai người đều là cứng rắn, mẫu thân vẫn luôn nói muội muội tâm tư không thực tế, hơn nữa chính là một con bạc tình bạc nghĩa lang, nuôi không quen. Đồ Cửu Mị bị kẹp giữa hai người, tính tình nhu thuận hơn nữa lại linh hoạt, dựa theo cách nói của Đồ Thập Mị, cây cỏ đầu tường dẻo dai mười phần, nghiêng ngã hai bên, nhìn như không chủ kiến, chỉ cần không có ngoại lực đè ép, thì sẽ đứng thẳng làm chính mình.

Ở phía sau trác viện, trồng càng nhiều bạch ngọc lan, Lý Trì Nguyệt nằm trên ghế dài dưới tàng cây bạch ngọc lan, ngày mùa hè dưới bóng cây gió nhẹ thổi qua mang đi sự khô nóng sau giờ Ngọ, mát mẻ thư thích vô cùng, nàng thích một mình ở đây, có đôi khi có thể một mình ngâm ngốc vài canh giờ, nàng cũng không cảm thấy một mình có cái gì không thích hợp, không lâu trước đây ở phủ thân vương nơi chốn đều phải cẩn thận, hôm nay an ổn trôi qua mới là thứ nàng muốn, ở chỗ này, không người nào có thể quản thúc nàng, nàng cũng không cần quản người khác. Lý Trì Nguyệt nhìn mỹ nhân đột nhiên xông vào, khẽ nhủ mày, nàng kia nhất định là còn không biết quy củ, đây là thế giới của nàng, nàng không thích ngoại nhân xông vào, nếu không có chuyện gì, ngay cả An Nhi đều bị cấm tùy ý làm phiền nàng.

Đồ Cửu Mị là một mình đi dạo, bởi vì Lục Đào bị Trương má má gọi đi giáo dục quy tắc trong viện của phu nhân, Lục Đào đáng thương, Đồ Cửu Mị hiểu rõ Trương má má là một lão thái cô nào nghiêm khắc, trong lòng liền có một chút đồng tình Lục Đào. Bởi vì phu nhân không thích nhiều người tạp vụ ở trong viện, cho nên chỉ có nàng cùng Lục Đào hai người dọn đến.

” Phu nhân, ta quấy rầy đến người rồi sao?” Đồ Cửu Mị cũng thấy được Lý Trì Nguyệt, nàng nhìn thấy lúc phu nhân đang thấy nàng xuất hiện khẽ nhủ mày, liền biết bản thân đại khái là làm phiền đến nàng rồi.

”Biệt viện rất lớn, người có thể đi dạo ở tiền viện, nếu không tất yếu, thì đừng đến hậu viện.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm nói.

” Nga.” Đồ Cửu Mị phát hiện xung quanh ngay cả nha hoàn hầu hạ cũng không có, phu nhân thật đúng là rất không thích bị người quấy rầy, quanh què đến gần như quái gỡ, lẽ nào nàng chưa bao giờ cảm thấy một mình rất cô đơn sao? Đồ Cửu Mị muốn hỏi nàng, cũng không dám mở miệng hỏi, nàng nghĩ phu nhân đại khái sẽ không muốn trả lời vấn đề như vậy.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị không có ý tứ lập tức rời đi, nhưng cũng không mở lại đuôi nàng, dù sao thì đều bị làm phiền rồi, bởi nàng nói một chút chuyện đi, nàng cảm thấy nữ tử trước mắt hẳn là người

thích nói chuyện.

” Thân thể người có khỏe không?” Lý Trì Nguyệt thực sự không hiểu sau khi mang thai thân thể nữ nhân sẽ có biến hóa gì, nhưng nàng cảm thấy nên biểu thị một chút quan tâm đối với nữ tử mang thai trước mặt.

” Thân thể ta tốt, từ nhỏ đến lớn đều rất ít sinh bệnh, mẫu thân ta nói ta thể chất giống nàng, ngày sau nhất định có thể sinh nở.” Đồ Cửu Mị thật ra cảm thấy nàng vừa mới mang thai, thân thể cũng không có bất luận chỗ nào không khỏe.

” Có thể sinh đẻ đối với nữ tử mà nói cũng là chuyện tốt.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói, cuộc đời nàng đại khái cũng không thể tự mình trải nghiệm cảm giác sinh nở đi.

Ngữ khí của phu nhân tuy rằng nghe rất bình thường, nhưng Đồ Cửu Mị vẫn luôn cảm thấy dường như nàng đã không cẩn thận giấu lên chỗ đau của phu nhân, nàng thực sự không phải cố ý nói như vậy.

” Có người nói nữ tử mỗi một lần sinh, đều giống như vào một lần địa ngục, thật ra nam tử mới tốt, không cần chịu đau đớn như vậy.” Đồ Cửu Mị tận khả năng an ủi nữ tử trước mặt, hơn nữa nàng xác thực cũng là cảm thấy như vậy.

Nhưng Lý Trì Nguyệt là người thông thấu, nàng làm sao lại nghe không ra sự an ủi trong lời nói của Đồ Cửu Mị, nữ tử này nhất định là cũng biết chuyện nàng không thể sinh đẻ, người trong phủ đều xem chuyện này là cấm kỵ trong lòng nàng, thật ra cũng không có gì cấm kỵ, nàng không thể sinh đẻ thì không thể sinh đẻ, nếu đã thành sự thực, thì chấp nhận thôi.

” Người sợ đau?” Lý Trì Nguyệt từ ghế nằm đứng lên, thuận miệng hỏi.

” Ân, rất sợ đau, mẫu thân ta vẫn luôn nói ta nhu nhược.” Một chút đau nhức đều sẽ khiến nàng rơi nước mắt, có đôi khi Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân rất vô dụng, thật ra nghĩ đến sinh nở, nàng cũng có sợ hãi. Muội muội nàng sẽ không giống nàng, chính là có đau hơn, nàng cũng có thể chịu, ngay cả rên cũng không rên một tiếng.

” Người tướng mạo như vậy, nhu nhược một chút, trái lại sẽ làm cho nam tử yêu thương, Hầu gia nhất định cũng sẽ yêu thích.” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị tướng mạo hơn người cùng vô hình trung lộ ra mị ý, cảm thấy chỉ cần nàng chịu tổn chút tâm tư, loại nam tử nào thấy nàng đều sẽ mềm nhũn xương cốt, câu dẫn Hạng Huy thật ra đơn giản đến không thể đơn giản hơn.

” Dùng sắc câu nhân, có thể được bao lâu.” Những lời này trong lúc vô tình nàng đã nghe qua, nàng cảm thấy rất có đạo lý, thật ra then chốt chính là nàng một chút cũng không muốn được Hầu gia yêu thích, có đôi khi, nàng thấy Hầu gia sẽ cảm thấy rất đáng ghét, cũng rất ghê tởm, chán ghét phu quân tâm tư đại nghịch bất đạo như vậy Đồ Cửu Mị biết không thể tùy tiện nói cho người khác.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy không khỏi mỉm cười, sắc là sở trường của Đồ Cửu Mị, không cần mới là đứa ngốc.

Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân cười lộ lên đặc biệt xinh đẹp, có vẻ không còn quạnh quẽ cao ngạo, nàng cảm thấy phu nhân như vậy dễ thân cận một ít.

9. Chương 8

“Người có thể lý giải được một loại thủ đoạn, có thể sẽ biết đây cũng không phải đơn giản là dựa vào dung mạo mà đoạt được sủng hạnh.” Nụ cười của Lý Trì Nguyệt rất nhanh biến mất, chuyển sang nhàn nhạt nói với Đồ Cửu Mị.

” Ta nói cho người một bí mật, ta không thích Hầu gia, cho nên Hầu gia sủng hạnh hay không, ta cũng không lưu ý.” Đồ Cửu Mị biết lời này không nên tùy tiện nói cho người khác nhưng mơ hồ nàng đã nghĩ nói cho phu nhân, có thể là bởi vì nàng cảm thấy phu nhân cũng không thích Hầu gia, nếu không nàng thế nào lại dạy bản thân đi lấy lòng phu quân của nàng đây. Đồ Cửu Mị cảm thấy chân chính thích một người, thế nào sẽ nguyện ý cùng người khác chia sẻ đây?

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị, khó có được cảm thấy nàng chẳng phải gốc nũa, nàng là ngu xuẩn rồi, cho dù nàng không thích Hạng Huy cũng nên giấu ở trong lòng, cho đến lặn ở trong bụng cũng không nên công bố với người khác, nếu truyền ra ngoài, không khác nào tự chui đầu vào rọ.

” Nếu là bí mật thì không nên dễ dàng nói cho người khác, động vật đều biết đem bụng mềm giấu hảo mới có thể an toàn, người tùy ý đem lời như vậy nói ra, thật sự là rất ngu xuẩn.” Sắc mặt Lý Trì Nguyệt có chút nghiêm khắc.

” Ta sẽ không cùng người khác nói, ta cảm thấy phu nhân nhất định sẽ không nói ra bên ngoài, cũng sẽ không trách cứ ta, ta mới dám nói cùng phu nhân.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy sắc mặt Lý Trì Nguyệt băng lãnh, sợ hãi nói, thật ra nàng là có chút sợ phu nhân.

” Người dựa vào cái gì cảm thấy ta sẽ không trách cứ người, người và ta giao tình cũng không quá lớn, có thể nói chuyện cũng chỉ là lần này mà thôi, cũng chỉ gặp qua ba lần, người liền đem lời không nên nói, nói với một người chỉ mới gặp mặt ba lần, dựa vào cảm giác phán đoán thái độ làm người của đối phương, người cảm thấy người như vậy là sáng suốt sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại.

Đồ Cửu Mị bị hỏi đến mặt đỏ tai hồng, trong lúc nhất thời một câu đều đáp không được, phu nhân nói đúng, nàng xác thực chỉ là dựa vào cảm giác phán đoán thái độ làm người của phu nhân.

” Ta tin tưởng cảm giác của bản thân, ta tin phu nhân!” Đồ Cửu Mị kiên định nói.

” Ta chỉ có thể nói, cảm giác của người sai rồi, lẽ nào người chưa bao giờ nghĩ đến một loại khả năng, ta ưu ái người như vậy, chỉ là bởi vì thai nhi trong bụng người, để khiến ngày khác sau khi thân cận, ta sẽ lựa chọn bỏ mẹ giữ con.” Lý Trì Nguyệt gần như lãnh khốc nói ra bốn chữ bỏ mẹ giữ con.

Đồ Cửu Mị nghe vậy, sắc mặt trắng nhợt, nàng nhìn khuôn mặt Lý Trì Nguyệt gần như lãnh tình đến không hề có chút ấm áp, nàng dĩ nhiên trong lúc nhất thời cũng không xác định được.

Lý Trì Nguyệt hơi kéo khóe miệng, gặp mặt ba lần, có thể có bao nhiêu tín nhiệm, cảm giác tin tưởng phu nhân sẽ không thương tổn nàng của Đồ Cửu Mị liền dao động. Tín nhiệm giữa người với người, có đôi khi yếu đuối vô cùng, cho nên lúc Đồ Cửu Mị nói tin tưởng nàng, Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy buồn cười.

” Cái gọi là hại nhân chi tâm không thể có, phòng người chi tâm không thể không, mặc dù là ta, người cũng nên đề phòng một chút.” Lý Trì Nguyệt cuối cùng nói một câu như vậy sau đó liền xoay người rời khỏi hậu viện.

Đồ Cửu Mị có chút ảo não nàng hẳn là phải tin tưởng phu nhân, không nên dao động, nếu như phu nhân thực sự muốn bỏ mẹ giữ con, nàng tuyệt đối sẽ không nói với bản thân, hơn nữa phu nhân nói tất cả đều là thiện ý, nàng chỉ là đang dạy bản thân trở nên thông minh một ít mà thôi. Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân cùng muội muội nhà nàng có vài phần tương tự, đều là người ngoài lạnh trong nóng.

” Chờ một chút, phu nhân, ta vẫn tin tưởng người.” Đồ Cửu Mị gọi Lý Trì Nguyệt, kiên định nói, vừa rồi trong nháy mắt dao động, không tính toán là gì hết.

Lý Trì Nguyệt cũng không dừng bước, nàng nghĩ bản thân hôm nay đã lo nhiều việc rồi.

Đồ Cửu Mị nhìn thân ảnh của phu nhân rời đi, mới phát hiện thân ảnh kia quá đơn bạc, chập chờn như nhược liễu dáng người thoát nhìn cực mỹ, nhưng lại có vẻ suy nhược, thân thể phu nhân cho dù có thể sinh nở, sợ là cũng chịu không nổi đau khổ cực sinh nở. Đồ Cửu Mị thường xuyên nghe nói rất nhiều nữ tử thân thể mảnh mai vì sinh nở mà chết, nàng nghĩ phu nhân không thể sinh nở thật ra cũng tốt.

” Mị phu nhân, người đi đâu rồi?” Lục Đào sớm đã từ chỗ Trương má má trở về, nàng trở về liền không thấy Mị phu nhân nhà mình, trong lòng có chút nóng nảy, vừa định đi ra ngoài tìm, phải hiểu được Mị phu nhân hiện tại là đối tượng trọng điểm bảo vệ.

” Tùy ý đi dạo một chút.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy Lục Đào dáng vẻ cực kỳ khẩn trương, thực sự không biết nên nói cái gì, nàng thật sự cảm thấy mang thai không coi là đại sự gì, đặc biệt hiện tại bụng vẫn bình thường, thực sự không cần khẩn trương như vậy.

” Mị phu nhân, sau này người đi đâu, ta đều phải theo sau.” Lục Đào cực kỳ nghiêm túc căn dặn tiểu chủ nhà nàng.

Đồ Cửu Mị nghe vậy, không khỏi thở dài, quả nhiên là càng thêm câu thúc.

”Được rồi, vừa rồi Trương má má căn dặn chúng ta tận lực không nên đến hậu viện, phu nhân thích ở hậu viện, cũng không thích người khác quấy rầy.” Lục Đào đem chuyện quan trọng nói với Đồ Cửu Mị, cái khác đều là chuyện bản thân nàng phải chú ý cùng Mị phu nhân không có quan hệ gì, Mị phu nhân chỉ cần dưỡng tốt thân thể là tốt rồi.

”Ấn.” Đồ Cửu Mị không dám cùng Lục Đào nói vừa rồi nàng đã đi hậu viện cũng đã quấy rầy phu nhân, hơn nữa tựa hồ làm cho phu nhân mất hứng rồi, có thể cũng không phải là mất hứng, chỉ là không thích nhìn thấy nàng, phu nhân nhất định là cảm thấy nàng rất ngu xuẩn.

Về sau, Đồ Cửu Mị liền rất ít gặp phu nhân, nàng cảm thấy bản thân cũng nhanh biến thành heo rồi, cơm đến há mồm, y phục đến thì đưa tay, những người đó vẫn luôn muốn nuốt nhiều một ít, làm cho nàng cùng thai nhi trong bụng đều có thể mập lên, chỉ là tựa hồ không thấy có hiệu quả, ăn nhiều thứ hơn cũng không thấy nàng béo lên. Bất quá từ sau khi có thai, bản thân nàng trở nên thích ngủ, sáng sớm thức dậy trễ không nói, qua buổi trưa cũng muốn ngủ thêm một thời gian rất dài, vì vậy hơn phân nửa thời gian đều mê man ngược lại cũng không phải rất khó qua, thoáng chốc đã ở trong viện của phu nhân một tháng, ngày trôi qua thực sự hỗn độn. Lúc đầu một hai ngày nàng phải thỉnh an phu nhân, nhưng phu nhân cũng không gặp nàng, chỉ để An Nhi chuyển cáo nàng, khiến nàng dưỡng thân thể là tốt rồi, những nghi thức này có thể miễn thì miễn.

Chỉ là trong thời gian thanh tĩnh này, thật sự là buồn chán, lại cái gì cũng không thể làm, làm chút chuyện liền khiến mọi người theo sau lo lắng, chỉ sợ nàng động thai khí, vì vậy để an lòng mọi người, Đồ Cửu Mị chỉ đành cái gì cũng không làm, trong lòng cũng không thích hiện trạng như vậy, sống an nhàn sung sướng thân thể xương cốt dưỡng đến yếu đi thì không được rồi.

Đồ Cửu Mị từ trước viện tản bộ trở về liền ngoài ý muốn nhìn thấy phu nhân dĩ nhiên đang chờ phòng trong cửa nàng, gặp phu nhân báo động trước, thực sự khiến nàng cả kinh, nàng cho rằng phu nhân không muốn gặp nàng.

”Phu nhân.” Đồ Cửu Mị lập tức cung kính gọi,

Lý Trì Nguyệt chỉ hơi gật đầu.

”Phu nhân bảo Triệu đại phu bắt mạch cho người.” An Nhi mở miệng nói.

Đồ Cửu Mị lúc này mới chú ý đến Triệu đại phu đứng ở một bên, hẳn nhất định là tới hậu viện bắt mạch cho tất cả phu nhân, mới vừa rồi chỉ thấy được phu nhân, trực tiếp bỏ qua Triệu đại phu. Bất quá cũng không kỳ quái, trong nhóm người, ngoại nhân nhất định trước tiên sẽ chú ý phu nhân lớn lên cao thượng nhã nhặn như vậy.

”Thế nào?” Lý Trì Nguyệt mở miệng hỏi Triệu đại phu.

”Thân thể Mị phu nhân vô cùng tốt, thai nhi cũng ổn định, cũng không lo ngại.” Triệu đại phu vuốt râu nói, thể chất như vậy chính là sinh mười người lần đều không có vấn đề.

”Rất tốt, An Nhi hậu tạ Triệu đại phu, tiễn hân ra phủ.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí đương gia chủ mẫu, đáng vẻ tôn quý hơn nữa không thể xâm phạm.

”Vâng.” An Nhi liền tiễn Triệu đại phu ra ngoài.

”Ngày sau, người sinh hài tử tóm lại là ở lại bên cạnh ta, nếu ta vẫn luôn không đến quan tâm thai nhi trong bụng người một chút, thì thật không còn gì để nói.” Một ngày nào đó Lý Trì Nguyệt nhớ đến bản thân đối với Đồ Cửu Mị chẳng quan tâm tới, nhân gia thật vất vả sinh ra hài tử, lại bị nàng ôm đi, việc này tựa hồ có chút bất cận nhân tình. Tuy nói Đồ Cửu Mị tồn tại giống nhau công cụ sinh hài tử cho nàng mà thôi, nhưng dành cho nàng vài phần thân thiết nàng cũng sẽ cảm thấy tự tại một ít, nàng đoạt con của người khác cũng có thể yên tâm thoải mái một chút.

Đồ Cửu Mị nghe vậy, kết luận phu nhân quả nhiên là người thiện tâm, cho dù bản thân sinh hài tử, ẩn lẽ thường vốn là thuộc về phu nhân, phu nhân đã tận khả năng ưu ái nàng, nói ra, ai cũng không thể tìm được sai sót của phu nhân, đều chỉ biết dưng thẳng ngón cái khen phu nhân hiền lành, đối đãi thiếp thất rất tốt.

” Phu nhân đối với Cửu Mị hẳn là đủ tốt rồi, Cửu Mị nếu không thấy đủ thì nên bị trời phạt rồi.” Đồ Cửu Mị thành tâm nói.

” Không ngại, bản phu nhân không thể sinh đẻ, ngược lại cũng có hứng thú nhìn một chút người khác làm sao hoài thai mười tháng, làm sao sinh đẻ, cũng có thể bồi dưỡng một chút tình cảm với hài tử.” Lý Trì Nguyệt trái lại không chút nào lưu ý mà nhắc tới khuyết điểm của nàng, trong giọng nói cũng để lộ ra một tia hứng thú.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy Lý Trì Nguyệt nói như vậy, cũng không nói gì nữa.

“Người bụng lớn thêm chút nào không?” Lý Trì Nguyệt nhớ Đồ Cửu Mị hẳn là có thai hai tháng rồi.

Đồ Cửu Mị lắc đầu, nào có nhanh như vậy bụng nàng vẫn giống như bình thường, theo mẫu thân nói, bốn năm tháng sau mới có thể cảm giác bụng chậm rãi to lên.

“Ta cảm thấy nhất định là lớn một ít, chính người không cảm thấy mà thôi.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí kiên định nói.

Đồ Cửu Mị có chút ngoài ý muốn, biểu tình cùng ngữ khí của phu nhân lại có một chút tính trẻ con, nàng cảm thấy bản thân nên sửa đúng ấn tượng trước đây đối với phu nhân, phu nhân không phải lúc nào cũng luôn quanh quẩn.

“Bụng người, ta có thể sờ thử không?”

10. Chương 9

Phu nhân cùng tưởng tượng của nàng quả nhiên là có chút bất đồng, phu nhân thân thiết như vậy ngược lại khiến Đồ Cửu Mị có chút không thích ứng, trong lòng nàng xem phu nhân như trăng sáng treo trên cao, khó có thể đến gần, lúc này người đó lại chủ động đến gần nàng, bảo Đồ Cửu Mị làm sao không thấy lạ đây? Sờ bụng, cũng chỉ có người thân mật hoặc là quen thuộc mới có thể làm đi, phu nhân lần trước còn nói các nàng chỉ gặp mặt ba lần, thêm lần này bất quá cũng chỉ bốn lần mà thôi, quan trọng nhất là bụng nàng thật sự còn không to lên, thực sự không có gì để sờ, phu nhân sờ phải cái bụng bình thường sẽ thất vọng đi.

“Phu nhân...” Đồ Cửu Mị đang phân vân giữa cự tuyệt và thuận theo.

Vốn dĩ Lý Trì Nguyệt cũng là hứng khởi thuận miệng nói một chút, nhưng thấy Đồ Cửu Mị khó xử như vậy, liền trở nên nghiêm túc, bất quá sờ bụng một chút mà thôi lẽ nào kiêu ngạo đến ngay cả nàng sờ cũng không được. Thiên hạ ai chẳng biết Công Chúa quận chúa Lý thị mỗi người đều ngang ngược, đường nam sủng, thôi chồng, thông đồng hòa thượng, thông đồng có phụ chi phu, Lý Trì Nguyệt ở trong số đó vẫn bình thường xem như không sai rồi, nhưng dù vậy, bản chất vẫn lộ ra vài phần bá đạo cùng ngang ngược không nói đạo lý của huyết mạch Lý thị.

“Ta không sờ được?” Lý Trì Nguyệt nhướn mi hỏi ngược.

“Sờ được.” Đồ Cửu Mị xương cốt mềm lập tức mềm nhẹ thái độ, phu nhân nhướn mi hỏi ngược ngữ khí còn lộ ra vài phần cảm giác áp bách, nàng nào dám làm cho phu nhân không hài lòng.

Đồ Cửu Mị chỉ đành thuận thế nằm trên ghế dài bên cạnh, để phu nhân thuận tiện sờ bụng.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị nằm xuống phía giống như thân thể nhuyển ra, giở tay nhắc chân mị ý đỡ không được, quả nhiên là trời sinh mị cốt, cho dù là trong cung, Lý Trì Nguyệt cũng không nhìn thấy nữ nhân mị hơn so với Đồ Cửu Mị. Đồ Cửu Mị dung mạo trái lại phải làm thiếp người tôn quý nhất thiên hạ, gả cho hầu phủ quả nhiên là có chút ủy khuất rồi, bất quá với tâm địa của nàng cũng không hẳn thích hợp sinh tồn ở hầu phủ, vào trong cung sợ là bị người gặm đến xương cốt cũng không còn.

Lúc Lý Trì Nguyệt đến gần thân thể Đồ Cửu Mị, ngửi thấy một cỗ hương thơm nhàn nhạt, cỗ hương vị này khiến nàng yêu thích, so với long đàn hương trong phòng nàng còn dễ ngửi hơn một chút. Trong ngũ cảm

của Lý Trì Nguyệt , khứu giác là mẫn cảm nhất, nàng có sở thích ngửi hương, cho nên đốt long đản hương trong phòng, trong viện trồng bạch ngọc lan.

“Người huân loại hương liệu gì?” Lý Trì Nguyệt hỏi, nàng thích hương, cho nên thích thu thập rất nhiều hương liệu, cũng thích lén lút chuẩn bị hương liệu, cho nên hỏi Đồ Cửu Mị lai lịch của hương liệu này, quay về sẽ tự mình điều chế ra một phần.

“Ta vẫn chưa huân hương a!” Đồ Cửu Mị cảm thấy huân hương đó là thói quen của tiểu thư, phu nhân, nàng làm đồ tể nữ nhi, dĩ nhiên sẽ không làm việc văn nhả hơn nữa ý vị việc như vậy, hương liệu thấp kém mua được nhưng lại cũng không dễ ngửi chút nào, hương liệu tốt, giá xa xỉ, nhà nàng thế nào mua nổi đây?

“Không huân hương, cũng không mang túi hương, vậy chẳng phải là mùi thơm của cơ thể sao?” Lý Trì Nguyệt liền đến gần hơn nữa, ngửi ngửi thân thể Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị bị phu nhân dán gần như vậy khiến cho trên mặt có chút nóng rát, không tự giác lui vào bên trong, chỉ sợ phu nhân ở trên người nàng ngửi ra mùi lạ gì đó, nàng cảm thấy trên người mỗi người đều có vị đạo đặc biệt, cũng chính là phu nhân hiện tại ngửi đó là mùi hương của nàng, khiến Đồ Cửu Mị xấu hổ đến muốn tìm một cái khe để chui vào. Trong lòng cũng có chút oán giận phu nhân, phu nhân thật đúng là tùy tâm sở dục, cũng không có kỵ người khác một chút.

Đồ Cửu Mị thật không nghĩ sai, Lý Trì Nguyệt xác thực là người tùy tâm sở dục, sau khi nàng xác định mùi hương kia xác thực đến từ cơ thể Đồ Cửu Mị, mũi mới từ trên người Đồ Cửu Mị rời đi. Trước đây nghe nói, có người trời sinh ngậm hương, xem ra không giả.

“So với hoa hoa giải ngữ, so với ngọc ngọc sinh hương, những lời này trái lại thích hợp với người.” Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy ông trời rất cuộc hậu đãi Đồ Cửu Mị, xinh đẹp, người có mùi hương, có thể sinh đẻ, tất cả những gì nữ nhân lưu ý, đều khiến nàng chiếm hết, khiến Lý Trì Nguyệt đều cảm thấy có chút đổ kỵ rồi.

Đồ Cửu Mị ngược lại không cảm thấy hài lòng, chỉ cảm thấy quẫn bách, trong lòng thầm nghĩ phu nhân hoặc là lập tức sờ bụng, hoặc là lập tức xong việc đi.

“Phu nhân người còn sờ bụng không?” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng hỏi.

“Dĩ nhiên.” Lý Trì Nguyệt mới thu hồi tâm tư đổ kỵ Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị luôn luôn có một điểm không bằng nàng, đó chính là sinh ra không bằng nàng, làm thiệp nhà nàng, nhân sinh của nàng chính là bị nàng nắm trong tay, nghĩ đến đó, nàng có chút đắc ý. Bất quá, Lý Trì Nguyệt lập tức dè xuống đắc ý trong lòng, có chút chẳng đáng khi bản thân sinh cách nghĩ bị ỉu âm u như vậy.

Lý Trì Nguyệt đưa tay, phủ trên bụng Đồ Cửu Mị, chỉ cảm thấy bụng nàng xác thực vẫn bằng phẳng, một chút cũng không như là có thai, vòng eo vẫn tinh tế, trái lại rất mềm mại.

Mà ngay cả muội muội cũng không từng thân cận với nàng như vậy, bị sờ bụng trong lòng Đồ Cửu Mị luôn có vài phần xấu hổ. Quần áo mùa hè vốn dĩ đã mỏng, đặc biệt sau khi nàng có thai, càng sợ nóng, vật liệu may mặc cũng là loại rất mỏng, còn có thể cảm giác được tay phu nhân hơi lạnh. Mùa hè, tay phu nhân vẫn lạnh như vậy, xem ra thân thể phu nhân xác thực không được tốt, Đồ Cửu Mị thầm nghĩ.

Lý Trì Nguyệt sờ soạng vài cái liền thu tay lại, thai nhi quả thực vẫn chưa lớn lên, xem ra vẫn nên để Đồ Cửu Mị ăn nhiều một chút.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân thu hồi tay rồi, trong lòng liền thở dài một hơi, vừa rồi nàng vẫn luôn cảm thấy có chút khẩn trương.

“Thiếu cái gì, cần cái gì, cứ nói cùng quản sự, thức ăn nên ăn nhiều một chút, bụng mới có thể to lên.” Lý Trì Nguyệt đứng dậy căn dặn Đồ Cửu Mị.

“Àn.” Tuy rằng cái gì cũng không thiếu, nhưng Đồ Cửu Mị vẫn đáp lại, nàng nghĩ từ chối ý tốt của phu nhân thì không hay.

“Ăn nhiều một chút, lần sau lúc sờ, hẳn là sẽ lớn hơn một chút.” Lý Trì Nguyệt nghe nói lúc bụng lớn, khi sờ vào có thể cảm giác được động tĩnh của thai nhi, nàng muốn thử xem.

A? Đồ Cửu Mị cả kinh, nàng không nghĩ tới phu nhân lần sau còn muốn sờ, không, có thể là còn nhiều lần sau, nghĩ đến đó Đồ Cửu Mị lại cảm thấy quẫn bách.

Sau đó, phu nhân liền quay về chủ ốc của nàng.

Vừa rồi vẫn có một người ẩn hình, Lục Đào, sau khi phu nhân rời khỏi mới có cảm giác tồn tại. Lục Đào vào phủ lâu như vậy, số lần gặp qua phu nhân cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng trong ấn tượng của nàng phu nhân tuyệt đối không phải như vậy, ấn tượng của nàng đối với phu nhân đại khái cùng Đồ Cửu Mị không sai biệt lắm, cao cao tại thượng đến làm cho người khác không dám thân cận, thân thiết đối với Mị phu nhân như vậy, khiến Lục Đào có chút ngoài ý muốn, trong lòng lần thứ hai tin chắc Mị phu nhân nhà nàng mệnh xác thực không sai, hoài thai hài tử đầu tiên của Hầu gia phủ, có thể được phu nhân hậu đãi, hậu đãi đến độ có chút giống khuê mật. Sờ bụng, người ở bên ngoài thoát nhìn đúng là rất thân mật.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân rời đi, liền một tay nâng thân thể, tư thế mị thái mười phần, Lục Đào cảm thấy Mị phu nhân nhà nàng đều có một chút giống như hồ ly tinh rồi, thực sự là câu người. Điểm chết người là Mị phu nhân nhà nàng từ trước đối với mị thái của bản thân đều là hồn nhiên không biết, mỹ nhân nhìn đều sẽ cảm thấy cảnh đẹp ý vui, trong nháy mắt Lục Đào có thể lý giải ngũ phu nhân vì sao yêu thích nữ sắc rồi, nhưng sau một khắc nàng vì suy nghĩ đó mà muốn tát bản thân một cái.

11. Chương 10

Đồ Cửu Mị đang ngủ trưa trên ghế nằm thì bị tiếng đàn truyền đến từ hậu viện đánh thức, sau khi tỉnh dậy thì không hề buồn ngủ nữa. Ngày hôm đó buồn chán đến Đồ Cửu Mị cũng sắp chịu không nổi nữa, tỉnh lại thì ăn, ăn xong thì ngủ, heo còn bận rộn hơn nàng, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy bản thân trôi qua so với heo cũng không bằng. Dĩ nhiên, Đồ Cửu Mị cũng biết ý nghĩ như vậy sẽ bị thiên lôi đánh xuống, có bao nhiêu nữ tử cùng khổ, cho dù đang mang thai nhưng vẫn phải lao động giữa mùa hè, ngày tháng như nàng có bao nhiêu người ước ao đều không được. Chỉ là Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân thà rằng đi lao động cũng không muốn sống an nhàn sung sướng được nuôi dưỡng thế này, xem ra nàng nên tìm cho bản thân một chút việc, nếu không sớm muộn gì cũng chán đến hỏng mất.

Chỉ khi bản thân thức dậy sớm hơn bình thường, Lục Đào có thể nhận lúc nàng ngủ bận rộn gì đó, cho nên Đồ Cửu Mị mở mắt cũng không thấy được Lục Đào. Bình thường vừa mở mắt chính là nhìn thấy Lục Đào, theo nàng như hình với bóng, nhưng là một cái bóng không làm hết chức trách, cái bóng chỉ ít đến chỗ tối cũng sẽ biến mất, nhưng Lục Đào này ngoại trừ lúc vào nhà xí, thật là theo nàng mọi lúc mọi nơi. Đồ Cửu Mị biết, đây nhất định là kết quả do các ma ma thiên căn vạn đạo nàng mà ra, nhưng Đồ Cửu Mị thật sự cảm thấy không được tự nhiên. Lúc này Lục Đào không ở đây, Đồ Cửu Mị liền muốn một mình đi ra ngoài dạo một chút. Dù sao thì trong viện phu nhân ít người hầu hạ, cây cối lại dày đặc, đường lại nhỏ, cẩn thận một chút hẳn là có thể tránh được những người khác.

Đồ Cửu Mị giống như chim xỏ lồng, đi một mình trên tiểu đạo trong viện, cảm thấy hô hấp đều thông thuận không ít. Đồ Cửu Mị mạn vô mục đích du dương ở trong sân, đi tới đi lui không tự giác lại đi tới hậu viện, thật ra cũng không thể trách nàng, những tiểu đạo này tựa hồ đều là thông về phía hậu viện. Bên sườn hậu viện là một tòa giả sơn không cao, bởi vì có tường vây ngăn cách hậu viện và sau núi, bắt quá lại có một phiến cửa vô cùng không nổi bật, liền có thể đem hậu viện cùng phía sau núi tương thông.

Sau khi Đồ Cửu Mị nhìn thấy tường vây liền vòng trở về, sau đó liền nghe thấy tiếng đàn rất hay, lại thấy phu nhân, phu nhân đang ngồi trên ghế đá trong lương đình đánh đàn, quay lưng về phía nàng, cho nên Đồ Cửu Mị cũng không sợ bị phu nhân phát hiện. Nàng vốn muốn lập tức rời khỏi, nhưng nghĩ lại bản thân không bước ra, hẳn là sẽ không quấy rầy phu nhân. Nàng tuy rằng không hiểu âm luật, nhưng cũng hiểu được tiếng đàn này ưu mỹ, không chỉ tiếng đàn ưu mỹ mà ngay cả phu nhân đánh đàn, tư thái kia, thân ảnh kia, sườn mặt kia, thoát nhìn cũng đều là mỹ, có thể đây chính là cái gọi là văn nhĩ cao quý.

Nữ tử như vậy, Đồ Cửu Mị sống đến mười tám tuổi cũng chưa từng gặp qua, nàng phải cảm thán, nữ tử xuất thân từ gia đình phú quý cùng hương thôn đã phụ các nàng quả nhiên là bất đồng. Muội muội cùng các cô nương khác trong thôn cũng bất đồng, nhưng nếu so với phu nhân cũng có một chút bất đồng, tỷ như rất nhiều quy tắc của phú gia muội muội cũng không thể vô sự tự thông, Đồ Cửu Mị cảm thấy muội

muội chỉ cần có người giáo dục, có thể cũng sẽ giống như phu nhân tôn quý ưu nhã như vậy. Tỷ như, phu nhân nói chuyện, âm lượng từ trước đến nay cũng không lớn, cho dù không vui, cũng sẽ không để cao âm lượng, chỉ là giọng nói sẽ trở nên băng lãnh một chút, cho người vừa nghe liền biết nàng mất hứng, mẫu thân nàng chính là lớn giọng, đặc biệt lúc tức giận thì sẽ giống như sấm sét. Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân nếu là nhẹ giọng nói chuyện sẽ làm người cảm giác rất êm tai, tiền đề là nàng nguyện ý cùng người nhã hảo nói chuyện, sau này Đồ Cửu Mị phát hiện, những người khác cho dù nhẹ giọng nói chuyện giọng nói cũng không dễ nghe như phu nhân, so với thái độ làm người của phu nhân, giọng nói của nàng dường như thân thiết hơn một chút. Giọng nói của phu nhân nếu là dùng để thỉnh tình, vậy nhất định là rất câu người, bất quá phu nhân đại khái chưa bao giờ cùng Hưu gia nói qua lời tâm tình đi, nếu không Hưu gia cũng sẽ không nạp nhiều thiệp như vậy. Đồ Cửu Mị cảm thấy nếu như phu nhân thân thiết một chút, sợ là sẽ không ai không thích nàng.

Đồ Cửu Mị đối với phu nhân một phen.

Tiếng đàn của Lý Trì Nguyệt chấm dứt, nàng vẫn luôn cảm thấy phía sau tựa hồ có người đang chăm chú nhìn nàng, tuy rằng cảm thấy khả năng không lớn, bởi vì loại tình huống này chưa bao giờ xuất hiện qua, nhưng xuất phát từ tính cách cẩn thận nàng vẫn xoay người nhìn phía sau.

Phu nhân đột nhiên xoay người khiến Đồ Cửu Mị sợ đến theo bản năng trốn sau góc cây bạch ngọc lan cách nàng gần nhất, thân cây bạch ngọc lan không to, căn bản giấu không được thân người của nàng. Đồ Cửu Mị thực sự không dám đi ra, nhân gia đã nhiều lần cách báo nàng đừng tới hậu viện quấy rầy phu nhân, nhưng bản thân lại không nghe, phu nhân sẽ cho rằng nàng thị sủng mà kiêu, không biết chừng mực.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị là đang bịt tay trộm chuông, bản thân rõ ràng nhìn thấy nàng rồi, nàng vẫn trốn ở sau góc cây, phải không nàng cho rằng bản thân có thể trốn cả đời đó chứ? Quả nhiên là một xuẩn vật, Lý Trì Nguyệt âm thầm nghĩ đến. Lý Trì Nguyệt đợi chốc lát cũng không thấy Đồ Cửu Mị bước ra nhận sai, tính nhẫn nại vốn không nhiều lắm liền hết sạch.

“Bước ra!” Giọng nói của phu nhân, Đồ Cửu Mị nghe ra xác thực là rất không vui.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị còn không chịu đi ra, thật sự là vừa bực mình vừa buồn cười, nói nàng nhất gan, nàng lại ngoan cố phạm lệnh cấm, nói nàng gan lớn, nàng lại nhất gan đến không dám lộ đầu ra.

“Ta lập lại lần nữa, bước ra!” Phu nhân tựa hồ lại càng không vui rồi, Đồ Cửu Mị cũng sợ bản thân càng thêm chọc giận phu nhân, giống như rùa chậm chạp mà di chuyển thân thể đi ra.

“Ta thực sự buồn chán, liền đi ra ngoài dạo, bắt tri bắt giác đã đến hậu viện.....” Giọng nói của Đồ Cửu Mị càng nói càng nhỏ, sắc mặt cũng càng nói càng đỏ, đó là kẻ phạm sai lầm đúng lúc bị bắt gặp nên xấu hổ.

“Nếu là bắt tri bắt giác đến hậu viện, cũng nên lập tức rời đi, lén lút ở lại lâu như vậy là thế nào?” Lý Trì Nguyệt xác định Đồ Cửu Mị ở sau lưng r dững lại rất lâu, đáng vẻ lén lút thực sự khó coi.

“Đó là bởi vì tiếng đàn của phu nhân rất êm tai, hơn nữa đáng vẻ lúc phu nhân đánh đàn cũng rất xinh đẹp, nên không khỏi nhìn nhiều một chút.” Đồ Cửu Mị thành thật trả lời, chỉ là vẻ xấu hổ trên mặt càng đậm, nàng nghe lời bản thân nói ra sao lại cảm thấy có chút cảm giác giống như đang đổ tử vậy a. Phu nhân sẽ nghĩ như thế nào đây, nàng là nữ tử, sao lại vì tham nhìn phu nhân cũng là một nữ tử đánh đàn mà phạm lệnh cấm của phu nhân đây? Đồ Cửu Mị cũng hiểu được bản thân vừa rồi như vậy là rất khinh suất.

“Có lẽ là ở trong phòng quá lâu rồi, lâu đến mức ngớ ngẩn.” Vẫn chưa đợi phu nhân trả lời, Đồ Cửu Mị lập tức lại bồi thêm một câu, hơn nữa trong lòng nàng cũng là cảm thấy như vậy.

“Có thật không sự không thú vị đến như vậy không?” Lý Trì Nguyệt hỏi, nàng nghĩ Đồ Cửu Mị là đang oán giận hầu phủ lãnh đạm nàng, đồng thời tự nhiên quên mất câu nói trước đó của Đồ Cửu Mị.

“Ngoại trừ ăn, chính là ngủ, động tay thiêu thừa viết thời gian cũng không chuẩn, ma ma nói người có thai không nên cầm vật sắc nhọn.” Tuy rằng Đồ Cửu Mị cũng không thích thiêu thừa nhưng đó là việc tất cả các cô nương đều phải làm, trái lại cũng có thể tiêu ma một chút thời gian, nhưng ma ma ở Hưu gia phủ kiêng kỵ việc này, bách tính tâm thường nào có nhiều kiêng kỵ như vậy.

“Vậy người có thể đọc sách, viết chữ, cũng xem như cho thai nhi trong bụng hảo thai giáo...” Lý Trì Nguyệt cảm thấy ma ma kiêng kỵ trong bụng vẫn nên tuân theo thì tốt hơn, dù sao Lý Trì Nguyệt cũng không biết

phụ nữ có thai rồi cuộc phải kiêng kỵ cái gì.

“Chữ nhận thức lại không được đầy đủ.” Mẫu thân không cho nữ hài tử đọc sách viết chữ, cho dù là muội muội cũng là âm thầm quán quýt lấy lục ca nhân rồi bắt lục ca dạy, muội muội ngộ tính tốt học gì hiểu đó, sau đó sẽ dạy lại cho nàng, nàng so với muội muội gốc hơn, trong thời gian hữu hạn, làm sao có thể học được toàn bộ, hơn nữa muội muội thích đọc sách, cũng không phải lúc nào cũng rảnh rồi dạy cho nàng, nàng cũng không có nồng hậu hứng thú giống như muội muội, chỉ cảm thấy đọc sách viết chữ học cũng được không học cũng được. Cho nên Đồ Cửu Mị chỉ biết một ít chữ.

“Nếu không, ta cho người dạy người đọc sách viết chữ, coi như là có việc để làm.” Lý Trì Nguyệt suy nghĩ chốc lát nói.

“Vậy thì đúng là không thể tốt hơn.” Tuy rằng đối với đọc sách viết chữ hứng thú không nhiều nhưng so với không có việc gì làm vẫn tốt hơn.

“Người còn có yêu cầu nào thì nói hết một lần đi, để tránh người khác còn tưởng rằng Hầu gia phủ chúng ta bạc đãi người.” Ai bảo Đồ Cửu Mị mang đích nàng lưu ý, yêu cầu của nàng ta, chỉ cần không quá phận, thỏa mãn nàng cũng không phải không thể.

“Tần bộ đều có người đi theo, bước chân lớn một chút các nàng cũng lo lắng ta sẽ té ngã, thật ra không cần khoa trương như vậy, mẫu thân ta sinh mười người, không một lần nào cần cẩn dục dục như vậy, mẫu thân nói, càng là cẩn thận, hài tử càng suy nhược, càng dễ chết yếu, cho dù nuôi lớn cũng sẽ yếu ớt hơn người khác một chút...” Lúc Đồ Cửu Mị nói, vẫn tận khả năng quan sát sắc mặt phu nhân, chỉ sợ nói sai làm cho phu nhân không vui.

“Đường như có chút đạo lý.” Lý Trì Nguyệt nhớ đến các hoàng tử Công Chúa cao quý trong cung, xác thực cũng có tình trạng chết yếu, cũng không thể nuôi toàn bộ, mà Đồ gia, mười hài tử, không một ai chết yếu, mỗi người cường tráng, đây cũng chính là nguyên nhân vì sao lúc trước nàng muốn nạp Đồ Cửu Mị vào phủ.

12. Chương 11

“Vậy người muốn thế nào?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Ta không muốn thời thời khắc khắc đều phải có người đi theo, có chuyện gì đó để làm là tốt rồi.” Đồ Cửu Mị lập tức đưa ra yêu cầu của nàng, nàng mới không cần nuôi như heo vậy, hơn nữa còn là con heo không có tự do.

“Trong viện này, người có thể không cần người đi theo, ra khỏi viện này nhất định phải có người theo sau, sau này ta sẽ mời người đến dạy người đọc sách viết chữ.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy đây là sự nhượng bộ lớn nhất của nàng rồi.

“Nhưng biệt viện này tuy rằng rất lớn, nhưng mỗi ngày đi dạo cũng sẽ chán, hơn nữa hậu viện còn không thể đi....” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng nói thầm, nàng cho rằng phu nhân sẽ không nghe được nàng nói thầm.

Lý Trì Nguyệt từ trong bụng mẹ thể chất đã không tốt, bởi vì thể chất không tốt lắm, cho nên càng được nuôi dưỡng kỹ càng, cho nên bị buộc học võ để kiện thể, học hơn mười năm võ học, tuy rằng không đến mức biến thành võ lâm cao thủ, nhưng ngược lại cũng có thể đánh thắng được một hai tên tráng hán không tập võ, ngũ cảm so với người bình thường cũng linh mẫn một chút. Cho nên, Đồ Cửu Mị nói thầm, Lý Trì Nguyệt mơ hồ nghe được đại khái.

“Người rất thích đến hậu viện?” Lý Trì Nguyệt trong lòng thầm nghĩ, Đồ Cửu Mị này trái lại rất biết leo thang, một chút cũng không biết đủ.

Đồ Cửu Mị gật đầu, hậu viện cùng tiền viện tựa như hai thế giới, hậu viện tựa như thế ngoại đào nguyên trong phủ, hơn nữa là tiểu thiên địa độc hữu của phu nhân, càng không cho người vào, càng khiến người

muốn vào.

“Nhưng sẽ quấy rầy đến ta, người cảm thấy thế nào?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại, đồ tể nữ nhi này vẫn nên biết biết khó mà lui đi.

“Thật ra ta cảm thấy ta không làm cho người khác ghét.” Từ nhỏ đến lớn người chán ghét nàng không nhiều lắm, Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân hẳn là cũng không chán ghét nàng, nếu không sẽ không đối đãi tốt với nàng, tuy rằng có thể là nhờ phúc của thai nhi trong bụng. Hơn nữa Đồ Cửu Mị cảm thấy thật ra nhiều người cũng không có gì không tốt, không biết vì sao phu nhân vẫn luôn thích một mình, nàng cảm thấy ở một mình trong thời gian dài, hơn một nửa khả năng là tâm lý sẽ xảy ra vấn đề. Lúc nàng nói như vậy, vẫn rất chăm chú quan sát sắc mặt phu nhân biến hóa, nàng đại khái cũng không ý thức được bản thân thật ra đang thử thách điểm giới hạn của phu nhân.

Lý Trì Nguyệt cho đến bây giờ cũng không nghĩ đến Đồ Cửu Mị này lại dám trả lời như vậy, câu trả lời này thực sự là khéo léo.

“Người vì sao lại cảm thấy ta không chán ghét người đây?” Lý Trì Nguyệt nheo đôi mắt lại, ngữ khí lạnh lùng hỏi.

Phu nhân có chút không vui rồi, nhưng cũng không phải rất không vui, đây là kết luận Đồ Cửu Mị rút ra từ trong giọng nói của Lý Trì Nguyệt.

“Ta cảm thấy phu nhân không ghét hài tử trong bụng ta, cho nên yêu ai yêu cả đường đi.” Đồ Cửu Mị có đôi khi thực sự không ngu ngốc.

“Hài tử ta cũng không phải thích lắm, chỉ là bản thân ta không có, muốn tìm một đứa chơi đùa mà thôi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy cần phải khiến Đồ Cửu Mị nhận rõ hiện thực, để tránh nàng thị sủng mà kiêu.

Đồ Cửu Mị cảm thấy thật ra trong lòng phu nhân không lạnh như vậy, nhưng nàng dường như không thích để cho người khác cảm thấy nàng thiện tâm, chỉ ít là không muốn để cho người khác cảm thấy nàng dễ thân cận, con người không phải đều thích được phẩm tính thân cận sao, phu nhân lại trái ngược, thật đúng là tính cách kỳ quái.

“Ấn, có thể sinh một hài tử cho phu nhân chơi đùa, cũng là phúc của Cửu Muội.” Đồ Cửu Mị trái lại không để tâm lời nói của Lý Trì Nguyệt, hiện nay nàng đối với thai nhi trong bụng vẫn không có cảm giác gì, hơn nữa từ gia giáo nhà nàng, hài tử thực sự không tôn quá như vậy, chơi thì chơi đi.

Lý Trì Nguyệt nghe lời này vẫn luôn cảm thấy chỗ nào đó không được tự nhiên, nhưng cũng không thể nói rõ, hơn nữa Đồ Cửu Mị trái lại rất biết bắt sơ hở của nàng.

“Hừ!” Lý Trì Nguyệt từ xoang mũi hừ lạnh một tiếng, phất tay áo, sau đó trực tiếp rời đi.

Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân tuy rằng hừ nàng, nhưng cảm giác không phải rất tức giận, nàng hai lần xông vào hậu viện, phu nhân chưa từng trách phạt nàng, nhiều lắm là tự mình rời đi, cũng không trách mắng gì, Đồ Cửu Mị cảm thấy tâm tư này của nàng thật là không nên có, nhưng trong đầu đã vì lần sau mà nóng lòng muốn thử.

Lý Trì Nguyệt nói được thì làm được, nàng đã hứa mời người dạy Đồ Cửu Mị đọc sách viết chữ, sau khi quay về phòng liền bảo An Nhi đi làm việc này.

An Nhi tuy rằng cảm thấy Mị phu nhân sinh hài tử cho phu nhân, chính là bốn phận của nàng, quận chúa nhà nàng thực sự không cần không đành lòng như vậy, không tất yếu phải bù đắp cho nàng, dĩ nhiên còn muốn mời tây tịch dạy Mị phu nhân đọc sách viết chữ. Tuy rằng trong lòng đồng tình nhưng nàng từ trước đến nay đối với quận chúa phân phó của quận chúa nhà nàng đều là tận chức tận trách, lần này cũng không ngoại lệ.

Chỉ là nàng mời rất nhiều tây tịch phu nhân cũng không hài lòng, nam tử không được, điểm ấy An Nhi có thể lý giải, nam nữ thụ thụ bất thân, hơn nữa Mị phu nhân lớn lên lại mị hoặc dĩ nhiên cần kiêng kỵ một chút. Nhưng nữ tử biết đọc sách viết chữ vốn dĩ không nhiều, đa số đều là tiểu thư khuê các, đại đô thanh cao, vừa nghe là dạy cho thiếp thất đọc sách viết chữ thì liền cự tuyệt, thật vất vả rốt cục có một tiểu thư chịu đến, quận chúa lại ngại người này quá mức cổ hủ, trong tư tưởng chỉ chứa nữ giới nữ tắc, Lý gia nữ

nhân Lý gia từ trước đến nay cảm thấy những thứ đó đem dạy nữ nhân đều là xuẩn đần* (cái trướng ngốc nghếch), nghĩ cũng không cần nghĩ liền bác bỏ. An Nhi lại không rõ, mặc kệ có phải là dạy nữ tặc nữ giới hay không, tóm lại cũng là dạy, có thể dạy Mị phu nhân biết đọc sách viết chữ là được rồi, hơn nữa nữ tặc nữ giới thì có cái gì không tốt, có thể dạy người an phận hơn nữa, thuần phục hơn nữa, vậy quận chúa chẳng phải là càng bớt lo sao, còn quan tâm nàng có thể bị dạy thành xuẩn đần hay không làm gì, dĩ nhiên những lời này An Nhi cũng chỉ dám nói thầm trong đầu, dù sao thì việc này cũng khiến An Nhi phiền muộn hổng rồi, tìm rất thiên ngày, dĩ nhiên cũng không tìm ra một người thích hợp.

Trên đời này vốn không có gió không ra khỏi tường, phu nhân vì Mị phu nhân mà tìm tây tịch dạy đọc sách viết chữ, việc này không bao lâu liền truyền khắp Hầu gia phủ, Mị phu nhân càng bị người ghen ghét.

Liễu Phi Nhân sau khi biết việc này, liền nhếch khóe miệng, chuyện nhỏ này bản thân nàng có thể đảm nhận được, Mị phu nhân kia là một mỹ nhân ngàn dặm mới tìm được một, nàng từ trước đến nay lại thích thân cận mỹ nhân.

“Người nói ta có thể tự mình tiến cử sao?” Liễu Phi Nhân nằm trong lòng Thôi Loan Thúy, ngón tay còn đang trên người chạy nàng ta chạy loạn.

“Thế nào, coi trọng Mị phu nhân?” Thôi Loan Thúy đẩy nàng ra, sau đó đứng dậy chỉnh lý xiêm y trên người, ôn hoà hỏi.

“Ta cuối cùng vẫn cảm thấy Mị phu nhân có thể cũng thích nữ sắc, người cũng biết trực giác của ta chưa bao giờ sai.” Liễu Phi Nhân dúm ngón cái cùng ngón trỏ qua lại xoa cằm bản thân, đáng vẻ chính kinh nói.

“Người thế nào không nói Lý Trì Nguyệt cũng có khẩu vị này?” Thôi Loan Thúy không cho là đúng hỏi ngược lại.

“Nữ nhân kia, ta thấy không giống như người đồng đạo, nàng có thể chưa từng có hứng thú với nam nhân cùng nữ nhân, bất quá, mặt khác của chưa từng hứng thú đó chính là nam nhân cùng nữ nhân đều có cơ hội.” Liễu Phi Nhân càng nói càng cảm thấy có khả năng này.

“Vậy sao người không đi trêu chọc nàng, nếu được ngày tháng của người sẽ rất tốt đẹp.” Thôi Loan Thúy hỏi, Liễu Phi Nhân tựa như một con ruồi, chỉ cần người được chỗ có kẻ hở liền chui vào trong.

“Được rồi, nếu như trêu chọc nàng, người nói ta phải buông tha nhiều mỹ nhân như vậy, chỉ có thể thủ lấy nàng, người không cảm thấy là ta thiệt hại lớn hay sao.” Liễu Phi Nhân hiện nay yêu nhất chính là người trước mắt cùng Lục Sa trong viện.

“Bất quá nàng đại khái cũng chướng mắt loại hàng như người.” Lý Trì Nguyệt cao cao tại thượng, không có mấy người có thể được nàng đặt vào trong mắt, đặc biệt là loại hạ tiện như bản thân cùng Liễu Phi Nhân, Mị phu nhân trái lại có thể được nàng nhìn vào trong mắt, không biết có phải nhờ phúc khí của cái bụng hay không.

“Cũng phải.” Liễu Phi Nhân cũng không nói cho Thôi Loan Thúy biết, nàng đã thử qua Lý Trì Nguyệt, nàng ta hoàn toàn là nhất phó bất cận nhân tình cảnh cáo nàng, dám động tâm tư với nàng ta, nàng ta tuyệt đối sẽ làm cho nàng sống không bằng chết, về mặt lãnh huyết đó, hiện tại Liễu Phi Nhân nghĩ đến đều sẽ lần thứ hai đổ mồ hôi lạnh. Điều nói nữ nhân Lý gia hung hãn, xem ra không phải không có đạo lý.

“Phu nhân, không cần vì Mị phu nhân tìm tây tịch nữa, ta không phải là chọn lựa tốt nhất hay sao? Ta không những có thể dạy Mị phu nhân đọc sách viết chữ, cầm kỳ thư họa mọi thứ cũng đều có thể.” Liễu Phi Nhân chạy tới tự tiến của mình trước mặt Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt suy nghĩ chốc lát, Liễu Phi Nhân xác thực là lựa chọn không sai, đã từng là hoa khôi nổi danh Bình Âm Huyện, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, nếu Đồ Cửu Mị ngại không có chuyện gì làm vậy thì một lần dạy cho nàng toàn bộ đi. Lý Trì Nguyệt lạnh lùng nhìn Liễu Phi Nhân, cũng không lập tức đáp lại, nữ nhân này ân cần chủ động như vậy ngược lại khiến Lý Trì Nguyệt nhớ đến một sở thích khác của nàng. Ngắm lại cũng đúng, Đồ Cửu Mị tư sắc mỹ mạo lần át Hầu gia phủ, Đồ Cửu Mị lại ngốc nghếch, nữ nhân này muốn động ngược lại cũng có thể lý giải.

“Mị phu nhân của ta nước trong tay người, bản phu nhân sợ là có tổn hao.” Lý Trì Nguyệt nâng chung trà lên, nhấp một ngụm, ngửi khí mềm nhẹ nói.

Liều Phi Nhân làm sao không biết ý tứ trong lời nói của Lý Trì Nguyệt.

“Nếu Mị phu nhân là của phu nhân, vậy Liều Phi Nhân dĩ nhiên không dám động.” Liều Phi Nhân cố ý xuyên tạc lời nói của Lý Trì Nguyệt, phu nhân quả thực đem câu “Mị phu nhân của ta” nói rất thuận miệng.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy khẽ nhú mày, nàng chắc chắn ý tứ trong lời nói của Liều Phi Nhân chính là không giống như ý tứ vốn có của bản thân, ai còn có thể giống như nàng, tham hảo nữ sắc, thực sự là buồn cười.

13. Chương 12

“Người muốn dạy Đồ Cửu Mị có thể, nhưng nàng, người không thể động tâm tư, nếu không bản phu nhân tuyệt không nhẹ tay tha cho người Lý Trì Nguyệt buông tách trà trong tay nói với Liều Phi Nhân, ngữ khí trái lại mềm nhẹ, lại lộ ra một tia cảnh cáo.

“Vì sao duy chỉ có không thể động tâm tư đối với nàng?” Liều Phi Nhân nhướng mi hỏi, phu nhân đối với Mị phu nhân thật là đặc biệt.

“Chỉ ít, trước khi sinh hạ hài tử, ta muốn bảo vệ nàng chu toàn.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy đây là chút lương tâm vốn còn lại không nhiều lắm của nàng quấy phá.

“Xem phu nhân nói, xem ta như cạp mẹ vậy, ta có thể ăn nàng hay sao, bắt quá, nói cách khác, sau khi nàng sinh hạ, ta có thể động tâm tư kia rồi?” Liều Phi Nhân cười đến không có hảo ý hỏi.

Lý Trì Nguyệt vẫn luôn cảm thấy Liều Phi Nhân luôn lộ ra một cổ cảm giác lỗ mãng cùng không đứng đắn, nhìn đến khiến nàng chán ghét, đột nhiên lại cảm thấy Liều Phi Nhân này rốt cuộc cũng không phải là lựa chọn tốt lành gì.

“Ta muốn người dạy ra một tiểu thư khuê các, chứ không phải một kỹ tử, nếu không bản phu nhân sẽ để người một lần nữa trở về Xuân Mãn Lâu tiếp khách.” Lý Trì Nguyệt nói đến ngữ khí càng phát ra nhẹ, nhưng ý tứ trong lời nói lại khiến da đầu Liều Phi Nhân tê dại.

“Vẫn xin Phu nhân mời bậc anh khác, ta chính là xuất thân kỹ tử, làm sao dạy ra tiểu thư khuê các đây?” Liều Phi Nhân lập tức rút lui, tuy rằng nàng cảm thấy Đồ Cửu Mị là một mỹ nhân, nàng cũng nguyện ý thân cận, nhưng thật sự phu nhân muốn chính là tiểu thư khuê các, với nhân giới cao không nhìn thấy thường nhân của phu nhân, đây chính là một việc khổ sai, làm không tốt còn phải mất luôn cả vốn.

” Người nói dạy thì dạy, nói không dạy thì không dạy, người cảm thấy bản phu nhân là người dễ đối phó sao?” Lý Trì Nguyệt mỉm cười hỏi ngược lại.

Liều Phi Nhân lập tức hối hận đến xanh ruột rồi, nàng sao lại phạm vào ngu xuẩn rồi? Quả nhiên là trên đầu chữ sắc một cây đao, Đồ Cửu Mị tư sắc như vậy làm sao nàng có thể hưởng dụng nổi, phu nhân nhất định là giữ lại cho bản thân hưởng dụng đi, nếu không Mị phu nhân làm sao lại được tốt như vậy? Đó không phải là tác phong của phu nhân. Lúc trước chỉ biết có thể tránh nữ nhân Lý gia thì nên tận lực tránh đi, nữ nhân Lý gia có tiếng là ngang ngược không nói đạo lý, nàng còn tự mình đến cửa chịu tội. Quả nhiên là ngày ở Hầu gia phủ quá an nhàn rồi, đến nỗi đầu cũng rể sắt.

“Việc Phu nhân căn dặn, ta sẽ toàn lực mà làm.” Liều Phi Nhân nhìn thấy bản thân từ chối không xong nữa, cũng chỉ hảo nhận mệnh, chỉ là trong lòng mắng rồi lại mắng bản thân một trăm tám mươi lần. “Đây là bốn phận của người.” Lý Trì Nguyệt nói nghe rất đương nhiên, nàng bình thường chính là để những thiếp thất sống quá tốt, có thể đã không nhớ bản thân là chủ tử của các nàng, vì chủ tử cho dù chết đều là đương nhiên.

Liều Phi Nhân nghe ngữ khí cây ngay không sợ chết đứng của phu nhân, trong lòng thật lạnh, làm tốt không có công, làm hỏng chuyện thì có tội, Liều Phi Nhân lần thứ hai muốn đâm đầu vào khối đậu hũ mà chết.

“Nếu như không có việc gì ta trước tiên xin cáo lui!” Liều Phi Nhân thầm nghĩ lập tức rời khỏi đây, nàng nghĩ sau này phải rút kinh nghiệm, không có việc gì thì tận lực không nên lay động trước mặt phu nhân,

“Sau này đến gặp bản phu nhân, cách bản phu nhân xa một chút, tạp vị trên người người, thật là khó ngủ.” Lý Trì Nguyệt từ trước đến nay không thích vị đạo trên người Liễu Phi Nhân.

Trong lòng Liễu Phi Nhân lần thứ hai bị cấm một đạo, phu nhân, người nói chuyện không cần độc như vậy đi, cái gì là tạp vị, thật là khó ngủ, làm như nằng hời nách không bằng, còn có người nói khó ngủ sao, người hỏi phu quân nhà người thử xem, phu quân nhà người nói dễ ngủ a. Bất quá nghĩ lại, nằng đại khái đối với phu quân nhà nằng đánh giá cũng tốt không được chỗ nào. Bất quá điểm ấy, Liễu Phi Nhân quả thực sai rồi, Lý Trì Nguyệt đối với Hạng Huy đánh giá là, tạp vị, rất thối, so với khó ngủ còn nghiêm trọng vài phần .

“Lần sau đến gặp phu nhân, ta nhất định tắm rửa trước khi đến.” Liễu Phi Nhân trong đầu đối với Lý Trì Nguyệt hận đến nghiêng răng, nhưng biểu hiện ra vẫn là cung kính không gì sánh được.

“Như vậy rất tốt.” Lý Trì Nguyệt khẽ gật đầu.

Lục Đào nghe nói phu nhân để ngủ phu nhân đến dạy Mị phu nhân, liền như lâm đại địch.

“Mị phu nhân, ngài cho dù không biết chữ, cũng không nên khiến ngủ phu nhân đến dạy.” Cũng không biết phu nhân nghĩ như thế nào, ngủ phu nhân yêu thích nữ sắc, trời sinh phóng đảng thế nào cũng không phải là lựa chọn tốt để dạy Mị phu nhân đọc sách.

“Không sao, ngủ phu nhân cũng không thể ăn ta được.” Đồ Cửu Mị cảm thấy Lục Đào thực sự không cần khẩn trương như vậy, nằng cảm thấy ngủ phu nhân nhất định chiếm không được tiện nghi của nằng, phải biết nhà nằng là đồ tể, nằng dù chưa giết qua lợn nhưng đã làm qua việc nặng, hơn nữa ăn nhiều thịt, thân thể so với nữ tử khác tốt hơn nhiều lắm, khí lực cũng rất nhiều rất nhiều, nằng đã gặp qua các phu nhân khác dùng bữa, ăn đến ít như chim ăn, thể chất càng yếu đuối, tuy rằng thoát nhìn có phiến phong tình, nhưng vừa nhìn chính là không khí lực gì.

“Ai nói nằng không thể ăn người, người vẫn nên nói cùng phu nhân, không biết chữ, cũng không nên tiếp xúc cùng ngủ phu nhân.” Lục Đào càng nghĩ càng cảm thấy Mị phu nhân không cảnh giác như vậy cho dù bị ngủ phu nhân ăn sống nuốt tươi rồi vẫn còn ngây ngốc không biết phòng bị.

“Nếu là cùng phu nhân nói không học nữa, phu nhân chắc chắn cảm thấy ta hay thay đổi, cho rằng ta thị sủng mà kiêu, như vậy dường như không tốt lắm.” Đồ Cửu Mị cảm thấy theo ngủ phu nhân đọc sách viết chữ, có người nói ngủ phu nhân cảm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, hơn nữa phu nhân cũng có ý dạy cho nằng, Đồ Cửu Mị lần trước nhìn thấy dáng vẻ phu nhân đánh đàn ưu nhã cao quý, nên nghĩ nếu như bản thân cũng có thể học, cũng là một chuyện tốt.

“Tốt là tốt thế nào?” Lục Đào hiển nhiên bị việc này trói buộc buồn bực, sầu lo xoay quanh, đáng vẻ đối tới đối lui khiến Đồ Cửu Mị thực sự buồn bực, lại cảm thấy có chút cảm động.

“Dường như nghe nói, phu nhân để Trương má má giám sát, ta nghĩ có Trương má má ở đây, ngủ phu nhân cũng không dám làm gì ta.” Đồ Cửu Mị thật ra không thích có người chăm chú nhìn bản thân học tập, bản thân nếu là học quá chậm, có thể hay không sẽ bị báo cáo đến phu nhân đây, phu nhân chắc chắn cảm thấy nằng ngu ngốc, hơn nữa nằng vốn dĩ đối với Trương má má trong lòng có một chút bóng ma. Thật ra Đồ Cửu Mị thực sự không cần lo lắng, ở trong mắt phu nhân, nằng vốn dĩ đã không thông minh được chỗ nào cả.

“Vậy cũng may .” Vừa nghĩ đến khuôn mặt chính kinh đến thể chính kinh hơn của Trương má má, trong lòng Lục Đào thoáng chốc yên ổn. Có Trương má má trông coi, Liễu Phi Nhân tất nhiên không dám làm gì đối với Mị phu nhân nhà nằng, xem ra không chỉ Đồ Cửu Mị đối với Trương má má có bóng ma mà Lục Đào cũng vậy. Vậy Trương má má đối với các nằng mà nói, là độc lập với phu nhân, là một loại quyền uy tồn tại.

Trương má má cũng không nguyện ý nhận việc này, nằng vốn là không thể nào nhìn Mị phu nhân vừa mắt, trời sinh mị cốt không nói, càng dạy dỗ, càng làm cho nằng cảm thấy chói mắt. Nằng cũng không hiểu tâm tính quận chúa, cho dù là thiếp thất, cho dù mang hài tử, cũng không cần lao sư động chúng như vậy, dĩ nhiên còn muốn để nằng tự mình trông chừng, có chút đại tài tiểu dụng đi. Có đôi khi, Trương má má sẽ nghĩ nếu như Mị phu nhân thất sủng, không, là đắc tội quận chúa, nằng sẽ rất thích ý thay quận chúa giáo huấn hồ mị tử kia, tựa như năm đó giúp Vương phi giáo huấn đám tiện nhân, một chút thủ đoạn này nằng

rất am hiểu, nhớ đến năm đó công tích vĩ đại, nét mặt già nua giống như cúc hoa của Trương má má hơi có chút tiểu ý, dĩ nhiên khiến bọn nha hoàn ở một bên nhìn thấy trong lòng run sợ.

Trương má má không tình nguyện đều nhất nhất biểu hiện trên bản mặt già nua của nàng, vì vậy mà khuôn mặt càng thêm nghiêm khắc, có đôi khi Đồ Cửu Mị vừa nhìn đến khuôn mặt Trương má má liền cảm thấy ảnh hưởng đến khẩu vị muốn ăn thịt của nàng, tuy rằng Trương má má hiện tại không khổng chế nàng ăn thịt nữa.

14. Chương 13

Có Trương má má ở đây, Liễu Phi Nhân trái lại thực sự quy củ dạy Đồ Cửu Mị học chữ, tiện thể cảm kỳ thư họa đều dạy một chút, vì vậy thời gian của Đồ Cửu Mị liền bị sắp xếp rất dày. Đọc sách viết chữ, cảm kỳ thư họa, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân nghĩ quá đơn giản rồi, dĩ nhiên không một thứ nào không khó, nhưng lúc trước là nàng yêu cầu học, hiện tại muốn đối ý đều không còn kịp rồi, Đồ Cửu Mị chỉ có thể cắn răng kiên trì. Vì vậy, trong lòng đối với phu nhân, ngũ phu nhân các mặt đều sẽ sùng bái thêm một chút.

Trương má má chăm chú nhìn, khiến Liễu Phi Nhân cảm giác cũng không dễ dàng, nàng cảm thấy đôi mắt độc ác của Trương má má kia thỉnh thoảng lại nhìn chăm chăm nàng, giống như độc xà nhìn chăm chăm con ếch, tùy thời mà động, nàng có chút mất kiểm soát sẽ liền chồm đến cắn nàng nàng hai cái, so với ma ma bức lương vì xương trong lâu năm đó thoát nhìn đều phải hung ác độc địa hơn, đến nỗi trong đứng đắn vốn còn lại không nhiều lắm trong nội tâm của nàng cũng phải thoáng chốc trời dậy.

Dưới sự áp bách tinh thần này, cảm giác mệt chết đi được, tuy rằng Đồ Cửu Mị không tính toán quá ngốc, tư chất cũng không tốt đi chỗ nào, bất quá trái lại rất chịu khó. Cần cù bù khuyết điểm không phải không có đạo lý, thật ra tư chất thông thường nhưng chịu nỗ lực như Đồ Cửu Mị trái lại là học trò tốt, cảm kỳ thư họa đều học, dưới tình huống tư chất bình thường, đều chỉ có thể học một chút da lông, người học mệt mỏi không nói, cho dù là người dạy cũng mệt mỏi, nghĩ đến bản thân lúc trước nói bốc nói phét, Liễu Phi Nhân tâm muốn chết đều có rồi.

Thật ra Liễu Phi Nhân không hiểu Đồ Cửu Mị khổ cực học những thứ này để làm gì, ra dáng học một chút là tốt rồi, thật ra Mị phu nhân chỉ cần dùng mị sắc trên dưới công phu, đừng nói là Hầu gia, cho dù là phu nhân đều có thể dễ như trở bàn tay. Mấy ngày này ở chung, Liễu Phi Nhân càng cảm thấy nàng quả nhiên không nhìn lầm, Đồ Cửu Mị là thiên phú dị bẩm, mị thái thiên thành, chỉ là còn không hiểu phải thế nào vận dụng mới vừa đúng, hoàn toàn lãng phí tài chất. Nếu như để nàng dạy dỗ một phen, nhất định có thể trở thành yêu nghiệt khuynh quốc còn hơn nàng năm đó một khoảng xa. Tư chất này hoàn toàn là ông trời đặc biệt ban cho, ở lại hầu phủ, tựa hồ ủy khuất một chút, bất quá nàng trái lại là một hài tử đơn thuần không có tâm cơ, đứng ở hầu phủ này ngược lại cũng không tính toán quá kém. Liễu Phi Nhân thật ra rất muốn câu dẫn Đồ Cửu Mị, sau đó để nàng đi câu dẫn phu nhân, nhìn xem trái tim lãnh ngạnh như băng của phu nhân có thể bị họa thủy này làm tan chảy hay không, ngầm lại, Liễu Phi Nhân đều cảm thấy thú vị, dĩ nhiên nàng cũng chỉ có thể suy nghĩ, không may là phu nhân đã sớm coi trọng người ta rồi, chờ sau này để tự phu nhân đến dạy.

” Cửu Mị, người cảm thấy phu nhân thế nào?” Liễu Phi Nhân cảm thấy Đồ Cửu Mị ngay cả tên đều rất hay, Cửu Mị gọi ra rất thân thiết, rất ái muội. Liễu Phi Nhân thừa cơ Trương má má đi ra ngoài, muốn cùng Mị phu nhân hảo hảo trò chuyện. Tuy rằng nha đầu này bản thân hưởng dụng không nổi, nhưng thừa cơ ăn bớt và vân vân, Liễu Phi Nhân cũng rất thích.

Đồ Cửu Mị không tự giác giật lại khoảng cách với thân thể càng dựa vào càng gần của Liễu Phi Nhân, ngũ phu nhân thích nữ sắc, bản thân tránh xa một chút vẫn luôn không sai, hơn nữa hương trên người phu nhân quá nồng rồi, tuy rằng không khó ngửi, nhưng Đồ Cửu Mị ngửi không quen, nàng cảm thấy vẫn là mùi hương trên người phu nhân dễ ngửi hơn, hương vị kia cũng một loại giống như thái độ làm người của nàng, đậm nhạt thanh lãnh. Hơn nữa nàng không quá thích ngũ khí ngũ phu nhân gọi tên của bản thân, vẫn luôn cảm thấy quái rợn người, quá buồn nôn, quá không được tự nhiên. Nhưng nhân gia hiện tại rốt cuộc là lão sư của nàng, Đồ Cửu Mị đối với Liễu Phi Nhân lãnh đạm cùng bất mãn cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng.

” Phu nhân rất tốt.” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm làm cảm nhận như vậy.

” Ha ha, nàng đối với người trái lại rất tốt, đối với người khác cũng không tốt như vậy.” Liễu Phi Nhân âm dương quái khí nói.

” Có lẽ là do ta đang mang thai hài tử.” Đồ Cửu Mị cũng không cảm thấy bản thân có cái gì đặc biệt khiến phu nhân đối tốt với nàng.

” Bản thân sinh không được trứng, đem trứng của người khác xem như bảo bối rồi.” Liễu Phi Nhân có chút ác ý nói.

” Người nói như vậy là bất kính với phu nhân, không nên.” Đồ Cửu Mị khẽ nhú mày, lời này của ngũ phu nhân, nàng không thích nghe.

” Người trái lại rất che chở nàng, nàng thật biết hồ lộng nhân tâm, ngày sau nàng sẽ ôm đi hài tử của người.” Liễu Phi Nhân đối với ngữ khí nghiêm túc giáo huấn của Đồ Cửu Mị không chút để tâm.

” Dó vốn dĩ là phải như vậy.” Đừng nói là nàng, cho dù là phu nhân khác mang thai không phải đều sẽ có kết quả như vậy sao, việc này sao có thể trách phu nhân, ai bảo các nàng là thiếp, phu nhân là thê.

” Sợ là sợ đến lúc đó nàng sẽ bỏ mẹ giữ con, nếu là ta, ta sẽ làm như vậy.” Liễu Phi Nhân tiếp tục chia rẽ.

” Phu nhân không phải là người như thế.” Đồ Cửu Mị lên tiếng, biểu tình kiên định nói.

” Quả nhiên là nữ nhi nhà đồ tể, thực sự là đơn thuần đến khả ái, cũng không biết người đối với phu nhân từ đâu có tự tin như vậy.” Bất quá Liễu Phi Nhân nghĩ lại, phu nhân có lẽ cũng sẽ cảm thấy khả ái, nên bảo hộ như sủng vật của nàng, nuôi dưỡng để chơi đùa cũng không có gì không tốt. Hơn nữa phu nhân từ trước đến nay cũng không chú ý chuyện phải nuôi một đám phế vật biết nghe lời, bản thân là một trong số đó. Thật ra trong lòng Liễu Phi Nhân đối với Lý Trì Nguyệt ngược lại cũng không phải thật sự là chán ghét, chỉ là trong mắt người kia từ trước đến nay không nhìn thấy những kẻ bề dưới như các nàng, bị khinh thị không nhìn đến, trong lòng có chút bất mãn.

Đồ Cửu Mị lần thứ hai tránh né ngũ phu nhân muốn sờ mặt mình, khiến Liễu Phi Nhân đưa tay sờ vào khoảng không.

” Người chán ghét ta? Khinh thường ta là xuất thân phong trần nữ tử?” Lúc Liễu Phi Nhân hỏi câu này, tỏ vẻ bị tổn thương, tuy rằng nàng sẽ không động tâm tư gì đối với Đồ Cửu Mị, nhưng bị tránh né như vậy, cũng sẽ kích thích tâm lý phản nghịch của nàng.

” Ta không chán ghét người, cũng không có ý tứ ghét bỏ người, nghe nói người thích nữ tử, ta cảm thấy hân là nên tránh hiềm nghi.” Nói thật ra, nàng thật sự không chán ghét ngũ phu nhân, cũng không ghét bỏ xuất thân ngũ phu nhân, dù sao thì nếu có thể lựa chọn, không ai sẽ nguyện ý có xuất thân như vậy.

Liễu Phi Nhân trong mắt Đồ Cửu Mị không nhìn thấy sự khinh thị quen thuộc, trong lòng có chút vui vẻ, tuy nói mấy năm nay đã luyện ra một thân đồng da thiết cốt, nhưng ánh mắt khinh thị của thê nhân, hoặc nhiều hoặc ít vẫn có chút ảnh hưởng.

” Tránh hiềm nghi, không phải là người cũng thích nữ tử nên mới cần tránh hiềm nghi đó chứ, nếu là nữ tử bình thường thì chỉ cho đó là nữ hài tử thân cận nhau mà thôi.” Liễu Phi Nhân vừa cười vừa nói.

” Ta mới không thích nữ tử.” Đồ Cửu Mị hờn hển phản bác.

” Người là hiện tại không nữ tử, sau này thì không thể dám chắc.” Liễu Phi Nhân tiếp tục nói, nàng cảm thấy trêu đùa Đồ Cửu Mị thực sự thú vị, gương mặt tức giận đến đỏ bừng xinh đẹp tựa như hoa mẫu đơn.

” Sẽ không!” Đồ Cửu Mị không khỏi đề cao âm lượng nhấn mạnh một lần nữa.

” Sẽ không sẽ không, phản ứng mạnh như vậy làm gì?” Liễu Phi Nhân buồn cười hỏi ngược lại.

Đồ Cửu Mị nhất thời không gì để nói, nàng cũng không hiểu vì sao bản thân lại phản ứng mạnh như vậy.

” Người thích Hắc gia?” Liễu Phi Nhân tiếp tục hỏi.

Đồ Cửu Mị lắc đầu, nàng cảm thấy nếu như phu nhân biết nàng để ngũ phu nhân biết việc này có lẽ lại sẽ nói nàng ngu ngốc, nhưng nàng cảm thấy ngũ phu nhân nếu đã thích nữ tử, nói chuyện này ra hẳn là cũng không ảnh hưởng.

” Hẳn là phu quân của ngươi, nam tử duy nhất đời này ngươi có thể thích, ngươi không thích hẳn, đời này của ngươi phải là thế nào đây?” Liễu Phi Nhân hỏi.

Đồ Cửu Mị lắc đầu, nàng cũng không biết, nhưng rất nhiều người trước khi thành thân ngay cả nhìn thấy cũng chưa từng thấy qua, sau khi thành thân cũng không thấy nhất định phải thích đối phương, không phải bọn họ cũng đã qua cả đời đó sao.

” Cho nên ở hậu viện tìm một nữ tử để thích mới là thượng sách, dù sao thì Hầu gia cùng phu nhân đều là ngầm đồng ý.” Liễu Phi Nhân hận không thể đem tất cả nữ tử thiên hạ đều bẻ thành thích nữ tử.

” Ngươi đều là nói như vậy với nữ tử ngươi thích sao? Nhưng ta cảm thấy, một người thích một người là tốt rồi, nhiều quá, luôn luôn sẽ có người không vui.” Đồ Cửu Mị nghiêm túc mà nói.

Liễu Phi Nhân nhất thời không có gì để nói, nàng bị Đồ Cửu Mị thuyết giáo sao?

15. Chương 14

“Nhưng nếu ta buông tha ai, người đó sẽ không khổ sở sao?” Liễu Phi Nhân dáng vẻ thương người nói, nàng là người ngắm hoa yêu hoa, làm sao có thể chỉ thưởng thức một bông hoa đây?

“Ngươi ngay từ đầu đã không nên trêu chọc người nhiều như vậy.” Đồ Cửu Mị cố chấp nói, dù sao thì nếu như là nàng, nàng sẽ không thay đổi thất thường, nhìn thấy một người thì yêu một người.

Liễu Phi Nhân nghe vậy không khỏi nở nụ cười.

“Đồ Cửu Mị mới nói giữa người với người là bất đồng.” Liễu Phi Nhân cũng không cùng Đồ Cửu Mị tranh cãi nữa.

Đồ Cửu Mị cũng không có gì để nói nữa, dù sao nàng tựa hồ không có lập trường đi trách cứ ngũ phu nhân, người bị ngũ phu nhân dây dưa mới có tư cách trách cứ nàng.

Trương má má xử trí nha hoàn phạm vào quy củ trong phủ trở về, mới vừa giáo huấn người khác xong tâm tình của Trương má má coi như thoải mái, nhưng, vừa vào cửa thấy Mị phu nhân cùng ngũ phu nhân, tâm tình của Trương má má lập tức sụp đổ rồi, ai bảo hai nữ nhân trước mắt đều là người nàng phản cảm phát ra từ nội tâm, đều là hai loại người nàng có thể nghĩ ra vô số loại cực hình để chiêu đãi, trong đó ngũ phu nhân càng là cái gai trong mắt nàng. Dù sao thì Mị phu nhân tuy rằng vô thanh vô thức biểu hiện ra mỉa mai, tất cả đều nàng vô ý thức phát ra, là trời sinh thể chất như vậy, hơn nữa rốt cuộc cũng là xuất thân trong sạch, chính thể coi như là nữ tử nhà lành. Còn ngũ phu nhân thì không, toàn thân trên dưới phát ra lộ ra cốt nhả, cốt nhả đó là có chủ ý, cho nên từ xuất thân đến bản chất đều lộ ra một cỗ không đứng đắn, trong mắt người tư tưởng bảo thủ như Trương má má không cho phép có sự không đứng đắn như vậy tồn tại.

“Ma ma trở về rồi.” Đồ Cửu Mị tuy rằng trong lòng sợ hãi Trương má má, nhưng quả thực sẽ không cùng người làm ác, nhu thuận chào hỏi.

Liễu Phi Nhân tuy rằng là thiếp, mà Trương má má bối phận có cao tới đâu cũng chỉ là một nô tài, so sánh thì làm thiếp địa vị còn có thể cao hơn một ít, tuy rằng trong lòng nàng đối với Trương má má cũng có chút kiêng kỵ, nhưng thân phận là thế, cũng không cần phải khúm núm lấy lòng Trương má má rõ ràng chán ghét nàng, bất quá vẫn không nên để lộ nhược điểm khiến Trương má má nắm được trong tay, nếu không nàng chỉ có chịu thiệt.

“Ngũ phu nhân cùng Mị phu nhân nói gì vậy?” Ngữ khí của Trương má má nghiêm khắc, chỉ sợ trong lúc nàng không ở đây, ngũ phu nhân dạy Mị phu nhân cái gì không nên dạy.

“Không có gì, Liễu tỷ tỷ một mực dạy ta viết chữ.” Đồ Cửu Mị tuy rằng không giỏi nói dối, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì nói dối.

“Thật không?” Trương má má hồ nghi nhìn Đồ Cửu Mị tựa hồ muốn từ trong đó trào ra một chút sơ hở.

“Nếu không Trương má má nghĩ ta dạy nàng cái gì đây?” Liễu Phi Nhân nhướn mày hỏi.

“Đương nhiên là những gì phu nhân căn dặn.” Trương má má trong phủ Hầu gia đại khái thuộc về nhân vật cấp ác nhân, nhưng luận trung tâm đối với phu nhân, nàng xếp thứ hai, không ai dám xếp thứ nhất.

“Vậy tất nhiên là như vậy, phu nhân làm trời của Phi Nhân.” Liễu Phi Nhân nói rất cung kính.

Lời này ngấm vào trong lòng Trương má má, Liễu Phi Nhân tuy rằng không đứng đắn ngược lại không phải kẻ ngu xuẩn, phân rõ nặng nhẹ, trong phủ này vốn là quận chúa định đoạt, quận chúa hoàn toàn có thể nắm giữ sinh tử của những kẻ dưới, lương trước Liễu Phi Nhân cũng không dám làm trái mệnh lệnh của phu nhân,..

Thời gian rảnh rỗi vẫn phải có, cho nên Đồ Cửu Mị tranh thủ lúc rảnh rỗi âm thầm chạy đi hậu viện vài lần, nhưng vài lần cũng không giống như trước đó đều có thể gặp phải phu nhân. Đồ Cửu Mị lưu tâm một chút, liền có một chút không hiểu, mùa hè nóng như vậy, người bình thường đều nguyện ý đến hậu viện hóng mát, phu nhân vì sao nhiều ngày cũng không đến hậu viện hóng mát đây? Nàng đoán có lẽ là phu nhân sinh bệnh rồi cho nên mới không thể ra ngoài.

“Lục Đào, lúc người đi phòng bếp, có thấy người nào sắc thuốc hay không?” Đồ Cửu Mị hỏi Lục Đào.

“Không ai sắc thuốc cả.” Lục Đào trả lời, nàng không hiểu Mị phu nhân thế nào đột nhiên lại hỏi cái này.

Không sắc thuốc, đó chính là không ai sinh bệnh, mấy ngày nay dường như cũng không thấy được An Nhi.

Lục Đào vốn dĩ không lưu ý, nhưng ngẫm nghĩ lại, mới phát hiện nàng thực sự rất nhiều ngày chưa từng thấy thiếp thân thị tỳ của phu nhân, An Nhi.

” Mấy ngày nay nô tỳ cũng không có thấy.” Tuy nói An Nhi hầu hạ bên cạnh phu nhân, nhưng Lục Đào cũng có thể thường xuyên nhìn thấy nàng đi lại trong viện, mấy ngày nay quả thật là không thấy An Nhi.

“Mị phu nhân hỏi chuyện này làm gì?” Lục Đào chỉ cảm thấy Mị phu nhân hôm nay hỏi vấn đề rất đột ngột lại rất kỳ quái.

“Không có gì.” Đồ Cửu Mị không dự định nói cho Lục Đào biết suy nghĩ trong lòng nàng, nàng đoán có thể phu nhân không ở trong phủ, đây chỉ là suy đoán, nhất thời vẫn chưa có biện pháp chứng thực.

“Trương má má, Cửu Mị nhiều ngày không gặp phu nhân, muốn thỉnh an phu nhân.” Một ngày sau khi học xong, Đồ Cửu Mị đột nhiên nói với Trương má má.

“Không cần, phu nhân mấy ngày nay không muốn gặp bất luận kẻ nào, ngay cả Hầu gia cũng không gặp, huống hồ là người.” Trương má má lãnh đạm nói.

“Nga.” Ngữ khí của Đồ Cửu Mị có chút thất vọng, bất quá nàng đối với suy đoán phu nhân không ở trong phủ lại kiên định thêm một chút.

Đồ Cửu Mị lại chạy đi hậu viện, dù sao thì người khác tựa hồ cũng không dám đến hậu viện, nàng âm thầm vòng quanh tiểu đạo đến hậu viện, người khác cũng không biết. Nàng đi tới đi lui liền đi đến bên ngoài lương đình phu nhân thường ngồi, nàng nghĩ, ở đây có lẽ là cấm địa trong cấm địa, có thể là phu nhân sẽ không nguyện ý để người khác đi vào, nàng vốn dĩ muốn tránh đi, nhưng vừa nghĩ dù sao thì phu nhân cũng không ở đây, cho dù là đi vào một chút cũng không có gì, Đồ Cửu Mị thuyết phục bản thân chỉ đi vào một chút rồi sẽ ra ngay.

Thạch bàn trong lương đình bày một bức họa tinh mỹ, đàn cổ kiểu dáng tinh xảo, đàn kia thoát nhìn rất trân quý, Đồ Cửu Mị dĩ nhiên không dám lộn xộn. Bên cạnh thạch trác là nhụyen tháp, mặt trên cũng không biết lót chất liệu gì, sờ vào rất mềm mại cùng lộ ra một tia mát lạnh, nàng nghĩ ngủ trên đó nhất định rất thoải mái, bất quá Đồ Cửu Mị không có can đảm nằm lên đó, nàng nghĩ phu nhân đại khái lại ở chỗ này mị trưa đi.

Phu nhân hình như giấu mọi người xuất phủ, bất quá cho dù không phải giấu mọi người xuất phủ, nếu nàng muốn xuất phủ cũng có thể xuất, phu nhân ra phủ làm gì đây? Có thể nàng có rất nhiều sự tình để làm, nàng dường như cùng nữ tử bình thường luôn có một chút bất đồng.

Phu nhân của đại hộ phú quý bình thường, nửa cuộc đời trên cơ bản đều bó buộc trong hậu trạch, thời gian có thể ra phủ không nhiều lắm, giấu mọi người ra khỏi phủ lại càng tối kỵ, giống như nàng, cũng không thể tùy ý xuất phủ, cho nên Đồ Cửu Mị tự đáy lòng rất hâm mộ phu nhân.

Đồ Cửu Mị không dám ở lại lương đình quá lâu, cũng không có thời gian để ở lâu, thời gian nhàn rỗi của nàng đều bị lấp đầy, nếu như nói trước đó nàng nhàn đến quá phận, vậy hiện tại thực sự là quá bận rộn, thật ra có đôi khi ngẫm lại, nàng học những thứ đó có gì hữu dụng đâu? Dù sao thì nàng đã xuất giá rồi, học cho ai xem đây? Nàng cũng không phải thật tình thích học.

16. Chương 15

Từ trước đến nay đi biển là việc cực kỳ nguy hiểm, thương thuyền Ba Tư này một năm cũng không thể quay về, cho nên lần này xuất phủ gặp gỡ thương thuyền Ba Tư là vô cùng hiếm thấy, hơn nữa thương thuyền này so với trước kia còn lớn hơn, đối với vô đến có nghĩa là có thể mua được nhiều hương liệu trân quý hơn nữa, đây thật đúng là cơ hội khó có được.

Chỉ thấy trên thương thuyền Ba Tư có một quý công tử tuấn tú như Phan An mang theo một tùy tùng mi thanh mục tú theo sau lão quản sự nói tiếng Ba Tư.

Người Ba Tư kia dùng cái kẹp từ trong trong hương liệu ngọc lưu ly gấp ra một cái nút gỗ, nút gỗ ngâm qua rượu mạnh, có chút ẩm ướt, bản thân tỏa ra mùi hương yếu ớt, hắn từ chậu than đốt một khối than củi hình tròn, đem hương liệu rắc trên than củi, rất nhanh hương liệu liền phát sinh tiếng vang tách tách, bên trong có nước chảy ra, một khối thoát nhìn đang hòa tan như băng. Chỉ thấy trong hương liệu phóng xuất làn khói nồng nặc.

“Loại khói này sẽ không tổn thương mắt.” Lão quản sự lập tức phiên dịch lời của người người Ba Tư.

Quý công tử hơi vươn đầu, đem đôi mắt tiến đến trong yên vị, chỉ cảm thấy khói này quả nhiên là nhu hòa, đôi mắt không bị bất luận kích thích gì, cổ mùi hương này thật là dễ người.

“Hương liệu này có gì đặc biệt?” Quý công tử hỏi.

Người Ba Tư không lập tức trả lời, hắn cầm lấy một loại hương liệu dạng bột phấn khác, màu sắc cũng không đẹp, rắc hương liệu lên trên than, lập tức phát hỏa, hương khí phát sinh cùng hương lưu lại trước đó dung vào nhau, lại biến thành một loại mùi hương khác, cũng rất thần kỳ.

Quý công tử lập tức đoán được đại khái, hai loại hương nếu là điều chế cùng nhau, có thể sẽ biến ảo ra các loại hương vị, như thế là việc bản thân rất thích.

” Vừa rồi hai loại hương là đốt cách nhau, nếu là đốt cùng nhau, nếu là nồng đậm thêm một chút sẽ có công hiệu kích tình.” Lão quản sự lập tức đem lời người Ba Tư nói phiên dịch cho công tử công tử.

” Nga?” Quý công tử nhẹ nhàng nhướng mày, cái gọi là thôi tình hương, bản thân đã sớm chế ra, chỉ là hiệu kỳ không biết loại nào hiệu quả hơn một chút.

“Hương liệu kia tỉ lệ khác nhau, đốt cùng một chỗ, hương vị cũng là bất đồng.” Lão quản sự tiếp tục phiên dịch.

” Người hỏi hắn số lượng có bao nhiêu, bán thế nào?” Quý công tử hỏi.

“Hắn nói trong đó có một loại hương liệu tương đối trân quý, số lượng không nhiều lắm, đại khái chỉ có mười hai phân, mỗi phân năm mươi lượng.” Lão quản sự thuật lại lời người Ba Tư cho quý công tử nghe.

” Người nói với hắn, hương liệu của hắn với giá cả này, ngoại trừ ta sẽ không ai thu mua, đem toàn bộ bán cho ta, ta sẽ để hắn có lợi.” Quý công tử làm sao không hiểu tâm tư người Ba Tư này, nghĩ đến vật hiếm thì mới quý, hắn tuyệt đối sẽ nâng tính hi hữu của hương liệu này, cũng sẽ không báo với nàng có số lượng nhiều, để biểu hiện hương liệu của hắn hi hữu trân quý.

Lão quản sự cùng người Ba Tư khoa tay múa chân nói hồi lâu, khiến quý công tử cũng sắp không kiên nhẫn, lão quản sự cùng người Ba Tư rốt cục thảo luận ra kết quả.

“Người Ba Tư kia quả thực giảo hoạt, dĩ nhiên có hơn ba cân, nhưng hắn muốn biết lợi ích là gì?”

“Ta không trả hắn hoàng kim, ta dùng vật cùng hắn trao đổi, thứ này hắn tuyệt đối sẽ đổi.” Quý công tử để tùy tùng bên cạnh xuất ra thứ gì đó.

Thứ đó vừa lấy ra, người Ba Tư kia cùng lão quản sự nhìn thẳng đôi mắt, tuy rằng người bình thường nhìn chỉ là một viên trân châu bình thường, nhưng những người vào Nam ra Bắc vừa nhìn liền biết là dạ minh châu giá cả xa xỉ.

“Hỏi hắn đổi hay là không đổi?” Quý công tử khẽ mỉm cười hỏi.

Kết quả dĩ nhiên không cần phải nghĩ, hương liệu ở Ba Tư chưa chắc có bao nhiêu trân quý, bắt quá là đến Trung Nguyên mới cảm thấy trân quý, dạ minh châu này bất luận là ở nơi nào cũng đều trân quý. Bắt quá trong mắt người khác, viên dạ minh châu này là một thứ tầm thường trong số đông đảo bảo vật trong cung, vật phẩm trong cung không thể buôn bán trong dân gian, nếu không sẽ phạm tội lớn, cầm đến đổi với ngoại bang là rất thích hợp rồi.

“Công tử, ta cảm thấy dạ minh châu đổi này nhất định là thiệt thòi rồi.” Lão quản sự hảo tâm nhắc nhở, hắn còn cố ý vì công tử tranh thủ được càng nhiều hương liệu khác, nhưng cho dù là như vậy hắn vẫn cảm thấy thua thiệt.

“Không sao, một viên châu mà thôi.” Ngữ khí không cho là đúng của quý công tử khiến lão quản sự cũng không thể nói gì nữa, quý công tử này nếu không phải quý không thể nói nhìn quen rất nhiều bảo bối, thì cũng là bại gia tử, bất luận loại nào, hắn hảo tâm nhắc một tiếng là đủ rồi.

“An Nhi, đem tiền thưởng cho quản sự, chúng ta trở về thôi.” Quý công tử chính là Lý Trì Nguyệt nữ phần nam trang.

An Nhi từ trong tay áo xuất ra năm mươi lượng bạc cho quản sự.

Lão quản sự đối với bạc này hồi báo cũng không kinh ngạc, công tử này hàng năm đều đến một hai lần, mỗi lần trả thù lao đều là cực kỳ cao, hắn đoán công tử này gia cảnh hẳn là vô cùng tốt.

“Tạ ơn công tử.” Lão quản sự lập tức nói lời cảm tạ.

Sau khi Lý Trì Nguyệt khẽ gật đầu, liền dẫn theo An Nhi xoay người rời đi.

“Công tử, sau này chúng ta vẫn thông qua người môi giới sao?” An Nhi hỏi.

Không cần, những hương liệu này cũng đủ ta điều chế một thời gian rồi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy lần này xuất hành thu hoạch phong phú quyết định so với trong dự đoán, hơn nữa nàng xuất phủ cũng gần một tháng rồi, cũng có chút mệt mỏi nàng quyết định hồi phủ tĩnh dưỡng.

Sau khi Đồ Cửu Mị biết phu nhân rời phủ, lại đi hậu viện vài lần, mới bắt đầu nàng không dám đụng vào những thứ trong lương đình, sau đó đã dám âm thầm chạm vào đàn cổ tinh xảo, sau đó cũng sờ soạng nhuyễn tháp, nhưng cuối cùng vẫn không có can đảm nằm lên đó.

Hôm nay vì ngũ phu nhân thân thể có chút không khỏe, Đồ Cửu Mị khó có được nhàn hạ, nàng liền đi có chút xa, dĩ nhiên đi tới trước cửa nhỏ thông ra sau núi ở hậu viện, vốn là dự định lập tức quay về, nhưng dĩ nhiên nghe ngoài cửa có động tĩnh, liền ngừng bước chân.

Sau đó nữa cửa mở, dĩ nhiên có hai nam tử đến gần, đây chính là hậu viện của phu nhân Hầu gia phủ, sao lại có nam tử dám xông vào, Đồ Cửu Mị nhìn chăm chú, dĩ nhiên là phu nhân nhà nàng cái trang nam tử, trong lúc nhất thời nhìn đến choáng váng.

Diện như quan ngọc, mắt ngọc mây ngài, tao nhã, phiêu dật thoát trần, tư thái có một cổ phong lưu hào hiệp, thì ra phu nhân cải trang nam tử lại khác với lúc làm nữ tử như vậy.

Lý Trì Nguyệt cùng An Nhi cũng không nghĩ tới vừa mở cửa liền thấy Đồ Cửu Mị, chỉ là sau khi các nàng vào cửa liền nhìn chăm chăm, ánh mắt lớn mật càng rõ khiến Lý Trì Nguyệt có chút buồn bực, bản thân cải trang, một nữ tử lại càng rõ nhìn chăm chăm một nam tử, thực sự có chút không đứng đắn.

“Nhìn chăm chăm bản công tử như vậy, không phải là bản công tử lớn lên quá mức tuần tú rồi, khiến người đối với bản công tử nhất kiến chung tình?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày ngữ khí ngả ngớn hỏi.

Đồ Cửu Mị nghe vậy mặt đỏ lên, khẽ cúi đầu, bất quá bên tai đỏ bừng lại bại lộ trong mắt Lý Trì Nguyệt, phu nhân chính kinh nhìn như dĩ nhiên cũng sẽ dùng ngữ khí ngả ngớn như ngũ phu nhân nói chuyện, lời này cũng quá xấu hổ rồi, phu nhân biết rõ các nàng đều là nữ tử còn trêu đùa nàng như vậy.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy thế, thầm nghĩ Đồ Cửu Mị này lẽ nào không nhận ra nàng, xem nàng như nam tử, thì ra loại nam tử nàng thích dĩ nhiên là tương tự đáng vẻ khi nàng cải trang, đáng vẻ ngượng ngùng đó, thật là có vài phần giống như xuân tâm đại loạn, cũng không thấy nàng đối với Hạng Huy ngượng ngùng như vậy.

Lý Trì Nguyệt muốn nhìn một chút Đồ Cửu Mị này rốt cuộc có phải nữ tử không an phận hay không, liền đi đến trước mặt Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị không hiểu vì sao phu nhân lại đi đến trước mặt nàng.

Sau khi Lý Trì Nguyệt đến gần Đồ Cửu Mị, nhìn thấy Đồ Cửu Mị dĩ nhiên chưa từng thối lui, thầm nghĩ Đồ Cửu Mị này thật đúng là không biết liêm sỉ, nam tử đến gần như vậy cũng không tránh né.

Đồ Cửu Mị vô cùng nghi hoặc nhìn Lý Trì Nguyệt, thiên sinh mị nhãn lúc này xem ra tựa như đang cố ý câu người khiến trong lòng Lý Trì Nguyệt càng phát ra lạnh nhạt.

Lý Trì Nguyệt cầm lấy ngọc phiến, dùng ngọc phiến nâng cằm Đồ Cửu Mị, đáng vẻ đáng đồ tử đùa giỡn mỹ nhân.

Tư thế ái muội giữa hai người, An Nhi nhìn vào cảm thấy chỗ nào cũng không thích hợp.

“Phu nhân, người trở về rồi.” Đồ Cửu Mị cũng hiểu được như vậy thực sự quá kỳ quái rồi, liền nói ra một câu không thích hợp với bầu không khí chút nào.

Lý Trì Nguyệt sững sờ, thì ra Đồ Cửu Mị nhận ra nàng rồi.

17. Chương 16

Vậy hành vi vừa rồi của nàng chẳng phải là rất không thích hợp sao, không thích hợp thì không thích hợp đi, dù sao thì cũng đã làm rồi, nàng không tin ai còn có thể truy cứu lỗi của nàng.

” Người thế nào biết ta ra ngoài?” Lý Trì Nguyệt thu hồi ngọc phiến, tựa hồ chuyện vừa rồi đối với nàng một chút ảnh hưởng cũng không có, ngữ khí vẫn là có chút xa cách quen thuộc.

“Đoán thôi.” Đồ Cửu Mị phát hiện thái độ của phu nhân khôi phục bình thường rồi, nàng cảm thấy phu nhân trở mặt thật sự nhanh, cùng đáng vẻ vừa rồi đúng là hai người, bất quá nàng vẫn quen với phu nhân bình thường, tuy rằng nàng rốt cuộc vẫn nghĩ không ra vì sao vừa rồi phu nhân lại đùa giỡn nàng, nàng cũng không dám mở miệng hỏi.

Lý Trì Nguyệt nhẹ nhàng nga một tiếng, Đồ Cửu Mị ở trong viện của nàng thận trọng một chút thì có thể đoán được cũng không kỳ quái.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân không có ý nhiều lời cùng nàng, khiến nàng lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho tốt, nhưng nếu bản thân không nói lời nào lại cảm thấy đáng tiếc, nàng nghĩ bản thân là

hy vọng cùng phu nhân nói nhiều một chút, nguyện ý thân cận như vậy ngoại trừ thập muội nhà mình, phu nhân vẫn là người đầu tiên.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đứng bất động, cũng không rời khỏi, ánh mắt cũng nhìn chằm chằm nàng, đáng vẻ muốn nói lại thôi thoát nhìn thực sự có chút không được tự nhiên.

” Người thế nào vẫn luôn thích chạy đến hậu viện?” Lý Trì Nguyệt nghĩ, nàng đại khái là muốn nịnh bợ bản thân, hôm nay tâm tình tốt cuộc không sai, liền đơn giản nhiều phản ứng một chút cũng được.

” Nguyên nhân Phu nhân thích hậu viện, Cửu Mị đại khái cũng là như vậy.” Đồ Cửu Mị đã sớm nghĩ đến câu trả lời của phu nhân đối với vấn đề dạng này.

Có đôi khi cảm thấy Đồ Cửu Mị rất xấu, nhưng thỉnh thoảng nàng lại thần kỳ thông minh.

” Nhưng đây là hậu viện của ta, cũng không phải của ngươi, ngươi thích cũng không thể đến.” Lý Trì Nguyệt bất cận nhân tình nói.

” Phu nhân, ta thực sự không thể đến sao? Ta thực sự rất thích hậu viện.....” Đồ Cửu Mị cắn môi dưới, vô cùng không muốn mà nói, ngữ khí kia, tư thái kia sờ sờ động nhân.

Trước đó Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị còn không biết dùng mỹ sắc của bản thân, nhưng lập tức nàng đã cảm thấy ý nghĩ của chính mình sai rồi, có thể nàng đánh giá thấp Đồ Cửu Mị rồi. Nếu như nàng là nam tử, mỹ sắc trước mặt, phỏng chừng yêu cầu gì đều sẽ chiều theo nàng rồi, đáng tiếc nàng là nữ nhân, mỹ sắc của Đồ Cửu Mị cũng vô dụng.

” Không thể.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí không thương lượng nói, nàng không phải là loại người thương hương tiếc ngọc gì.

” Nga.....” Đồ Cửu Mị kéo dài âm cuối, nghĩ thầm, phu nhân thật đúng là không dễ thân cận.

” Vậy còn không đi.” Lý Trì Nguyệt ra lời đuổi người, nàng nghĩ nàng cũng không đến mức chán ghét Đồ Cửu Mị xuất hiện tại hậu viện, nhưng lại cảm thấy Đồ Cửu Mị cũng không có gì đáng để nàng phải phá lệ.

Phu nhân ngữ khí đuổi người thật sự đã thương người, tựa hồ nàng khiến phu nhân rất không bình tĩnh rồi, phu nhân quả nhiên là bởi vì thai nhi trong bụng mới đối tốt với nàng, phu nhân một chút cũng không thích nàng, nghĩ như đến đó, tâm tình Đồ Cửu Mị có chút suy sụp, sau đó nàng giống như cây cỏ nhỏ, cúi đầu theo tiểu lộ về phía tiền viện mà rời đi, như vậy thoát nhìn vô cùng đáng thương.

Bản thân lại không khi dễ nàng, bày ra bộ dạng đáng thương cho bản thân xem sao? Thực sự là nhu nhược, Lý Trì Nguyệt thầm nghĩ.

” Ta đối với nàng dữ sao?” Lý Trì Nguyệt đột nhiên hỏi An Nhi bên cạnh.

An Nhi vẫn làm người vô hình cả kinh, thật ra nàng cảm thấy hình thức chung sống giữa quận chúa cùng Mị phu nhân có chút kỳ quái, nhưng lại nói không được kỳ quái chỗ nào, thật ra rất kỳ quái chính là quận chúa hỏi những lời này, quận chúa lúc nào thì lại quan tâm đến cảm thụ của người khác đây?

” Không dữ, ta cảm thấy quận chúa đối với nàng vô cùng tốt.” An Nhi lập tức lấy lại tinh thần hồi đáp.

” Ta cũng vậy cảm thấy như vậy.” Lý Trì Nguyệt cũng hiểu được bản thân đối với Đồ Cửu Mị tốt cuộc là chỉ nhân chí nghĩa rồi, Đồ Cửu Mị đáng vẻ ủy khuất như vậy tất nhiên cùng bản thân không quan hệ, nghĩ như vậy, Lý Trì Nguyệt liền yên tâm thoải mái đem Đồ Cửu Mị tung ra sau đầu.

Đồ Cửu Mị trở lại trong viện vẫn cảm thấy trong lòng có chút rầu rĩ không vui, bất quá Đồ Cửu Mị không phải người để tâm vào chuyện vụn vặt, lúc nàng tâm tình không tốt ăn thịt sẽ tốt lên, nàng lập tức bảo Lục Đào đi phòng bếp bưng một chút thịt đến. Mang thai chính là có chỗ tốt này, muốn ăn gì, muốn ăn lúc nào đều không cần cố kỵ.

Môi Đồ Cửu Mị dính đầy dầu mỡ ,đỏ tươi trong suốt, dĩ nhiên một chút cũng không tạo cảm giác bất nhã, trái lại có một loại phong tình khác.

Lục Đào ở bên cạnh cảm thấy thật đối với Mị phu nhân mà nói thực sự thần kỳ, vừa rồi Mị phu nhân mặt ủ mày chau, lúc này lại giống như hồ ly tinh mới vừa hút máu người xong, dường như khôi phục tinh khí cả người đều sống lại một nửa.

Đồ Cửu Mị xoa cái bụng căng tròn, tâm tình quả nhiên tốt lên không ít, không đi hậu viện thì không đi, không có gì không được, có thịt ăn mới là đại sự hàng đầu, Đồ Cửu Mị lập tức đối với việc này tiêu tan rồi. Phu nhân không thích người khác thân cận nàng, ta sẽ không đi thân cận nàng nữa, nàng mới không cần dán cái móng của người ta, còn có thể dán trên người mà. Dù sao thì nàng hiện tại có việc cần làm, sẽ không vô sự chạy đến chỗ phu nhân. Sau đó Đồ Cửu Mị một đoạn thời gian dài đều không đi hậu viện nữa, nàng đang chăm chú đọc sách viết chữ, còn có học tập cầm kỳ thư họa.

Dáng vẻ chăm chú kia khiến Liễu Phi Nhân đều cảm thấy vui mừng, tiểu thư khuê các theo như lời phu nhân thật ra cũng không phải xa xôi như vậy.

Triệu đại phu mỗi tháng đều đến lại đến nữa rồi, các phu nhân của hậu viện vẫn không có tin tức, điều này làm cho Đồ Cửu Mị cảm thấy kỳ quái, lẽ nào thật sự là nàng rất có thể chất sinh đẻ, nếu không sẽ không phải nàng mang thai rồi mà các phu nhân ở hậu viện lại chưa từng có tin tức. Trong kỳ quái, lại có một chút vui mừng, nàng cảm thấy cách nghĩ này thực sự quá độc ác, cũng quá không nên rồi, nàng không thể thâm nghĩ muốn chiếm lấy quan tâm của bản thân mà hy vọng các phu nhân khác đừng mang thai, vì vậy Đồ Cửu Mị lập tức đem suy nghĩ tà ác này bóp chết ngay lúc mới vừa nảy sinh, vì ý nghĩ như vậy cảm giác hổ thẹn.

Cũng như lần trước, lúc Triệu đại phu đến, phu nhân cũng đến.

”Thai nhi khỏe mạnh không có gì đáng ngại, bất quá Mị phu nhân gần đây có phải nghỉ ngơi không tốt hay không, xem mạch tượng, thân thể Mị phu nhân tựa hồ có chút mệt nhọc, nếu như kéo dài, sợ là đối với thai nhi sẽ có một chút ảnh hưởng.” Triệu đại phu không hổ là đại phu giỏi nhất Bình Âm Huyện.

”Ta sẽ chú ý.” Lúc Đồ Cửu Mị nói lời này vẫn âm thầm quan sát một chút sắc mặt của phu nhân, chỉ là phu nhân thoát nhìn sắc mặt không có gì khác thường, khiến nàng nhìn không rõ tâm trạng của phu nhân lúc này.

Phu nhân vẫn để An Nhi thưởng cho Triệu đại phu, cũng tiễn hân xuất phủ.

”Người hiện tại bụng có lớn hơn chút nào không?” Lý Trì Nguyệt mở miệng hỏi.

Đồ Cửu Mị có chút ngoài ý muốn, phu nhân cũng không chất vấn việc thân thể nàng mệt nhọc, bất quá nàng vẫn gật đầu, bụng dường như quả thật lớn một chút, tuy rằng thoát nhìn cũng rất không rõ ràng.

”Ta sờ thử xem.” Lý Trì Nguyệt lần thứ hai đề xuất yêu cầu lần trước.

Lần này Đồ Cửu Mị rất thức thời, trực tiếp nằm trên giường, ngọc thể nằm nghiêng, thiên kiều bá mị, dĩ nhiên Đồ Cửu Mị không ý thức được bản thân lộ mị thái, trong lòng nàng lúc này lại bắt đầu có chút khẩn trương cùng bất an, nghĩ đến phu nhân lại muốn sờ bụng nàng lại có một chút xấu hổ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy tư thái của Đồ Cửu Mị, rốt cuộc cảm thấy Đồ Cửu Mị giống như đang đợi lâm hạnh, chỉ cảm thấy tư thái này của Đồ Cửu Mị, vẫn luôn làm cho nàng nghĩ đến phương diện không đứng đắn.

Lý Trì Nguyệt đến gần Đồ Cửu Mị, lại ngửi thấy mị hương trên người Đồ Cửu Mị, trước đó nàng vẫn muốn điều chế ra vị đạo này, nhưng thể nào cũng chế không ra, quả thật dễ ngửi, Lý Trì Nguyệt không khỏi đem mũi để sát vào trên người Đồ Cửu Mị vài phần, muốn ngửi rõ ràng hơn.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy mũi của phu nhân cũng sắp tiến đến giữa cổ của nàng rồi, khuôn mặt lập tức đỏ bừng, phu nhân lại đang ngửi vị đạo trên người nàng, nàng lại sợ sau khi phu nhân ngửi cảm thấy có mùi lạ, dù sao thì lần trước phu nhân cũng không ngửi lâu như lần này.

”Phu nhân....” Đồ Cửu Mị nhắc nhở Lý Trì Nguyệt. Hy vọng nàng lập tức đem mũi dời đi, bởi vì nàng lúc này cảm thấy bản thân vạn phần không được tự nhiên.

Lý Trì Nguyệt khẽ nhún mày, hiển nhiên bất mãn khi bị quấy rầy nhã hứng ngửi hương.

” Cũng sẽ không ăn người, khấn trương như vậy làm gì?” Lý Trì Nguyệt hơi lạnh nhạt nói, nàng muốn ngủ rõ, trở lại hảo điều phối, mị hương thực sự dễ ngủ.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy phu nhân thực sự ngang ngược không nói lý lẽ, rõ ràng sai chính là nàng, nào có người ngủ vị đạo trên người người khác như vậy, còn không cho người khác không được tự nhiên.

18. Chương 17

“Quá gần rồi.” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng nói thầm.

“Chúng ta đều là nữ tử, làm sao vậy?” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng nói, đều là nữ nhân có cái gì phải kiêng kỵ.

Nếu như là trước kia không biết nữ tử cùng nữ tử có thể tồn tại quan hệ thân mật, Đồ Cửu Mị cũng sẽ cảm thấy như vậy, nhưng sau khi biết chuyện của ngũ phu nhân, Đồ Cửu Mị phát hiện không chỉ có nam nữ phải kiêng kỵ, mà cả nữ nữ cũng phải kiêng kỵ.

“Phu nhân không phải cũng biết chuyện của ngũ phu nhân cùng thất phu nhân sao?” Đồ Cửu Mị như trước nhỏ giọng nói.

“Người cũng thật là kỳ quái, cũng không phải tất cả nữ tử đều có sở thích như Liễu Phi Nhân, giữa nữ tử bình thường thân cận là việc bình thường đến không thể bình thường hơn, vì sao người phải lưu ý, không phải là người cũng có sở thích loại đó chứ? Người đối với ta có ý đồ?” Mũi của Lý Trì Nguyệt từ giữa cổ của Đồ Cửu Mị dời đi, ngẩng đầu hồ nghi nhìn Đồ Cửu Mị, lẽ nào Đồ Cửu Mị cũng có sở thích giống Liễu Phi Nhân, nếu như vậy, nàng thật đúng là phải tránh né nàng một chút.

“Nói vậy, ta mới không có sở thích đó, hơn nữa rõ ràng là người dám đến!” Khuôn mặt Đồ Cửu Mị lập tức đỏ bừng, phu nhân thực sự là ghê tởm, rõ ràng là nàng chủ động thân cận bản thân, cũng không phải bản thân đi thân cận nàng, trái lại lật ngược phải trái nói bản thân đối với nàng có ý đồ, bản thân mới không có loại sở thích như ngũ phu nhân.

“Không có là tốt rồi, để tâm như vậy làm gì?” Lý Trì Nguyệt cảm thấy trong lòng trong sáng dĩ nhiên sẽ không cảm thấy có cái gì không thích hợp.

“Vậy không phải ta cũng có thể ngủ vị đạo trên người phu nhân sao?” Đồ Cửu Mị hỏi ngược lại, nếu phu nhân nói không cần lưu ý, vậy phu nhân cho nàng ngủ một chút, cũng có thể không cần lưu ý.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ tới Đồ Cửu Mị dĩ nhiên dám tạo phản, cho nàng ngủ, buồn cười, làm sao có thể có việc này, như vậy bản thân rất không được tự nhiên a.

“Đương nhiên là không được, ai bảo người là thiếp, ta là thê đây?” Lý Trì Nguyệt dùng giọng nói Đồ Cửu Mị vốn dĩ cảm thấy rất dễ nghe mềm nhẹ nói, một chút cũng không cảm thấy là nàng ý thể hiếp người có cái gì không thích hợp.

“Phu nhân ý thể hiếp người!” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân phải thu hồi suy nghĩ phu nhân là người tốt, phu nhân một chút cũng không tốt.

“Không đúng sao?” Lý Trì Nguyệt nhướng mày hỏi ngược lại.

“Đúng.” Đồ Cửu Mị khẩu thị tâm phi hồi đáp, thật ra nếu như có thể, nàng hảo muốn nhào tới trên người phu nhân, cắn một ngụm xả giận, nàng chỉ cảm thấy hàm răng ngứa ngáy, lại muốn ăn thịt rồi. Tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi đại khái chính là tình trạng lúc này đi, Đồ Cửu Mị thầm nghĩ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đem không tình nguyện đều viết trên mặt, nghĩ thầm, chờ nàng điều phối ra mị hương này, nàng mới không hiểm lạ mị hương trên người nàng ta nữa, có cái gì mà không được.

Lý Trì Nguyệt rốt cục đành phải dời mũi khỏi cổ Đồ Cửu Mị, nàng đưa tay sờ bụng Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị bị động tác bất ngờ của nàng làm kinh ngạc một chút, thân thể theo bản năng cuộn lại một chút.

“Thế nào, lại không được sờ?” Lý Trì Nguyệt nhíu mày hỏi.

“Chỉ là quá đột ngột, phu nhân muốn sờ cứ sờ đi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân tính tình thật là không tốt.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị thuận theo rồi, cảm thấy như vậy mới phải.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy bụng Đồ Cửu Mị dường như lớn một chút, lần trước sờ vẫn vô cùng bằng phẳng, lần này tựa hồ nhô lên một chút rồi.

“Có phải lớn thêm một chút hay không?” Lý Trì Nguyệt hỏi Đồ Cửu Mị, dưới lòng bàn tay, dưới bụng đã có một tiểu sinh mệnh, nàng cảm thấy có chút thần kỳ.

“Àn.” Đồ Cửu Mị cảm thấy lần trước phu nhân tùy ý sờ soạng một chút rồi thôi, lần này phu nhân rõ ràng sờ lâu hơn lần trước một chút, hơn nữa xoa tới xoa lui, dĩ nhiên khiến Đồ Cửu Mị dâng lên một loại cảm giác kỳ lạ.

“Có lẽ hài tử vẫn còn rất nhỏ, có thể vẫn chưa lớn bằng bàn tay.” Lý Trì Nguyệt rất có hứng thú nói.

“Àn.” Đồ Cửu Mị làm sao biết hài tử hiện tại có bao nhiêu lớn, nhìn thấy phu nhân hứng thú, cũng không muốn phớt lờ hứng thú của phu nhân, chỉ cảm thấy phu nhân quả nhiên đối với hài tử tốt hơn đối với nàng.

“Ta ngược lại hy vọng đó là một nữ hài, nếu như nàng giống người, sau này cũng sẽ là một nữ nhân cực mỹ.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy hài tử giống Đồ Cửu Mị sẽ tốt hơn, tuy rằng nói Hạng Huy lớn lên cũng không tính toàn xấu xí, nhưng dù sao cũng phải nói, nàng vẫn cảm thấy Đồ Cửu Mị so với Hạng Huy thuận mắt hơn.

Đồ Cửu Mị có chút ngoài ý muốn, nàng cho rằng người bình thường đều là thích nam hài, nguyên phối giống như muốn nuôi hài tử của thiếp thất đều phải là nam hài mới được, như vậy mới có thể kế thừa từ đường, ở nhà thường nhân thì nữ nhi có sinh cũng như không, lại càng không có chính thê nuôi nữ nhi của thiếp thất.

“Ta cho rằng tất cả mọi người đều thích nam hài hơn nữ hài, vì sao phu nhân thích nữ hài nhiều hơn đây?” Đồ Cửu Mị hiếu kỳ hỏi.

“Người bình thường thích nam hài, là bởi vì nam hài có thể thừa kế hương hỏa, nhưng hương hỏa Hạng gia cùng ta có quan hệ gì đâu? Mẫu phi sinh ta, ta đó là thân nữ nhi, mẫu phi lại chưa từng vì ta là nữ nhi mà bạc đãi ta nửa phần, nói gì đi nữa, nữ nhi có thể trang dung, huân hương, so với nhi tử chơi vui hơn.” Lý Trì Nguyệt vì Hạng Huy nạp nhiều mỹ thiếp như vậy nhưng cho tới bây giờ cũng không phải là xuất phát vì mục đích hương hỏa Hạng gia. Chấp niệm muốn hài tử của Lý Trì Nguyệt đến từ mẫu phi nàng, từ nhỏ mẫu phi đã rất yêu thương nàng, đáng tiếc Túc Thân Vương Phi đã lâm bệnh qua đời lúc nàng mười tuổi, nàng nghĩ nếu như nàng có một hài tử, nàng cũng sẽ giống như mẫu phi yêu thương nàng, giáo dục nàng, đáng tiếc nàng đời này không thể sinh hài tử của mình.

Đồ Cửu Mị cảm thấy lời của phu nhân có chút kinh hãi thể tục, nào có thể từ cảm thấy hương hỏa nhà phu quân không quan hệ gì với bản thân, bất quá Đồ Cửu Mị ngẫm nghĩ một chút, cảm thấy có chút đạo lý. Đồ Cửu Mị thuộc về dạng người cái gì đều có thể chấp nhận được, nàng có thể chấp nhận mẫu thân nàng giáo dục lễ giáo cùng quan niệm thể tục, đồng thời nàng có thể chấp nhận cách nghĩ thính thoảng kinh hãi thể tục của muội muội, mà lúc này suy nghĩ của phu nhân cùng muội muội giống nhau, thính thoảng cũng sẽ kinh hãi thể tục, vì vậy Đồ Cửu Mị cũng dần dần càng đi càng xa khuôn phép cũ.

“Phu nhân nghĩ như vậy, ta chẳng phải là được nhẹ nhõm rồi sao, sinh con không lo, sinh nữ nhi càng vui mừng.” Đồ Cửu Mị vừa cười vừa nói, nàng cảm thấy nàng có thể gặp được người tốt như phu nhân, khiến nàng không cần giống như nữ tử bình thường vì sinh con mà ưu sầu.

“Mặc kệ là nam hay nữ, hảo hảo dưỡng lấy, đều hảo.” Lý Trì Nguyệt lúc này mới thu tay từ bụng Đồ Cửu Mị trở về.

“Ân.” Đồ Cửu Mị gật đầu, phu nhân lưu ý hải tử, nàng sẽ cẩn thận dưỡng lấy, hướng hồ đây vốn là hải tử của nàng.

Sau khi Lý Trì Nguyệt đại để lại căn dặn một phen những chuyện phụ nữ có thai nên chú ý, mới rời khỏi gian phòng của Đồ Cửu Mị, quay về trong viện của mình.

Sau khi Lý Trì Nguyệt quay về viện, triệu kiến Liễu Phi Nhân, hỏi một chút tiến độ cùng nội dung Đồ Cửu Mị học tập.

“Phu nhân triệu Mị phu nhân tự mình kiểm tra thực hư một phen không phải càng trực quan rõ ràng sao?” Liễu Phi Nhân kỳ quái nói, hơn nữa phu nhân nói tiểu thư khuê các gì đó lẽ nào không phải tùy tiện nói sao, là thật sự quan tâm việc học tập của Mị phu nhân sao?

“Không cần, nàng có thể học bao nhiêu thì học bấy nhiêu, nàng học thành cái dạng gì là tạo hóa của chính nàng cùng ta có quan hệ gì, chỉ là nghe hạ nhân nói, nàng trái lại rất chăm chỉ, hơn nữa đêm vẫn còn học, ta sợ nàng ảnh hưởng thai nhi trong bụng.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm nói.

“Ý của phu nhân, ta đã hiểu.” Liễu Phi Nhân ước gì được như vậy, nàng giáo ít một chút, cũng có thể nhẹ nhõm một chút, bất quá nàng đang suy nghĩ phu nhân có phải thực sự chỉ quan tâm hải tử trong bụng Mị phu nhân hay không, đối với bản thân Mị phu nhân rốt cuộc là quan tâm hay là không quan tâm đây? Liễu Phi Nhân nghĩ không ra, dù sao thì phu nhân cũng là một người thoát nhìn rất lãnh huyết vô tình.

“Quận chúa, người từ kinh thành đến.” Sau khi Liễu Phi Nhân rời khỏi, An Nhi liền bẩm báo với Lý Trì Nguyệt, trong cung thỉnh thoảng phái người đến chỗ quận chúa lấy hương liệu, ai chẳng biết hương liệu của quận chúa trân quý.

“Ai phái đến?” Lý Trì Nguyệt hứng thú rãi hỏi.

“Trong cung có Trương quý phi, còn có Thường quý nhân, Tôn mỹ nhân, ngoài cung có Triệu Vương phi cùng mấy quận chúa, còn có phu nhân của Lưu đại nhân.” An Nhi đem mấy người trọng yếu đều nói ra, không trọng yếu, An Nhi trực tiếp tỉnh lược.

“Có tặng qua, trước đây tặng hương gì thì tiếp tục tặng loại đó, những người mới, ta sẽ tuyển chọn loại phù hợp, mặt khác ta sẽ lựa chọn một loại hương khác cho ngũ công chúa và tam Công Chúa, người phân biệt đưa đến cho các nàng đi.” Lý Trì Nguyệt căn dặn, hương liệu này tổng xuất đi cũng không lỗ vốn, các nàng đáp lễ càng phong phú hơn nữa.

Túc Thân Vương năm đó cho Lý Trì Nguyệt của hồi môn không ít, nhưng Lý Trì Nguyệt mấy năm nay từ chỗ nữ quyền quyền quý thu được đáp lễ càng nhiều, có thể nói là biết cách làm giàu, cho nên trong số các quận chúa, giá trị con người của Lý Trì Nguyệt là cao nhất, cho dù là so với các Công Chúa không được sủng đều cao không ít, nhưng còn kém Công Chúa được sủng ái một ít, dù sao thì tam Công Chúa cũng là muội muội ruột thịt của Hoàng Thượng. Quan trọng nhất là, nàng cùng phần lớn nữ quyền quyền quý kinh thành đều có một chút giao tình.

19. Chương 18

Hạ nhân trong viện của phu nhân không nhiều lắm, cho nên không ít gian phòng còn bỏ trống, còn nếu không để trống thì bên trong chứa đủ loại hương liệu, để tránh nhầm lẫn, lọ chứa hương liệu cũng là đủ loại kiểu dáng, bình ngọc lưu ly chiếm đa số, trong đó căn phòng rất gần chủ ốc của phu nhân đó là nơi phu nhân đặc biệt dùng để điều hương.

Lý Trì Nguyệt đem hương liệu chia làm thượng đẳng, trung đẳng, hạ đẳng, vị đạo trên người Đồ Cửu Mị liền thuộc về thượng đẳng. Lý Trì Nguyệt thích hương cho nên phạm là mùi hương nàng ngửi qua cảm thấy dễ ngửi, nàng muốn sẽ điều chế ra, tuy rằng không có khả năng điều chế được tất cả nhưng mười thì có chín là chế ra được, nhưng mị hương trên người Đồ Cửu Mị, nàng thử rất nhiều lần kết quả cũng không thể điều chế được như ý. Càng là chế không ra, Lý Trì Nguyệt càng cố chấp điều chế, càng muốn điều chế ra.

Để điều chế mị hương, Lý Trì Nguyệt mất không ít hương liệu, trong đó đủ loại hương liệu trân quý hi hữu. Nếu như mất vụn kim, Lý Trì Nguyệt mi tâm cũng sẽ không nhú một cái, nhưng có một số hương liệu nàng tìm rất vất vả, tựa như Long Tiên Hương, nàng mất không ít tâm tư mới từ chỗ tam Công Chúa lấy được một ít, để điều chế mị hương, nàng dùng đến một ít, nghĩ đến đó, Lý Trì Nguyệt vô cùng đau lòng.

Chẳng trách Đồ Cửu Mị đặc ý không cho người khác ngửi, mị hương kia quả thật không dễ điều chế, Lý Trì Nguyệt thầm nghĩ.

Đồ Cửu Mị nếu như biết phu nhân nghĩ như vậy, đại khái lại sẽ cảm thấy phu nhân thật sự đảo lộn thị phi, nàng không thích cho người khác ngửi đâu phải bởi vì đặc ý, đó rõ ràng là bởi vì không được tự nhiên, hơn nữa nàng chưa bao giờ cảm thấy mùi hương trên người dễ ngửi, trái lại nàng cảm thấy phu nhân mới thơm, so với vị đạo trên người trên người đều dễ ngửi, thậm chí so với muối muối nàng rất thân thiết còn muốn dễ ngửi hơn một chút.

Lý Trì Nguyệt đang suy nghĩ, nếu như mị hương trên người Đồ Cửu Mị là mùi tự nhiên của cơ thể, vậy lúc chảy mồ hôi, mùi hương sẽ càng đậm, nàng liền muốn lấy một ít mồ hôi về để thử xem.

” Mị phu nhân, phu nhân ời.” An Nhi mặt không biểu tình nói với Đồ Cửu Mị, bởi vì quận chúa đối với mị hương coi trọng, An Nhi còn cố ý đến gần Đồ Cửu Mị cũng muốn ngửi thử, có phải thật sự thơm như quận chúa nói hay không. Sau khi đến gần, phát hiện thật đúng là có chút hương vị, dễ ngửi thì dễ ngửi, nhưng cũng không đến mức quận chúa dùng Long Tiên Hương để điều chế đi, vậy chứng tỏ phu nhân cảm thấy mị hương của Mị phu nhân so với Long Tiên Hương còn thượng đẳng hơn, nhưng An Nhi cũng không cảm thấy mị hương này dễ ngửi hơn Long Tiên Hương a!

Đồ Cửu Mị bị An Nhi đột nhiên đích hù dọa, phải hiểu được An Nhi cô nương chính là kẻ mặt lạnh, thái độ đối với nàng tuy nói không phải không tốt, nhưng luôn luôn lãnh đạm, An Nhi không phải là cũng có sở thích cổ quái như phu nhân đó chứ, Đồ Cửu Mị không tự giác kéo ra khoảng cách với An Nhi, so với bị phu nhân ngửi, nàng lại càng không thích bị người khác ngửi.

”Hảo, ta theo đi người.” Đồ Cửu Mị cho rằng sau khi phu nhân sờ bụng xong lại phải qua một thời gian mới có thể gặp được, không nghĩ tới mới ba ngày, liền có thể nhìn thấy phu nhân.

Đồ Cửu Mị lập tức đi theo phía sau An Nhi, nàng nghĩ là đến phòng của phu nhân, không nghĩ tới An Nhi lại dẫn nàng đi hậu viện, nàng đang buồn bực, không phải phu nhân không thích nàng đến hậu viện sao?

Nàng đến hậu viện, phu nhân đang nghiêng thân thể nằm trên nhuyễn tháp trong lương đình chớp mắt, dù sao thì nàng cảm thấy phu nhân nhất định là còn chưa ngủ, lúc này phu nhân vẫn như trước là thả tóc, mái tóc thật dài buông xuống một bên, mái tóc kia đẹp đến khiến Đồ Cửu Mị rất muốn tiến lên chạm vào, xúc cảm nhất định trơn nhẵn, nàng nghĩ, phu nhân không thích bôi tóc, đại khái là không thích bị ràng buộc, quen tùy tâm sở dục.

”Phu nhân tìm ta có việc gì?” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng hỏi, sợ quá lớn tiếng sẽ quấy nhiễu mỹ nhân nằm trên nhuyễn tháp, rồi lại sợ nếu không lên tiếng, phu nhân đại khái lại lạnh nhạt nàng, cho nên giọng nói là nhẹ nhàng nhu mì.

Lý Trì Nguyệt vẫn không mở mắt, nhú mày, tựa hồ không thích ý khi giấc ngủ bị quấy nhiễu, khiến Đồ Cửu Mị có chút không vui rồi, không phải phu nhân chủ động triệu kiến nàng sao, lại giống như nàng không biết đúng mực quấy rầy phu nhân vậy, phu nhân hảo khó hầu hạ.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ tới nàng thiếu chút nữa đã ngủ, mới vừa có chút buồn ngủ liền bị Đồ Cửu Mị nhiều tỉnh, dĩ nhiên có nho nhỏ lạnh nhạt, bất quá rất nhanh đem tâm tình đè xuống, nàng có chuyện quan trọng hơn cần dùng đến Đồ Cửu Mị.

”Không có việc gì, xoay lưng lại, người đến chỗ có ánh mặt trời đứng là được rồi.” Lý Trì Nguyệt cũng không ngồi dậy, chỉ là nghiêng thân thể dùng tay nâng đầu.

”Sao cơ?” Đồ Cửu Mị lòng tràn đầy khó hiểu.

”Người nghe theo là được rồi.” Lý Trì Nguyệt không muốn giải thích, nói xong liền nhắm mắt lại tiếp tục chớp mắt, không có ý phản ứng Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị tuy rằng trong lòng nghi hoặc, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo, giống như phu nhân nói, nàng là thê, bản thân là thiếp, mệnh lệnh của phu nhân, nàng cãi không được, chỉ cảm thấy phu nhân rất kỳ quái. Nàng trái lại đứng dưới ánh mặt trời, tuy nói hiện tại đã đến gần cuối hạ, khí trời đã không nóng như trước, nhưng ánh mặt trời vẫn rất gay gắt, Đồ Cửu Mị đứng dưới ánh mặt trời đã nghĩ lùi về dưới tàng cây bạch ngọc lan, nhưng nàng chung quy là không dám, chỉ có thể kiên trì đứng dưới ánh nắng chói chan.

Đồ Cửu Mị đứng dưới ánh mặt trời hồi lâu, không thấy phu nhân lên tiếng, người có thai vốn dĩ sợ nóng, lần này còn bị ánh mặt trời bạo phơi, muốn không chảy mồ hôi cũng khó khăn. Nghĩ thầm, thì ra phu nhân là muốn nàng đứng chịu phạt, chỉ là Đồ Cửu Mị không hiểu được, nàng có chỗ nào đắc tội phu nhân, hơn nữa phu nhân phương thức xử phạt của phu nhân thật kỳ quái, phạt đứng dưới phơi nắng, xử phạt này nói nặng không nặng, nói nhẹ cũng không nhẹ, thật sự là một chút cũng không biết thương hương tiếc ngọc, trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm oán giận.

Ngay lúc trong lòng Đồ Cửu Mị đã chuẩn bị tâm lý tiếp tục đứng, phu nhân mở mắt ra.

“Không chuẩn lau mồ hôi.” Giọng nói của Phu nhân truyền đến, Đồ Cửu Mị đang định lau mồ hôi liền dừng lại.

Đồ Cửu Mị nghĩ thầm,, phu nhân thực sự hảo đáng ghét, trời nóng phạt đứng còn không cho người ta lau mồ hôi, bất quá nàng thủy chung vẫn nghĩ không ra nàng đã đắc tội phu nhân ở chỗ nào, phán tử hình đều phải ột cái tội danh, phu nhân không minh bạch nghiêm phạt thật đúng là khiến Đồ Cửu Mị uất nghẹn phá hủy.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy đã không sai biệt lắm, liền đứng dậy, xuất ra cái lọ đã sớm chuẩn bị đi đến chỗ Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cảm giác phía sau có người, trong lòng liền có một chút khẩn trương, nàng đã bị phong cách hành sự không theo lẽ thường của phu nhân tạo thành ám ảnh rồi.

Lúc Lý Trì Nguyệt dán đến gần Đồ Cửu Mị thì ngừng lại, sau đó đưa mũi sát vào bên cổ Đồ Cửu Mị ngửi một chút.

Lúc phu nhân đến gần Đồ Cửu Mị liền có một chút khẩn trương, sau khi cảm giác được phu nhân lại đang ngửi vị đạo trên người nàng, thân thể liền cứng lại rồi, phu nhân đây là chơi trò gì a? Nàng thể nào một chút đều đoán không được dụng ý của phu nhân đây?

“Vị đạo quả thật càng đậm hơn.” Lý Trì Nguyệt nghiêm trang tổng kết, đổ mồ hôi nhễ nhại, từ này dùng trên người Đồ Cửu Mị cũng không quá đáng.

Khuôn mặt Đồ Cửu Mị thoáng chốc đỏ bừng, nhất thời biết được dụng ý phu nhân khiến nàng phơi nắng, chính là khiến nàng chảy một thân mồ hôi, khiến thể vị càng đậm một ít, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị vừa xấu hổ vừa tức giận đến muốn tìm một cái khe chui vào, phu nhân không phải là quá khi dễ người đi, trước đây thể nào nàng lại cảm thấy phu nhân là người tốt, phu nhân thật sự là quá, quá, đáng ghét!

Đồ Cửu Mị không biết phu nhân còn một việc đáng ghét hơn nữa vẫn chưa làm.

Lý Trì Nguyệt từ phía sau đi đến trước người Đồ Cửu Mị, xuất ra tiểu bình sứ, hướng giọt mồ hôi lớn nhất trên mặt trên mặt chuẩn bị hứng lấy.

Sau khi Đồ Cửu Mị biết ý đồ của phu nhân, khuôn mặt một trận xanh một trận hồng, cũng không biết là xấu hổ hay là tức giận.

“Người không nên cử động, hứng đây là được rồi.” Lý Trì Nguyệt khó có được nói với Đồ Cửu Mị ôn tồn như vậy, đáng tiếc lúc này Đồ Cửu Mị vô tâm cảm thụ duyên ngôn tế ngữ của phu nhân. Khuôn mặt Đồ Cửu Mị lập tức đen lại, chờ phu nhân hứng đây, còn muốn nàng chảy bao nhiêu mồ hôi a!

20. Chương 19

Đồ Cửu Mị biết phu nhân không phải nói đùa, thật ra phơi nắng cũng không phải chuyện gì khó có thể chịu được, dù sao nàng cũng là đồ tể nữ nhi, không phải rất kiều quý, nhưng cũng không biết vì sao trong lòng cảm thấy rất ủy khuất. Bất quá Đồ Cửu Mị rất nhanh dề xuống cổ cảm giác ủy khuất này, nàng ghét nhất là bản thân yếu đuối, nếu là muội muội nhất định sẽ không giống nàng không có tiền đồ.

Lý Trì Nguyệt lúc này cách Đồ Cửu Mị rất gần, mùi hương càng phát ra nồng đậm khiến nàng cảm thấy rất tốt, hương này thực sự dễ ngủ, thật muốn chiêm dụng riêng, đáng tiếc đây là thể hương, muốn cũng không được.

Bất quá, nói vậy Đồ Cửu Mị thật đúng là gặp may mắn, không chỉ có thể hương, cho dù là khuôn mặt xinh đẹp không thể xoi mói, nhìn lông mi, thật dài cong vút, đôi mắt lấp lánh trong veo như nước tựa hồ muốn câu người, da thịt trắng nõn tựa như dương chi, môi không điểm mà hồng, mi không họa mà thướt, dĩ nhiên không một chỗ nào không tinh xảo, dán gần nhau, càng xem càng cảm thấy mỹ, cho dù là chảy mồ hôi cũng sẽ không cảm thấy khó coi, chỉ cảm thấy tựa như sương mới vươn trên nụ hoa, tươi đẹp mỹ lệ. Lý Trì Nguyệt tuy rằng nhiều lần cách Đồ Cửu Mị rất gần, nhưng đều là để ngửi hương, chưa bao giờ chăm chú gần gũi quan sát khuôn mặt Đồ Cửu Mị, khuôn mặt này khiến người yêu thích, nhưng lại khiến nàng chán ghét, ai bảo nàng cũng là nữ tử, chỉ cần là nữ tử thì sẽ hy vọng bản thân mới là người đẹp nhất. Bất quá so với dung nhan này, Lý Trì Nguyệt càng thích mị hương.

Gần gũi như vậy, nàng cũng có thể ngửi được vị đạo trên người phu nhân, mùi hương nhàn nhạt, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy mùi hương này có chút quen thuộc, lại nói không được là hương gì, hơn nữa thời gian dài như vậy, Đồ Cửu Mị muốn không nhìn rõ phu nhân đều khó khăn. Phu nhân vốn cũng là nữ tử cực mỹ, tướng mạo của phu nhân khiến Đồ Cửu Mị nghĩ đến một câu thơ mấy ngày trước ngũ phu nhân mới dạy nàng, xước ước đa dật thái, khinh doanh bất tự tri, cơ phu nhược bằng tuyết, náo ước nhược xử tử, bất thực ngũ cốc, hấp phong ẩm lộ. Câu thơ này không phải một thủ khúc nhưng Đồ Cửu Mị cảm thấy như vậy hình dung phu nhân mới thích hợp, ngũ phu nhân dạy nàng rất nhiều câu hình dung nữ tử mỹ mạo, ngũ phu nhân quả nhiên thích nữ sắc.

Thời gian dài như vậy, phu nhân đứng dưới ánh mặt trời, nhưng Đồ Cửu Mị phát hiện phu nhân dĩ nhiên không chảy mồ hôi, vẫn là tư thái ưu nhã, không chật vật giống nàng, đây thật sự là không công bình, trong lòng Đồ Cửu Mị có một chút bất bình. Hơn nữa nàng dĩ nhiên cảm thấy có chút cháng váng đầu, không phải là muốn bị cảm nắng rồi chứ, nhưng cái lọ của phu nhân rời hững được một nửa, cách thời điểm đây thực sự còn rất xa, Đồ Cửu Mị sợ bản thân kiên trì không được lâu như vậy.

“Phu nhân cũng đứng dưới nắng lâu như vật rồi, phu nhân không sợ nóng sao?” Đồ Cửu Mị mở miệng hỏi.

“Ta còn thấy lạ, người từ trước đến nay nói nhiều, vừa rồi lại không hé răng, không nghĩ tới mới được một lúc, người liền mở miệng nói rồi, người quả nhiên là người nói nhiều.” Lý Trì Nguyệt đáp phi sở vấn.

Lời này lần thứ hai đâm vào ngực Đồ Cửu Mị một đao, phu nhân rõ ràng là đang cười nhạo nàng lắm lời, sau này không bao giờ chủ động tìm phu nhân nói chuyện nữa, nàng thực sự đáng ghét.

Đồ Cửu Mị giận dữ không thêm nhắc lại, nàng mới không phải bà tám.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị hồi lâu cũng không mở miệng nói, cảm thấy buồn cười, nàng cũng giận dữ bản thân, nàng vốn dĩ cũng rất nhiều lời, bản thân lại chưa nói sai.

“Ta từ trong bụng mẹ đã có hàn tật, cho nên xưa nay không sợ nóng.” Lý Trì Nguyệt trả lời câu hỏi vừa rồi của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân có thể chủ động nói chuyện, là có ý tốt, sau khi nàng lĩnh hội như vậy trong lòng liền dễ chịu không ít. Nghe phu nhân nói, Đồ Cửu Mị vốn mềm lòng lại cảm thấy phu nhân thực sự đáng thương, từ nhỏ liền có hàn tật, không thể sinh nở cũng là hàn tật làm hại, nhưng lúc phu nhân nói lời đó ngữ khí lại thực sự bình thản, tựa hồ đối với hàn tật cũng không lưu ý.

“Vậy hàn tật hiện tại đỡ nhiều rồi sao?” Trong giọng nói của Đồ Cửu Mị không tự giác lộ ra một chút quan tâm.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị lại tiếp lời, nghĩ thầm, quả nhiên là kẻ rất thích thuận thế bò lên, bắt quá sự quan tâm trong lời nói thật sự là phát ra từ nội tâm.

“Mấy năm nay vẫn dùng được ôn bồi dưỡng, lại bị buộc cường sinh kiện thể, đã cũng không lo ngại nữa.” Nếu là nhà bình thường, năng tất nhiên đã yếu mệnh, nuôi không lớn, cũng may sinh trong nhà quyền quý, đều là dùng được liệu rất trân quý bồi bổ, chỉ là ôn bổ được ăn quá nhiều, nhớ đến vị đạo đó liền muốn nôn, cho dù là hiện tại Lý Trì Nguyệt chỉ cần cố định mỗi tháng tắm bổ hai lần, thì đó vẫn là hai ngày khó qua nhất trong một tháng của Lý Trì Nguyệt.

“Phụ nhân mấy năm nay nhất định qua rất vất vả.” Đồ Cửu Mị nhớ sát vách nhà nàng có một đại thúc âm sắc thuốc, trong nhà vì xem bệnh cho hẳn nên nhà chỉ có bốn bức tường, quanh năm trong nhà đều bay đầy mùi thuốc, toàn gia mặt ủ mày chau, đại thúc kia thân tâm dày vò, thân thể bị bệnh ma dần vặt không nói, trong lòng vì liên lụy người nhà càng tự trách. Đồ Cửu Mị thân thể luôn khỏe mạnh mặc dù không thể thấu hiểu nhưng nàng vẫn cảm thấy phụ nhân mấy năm nay nhất định trải qua không thoải mái.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy hơi sửng sốt, thật là, Đồ Cửu Mị ngữ khí như vậy biểu tình như vậy làm gì, nhìn mà cảm thấy đáng ghét, có chút hối hận cùng Đồ Cửu Mị nói nhiều rồi.

“Bản phụ nhân mấy năm nay qua rất tốt, thử hỏi nữ nhân trên đời này có ai sống được tự tại hơn so với nữ nhân Lý gia, người còn dùng thiện tâm ếch ngồi đáy giếng đó đi phỏng đoán người khác, rất đại đột.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí pha chút độc địa quả trách Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phụ nhân lại mặc danh kỳ diệu biến sắc nữa rồi, càng cảm thấy phụ nhân có chút hỉ nộ vô thường, rõ ràng trước đó nói chuyện còn rất tốt, sao lại đột nhiên trách người khác.

“Phải phải, ta rất ngốc, phụ nhân rất anh minh rồi!” Đồ Cửu Mị tức giận nói, nhân gia nào có ngốc, rõ ràng là phụ nhân kỳ quái.

“Lẽ nào không phải?” Đây vốn dĩ là sự thật, Đồ Cửu Mị có cái gì bất mãn.

“Phải!” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy bản thân càng lúc càng nghĩ một đằng nói một nẻo.

Sau khi Lý Trì Nguyệt lại không phản ứng Đồ Cửu Mị nữa, đáng vẻ cách xa ngàn dặm khiến Đồ Cửu Mị có chút mất mặt, mất mặt rồi, vốn dĩ có một chút chóng mặt, hiện tại ngay cả thân thể đều có một chút hư thoát rồi, đứng không được nữa, để tránh cho bản thân vô lực ngã xuống, Đồ Cửu Mị theo bản năng ôm lấy thứ gần nhất, thân thể Lý Trì Nguyệt, thân thể đương nhiên phải dựa vào Lý Trì Nguyệt, chỉ là nàng cảm thấy thân thể phụ nhân quá đơn bạc, cũng không biết có chịu nổi trọng lượng của nàng hay không, cho nên mặc dù thân thể nàng cũng sắp chống đỡ không được nữa, nhưng Đồ Cửu Mị vẫn tận lực không đem toàn bộ trọng lượng áp đến trên người Lý Trì Nguyệt. Trong lòng Đồ Cửu Mị, thân thể phụ nhân đại khái so với kiều hoa còn muốn như nhược một ít, bất quá thân thể phụ nhân thật sự không nhược đến mức như Đồ Cửu Mị đã nghĩ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đột nhiên ngã vào trong mình, ôm ấp như vậy khiến nàng cả kinh trong lòng, Đồ Cửu Mị không phải thật sự có sở thích giống Liễu Phi Nhân đó chứ? Đến khi Lý Trì Nguyệt kịp phản ứng thì chuyện thứ nhất chính là muốn đẩy Đồ Cửu Mị ra.

“Phụ nhân, dường như ta bị cảm nắng rồi, chân nhuyển đứng không được...” Đồ Cửu Mị vẻ mặt ủy khuất nói, đều là phụ nhân làm hại, khiến nàng phơi nắng lâu như vậy, chảy nhiều mồ hôi như vậy, nhất định là bị cảm nắng rồi.

Lý Trì Nguyệt hiện tại mới nhớ đến Đồ Cửu Mị là người có thai, lúc này mới không đẩy Đồ Cửu Mị ra, mà chỉ đỡ Đồ Cửu Mị vào lương đình, để Đồ Cửu Mị nằm lên nhuyển tháp của nàng, lập tức gọi An Nhi đến, bảo An Nhi đi mời Triệu đại phu, An Nhi thấy Mị phụ nhân nằm trên nhuyển tháp của quận chúa, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Đồ Cửu Mị không nghĩ tới, nàng vẫn muốn thử xem nhuyển tháp nằm có êm hay không nhanh như vậy đã được thực hiện rồi, sau khi nằm xuống trong lòng chỉ có một cảm giác, quả thật hảo nằm, mềm mại, mát lạnh, so với trúc tịch còn mát mẻ hơn, so với trúc tịch mềm mại hơn, phụ nhân dùng quả nhiên đều là bảo bối.

Triệu đại phu rất nhanh đã tới rồi, lập tức bắt mạch cho Đồ Cửu Mị.

“Mị phu nhân cũng không bị cảm nắng, có thể là có thai, sợ nóng dễ chảy mồ hôi nên ra nhiều mồ hôi, thân thể thiếu, có chút hư thoát, uống một chút nước muối nghỉ ngơi một chút là tốt rồi.” Triệu đại phu không biết Đồ Cửu Mị phơi nắng một canh giờ dưới ánh mặt trời chính ngọ, dĩ nhiên vẫn chưa bị cảm nắng, chỉ là có chút mất nước, nếu không nhất định sẽ khen Mị phu nhân thân thể quả nhiên tốt.

21. Chương 20

Sau khi Triệu đại phu đi rồi, Đồ Cửu Mị uống xong một chén lớn nước muối, nhìn phu nhân, biểu tình có chút u oán, nhân gia phơi nắng lâu như vậy thực sự rất ủy khuất a.

“Lần này làm việc thiếu thỏa đáng, là ta sơ ý.” Lý Trì Nguyệt không phải người trốn tránh trách nhiệm, nàng quá mức cầu hương sốt ruột đến nỗi quên Đồ Cửu Mị đã có thai, cũng may Đồ Cửu Mị thể chất không sai, không có trở ngại gì.

Đồ Cửu Mị gật đầu, phu nhân quả thật rất không thỏa đáng.

“Bồi thường, trong phạm vi năng lực của ta, người có thể đề xuất một yêu cầu.” Lý Trì Nguyệt từ trước đến nay không muốn nợ người khác dù chỉ một phần, bồi thường rồi, sẽ không nợ nữa.

Đồ Cửu Mị không nghĩ tới phu nhân hào phóng như vậy, lập tức vui đến tận đuôi lông mày.

“Ta đây muốn có thể xuất nhập hậu viện bất cứ lúc nào.” Nếu nói như vậy, phơi nắng một canh giờ thật sự là quá có lợi rồi.

” Không được.” Lý Trì Nguyệt không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt, Đồ Cửu Mị xuất nhập hậu viện bất cứ lúc nào, vậy nàng còn có cái gì tư ẩn đáng nói, lãnh địa tư nhân bị người xâm lấn, Lý Trì Nguyệt nghĩ đến đều cảm thấy không được tự nhiên.

“Phu nhân nói không giữ lời....” Đồ Cửu Mị bĩu môi, phu nhân làm sao có thể như vậy chứ!

“Người đổi yêu cầu khác thì có thể, cái này không được.” Lý Trì Nguyệt ôn tồn nói.

“Không đổi, dù sao thì người là thê, ta là thiếp, nhân gia cho dù là béo nhờ nuốt lời, ta cũng không có cách nào a, ai bảo ta là thiếp thất đáng thương đây?” Đồ Cửu Mị âm dương quái khí nói, ngữ khí này là học mẫu thân nàng, mẫu thân nàng cùng người khác cãi nhau đặc biệt dùng ngữ khí chỉ cây dâu mà mắng cây hòe này.

Lý Trì Nguyệt bị nói vậy có chút mất mặt, Đồ Cửu Mị này có đôi khi thật đúng là không ngu, còn rất xảo quyệt.

“Được rồi, người muốn tới thì tới, cùng lắm thì sau này ta không đến nữa.” Lý Trì Nguyệt nén giận nói.

“Phu nhân, sau này người không đến hậu viện nữa, vậy nhuyễn tháp này có thể tặng ta hay không?” Đồ Cửu Mị lập tức mang lên vẻ mặt nịnh nọt, nàng cảm thấy phu nhân không đến hậu viện nữa nhuyễn tháp này để ở đây cũng lãng phí, không bằng tặng cho nàng, nằm trên này thật sự là thoải mái, Đồ Cửu Mị đều hận không thể đem nhuyễn tháp này dời đến trong phòng mình.

Lý Trì Nguyệt không thể tin tưởng nhìn Đồ Cửu Mị, đây là hương thôn đã phụ sao, được một tác lại muốn tiến một bước, còn da mặt dày như vậy, nhuyễn tháp tuyệt tàm thiên ti này giá trị vạn, nàng thật đúng là mở miệng đòi được sao! Còn có, dựa vào cái gì, nàng đến chính mình hậu viện, bản thân sẽ không đến hậu viện, tước chiếm cư sào sao, nàng hoàn toàn đã quên vừa rồi là tự mình nói không đi hậu viện.

Được rồi, ai bảo nàng để Đồ Cửu Mị nằm lên nhuyễn tháp của nàng, nàng tư mật gì đó từ trước đến nay cũng không để ai chạm vào, nếu như đã chạm vào vẫn luôn cảm thấy lưu lại mùi vị khác thường, không phải ném đi thì chính là đốt đi, dù sao thì sẽ không dùng lại, đáng tiếc nhuyễn tháp này, nàng cũng là rất thích. Lý Trì Nguyệt có chút tức giận, bản thân vừa rồi thế nào lại để hương thôn đã phụ được một tác lại muốn

tiền một thước nằm trên đó? Đây không giống việc mà nàng sẽ làm, không phải là nàng cũng phơi nắng hồng đầu rồi đó chứ!

“Cái này rất quý trọng sao?” Đồ Cửu Mị nhìn thấy sắc mặt Lý Trì Nguyệt cổ quái, liền cẩn cẩn dục dục hỏi, hình như thực sự rất quý giá rồi.

“Người nói đi?” Lý Trì Nguyệt nhướng mày hỏi ngược lại, liền biết Đồ Cửu Mị là ếch ngồi đáy giếng, chưa thấy qua cái gì tốt.

“Vậy quên đi, phu nhân giữ lại bản thân dùng đi.” Đồ Cửu Mị dĩ nhiên hiểu được, không thể mở miệng hướng người đòi vật, chỉ là nhuyển tháp này nàng thực sự rất thích, mới dày mặt mở miệng, bất quá nếu quý trọng, cho dù có thích hơn cũng không thể đòi lấy của người khác, phu nhân cho dù không đến hậu viện, dời về chủ ốc cũng có thể mà.

“Đều bị người nằm qua, buông tha đáng tiếc, không muốn lấy lại.” Lý Trì Nguyệt khẽ nhún mày nói.

“Người ta lại không bắn, nằm một chút mà thôi.” Đồ Cửu Mị nói xong có vài phần chột dạ, đại khái chỉ dính một chút mồ hôi mà thôi, nghĩ vậy, nàng liền lập tức sợ hãi, cho dù là đi đứng còn có một chút vô lực, cho nên tay vẫn đỡ nhuyển tháp, bất quá bị phu nhân ghét bỏ dơ bẩn, trong lòng Đồ Cửu Mị vẫn có nheo nhỏ khổ sở, người ta bình thường rất yêu sạch sẽ, hôm nay sở dĩ chảy nhiều mồ hôi như vậy cũng do phu nhân làm hại.

“Nằm đều đã nằm rồi, người ngồi dậy cũng vô dụng, tiếp tục nằm đi, để tránh lát nữa lại ngã vào người ta, hại ta nghĩ người cũng cổ quái như Liễu Phi Nhân.” Lý Trì Nguyệt tức giận nói.

Đồ Cửu Mị nghĩ đến bản thân vừa rồi quả thật chủ động ngã vào lòng phu nhân, mặt đỏ lên, người ta cũng không phải cố ý.

“Người ta mới không có cổ quái.” Đồ Cửu Mị đỏ mặt lần thứ hai nguy biến.

“Không có thì không có, người đỏ mặt cái gì? Sau này không nên hơi một tí là đỏ mặt.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy đáng về Đồ Cửu Mị đỏ mặt như vậy mới dễ làm cho người khác hiểu sai, dung nhan đỏ tươi loá mắt, mị thái câu người. Đồ Cửu Mị cho dù không phải cố ý nhưng trời sinh tướng mạo như vậy, nàng sẽ không hiểu lầm nhưng người khác có thể hay không hiểu lầm cũng khó nói, Trương má má nói không sai, Mị phu nhân trời sinh mị thái, câu người cũng không tự biết.

“Người ta xấu hổ mà!” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy phu nhân thật là kỳ quái, đỏ mặt cũng không cho, cho dù ngã vào người khác nàng cũng sẽ cảm thấy xấu hổ a, mới không phải bởi vì có cổ quái.

“Còn có, ngữ khí của người cũng dừng như vậy, nghe tới liền cảm thấy buồn nôn.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy cần phải sửa đúng hình thái Đồ Cửu Mị một chút, nàng rốt cuộc là thiếp thất trong phủ, rước lấy lạn hoa đào, cuối cùng cũng không tốt.

“Phu nhân, không phải là chán ghét Cửu Mị chứ?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Không tệ.” Không phải rất chán ghét, nếu không thì sẽ không để ý nàng.

“Vậy vì sao xem ta chỗ nào đều cảm thấy không vừa mắt.” Đồ Cửu Mị ủy khuất nói.

“Đó là Trương má má chỗ nào cũng nhìn người không vừa mắt.” Lý Trì Nguyệt ăn ngay nói thật, nàng nhìn thì cũng không tệ.

Quả nhiên, nàng biết Trương má má không thích nàng, chờ một chút, phu nhân biết rõ Trương má má không thích nàng, lại như trước mỗi ngày khiến Trương má má qua lại trước mặt nàng, vậy chẳng phải là ngầm đồng ý Trương má má khi dễ nàng sao, nghĩ đến Trương má má, trong lòng Đồ Cửu Mị liền co rút.

Nói như vậy, Lý Trì Nguyệt gần như cũng sắp quên bản thân thật ra không nguyện ý Đồ Cửu Mị đến hậu viện, thiếu chút nữa đã không rõ ý nguyện nữa ban đầu rồi. Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân gần đây cùng Đồ Cửu Mị ở chung hơi nhiều, ngay cả nói cũng nhiều hơn, thực sự là gần mực thì đen.

“Người tiếp tục nghỉ ngơi trên tháp đi, phu nhân phu nhân về phòng trước.” Lý Trì Nguyệt nhớ đến chuyện trọng yếu vẫn chưa làm, tuy rằng không hứng đây một lọ, nhưng nửa lọ vẫn phải có, nàng hiện tại hận

không thể lập tức điều chế ra mị hương kia, nghĩ tới đây, Lý Trì Nguyệt liền có một chút nóng lòng muốn thử.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân quay về phòng rồi, liền ngủ một chút trên nhuyễn tháp, chỉ cảm thấy nhuyễn tháp này quả thực thoải mái, ngay cả nằm mơ cũng là giấc mơ đẹp, nàng trong mộng nhìn thấy phu nhân bưng thịt cho nàng ăn, cũng bởi nàng cùng nhau ăn thịt, hơn nữa trong mộng phu nhân cũng không giống như trong hiện thực âm tình bất định, dùng ngữ khí nhu nhuyễn nói chuyện, giọng nói thực sự êm tai.

Sau khi tỉnh lại, Đồ Cửu Mị liền phiền muộn một trận, quả nhiên là mộng, phu nhân sẽ không tốt như vậy bưng thịt cho nàng, phu nhân có vẻ không thích ăn thịt, ăn uống luôn luôn thanh đạm, căn bản sẽ không bởi nàng ăn thịt, thỉnh thoảng phu nhân mới có thể dùng ngữ khí nhu nhuyễn nói chuyện với nàng.

Lý Trì Nguyệt lập tức đến điều hương thất chuẩn bị, nàng đem mồ hôi bản thân thật vất vả thu thập được rót ra, vừa ngửi, kỳ quái, không có mùi, dĩ nhiên không mùi, Lý Trì Nguyệt có chút thất vọng, lẽ nào mùi hương của Đồ Cửu Mị không lưu lại trên mồ hôi, mà chỉ từ trong da thịt nàng phát ra? Nhưng vừa rồi lúc chảy mồ hôi, Đồ Cửu Mị rõ ràng thơm hơn. Lý Trì Nguyệt không tin, đem mồ hôi đổ vào trong hương liệu khác cùng nhau điều hương, hy vọng mồ hôi này có thể phát huy công hiệu thần kỳ. Sau khi lại mất không ít hương liệu trân quý, Lý Trì Nguyệt rốt cục tin tưởng mồ hôi nàng khổ cực hứng được dĩ nhiên không có công dụng gì, nghĩ đến nghĩ đến một trận uể oải. Đồ Cửu Mị, mị hương của người lẽ nào hiếm lạ như vậy sao!

22. Chương 21

Lý Trì Nguyệt trước kia cũng không phải chưa từng gặp qua chuyện phối không ra hương, nhưng cũng không khiến nàng cảm thấy cảm tức như lần này, cũng không biết là có liên quan đến chuyện Đồ Cửu Mị giận đối nàng hay không, Lý Trì Nguyệt giam mình trong phòng nhiều ngày cũng không bước ra.

Hậu viện nghiêm nhiên cũng sắp biến thành của Đồ Cửu Mị rồi, Đồ Cửu Mị thực sự biết làm cho bản thân vui vẻ, nàng ngủ trên nhuyễn tháp của phu nhân không nói, còn sai Lục Đào tìm lưới đánh cá, đem lưới đánh cá cột vào thân cây bạch ngọc lan, bản thân nằm ở trên đó lắc lư đưa võng, vô cùng tự tại.

Nàng nghĩ sau khi phu nhân quay về, phu nhân nằm trên nhuyễn tháp, nàng thì nằm trên lưới đánh cá cũng là rất tốt. Nàng mới không tin phu nhân bỏ được hậu viện này, nàng tin tưởng phu nhân ở trong phòng ghen không được bao lâu.

Gần đây ngũ phu nhân dạy các thứ ít đi rất nhiều, khiến nàng thoải mái không ít, thời gian cũng nhiều, bất quá phu nhân không đến hậu viện mấy ngày nay, nàng một mình vẫn luôn đứng ở hậu viện, có thích hơn cũng sẽ có một chút buồn chán, nàng lại không giống phu nhân, luôn thích hậu viện, nàng là thích có bạn.

Lý Trì Nguyệt lại đập hư không ít hương liệu, mũi lại bị các loại hương liệu huân đến khó chịu, nếu còn tiếp tục huân nữa, Lý Trì Nguyệt sợ sẽ phá hủy khứu giác, chỉ đành từ điều hương thất đi ra.

Mấy ngày nay quận chúa ngoại trừ dùng bữa, tắm rửa cùng ngủ, gần như đều ở trong điều hương thất, điều này làm cho An Nhi có chút lo lắng, khứu giác của quận chúa mất cảm, ngửi các loại hương liệu quận chúa mũi của quận chúa sẽ chịu không nổi, sau khi nhìn thấy quận chúa đi ra nàng mới an tâm, lập tức căn dặn người chuẩn bị nước nóng, để quận chúa tắm rửa. Tuy rằng quận chúa thích hương, trên người dính đủ loại hương, điều hương xong, luôn muốn tắm rửa một phen, tẩy đi hương vị nhiễm trên thân thể. Nàng thích sau khi tắm rửa xong căn cứ tâm tình chọn một loại hương, nhưng hơn một nửa thời gian quận chúa là không thích trên người dính hương, quận chúa nói như vậy mũi mới không mất tinh nhạy.

“Quận chúa lại điều chế mị hương trên người Mị phu nhân sao?” An Nhi một bên hỏi, một bên thay quận chúa nhà nàng lau tóc ướt.

“Ân.” Lý Trì Nguyệt nhắm mắt lại nhẹ giọng đáp, rất nhiều vị đạo đều là độc nhất vô nhị, mị hương kia cũng là như vậy, đại khái thật sự là điều chế không được, nghĩ tới đây, Lý Trì Nguyệt liền có một chút thất

vọng, nàng luôn nỗ lực muốn chiếm hết các loại hương trong thiên hạ về mình, tuy rằng cách nghĩ này có chút cuồng vọng cùng không thực tế.

“Nếu thật sự điều chế không ra, quận chúa muốn ngửi mị hương còn không phải rất đơn giản, trực tiếp ngửi trên người Mị phu nhân là được rồi.” An Nhi đề nghị, quận chúa đối với mị hương trên người Đồ Cửu Mị thật đúng là thần kỳ chấp nhất. Quận chúa điều hương không phải là để tùy thời tùy chỗ muốn ngửi thì ngửi sao, Đồ Cửu Mị vốn là người trong phủ Hầu gia, muốn ngửi thì ngửi, có cái gì khó khăn.

“Nàng cũng không thích ta ngửi hương trên người nàng.” Lý Trì Nguyệt nghĩ đến mỗi lần dán đến trên người Đồ Cửu Mị, dáng vẻ Đồ Cửu Mị không được tự nhiên,. Lại không thích ép buộc người khác.

“Ta thấy Mị phu nhân trái lại rất nguyện ý dán đến gần quận chúa, quận chúa muốn ngửi mị hương trên người nàng, đó là phúc khí của nàng, nàng còn ước gì quận chúa thân cận nàng nhiều một chút. Nói gì nữa nàng là thiếp, hầu hạ quận chúa là bổn phận, quận chúa lại không làm khó nàng, bất quá ngửi hương một chút mà thôi, nàng có quyền cùng tư cách gì cự tuyệt đây?” An Nhi cảm thấy quận chúa thực sự không cần để tâm cảm thụ của Mị phu nhân, thử hỏi bên ngoài thiếp thất nào có thể sống thoải mái hơn so với thiếp trong Hầu gia phủ, được như vậy đều là nhờ vào ân đức của quận chúa, nếu không cho dù là loạn côn đánh chết những thiếp thất này cũng sẽ không có ai nói cái gì.

“Cũng đúng.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị mỗi lần cũng là để cho nàng ngửi, dáng vẻ cũng không giống như chán ghét, ngửi nhiều vài lần nàng cũng thành thói quen, sẽ không còn không được tự nhiên như trước nữa. Bất quá ý lại người khác mới có thể ngửi được hương mình thích, tóm lại có chút cảm giác giống như người bị quản chế, vẫn là tự mình chế ra mới tốt, nhưng hết lần này tới lần khác chính là điều chế không được. Lý Trì Nguyệt quyết định mị hương vẫn phải tiếp tục điều chế, không cần nóng lòng là được, lúc muốn ngửi, liền đem Đồ Cửu Mị triệu đến ngửi một chút thì được rồi.

Lý Trì Nguyệt đến hậu viện, liền phát hiện hậu viện thanh nhã của nàng đã bị chiếc lưới đánh cá giăng giữa hai góc cây phá hỏng rồi, đây nhất định là chuyện tốt Đồ Cửu Mị làm, mà Đồ Cửu Mị đang nằm trên nhuyễn tháp của nàng ngủ say, tước chiếm cư sào có phải hay không!

Lý Trì Nguyệt đi lên, phát hiện Đồ Cửu Mị ngủ thật sự trầm, một chút cũng không giống như nàng, thiên miên, bình thường ngủ chỉ cần có người đến gần sẽ giật mình tỉnh giấc, nàng nghĩ Đồ Cửu Mị hiện tại cho dù là sét đánh sợ là cũng không nghe thấy. Nàng nghĩ, Trương má má cảm thấy Đồ Cửu Mị đáng ghét không phải không có đạo lý, chính là hiện tại, nàng cảm thấy Đồ Cửu Mị thật sự đáng ghét, nàng muốn phải, Đồ Cửu Mị toàn bộ đều có, hảo túi da, mị hương, hảo thân thể, sinh nở tốt, ngủ tốt.

Lý Trì Nguyệt trái lại không gọi Đồ Cửu Mị dậy, ma ma nói qua, có thai dễ mệt mỏi, nàng tạm thời để Đồ Cửu Mị tiếp tục nằm trên tháp của nàng.

Lưới đánh cá giăng giữa hai thân cây trái lại rất chói mắt, người cũng đã có thai còn nằm cái này, nếu như nằm ngã xuống đất thì làm sao, đây là nữ nhân không biết chừng mực, Lý Trì Nguyệt âm thầm nghĩ đến.

Nhuyễn tháp của nàng bị người khác ngủ rồi, Lý Trì Nguyệt không chỗ để nằm, dưới tâm trạng cam chịu hơn nữa vô cùng ghét bỏ, Lý Trì Nguyệt không tình nguyện nằm trên thứ đong đưa của Đồ Cửu Mị, nàng phát hiện nằm trên đó thật ra cũng có chút thú vị.

Đong đưa, đong đưa, thực sự có tác dụng thôi miên, Lý Trì Nguyệt không cẩn thận cũng đã ngủ, vừa cảm giác ngoài ý muốn lại có chút trầm nặng.

Đồ Cửu Mị tỉnh lại liền thấy phu nhân nằm ngủ trên lưới đánh cá của nàng, nàng liền biết phu nhân cũng sẽ thích nằm, bởi vì nàng cảm thấy lưới đánh cá của mình so với nhuyễn tháp của phu nhân không kém bao nhiêu.

Đồ Cửu Mị đi đến trước lưới đánh cá của mình, nàng cảm thấy dáng vẻ phu nhân ngủ thân thiết rất nhiều, chẳng phải cao cao tại thượng, phu nhân vẫn luôn thích ngửi vị đạo trên người nàng, nàng cũng muốn ngửi vị đạo trên người phu nhân.

Thật ra Đồ Cửu Mị vừa đến gần Lý Trì Nguyệt liền bị mị hương trên người Đồ Cửu Mị nhiễu tình nàng không cần mở mắt cũng biết người đứng trước mặt là Đồ Cửu Mị, chỉ cảm thấy mị hương dần dần trở nên nồng đậm, liền biết nàng đang đến gần. Lý Trì Nguyệt không biết nàng muốn làm gì, cho nên như trước

nhắm mắt lại giả bộ ngủ, có thể, lúc này sẽ biết được Đồ Cửu Mị rốt cuộc có cổ quái giống như Liễu Phi Nhân hay không.

Lúc Đồ Cửu Mị muốn cúi người đến gần Lý Trì Nguyệt trong lòng không hiểu sao có chút khẩn trương, nàng cảm giác bản thân giống như đang làm kẻ trộm, mũi của Đồ Cửu Mị cách cổ Lý Trì Nguyệt càng lúc càng gần, quả nhiên cũng ngửi được nhàn nhạt hương thơm trên người phu nhân, xa một chút thì ngửi không được nữa, gần mới có thể ngửi được hương khí, thực sự rất thơm.

“Thật ra trên người phu nhân mới thơm.” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng nói thầm, nàng đột nhiên có thể lý giải vì sao phu nhân vẫn luôn thích ngửi hương trên người nàng, phu nhân nhất định không chán ghét vị đạo trên người nàng, nếu không cũng sẽ không năm lần bảy lượt ngửi lấy, bởi vì ngay cả nàng cũng thích ngửi hương khí trên người phu nhân.

Thì ra, nàng cũng muốn ngửi hương, bản thân mới vừa tắm rửa xong, theo lý đã tẩy hết tất cả mùi của hương liệu, Đồ Cửu Mị đáng lẽ ngửi không được mới phải, lẽ nào Đồ Cửu Mị ngửi cũng là mùi hương cơ thể của nàng, nghĩ tới đây, Lý Trì Nguyệt liền mở mắt.

“Người đang làm gì?” Lý Trì Nguyệt biết rõ cố hỏi.

Đồ Cửu Mị bị phu nhân đột nhiên mở mắt hù dọa nhảy dựng, cảm giác chột dạ giống như kẻ trộm bị bắt quả tang.

“Không....làm....gì.” Đồ Cửu Mị chột dạ hồi đáp.

“Vậy người dán gần ra như vậy để làm gì?” Lý Trì Nguyệt chất vấn.

“Không để làm gì....” Giọng nói của Đồ Cửu Mị càng nói càng nhỏ, phu nhân quả nhiên không thích người khác thân cận nàng, nếu như biết nàng trộm ngửi hương trên người nàng, nhất định lại càng không vui vẻ.

“Ai chuẩn người dán gần ta như vậy?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày, ngữ khí lãnh đạm hỏi.

“Phu nhân muốn ngửi ta liền có thể ngửi ta, vì sao ta lại không thể ngửi phu nhân đây?” Đồ Cửu Mị hỏi ngược lại, dù sao thì cũng đã làm cho nàng mất hứng rồi, thẳng thắn trực tiếp thừa nhận là được rồi.

23. Chương 22

Đồ Cửu Mị lá gan càng lúc càng phì rồi, khiến nàng thật sự muốn đâm thủng cái phì đảm này. (phì đảm = to gan lớn mật)

“Người có biết hành vi vượt quá giới hạn của người, còn có nói chuyện với ta như vậy là phải bị vả miệng.” Lý Trì Nguyệt biểu tình ngưng trọng, ngữ khí lạnh lùng.

Đồ Cửu Mị vừa nghe vả miệng, lại thấy sắc mặt phu nhân ngưng trọng, lập tức có chút sợ hãi rồi.

“Trương má má....” Lý Trì Nguyệt mới vừa mở miệng, Đồ Cửu Mị sợ đến sắc mặt trắng xanh, nàng thể nào lại quên thân phận của nàng cùng phu nhân, dám nói lời lớn mật như vậy cùng phu nhân. Cũng vì phu nhân nhiều lần vẻ mặt ôn hoà đối với nàng, cũng vì phu nhân mỗi lần đều thân cận ngửi hương cùng bụng, nên đã khiến nàng cho rằng phu nhân đối đãi với nàng không giống những người khác, nghĩ đến bản thân quả thật thị sủng mà kiêu, quá mức đắc ý vênh vào rồi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy sắc mặt Đồ Cửu Mị tái nhợt, xem ra nàng vẫn còn biết phân nặng nhẹ, thấy nàng bị hù dọa như vậy, trong lòng Lý Trì Nguyệt có chút đắc ý. Nàng chính là chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho bách tính thấp đèn.

“Sau này Cửu Mị không dám nữa.” Đồ Cửu Mị có chút hoảng hốt cầu xin tha thứ.

“Bỏ đi, lần này niệm tình người có thai, sẽ không phạt người nữa, ngày sau nhất định không được vượt quá giới hạn như vậy nữa.” Lý Trì Nguyệt vốn là không dự định phạt Đồ Cửu Mị, bất quá là hù dọa nàng mà

thôi, vừa rồi gọi Trương má má căn bản không lớn tiếng, Trương má má không nghe được, tuy rằng Trương má má đại khái là rất muốn nghe được đi.

“Tạ ơn phu nhân không phạt, nếu như không có việc gì, Cửu Mị xin cáo lui trước.” Đồ Cửu Mị ngữ khí rầu rĩ, chỉ cảm thấy trong lòng cũng là rầu rĩ.

Lý Trì Nguyệt gật đầu, nàng nhìn thấy Đồ Cửu Mị tâm tình xuống thấp, không phải là sợ quá mức rồi đó chứ, Đồ Cửu Mị này thoát nhìn cũng không giống như kẻ chưa từng bị ai hù dọa, có cần phải khoa trương như vậy sao? Lá gan vừa rồi trộm ngửi hương trên người nàng chạy đi đâu rồi? Thật sự là vô dụng, Lý Trì Nguyệt âm thầm nghĩ đến.

Đồ Cửu Mị trở về viện, tâm tình vẫn xuống thấp, nàng cũng không biết bản thân rốt cuộc vì sao tâm tình lại không tốt như vậy, rõ ràng vẫn chưa bị phạt, nàng bảo Lục Đào bưng hai đĩa thịt đến, sau khi ăn, tâm tình tuy rằng khá lên một chút, nhưng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, đây là chuyện chưa từng có trước đó. Nàng thở dài một hơi, phu nhân có chút thân cận nàng sẽ khiến nàng dắc ý vênh váo, đã quên thân phận của mình. Phu nhân không chỉ là phu nhân, mà còn là quận chúa, vô luận là thân phận nào, nàng đều không có biện pháp, cho dù phu nhân có hành động thân cận, chưa hẳn đã là phát ra từ nội tâm muốn thân cận nàng, có lẽ chỉ là hưng khởi bố thí cho nàng. Ngày sau nàng cũng không nên quá mức thân cận phu nhân, nếu không cuối cùng sẽ quên quy tắc, làm cho phu nhân tức giận, bị phạt vả miệng thì không xong rồi.

Đồ Cửu Mị biết trong lòng là thích thân cận phu nhân, giống như từ nhỏ nàng thích nhất là thân cận muội muội, nhưng muội muội tính tình cũng có chút lãnh đạm, nàng cùng muội muội nói chuyện, thường là nàng nói mười câu muội muội đáp lại ba câu. Có đôi khi nàng vẫn luôn quần quýt lấy muội muội, lúc muội muội thực sự không nhin được cũng sẽ đuổi nàng, nhưng trong lòng nàng biết muội muội cũng không ác ý, nàng biết trong lòng muội muội người gần gũi nhất chính là nàng. Đối với phu nhân, nàng mới có cảm giác muốn thân cận phu nhân thân cận muốn thân cận muội muội vậy, chỉ là dường như lại có một chút bất đồng so với muội muội. Phu nhân là người muốn thân cận cũng không thể thân cận. Nghĩ đến đó Đồ Cửu Mị kết luận cảm giác phu nhân cho nàng chính là rõ ràng là một miếng thịt béo rồi lại nói cho nàng biết, đó cũng là một cái đầu cá, sẽ biết đâm người..

Sau đó, Đồ Cửu Mị nhiều ngày cũng không muốn đi dạo trong viện, chỉ ở trong phòng học viết chữ, nàng chưa bao giờ chưa bao giờ đối với viết chữ có hứng thú. Hơn nữa Đồ Cửu Mị rốt cục cảm giác được bản thân là người có thai rồi, hiện tại cũng đã sắp bốn tháng, bụng có chút hiện lộ ra, thai nhi trong bụng dường như buổi tối bắt đầu cử động rồi, cảm giác như vậy khiến nàng cảm thấy rất mới lạ, đồng thời nàng nghĩ, nếu như phu nhân biết bụng sẽ động, đại khái lại sẽ muốn sờ bụng nàng.

Lý Trì Nguyệt ở trong phòng như trước điều chế không ra mị hương, có chút khó chịu, vì vậy liền tản bộ đến hậu viện, gió nhẹ nhàn nhạt cùng nhàn nhạt hương bạch ngọc lan trong không khí khiến Lý Trì Nguyệt không ngớt không thôi. Lúc đến lương đình, liền thấy nhìn nhuyển tháp bị Đồ Cửu Mị nằm ngủ qua vẫn còn ở đó chưa xử lý. Nếu là trước kia, nhuyển tháp bị người khác ngủ qua, nàng đã sớm cho người ném nhuyển tháp này đi, nhưng người ngủ là Đồ Cửu Mị, trên người người đó cũng không có mùi hôi, ngược lại, là ngậm mị hương, cho dù bị nàng ngủ qua, trong lòng Lý Trì Nguyệt cũng không quá phản cảm, chấp nhận dùng tiếp, dù sao hiện nay tâm tuyết ti cũng là cực kỳ trân quý, không dễ tìm được.

Lý Trì Nguyệt nằm trên nhuyển tháp, chỉ là lưới đánh cá vẫn cô độc treo ở nơi đó, phá hoại phong cảnh. Nghĩ đến chủ nhân của lưới đánh cá kia, sẽ lại nhớ đến mị hương, nghĩ đến mị hương liền muốn ngửi, vì vậy nàng muốn gọi người triệu Đồ Cửu Mị đến để nàng ngửi hương, nhưng lại cảm thấy dường như có chút không được tự nhiên, tuy rằng Lý Trì Nguyệt cảm thấy cảm giác không được tự nhiên đến một cách rất kỳ lạ.

Nàng không được tự nhiên cái gì, cho dù Đồ Cửu Mị tránh né nàng, nàng muốn gặp Đồ Cửu Mị, chẳng lẽ nàng ta còn có thể cự tuyệt sao.

Lý Trì Nguyệt liền bảo An Nhi triệu Đồ Cửu Mị đến.

Thật ra lúc Đồ Cửu Mị bị An Nhi đi gặp đi gặp phu nhân trong lòng có chút vui vẻ, nhưng lại cảm thấy bản thân không tiền đồ, đột nhiên cảm thấy bản thân giống như một con chó phu nhân nuôi, phu nhân vậy

tay một cái nàng liền chạy đến bên cạnh phu nhân, loại cảm giác này hoàn toàn không có cách nào đè nén, tựa như chó thích gặm xương, yêu thích phát ra từ nội tâm.

Dĩ nhiên, hiện tại Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân nên an phận làm tốt bổn phận sủng vật, không nên hưởng chủ nhân làm ra hành động thái quá, đối với chủ nhân phải thân cận.

“Phu nhân triệu Cửu Mị đến có gì phân phó?” Đồ Cửu Mị nhu thuận, ngữ khí hạ thấp nói.

Đồ Cửu Mị thái độ cung kính khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy quá mức cố ý rồi, lúc mới vừa vào phủ, cũng không nhìn thấy Đồ Cửu Mị cung kính như vậy, cho nên thái độ đó khiến Lý Trì Nguyệt vạn phần không được tự nhiên. Dĩ nhiên Lý Trì Nguyệt cũng biết Đồ Cửu Mị như vậy đại khái là do di chứng của lần trước đi, tuy rằng nàng không thích thái độ của Đồ Cửu Mị như vậy nhưng cũng không tiện nói gì.

Lý Trì Nguyệt cũng phát hiện bụng Đồ Cửu Mị hình như lại lớn hơn một chút rồi, tuy rằng còn chưa đến thời gian định kỳ mỗi tháng Triệu đại phu bắt mạch, nàng cảm thấy ngửi hương xong cũng có thể sờ được rồi.

“Người nằm xuống.” Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị nằm trên nhuyễn tháp của nàng.

Đồ Cửu Mị nghe lời nằm trên nhuyễn tháp, nàng đại khái đoán được ý đồ của phu nhân rồi, tuy rằng trong lòng vẫn là rất không tự tại.

“Phu nhân mời sờ.” Sau khi nằm xong, Đồ Cửu Mị cung kính mời phu nhân sờ bụng.

Đồ Cửu Mị nằm trên nhuyễn tháp, dáng vẻ nhu thuận mặc cho người hưởng dụng, khiến Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy buồn cười, nha đầu này càng xem càng cảm thấy là nàng đang giả vờ.

Lý Trì Nguyệt đến gần Đồ Cửu Mị, cúi thấp người, cũng không sờ bụng giống như Đồ Cửu Mị dự đoán, mà chỉ dán sát vào nàng, cũng không giống như bình thường lập tức vùi vào cổ ngửi hương, mà chỉ mặt đối mặt với Đồ Cửu Mị, nhìn nàng chằm chằm.

Đồ Cửu Mị thoáng chốc ngây ngẩn, phu nhân nhìn nàng như vậy làm gì, khuôn mặt cách nhau gần như vậy, Đồ Cửu Mị không tự giác cảm thấy khẩn trương.

Lý Trì Nguyệt biết Đồ Cửu Mị khẩn trương, liền có một chút hài lòng vì ảnh hưởng của bản thân đối với Đồ Cửu Mị, nàng liền đến gần hơn nữa.

Đồ Cửu Mị không biết vì sao lại có cảm giác dường như phu nhân muốn hôn nàng, tuy rằng nàng cảm thấy ý nghĩ này rất kỳ quái, là một ý nghĩ khiến người cảm thấy hổ thẹn, vì vậy khuôn mặt lại đỏ bừng lên.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy khuôn mặt Đồ Cửu Mị lại đỏ lên, không phải nàng muốn hoài nghi Đồ Cửu Mị, chỉ là nha đầu này thực sự rất khả nghi, động bất động cũng đỏ mặt, tuy rằng Đồ Cửu Mị dáng vẻ xinh đẹp rất là mỹ hoặc, nhưng cũng quá dễ đỏ mặt rồi đi.

“Người đang suy nghĩ cái gì, sao mặt lại đỏ như vậy?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

Đang nói chuyện nhiệt khí thổi đến trên mặt Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy dường như khuôn mặt bị đốt nóng, nàng cảm thấy hơi thở phu nhân phả ra cũng thơm, khí tựa u lan chính là nói phu nhân đi.

” Phu nhân đến quá gần rồi, không quen.” Đồ Cửu Mị thành thật trả lời.

“Gần một chút, mới có thể ngửi được rõ ràng.” Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng cảm thụ được nhiệt khí phả lên mặt mình lúc Đồ Cửu Mị nói chuyện, chỉ cảm thấy da mặt có chút ngứa ngáy, nhưng cũng không phải rất đáng ghét.

Phu nhân lại ngửi nàng nữa rồi, nhưng bình thường không phải ngửi bên cổ sao, lần này mặt đối mặt dán gần như vậy, rất xấu hổ, nói gì đi nữa, phu nhân nếu thích cao cao tại thượng như vậy thì cứ cao cao tại thượng là được rồi, không nên thế này, khiến nàng hiểu lầm, cho rằng phu nhân đang thân cận nàng, khiến nàng đắc ý vênh váo, cho nên nói, phu nhân thật đáng ghét. Đồ Cửu Mị cảm thấy lá gan nàng đều là phu nhân nuôi phì, chờ nuôi phì rồi, lại một cái bóp chết, chẳng biết vì sao, nàng cảm thấy phu nhân chính là xấu như vậy!

24. Chương 23

“Phu nhân, người luôn như vậy sẽ làm ta nghĩ lầm người đang thân cận ta, một khi người thân cận ta, ta sẽ quên bốn phận của mình, đến lúc đó người lại cảm thấy ta làm càn, lại muốn để Trương má má vả miệng ta....” Đờ Cửu Mị nói rất ủy khuất.

“Nói như vậy, đó là lỗi của ta?” Lý Trì Nguyệt cười như không cười hỏi, quả nhiên chỉ mới biểu thị có chút thân cận, lá gan Đờ Cửu Mị lập tức lớn lên.

“Phu nhân làm sao lại có lỗi, có lỗi nhất định cũng là của Cửu Mị.” Đờ Cửu Mị nói nghe có chút hờn dỗi, cũng không quản ngữ khí của mình có làm cho phu nhân nằng nghĩ nếu như đắc tội phu nhân cũng tốt, vả miệng một lần, lần sau nàng cũng sẽ nhớ lâu một chút, biết phu nhân không thể thân cận, mặc dù phu nhân nhìn như đang thân cận nàng.

Lý Trì Nguyệt nghe ngữ khí nghĩ một đằng nói một nẻo của Đờ Cửu Mị, không khỏi nheo mắt, lá gan của nha đầu này lại phồng lên rồi, bất quá Lý Trì Nguyệt lần này tựa hồ cũng không phải cũng không phải rất muốn giáo huấn Đờ Cửu Mị.

“Nói đến khẩu thị tâm phi như vậy, bản bản phu nhân còn tưởng rằng ta ngang ngược không nói lý.” Khuôn mặt Lý Trì Nguyệt rời đi Đờ Cửu Mị, đứng lên nói.

Lẽ nào không phải? Đờ Cửu Mị bĩu môi, phu nhân thực sự là khó có được tự mình hiểu lấy, dĩ nhiên câu này chỉ nói thâm trong lòng, Đờ Cửu Mị cho dù có mười lá gan cũng không dám nói ra.

“Bản phu nhân bất quá ngữ mị hương trên người người một chút, người cần gì phải ủy khuất?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

“Phu nhân muốn ngữ thể nào đều tùy người, nhưng không cho ta ngữ người thì thôi đi, còn muốn để Trương má má giáo huấn ta, trong lòng ta không thoải mái. Ta nghĩ ta thích thân cận phu nhân, giống như ta thích thân cận thập muội nhà ta, phu nhân nếu không thân cận,, ta cũng sẽ thu hồi tâm tư này, nhưng phu nhân vẫn luôn làm những việc như vậy, sẽ làm ta nghĩ người cũng giống như thập muội, đều là người ngoài lạnh trong nóng, thật ra trong lòng cũng là thích thân cận ta. Ta đối với phu nhân cũng sẽ giống như đối với thập muội nhà ta, hận không thể móc trái tim ra mà đối đãi.” Đờ Cửu Mị bình tĩnh không sợ vỡ, làm càn một lần, nói ra lời thật lòng, Đờ Cửu Mị lần này đã chuẩn bị tâm lý chịu bị vả miệng.

” Người cùng muội muội người cảm tình rất tốt?” Lý Trì Nguyệt ngược lại muốn biết mọi tâm can ra đối đãi là cái dạng gì.

“Dĩ nhiên, ta cùng muội muội là song sinh, ở trong bụng mẫu thân thì đã cùng một chỗ, chúng ta lớn lên giống nhau như đúc, cho dù là mẫu thân ta có đôi khi cũng sẽ nhìn lầm, chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, so với các tỷ muội bình thường cảm tình đều phải sâu sắc rất nhiều, từ nhỏ, ta có đồ tốt gì nhất định đều sẽ giữ lại cho ta thập muội, sẽ bởi vì nàng vui vẻ mà vui vẻ, cũng sẽ bởi vì nàng mất hứng mà mất hứng, nói chung, nàng so với bất luận kẻ nào đều trọng yếu.” Đờ Cửu Mị nói đến muội muội nhà mình, mới chợt phát hiện bản thân thì ra đã lâu không gặp muội muội rồi, sau này cũng sẽ không cùng một chỗ nữa, tâm tình liền có một chút hạ xuống.

“Người đối đãi muội muội người như vậy, nhưng muội muội người cũng là hận không thể đào trái tim ra đối đãi với người?” Lý Trì Nguyệt hỏi. Nhà nàng cũng có huynh đệ tỷ muội, nhưng từ nhỏ, nàng nhìn không ít thứ tử thứ nữ sẽ không có giao tình gì, hơn nữa không cảm tình thân thiết gì, Đờ Cửu Mị cùng Đờ Thập Mị tình cảm thân thiết, nàng thực sự không thể hiểu được. Tuy rằng nàng cùng tam công chúa coi như có chút tình nghĩa tỷ muội, nhưng phần tình nghĩa này còn cách chỗ xuất phát từ nội tâm đào can đào phế thực sự rất xa. Lý Trì Nguyệt cùng Đờ Cửu Mị ở chung lâu như vậy cũng biết những lời phải làm thiếp thiếp của người quyền quý nhất thiên hạ gì đó nhất định không phải Đờ Cửu Mị nói, có thể nói ra lời này chỉ có Đờ Thập Mị, như vậy suy đoán Đờ Thập Mị sẽ không đơn thuần giống như Đờ Cửu Mị.

“Nàng cũng giống như phu nhân, đều là người ngoài lạnh trong nóng, nàng không giỏi biểu đạt tình cảm.” Đồ Cửu Mị kiên quyết tin tưởng muội muội cũng là thích nhất thân cận nàng, dĩ nhiên là cũng giống như nàng.

Lý Trì Nguyệt nghe Đồ Cửu Mị nói như vậy, trong lòng cười nhạt, ngoài lạnh trong nóng cái gì bất quá là Đồ Cửu Mị nhất sương tình nguyện, cái gọi là tỷ muội tình thâm bất quá là do bản thân Đồ Cửu Mị tự nghĩ mà thôi.

“Ý nguyện thân cận đối với người của nàng đại khái là không bằng một nửa người đối với nàng đi, người nguyện ý moi tâm đào phế cho nàng, nàng chưa chắc đã nguyện ý moi tâm đào phế cho người. Lúc trước đáp ứng việc hôn sự với Hầu gia phủ giải vây cho tam ca nhà người, đại khái là chú ý nàng đưa ra, cũng là nàng chủ động muốn gả đi, người ngốc tỷ tỷ lại nóng lòng che chở muội muội, nên liên tục mình gả đến, nàng nhất định cũng nghĩ người sẽ làm như vậy đi.” Lý Trì Nguyệt phát hiện bản thân trái lại rất có ý muốn trêu chọc cái gọi là tỷ muội tình thâm của người khác.

“Nói vậy, muội muội mới không phải người như vậy.” Đồ Cửu Mị không cho phép người khác phỏng đoán muội muội nhà mình như vậy, cho dù là phu nhân nàng thích thân cận cũng là không được.

“Cũng rất khó nói!” Lý Trì Nguyệt vốn cũng là thuận miệng nói một chút, sau khi nói ra, đại khái cảm thấy đó chính là chân tướng rồi, một người nói muốn làm thiếp của người quyền quý nhất thiên hạ, tâm tư có thể đơn thuần ở chỗ nào.

“Ta không thích người nói muội muội ta như vậy, cho dù đúng là vậy, ta cũng cam tâm tình nguyện, vốn dĩ ta là tỷ tỷ, ta nên thay nàng làm việc này.” Cho dù phu nhân nói đúng rồi, nàng cũng sẽ không trách muội muội, Phượng Hoàng vốn dĩ nên bay cao.

“Ngu ngốc!” Dáng vẻ Đồ Cửu Mị bao che khuyết điểm khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy cực kỳ chướng mắt, nàng nguyện ý bị muội muội nàng lợi dụng thì liên quan gì một ngoại nhân như nàng !

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân sau khi bỏ lại hai chữ liền phát tay áo rời khỏi, ngay cả bụng cũng không sờ, nàng thực sự không rõ phu nhân đang giận cái gì, hơn nữa tức giận cũng không có gọi ma ma giáo huấn nàng, tóm lại là phu nhân thực sự có chút kỳ quái.

Sau đó, Đồ Cửu Mị lại nhiều ngày không nhìn thấy phu nhân, cho dù Triệu đại phu đến bắt mạch phu nhân cũng không xuất hiện trong phòng nàng nữa, cũng không thấy An Nhi, đại khái lại ra ngoài. Nghĩ đến phu nhân tự do tại ngoại, Đồ Cửu Mị liền rất ngưỡng mộ, chìm đắm trong lồng chính là tình cảnh hiện tại của nàng, nếu như phu nhân có thể dẫn nàng ra ngoài thì hay biết mấy.

Thật ra Hầu gia mỗi tháng đều sẽ đến thăm nàng hai ba lần, Hầu gia luôn dùng ánh mắt khiến Đồ Cửu Mị rất không thoải mái nhìn nàng, bất quá cũng may Trương má má đều ở bên cạnh, Hầu gia giả vờ ân cần hỏi han một phen liền rời đi, như thế khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy thư thái.

Lão phu nhân triệu nàng đến phật đường hai ba lần, mặc dù gọi nàng đến nhưng mỗi lần lại chỉ lo tụng kinh niệm phật, để nàng đứng ở một bên, cũng không phản ứng nàng, đợi đã lâu mới hỏi thăm một ít về thai nhi trong bụng, dù sao thì sẽ không quan tâm đến nàng, nàng dùng những lời lẽ nghi khách sáo Trương má má đã dạy để đáp lại. Nàng nghĩ lão phu nhân thật ra trong lòng cũng không nguyện ý phản ứng nàng, chỉ vì thai nhi trong bụng nàng mới bớt thời giờ miễn cưỡng phản ứng nàng một chút. Đồ Cửu Mị thật ra cũng rất không thích phật đường của lão phu nhân, nơi này âm u khiến nàng cảm thấy áp lực, còn nhang khói ùm ùm, không khí không tốt, huân đến nàng khó chịu. Nàng đang suy nghĩ lão phu nhân không phải là đã làm việc hồ thẹn lương tâm gì đó, nếu không vì sao vẫn luôn thích ở phật đường, phật đường kia người bình thường đại khái cũng không nguyện ý ở lại bên trong. Thật ra Đồ Cửu Mị đã đoán đúng rồi, với bối cảnh của Bình Âm Hầu, mặc dù không thể so với quyền quý kinh thành nhưng rốt cuộc cũng là hầu phủ, đến đời của Hạng Huy cũng chỉ có Hạng Huy là con nối dõi, đến một thứ tử cũng không có, có thể nghĩ được lúc trẻ tuổi lão phu nhân là tác phong độc ác thể nào rồi.

Ngũ phu nhân gần đây dường như cũng có tâm tư, dạy cũng không nhiều, thời gian rảnh rỗi, Đồ Cửu Mị rất thích đến hậu viện, không tự giác vẫn luôn đi đến hậu môn phía sau núi, nàng nghĩ phu nhân trở về có lẽ sẽ từ sau cửa này mà vào. Đồ Cửu Mị căn bản không ý thức được bản thân thật ra là cố ý ở phía sau cửa chờ phu nhân trở về, mà chỉ nghĩ bản thân quá nhàn rỗi mà thôi.

25. Chương 24

Lý Trì Nguyệt lần này xuất môn cũng không may mắn giống như lần trước, có thể gặp được thương thuyền đến từ Ba Tư, sau khi đi một vòng quanh hải cảng, cũng không mua được hương liệu tốt liền đến tìm người môi giới lớn nhất trong thành. Nàng có căn dặn người môi giới giữ lại hương liệu tốt, bất quá lần này người môi giới giữ lại phần lớn đều hương liệu nàng đã có, rất ít hương liệu Lý Trì Nguyệt chưa thấy qua. Bất quá cũng là bình thường, hôm nay số hương liệu có thể gọi ra tên, Lý Trì Nguyệt đại để cũng đã cất trữ không ít, cho nên lần này Lý Trì Nguyệt ra ngoài nửa tháng, gần như là tay không mà quay về.

Lý Trì Nguyệt vào hậu môn, liền thấy được Đồ Cửu Mị, nửa tháng không gặp bụng nàng dường như đã lớn hơn không ít, nàng nhìn thấy Đồ Cửu Mị lúc nhìn thấy nàng có chút vui mừng. Nhìn thấy nàng vui vẻ như vậy sao? Bất quá, quả thật đã nhiều ngày không thấy được Đồ Cửu Mị rồi, nàng cũng có chút tưởng niệm mị hương trên người Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân một thân nam trang, cũng vì là trang phục công tử nên khiến Đồ Cửu Mị muốn nhìn lại không dám quá minh mục trương đảm mà nhìn, nàng nghĩ phu nhân vận nam trang thật là tuần tú, hết lần này tới lần khác Hầu gia còn tuần tú hơn nhiều, tuy rằng thoát nhìn vẫn nhược một ít, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn nhược như vậy chính là loại hình thư sinh mà Đồ Cửu Mị thích. Đồ Cửu Mị từ nhỏ quen nhìn phụ thân cùng các huynh tráng kiện thô lỗ, nên thẩm mỹ có chút khác biệt, thích loại nam tử giống như dáng vẻ Lý Trì Nguyệt vận nam trang như lúc này. Bạch diện tuần tú tiểu thư sinh, thoát nhìn vẫn nhâ bất phàm, sạch sẽ còn thơm tho, đều vượt qua yêu cầu của Đồ Cửu Mị đối với nam tử. Nàng nghĩ phu nhân mặc kệ là mặc nữ phục hay là cải trang nam tử đều vô cùng dễ nhìn.

“Đến đây.” Lý Trì Nguyệt vẫy tay gọi Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị giống như trúng tà, chân còn nhanh hơn cả ý thức đi đến chỗ phu nhân.

Sau khi Đồ Cửu Mị đến gần, Lý Trì Nguyệt vùi đầu vào bên cổ Đồ Cửu Mị, ngửi mị hương trên người Đồ Cửu Mị, nàng cảm thấy bản thân càng ngày càng thích mị hương trên người Đồ Cửu Mị rồi, thơm đến khiến nàng luyến tiếc dời đi.

Đồ Cửu Mị sắc mặt ửng đỏ, nàng vẫn chưa hoàn toàn quen được phu nhân vận trang phục nữ tử thân cận, phu nhân vận nam trang thân cận lại càng không quen. Vừa nghĩ phu nhân lúc này chính là cải nam trang, liền cảm thấy càng quái dị.

An Nhi cảm thấy quận chúa vừa thấy Mị phu nhân đã ngửi hương, có chút không thích hợp, lại nói không được chỗ nào không thích hợp, vẫn luôn cảm thấy nhìn cảnh tượng này có chút quỷ dị, đặc biệt là quận chúa còn cải nam trang, hình ảnh thoát nhìn tựa như một đấng đồ tử tuần tú đang đùa giỡn thiếu phụ phong tao, dù sao thì Mị phu nhân vừa nhìn cũng giống như người có thai. Sở dĩ nói Mị phu nhân phong tao, bởi vì Mị phu nhân lúc này mị nhãn khê cong, mặt tựa hoa đào, thoát nhìn giống như đang dục cự hoàn nghênh, muốn nói lại xấu hổ. Suy nghĩ như vậy khiến An Nhi có chút đứng ngồi không yên, quận chúa gần như khiết phích ngại Hầu gia thối, không muốn cùng Hầu gia viên phòng, An Nhi còn có thể lý giải, nhưng quận chúa luôn luôn cảm thấy trên người kẻ khác khó ngửi, không muốn cùng người khác thân cận lại cảm thấy trên người Mị phu nhân ngậm hương cũng đã là một việc kỳ lạ rồi, cùng Mị phu nhân thân cận như vậy thoát nhìn càng có bất thường.

“Người thế nào lại đỏ mặt rồi? Vẫn chưa quen được ta ngửi hương sao?” Lý Trì Nguyệt đang vùi vào cổ Đồ Cửu Mị nhìn thấy bên tai nàng đều đỏ, lại lần nữa mở miệng hỏi, nhiều lần như vậy rồi theo lý thì đã quen mới phải.

“Phu nhân đang cải nam trang, còn không quen.” Đồ Cửu Mị cũng không dám nhìn thẳng phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, liền muốn thử xem Đồ Cửu Mị có phải hay không giống như suy đoán của nàng lần trước, vì vậy nàng mặt đối mặt Đồ Cửu Mị.

“Mẫu nam tử người thích không phải là loại giống như khi ta cải nam trang đấy chứ?” Lý Trì Nguyệt muốn Đồ Cửu Mị nhìn thẳng nàng, liền đưa tay câu cằm Đồ Cửu Mị, khiến khuôn mặt Đồ Cửu Mị nhìn thẳng nàng.

Đồ Cửu Mị bị nói trúng tim đen, khuôn mặt càng đỏ hơn, thật ra nàng từ nhỏ đã thích thân cận nữ tử, một số ít nam tử không đáng ghét chính là loại thoát nhìn không có tính xâm lược, thư sinh yếu đuối tuấn tú, tựa như lục ca nhà nàng người duy nhất không giống với các huynh trưởng khác. Phong độ phiêu phiêu, văn nhã bất phàm, diện như quan ngọc, đó là nàng thỉnh thoảng nghĩ đến ngày sau muốn gả cho nam tử loại này. Mẫu thân đề nghị gả cho đồ tể, nàng thật ra một chút cũng không thích.

“Quả nhiên là như vậy, đáng tiếc ta là nữ tử, nếu không có thể cùng người vụng trộm một phen.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí ngả ngớn, trong lòng nàng có chút đắc ý, nếu như nàng là nam tử nhất định khiến Đồ Cửu Mị nhất kiến chung tình, mị lực cỡ này nhất định là giá trị, là nữ nhân đều là, tâm tình tốt nàng không ngại đùa Đồ Cửu Mị một chút.

“Ta mới không phải người không tuân thủ nữ tắc như người nghĩ.” Đồ Cửu Mị hờn hển nói, nói gì đi nữa phu nhân lễ nào đã quên, là nữ tử cùng nữ tử cũng có thể như vậy! Vẫn luôn trêu đùa nàng như vậy, lễ nào sẽ không cảm thấy không thích hợp sao?

“Chẳng lẽ không thích phu quân của mình chính là thủ nữ tắc sao?” Lý Trì Nguyệt cũng không dự định nhanh như vậy đã buông tha Đồ Cửu Mị.

“Vậy phu nhân chẳng phải cũng không thích Hầu gia sao? Nếu như phu nhân thích Hầu gia vì sao lại thay Hầu gia nạp nhiều thiếp như vậy, coi như là phu nhân hiền lành, vì Hầu gia khai chi tán diệp, nhưng từ khi ta vào phủ đến nay vẫn không thấy Hầu gia ngủ lại trong viện của phu nhân, Hầu gia thích mỹ nhân, sao lại không thích phu nhân vốn cũng là mỹ nhân đây?” Đồ Cửu Mị đại khái là bị Lý Trì Nguyệt trêu đùa có chút tức giận, liền đem tất cả cất giấu trong lòng nói ra.

Lý Trì Nguyệt vô cùng kinh ngạc nghe được phiên ngôn luận này của nghe được, phát hiện Đồ Cửu Mị mặc dù có lúc rất ngốc, nhưng có đôi khi lại thông thấu ngoài ý muốn. Nàng quả thật là không thích Hạng Huy, nếu như thích hẳn, cho dù nàng không thể sinh đẻ, cũng sẽ không để Hạng Huy nạp thiếp, hiển thực không phải là bản sắc của nữ nhân Lý gia, Lý gia có nhiều nhất là ghen tị, khiến cho người khác tuyệt tử tuyệt tôn cũng không phải chưa từng có, dĩ nhiên tuyệt tự là tối kỵ, công chúa mà làm quá mức khiến hoàng đế cũng không đẹp mặt, dùng gia quan tấn tước để ép xuống. Nữ nhi thiên tử không lo gả, nhưng gả không được cho hảo nam nhân trái lại là có. Các Quận chúa cùng công chúa cũng kém không được bao nhiêu, bởi vì không có phụ thân quyền thế như hoàng đế, bao nhiêu cũng sẽ thu liễm một ít so với công chúa, nhưng dù có thu liễm một ít thì bản chất của các nữ nhân Lý thị cũng không có cái gọi là hiền lương thực đức. Tuy rằng nàng so với bọn tỷ muội nhà mình thu liễm rất nhiều, đó là bởi vì thực sự không có người khiến nàng nhiệt tâm, nếu là có một người khiến nàng nhiệt tâm, nàng đại khái cũng sẽ giống như bọn tỷ muội.

Nếu đã chọn không ra hàng tốt, gả cho ai thì có cái gì khác biệt, lúc đó phụ vương tuyển chọn Hạng Huy, Hạng Huy rốt cuộc xem như được thông qua trong số Phò mã quận mã, tướng mạo không có trở ngại, gia thế được thông qua, năng lực được thông qua, tính tình được thông qua, nói chung chính là thông qua. Gả đi và vẫn vẫn, nàng cũng là cam tâm tình nguyện, nhưng nàng làm sao nguyện ý bị nhà phu quân ràng buộc, tâm tình hảo thì cho nhà phu quân một chút mặt mũi, tâm tình không tốt thì náo loạn đến gả chó không yên. Dĩ nhiên, nàng không phải người thích làm âm ỉ, trái lại hảo tâm tình thay phu quân nạp rất nhiều mỹ thiếp, nhưng lại ngoài ý muốn trở thành quận chúa rất hiền lương thực đức trong Lý thị, ngoại trừ tam công chúa, dĩ nhiên lúc nghe đánh giá như thế, trong lòng Lý Trì Nguyệt cũng chỉ là cười nhạt.

Trong một đồng nhân vật phản diện, cũng có một ngoại lệ tồn tại, trong số Phò mã, Phò mã của tam công chúa là có tiền đồ nhất, trạng nguyên lang đương triều, văn võ song toàn, lại là mỹ nam tử khó có được, lại đối với tam công chúa vừa gặp đã yêu, nam tài nữ mao, vô cùng xứng đôi, truyền thành một đoạn giai thoại, nhưng đáng tiếc tam Phò mã lại là quý đoàn mệnh.

“Bản phu nhân chính là ngại hấn thối.” Nàng không thể sinh đẻ, dĩ nhiên không cần thiết phải viên phòng, hơn nữa mùi trên người Hạng Huy lại đúng lúc khiến nàng chán ghét, Lý Trì Nguyệt cảm thấy chuyện khó chịu nhất trên đời chính là bắt nàng ngửi mùi thối, thương cảm đáng thương cho đại hôn ngày đó, nàng quả

thực nhìn đến nửa đêm, rốt cục vẫn nhìn không được đuổi hẳn ra khỏi phòng.

“Ta cũng biết vị đạo trên người hẳn không dễ ngửi!” Đồ Cửu Mị đồng tình, thật ra trên người Hầu gia cũng không phải thối, dù sao thì Hầu gia cũng không bị hôi nách, nhưng chính là không dễ ngửi.

26. Chương 25

Lúc Đồ Cửu Mị nghe phu nhân nói ngại Hầu gia thối, cũng có chút hài lòng nhất định là bởi vì các nàng có cùng suy nghĩ.

“Làm khó cho người còn phải ngửi mùi trên người hẳn ba buổi tối.” Lý Trì Nguyệt có chút đồng tình nói.

Đồ Cửu Mị cảm thấy khó chịu nhất không phải là mùi hôi, mà chính là bị Hầu gia chạm vào.

“Nếu sau này có thể giống như phu nhân, không cho Hầu gia vào phòng thì tốt rồi.” Chỉ hy vọng Hầu gia lâm hạnh các phu nhân khác, nàng mới không thích Hầu gia đến.

Như vậy nhắc tới, Lý Trì Nguyệt cũng không muốn Đồ Cửu Mị lại bị Hạng Huy chạm vào, dù sao thì mị hương trên người Đồ Cửu Mị là nàng thích, nếu như bị mùi thối trên người Hạng Huy ô nhiễm thì không tốt.

“Vậy người nên lấy lòng bản phu nhân, nếu như bản phu nhân vui vẻ có thể sẽ giúp người không bị Hầu gia chạm vào.” Lý Trì Nguyệt vì phúc lợi ngửi hương của bản thân cũng đã quyết định không cho Hạng Huy gặp mặt Đồ Cửu Mị, nhưng lại như trước dùng ngữ khí thì ân nói với Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị còn nhớ rất rõ ràng lần đầu chủ động đi chỗ phu nhân tạo quan hệ, phu nhân rõ ràng nói không cần lấy lòng nàng, nhưng lúc này lại bày ra dáng vẻ cao cao tại thượng người lập tức đến lấy lòng ta, phu nhân thích thay đổi như vậy cũng được sao? Bất quá nàng dĩ nhiên sẽ không hỏi ra miệng làm cho phu nhân không hài lòng, dù sao thì lấy lòng phu nhân quả thật là có rất nhiều chỗ tốt, vừa nghĩ đến có thể không bị Hầu gia đụng chạm, Đồ Cửu Mị mừng rỡ không ngớt.

“Cửu Mị ngu dốt không biết làm sao lấy lòng phu nhân, phu nhân có thể ột chút gợi ý hay không?” Đồ Cửu Mị nịnh nọt hỏi.

“Người rất ngốc, chỉ sợ cũng lấy lòng không được ta.” Lý Trì Nguyệt gạt đầu nói.

Phu nhân nói lời này giống như một cây đao, còn cắm thẳng vào lòng người khác, cũng không quản người ta có bị chảy máu hay không, phu nhân đáng ghét.

“Đó là phu nhân khó hầu hạ!” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng nói thầm.

Đồ Cửu Mị lá gan quả nhiên rất phì, bất quá Lý Trì Nguyệt hảo tâm tình không muốn cùng nha đầu ở nông thôn này chấp nhặt.

“Người về phòng mình trước đi, lát nữa lại đến phòng ta.” Lý Trì Nguyệt muốn về phòng tắm rửa một phen, sau đó lại gọi Đồ Cửu Mị đến ngửi hương, thuận tiện sờ bụng.

“Nga.” Đồ Cửu Mị chỉ có thể quay về phòng mình, chỉ cảm thấy mới vừa cùng phu nhân nói được mấy câu, lời chưa nói hết, nàng thực sự rất muốn hỏi phu nhân ở bên ngoài đã là những gì, cũng không biết phu nhân co cho phép nàng hỏi hay không.

Đồ Cửu Mị canh thời gian rất chuẩn, một canh giờ sau liền đúng giờ xuất hiện ngoài gian nhà của phu nhân.

Bởi vì vừa rồi quận chúa có nói để Mị phu nhân đến gặp, cho nên An Nhi ở ngoài liền dẫn nàng vào.

Sau khi Đồ Cửu Mị bước vào, thấy phu nhân xoay lưng ngồi trước bàn trang điểm, vừa lúc tóc dài hẳn là mới tẩy qua.

“An Nhi, đến đây chải tóc cho ta.” Lý Trì Nguyệt tưởng An Nhi tiến đến, liền bảo An Nhi thay nàng chải đầu bới tóc.

Đồ Cửu Mị thật ra vẫn rất muốn sờ tóc phu nhân, giống như lúc ở nhà nàng cũng thích sờ tóc muối muối, muối muối còn từng cười nàng có cổ quái thích sờ tóc. Đồ Cửu Mị cảm thấy cũng không phải là như vậy, nàng cũng không phải thích sờ tóc mọi người, đến nay khiến nàng muốn sờ tóc, ngoại trừ muối muối, cũng chỉ có phu nhân trước mắt, tóc của phu nhân thoát nhìn vô cùng tốt, lại thường xuyên thả xuống bóng mượt như thác nước, nàng sớm đã mơ ước.

Vì vậy Đồ Cửu Mị to gan, đến sau lưng phu nhân, nàng ở nhà cũng thường xuyên thay muối muối chải đầu, muối muối khó tính cũng đều hài lòng, khó có được khen nàng khéo tay, nàng đối với tài nghệ của bản thân vẫn có tự tin nhất định.

Lý Trì Nguyệt khúu giác linh mẫn, sau khi Đồ Cửu Mị đến gần liền ngửi được mị hương quen thuộc, chỉ là nàng ngược lại không ngăn cản Đồ Cửu Mị tự chủ trương sờ tóc mình.

Đồ Cửu Mị như nguyện chạm được tóc của phu nhân, tóc của phu nhân quả nhiên tốt giống như nàng đã nghĩ, dĩ nhiên nàng yêu thích không buông tay. Đồ Thập Mị sách gì cũng thích xem, y thuật cũng xem qua một ít, biết trên đầu có một số huyết vị, liền dạy Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị ngày thường khéo tay, xoa bóp đến ngay cả Đồ Thập Mị đều khen ngợi không thôi, nàng nói: “Tỷ tỷ biết hầu hạ người khác như vậy, ngày sau ai cưới tỷ tỷ thì chính là đại phúc khí.”

Vì vậy Đồ Cửu Mị đã quen giúp muối muối chải đầu, tiện thể xoa bóp, đương nhiên cũng sẽ giúp Lý Trì Nguyệt xoa bóp.

Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy da đầu được Đồ Cửu Mị xoa bóp một trận thư hoãn, cảm thấy cả người thư sướng, phối hợp với mị hương trên người Đồ Cửu Mị, dĩ nhiên có cảm giác giống như vào tiên cảnh, nhẹ nhàng phiêu nhiên, Lý Trì Nguyệt toàn thân trầm tĩnh liền không tự giác tựa ở trên người Đồ Cửu Mị, hưởng thụ Đồ Cửu Mị hầu hạ.

Sau khi Đồ Cửu Mị xoa bóp xong, liền giúp phu nhân sơ tóc, sau khi sơ xong, cũng không đem tóc phu nhân bó buộc thành kiểu tóc của nữ tử đã thành thân, mà chỉ kết thành kiểu tóc thiếu nữ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy mình bị xem như thiếu nữ, lại có một chút hoảng hốt, giống như năm tháng chưa từng trôi qua, tựa hồ vẫn dừng lại tại thời niên thiếu của nàng.

“Sao không vắn lên?” Lý Trì Nguyệt hỏi, nữ tử đã thành thân tóc điều phải bới lên.

“Ta cảm thấy phu nhân như vậy rất xinh đẹp.” Đồ Cửu Mị thoả mãn nhìn phu nhân, nàng cảm thấy phu nhân lúc này tựa như thiếu nữ, một chút cũng không giống như nữ tử đã thành thân nhiều năm.

“Nói càn cái gì, bản phu nhân lúc mười sáu tuổi mới trang diện như vậy, hôm nay ta cũng đã hai mươi rồi, đi ra ngoài ngoại nhân còn tưởng rằng bản phu nhân giả vờ trẻ tuổi, dối lại.” Lý Trì Nguyệt nhìn bản thân thanh nộn đáng vẻ mà cảm thấy không được tự nhiên.

“Ta cảm thấy phu nhân ra ngoài, người khác nhất định chỉ cảm thấy phu nhân mới mười tám tuổi.” Đồ Cửu Mị thật tình cảm thấy phu nhân còn rất trẻ, bất quá vẫn đổi kiểu tóc khác cho phu nhân, nàng nghĩ phu nhân hẳn là ổn trọng đáng vẻ ổn trọng một chút.

Đồ Cửu Mị rất nhanh đã sơ một kiểu tóc thích hợp với phu nhân, nhìn phu nhân, Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân mặc kệ là trang diện thể nào đều là cực mỹ. Bất quá tuy rằng thay đổi kiểu tóc ổn trọng một ít, nhưng vẫn như trước không bới lên, cũng không biết Đồ Cửu Mị có phải là cố ý hay không.

Lý Trì Nguyệt nhìn bản thân trong gương tựa hồ đã thay đổi một chút, phải thừa nhận Đồ Cửu Mị có đôi tay rất khéo léo, tay nghề của nàng so với An Nhi còn muốn tinh xảo hơn một chút.

“Người thường xuyên sơ tóc cho người khác sao?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi..

“Ân, tóc của muối muối phần lớn thời gian đều là ta sơ.” Đồ Cửu Mị tự hào nói.

“Nga, người cũng thường xuyên xoa bóp cho nàng?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Ân, muối muối thường khen ta khéo tay.” Dáng vẻ của Đồ Cửu Mị giống như nói người cũng lập tức khen ta đi.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, tâm tình vốn rất tốt thoáng chốc trở nên không tốt nữa, nàng cũng không thích mọi chuyện đều xếp sau người khác.

“Cũng được thông qua đi, cũng không biết người đắc ý cái gì?” Lý Trì Nguyệt tuyệt đối không thừa nhận vừa rồi là muốn khen Đồ Cửu Mị.

Phu nhân quả nhiên là thích hắt nước lạnh vào người khác, vừa rồi phu nhân rõ ràng được nàng hầu hạ rất khá, biểu tình rõ ràng là hưởng thụ, thoáng chốc lại trở mặt rồi, bộ dáng không vui vẻ, phu nhân thật đúng là thích trở mặt.

Bất quá phu nhân càng quá đáng hơn nữa, nói: “Ai chuẩn người đụng đến tóc của ta!” Thật ra Đồ Cửu Mị cũng đã chuẩn bị tâm lý cho chuyện này, hơn nữa lúc phu nhân nói những lời này ngữ khí cùng biểu tình nàng cũng có thể tưởng tượng được.

“Vậy sau này ta còn có thể chải tóc cho phu nhân không?” Đồ Cửu Mị cẩn thận hỏi, nàng nghĩ phu nhân hẳn là thích nàng chải tóc ỉnh đi, dĩ nhiên nàng cũng thích chải tóc cho phu nhân.

“Người muốn chải tóc cho ta, thì sau này cũng chỉ có thể cho chải ột mình ta, không chuẩn chải cho người khác nữa.” Lý Trì Nguyệt lạnh lùng nói, nàng không thích chia sẻ cùng người khác, độc hưởng mới được.

“Được rồi.” Dù sao thì nàng thầm nghĩ chỉ muốn chải tóc cho phu nhân cùng muối muối, muối muối có thể sau này muốn chải cũng không chải được nữa, vậy thì chải chải ỉnh phu nhân đi, như vậy nàng có thể quang minh chính đại chạm vào tóc của phu nhân.

27. Chương 26

“Cũng không chuẩn sơ tóc uội muối người nữa.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị trả lời đơn giản như vậy, trái lại cảm thấy Đồ Cửu Mị đang có lệ.

” Ai biết lúc nào mới có thể gặp lại muối muối.” Muối muối nếu như vào cung, nàng lại ở trong Hầu gia phủ, giống như chân trời góc biển rồi, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị liền nhẹ nhàng thở dài.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, lại có một chút lạnh nhạt rồi, Đồ Cửu Mị đáp ứng đơn giản như vậy, không phải bởi vì nàng tranh thắng, mà chỉ vì Đồ Thập Mị không ở đây, không có thể tranh giành, nghĩ đến nàng vẫn xếp sau Đồ Thập Mị và vân vân, nghĩ đến đến đã thấy sẽ không rồi.

” Nữ tử sau khi thành gia lập thất, cho dù là tỷ muội, lui tới cũng không nhiều lắm, tất cả mọi người đều là như vậy, có cái gì hảo thương cảm, người cãi bướng.” Lý Trì Nguyệt không chỉ không an ủi Đồ Cửu Mị, trái lại nói mát.

“Không phải như vậy, chúng ta là song sinh, cảm tình so với tỷ muội bình thường tốt hơn rất nhiều.” Đồ Cửu Mị cảm thấy người khác sẽ không hiểu được tình cảm thân thiết giữa nàng và muối muối, phu nhân đặc biệt bạc tình càng không hiểu.

” Qua một thời gian nữa, sẽ là đại thọ lục tuần của lão phu nhân, người phải chuẩn bị một chút.” Lý Trì Nguyệt chuyển đề tài, nàng phát hiện bản thân cũng không thích từ trong miệng Đồ Cửu Mị nghe được bất luận cái gì liên quan đến Đồ Thập Mị, hết lần này tới lần khác nha đầu này lại nhắc tới Đồ Thập Mị.

“Phải chuẩn bị cái gì?” Đồ Cửu Mị là đồ tử nữ nhi, chưa thấy qua tràng diện lớn lao gì, thọ yến thế gia càng không tham gia qua, càng không biết nên chuẩn bị như thế nào. Lão thái tuy rằng cả ngày ăn chay niệm phật, nhưng Đồ Cửu Mị biết thật ra chỉ là lão thái là một người rất không dễ sống chung, một Hầu gia thế thiếp đông đảo, bà bà này còn chưa tới phiên nàng hầu hạ, nếu không chỉ cần với quan hệ bà tức này, Đồ Cửu Mị nghĩ đến đã cảm thấy da đầu tê dại.

” Tùy ý đi.” Lý Trì Nguyệt lại nghĩ một chút, cảm thấy thực sự cũng không cần để Đồ Cửu Mị lấy lòng lão thái thái, Đồ Cửu Mị hiện tại là người trong viện của nàng, ai cũng sẽ không dám khó xử Đồ Cửu Mị, đánh chó còn phải nhìn mặt chủ, huống trên người Đồ Cửu Mị còn mang cốt nhục duy nhất của Hạng gia hiện nay.

“.....” Phu nhân có nói cũng như chưa nói, biết rõ người ta là kẻ nhà quê, còn không nhắc nhở một chút, đến lúc đó mất mặt thì làm sao a.

” Không phải là phải mua thọ lễ quý trọng đó chứ?” Đồ Cửu Mị hỏi.

Lý Trì Nguyệt không phủ nhận, lão thái thái quả thật thích thế.

” Người có thể mua nổi cái gì quý trọng đây?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

” Kim đào thế nào?” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến mua một tiểu kim đào có thể sẽ tiêu mất phần lớn tiền tiêu vật hàng tháng liền không thể nào vui nổi, người ta làm tiểu thiếp kẻ có tiền chưa được mấy tháng, tiền tiêu tuy rằng mỗi tháng đều khiến nàng thấy đủ, nhưng mới vừa có cảm giác phú thái thái, lại tiêu số tiền lớn đúc kim đào, nghĩ đến đều cảm thấy ruột đau.

“Bao nhiêu lớn?” Kim đào không phải là không thể được, trọng điểm kích thước.

Đồ Cửu Mị đầu tiên là vươn ngón tay cái, lại cảm thấy kim đào bằng ngón tay cái sẽ đào sạch gia sản của nàng, phải biết của cải của nàng lớn không được đến nắm tay, nhưng kim ngân quý giá, ném đi một đồng lớn chỉ đổi về một khối nhỏ, thực sự luyến tiếc, tiếp đó nàng thu hồi ngón cái, vươn ngón út.

Lý Trì Nguyệt không khỏi buồn cười ghé vào bàn trang điểm, nàng chưa bao giờ bị người khác chọc cười như vậy.

Ngay cả An Nhi đều bị tiếng cười của quận chúa bên trong thu hút, thò đầu vào thăm dò, nàng chưa bao giờ thấy quận chúa cười hài lòng như thế.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân cười đến khoa trương, chậm chạp thu hồi ngón út, cũng giấu nó đi, nàng cũng hiểu được bản thân keo kiệt, tuy rằng nhà nàng so với bách tính bình thường cũng xem như giàu có, nhưng cũng chỉ là giàu hơn nông hộ, tương đối có thịt ăn mà thôi, nhưng xét cho cùng là do người khác nuôi nàng, bản thân cũng không có bao nhiêu tiền thừa, nàng đến Hầu gia phủ mới thấy qua nhiều vàng bạc như thế, nàng còn nghĩ có cơ hội xuất phủ về nhà mẹ đẻ, sẽ hảo hảo hiếu kính mẫu thân nàng, dĩ nhiên luyến tiếc đem toàn bộ tiền tiêu vào người khác.

” Ta chính là nghèo như vậy, có cái gì buồn cười.” Đồ Cửu Mị bĩu môi, thật có sự buồn cười như vậy sao, phu nhân thế nào còn cười, ghét nhất người nói mát, phu nhân là quận chúa đương nhiên là có tiền, dĩ nhiên cảm thấy tiền dễ có.

” Được, người tặng cái gì, lão thái thái đại khái cũng không hài lòng, cho nên người cứ tùy tiện tặng đi, có lòng là được rồi, nàng niệm tình trong bụng người có cốt nhục của Hạng gia, cũng sẽ không làm khó dễ người.” Lý Trì Nguyệt nhin cười, tự giác trấn an Đồ Cửu Mị .

Đồ Cửu Mị vừa nghe cái gì cũng không làm hài lòng lão thái thái lạnh đi, lão thái thái nhà bình thường nếu như không hài lòng tức phụ, đều có thể chinh đến chết, Đồ Cửu Mị hiện tại cảm thấy thai nhi trong bụng chính là phúc tinh của nàng.

” Dù sao thì nàng cũng không hài lòng, vậy cũng không tặng kim đào nữa, đỡ phải lãng phí.” Lúc này Đồ Cửu Mị liền biểu hiện ra khôn khéo của hương thôn dã phụ rồi, phải biết mẫu thân nàng ở quê nhà có tiếng là nữ nhân khôn khéo bưng bít, nàng ít nhiều cũng vừa học được ba phần.

“Cũng đúng, kim đào bằng đầu ngón út và vân vân vẫn không nên lấy ra làm mất mặt.” Làm sao bây giờ, Lý Trì Nguyệt vừa nghĩ đến hình ảnh vừa rồi Đồ Cửu Mị dùng ngón cái đổi thành ngón út liền muốn cười.

Phu nhân thật là xấu, mỗi lần đều bỏ đá xuống giếng, cũng không an ủi người ta, trong lòng Đồ Cửu Mị bất mãn.

” Nếu như là sinh thân của phu nhân, Cửu Muội chắc chắn sẽ đúc quả kim đào lớn bằng ngón cái cho phu nhân.” Đồ Cửu Mị đáng vẻ hào khí nói, thật ra nghĩ thầm cho dù tặng kim đào bằng ngón tay cái cho phu

nhân, phu nhân cũng sẽ chường mắt, cho nên mới dám dùng ngữ khí hào phóng như vậy.

” Có thật không?” Lý Trì Nguyệt biểu thị rất hoài nghi, nàng vẫn nhớ kỹ vừa rồi Đồ Cửu Mị chỉ đưa kim đào bằng ngón út cũng đã không nỡ giống như cắt thịt nàng.

” Chỉ cần phu nhân không ghét bỏ.” Đồ Cửu Mị kiên trì nói, phu nhân ngài nghìn vạn lần phải ghét bỏ mới được, cướp bản tể phú là phi thường vô lương tâm.

” Vậy cũng được, hai tháng nữa chính là sinh thần của bản phu nhân, kim kim lớn bằng ngón cái, tuy rằng nhỏ một chút, nhưng đến lúc đó bản phu nhân vẫn sẽ cố gắng nhận lấy, để tránh cho người cảm thấy bản phu nhân khó khăn.” Lý Trì Nguyệt nói rất vân đạm khinh phong, thật ra nàng cảm thấy đùa với Đồ Cửu Mị rất thú vị.

”Làm sao có thể, phu nhân trong lòng Cửu Mị là người tốt nhất.” Đồ Cửu Mị nghĩ một đằng nói một nẻo, nàng ảo não vì sao vừa rồi lưỡi mình lại cử động nhanh như vậy, một quả kim đào cứ như vậy bay mất, xem ra hai tháng này còn phải nỗ lực tiết kiệm ngân lượng.

” Bản phu nhân cũng biết ta đối đãi người là vô cùng tốt.” Lý Trì Nguyệt nói với Đồ Cửu Mị những lời này tương đương đồng tình.

Đồ Cửu Mị không biết phu nhân cảm thấy hài lòng như vậy rốt cuộc là từ đâu mà ra, nàng chỉ cảm thấy phu nhân thật sự hảo ghê tởm, biết rõ người ta luyến tiếc còn muốn người ta tặng kim đào. Bất quá ngẫm lại cảm thấy thật ra tặng kim đào lớn bằng ngón cái cho phu nhân, cũng không đến nỗi không đành lòng như trong tưởng tượng, ngân lượng rất nhanh sẽ tiết kiệm lại được, dù sao thì Hầu gia phủ cũng không cần nàng dùng đến tiền của bản thân, rất nhanh ở tốt. Nàng nghĩ chờ đến sinh thần của phu nhân, trên kim đào nàng tặng nhất định phải khắc tên của nàng, hảo nhắc nhở phu nhân, kim đào này là do nàng tặng, để tránh quá nhỏ phu nhân không nhớ được lễ mọn này. Đồ Cửu Mị hoàn toàn không phát hiện bản thân xoay chuyển tâm tư cũng quá nhanh rồi.

28. Chương 27

” Ân a.” Cũng chỉ có thể cũng chỉ thiếu chút nữa đã cúi đầu đồng ý, cho dù phu nhân chỉ đồng ý nói tây, vậy thì đó chính là hướng tây, nếu như thật muốn nghiên cứu, phu nhân ngoại trừ có sở thích ngửi hương cổ quái, còn thích trêu đùa nàng lúc vận nam trang, thường xuyên ngang ngược không nói lý, ngoài những thứ đó ra thì quả thật là rất tốt với nàng.

” Lên giường nằm.” Lý Trì Nguyệt muốn ngửi mị hương trên người Đồ Cửu Mị, thuận tiện sờ bụng Đồ Cửu Mị một chút, hiện tại Đồ Cửu Mị nhìn mới giống như người có thai.

Đồ Cửu Mị liền cởi hài, bò đến trên giường của phu nhân, chỉ cảm thấy giường của phu nhân cùng nhuyển thấp trong lương đình thoải mái như nhau, vừa thơm vừa mềm mại, trong phòng phu nhân đã có giường rồi, còn bài một cái giường lớn thế này, phu nhân nhất định là người rất thích nằm, Đồ Cửu Mị thầm nghĩ.

Lý Trì Nguyệt nhớ đến bản thân rõ ràng dự định không cho Đồ Cửu Mị nằm trên giường của mình, sao lại quên mất, nhìn thấy Đồ Cửu Mị đã nằm xuống rồi, cũng không thể nói gì nữa. Giường của Lý Trì Nguyệt chính là nơi rất tư mật, lại để Đồ Cửu Mị nằm, lần đầu tiên chú ý, lần thứ hai, lần thứ ba, đại khái chính là quen rồi cũng đã ngẫm đồng ý rồi.

Sau khi Đồ Cửu Mị nằm xuống, cảm thấy nằm chờ phu nhân cảm giác thực sự rất kỳ quái, sau đó nhìn phu nhân chậm rãi đến gần, tim đập nhanh hơn so với bình thường, muốn nhìn khuôn mặt phu nhân lại cảm thấy xấu hổ, lại không biết xấu hổ này từ đâu mà đến.

Đồ Cửu Mị hí mắt rồi lại trợn mắt làm gì, Lý Trì Nguyệt thế nào đều cảm thấy Đồ Cửu Mị thích làm một số chuyện kỳ quái, nhìn thấy làm nàng muốn cười.

Đồ Cửu Mị cảm giác được phu nhân đến gần, không chỉ có thể ngửi được mùi hương nhàn nhạt trên người phu nhân cho dù là khuôn mặt tinh xảo kia cũng phóng đại không ít, phu nhân quả nhiên là mỹ nhân, làm sao bây giờ, dường như có chút muốn đưa tay sờ khuôn mặt phu nhân, tựa như có đôi khi nàng cũng sẽ rất muốn sờ khuôn mặt muội muội, bất quá muội muội lớn lên không khác nàng nhiều lắm, nhìn muội muội vẫn luôn cảm thấy giống như đang nhìn mình, so với cảm giác nhìn phu nhân lúc này khác biệt rất lớn.

“Mắt ngươi rút gân rồi sao, nếu không thế nào lại chớp liên tục?” Lý Trì Nguyệt dán sát vào Đồ Cửu Mị, sau khi dán sát lại mới phát hiện lông mi thật dài của Đồ Cửu Mị chớp động, phối hợp đôi mắt to tròn, dường như đang khoe khoang đôi mắt xinh đẹp của bản thân.

Đồ Cửu Mị nghe vậy, thoáng chốc không muốn sờ khuôn mặt phu nhân nữa, phu nhân không lên tiếng thì tốt rồi, vừa lên tiếng liền khiến trong lòng nàng nghẹn cứng, Đồ Cửu Mị nếu có một ngày nàng thực sự nhìn không được muốn cắn phu nhân một ngụm, nhất định là do phu nhân làm hại.

” Phu nhân lập tức ngửi đi, ngửi xong, ta có thể ngồi dậy.” Đồ Cửu Mị thúc dục, nàng thực sự vẫn rất không quen bị phu nhân ngửi hương, vẫn luôn cảm thấy cả người đều trở nên kỳ quái.

Lời này khiến Lý Trì Nguyệt lãnh đạm rồi, nàng muốn làm cái gì, làm như thế nào đâu cần người khác tới nhắc nhở, không phải là không nhìn được nàng sao, hừ, nghĩ đến chỉ có nàng không nhìn được người khác, làm gì có ai không nhìn được nàng.

” Bản phu nhân thích chậm rãi ngửi, ngươi cần phải thích ứng mới được.” Lý Trì Nguyệt chậm rãi nói, sau đó đem khuôn mặt vùi vào cổ Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cảm giác khuôn mặt cùng đôi môi của phu nhân cũng sắp chạm vào cổ nàng rồi, dĩ nhiên nàng biết đây chỉ là lỗi giác của nàng, môi của phu nhân vẫn chưa dán đến trên da thịt của nàng, chỉ là nhiệt khí phả lên cổ mẫn cảm khiến nàng khấn trương nắm lấy nhuyễn ti trên giường, nhuyễn đi điều bị nắm đến nhả lại.

Khuôn mặt Đồ Cửu Mị lại đỏ, Lý Trì Nguyệt cảm thấy mỗi khi nàng ngửi hương, nha đầu này đều thích đỏ mặt, thân thể kéo căng quá chặt chẽ, lẽ nào nàng còn có thể ăn nàng hay sao, khấn trương như vậy làm sao? Bất quá mị hương trên người Đồ Cửu Mị thật là rất thơm, nếu như cả đời đều vùi trong cổ ngửi hương nàng cũng nguyện ý. Không phải là mị hương này của nếu như cũng giống như nha phiến sẽ làm người ta nghiện đó chứ, đây không phải là hiện tượng tốt, Lý Trì Nguyệt không hy vọng bản thân bị nghiện, xem ra mị hương này cũng phải từ bỏ mới tốt.

Lý Trì Nguyệt mặc dù có một chút không muốn bỏ mị hương này, nhưng vẫn từ trên người Đồ Cửu Mị dời đi.

” Phu nhân không ngửi nữa sao?” Đồ Cửu Mị có chút ngoài ý muốn, phu nhân lần này ngửi hương thời gian ngắn hơn so với bình thường.

” Ân, sau này cũng không ngửi nữa.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy nghiện như vậy thực sự không tốt, nàng không thích ý lại người nào khác, cho dù là hương nàng thích nhất, biến thành ý lại đều là không tốt. Không có gì từ bỏ không được, cho dù là trước kia cũng có một ít hương cũng sẽ gây nghiện, cũng để nàng từ bỏ rồi, lần này cũng sẽ như vậy.

Lẽ nào phu nhân cảm thấy trên người nàng không thơm, cảm thấy không thích vị đạo bản thân nàng nữa, nghĩ như vậy, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân nên nhẹ nhõm, không cần lại bị phu nhân cổ quái quấy rầy nữa nhưng trong lòng lại có một cổ cảm giác mất mát nồng đậm là thế nào? Đồ Cửu Mị nghĩ, đại khái mỗi người đều hy vọng bản thân thơm tho khiến người khác thích ngửi, nàng nhất định là có chút tiếc nuối nàng dĩ nhiên không thơm nữa.

” Nga.” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng đáp, cho dù trấn an bản thân xong, tâm tình của nàng vẫn có chút hạ, nàng đang muốn đứng lên, thân thể lại bị phu nhân ngăn lại.

” Đừng nóng vội đứng lên, ta còn chưa sờ bụng xong.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói.

Đồ Cửu Mị lại phải nằm xuống để phu nhân sờ bụng, chỉ là cảm giác có chút dày vò rồi, cảm thấy phu nhân chọt xa chọt gần, khiến người không thể nắm bắt.

” Lớn rất nhiều.” Sau khi Lý Trì Nguyệt đặt tay lên bụng, cảm thán nói, vừa nghĩ đến bên trong nuôi dưỡng một sinh mệnh, Lý Trì Nguyệt liền có cảm giác kinh ngạc.

” Ân.”

” Sẽ cử động sao?” Nghe nói sau khi được bốn năm tháng, thai nhi trong bụng sẽ cử động.

” Sẽ động, đặc biệt là buổi tối, sẽ đạp ta.” Đồ Cửu Mị cảm thấy mấu chốt của mình dường như được câu lên rồi, vẻ mặt ôn nhu nói.

”Không động đây a!” Lý Trì Nguyệt áp tay lên bụng Đồ Cửu Mị, nhưng vẫn chưa cảm giác được động tĩnh bên trong.

” Cũng không phải mỗi thời mỗi khắc đều cử động.” Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân lúc này tương đối ôn nhu một chút.

” Buổi tối mới động, ta đây không phải sờ không được rồi sao?” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt có vài phần tiếc nuối dời tay khỏi bụng Đồ Cửu Mị.

” Có đôi khi ban ngày cũng sẽ động.”

” Ta đây sẽ chờ.” Lý Trì Nguyệt cũng không tin bản thân chờ không được tên kia cử động ở bên trong.

Đồ Cửu Mị vô cùng kinh ngạc nhìn phu nhân, phu nhân lúc này thật đúng là trẻ con.

” Người không cần kinh ngạc nhìn ta như vậy, ta biết ta như vậy rất ngốc.” Lý Trì Nguyệt cũng biết bản thân lúc này nhất định tạo cho Đồ Cửu Mị cảm giác bất đồng, đồng thời tay từ trên bụng Đồ Cửu Mị dời đi.

” Không ngốc, ta cảm thấy phu nhân lúc này rất khả ái.” Đồ Cửu Mị cười đến đôi mắt cong lên.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy khẽ nhún mày, nàng không thích nghe lời này.

”Cái đó so với ngốc còn đáng ghét hơn!” Lý Trì Nguyệt nói.

”Cách nghĩ của phu nhân luôn rất kỳ quái.” Phu nhân thực sự là không được tự nhiên, có ai thà ngốc cũng không muốn khả ái chứ, dù sao thì nàng thà rằng khả ái cũng không muốn bị phu nhân mắng nàng ngốc. Người quả nhiên là thiếu cái gì thì để ý cái đó!

” Cử động rồi.” Đồ Cửu Mị kinh hô, hài tử này rất cho phu nhân mặt mũi a.

Lý Trì Nguyệt lập tức một lần nữa đặt tay lên bụng Đồ Cửu Mị, nhưng đặt tay lên bụng thực sự không cảm nhận được nhiều động tĩnh, liền đem lỗi tai dán trên bụng Đồ Cửu Mị.

29. Chương 28

Đồ Cửu Mị nhìn thấy lỗ tai cùng khuôn mặt phu nhân đều dán lên bụng mình, trong lòng có cảm giác rất phức tạp, vẫn luôn cảm thấy phu nhân còn thân cận hài tử này hơn phụ thân của nó. Phu nhân quả nhiên rất thích hài tử, vừa nghĩ đến phu nhân thích hài tử này còn nhiều hơn so với nàng, liền có loại không phải khó hiểu, lại cảm thấy cũng không có gì đáng trách.

” Thai nhi quả nhiên đang cử động.” Lý Trì Nguyệt ngẩng đầu nhìn Đồ Cửu Mị.

” Phu nhân rất thích hài tử?”

”Bình thường, bất quá bởi vì bản thân không sinh được, vẫn luôn muốn có một đứa, suy nghĩ này cũng có chút bất thiện, dù sao thì đến lúc đó sẽ đoạt đi hài tử trong bụng người.” Lý Trì Nguyệt trái lại làm rõ, làm cho Đồ Cửu Mị chuẩn bị tâm lý thật tốt.

” Lẽ nào phu nhân thật sự dự định mẫu đi tử ở lại sao?” Đồ Cửu Mị cười hỏi.

” Thế nào, người cảm thấy ta sẽ không làm vậy sao?” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị cười đến không có sợ hãi nhường này hỏi ngược lại.

” Sẽ không.” Đồ Cửu Mị chắc chắn.

Lý Trì Nguyệt đúng thật là không thêm làm chuyện bỉ ổi này.

” Lẽ nào người sẽ không luyến tiếc sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

” Vẫn chưa sinh ra, ta cũng không biết, có thể đến lúc đó sẽ có một chút không muốn, nhưng bất luận là phu nhân nào, vì hài tử, cũng sẽ nguyện ý đem hài tử giao cho phu nhân, phu nhân nuôi dưỡng thì đó là trưởng tử hoặc trưởng nữ, dù thế nào cũng tốt hơn so với thứ tử. Cửu Mị hẳn là cảm tạ phu nhân mới phải.” Đồ Cửu Mị sờ bụng nói.

” Người trái lại suy nghĩ rất thoáng.” Lý Trì Nguyệt nghĩ Đồ Cửu Mị quả thật không ngu ngốc, những đạo lý này cũng đều hiểu cả.

” Hơn nữa phu nhân đối đãi ta tốt như vậy, ngày sau cũng sẽ không cấm ta gặp hài tử, hài tử có hai mẫu thân thật ra cũng tốt, không phải sao?” Đồ Cửu Mị cảm thấy cùng phu nhân nuôi tiểu hài tử tựa hồ cũng không sai, không biết phu nhân có đồng ý hay không, dù sao thì bên cạnh phu nhân còn nhiều hạ nhân.

” Là một mẫu thân, tám di nương, có thể sau này lại có càng nhiều.” Lý Trì Nguyệt nhắc nhở, tuy rằng sau khi Đồ Cửu Mị có hài tử, nàng sẽ không tiếp tục nạp thiếp cho Hạng Huy nữa, bất quá Hạng Huy có thể hay không tiếp tục tự nạp cũng rất khó nói.

” Chân chính đối tốt với nó, có thể cũng chỉ có phu nhân cùng ta mà thôi.” Đồ Cửu Mị rất bất mãn phu nhân lúc này đánh đồng nàng với các phu nhân khác, rồi lại cảm thấy tâm tình rất không tốt, nếu như mang thai là phu nhân khác, nàng có lẽ cũng phải đứng sang một bên, không biết vì sao nghĩ tới đây, trong lòng Đồ Cửu Mị rất khó chịu.

” Cũng đúng, bản phu nhân khai ân, sau này hài tử gọi người tiểu mẫu thân. Gọi ta mẫu thân.” Mẫu thân nghe ra có quyền uy so với tiểu mẫu thân, hài tử nếu như thông minh thì nên biết lấy lòng ai tốt hơn, Lý Trì Nguyệt nghĩ đến mà cảm thấy đắc ý.

” Ân.” Đồ Cửu Mị không dị nghị.

” Thời gian không còn sớm nữa, người muốn ở lại chỗ bản phu nhân dùng bữa hay là quay về trong viện của mình dùng bữa đây?” Lý Trì Nguyệt khó có được nguyện ý giữ nàng lại dùng cơm.

” Muốn ăn cùng phu nhân.” Đồ Cửu Mị rất thích ý bởi phu nhân cùng nhau dùng bữa, sau khi nàng vào Hầu gia phủ đều là một mình ăn cơm rất vắng vẻ, không giống trước đây ở nhà đều là mọi người sum họp cùng nhau ăn cơm, bầu không khí như vậy mới tốt.

Đồ Cửu Mị nhìn món ăn được dọn lên, chín đạo món ăn thêm một đạo canh, trong đó tám món là các loại món chay, chỉ có duy nhất một món cá là món mặn, chính là không có thịt heo, Đồ Cửu Mị thâm nghĩ phu nhân ăn uống cũng quá nhạt nhẽo rồi.

Lý thị nữ nhân phần nhiều là tác phong xa hoa lãng phí, Lý Trì Nguyệt rốt cuộc tương đối tiết kiệm, không phải nàng lãng phí không nổi mà là cảm thấy không cần phải thiết.

Phòng bếp cho làm cho các phu nhân khác là tám món, nếu như cảm thấy thiếu vẫn có thể cho phòng bếp thêm món ăn, bất quá vì phu nhân cũng chỉ ăn mười món, giống như các phu nhân khác cũng sẽ không ăn vượt hơn mười món. Ngày thường Đồ Cửu Mị ăn tám món ăn, sáu món trong đó đều là thịt, một món chay, một là canh, gần như ngày ngày đều như vậy, không thịt không vui.

Thỉnh thoảng ăn chay cũng rất tốt, Đồ Cửu Mị an ủi bản thân.

” Phu nhân nên ăn nhiều thịt một chút, phu nhân quá gầy.” Đồ Cửu Mị nhìn xuống suy nghĩ muốn gấp cá cho phu nhân, một tháng Trương má má dạy lễ nghi quy củ có dạy không chuẩn làm như vậy. Nàng vẫn luôn cảm thấy phu nhân quá gầy, tuy rằng phu nhân tư thái tựa càn liễu a, nếu như có thêm chút thịt thì rất tốt, Đồ Cửu Mị trộm ngắm chỗ phu nhân một chút, trước đó đã cảm thấy hiện tại thì khẳng định rồi, chỗ đó nhất định không lớn bằng của nàng, nhất định là do phu nhân quá ít ăn thịt.

Thật ra Đồ Cửu Mị rất thích sờ ngực nữ tử, mềm mại co dãn, xúc cảm vô cùng tốt, thỉnh thoảng sẽ cùng tắm với muội muội, nàng sẽ nhịn không được đi sờ ngực muội muội, nhưng luôn là mới vừa sờ vào, đã bị muội muội nhéo, sau đó rút tay trở về, muội muội tư thái cũng tương tự nàng, ngay cả cổ ngực cũng kém không được bao nhiêu, cũng không phải nhỏ, chỉ ít so với nữ tử bình thường to hơn khá nhiều. Đồ Cửu Mị vẫn tin tưởng vững chắc đây đều là công lao của việc ăn thịt.

” Tỷ tỷ tự mình không phải cũng có sao, chúng ta không phải đều như nhau sao, sờ của chính người thì tốt rồi, sao cứ thích sờ của người khác?” Sau khi Đồ Thập Mị nhéo tỷ tỷ nhà mình sẽ hỏi như vậy.

” Nhưng ta cảm thấy của người khác sờ tốt hơn.” Đồ Cửu Mị xoa cánh tay bị muội muội nhéo, muội muội thật nhỏ mọn, sờ một chút cũng không mất miếng thịt nào, nếu như muội muội muốn sờ nàng, nàng cũng sẽ không cự tuyệt.

” Nếu như tỷ tỷ là nam tử, nhất định là sắc quỷ.” Đồ Thập Mị vẫn cảm thấy tỷ tỷ thích thân cận nữ tử như vậy dường như có chút thái quá rồi, lúc nhỏ tỷ tỷ ngủ cùng mẫu thân cũng thích sờ ngực mẫu thân đi vào giấc ngủ. Mẫu thân yêu thương tỷ tỷ, không phải không có đạo lý, tỷ tỷ tính tình so với nàng dễ khiến người khác yêu thương, sẽ làm nũng, sẽ ỷ lại, yếu ớt, lại nghe lời, không giống nàng, quật cường ngang ngạnh, cách nghĩ luôn khi hải thế tục, nếu như nàng có nữ nhi nàng cũng sẽ yêu thương nữ nhi có tính cách giống như tỷ tỷ.

” Ta mới không muốn làm nam tử, nữ tử mới có thể trang dung, nữ tử mới có thể sạch sẽ thơm tho như vậy.” Đồ Cửu Mị bắt mồm nói.

“Thế đạo này bất công đối với nữ tử, ta không muốn giống như nữ tử bình thường, ta phải làm một nữ tử khác biệt, lão đạo kia không phải nói ta có mệnh cách phượng nghi thiên hạ sao, ta thật sự nghĩ...” Đồ Thập Mị cũng chỉ có thể cùng tỷ tỷ mới có thể nói một ít lời trong lòng.

” Người lời này cũng không nên để mẫu thân nghe thấy, nếu không nàng lại mắng người.” Đồ Cửu Mị lập tức che miệng muội muội chỉ sợ bị mẫu thân nghe được, nếu như mẫu thân tức giận sẽ đánh người, lúc nhỏ thập muội đã bị mẫu thân đánh qua vài, nhưng đánh thế nào nàng cũng không xin khoan dung, tính tình thực sự quá quật cường. Sau khi lớn hơn một chút, muội muội liền thông minh hơn, không hề lấy cứng đối cứng với mẫu thân hung hãn nữa. Có đôi khi Đồ Cửu Mị sẽ cảm thấy thật ra tính tình của muội muội là giống mẫu thân, dĩ nhiên muội muội so với mẫu thân ôn nhu rất nhiều.

” Người cảm thấy thế nào?” Đồ Thập Mị hỏi tỷ tỷ nhà mình.

” Ta cảm thấy muội muội có thể làm được, bởi vì không có gì có thể làm khó muội muội.” Đồ Cửu Mị mù quáng sùng bái muội muội nhà mình.

Đồ Thập Mị nở nụ cười, nụ cười kia đủ để mị hoặc chúng sinh. Tỷ tỷ là người gần gũi nhất trong lòng nàng, tuy rằng tỷ tỷ cũng không phải chân chính hiểu nàng, nhưng sự khẳng định này là đủ rồi.

Ánh mắt của Đồ Cửu Mị lập tức từ trước ngực phu nhân dời đi, nàng vẫn luôn cảm thấy bản thân xú nam nhân như muội muội nói rồi, nếu không sao lại nhìn chăm chăm chỗ đó của phu nhân, phỏng đoán kích thước, phỏng đoán sờ có thoải mái hay không, thực sự quá đáng xấu hổ rồi.

30. Chương 29

Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên không biết bất quá là mời Đồ Cửu Mị cùng nhau ăn một bữa cơm mà thôi, tâm tư của Đồ Cửu Mị lại bay tới việc sờ ngực rồi.

“Ta ăn không quen đầu mỡ, nhẹ một chút hợp khẩu vị.” Lý Trì Nguyệt từ nhỏ đều dùng dược liệu nuôi nấng, sợ ăn uống, đến nỗi hiện tại khẩu vị chỉ thích thanh đạm. Nói xong chốc lát liền phát hiện Đồ Cửu Mị vẫn chưa đáp lại, mà chỉ đang nhìn bản thân nàng thất thần.

“Người đang phát gốc các gì?” Lý Trì Nguyệt nghĩ cùng nàng ăn cơm lẽ nào không thú vị như vậy sao, Lý Trì Nguyệt có chút không vui rồi.

“Không có gì.” Đồ Cửu Mị ánh mắt né tránh, không dám nhìn thẳng phu nhân, chỉ sợ bị phu nhân nhìn ra một chút manh mối, rất chột dạ, chỉ đành ngay thẳng ngồi đó, nhìn không chớp mắt.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đầu tiên là đáng vẻ có tật giật mình, tiếp theo lại ngồi nghiêm chỉnh, thực sự không biết đang làm cái gì.

“Bất quá là ăn bữa cơm, người lại kỳ kỳ quái quái, lần sau cũng không dám giữ người lại ăn nữa.” Lý Trì Nguyệt khẽ nhún mày nói.

“Ta chỉ là cảm thấy phu nhân ăn ập lên chút nữa thì tốt rồi, nhất định sẽ xinh đẹp hơn bây giờ một chút.” Đồ Cửu Mị nói một nửa lời thật lòng.

Này cần ngân ngân lâu như vậy để suy nghĩ chuyện này sao, Lý Trì Nguyệt không tin, bất quá nói đến có thịt, Đồ Cửu Mị quả thật thoát nhìn có thịt hơn nàng, tuy rằng cũng là mỹ nhân mặt trái xoan, nhưng so với khuôn mặt nàng thì tròn hơn một chút, đường cong so với nàng nhu hòa hơn một chút, vừa nhìn chính là mềm mại uyển chuyển, mềm mại nữ tính, không giống như nàng ngũ quan phân minh, nhìn sẽ không có vẻ dễ thân cận. Hơn nữa hai khối trước ngực Đồ Cửu Mị cao vót kiêu nộn, vừa nhìn phân lượng cũng rất đủ, nhìn cũng cảm thấy có chút chướng mắt, Lý Trì Nguyệt tuyệt đối sẽ không thừa nhận bản thân đang đổ kị.

“Vậy cũng chưa hẳn.” Lý Trì Nguyệt tưởng tượng không ra đáng vẻ của bản thân khi có thịt giống như Đồ Cửu Mị, chỉ cảm thấy nhất định không thích hợp với nàng.

Đồ Cửu Mị ngẫm lại có thể thật là như vậy, vừa rồi nàng nghĩ đến thân thể phu nhân đầy đặn một ít, trong đầu hình thành hình tượng nữ tử kia thoát nhìn sẽ không phải là phu nhân, vẫn là tư thái này thích hợp với phu nhân nhất. Được rồi, nàng nhớ ra rồi, muội muội hình dung qua hoa lan, khí thanh, sắc thanh, thần thanh, vận thanh, những từ này rất thích hợp dùng để hình dung phu nhân.

“Tuy rằng ta cũng hiểu được tư thái cùng dung mạo của phu nhân đều đã vô cùng tốt rồi, nhưng ta vẫn hy vọng phu nhân có thể ăn nhiều một chút, khẩu vị tốt, thân thể cũng sẽ tốt.” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm nói.

“Nghe nói người trước khi có thai cũng có thể ăn hai bát thịt lớn.” Lý Trì Nguyệt nhớ kỹ Trương má má sinh động như thật nói qua Mị phu nhân thích ăn thịt như thế nào, có thể ăn nhiều thịt như thế nào, ngữ khí của Trương má má giống như hầu phủ sẽ bị Đồ Cửu Mị cho sập đến nơi vậy, nghĩ đến đó lại thấy buồn cười. Nàng thực sự tưởng tượng không ra hai bát thịt làm thế nào nuốt trôi được, hơn nữa ngày này qua ngày khác, nhưng vóc dáng của Đồ Cửu Mị dĩ nhiên lại không bị hủy. Đồ Cửu Mị trước khi có thai chỗ nên có thịt thì có thịt, nên gầy cũng sẽ gầy, dù nói thế nào cũng là hảo tư thái có thể lấn át hoa thơm cỏ lạ đây, cho dù là hiện tại, bụng đã lớn lên nhưng những chỗ khác cũng không thấy béo lên, xem ra thịt ăn vào đều dồn đến trên người thai nhi rồi.

“Ha ha, thật ra cũng ăn không được nhiều như vậy.” Đồ Cửu Mị xấu hổ khiêm tốn nói, thật ra nàng muốn nói, hai bát lớn cũng không có bao nhiêu, bát của Hầu gia phủ rất nhỏ, hai cái bát lớn cộng lại cũng không bằng một cái bát ở nhà nàng, phu nhân là chưa thấy qua huynh trưởng cùng phụ thân nàng ăn thịt, có thể ăn hơn phân nửa con heo. Tuy rằng nhà nàng thịt heo ăn nhiều hơn so với nhà khác, nhưng cũng không giàu có đến mức có thể không hạn chế, sau khi vào Hầu gia phủ, nàng mới có thể thỏa thích ăn thịt, muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu. Được rồi, nếu có thể về nhà mẹ đẻ nàng nhất định mua vài con heo mang về nhà, toàn gia đều sẽ hài lòng, Đồ Cửu Mị âm thầm quyết định chuyện này.

“Hôm nay trên bàn không có thịt, vậy chẳng phải là không hợp khẩu vị của Mị phu nhân sao?” Lý Trì Nguyệt nghĩ Đồ Cửu Mị chậm chạp không động đũa thì ra là ngại không có thịt ăn.

“Thỉnh thoảng ăn chay cũng rất tốt.” Đồ Cửu Mị vô tâm vô phé hồi đáp, bất quá nàng cảm thấy phu nhân mỗi lần gọi nàng là Mị phu nhân đều khiến nàng cảm thấy có chút kỳ lạ.

“Nói như vậy, là bản phu nhân ủy khuất Mị phu nhân rồi.” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt mềm nhẹ nói.

Giọng nói của phu nhân tuy rằng êm tai, nhưng Đồ Cửu Mị có ngốc hơn cũng biết ngữ khí này của phu nhân không thích hợp.

“Thế nào sẽ, có thể cùng phu nhân dùng cơm, là vinh hạnh của Cửu Mị.” Đồ Cửu Mị lập tức nuốt mông ngựa.

“VẬY ĐỘNG ĐƯA ĐI.” Lý Trì Nguyệt thực sự không muốn cùng Đồ Cửu Mị nhiều lời nữa, nếu không món ăn cũng sắp nguội lạnh.

“Phu nhân, món canh này có phải đã quên uối vào hay không?” Đồ Cửu Mị cảm thấy mỗi một món ăn vị đạo đều hảo đạm nhạt, đều giống như cho rất ít muối, đặc biệt là canh, cảm giác một chút muối ăn cũng không có, trừ sự của Hầu gia phủ làm thức ăn cho nàng đều làm rất tốt, thế nào làm cho phu nhân lại không tốt đây?

“Có cho vào.” Lý Trì Nguyệt quen ăn uống thanh đạm, so với người bình thường đều đạm nhạt một ít, đầu lưỡi cùng khứu giác của nàng đều là cực mẫn cảm, chỉ cần một chút muối là có thể ném ra vị, cho nên không để muối căn bản không phải không ăn được. Trừ sự nấu ăn cho nàng cùng Đồ Cửu Mị là theo từ Túc Thân Vương phủ đến, có một số người đã từng làm ngự trù trong cung, căn bản sẽ không phạm loại sai lầm sơ cấp như quên để muối.

“Nhưng hảo nhạt a.” Đồ Cửu Mị cảm thấy canh nàng giống y như nước, nhạt đến đầu lưỡi ném không ra vị, không muốn động đến.

“Nhạt mới có thể ném ra mùi vị của nguyên liệu, miệng người đã đều bị muối phá hủy, sau này theo ta ăn thanh đạm một chút, tốt cho cơ thể.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói, cũng không quản Đồ Cửu Mị có nguyện ý hay không, Lý Trì Nguyệt thật ra cũng là người cực bá đạo, ta đối tốt với người, người không cảm kích cũng phải nhận.

Thật ra Lý Trì Nguyệt nói không phải không có đạo lý, bách tính tầm thường khẩu vị đều là nặng, trong thời đại vật chất khuyết thiếu này, ngay cả cơm đều ăn không đủ no, thịt ngày lễ ngày tết mới có thể ăn thịt, món ăn đều hiếm có, chỉ có thể thêm nhiều muối mới có thể nuốt trôi. Đồ gia thật ra cũng không tính toán giàu có, cũng chỉ là ăn nhiều một chút thịt so với người bình thường, dĩ nhiên cũng theo khẩu vị của người bình thường, dù sao nhà thường dân đều lao động chân tay, mồ hôi đổ ra, lượng muối cũng theo đó thoát ra không ít, nhưng Đồ Cửu Mị lại không lao động nặng nhọc, nếu cứ ăn mặn như vậy đối với thân thể chung quy là không tốt.

“Đừng, quá nhạt.” Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân thế nào lại giống như Trương má má, vẫn luôn bắt nàng ăn thanh đạm một chút.

“Ta không phải thương lượng cùng người, là báo cho người biết, sau này, người dùng bữa ngay trong phòng ta.” Lý Trì Nguyệt nói xong tiếp tục động đũa, không dự định nói nữa, nếu không bị Trương má má nhìn thấy, đại khái lại càng chán ghét Đồ Cửu Mị, bản thân không nói quy củ cũng thôi đi, vẫn làm hư phu nhân, đây chính là tội lớn.

Tuy rằng Đồ Cửu Mị rất thích sau này mỗi ngày đều có thể dùng bữa cùng phu nhân, nhưng có thể dùng bữa ăn thanh đạm như vậy hay không, sẽ rất không muốn ăn.

“Qua một ít thời gian, sẽ quen thôi.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị lộ ra vẻ mặt suy sụp, cuối cùng vẫn nhịn không được lại nói một câu, nàng cảm thấy thói quen ăn uống của nàng tốt nhất là phải sửa.

Ăn no rồi không có việc gì làm, Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị cũng không có gì để làm đột nhiên lại rất muốn ngửi hương, ầm no nghĩ việc xấu, không, hẳn là ầm no nghĩ đến hương, trong lòng Lý Trì Nguyệt ngứa ngáy, chỉ cảm thấy rất muốn kéo Đồ Cửu Mị đến, sau đó đem mũi vùi vào trong cổ nàng, nhưng ý nghĩ này bị Lý Trì Nguyệt ngăn chặn rồi. Mới quyết định không ngửi mị hương chưa được hai canh giờ, nếu như phá giới vậy thật là đáng chê cười, Lý Trì Nguyệt cảnh báo bản thân.

Ý niệm này vẫn nên đè xuống mới tốt.

“Mị phu nhân, nếu vẫn chưa muốn quay về phòng thì bồi bản phu nhân đi dạo hoa viên đi.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị vẫn ở lại không đi, liền đề nghị, nàng nhớ trong hoa viên tiền viện trồng vài khóm hoa quỳnh đường như đã sắp nở hoa rồi.

“Ân.” Đờ Cửu Mị đương nhiên là cam tâm tình nguyện đi theo, hơn nữa rốt cục được ra khỏi viện của phu nhân, tiền viện có hoa viên rất lớn, nàng vẫn rất muốn đi dạo, bên trong trồng rất nhiều hoa, bên ngoài ánh trăng rất sáng, đúng là thời gian tốt để ngắm hoa thưởng nguyệt.. Đờ Cửu Mị cảm thấy sau khi nàng theo phu nhân, dường như cũng phong nhã không ít, ngắm hoa thưởng nguyệt loại chuyện phong nhã này trước đây ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, quả nhiên theo sau Phượng Hoàng đều là tuần điệu, Đờ Cửu Mị cảm thấy bản thân tuần không ít.

Hai người chưa từng phát hiện, từ sau khi phu nhân trở về, hai người ngoại trừ thời gian phu nhân tắm rửa, gần như đều ở cùng một chỗ, chỉ có An Nhi hầu hạ ở bên cạnh mới cảm thấy, thời gian quận chúa cùng Mị phu nhân cùng một chỗ cũng quá dài rồi đi, đã trẻ thế này quận chúa cũng không để Mị phu nhân trở về ngủ, còn có nhã hứng cùng đi dạo hoa viên, vì sao nàng lại có cảm giác giống như đây là vụn trộm ban đêm.

31. Chương 30

Lý Trì Nguyệt không để An Nhi đi theo, nàng nghĩ buổi tối ngắm hoa nhiều người sẽ phá hư hăng hái!” Cho nên chỉ cùng Đờ Cửu Mị hai người đi tiền viện.

Lý Trì Nguyệt đi ở phía trước, Đờ Cửu Mị theo sau, hôm nay ánh trăng rất tròn, không cần thắp đèn, bắt quá đi được chốc lát Lý Trì Nguyệt đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền dừng lại.

“Hay là người nắm tay ta cùng đi đi, tuy rằng ánh sáng rất sáng, nhưng rốt cuộc vẫn là buổi tối, vạn nhất vấp ngã vậy thì rất phiền phức.” Lý Trì Nguyệt đưa tay cho Đờ Cửu Mị.

Đờ Cửu Mị lập tức nắm lấy, nàng nghĩ phu nhân cũng giống như muội muội, đều là người cực kỳ thận trọng cùng sẵn sàng, nàng cảm thấy ngón tay phu nhân dường như thon dài, cảm giác dài hơn ngón tay nàng, nhưng dường như ngay cả ngón tay của phu nhân cũng không có thịt như nàng, còn hơi lạnh, đang mùa hè sờ vào rất thoải mái, nàng muốn dùng tay mình áp lấy tay phu nhân, nhưng áp không được, vì vậy sau khi thay đổi rất nhiều tư thế nắm tay, Đờ Cửu Mị mới tìm được loại tư thế mà nàng rất hài lòng, ngón tay nàng chuyển hướng đan vào trong kẽ tay của phu nhân, dáng vẻ cảm tình tốt, nàng nghĩ bản thân rất nguyện ý cùng phu nhân tạo quan hệ tốt, nếu như tình cảm với phu nhân cũng giống như với muội muội thì tốt rồi.

Lý Trì Nguyệt trái lại lần đầu tiên cùng người khác tay nắm tay như vậy, ngón tay của Đờ Cửu Mị mặc dù thon dài bằng nàng, nhưng ngón tay cùng lòng bàn tay đều có thịt, mềm mại, nắm vào xúc cảm trái lại khá tốt. Nắm thì nắm đi, nhưng Đờ Cửu Mị vì sao tay một mực cử động a, còn có mười ngón tương khẩu là có ý gì a!

Lý Trì Nguyệt khẽ nhíu mày nhìn về phía Đờ Cửu Mị, vô cùng không giải thích được hành động này của Đờ Cửu Mị.

“Như vậy thân thiết một chút, ta cùng muội muội đều là nắm tay như vậy.” Đờ Cửu Mị hướng phu nhân cười đến rất hài lòng, thật ra nàng đang nói dối, nàng cùng muội muội tuy rằng nắm tay qua, nhưng cũng không có mười ngón tương khẩu, nàng không muốn đi suy nghĩ nguyên nhân của sự khác biệt này.

Mười ngón tương khẩu khiến Lý Trì Nguyệt cảm giác không được tự nhiên, càng muốn bỏ tay Đờ Cửu Mị ra, nàng cùng Đờ Cửu Mị lúc nào thì giao tình tốt như vậy, vì sao nàng không biết a!

Lý Trì Nguyệt niệm tình Đờ Cửu Mị là phụ nữ có thai nên mới không bỏ bàn tay đang quán lấy tay mình của Đờ Cửu Mị ra, lòng bàn tay của Đờ Cửu Mị rất ấm áp, nóng đến khó chịu, bất quá nếu như là mùa đông, nắm vào giống như túi nước ấm a.

Cách xa kinh thành những chỗ tốt đều xây dựng rất nhiều trang viện, hoa viên Hầu gia phủ dĩ nhiên rất lớn, hoa viên đúng là đại đồng hoa viên, chỉ cần người của Hầu gia phủ, đều có thể đến. Người hầu không có nhã hứng buổi tối đến ngắm hoa thưởng nguyệt, các vị phu nhân khác dường như cũng không thường đến hoa viên này vào buổi tối, bởi vì trong biệt viện riêng của các nàng đều có một hoa viên nhỏ, tình hình chung là ban ngày các nàng mới có thể đến đại hoa viên này.

Cho nên lúc Lý Trì Nguyệt đến, trong hoa viên cũng không có người, Lý Trì Nguyệt rất hài lòng vì không có người đến phá hủy nhã hứng của nàng, liền nắm tay Đồ Cửu Mị đến sau giả sơn, hoa quỳnh trồng ở sau giả sơn. Đến bên cạnh hoa quỳnh, Đồ Cửu Mị mới không muốn phải buông phu nhân ra, thật ra nàng rất muốn cứ mãi như vậy.

“Hoa này vẫn chưa mở, bất quá thoát nhìn sắp nở rồi, chúng ta ở chỗ này chờ nó nở sao?” Đồ Cửu Mị hưng phấn hỏi, nàng ngồi xổm xuống, nàng vẫn là lần đầu tiên ngắm trăng, tâm tình có chút kích động.

“Ân.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, nếu đã đến ngắm hoa dĩ nhiên phải chờ đến hoa nở.

“Phu nhân ngồi đi.” Đồ Cửu Mị tìm một tảng đá nhỏ gần đó cho Lý Trì Nguyệt, đứng chờ rất mệt, không bằng ngồi xuống chờ, nàng cũng tìm một tảng đá cho bản thân ngồi.

Lý Trì Nguyệt do dự chốc lát mới ngồi xuống hòn đá Đồ Cửu Mị đã phủi sạch sẽ, vừa rồi nên mang theo ghế, bất quá chấp nhận vậy đi, trở lại lấy ghế thực sự quá phiền hà rồi.

Sau đó hai người mặt đối mặt ngồi, nhìn đối phương chờ đợi.

“Phu nhân trước đây bình thường cũng nửa đêm ngắm hoa như vậy sao?” Đồ Cửu Mị hiếu kỳ hỏi, nàng cảm thấy cùng phu nhân cao quý ưu nhã ngắm trăng cảm giác thật tốt, nhìn phu nhân cũng ngồi trên tảng đá giống như nàng, nhưng tư thế ngồi thoát nhìn chính là đặc biệt có tư thái.

“Không.” Thỉnh thoảng mới đến, Lý Trì Nguyệt nhìn vẻ mặt Đồ Cửu Mị dưới ánh trăng đúng là hưng phấn, không phải chỉ thưởng hoa thôi sao, có cần khoa trương như vậy không? Thôn phụ chính là thôn phụ, Lý Trì Nguyệt âm thầm chế nhạo. Nàng thế nào cảm thấy bản thân gần đây cũng ngu ngốc rồi, sẽ muốn cùng Đồ Cửu Mị thưởng nguyệt, chẳng lẽ là cùng kẻ ngu ngốc ở chung lâu ngày bị truyền nhiễm rồi sao?

“Phu nhân, sau này nếu như còn muốn ngắm hoa và vân vân, xin hãy dẫn ta theo.” Đồ Cửu Mị nắm tay Lý Trì Nguyệt, vẻ mặt ân cần khẩn cầu nói.

Lý Trì Nguyệt rút tay lại, lần sau nàng mới không muốn gọi Đồ Cửu Mị đi theo đây!

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân không trả lời, liền cho rằng phu nhân ngầm đồng ý rồi!

“Phu nhân lần sau xuất môn, có thể dẫn ta cùng đi không?” Đồ Cửu Mị cẩn thận hỏi, nàng thực sự rất muốn cùng phu nhân ra ngoài, chỉ có thể ở Hầu gia phủ buồn chán biết có bao nhiêu!

“Người cũng là thai phụ rồi, còn muốn đi đâu?” Cho dù Đồ Cửu Mị không có thai, nàng cũng sẽ không dẫn Đồ Cửu Mị đi ra ngoài, có thai rồi càng không thể, nàng sẽ không tìm phiền toái cho bản thân.

“Vậy chờ sinh xong có được không?” Đồ Cửu Mị lại đến gần Lý Trì Nguyệt một chút, không tự giác làm nũng hỏi.

“Không được.” Lý Trì Nguyệt kiên quyết cự tuyệt.

Đồ Cửu Mị vẻ mặt suy sụp, phu nhân thực sự hảo keo kiệt, đi ra ngoài chơi cũng không dẫn theo nàng, vì vậy Đồ Cửu Mị hờn dỗi không để ý đến phu nhân, Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng không cần dỗ dành nàng, vì vậy cũng không lên tiếng.

Đúng lúc này, bên kia giả sơn truyền đến giọng nói của hai nữ tử.

Đồ Cửu Mị vừa nghe một trong số đó là Lục Đào hầu hạ nàng, người còn lại không biết là ai, xuất phát từ thiên tính thích náo nhiệt, yêu nghe ngóng của nữ nhân, Đồ Cửu Mị vểnh tai nghe.

“Người không nên tự ái như vậy có được hay không, Hầu gia phủ này thị vệ vô số, người chọn đại một người đều tốt hơn so với pha trộn cùng nữ tử phong trần xuất thân thanh lâu kia!” Lục Đào chỉ tiếc rên sắt không thành thép, nàng cùng Lục Sa cùng nhau lớn lên trong lòng nàng Lục Sa chính là tỷ muội của nàng, không thể để nàng trầm mê như vậy.

“Ta biết người là tốt với ta, nhưng ta có chủ ý của mình, thật ra cùng nàng một chỗ cũng không có gì không tốt, dù sao thì ta chỉ là tiện mệnh mà thôi, cùng ai một chỗ thì cũng không có gì bất đồng.” Lục Sa trái lại rất lãnh tĩnh nói.

“Thế nào lại không bắt đồng, nàng và người đều là nữ tử, không có cái gì hảo kết quả, người hẳn là tìm nam tử thành thân, sinh con đẻ cái mới tốt.” Lục Đào cảm thấy nhất định là ngũ phu nhân cho Lục Đào ăn bùa mê rồi.

“Sinh con đẻ cái để làm gì, Lục Đào, chúng ta là gia nô, tìm nam nhân cũng chỉ có thể là gia nô, hài tử sinh ra cũng là gia nô, đời đời kiếp kiếp đều là nô, chúng ta đã không thể thay đổi số phận như vậy rồi, tội gì khiến con của chúng ta cũng phải chịu khổ như vậy đây?” Lục Sa hỏi ngược lại, nàng chỉ có thể từ phương diện này thuyết phục Lục Đào, dù sao thì muốn Lục Đào chấp nhận tình cảm giữa nữ tử, nhất định sẽ không đơn giản.

Lục Đào cảm thấy Lục Sa nói nhất định là nguy hiểm, nàng nàng lại không thể phản bác, Lục Sa là gia nô, bản thân từ nhỏ đã vào Hầu gia phủ, nàng cảm thấy làm nô tỳ của hầu phủ không có gì không tốt, dù sao thì lúc ở nhà nàng chỉ có bị đánh bị nể, còn phần ăn vĩnh viễn đều là cho đệ đệ. Ở Hầu gia phủ, chỉ cần không làm sai, ngược lại không thiếu ăn ở, nàng là nhất đẳng nha hoàn, ăn trên ngồi trước so với phú hộ bên ngoài đều tốt hơn rất nhiều, nàng cảm thấy bản thân nên thấy đủ rồi, nhưng đời đời làm gia nô, vẫn đè nặng trong lòng Lục Đào, nàng mệnh tốt, gặp phải chủ nhân tốt, nhưng cũng không thể bảo đảm chủ nhân sau này đều tốt.

“Cho dù có suy nghĩ như vậy, cũng không nên cùng ngũ phu nhân nữ tử không đứng đắn đó, nữ tử không an phận như vậy, thực sự không tốt.” Lục Đào đối với Liễu Phi Nhân tràn ngập thành kiến.

“Có lẽ nàng có nhiều điểm không tốt, nhưng nàng rất tốt với ta cũng là sự thật, hơn nữa nàng cùng chúng ta đều là những kẻ đáng thương, không ai nguyện ý có xuất thân như vậy, chúng ta đều là kẻ thấp hèn, người khác khinh thường chúng ta, chúng ta làm sao lại khinh khi người thấp hèn như chúng ta chứ?” Lục Sa thở dài nói.

Lục Đào lần thứ hai không thể phản bác, bị thuyết phục lại có một chút dao động, nhưng nàng lập tức ổn định tâm tính.

“Mặc kệ thế nào, ta vẫn cảm thấy nàng không tốt, nếu như nàng thật sự thích người, thì chỉ nên thích một mình người, sẽ không cùng thất phu nhân dây dưa, hoa tâm như nam tử, còn không bằng tìm nam tử.” Lục Đào kiên định nói.

Lục Sa cũng không lời để phản bác, thật ra ngũ phu nhân hoa tâm, nàng làm sao lại không để ý, chỉ là nàng không có tư cách để ý, nàng là nô tỳ mà thôi, ngũ phu nhân cùng thất phu nhân đều là chủ tử, mới là một cặp xứng đôi, nàng trái lại giống như một kẻ chen ngang.

“Người nói, trong lòng ta đều rất rõ ràng, người cũng đừng quản chuyện của ta nữa.” Lục Sa lãnh đạm nói.

“Người tiếp tục cùng ngũ phu nhân cùng một chỗ, sau này ta sẽ không bao giờ quản người nữa.” Lục Đào giận dữ nói xong, xoay người liền đi khỏi, lúc rẽ vào ngõ rẽ liền đụng vào một nữ tử.

“Thất phu nhân...” Lục Đào kinh hô.

Lục Sa cũng thấy được Thôi Loan Thúy, trong lúc nhất thời trong lòng ngổn ngang trăm mối, nàng nghe thấy rồi sao, nhất thời không biết nên làm thế nào.

Thôi Loan Thúy nhìn về phía Lục Sa, nàng biết sự tồn tại của nhân vật này, nhưng chưa từng đem nhân vật này để ở trong lòng, Liễu Phi Nhân ra khỏi biệt viện của mình, nàng liền không muốn bận tâm gì đến nàng ta, nhưng sau đêm nay nàng cảm thấy nha hoàn này có chút thú vị.

“Người chính là Lục Sa?” Thôi Loan Thúy biết rõ cố hỏi.

“Ân.” Lục Sa cố gắng trấn định hồi đáp, nàng không dám nhìn thất phu nhân, trong lòng có chút thấp thỏm.

“Ngẩng đầu lên.” Thôi Loan Thúy mệnh lệnh.

Lục Sa chỉ đành ngẩng đầu, ánh mắt chống lại ánh mắt quan sát bản thân của thất phu nhân.

Thôi Loan Thúy đánh giá Lục Sa này, tư sắc đều có thể sánh ngang với các phu nhân rồi, Liễu Phi Nhân trái lại bảo vệ nàng rất tốt dĩ nhiên không bị Hầu gia động vào.

32. Chương 31

Lục Sa bị ánh mắt của thất phu nhân quan sát vạn phần không được tự nhiên, thất phu nhân tuy rằng cũng từng là nhạc kỹ nhưng trên người thất phu nhân lại không cảm nhận được chút nào khí tức phong trần, vẫn luôn cảm thấy nàng giống như phu nhân, xuất thân không tầm thường, trên người lộ ra một cổ thư khí của người trí thức, nhã nhặn thanh tĩnh, có cảm giác gần gũi mà chẳng hề bần, điều này làm cho trong lòng Lục Sa sinh tự ti, nàng có chút không hiểu ngũ phu nhân, rõ ràng thất phu nhân thoát nhìn so với nàng tốt hơn rất nhiều, vì sao ngũ phu nhân cũng không thể chuyên tâm đối đãi nàng đây?

Thôi Loan Thúy quả thật cùng Liễu Phi Nhân bất đồng, Liễu Phi Nhân là từ nhỏ lớn lên trong thanh lâu, cho nên mang theo nồng đậm khí tức phong trần, Thôi Loan Thúy xuất thân dòng dõi thư hương, Thôi gia còn có không ít đại quan, thời kì hưng thịnh nhất chính là thúc phụ của Thôi Loan Thúy Thôi Tiến Tấn, làm đến Lại Bộ Thị Lang, là phụ tá của thái tử Lý Lăng Huy. Tám năm trước khi thái tử mưu phản cũng bị liên lụy, phụ thân Thôi Tiến Tích trên đường sung quân ra sung quân đã qua đời, mẫu thân không chịu nổi biến cố không lâu sau cũng chết bệnh, nàng bị bán vào giáo phường, năm ấy, nàng cũng mới mười sáu tuổi. Năm mười chín tuổi, được Bình Âm Hầu Hạng Huy nhìn trúng, nhậm đầu dùng năm vạn lượng bạc chuộc thân, sau đó đã bị nhét vào Bình Âm Hầu phủ làm thiếp, từ đó còn bị Hạng Huy trêu đùa xưng là quý thiếp, dù sao thì trong tất cả thiếp thất của Hầu gia, nàng là quý nhất.

Thôi Loan Thúy là thiên kim tiểu thư được sủng ái đến khi phụ mẫu qua đời mới trở thành nhạc kỹ, Thôi Loan Thúy liền biết phải cầu thả mà sống, hoặc là đau khổ chết đi, nàng lựa chọn cầu thả mà sống. Để khiến bản thân sống được rất tốt, nàng liền mạng luyện cầm, làm nhạc kỹ, cầm nghệ tốt, mới có thể tạo càng nhiều lợi thế, ai cũng đều nói Thôi gia thanh cao, nhân giới cao, chỉ có Thôi Loan Thúy biết, nàng không làm ột chút liên có vô số ong bướm nhào đến, chỉ có thanh cao chọn một hai ân khách nổi trội để che chở nàng mới có thể sống tùy tâm một chút. Nàng lựa chọn Hạng Huy làm người dựa dẫm khi hoàn lương, trong số ân không nhiều lắm của nàng, Hạng Huy tuyệt đối không phải là người rất nổi bật, cũng không phải rất vừa mắt nàng, nhưng cũng không phải kém cỏi nhất, nàng khi đó liền nhận thức Liễu Phi Nhân, chỉ là cùng xuất hiện không nhiều lắm, nàng liền từ chỗ Liễu Phi Nhân biết được trạng thái hậu viện Hầu gia phủ, một nữ chủ nhân tốt, so với nam nhân nhất thời nồng tình mật ý tin cậy hơn rất nhiều, dù sao thì hậu viện là cũng thiên hạ của nữ nhân. Thật ra nàng sớm có tiền chuộc thân, nhưng nàng vẫn để Hạng Huy cầm rất nhiều ngân lượng đến chuộc thân, dù sao thì những thứ đáng giá cho dù không cần nữa nhưng cũng không nỡ đem hỏng.

Cũng may Hạng Huy tuy rằng háo sắc nhưng nhân phẩm vẫn không có trở ngại, coi như là nam nhân rộng lượng, Hầu gia phủ so với trong tưởng tượng thật là tốt hơn rất nhiều, về phần Liễu Phi Nhân bất quá là người tình ta nguyện cho nhau thời gian tiêu khiển, dù sao thì tháng ngày làm thiếp thực sự rất buồn chán. Về phần kẻ hèn mọn này, nàng cũng không thiết phản ứng nàng đã từng làm nhạc, các phu nhân xuất thân trong sạch cũng sẽ không bởi vì nàng không pha trộn cùng Liễu Phi Nhân mà không xem thường nàng. Về phần Liễu Phi Nhân hoa tâm hay không quân, nàng từ trước đến nay cũng chỉ là mắt nhắm mắt mở, nàng không có hứng thú quân.

Lục Sa này, nàng gặp qua vài lần, ngược lại không có gì lưu ý, hôm nay vừa nhìn chỉ cảm thấy nha đầu này đối với Liễu Phi Nhân động chân tình rồi, chỉ cảm thấy rất đáng thương, đều nói con hát vô tình, cũng không ngăn lại Liễu Phi Nhân loại này từ nhỏ lớn lên ở nơi yên hoa, còn có bao nhiêu chân tình còn có chân tình mới là đáng ngạc nhiên. Cho dù là Thôi Loan Thúy, đều cảm thấy máu của mình càng ngày càng lạnh, ít có chuyện gì có thể câu động tâm tình của nàng.

Trái lại lời nói của Lục Sa khiến Thôi Loan Thúy có chút đồng tình, hà tất phải đời đời làm nô, sao không thống khoái vì bản thân mà sống, tâm tư như vậy xuất từ miệng một gia nô, thực sự khiến Thôi Loan Thúy có chút ngoài ý muốn.

“Trái lại rất xinh xắn.” Lục Sa cũng không tệ lắm, không thuộc loại ánh mắt đầu tiên có thể làm cho người ta kinh diễm, đây cũng là một trong những nguyên nhân Hầu gia không chú ý đến nàng, nhưng nhìn kỹ, sẽ phát hiện Lục Sa càng xem càng ưa nhìn, còn hơn một vài phu nhân hậu viện thoảng nhìn xinh đẹp, nhưng

càng xem càng không thấy đẹp, trình độ như vậy lúc Thôi Loan Thúy ở giáo phường gặp qua không ít, chỉ có thể xem như dễ nhìn, vẫn chưa được xưng là mỹ nhân. Trong phủ này mỹ nhân chân chính, đại khái chỉ có phu nhân cùng Mị phu nhân, phu nhân thần thánh vu hình, mà Mị phu nhân là hình thánh vu thần, Liễu Phi Nhân trong mắt Thôi Loan Thúy cũng chỉ có thể miễn cưỡng xem như mỹ nhân.

“Thất phu nhân nói đùa, thất phu nhân mới thật sự là mỹ.” Mỹ nhân trong phủ, thất phu nhân nhất định có thể vào xếp vào bốn người hàng đầu, xếp sau phu nhân cùng Mị phu nhân.

“Vậy người cảm thấy ta cùng Liễu Phi Nhân ai hơn mỹ hơn ai?” Thôi Loan Thúy nhướng mày hỏi, Thôi Loan Thúy dĩ nhiên sẽ không lấy bản thân so với Mị phu nhân, nhưng nàng ngược lại có hứng thú so với Liễu Phi Nhân một lần.

Lục Sa có chút sững sốt, vấn đề này rất kỳ quái, thất phu nhân cho dù muốn so sánh cũng muốn so sánh với nàng, sau đó thắng nàng, thừa cơ làm nhục nàng không biết tự lượng sức mình một chút, vì sao lại so với ngũ phu nhân? Hơn nữa hỏi vấn đề này đáp án không phải rất rõ ràng rồi sao, cho dù thất phu nhân trong mắt người khác so với ngũ phu nhân cao hơn một bậc, nhưng trong mắt nàng cũng không nhất định là như vậy, không phải đã có câu trong mắt người tình là Tây Thi.

“Thất phu nhân, tất cả phụ mẫu đều cảm thấy hài tử của mình tốt hơn so với người khác, đó là thiên vị xuất phát từ tình cảm thân mật, việc này cũng là đạo lý đó.” Lục Sa cũng không quản Thôi Loan Thúy có thích nghe hay không, thành thật trả lời.

“Trả lời thú vị, người có chút ý tứ, bất quá thật đáng tiếc.” Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa nói, nàng phát hiện đôi mắt Lục Sa rất to, rất xinh đẹp, con người rất đen, sạch sẽ. Đáng tiếc hảo cái trắng lại bị heo ăn, dĩ nhiên Thôi Loan Thúy không ý thức được bản thân cũng là cái trắng tốt bị heo ăn rồi.

Lục Sa thực sự không hiểu thất phu nhân thâm ý nói những lời này rốt cuộc là có ý gì, trước đó nàng chưa bao giờ cùng thất phu nhân nói chuyện nhiều, thất phu nhân trước kia căn bản sẽ không chú ý đến nàng, cũng không thích nói chuyện, nàng còn tưởng rằng thất phu nhân không biết quan hệ giữa nàng cùng ngũ phu nhân, nhưng lại cảm thấy khả năng này không lớn, sau đó Lục Sa nghĩ, nàng đại khái cảm thấy nàng không có gì uy hiếp, chỉ ít Lục Sa thật sự cảm thấy so với thất phu nhân, quả thật nàng không điểm nào có thể sánh bằng, duy nhất có thể sánh bằng chính là nàng so với thất phu nhân trẻ hơn vài tuổi, nhưng thất phu nhân mang lại cảm giác từng trải cùng trầm ổn, con nàng lại giống như một cây trúc đuẩn (măng trúc) tể nộn, tựa như rượu lâu năm đấu với tiểu trúc đuẩn, dường như cũng là thua kém. Tâm tình Lục Sa càng thấp, không có gì khiến người chán nản hơn việc thua kém tình địch về mọi mặt.

“Thất phu nhân đáng tiếc cái gì?” Lục Sa cuối cùng nhịn không được hỏi ra miệng.

“Người thông minh như vậy, tự mình lĩnh hội một chút đi.” Thôi Loan Thúy hướng Lục Sa vừa cười vừa nói, Thôi Loan Thúy không phủ nhận nàng có ý hướng Lục Sa cười đến câu người như vậy.

Thất phu nhân ngay cả lúc cười lộ lên đều là cực mỹ, sai, thất phu nhân rất ít cười, cho dù là đối với ngũ phu nhân đều rất ít cười, nàng thế nào sẽ cười với mình đây? Thất phu nhân nói mập mờ như vậy, còn có nụ cười không thể tưởng tượng nổi, khiến trong lòng Lục Sa thiên tư bách chuyển, chính là ngộ không ra nguyên cớ. Thôi Loan Thúy từ trước đến nay không chú ý Lục Sa, không có nghĩa là Lục Sa không chú ý đến nàng, trên thực tế, sự chú ý của Lục Sa đối với Thôi Loan Thúy cũng sắp ngang bằng với Liễu Phi Nhân. Nghìn vạn lần đừng đánh giá thấp sự quan tâm của nữ nhân đối với tình địch, đặc biệt một tình địch cường đại.

Lục Đào không đi là vì sợ thất phu nhân khó xử Lục Sa, nhưng lâu như vậy thất phu nhân cũng không khó xử Lục Sa, khiến Lục Đào mới có một chút yên tâm, tuy rằng thất phu nhân cũng là xuất thân nhạc kỹ, nhưng Lục Đào đối với thất phu nhân cũng không phản cảm, có thể là vì thất phu nhân tạo cảm giác nhã nhặn, thoát nhìn rất đúng đắn, so với các phu nhân khác đều giống tiểu thư khuê các hơn, nàng thực sự cũng không biết thất phu nhân tại sao lại dây dưa cùng ngũ phu nhân.

33. Chương 32

“Phu nhân, thất phu nhân cùng Lục Sa nói đáng tiếc là có ý gì?” Đồ Cửu Mị vẫn dựng thẳng lỗ tai lên nghe trộm cũng nhìn không được hiểu kỳ hỏi phu nhân thoát nhìn thông minh nàng, nàng cảm thấy thất phu nhân nói chuyện rất thâm ảo.

“Ta thế nào biết được.” Lý Trì Nguyệt mới lười suy đoán ẩn ý của Thôi Loan Thúy, thật ra nàng rất khó chịu bị người quấy rầy nhả hứng ngắm hoa thưởng nguyệt.

“Người vẫn luôn mắng ta ngốc, thật ra người cũng không thông minh bao nhiêu đi.” Đồ Cửu Mị lá gan đặc biệt phì nói.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy khó chịu vô cùng, nha đầu này thật đúng là dám xem nàng là người cùng đẳng cấp, quả thực chính là đang vũ nhục đầu óc từ nhỏ thông minh của nàng.

“Nàng đại khái là cảm thấy Lục Sa phối với Liễu Phi Nhân rất đáng tiếc.” Lý Trì Nguyệt phải thỏa mãn lòng bất quá của Đồ Cửu Mị hạ mình xuống đất đi phỏng đoán ý tứ trong lời nói của người khác.

” Thất phu nhân cảm thấy đáng tiếc cho Đồ Cửu Mị, bản thân thất phu nhân chẳng phải cũng rất đáng tiếc sao?” Đồ Cửu Mị trái lại bắt được trọng điểm.

“Ai biết nàng nghĩ như thế nào!” Lý Trì Nguyệt có chút tức giận hỏi đáp, nàng thực sự rất phiền chán cùng Đồ Cửu Mị thảo luận những chuyện từ trước đến nay nàng vốn dĩ chứng mất, Liễu Phi Nhân, Thôi Loan Thúy còn có tiểu nha đầu gọi là Lục Sa kia lên lút loạn thất bát tao thì tốt rồi, còn ở trước mắt nàng nháo loạn không biết thu liễm. Trước đó các nàng không làm chuyện gì quá phận, nàng cũng lười đi quản nhưng nếu như truyền đến bên ngoài hầu phủ, nàng làm đương gia nữ chủ nhân sẽ rất khó giả câm giả điếc, nhất định phải trừng phạt nghiêm khắc những nữ nhân dâm loạn hậu viện này.

“Thật ra ngũ phu nhân rất tốt, cho dù là hoa tâm một chút, nhưng hiện tại giống như ngũ phu nhân nói, nàng buông tha ai, người đó cũng sẽ khổ sở, nhưng nàng dây dưa như vậy, các nàng cũng sẽ khổ sở, vậy phải làm sao mới tốt đây?” Đồ Cửu Mị trái lại thay các nàng lo lắng.

“Nữ tử bình thường nghe chuyện như thế này, không phải đều cho là vô liêm sỉ sao, người không những không cảm thấy vô liêm sỉ, trái lại vì các nàng lo lắng, phản ứng của người thật là bất thường.” Lý Trì Nguyệt hồ nghi nhìn Đồ Cửu Mị, nàng lại muốn hoài nghi Đồ Cửu Mị chính là thích nữ tử giống như những nữ nhân này, Lý Trì Nguyệt vì thế kéo ra khoảng cách với Đồ Cửu Mị, nàng phải đề phòng một chút mới được.

“Ngũ phu nhân nói qua nàng nhìn quen xú nam nhân tầm hoa vấn liễu, nếu còn thích nam nhân mới là kỳ quái, ta cảm thấy rất có đạo lý, hơn nữa các nàng đều là người đáng thương, ta càng cảm thấy Lục Sa nói rất có đạo lý.” Đồ Cửu Mị giải thích.

“Trước đây đừng nói nữa, các nàng hiện tại đều là thiếp thất của Hầu gia, phu quân là trời, các nàng lại không làm được, còn cùng nữ tử dây dưa, dâm loạn hậu viện, có thể nói là không tuân thủ nữ tắc, sau này việc học của người tự bản phu nhân sẽ dạy, để tránh người theo những người này học xấu.” Lý Trì Nguyệt nghiêm trang nói với Đồ Cửu Mị, nàng cảm thấy cần phải khiến Đồ Cửu Mị cách xa Liễu Phi Nhân.

Thật ra người rất không xem phu quân là trời chính là phu nhân, phu nhân lúc đó chẳng phải ngại Hầu gia thôi, cũng không chịu cùng Hầu gia viên phòng đó sao, đó cũng coi như là không tuân thủ nữ tắc đi, dĩ nhiên Đồ Cửu Mị cũng chỉ dám âm thầm nói trong đầu, thật ra Đồ Cửu Mị hiểu kỳ nhất chính là nữ tử cùng nữ tử rất cuộc làm thế nào dâm loạn hậu viện, nàng nghĩ không ra. Nàng đối với việc nam nữ cũng chỉ là kiến thức nửa vời, cảnh tối lửa tắt đèn chỉ cảm thấy có cái gì dâm vào, khiến cho nàng đau đến chết khiếp, chỉ cảm thấy đau, cũng may kết thúc rất nhanh, quá trình thật đúng là không chú ý đến. Cho nên Đồ Cửu Mị đối với chuyện nữ nữ hoàn toàn không biết gì cả. Nàng rất muốn mở miệng hỏi phu nhân, nhưng vấn đề khó có thể mở miệng như vậy làm sao hỏi ra lời, nàng đoán rằng phu nhân đại khái cũng không biết, dù sao thì phu nhân cũng là hoàng hoa khuê nữ, giấu lại phu nhân được gọi là phu nhân lại là xử nữ, Đồ Cửu Mị rất kinh ngạc.

Đồ Cửu Mị không phát hiện, nàng nguyên bản đề thấp giọng nói cùng phu nhân thảo luận, chỉ là sau đó thảo luận đến cao hứng, quên mất đề thấp âm lượng, vì vậy ba người phía trước cũng nghe giọng nói của Mị phu nhân, lại lắng nghe, dĩ nhiên còn có giọng nói của phu nhân, thoáng chốc, Lục Sa cùng Lục Đào

đều bị kinh hách, đặc biệt là Lục Sa mặt mũi trắng bệch, cho dù là Thôi Loan Thúy đều cảm thấy có chút không ổn, ba người đều muốn lập tức cho dù là trong hoa viên, không muốn chạm mặt phu nhân, nếu là ai cũng sẽ không được tốt lành, nhưng không người nào dám rời đi.

Đồ Cửu Mị không chú ý đến bản thân bại lộ rồi, nhưng Lý Trì Nguyệt cũng không có khả năng không biết. Vì vậy quyết định thật nhanh, Thôi Loan Thúy lập tức đi đến nơi phát ra giọng nói, cũng chính là phía sau giả sơn, Lục Sa phản ứng kịp lập tức lôi kéo Lục Đào đi theo thất phu nhân, chuẩn bị thỉnh an kiêm thỉnh tội với phu nhân.

“Loan Thúy thỉnh an phu nhân, Loan Thúy không biết phu nhân ở đây ngắm hoa, quấy nhiễu nhã hứng của phu nhân cùng Mị phu nhân, thực sự đáng tội.” Thôi Loan Thúy thấp tư thái, ngữ khí cung kính nói.

“Quả thật quấy rầy đến bản phu nhân, còn khiến bản phu nhân nghe thấy một ít chuyện không nên nghe, người nói ta nên phạt các người thế nào đây?” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt mềm nhẹ, giống như một câu hỏi bình thường.

“Mặc cho phu nhân xử lý, Loan Thúy không một câu oán trách.” Thôi Loan Thúy như trước kính cẩn nghe theo, Thôi Loan Thúy đối với Hầu gia đều sẽ tự cao tự đại nhưng thái độ đối với Lý Trì Nguyệt quả thật là thấp đến không thể thấp hơn.

Lý Trì Nguyệt nhìn Thôi Loan Thúy thức thời như vậy, liền biết đó là một nữ nhân thông minh thức thời, không uổng phí Hạng Huy khi đó đến chỗ nàng đòi nhiều ngân lượng để nạp nàng vào phủ.

“Hai người các người thì sao đây?” Lý Trì Nguyệt nhìn lướt qua Lục Sa hỏi.

“Mặc cho phu nhân xử lý.” Lục Sa cùng Lục Đào cũng không ngốc, lập tức trầm miệng một lời.

“Tốt, vậy phạt thất phu nhân quay về viện chép một nghìn lần kim cương kinh, ba ngày sau đưa đến chỗ ta, Lục Sa sáng mai phải đi đến chỗ Trương má má nhận phạt, Lục Đào để cho Mị phu nhân mang về trách phạt đi.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm nói.

Lục Sa vừa nghe đến chỗ Trương má má nhận phạt, sắc mặt trắng nhợt, Lục Đào nghe vậy cũng là vẻ mặt lo lắng, nếu như Lục Sa đến chỗ Trương má má, nhất định phải da tróc thịt bong rời, Lục Đào đột nhiên có chút tự trách, nếu đêm nay nàng không kéo Lục Sa ra ngoài thì làm sao lại đụng phải phu nhân.

Trong lòng Thôi Loan Thúy dâng lên ba phần không đành lòng, nàng sớm đã đoán được Lục Sa là người bị xử phạt nặng nhất trong ba người, làm nha hoàn cùng ngũ phu nhân pha trộn là một tội, phiên ngôn luận không muốn đời đời đời làm nô là bất trung với gia chủ. Cho dù nói rất có đạo lý, nhưng phu nhân là đương gia chủ mẫu, nhất định cũng sẽ không tha nhẹ Lục Sa, bất quá không đuổi ra phủ, cũng xem như là khai ân rồi, dù sao thì gia chủ rất không cần chính là người bất trung.

“Tạ ơn phu nhân phạt nhẹ.” Lục Sa lập tức quỳ xuống đất dập đầu tạ ân.

Đồ Cửu Mị vẫn không xen vào được hậu tri hậu giác phát hiện, các nàng có thể đều là bị nàng liên lụy Nàng không biết Lục Sa đến chỗ Trương má má sẽ nhận loại xử phạt gì, nhưng từ thái độ làm người sắc mặt của Trương má má, nhất định sẽ không nhẹ, đặc biệt là nhìn vẻ mặt lo lắng của Lục Đào, còn có khuôn mặt tái nhợt của Lục Sa của khiến trong lòng Đồ Cửu Mị vô cùng không đành lòng.

“Phu nhân, có phải quá nặng rồi hay không?” Đồ Cửu Mị mềm lòng muốn vì các nàng cầu tình.

“Người các hỏi nàng xem có nặng không?” Lý Trì Nguyệt cười hỏi ngược lại. Đồ Cửu Mị nếu như đủ thông minh, nên biết không nên lập tức vì các nàng cầu tình lúc này.

Đồ Cửu Mị nghe những lời này, liền biết cái gì cũng không dùng được, phu nhân hỏi như vậy, ai dám nói là phạt nặng nữa chứ.

“Mị phu nhân, phu nhân đã phạt nhẹ rồi, ngài không cần cầu tình cho chúng ta.” Lục Sa hướng Đồ Cửu Mị cười nói, bản thân nàng không bị đuổi khỏi phủ Hầu gia đã tốt lắm rồi. Chỉ là thất phu nhân tương đối vô tội, nếu như nàng cùng Lục Đào không nói đến nàng, nàng sẽ không bị phạt chép một nghìn lần kim cương kinh.

Đồ Cửu Mị chỉ đành câm miệng, vừa nghĩ đến các nàng có thể là do nàng liên lụy, trong lòng cũng rất không an ổn.

“Đều lui ra đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân bị quấy rầy đủ lâu rồi.

Sau khi các nàng đi rồi, Đồ Cửu Mị vẫn nhìn không mở miệng rốt cục nhìn không được liền lên tiếng.

“Nếu như vừa rồi ta không lớn tiếng dẫn các nàng đến, đêm nay phu nhân có thể hay không xem như chưa từng nghe thấy gì mà không phạt bọn họ?” Đồ Cửu Mị hỏi.

” Người nói xem?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại, lòng dạ Đồ Cửu Mị ngày thường quá mềm rồi, nàng chỉ có thể gả cho bách tính bình thường, nếu không cho dù là làm chính thất cho phú gia đều sẽ bị người gặp đến xương cốt cũng không còn, nàng thực sự không thích hợp làm một đương gia chủ mẫu.

“Ta đang hỏi người, phu nhân không nên luôn hỏi ngược lại ta.” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân ghét nhất bị phu nhân dùng ngữ khí hỏi ngược vặn hỏi mình.

“Ta không cần phải trả lời vấn đề của người, đặc biệt là với ngữ khí hiện tại của người.” Lý Trì Nguyệt ôn hoà nói, dĩ nhiên nhã hứng thưởng nguyệt tốt cuộc toàn bộ tiêu tan, Lý Trì Nguyệt đột nhiên cảm thấy phạt những người đó còn hơi nhẹ.

. Phu nhân quả nhiên không dễ thân cận, tâm can lãnh đạm, hoa ta không có tâm tình thưởng thức nữa, phu nhân tự mình thưởng thức đi.” Đồ Cửu Mị bị những lời của Lý Trì Nguyệt khiến cho trong lòng buồn bực, nàng vẫn luôn nỗ lực thân cận phu nhân, nhưng phu nhân luôn nhắc nhở nàng thân phận có chênh lệch, nàng vô luận như thế nào đều không thể chân chính thân cận phu nhân, nghĩ đến đó Đồ Cửu Mị càng thêm phiền muộn, nàng không muốn nhìn thấy phu nhân, nàng thầm nghĩ trở lại trốn vào ổ chăn mà ngủ.

Lý Trì Nguyệt có chút không thể tin được, Đồ Cửu Mị dám nói như vậy với nàng, còn dám bỏ rơi nàng rồi đi, chẳng lẽ Đồ Cửu Mị không biết thái độ như vậy, cho dù nàng muốn nàng ta chết một nghìn lần đều có thể, đừng tưởng rằng mang thai hài tử thì nàng cũng không dám động nàng ta! Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy trong lòng tràn ngập lửa giận, lửa không chỗ phát nên nàng đem tất cả hoa quỳnh đang nở ra tươi đẹp đều ngắt sạch.

34. Chương 33

Đồ Cửu Mị trở lại tắm rửa rồi liền trốn lên trên giường, nhưng thế nào cũng ngủ không được, trong lòng vẫn luôn cảm thấy có gì đó đè nặng, lại nói không được là thứ gì, tuy rằng Lục Sa bị phạt, tuy rằng nàng đồng tình Lục Sa nhưng dù sao cũng không có giao tình gì, Lục Đào trong viện của nàng lại không bị phạt, chờ một chút, lẽ nào phu nhân bởi vì nàng nên đối với Lục Đào phạt tương đối nhẹ, sai, phu nhân sẽ không bởi vì nàng mà phạt nhẹ Lục Đào, Lục Đào vốn dĩ không nói gì sai, nàng cũng không thể tự mình đa tình, vẫn luôn cảm thấy phu nhân đối với nàng có cái gì đó bất đồng, thật ra nàng chủ yếu cũng là bởi vì loại thái độ đó của phu nhân mới khiến trong lòng rất không thoải mái. Nghĩ đến vừa rồi nàng phát giận bỏ rơi phu nhân, phu nhân có thể tức giận hay không, bản thân nàng là thiếp, phu nhân là thê, phu nhân còn là quận chúa, thiếp ném sắc mặt cho thê xem, vậy chẳng phải là to gan lớn mật tự tìm tử lộ sao, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị vừa rồi đặc biệt phì đảm thoáng chốc rút lại còn bằng hạt đậu xanh. Sáng mai đi chịu tội với phu nhân, phu nhân hẳn là người rộng lượng đi, hẳn là đi, có thể đi, có lẽ đi, càng nghĩ càng không xác định, như vậy Đồ Cửu Mị càng trần trọc khó ngủ.

Sau khi Lý Trì Nguyệt tàn phá hết hoa để phát tiết, trong lòng mới có chút thoải mái, nhưng mà chỉ một chút như vậy, tổng thể vẫn là rất không thoải mái, không thoải mái đến nhìn thấy ai cũng không thuận mắt, tuy rằng nàng không hề thích loạn phát tính tình nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ có, dù sao thì nàng lớn thế này vẫn chưa có ai có thể khiến nàng khó chịu như vậy. Khá lắm Đồ Cửu Mị, Lý Trì Nguyệt nghĩ đến Đồ Cửu Mị liền giận dữ phản cười.

Từ lúc quận chúa quay về phòng An Nhi liền phát hiện quận chúa tâm tình không tốt, quả thực là quá không xong rồi, nàng không biết đêm nay đã xảy ra chuyện gì, trước khi quận chúa đi ngắm hoa tâm tình

rõ ràng không sai, Mị phu nhân trái lại rất có năng lực, có thể khiến phu nhân tức giận như vậy, nghĩ đến đây An Nhi đều cảm thấy Mị phu nhân nên đem da kéo căng một ít, An Nhi lúc này cảm thấy vui sướng khi người khác gặp họa. Ai bảo Mị phu nhân gần đây quá được sủng ái rồi, quá được sủng ái ít nhiều cũng sẽ khiến người khác đỏ mắt.

Ngày hôm sau, sáng sớm Đồ Cửu Mị liền đến trong phòng phu nhân thỉnh an, nàng tính toán qua, đây là thời gian phu nhân rời giường dùng điểm tâm.

Bất quá tối qua bởi vì tâm tình không tốt lắm, Lý Trì Nguyệt ngủ trễ một chút, nên sáng nay thức dậy cũng trễ hơn so với bình thường, lúc Đồ Cửu Mị đến, nàng vừa mới thức dậy. Sau khi nàng thức dậy cũng không lập tức rời giường, mà chỉ ngồi dậy thất thần suy nghĩ một chút, sau đó mới gọi An Nhi đến hầu hạ, lúc này không nên đến quấy nhiễu nàng.

An Nhi nhìn thấy quận chúa thất thần xong, mới đem chén nước cùng càn hương liệu ngâm nước đưa đến.

Chờ sau khi Lý Trì Nguyệt rửa mặt xong, An Nhi lúc này mới bắt đầu bắt bả.

“Mị phu nhân sáng sớm đã đến muốn thỉnh an quận chúa, hiện tại chờ ở bên ngoài.”

“Hừ!” Lý Trì Nguyệt hừ lạnh.

Trước khi thái độ của Lý Trì Nguyệt còn chưa được xác định An Nhi không dám tự ý chủ trương, ai biết quận chúa rốt cuộc gặp hay là không gặp.

“Để nàng chờ đi, nói với nàng, có gặp hay không còn phải xem tâm tình của bản quận chúa.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm nói.

Đồ Cửu Mị chậm chạp không thấy An Nhi đi ra, có chút lo nghĩ, phu nhân quả nhiên là tức giận.

“Phu nhân bảo người chờ, có gặp hay không còn phải xem tâm tình của phu nhân.” An Nhi đem lời của quận chúa chuyển cáo cho Đồ Cửu Mị.

Cũng không nói là không gặp, vậy có nghĩa là cũng có thể sẽ đồng ý gặp, nghĩ như vậy, Đồ Cửu Mị liền nhẫn nại chờ ở bên ngoài, thật ra nàng có chút sợ phu nhân thực sự không dự định phản ứng nàng.

“Người nói cùng phu nhân, ta là vợ tới thỉnh tội.” Đồ Cửu Mị lập tức đem thỉnh an hạ xuống còn thỉnh tội.

Lý Trì Nguyệt nghe xong những lời này, chỉ là cười nhạt, vẫn là câu trả lời trước đó.

Đồ Cửu Mị không có cách nào cũng chỉ có tiếp tục chờ, Đồ Cửu Mị ngồi một hồi lại đứng lên đi một chút, sau đó tiếp tục ngồi, tiếp tục đứng lên, như vậy nhiều lần, một buổi sáng cứ như vậy trôi qua, phu nhân còn không có ý triệu kiến nàng Tâm nhân của phu nhân đại khái là chỉ lớn bằng hạt đậu xanh đi, tính tình lớn như vậy, không cho nàng gặp, nàng làm thế nào bồi tội, nàng làm sao dỗ dành phu nhân đây, tuy rằng Đồ Cửu Mị cảm thấy nàng chỉ sai một chút mà thôi, dù sao cũng là phu nhân khiến trong lòng nàng khó chịu trước, quên đi, ai bảo nàng là số khổ làm thiếp, chính là để chính thể khi dễ, nghĩ đến đó Đồ Cửu Mị cảm thấy lòng chua xót. Nếu như có kiếp sau, tốt nhất là để nàng làm thê, để phu nhân làm thiếp khi đó nàng nhất định cũng phải hung hăng khi dễ phu nhân làm thiếp, nghĩ như vậy, Đồ Cửu Mị liền hài lòng không ít, nàng trái lại rất biết tìm vui trong khổ.

Lúc dùng ngọc thiện, Đồ Cửu Mị vẫn thành thật ăn ở chỗ phu nhân, nàng ở bên ngoài ăn, phu nhân ở bên trong ăn, món ăn đủ loại nguyên liệu tươi ngon chỉ là không mặn, ngay cả cá cũng không có, đạm đến khiến Đồ Cửu Mị rất muốn trở về biệt viện của mình mà ăn, nàng bắt đầu tưởng niệm thịt cá rồi. Cũng may canh là canh xương, vừa nhìn chính là đại xương cốt hầm rất lâu, hương vị nồng đậm khiến Đồ Cửu Mị uống nhiều hai chén, trong bụng chứa không ít nước khiến Đồ Cửu Mị bắt đầu khó chịu rồi, canh xương này mùi vị không tệ, chính là thịt xẻo quá sạch sẽ rồi, ngay cả thịt vụn đều vớt không được. Không ăn được thịt sẽ không có cảm giác hạnh phúc, Đồ Cửu Mị cảm khái.

Ăn xong bữa trưa cũng sắp đến buổi chiều rồi, An Nhi mới từ trong phòng đi ra, Đồ Cửu Mị vui vẻ, phu nhân nhất định là bị thành tâm của nàng làm cảm động rồi.

“Có phải phu nhân muốn triệu ta vào hay không?” Đồ Cửu Mị vui vẻ hỏi.

An Nhi lắc đầu: “Phu nhân không muốn gặp người, mời trở về.”

Đồ Cửu Mị nghe lời này, rất muốn đập chén, lúc nàng ăn cơm đã nghĩ làm như vậy, hiện tại càng muốn làm, nếu như không muốn gặp sao không nói sớm, treo người ta cả ngày mới nói không gặp, có người khi dễ người khác đến thế sao, càng nghĩ Đồ Cửu Mị càng cảm thấy ủy khuất, nước mắt đảo quanh trong viền mắt.

An Nhi quả thật sợ Mị phu nhân thực sự khóc cho nàng xem, Mị phu nhân thật đúng là chưa ăn qua khổ, cũng chỉ chờ một ngày mà thôi, thật ra theo mức độ tức giận của quận chúa, chỉ khiến nàng chờ đã là rất nhẹ rồi.

Đồ Cửu Mị mạnh mẽ nhìn xuống nước mắt, nàng mới không cần khóc để bị người ta cười, có cái gì hay ho, sau này sẽ không đến nữa. Đồ Cửu Mị quả thực đem nước mắt nén xuống đến lúc quay về trong phòng mới chảy ra, khiến Lục Đào vô cùng kinh sợ.

“Mị phu nhân, người làm sao vậy, có phải bị phu nhân trách mắng hay không?” Lục Đào thân thiết hỏi.

Đồ Cửu Mị vừa nghe đến phu nhân, nước mắt càng rơi lợi hại hơn, nàng chỉ cảm thấy trong lòng ủy khuất, tuy rằng nàng thực sự rất không muốn rơi nước mắt.

Lục Đào nghĩ, Mị phu nhân quả nhiên là bị phu nhân khi dễ rồi, nhưng bị phu nhân khi dễ cũng không có cách nào, Hầu gia phủ này, cũng không ai có địa vị cao hơn so với phu nhân, ngay cả cáo trạng cũng không thể cáo, Lục Đào nghĩ đến bên kia Lục Sa cũng bị Trương má má phạt đến không xuống giường được, kết luận phu nhân quả nhiên không thể đắc tội, chỉ là có chút không giải thích được, Mị phu nhân không phải luôn luôn được phu nhân ưu ái sao, sao cũng bị khi dễ đây?

“Nàng có phản ứng gì?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi.

“Mị phu nhân thoát nhìn muốn khóc.” An Nhi luôn nói đúng sự thật không hề giấu diếm quận chúa.

Lý Trì Nguyệt khẽ nhíu mày, Đồ Cửu Mị nhìn như lá gan rất phì, lại vô dụng như vậy, bất quá chờ một chút mà thôi có cái gì hảo khóc, kiêu khí kiêu tình! Trong lòng Lý Trì Nguyệt lần thứ hai hừ lạnh, nàng còn chưa hết giận đây! Quên đi, nếu như sáng mai nàng tiếp tục đến, vậy thì miễn cưỡng gặp nàng đi.

Nhưng đến hôm sau, Đồ Cửu Mị dĩ nhiên không đến, điều này làm cho trong lòng Lý Trì Nguyệt có chút tức giận, thật vất vả ban chút ân điển, tên kia dĩ nhiên không biết cảm kích, còn dám giận dỗi nàng, cũng không xem bản thân có mấy phân cân lượng, đừng tưởng rằng nàng không đến thì bản quận chúa không dày vò được nàng, nàng quả nhiên là đại đột muốn chết.

Đồ Cửu Mị trở lại gian nhà của mình bởi vì tâm tình không tốt mà càng muốn ăn thịt, nhưng món ăn bữa tối dĩ nhiên giống hệt như buổi trưa, một chén canh xương thịt được tước rất sạch sẽ, còn lại đều là thức ăn chay, cũng là những món khác nhau như ban sáng, tuy rằng đầu bếp chế biến đa dạng khiến nàng rất vui mừng, nhưng không có thịt, những ngày như vậy làm sao mà qua!

“Lục Đào, ta muốn ăn thịt!” Đồ Cửu Mị trắng trợn biểu đạt khát vọng đối với thịt.

“Phu nhân nói, qua mấy ngày nữa là đại thọ của lão phu nhân, mấy ngày nay phải ăn chay vì lão phu nhân cầu phúc, canh xương này là phu nhân đặc biệt ban cho người.” Lục Đào đem mệnh lệnh của thượng cấp nói cho Mị phu nhân biết.

Đồ Cửu Mị mới không tin phu nhân thực sự hiếu thuận với lão phu nhân như vậy, phu nhân rõ ràng là nhằm vào nàng, ngày sau chẳng phải là mỗi bữa đều chỉ có canh xương, món chay thôi sao, nghĩ tới đây, Đồ Cửu Mị nhất thời không hề có khẩu vị nữa, vì vậy Đồ Cửu Mị lần đầu tiên không ăn cơm.

Chuyện này truyền đến tai Lý Trì Nguyệt, Lý Trì Nguyệt kết luận Đồ Cửu Mị là cố ý đối nghịch với nàng, bất quá trứng phải nho nhỏ mà thôi, nàng liền kháng nghị tuyệt thực, khá lắm Đồ Cửu Mị, bản phu nhân xem người có thể nhịn được mấy ngày!

Thật ra Lý Trì Nguyệt đánh giá cao Đồ Cửu Mị rồi, Đồ Cửu Mị thực sự không phải cố ý không ăn cơm, chỉ là không có thịt, thực sự không khẩu vị, nàng vẫn chưa có tiền đồ đến mức tuyệt thực đối kháng cùng phu nhân. Cùng đêm đó, bởi vì không ăn cơm tối, nàng đói đến chịu không nổi, hơn nửa đêm chạy đến phòng bếp lật nồi lật bát tìm thức ăn.

35. Chương 34

Người qua không tốt cũng không chỉ có một mình Đồ Cửu Mị, thất phu nhân cùng Lục Sa cũng không được khá hơn.

Thôi Loan Thúy thuận tay trái, nhưng tay phải từ nhỏ đều có huấn luyện, cho nên cũng là cực kỳ linh hoạt, cho nên lúc chép kim cương kinh, nàng hai tay đều dùng đến mặc dù hai tay đều dùng đến rồi nhưng vẫn chép đến hai tay như nhũn ra. Phải có chút oán giận Lục Sa cùng Lục Đào thế nào lại nhắc đến nàng, khiến nàng cũng chịu liên lụy.

Liễu Phi Nhân tiến đến thấy Thôi Loan Thúy đang dùng hai tay viết chữ, tấm tắc khen ngợi, hai tay cùng sử dụng, hơn nữa chữ viết hai bên đều vô cùng tú lệ, hai tay không chỉ có thon dài xinh đẹp, còn cực kỳ linh xảo, đáng tiếc chủ nhân của đôi tay nàng, ngoại trừ đánh đàn cùng viết chữ, bàn tay trước nay lười nhúc nhích, đáng tiếc bản thân dĩ nhiên hưởng thụ không được đôi tay linh xảo này, nếu không chắc chắn phải chết thành tiên rồi đi, Liễu Phi Nhân nhìn tay Thôi Loan Thúy suy nghĩ lung tung.

“Thất phu nhân quả nhiên là nữ nhân tài ba, chữ viết rất đẹp, không mấy người có thể dùng cả hai tay viết chữ như thất phu nhân, quả thực đây là một đôi tay khéo léo.” Liễu Phi Nhân chưa bao giờ keo kiệt khích lệ, cũng xoa lên bàn tay Thôi Loan Thúy.

Thôi Loan Thúy rút tay lại, nhìn Liễu Phi Nhân liền cảm thấy tâm tình không vui vẻ rồi, nói đến dâm loạn hậu viện, người trước mắt mới là đầu sỏ gây tội lớn nhất, nàng cùng nha đầu kia đều bị trọng phạt, duy nhất tên này dĩ nhiên có thể miễn chịu xử phạt, mà nàng ở chỗ này chép kinh chéo đến tay cũng nhũn ra.

“Có phải mỗi tay hay không, ta giúp ngươi xoa bóp.” Liễu Phi Nhân từ trước không sợ Thôi Loan Thúy mặt lạnh, liền lấy lòng, nắm cổ tay Thôi Loan Thúy xoa nhẹ.

“Thế nào không đi yêu thương nha hoàn trong phòng của ngươi, chạy ta bên này làm gì?” Thôi Loan Thúy đã nghe nói, Lục Sa bị phạt đến độ không xuống giường được, tên này không ở bên cạnh hầu hạ, chạy đến chỗ nàng làm gì!

“Không phải là do ta nghe nói ngươi cũng bị phạt sao, dĩ nhiên cũng muốn quan tâm một chút.” Liễu Phi Nhân dĩ nhiên cũng sẽ không đối với các nữ nhân của mình nặng bên này nhẹ bên kia, Thôi Loan Thúy từ trước đến nay cũng không nhắc tới Lục Sa, lần này quan tâm Lục Sa, không phải là ghen chứ, ngẫm lại lại cảm thấy khả năng không lớn. Thôi Loan Thúy tuy nói từng vào chốn phong trần nhưng nguyên bản là xuất thân thiên kim tiểu thư, tâm nhãn rất cao, làm sao sẽ đi để ý nàng, pha trộn bất quá để tiêu khiển mà thôi, dù sao đều là thân phận kỹ nữ khiến các nàng không có gì kiêng kỵ. Cho dù là lúc thân thể rất thân mật, Liễu Phi Nhân đều cảm thấy người trước mắt cách nàng rất xa, trên giường nàng xưa nay thích có qua lại, nhưng người này cũng chỉ lo hưởng thụ cho bản thân, cho đến bây giờ cũng không quan tâm cảm thụ của nàng. Dù vậy, cũng không cản trở sự yêu thích của nàng đối với Thôi Loan Thúy, mình châu ngọc bích cho dù không thể dùng, nhìn cũng là thích. Liễu Phi Nhân tự cảm thấy bản thân đối với mỗi mỹ nhân đều rất thật tình, không có cách nào chỉ thủ lấy một người, nàng luôn sẽ động tâm với các mỹ nhân.

“Ngươi đây đưa như vậy, ta mới không thèm để ý, tiểu nha hoàn trong viện của ngươi sợ là sẽ thấy thương tâm đi.” Thôi Loan Thúy nhàn nhạt nói.

“Ngươi từ lúc nào lại đối với Lục Sa trong viện của ta thân thiết như vậy?” Vì tình địch lên tiếng, thế nào cũng không giống như tác phong của thất phu nhân, người này luôn luôn bàng quan, đối với chết sống của người khác đều là thờ ơ.

” Nếu không phải nàng, ta thế nào sẽ ở chỗ này chép kinh đến nhũn tay!” Thôi Loan Thúy lạnh giọng nói.

“Được rồi, Lục Sa nhất định cũng không phải cố ý, thất phu nhân của ta cũng đừng giận chó đánh mèo với nàng nữa, nếu không như vậy đi, ta ở chỗ này bồi người, nếu không thì ta giả bút tích của ngươi giúp ngươi chép kinh, thế nào? Phu nhân sẽ không kiểm tra tí mĩ dẫu.” Liễu Phi Nhân sợ Thôi Loan Thúy giận chó đánh mèo đối với Lục Sa, lập tức lấy lòng.

“Cũng tốt, ba ngày này, người ở trong viện giúp ta chép kinh.” Thôi Loan Thúy trái lại không chút khách khí nói, nàng thừa nhận bản thân cố ý kéo Liễu Phi Nhân bởi nàng chép kinh, tên này bởi ở bên cạnh, nha đầu bên kia chắc sẽ khổ sở trong lòng đi, ha ha, nàng tâm tư thật là xấu.

” Ngũ phu nhân....” Tỉnh lại, Lục Sa theo bản năng tìm kiếm Liễu Phi Nhân, nhưng trong phòng đâu còn có thân ảnh ngũ phu nhân, nàng nghĩ ngũ phu nhân đại khái đã đi thất phu nhân thất phu nhân rồi, dù sao thì thất phu nhân cũng bị phạt, tuy rằng Lục Sa biết bản thân không có tư cách đổ kị, bản thân nàng mới là kẻ xen vào giữa các nàng, huống hồ thất phu nhân cũng là chủ tử, quan hệ cùng ngũ phu nhân là Hầu gia ngầm đồng ý, nàng có thể được ngũ phu nhân ôn nhu trong chốc lát thì cũng nên biết đủ rồi, nhưng vô luận an ủi bản thân thế nào, trong lòng vẫn luôn mất mát không phải tư vị. Trong lòng luôn không tự giác nghĩ đến, thật ra ngũ phu nhân lưu ý thất phu nhân nhiều hơn, dù sao thì thất phu nhân không chỉ xinh đẹp hơn nàng, hơn nữa cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, lại có xuất thân tương tự, các nàng rất có tiếng nói chung, còn nàng ngoại trừ biết hầu hạ người khác, biết được mấy chữ, những thứ khác cái gì cũng không có. Có đôi khi Lục Sa nghĩ, nếu như ngũ phu nhân có thể giữa nàng và thất phu nhân chọn ra một thì tốt rồi, cho dù là chọn thất phu nhân, nàng cũng sẽ không có một câu oán hận, như vậy nàng cũng có thể hoàn toàn hết hy vọng, không cần lo được lo mất như vậy, sau đó lại mọi cách dần vặt bản thân. Lục Sa cảm thấy bản thân không nên tiếp tục nằm trên giường nữa, nếu không chắc chắn sẽ miên man suy nghĩ, càng nghĩ lại càng dễ tâm, chỉ là bị phạt nữa năm canh giờ, đầu gối bầm thành một mảnh, muốn đứng thẳng người đều đau đến phải rên ra tiếng, cuối cùng chỉ có thể vô lực ngã trở lại trên giường.

Lúc càng không khỏe lại càng muốn người đó bồi bên cạnh mình, nhưng người đó lại đang bồi bên cạnh người khác, hôm qua bị phạt quỳ cả ngày đến tay chân lưng đều đau nhức cũng không khiến Lục Sa rơi lệ, nhưng bởi vì người đó không ở bên cạnh lại khiến Lục Sa âm thầm rơi lệ.

Ngày thứ ba, Đồ Cửu Mị vẫn là không chịu nổi đi tìm phu nhân, nàng tuyệt không thừa nhận bản thân là muốn nhìn thấy phu nhân mới đi gặp phu nhân, nàng chỉ là vì không có thịt mới tìm mới tìm phu nhân, nghĩ đến như vậy Đồ Cửu Mị liền có thể cây ngay không sợ chết đứng đi tìm phu nhân.

” Quận chúa, Mị phu nhân ở bên ngoài cầu kiến.” An Nhi vốn muốn nhìn Mị phu nhân bị chinh, chỉ là Mị phu nhân không đến quận chúa lại chinh không được nàng, đến nỗi cả ngày hôm qua khuôn mặt quận chúa đều là kéo căng, tâm tình rất không tốt. An Nhi phát hiện rồi, tâm tình của khuôn mặt không tốt phần lớn là có quan đến Mị phu nhân, hôm nay Mị phu nhân đến cũng không biết tâm tình của quận chúa có thể tốt hơn hay không.

“Không gặp.” Lý Trì Nguyệt như trước lộ ra khuôn mặt lạnh, hiện tại cầu kiến, đã muộn rồi, hôm qua đặc xá, bỏ qua thì xem như mất đi hiệu lực.

” Nàng nói có chuyện rất quan trọng muốn nói với người.” An Nhi thực sự nghĩ không ra Mị phu nhân cả ngày chỉ biết là ăn, có thể có chuyện quan trọng gì.

“Không gặp.” Nàng có thể có chuyện gì quan trọng? Lý Trì Nguyệt vô cùng hoài nghi, hiển nhiên nàng cũng có cùng cách nhìn với An Nhi nhìn Đồ Cửu Mị thành thùng cơm.

Sau khi Đồ Cửu Mị nghe An Nhi truyền lời, khuôn mặt đều xụ xuống, nàng cảm thấy phu nhân quá nhỏ mọn, không để ý đến nàng đã nhiều ngày rồi, còn chưa hết giận, người ta cũng tức giận, giận đều đã tiêu tan rồi, phu nhân nhỏ mọn thật đáng ghét, nhưng cho dù như vậy Đồ Cửu Mị phát hiện nàng vẫn muốn gặp phu nhân, cho dù phu nhân vẫn thích nói chuyện với thái độ đó.

“An Nhi, người để ta vào trong có được hay không, phu nhân là muốn gặp ta, chỉ là trong lòng nàng đang giận, ta vào trong hống nàng, tuyệt đối không làm cho nàng tức giận.” Đồ Cửu Mị lôi kéo An Nhi khẩn cầu, thật ra trong lòng nàng cũng không nắm chắc, chỉ là cảm thấy vào được là tốt rồi, có đôi khi đối phương tức giận, mặt đối mặt chịu tội hoặc đổ dành mới hữu dụng.

Cũng không biết nàng lấy đâu ra tự tin, dám nói như vậy, trong lòng An Nhi thầm nghĩ, bắt quá nàng mơ hồ cảm thấy Mị phu nhân nói đúng vài phần, tuy rằng quận chúa giận Mị phu nhân nhưng cũng không nhẫn tâm hành hạ nàng, phải hiểu rằng quận chúa không phải đối với ai đều nhẫn từ nường tay như vậy, hơn nữa trên người Mị phu nhân có mị hương quận chúa thích, quận chúa thích hương thể nào cũng sẽ không chán ghét Mị phu nhân. An Nhi có chút dao động, dù sao thì hai ngày này, tâm tình của quận chúa không tốt người chịu tội chính là An Nhi nàng người thiếp thân hầu hạ quận chúa, An Nhi so với ai khác đều hy vọng

quận chúa tâm tình tốt, trước đây ngự y trong cung xem bệnh cho quận chúa có nói qua quận chúa không thích hợp suy nghĩ quá nhiều, không thích hợp nổi giận, không tốt đối với thân thể.

“An Nhi, xin người, ta nhất định hảo hảo làm cho phu nhân hết giận, sẽ không làm cho phu nhân tức giận nữa.” Đồ Cửu Mị về mặt thành tâm cam đoan.

“Sau khi người vào, liền dán đến trước mặt phu nhân, càng gần càng tốt, hạ thấp tư thái, không chuẩn làm cho phu nhân tức giận nữa.” Quận chúa thích ngửi hương, đối với hương thơm rất yêu thích, một khi nàng ngửi được hương thơm mình yêu thích tâm tình sẽ tốt lên, trên người Mị phu nhân có mị hương quận chúa thích, trước dùng mị hương mê hoặc quận chúa, sau đó có thể khiến quận chúa hết giận hay không còn phải xem bản lĩnh của Đồ Cửu Mị, chỉ hy vọng nàng đừng làm cho bản thân thất vọng, nếu không tự ý để Mị phu nhân vào, không thể thiếu bị trách cứ.

Đồ Cửu Mị tuy rằng không hiểu vì sao cần dán càng gần phu nhân càng tốt, bất quá nàng vẫn nghe lời làm theo, sau khi An Nhi cho vào, nàng liền vào phòng, nhìn thấy phu nhân đứng bên cửa sổ tựa hồ đang nhìn phong cảnh bên ngoài, nàng bước đến sau đó trực tiếp đem thân thể dán phía sau phu nhân, chưa khi nào thân thể nàng gần thân thể phu nhân đến vậy, ngấm lại Đồ Cửu Mị đều cảm thấy bản thân quá thông minh rồi.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ tới An Nhi dĩ nhiên tự ý để Đồ Cửu Mị vào, hơn nữa vừa tiến vào liền dán vào người nàng là thế nào! Bất quá ngửi được mị hương đã lâu chưa ngửi khiến Lý Trì Nguyệt vốn đang muốn phát hỏa cũng bị mị hương trên người Đồ Cửu Mị dập tắt hơn một nửa, Lý Trì Nguyệt phát hiện bản thân thực sự luyến tiếc từ bỏ mị hương này, cũng không phải nha phiến, cho dù ngửi nhiều cũng không có hại gì, trong đầu Lý Trì Nguyệt lập tức tìm bậc thang cho bản thân leo xuống. Sau khi xuống thang, Lý Trì Nguyệt nhắm mắt lại để mũi càng thêm miễn cảm ngửi được mị hương như có như không tỏa ra từ trên người Đồ Cửu Mị.

Thắt lưng của phu nhân thật nhỏ a, tựa hồ một tay có thể ôm hết, loại cảm giác này thế nào lại giống như cảm giác thêm thịt, không, hình như còn mảnh liệt hơn một chút, có chút nhịn không được, làm sao bây giờ a! Chẳng lẽ là bởi vì lâu lắm không được ăn thịt, quả nhiên là như vậy, nàng hôm nay nhất định phải hướng phu nhân tranh thủ quyền lợi được ăn thịt. Nói gì đi nữa, nếu như vươn tay ôm lấy thắt lưng của phu nhân, phu nhân có thể tức giận hay không đây? Bất quá, mới vừa nghĩ một chút, ý thức của bàn tay nàng lại nhanh hơn so với đầu nàng, cánh tay đã ôm lấy thắt lưng của phu nhân, quả nhiên rất nhỏ, so với muội muội còn muốn nhỏ hơn một chút.

36. Chương 35

Lý Trì Nguyệt nhắm mắt ngửi hương trong nháy mắt bị Đồ Cửu Mị ôm lấy thắt lưng liền mở mắt ra, nàng không nghĩ tới Đồ Cửu Mị dám lớn mật như vậy, cho dù là Hạng Huy nếu nàng không cho phép cũng không dám chạm vào nàng một chút, gan mật của Đồ Cửu Mị so với gan hùm mật gấu còn lớn hơn, quả nhiên là chán sống rồi phải không! Tuy rằng bị Đồ Cửu Mị ôm thắt lưng nhưng cũng không có cảm giác bài xích như trong tưởng tượng, ngược lại, có thể được mị hương càng đậm vậy lấy, có cảm giác được hương khí quẩn lấy, nhưng những thứ đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là ai chuẩn Đồ Cửu Mị ôm nàng!

“Người có biết người làm càn dám khinh bạc bản phu nhân như vậy, hai tay này của người phải bị chặt xuống hay không!” Lý Trì Nguyệt lạnh lùng nói.

Đồ Cửu Mị nghe vậy liền rút tay lại, nhưng lại lập tức dừng lại, phu nhân lại hù dọa nàng rồi, nàng không tin phu nhân thật sự sẽ chặt tay nàng, nàng chính là muốn ôm, vì vậy Đồ Cửu Mị hờn dỗi liền ôm phu nhân chặt hơn nữa.

“Ta cùng phu nhân đều là nữ tử, thân cận một chút thì đã làm sao, thế nào lại nói là khinh bạc đây?” Đồ Cửu Mị có vài phần khí thế nguy biện.

“Người không phải là đã quên hai ngày trước Thôi Loan Thúy cùng nha hoàn kia vì sao bị phạt rồi?” Lý Trì Nguyệt nhắc nhở, nha đầu này không chỉ buông ra buông ra, trái lại ôm chặt hơn nữa, thực sự là to gan lớn mật.

Hừ, phu nhân trái lại vẫn còn như giữa nữ tử cũng phải cấm kỵ, vậy một thời gian trước đó, phu nhân từ bên ngoài hồi phủ đùa giỡn cùng trêu đùa nàng lại tính toán thế nào đây? Đồ Cửu Mị thực sự rất muốn dùng chuyện đó phản bác phu nhân, nhưng đành nhịn xuống, để tránh phu nhân cho rằng nàng rất lưu ý việc đó.

“Cũng không phải tất cả nữ tử đều có sở thích như các nàng, nữ tử bình thường thân cận là chuyện bình thường đến không thể bình thường hơn, phu nhân vì sao phải lưu ý, không phải là phu nhân cũng có loại sở thích đó chứ?” Đồ Cửu Mị đem những lời trước đây phu nhân dùng để nói với nàng trả lại nguyên văn, sau khi nói xong Đồ Cửu Mị còn vì bản thân cơ trí mà âm thầm đắc ý.

Nha đầu này dĩ nhiên còn dám dùng lời của nàng đến ghen hòng nàng, tốt, phi thường tốt!

“Cho dù như vậy, hành vi này của người cũng coi như là dĩ hạ phạm thượng, cũng đủ để người bị chặt tay một nghìn lần!” Lý Trì Nguyệt vẫn còn nhiều tội danh có thể mang ra trị Đồ Cửu Mị.

Lại nữa rồi, phu nhân lại dùng thân phận áp chế nàng, Đồ Cửu Mị thực sự vô cùng chán ghét khoảng cách thân phận giữa nàng cùng Lý Trì Nguyệt.

“Được rồi, Cửu Muội biết sai rồi, đó còn không phải vì sợ phu nhân không để ý đến Cửu Muội sao, hai ngày nay phu nhân không để ý đến Cửu Muội, trong lòng người ta rất khổ sở, ăn cũng không ngon.” Đồ Cửu Mị nói những lời này đều là thật lòng.

Ăn không ngon, đó không phải bởi vì không có thịt nên ăn không ngon sao, trong lòng Lý Trì Nguyệt hừ lạnh.

” Bản phu nhân cũng không biết bản thân đối với Mị phu nhân trọng yếu như vậy, thời gian trước là người nào đó vì những người không liên quan vứt sắc mặt cho bản phu nhân xem sao?” Lý Trì Nguyệt rất thù dai.

“Sau này cũng không dám nữa, sau này phu nhân bảo đi đông, ta tuyệt đối không dám đi tây, tuyệt đối hờn dỗi cùng phu nhân nữa.” Đồ Cửu Mị lập tức cam đoan, lần sau có thể làm được như vậy hay không thì không biết, nhưng thái độ nhận sai phải bày ra trước đã. Trước đây lúc muội muội tức giận nàng cũng là như vậy, khiêm tốn nhận sai, kiên quyết không thay đổi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị thành tâm thành ý nhận sai, trong lòng có chút thoải mái, lúc này mới nhớ lại còn có một đôi tay đang gắt gao ôm lấy hông nàng, quần chặt như vậy, khiến nàng vô cùng không được tự nhiên.

“Còn không buông tay người ra, nếu không thì thật sự phải chặt xuống rồi!” Lý Trì Nguyệt khế nhứ mày nói.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân vẻ mặt bất thiện, nàng biết nếu bản thân tiếp tục ôm nữa thì thật sự sẽ làm phu nhân buồn bực, liền không muốn buông cũng phải buông, thất lưng phu nhân ôm vào quả nhiên thoải mái, tinh tế mềm mại, hơn nữa lúc ôm lấy cách phu nhân rất gần, có thể ngửi được mùi hương thoang thoảng trên người phu nhân, cảm giác này so với ăn mỹ vị thịt cá đều tốt hơn, không biết lúc nào mới có thể ôm phu nhân lần nữa, Đồ Cửu Mị luyến tiếc nghĩ đến.

“Trong lòng ta không thoải mái, người xem rồi làm đi.” Lý Trì Nguyệt cũng không muốn buông tha Đồ Cửu Mị một cách dễ dàng như vậy.

Xem đủ rồi thì phải làm sao a, Đồ Cửu Mị cảm thấy khó khăn, bản thân cũng đã hảo thái độ nhận sai rồi, trong lòng phu nhân còn không thoải mái, thật là hảo nhỏ mọn!

“Nếu không, phu nhân, chúng ta cùng nhau ăn thịt đi, mỗi khi tâm tình của ta không tốt, chỉ cần ăn thịt thì sẽ tốt lên, ta tự mình xuống bếp làm thịt viên cho cho phu nhân, cái khác không nói, làm thịt viên là ta được chân truyền từ mẫu thân, ăn rất ngon.” Đồ Cửu Mị lão vương bán qua, mèo khen mèo dài đuôi, nghĩ đến thôi Đồ Cửu Mị cũng nhanh chảy nước miếng, hảo muốn ăn thịt, đều muốn xem phu nhân như thịt mà cắn rồi, hương thơm trên người phu nhân cũng mê người giống như mùi thịt heo.

Lý Trì Nguyệt nhìn lúc Đồ Cửu Mị nói đến thịt, đôi mắt lóe ra quang mang cũng sắp chói sáng đến mù mắt nàng rồi, nha đầu này còn thích thịt hơn so với chó, nói cái gì cùng nhau ăn thịt, người chân chính muốn ăn thịt chính là nàng đi, không thành ý, đừng nghĩ ăn thịt, tiếp tục mà thêm đi.

“Như vậy làm sao được, mấy ngày nay nên vì lão phu nhân ăn chay cầu phúc, làm sao có thể khai trai đây!” Lý Trì Nguyệt rất là nghiêm túc nói.

Phu nhân rõ ràng là cầm lông gà xem như lệnh tiễn, vì lão phu nhân ăn chay cầu phúc là giả, không cho nàng ăn thịt mới là thật.

“Ta là phụ nữ có thai, không ăn thịt có được không chứ?” Vì ăn thịt, cả hài tử trong bụng Đồ Cửu Mị cũng dọn ra rồi, phu nhân không nhìn mặt tăng cũng phải nể mặt phật đi.

Trở ngại Ta hỏi qua Triệu đại phu, Triệu đại phu nói vài ngày không ăn thịt, không có gì trở ngại, hưởng Mị phu nhân thân thể so với phụ nhân bình thường tốt hơn rất nhiều đây!” Lý Trì Nguyệt phá hỏng đường ăn thịt của Đồ Cửu Mị.

“Ta thể chất đặc biệt, nếu như không ăn thịt, thân thể sẽ rất suy yếu....” Đồ Cửu Mị lập tức giả vờ suy yếu dựa vào trên người phu nhân, dáng vẻ giống như ta có thể ngã bất cứ lúc nào, người lập tức cho ta ăn thịt đi.

Đồ Cửu Mị lần thứ hai muốn ngã vào lòng Lý Trì Nguyệt, nàng chần chờ chốc lát không biết nên đỡ lấy nàng hay là đẩy ra, nha đầu này rõ ràng là đang giả vờ, thực sự rất đại dột, trăm ngàn chỗ hở, ngay cả suy yếu cũng không biết giả vờ, nói gì đi nữa Triệu đại phu đã từng khen thân thể Đồ Cửu Mị tốt, bất quá Lý Trì Nguyệt quyết định tương kế tựu kế đỡ lấy thân thể Đồ Cửu Mị.

“Thật ra ngươi là có sở thích kia đi, nếu không sao lại năm lần bảy lượt ngã vào lòng ta đây?” Lý Trì Nguyệt trêu tức nói, sau đó khuôn mặt vui vào tóc Đồ Cửu Mị ngửi hương, quả nhiên, ngay cả trên tóc đều có hương khí.

Đồ Cửu Mị bị nhắc nhở, mới phát hiện bản thân quả nhiên đã ngã vào lòng phu nhân, lại nghe phu nhân ngửi khí trên đầu, khuôn mặt lập tức đỏ bừng, người ta không phải cố ý ngã vào lòng phu nhân, nàng chỉ muốn lừa gạt ăn thịt mà thôi. Bất quá, cảm giác chôn trong lòng phu nhân dường như cũng không sai, đặc biệt là khuôn mặt vui vào cổ phu nhân, nhìn cái cổ trắng nõn xinh đẹp tuyệt trần của phu nhân, đó là da thịt trắng nõn tể nộn thoát nhìn hảo mê người, hảo muốn cắn một ngụm. Đều là phu nhân làm hại, không cho nàng ăn thịt, hiện tại nhìn thân thể phu nhân đều sẽ xem phu nhân trở thành thịt. Phu nhân nếu không để nàng ăn thịt, Đồ Cửu Mị chỉ sợ bản thân ngày nào đó cầm giữ không được nữa đem phu nhân đặt dưới thân mà cắn.

“Người ta mới không có sở thích đó.” Đồ Cửu Mị phản bác, tuy rằng cảm thấy bản thân hiện tại sở thích cũng là rất kỳ quái, luôn rất muốn xem phu nhân như thịt mà cắn, nàng chỉ có thể cất giấu tiểu bí mật của bản thân, không dám để phu nhân phát hiện.

Lục Sa an ủi bản thân, chờ một chút ngũ phu nhân sẽ trở lại, nhưng một lần chờ chính là cả ngày, bóng đêm đã sâu sắc, ngũ phu nhân mới vừa về, nàng nghĩ ngũ phu nhân có thể trở về là tốt rồi, nàng cũng chỉ có thể an ủi bản thân như vậy.

“Đã trễ thế này, thế nào không ngủ, đầu gối đỡ nhiều không, thoa thuốc chưa?” Liễu Phi Nhân trở về thấy Lục Sa liền về mặt thân thiết hỏi han, nàng vốn định sớm trở về nhưng Thôi Loan Thúy không cho, nàng cũng chỉ có thể ở bên kia. Cảm giác Lục Sa mang đến tuyệt nhiên bất đồng so với Thôi Loan Thúy, Lục Sa thật tình thích nàng, không xa cách như Thôi Loan Thúy, nàng thích phần chân tình cùng dịu ngoan này của Lục Sa, nhưng lại cảm thấy Lục Sa thiếu một chút tình thú.

Thái độ ân cần của Liễu Phi Nhân một chút cũng không giống như mới từ chỗ của một nữ nhân khác trở về, nhưng trên người còn mang theo vị đạo của nữ nhân khác, thân thiết như vậy khiến mũi Lục Sa có chút chua xót, nàng chỉ đành nhịn xuống.

“Không có việc gì, đã tốt hơn rất nhiều.” Lục Sa nhu thuận nói.

“Trương má má kia cũng thật các độc, cô nương tiêu trí động nhân như vậy, nàng cũng ngoan tâm phật quỳ cả ngày.” Liễu Phi Nhân đau lòng nói.

“VẬY ĐÃ LÀ NHẸ RỒI.” LỤC SA CẢM THẤY NGHIÊM PHẠT NÀY SO VỚI DỰ LIỆU CỦA NÀNG ĐÃ LÀ NHẸ RẤT NHIỀU RỒI, TRƯỞNG MÁ MÁ NHÌN THỂ NÀO CŨNG KHÔNG GIỐNG NGƯỜI SẼ NƯỞNG TAY.

“NHỮNG NGƯỜI TRONG VIỆN CỦA PHU NHÂN NÊN TRÁNH XA.” LIỄU PHI NHÂN CẢM THẤY BIỆT VIỆN CỦA PHU NHÂN TỪ CHỦ TỬ ĐẾN MỌI NGƯỜI ĐỀU KHÔNG PHẢI LƯƠNG THIỆN GÌ, KHÔNG THỂ TRÊU VÀO, VẪN NÊN TRÁNH NÉ.

“À, PHU NHÂN KHÔNG ĐIỀU TA ĐẾN NƠI KHÁC, TA CŨNG RẤT THỎA MÃN RỒI.” LỤC SA SỢ NHẤT CHÍNH LÀ BỊ ĐIỀU KHỎI BIỆT VIỆN CỦA NGŨ PHU NHÂN, TUY RẰNG ĐÃ TỪ NHẤT ĐẰNG NHA HOÀN RƠI XUỐNG LÀM TAM ĐẰNG NHA HOÀN, VIỆC NÀY LỤC SA CÒN KHÔNG MUỐN NÓI CHO LIỄU PHI NHÂN BIẾT.

“ĐỒ NGỐC, CHO DÙ NGƯỜI ĐIỀU ĐẾN CHỖ KHÁC, TA CŨNG SẼ ĐỐI VỚI NGƯỜI BẮT LY BẮT KHÍ.” NÓI LỜI NGON NGỌT LÀ SỞ TRƯỞNG CỦA LIỄU PHI NHÂN..

LỤC SA NGHE VẬY, TRONG LÒNG NGỌT ĐẮNG ĐAN XEN, NGŨ PHU NHÂN NÓI VỚI THẤT PHU NHÂN ĐẠI KHÁI CŨNG LÀ NHỮNG LỜI THÂM TÌNH NÀY ĐI, LỤC SA VẪN LUÔN KHÔNG TỰ GIÁC SO SÁNH BẢN THÂN VỚI THÔI LOAN THÚY, SAU ĐÓ LẠI TỰ DÀN VẶT MÌNH.

ĐẾN NGÀY THỨ BA, THÔI LOAN THÚY THỰC SỰ CHÉP KINH THƯ CHÉP ĐẾN PHIÊN CHÁN.

“NGƯỜI TIẾP TỤC CHÉP ĐI, TA RA NGOÀI ĐI DẠO MỘT CHÚT.” THÔI LOAN THÚY NÓI XONG LIỀN BỎ RƠI LIỄU PHI NHÂN, MỘT MÌNH RA NGOÀI THƯ GIẢN.

LIỄU PHI NHÂN CŨNG MUỐN ĐI RA NGOÀI MỘT CHÚT, NÀNG CŨNG CHÉP ĐẾN NHŨN TAY RỒI, NHƯNG THÔI LOAN THÚY TỰA HỒ KHÔNG MUỐN CÙNG NÀNG ĐI TẢN BỘ, NỮ NHÂN NÀY TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY VẪN ĐỘC LAI ĐỘC VĂNG.

THÔI LOAN THÚY ĐI TỚI ĐI LIU LIỀN ĐI ĐẾN BÊN GIẾNG CỔ TRONG BIỆT VIỆN, NHÌN THẤY LỤC SA KHẬP KHIẾNG ĐANG MỨC NƯỚC BÊN GIẾNG, RÕ RÀNG THƯƠNG TÍCH VẪN CHƯA LÀNH. NHẤT ĐẰNG NHA HOÀN KHÔNG CẦN LÀM VIỆC NẶNG, CHẴNG LẼ LÀ BỊ HẠ CẤP RỒI, XEM RA NHA ĐẦU KIA NGÀY SAU CŨNG KHÔNG ĐƯỢC SỐNG TỐT RỒI. LIỄU PHI NHÂN KHÔNG CHỈ TƯ THÔNG CÙNG LỤC SA, NGƯỜI HƠI CÓ CHỨT TƯ SẮC TRONG VIỆN CỦA NÀNG ĐẠI KHÁI ĐỀU CÓ MỘT CHÚT QUAN HỆ THẬT KHÔNG MINH BẠCH, TRƯỚC KIA LÀ NHẤT ĐẰNG NHA HOÀN, ĐƯỢC LIỄU PHI NHÂN CHE CHỞ, NGƯỢC LẠI KHÔNG AI CÓ THỂ LÀM KHÓ NÀNG, NHƯNG HIỆN TẠI CŨNG KHÔNG NHẤT ĐỊNH, KHÔNG CÓ THÂN PHẬN NHẤT ĐẰNG NHA HOÀN CHE CHỞ, AI CŨNG CÓ THỂ GIẢI ĐÁP HAI CƯỚC, THỦ ĐOẠN TRANH GIÀNH TÌNH NHÂN GIỮA NỮ NHÂN, THÔI LOAN THÚY Ở TRONG GIÁO PHƯỜNG ĐÃ THẤY NHIỀU.

LỤC SA THẤY THÔI LOAN THÚY, THEO BẢN NĂNG MUỐN TRÁNH ĐI, NÀNG KHÔNG MUỐN THẤT PHU NHÂN NHÌN THẤY DÁNG VẼ CHẶT VẶT CỦA NÀNG, NHƯ VẬY SẼ CHỈ LÀM NÀNG CÀNG THÊM KHÓ CHỊU.

37. Chương 36

THÔI LOAN THÚY DĨ NHIÊN BIẾT LỤC SA MUỐN TRÁNH NÉ NÀNG, DÙ SAO CŨNG KHÔNG CÓ GÌ CÀNG LÀM CHO NGƯỜI KHÓ CHỊU HƠN BỊ TÌNH ĐỊNH NHÌN THẤY DÁNG VẼ CHẶT VẶT BẤT KHAM CỦA MÌNH. NHƯNG KHÔNG PHẢI NÀNG MUỐN TRÁNH NÉ THÌ CÓ THỂ TRÁNH ĐƯỢC, CŨNG PHẢI NHÌN XEM THÔI LOAN THÚY NÀNG CÓ ĐỒNG Ý ĐỂ NÀNG TRÁNH ĐI HAY KHÔNG, MỤC TIÊU CỦA NÀNG CHÍNH XÁC LÀ LỤC SA.

LỤC SA NHÌN THẤY KẺ KHỈ DỄ NGƯỜI THẮNG TẮP HƯƠNG NÀNG MÀ ĐẾN, LIỀN BIẾT BẢN THÂN MUỐN NÉ CŨNG NÉ KHÔNG XONG, NHÌN THẤT PHU NHÂN TRƯỚC SAU NHƯ MỘT NHÀ NHẬN XINH ĐẸP, KHÍ CHẤT THANH NHÃ CÒN MANG THEO PHONG THÁI CỦA NGƯỜI TRÍ THỨC MỘT CHÚT CŨNG KHÔNG GIỐNG NHƯ TỪNG LÀ NỮ TỬ PHONG TRẦN, TRÁI LẠI GIỐNG NHƯ SINH RA TRONG DÒNG DÔI THƯ HƯƠNG, CHỈ CÓ THƯ HƯƠNG MÔN ĐỆ MỚI NUÔI ĐƯỢC MỘT NỮ TỬ CÓ PHONG THÁI VẪN NHÃ NHƯ VẬY, BÌNH TĨNH MÀ XEM XÉT THẤT PHU NHÂN MỌI MẶT SO VỚI NGŨ PHU NHÂN ĐỀU RẤT XUẤT SẮC, CÒN SO VỚI NÀNG, TỰA NHƯ MINH CHÂU SO VỚI NGỌC BÍCH, NGHĨ TỚI ĐÂY TRONG LÒNG LỤC SA LẠI MỘT TRẬN BUỒN BÃ.

“THẤT PHU NHÂN.” TRÁNH KHÔNG KHỎI, CŨNG CHỈ CÓ THỂ CUNG KÍNH GỌI NGƯỜI.

LỤC SA NHÌN THẤY THẤT PHU NHÂN CŨNG KHÔNG TRẢ LỜI, CHỈ LÀ ĐANG QUAN SÁT NÀNG, ÁNH MẮT QUAN SÁT NHƯ VẬY KHIẾN TRONG LÒNG LỤC SA CÀNG PHÁT RA KHÓ XỬ, HẬN KHÔNG THỂ TÌM MỘT CÁI KHE CHUI XUỐNG.

“XEM RA, NGƯỜI SO VỚI TA NGHĨ CÒN MUỐN CHẶT VẶT HƠN.” THÔI LOAN THÚY MỞ MIỆNG.

“Nếu như Thất phu nhân đến để chê cười Lục Sa, vậy Lục Sa rất vinh hạnh vì có thể làm hài lòng thất phu nhân.” Thất phu nhân quả nhiên là đang muốn trêu đùa nàng, chính là trước đây địa vị đã không bằng Thất phu nhân, nàng không thừa lúc này bỏ đá xuống giếng sao, người luôn như vậy, vẫn luôn nguyện ý dẹt hoa trên gấm, cũng không thấy rõ có người nguyện ý đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

“Thấy người như vậy, ta có cái gì mà hài lòng, ta ở trong lòng người lẽ nào ti tiện như vậy sao?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, đến nay nàng cũng chưa từng làm khó Lục Sa, nàng ta lại nghĩ nàng xấu xa đến vậy, thực sự là làm cho nàng có chút khó chịu.

Cho dù là lúc nàng đắc ý nhất cũng chưa bao giờ nhìn thấy thất phu nhân đặt nàng vào mắt, huống hồ nàng chật vật như bây giờ, lại càng không đáng giá tới.

“Lung tung phỏng đoán tâm ý của thất phu nhân là Lục Sa ti tiện.” Lục Sa cảm thấy bản thân có lẽ là ngay cả tư cách làm đối thủ của thất phu nhân cũng không có đi.

“Người biết sai thì tốt rồi.” Thôi Loan Thúy cảm thấy Lục Sa này phẩm tính không sai, trái lại là một nha đầu thông minh, đáng tiếc nha đầu này chỉ có thể tùy ý Liễu Phi Nhân chà đạp.

“Loạn phỏng đoán thất phu nhân, vốn là ta sai.” Lục Sa thấy trong mắt Thôi Loan Thúy cũng không có nửa điểm ác ý cùng trêu đùa, từ nhỏ làm gia nô, nếu không biết xem sắc mặt người khác phân rõ tình tự, làm sao có thể làm đến nhất đẳng nha hoàn đây! Thất phu nhân quả nhiên cùng những người đó là bất đồng, thất phu nhân thanh nhã mỹ lệ, ngũ phu nhân thích nhiều hơn một chút cũng là hợp tình hợp lý.

“Mấy ngày nay, nàng ở trong viện của ta, trong lòng người không dễ chịu đi.” Thôi Loan Thúy sinh ra một ý nghĩ, dĩ nhiên nàng cùng pha trộn với Liễu Phi Nhân bất quá là để viết thời gian, nếu đổi một người khác đến viết thời gian cũng không phải không thể, so với Liễu Phi Nhân, Thôi Loan Thúy cảm thấy nha đầu trước mắt ngược lại càng làm cho người ta yên tâm. Tuy rằng nàng không thêm để ý Liễu Phi Nhân chọn tam lầy tứ, nhưng trong lòng luôn luôn có một chút khó chịu, coi như là trong lòng có một chút khiết phích, tuy rằng thân phận của nàng thực sự cũng không có tư cách gì chống mắt Liễu Phi Nhân, nhưng Liễu Phi Nhân thực sự không phải là đối tượng có thể dây dưa lâu dài. Nếu như nàng có thể thu nạp nha đầu này, nhất định sẽ làm nha đầu này khăng khăng một mực đi theo nàng, nghĩ như vậy, ngược lại cũng là vô cùng tốt.

“Ngũ phu nhân muốn ở lại chỗ của thất phu nhân đương nhiên là tự do của nàng, nô tỳ chỉ là nha hoàn, dĩ nhiên không dám hỏi đến chuyện của ngũ phu nhân, cũng không có tư cách gì khó chịu hay không khó chịu.” Lục Sa không chịu tỏ ra yếu kém trước mặt tình địch.

“Lẽ nào người thực sự cam tâm bị nàng dây dưa đối đãi như vậy sao?” Thôi Loan Thúy đến gần Lục Sa, nhẹ giọng hỏi.

“Thất phu nhân chẳng phải cũng như vậy sao, vậy thất phu nhân cam tâm sao?” Lục Sa không đáp, hỏi ngược lại.

Thôi Loan Thúy nở nụ cười, nha đầu này thật đúng là một chút cũng không chịu tỏ ra yếu kém, nếu như nàng thực sự lưu ý Liễu Phi Nhân hoặc có ý xấu, thì chắc chắn nàng sẽ chinh chết nha đầu này, nhưng nàng cả hai dạng đều không phải, cho nên mới cảm thấy nha đầu này thật ra rất thú vị.

Thất phu nhân lại mỉm cười, Lục Sa thực sự không hiểu thất phu nhân đang cười cái gì, tuy rằng cười rõ lên rất xinh đẹp nhưng vẫn luôn khiến Lục Sa cảm thấy bản thân giống như một đứa ngốc, thực sự rất không thích.

“Sau này sẽ nói cho người biết.” Thôi Loan Thúy cũng không dự định lập tức nói cho nàng biết.

“Chuyện người bị giáng cấp, đại khái không phải là chủ ý của phu nhân, có thể là Trương má má tự chủ trương, Trương má má từ trước đến nay chán ghét Liễu Phi Nhân, chính không được nàng nhưng chính người thì dư sức, ngày sau nếu có cơ hội ta đến chỗ phu nhân thỉnh cầu một chút, còn việc có thể giúp người khôi phục thân phận nhất đẳng nha hoàn hay không thì phải xem tạo hóa của người.” Thôi Loan Thúy nhàn nhạt nói, thật ra nàng cảm thấy Mị phu nhân nếu chịu đến chỗ phu nhân thỉnh cầu sẽ hữu dụng, bất quá nàng cùng Mị phu nhân thực sự không có gì giao tình, Thôi Loan Thúy đột nhiên có chút hối hận rồi, hối hận lúc Mị phu nhân còn chưa dọn đến chỗ của phu nhân khi đó đã không kết thâm giao với nàng.

Nàng khi đó đầu dự đoán được một đồ tể nữ nhi đơn thuần dĩ nhiên có thể trở thành người tâm phúc trước mặt phu nhân, bất quá cho dù biết, với tính tình của nàng đại khái cũng sẽ ôn hoà ứng đối. Lấy lòng người khác, Thôi Loan Thúy thực sự không nguyện ý.

Lục Sa chưa bao giờ nghĩ đến bản thân còn có khả năng khôi phục thân phận nhất đẳng nha hoàn, ngũ phu nhân cũng không nghĩ đến chuyện đến chỗ phu nhân thỉnh cầu một tiếng, nhưng thiện ý bất ngờ của thất phu nhân khiến Lục Sa vừa mừng vừa sợ, bất luận kết quả thất phu nhân có tấm lòng này đã là vô cùng khó có được rồi, hơn nữa nàng cùng thất phu nhân còn là loại quan hệ đó, nàng thế nào cũng nghĩ không ra thất phu nhân vì sao lại nguyện ý làm như vậy. Từ nhất đẳng rơi xuống tam đẳng, nếu như nói không thêm để ý vậy tuyệt đối là gạt người, nhất đẳng có nghĩa là thể diện cùng đãi ngộ rất khác, nhất đẳng nha hoàn là từ trong hơn trăm nữ tỳ chọn ra không đến mười người nổi bật nhất, có thể nói là mười dặm chọn một, cũng không dễ dàng. Cho nên nàng thà rằng thân thể bị Trương má má phạt nặng một chút, cũng không nguyện từ nhất đẳng nha hoàn rơi xuống tam đẳng làm thô khiến nha hoàn.

“Đa tạ thất phu nhân, chỉ là Lục Sa không hiểu vì sao thất phu nhân lại nguyện ý giúp ta, thất phu nhân cùng ta có thể nói là không có quan hệ gì cả.” Lục Sa khó hiểu hỏi, thiện ý bất ngờ của thất phu nhân khiến Lục Sa có chút bất an, phải biết rằng thiên hạ này không có chuyện ăn cơm không trả tiền, hơn nữa thái độ làm người của thất phu nhân nàng không phải chưa từng nghe ngũ phu nhân nói qua, ngũ phu nhân nói thất phu nhân không thích quản chuyện người khác, vẫn luôn không quan tâm chuyện gì, như vậy thực sự không giống tác phong của thất phu nhân.

“Nói lời cảm tạ bây giờ vẫn còn quá sớm, thật có thể giúp đỡ hay không, hiện tại vẫn chưa biết được, chỉ sợ đến lúc đó cho người mừng hụt, dù sao đi nữa, việc này đối với người có thể là đại sự nhưng đối với có thể chỉ là thuận miệng nói một câu mà thôi.” Thôi Loan Thúy vẫn cảm thấy không nên cho Lục Sa quá nhiều hy vọng, dù sao việc này đều do phu nhân quyết định, nàng không có gì nắm chắc, cái gọi là hy vọng càng lớn thất vọng càng lớn nàng không muốn cho Lục Sa hy vọng quá lớn là vậy, đến lúc đó nếu như không thành, trong lòng mới thật sự khó chịu.

“Ta hiểu được, bất luận kết quả thế nào, ta đều phải đa tạ thất phu nhân.” Nghe Thôi Loan Thúy nói như vậy, liền có một chút yên tâm rồi, có thể là thất phu nhân chỉ thiện tâm, thuận tiện giúp đỡ mà thôi, bất quá thất phu nhân dường như có chút không giống trong suy nghĩ của nàng.

“Người cảm thấy ta thiện tâm?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, nàng cho đến bây giờ đều không phải người có thiện tâm, nếu không phải nàng có hứng thú nàng sẽ không quản chuyện không liên quan đến mình.

“Ân.” Lục Sa gật đầu, nếu không phải thiện tâm, nàng thật sự nghĩ không ra lý do vì sao thất phu nhân làm như vậy.

” Sao người không nghĩ là ta đối với người có hứng thú, dù sao thì ta so với Liễu Phi Nhân mọi mặt đều không kém nàng, pha trộn cùng với nàng, không bằng cùng ta pha trộn, nếu như ta chọn người thì sẽ không cùng những người khác dây dưa, không giống Liễu Phi Nhân luôn không an phận luôn làm người khổ sở, thế nào?” Thôi Loan Thúy nghiêng người đến gần Lục Sa hỏi.

Lục Sa không thể tin tưởng nhìn thất phu nhân, hiển nhiên bị lời nói của Thôi Loan Thúy hù dọa, sau đó kịp phản ứng lại cảm thấy tức giận.

“Ta nghĩ không ra thất phu nhân là người như vậy, lẽ nào trêu đùa ta rất vui sao?” Lục Sa phẫn nộ chất vấn, bất luận lời nói của thất phu nhân là thật hay giả, nhưng lời lỗ mắng như vậy không nên nói ra miệng, thất phu nhân quả nhiên cũng chỉ là bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rửa, cho dù nàng cùng ngũ phu nhân không thể cùng một chỗ, cũng sẽ không tùy tiện cùng người khác pha trộn, lẽ nào trong lòng thất phu nhân nàng chính là người tùy tiện như vậy sao?

“Xem người nghiêm túc như vậy, không phải người muốn biết ta có cam tâm bị Liễu Phi Nhân dây dưa hay không sao, ta chỉ nghĩ, không bằng chúng ta làm bộ thân mật để cho Liễu Phi Nhân cũng nể mặt tư vị bị người dây dưa, người thấy sao?” Thôi Loan Thúy trái lại xoay chuyển rất nhanh, nếu đổi lại nàng là Lục Sa, cũng sẽ cảm thấy bản thân nói lời đó thực sự đột ngột, Lục Sa không bị hù dọa mới là lạ.

38. Chương 37

Lục Sa nghe vậy đúng là sửng sốt, thất phu nhân đây là muốn trả thù ngũ phu nhân sao? Ngũ phu nhân chẳng phải là sẽ rất khó chịu sao, dù sao thì ngũ phu nhân cũng rất dễ tâm đến thất phu nhân.

“Nếu thật sự thích một người thì sẽ không muốn khiến nàng khó chịu.” Ý tại ngôn ngoại, đó là cự tuyệt đề nghị của thất phu nhân.

“Người không muốn khiến nàng khó chịu, nhưng không phải nàng cho đến bây giờ vẫn luôn khiến người khó chịu sao? Ta thực sự không hiểu, ta có thể toàn tâm toàn ý, nàng vì sao sẽ không thể toàn tâm toàn ý đây? Cùng nam tử cùng một chỗ đó là thể tục bức bách nhưng cùng nữ tử cùng một chỗ vì sao còn muốn dây dưa không dứt khoát như vậy, suốt đời chỉ có một người, vì sao đối với nàng lại biến thành hy vọng xa vời như vậy đây?” Thôi Loan Thúy nói lời công tâm, Thôi Loan Thúy đoán được Lục Sa lưu ý cái gì tuy rằng nàng nói ra lời này trong lòng lại đối với những lời này có chút xem thường, nàng tại giáo phường gặp qua rất nhiều nam nhân bạc tình, thể non hẹn biển thiên trường địa cửu rất không đáng tin, có bao nhiêu người có mới nới cũ, chỉ thích mới không thích cũ. Nhưng nha đầu ngốc này rốt cuộc chưa thấy qua cái gì gọi là bộ mặt con người, trong đầu đối với những chuyện tình tình ái ái còn có chút chấp niệm, dĩ nhiên những chấp niệm này sớm muộn gì cũng sẽ bị Liễu Phi Nhân mài mòn không còn, nhiệt tâm một chút cũng không phải là chuyện xấu, giống như nàng thì cả tâm cũng lạnh.

Thất phu nhân nói mỗi một câu đều cắm vào chỗ sâu nhất trong lòng Lục Sa, đúng vậy, nàng thật ra vẫn biết ngũ phu nhân khắp nơi hoa tâm, nàng không thêm để ý ngũ phu nhân cùng nàng đều là nữ tử nàng không thêm để ý ngũ phu nhân phải hầu hạ Hầu gia, nhưng nàng lưu ý ngũ phu nhân nói thích nàng nhưng trong nháy mắt lại lên giường của nữ tử khác, như vậy nhiều lần luôn giống như một cây gai sắc nhọn đâm vào trong lòng nàng. Nàng không nghĩ đến thất phu nhân nhìn như lạnh lùng thì ra trong lòng cũng giống như nàng, cho dù thất phu nhân thoát nhìn tiêu sái thế nào cùng không để tâm thế nào đi nữa, thì ra đều là giả vờ, nghĩ thất phu nhân Lục Sa liền có một chút cảm giác đồng bệnh tương liên.

“Nhưng làm như vậy thì có ích lợi gì?” Lục Sa ngữ khí mềm nhẹ.

“Lẽ nào người không muốn bức nàng chọn một trong hai chúng ta sao?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, tuy rằng nàng nói ra cũng cảm thấy buồn cười, Liễu Phi Nhân cho dù không có các nàng vẫn còn một đồng lớn nữ nhân có dây dưa với nàng, tuy rằng nàng cùng Lục Sa trong lòng Liễu Phi Nhân phân lượng có thể là nặng nhất, dù sao thì Hầu gia phủ này không có mấy người có thể so sánh với nàng cùng Lục Sa là hai người nổi bật, còn lại hai người nổi bật nhất Liễu Phi Nhân không có can đảm động đến.

“Ta không muốn làm khó nàng.” Lục Sa do dự nói.

“Người là không muốn khó xử nàng hay là không dám làm như vậy đây? Người sợ người so không bằng ta, người sợ nàng chọn ta không chọn người, nói như vậy, người thật sự là kẻ đáng thương.” Thôi Loan Thúy mỗi một câu đều đâm vào nơi sâu nhất trong lòng Lục Sa, khiến sắc mặt Lục Sa tái nhợt, lại không thể phản bác, thất phu nhân nói rất đúng, nàng chính là không dám, nàng chính là sợ bản thân sẽ thua, tham luyến một tia ôn nhu kia, thất phu nhân nói đúng nàng chỉ là một kẻ đáng thương, nhưng bị người khác vạch trần viết thương đâm máu, Lục Sa bất lực cùng tức giận, có thể nói là thẹn quá thành giận.

“Thất phu nhân nếu như cảm thấy Lục Sa không hề có tính uy hiếp, sao không tự mình đi bức nàng, nàng tất nhiên sẽ chọn người, ta thì có tác dụng gì đâu.” Lục Sa mặt lạnh nói.

“So với dùng dao cùng cắt thịt, mỗi một đao đều đau đớn giống như lắng trĩ vậy thì tạo sao không dùng lợi dao cắt đi phần thịt thối rửa khiến vết thương đau nhức, một lần cắt khối thịt đó xuống? Người nghĩ sao?” Thôi Loan Thúy ở chốn phong trần lăn lộn nhiều năm, khó để một tiểu nha đầu dĩ nhiên sẽ không dùng lời nói trực tiếp, mà sẽ dùng cách nói rất sắc bén nói đến tình cảnh của nàng, lại thay Lục Sa tìm một lối ra. Như vậy vừa tiến vừa lui, dĩ nhiên khiến Lục Sa không thể phản bác, mà còn cảm thấy thất phu nhân đều nói rất đúng.

“Ta không biết.” Tuy rằng Lục Sa biết thất phu nhân nói rất đúng nhưng muốn nàng nhất thời quyết định nàng lại có một chút do dự, ít có nữ nhân nào có thể quyết đoán trong chuyện tình cảm, một một nửa nữ nhân đối với tình cảm là dây dưa không dứt khoát.

“Không vội, người có thể từ từ suy nghĩ, dù sao thì việc này sẽ tốt cho cả ta và người.” Thôi Loan Thúy hướng Lục Sa cười đến tỏa nắng.

Nhưng lúc này Lục Sa lại không có tâm tư thưởng thức nụ cười mỹ lệ này, tâm tư của nàng sớm đã có trần trọc ưu phiền.

“Đầu gối của người nên tịnh dưỡng tốt, để tránh ngày sau lưu lại bệnh căn, ta bên kia có chút lương được tan bầm, chờ lát nữa sẽ cho người mang đến cho người.” Thôi Loan Thúy ngữ khí ôn nhu nói với Lục Sa.

Lục Sa cảm thấy thất phu nhân so với ngũ phu nhân còn khó suy đoán hơn, một khắc trước có thể nói lời khó nghe, nhưng một khắc sau lại ôn nhu tặng thuốc cho nàng, khiến nàng khó có thể thích ứng.

“Không cần, nô tỳ không thể so với các phu nhân cao quý như vậy, chút vết thương nhỏ không coi là gì.” Lục Sa kiên quyết cự tuyệt ý tốt của Thôi Loan Thúy nàng rất không muốn nợ người khác, nhất là thất phu nhân, nói gì đi nữa nợ nhân tình của thất phu nhân nàng lấy cái gì để trả đây.

Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân khó có khi đối xử tốt với người khác, nhưng phần hảo ý này lại bị người ta cự tuyệt thực sự khiến nàng có chút không vui, cho dù là Hạng Huy cùng Liễu Phi Nhân cũng không được dãi ngộ như vậy, nha đầu này thực sự là không thức thời, nhưng nghĩ đến lo lắng cùng kiêng kỵ đối với nàng trong lòng Lục Sa, nàng liền bình thường trở lại, nếu như Lục Sa thoáng chốc mà chấp nhận ý tốt của nàng vậy mới kỳ quái.

Đồ Cửu Mị cho dù là có cảm thấy cổ của phu nhân mê người giống thịt như thế nào đi nữa, cũng không dám thực sự đi cắn cổ phu nhân, cũng không dám ở trong lòng phu nhân quá lâu, để tránh phu nhân vẫn luôn cảm thấy nàng có sở thích giống như ngũ phu nhân các nàng, tuy rằng nàng cảm thấy phu nhân vẫn luôn lưu ý việc này mới là kỳ quái.

“Hai ngày này ngũ phu nhân chưa từng đến dạy ta học, phu nhân không phải nói người tự mình dạy cho ta sao?” Đồ Cửu Mị cười đến cảnh xuân tươi đẹp.

Đồ Cửu Mị không đề cập đến thì Lý Trì Nguyệt thiếu chút nữa cũng đã quên chuyện này, nghĩ đến đức hạnh của Liễu Phi Nhân kia, Lý Trì Nguyệt nhìn rồi lại nhìn Đồ Cửu Mị, cuối cùng quyết định nữ nhân này hay là đừng cho Liễu Phi Nhân dạy nữa, để tránh bị dạy hư.

“Vậy người muốn học cái gì?” Lý Trì Nguyệt hỏi, cầm kỳ thư họa, nàng dĩ nhiên tinh thông hơn Liễu Phi Nhân, phải biết rằng nữ nhân Lý thị không có gì ngoài huyết thống hoàng tộc, cũng là có năng lực rất mạnh, đa số đều là thông tuệ hơn người, nàng lại là một trong những người nổi trội nhất, tinh thông mọi mặt dĩ nhiên không phải nói đùa. Có đôi khi Lý Trì Nguyệt cảm thấy nữ nhân trong gia tộc nàng lợi hại hơn cả nam nhân, cho dù là đương kim Hoàng Thượng lúc nhỏ cũng đã từng bị các công chúa ức hiếp qua, luận văn không bằng tam công chúa, luận võ không bằng thất công chúa, luận mua chuộc nhân tâm cũng không bằng ngũ công chúa. Bất quá cũng may lớn hơn một chút, hoàng tử thế tử cùng công chúa quận chúa đều được chia ra để dạy dỗ.

“Cầm nghệ.” Đồ Cửu Mị cảm thấy đáng vẽ phu nhân khi đánh đàn rất xinh đẹp, rất có khí chất, nàng cũng muốn xinh đẹp, cũng muốn có khí chất, nghĩ đến đó, Đồ Cửu Mị liền cảm thấy lảng lảng, hoàn toàn quên mất thật ra trong số đông đảo các khoa mục, âm luật là thứ nàng yếu kém nhất, đến bây giờ Liễu Phi Nhân cũng không nguyện ý dạy âm luật cho nàng.

“Được rồi, vậy từ cầm nghệ bắt đầu.” Lý Trì Nguyệt ngược lại không biết nên bắt đầu từ đâu, trong mắt nàng những khoa mục này đều tương tự, không giống tam công chúa nổi tiếng trên phương diện thi thư, ngũ công chúa tinh thông âm luật, cực kỳ nổi trội về âm luật, một chút cũng không kém Thôi Loan Thúy, thất công chúa thượng võ, là số ít nữ nhân tứ chi phát triển trong Lý thị, Lý Trì Nguyệt quý ở cân đối, mọi thứ ở mức trung, cho nên tổng hợp lại, nàng không bao có phương diện nào nổi trội nhất nhưng trong số công chúa quận chúa nàng được xếp thứ ba.

“Phàm tương khởi ngũ âm, kỳ thủ, tiên chủ nhất nhi tam chi, tứ khai dĩ hợp cửu cửu, dĩ thị sinh hoàng chung tiểu tổ chi thủ dĩ thành cung. Tam phân nhi ích chi dĩ nhất, vi bách hữu bát, vi trung. Có ba phần là ngoài, vừa đủ để sinh thương. Có ba phần là phục kiên kỳ sở, dùng vì sinh vũ. Có ba phần kỳ thừa, thích tức dĩ thành giác.” Lý Trì Nguyệt không biết bắt đầu dạy từ đâu, nên liền dạy từ cơ bản.

Đồ Cửu Mị vừa nghe liền choáng váng, nàng hoàn toàn nghe không hiểu phu nhân nói cái gì, nàng cảm thấy ngũ phu nhân nói đã đủ khó hiểu rồi, phu nhân nói càng tối nghĩa khó hiểu. Một người mới vừa thoát ly trạng thái mù chữ trở thành người nửa mù chữ, học cầm nghệ cao thâm như vậy thực sự rất khó, đặc biệt là đối với Đồ Cửu Mị mù âm luật, càng giống như đàn gảy tai trâu.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị vẻ mặt mờ mịt, nha đầu này không phải là nghe không hiểu đó chứ, chờ nàng nói thêm lần nữa Đồ Cửu Mị vẫn là vẻ mặt ngu ngốc đó, Lý Trì Nguyệt liền xác định nàng quả thật một câu đều nghe không hiểu, ngu xuẩn, trong lòng Lý Trì Nguyệt thầm mắng.

“Cung, thương, giác, trướng, vũ, biết không?” Lý Trì Nguyệt chỉ đành lựa chọn cách hỏi nàng cho là dễ hiểu nhất

Đồ Cửu Mị gật đầu một chút, sau đó lại lắc đầu, nàng nghe ngũ phu nhân nói qua, nhưng vẫn nhận thức không rõ, cái gì là cung, cái gì thương các loại.

“Vậy rốt cuộc là có hiểu hay không?” Lý Trì Nguyệt nhẩn nại hỏi.

Đồ Cửu Mị có chút xấu hổ lắc đầu.

Trong lòng Lý Trì Nguyệt liền có một chút muốn giáo huấn Liễu Phi Nhân, dạy nhiều ngày như vậy, ngay cả những điều rất cơ bản cũng chưa từng dạy, vì vậy Lý Trì Nguyệt liền từ số không mà bắt đầu dạy Đồ Cửu Mị. Nhưng làm một nữ nhân thiên tư thông tuệ, biên độ hoạt động của đại não quá nhanh, ngay lúc Đồ Cửu Mị vẫn chưa bắt đầu hiểu được thì lời của nàng đã nhảy tới chỗ tiếp theo, vì vậy, toàn bộ quá trình Đồ Cửu Mị hoàn toàn giống như lọt vào trong sương mù, bất quá Đồ Cửu Mị trái lại rất biết an ủi bản thân, tuy rằng hoàn toàn nghe không hiểu phu nhân đang nói cái gì nhưng giọng nói của phu nhân thật là êm tai, Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân cho đến bây giờ cũng chưa từng nói chuyện với nàng lâu như vậy, giọng nói nghe ra tựa như đang hát, thực sự là vô cùng dễ nghe.

Lý Trì Nguyệt mới đầu nhìn thấy Đồ Cửu Mị rất chăm chú nghe nàng nói chuyện, còn có vài phần cảm giác thành tựu, nhưng qua nửa ngày Lý Trì Nguyệt mới phát hiện không thích hợp, nha đầu này dường như căn bản nghe không hiểu, bảo nàng khảy huyền cầm, cung, thương, giác, trướng, vũ dĩ nhiên hết thấy đều đánh sai, đều này khiến Lý Trì Nguyệt không thể nào nhẩn nại nổi nữa.

“Ngũ âm này, ngươi cũng phân không rõ, đã thấy qua kẻ ngốc, nhưng chưa thấy qua kẻ nào ngốc như ngươi, ngươi là ăn cỏ lớn lên sao, đúng là một người ngu ngốc!” Lý Trì Nguyệt không chút khách khí nói.

“Ta không ăn cỏ, ta ăn thịt lớn lên, ngươi nói quá kỳ quái, ta nghe không hiểu.” Đồ Cửu Mị nhụt nhụt phản bác, trong lòng khổ sở, phu nhân nói chuyện thật là dễ thương người.

Lý Trì Nguyệt nghĩ, ngu ngốc thì ngu ngốc đi, nàng sẽ nói chậm một chút, nàng đã nghĩ Đồ Cửu Mị cho dù là có ngốc hơn cũng nên nghe hiểu đi.

Nhưng kết quả là cho dù nói chậm, Đồ Cửu Mị vẫn kiến thức nửa vơi, hoàn toàn không có cảm giác nhập môn, cả ngày cũng sắp trôi qua rồi, Lý Trì Nguyệt cho dù tốt tính cũng sẽ không nhịn được nữa, hướng hồ tính tình của Lý Trì Nguyệt vốn dĩ là không tốt, lần đầu tiên nàng bị sự ngu ngốc của kẻ khác làm tức giận.

“Ta thấy ngươi ngay cả ăn cỏ cũng không phải, là ăn phân mà lớn lên!” Lý Trì Nguyệt giận dữ đến ngay cả lời thô tục cũng bạo xuất, phía sau lại không thể tin tưởng bản thân dĩ nhiên cũng sẽ nói lời thô tục như vậy, sau đó nàng càng thêm giận chó đánh mèo Đồ Cửu Mị, đều là kẻ ngu xuẩn này làm hại, nếu không phải nàng ta quá xuẩn, nàng làm sao lại thô tục như vậy.

Đồ Cửu Mị ngay cả mượn cớ cũng không được, chỉ là nghe phu nhân nói mình như vậy thực sự rất ủy khuất, người ta cũng không muốn ngu ngốc như vậy, nếu sớm biết đánh đàn khó như vậy thì đã không chọn nó rồi, trong đầu Đồ Cửu Mị đã quyết định buông tha đánh đàn, xinh đẹp có khí chất và vân vân quả nhiên không phải ai cũng có thể có.

“Vậy không học cái này nữa.” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng nói.

“Bản phu nhân cũng không tin không dạy được ngươi, trước buổi tối, nếu như ngươi vẫn phân không rõ ngũ âm, đêm nay ngươi ngay cả canh xương cũng không có.” Lý Trì Nguyệt trái lại phát ra ngoan cố, nàng không phải Đồ Cửu Mị một chút trặc trở liền buông tha.

Không có thịt ăn đã rất đáng thương rồi, ngay cả canh xương cũng không có vậy không phải là muốn chết sao, nàng vô cùng hối hận, không nên để phu nhân dạy, phu nhân sẽ mắng người, lại nghiêm khắc, lại sẽ phạt, nàng nhớ ngũ phu nhân rồi.

39. Chương 38

Đồ Cửu Mị vì canh xương, thật vất vả trước buổi tối miễn cưỡng đem ngũ âm phân chia rõ ràng, phu nhân lúc này mới để nàng nghỉ ngơi, Đồ Cửu Mị mệt đến sắp tê liệt rồi, thân thể trái lại không phiền lụy, là một trong lòng quả thực chính là tàn phá cùng dẫn vật trên tinh thần.

Đồ Cửu Mị mệt, Lý Trì Nguyệt cũng mệt mỏi, nàng là thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, hôm nay nàng có cảm giác sống một ngày bằng một năm, thì ra dạy một kẻ ngu xuẩn lại khổ cực như vậy. Đồ Cửu Mị đối với âm luật quả thực giống như trâu, Lý Trì Nguyệt luôn không dễ dàng từ bỏ cũng có chút dao động rồi.

Sau khi khổ cực, sức ăn của Đồ Cửu Mị tăng rất nhiều, xới hai chén cơm, một chén canh xương cũng sắp thấy đáy, Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị ăn đến vui vẻ như vậy khẩu vị cũng theo đó mà tốt lên, ăn nhiều một chút, nhưng sức ăn vẫn như trước kém đến đáng thương.

Lúc nàng sắp dùng xong bữa cơm, Trương má má bùng lên một cái nồi đất, mũi của Đồ Cửu Mị đối với mùi thịt mỡ cảm hơn cả chó, cho dù vẫn còn đầy nắp nhưng Đồ Cửu Mị cũng đã ngửi được mùi thịt rồi, mùi thịt hảo nồng đậm, là thịt gà, tốt nhất gà mái độn canh, còn có một ít mùi thảo dược, không nặng, hẳn là canh gà hầm thảo dược rồi, Đồ Cửu Mị nuốt nước bọt, đôi mắt chăm chú nhìn cái nồi trong tay Trương má má đang di động, hảo muốn ăn, vừa ngửi đã biết rất ngon rồi.

Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng ngửi thấy được, bất quá hoàn toàn trái ngược với dáng vẻ chảy nước miếng đến nơi của Đồ Cửu Mị, Lý Trì Nguyệt khẽ nhủ mầy, lại đến ngày tắm bồn nửa tháng một lần rồi, vô luận trù sư trù nghệ tốt như thế nào cũng làm không ra được thiện khiến Lý Trì Nguyệt không cảm thấy chán ghét, nàng chính là ghét vị dược thảo, còn có mùi thịt nồng đậm đến khiến nàng muốn nôn.

“Quận chúa, nên dùng dược thiện rồi.” Khuôn mặt hoa cúc của Trương má má khó có được lộ ra một tia tươi cười, Đồ Cửu Mị nhìn thấy có chút tủng, Trương má má cười rộ lên cũng thật đáng sợ, tốt nhất là không nên cười đến thì tốt hơn.

“Ăn không vô, cũng không muốn ăn.” Lý Trì Nguyệt có chút bốc đồng nói.

“Quận chúa không muốn ăn cũng phải ăn, thân thể quan trọng hơn, hơn nữa nửa tháng mới ăn một lần, nếu như Vương phi ở đây, nhất định sẽ không để quận chúa tùy hứng như vậy, nhất định là mỗi ngày đều phải ăn.” Trương má má bùng Vương phi đã chết ra, nàng dù sao cũng từng theo bên cạnh Vương phi lão nhân, dĩ nhiên vẫn có chút phân lượng.

” Vậy chỉ uống một chén nhỏ.” Lý Trì Nguyệt cò kè mặc cả.

Trương má má gật đầu, quận chúa có lần nào không phải chỉ uống một chén nhỏ, cũng may đã căn dặn đầu bếp tận lực chuẩn bị món canh đậm một chút, gà mái đều dùng năm sáu con, một nồi lớn nấu đến còn lại một nồi nhỏ, quả thực chính là tinh hoa trong tinh hoa, sau đó lược bỏ dầu mỡ, cũng đã căn dặn trù sư giỏi nhất trong phủ tận lực nấu vị nhạt một chút. Nếu như là người bình thường chắc chắn cảm thấy canh gà này là mỹ thực, nhưng hết lần này tới lần khác quận chúa mỗi lần uống đều giống như ăn hoàng liên.

Trương má má mở nắp nồi, hương vị canh gà xông vào mũi, Đồ Cửu Mị lần thứ hai nuốt nước bọt, cho đến bây giờ nàng cũng chưa từng ngửi qua canh thơm như vậy, canh gà này thoạt nhìn cũng không đầy dầu mỡ, thịt gà màu sắc mè người, Đồ Cửu Mị có dự cảm nếu như nàng có thể uống một chén canh gà này nhất định sẽ là chén canh gà ngon nhất mà đời này nàng được ăn, hơn nữa mấy ngày không có thịt Đồ Cửu Mị đối với canh gà gần như là thèm đến điên rồi, đôi mắt nhìn chăm chăm, hy vọng phu nhân có thể ban cho nàng một chén, dù sao thì phu nhân cũng không thích canh này.

Canh xương trước đó nàng đã dự định sẽ uống sạch giờ đây đã không hấp dẫn được nàng nữa, tâm tư của Đồ Cửu Mị hoàn toàn bị canh gà của phu nhân cuốn lấy rồi.

Trương má má thay phu nhân múc một chén canh nhỏ không có thịt, màu sắc vàng óng ánh, hảo mê người, Đồ Cửu Mị lại lần nữa nuốt nước bọt.

Trương má má nhìn thấy Đồ Cửu Mị một mực nuốt nước bọt, tàn bạo trừng Đồ Cửu Mị một cái, quả nhiên là hương thôn dã phụ, được nàng dạy dỗ, dạy hơn một tháng rồi cuộc vẫn thô bỉ như vậy, lại muốn cầm thước đánh lòng bàn tay nàng rồi.

Đồ Cửu Mị đối với Trương má má là sợ hãi, không tự giác ngồi ngay ngắn, tận khả năng làm ra dáng vẻ có giáo dưỡng, có quy củ nhưng đôi mắt lại không chế không được liếc trộm canh gà, phu nhân dĩ nhiên không thích thịt gà, những bộ vị ngon nhất trên con gà một miếng cũng không ăn, rất lãng phí a, Đồ Cửu Mị cảm thấy thịt gà đang vẫy gọi nàng.

Lý Trì Nguyệt từ trước đến nay dùng chén không lớn, Lý Trì Nguyệt bóp mũi, giữa cổ giống như uống thuốc mà uống hết chén canh, sau đó An Nhi lập tức dâng một chén nước cho phu nhân súc miệng, súc miệng xong, An Nhi lại dâng một khối hoa quế tô, Lý Trì Nguyệt cắn một miếng nhỏ hoa quế tô ngậm trong miệng, thẳng đến hương khí của hoa quế tản ra trong miệng Lý Trì Nguyệt mới dề xuống cảm giác ghê tởm trong lòng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy vậy, trong lòng rất không thăng bằng, dáng vẻ của phu nhân thống khổ giống như uống thuốc rõ ràng là đang giả vờ muốn ăn lại không được ăn như nàng đây, người không thích ăn thì cho ta ăn đi, ta muốn đến trong lòng khó chịu.

Trương má má muốn bưng canh gà lui xuống, Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng thấy dáng vẻ vụn vặt khắt khe đối với nồi canh gà này của Đồ Cửu Mị, trong lòng liền nảy sinh ý trêu đùa.

“Trương má má để canh gà lại, người trước tiên lui xuống đi.”

Trương má má chỉ đành để canh gà lại, canh gà này quận chúa lần nào cũng ăn không hết, còn lại Trương má má đều sẽ giữ cho bản thân ăn, dù sao thì đây chính là canh đại bổ, lại là người đã từng là ngự trù trong cung làm, hương vị nồng đậm nàng luyện tiếu cho hạ nhân ăn, bất quá nàng rồi cuộc cũng ăn quen rồi, ngược lại sẽ không tham chỉ là lại nhìn dáng vẻ tham ăn của Mị phu nhân, nàng một chút cũng không muốn làm thỏa mãn tâm nguyện của Mị phu nhân.

“Quận chúa, Mị phu nhân có thai, đây là được thiện, sợ là được tính sẽ ảnh hưởng đến thai nhi trong bụng, tốt nhất là không nên để Mị phu nhân ăn.” Trương má má trước khi rời đi bồi thêm một câu, bất quá thật có vài phần ý tại ngôn ngoại, người có thai giống như bình thường ngoại trừ thuốc dưỡng thai, cũng không dám tùy tiện dùng được chỉ sợ đối với hài tử có tổn hại.

“Bản quận chúa cũng không dự định cho nàng ăn.” Nàng chỉ dự định để lại trêu tức Đồ Cửu Mị mà thôi.

Đồ Cửu Mị bị hai câu nói kia làm cho trong lòng lạnh thấu, thoáng chốc ủ rũ, canh gà không có, đêm nay nàng sợ là ngủ cũng ngủ không ngon giấc, nhất định nhớ thương nồi canh gà này.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị thoáng chốc ủ rũ như hoa tàn, liền cảm thấy buồn cười, nàng biết nha đầu này chính là không có chút tiền đồ.

“An Nhi chờ đã, người đem canh gà đổ cho chó ăn đi.” Lý Trì Nguyệt tựa hồ còn ngại giả vờ Đồ Cửu Mị chưa đủ, bồi thêm một câu.

Đồ Cửu Mị quả nhiên bị giả vờ giả vờ, phu nhân nhất định nhìn ra nàng uống canh nên thà rằng cho chó ăn cũng không cho nàng ăn, thực sự quá đáng mà! Dĩ nhiên Đồ Cửu Mị chỉ dám giận không dám nói, chỉ có thể về mặt ai oán nhìn phu nhân.

Nhưng phu nhân vẫn thờ ơ, Đồ Cửu Mị ngồi không yên.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị ai oán gọi.

“Ăn?” Lý Trì Nguyệt ăn xong hoa quế tô, An Nhi lập tức dâng khăn cho nàng lau miệng, Lý Trì Nguyệt động tác ưu nhã lau miệng mình, hiển nhiên là dùng bữa xong rồi.

” Phu nhân, canh này nếu như dự định cho chó ăn, không bằng ban cho Cửu Mị đi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân hảo bi ai, dĩ nhiên cùng chó tranh thức ăn, bất quá vì nồi canh nồng đậm thơm ngát này mặt mũi và vân vân cũng không là cái gì cả.

“Người không nghe Trương má má nói sao, người là người có thai, ăn được thiện sẽ không tốt.” Lý Trì Nguyệt thật sự cũng không dám cho Đồ Cửu Mị ăn nồi canh gà này.

“Đây đều là thuốc bổ, hẳn là không có vấn đề gì, cùng lắm thì ta chỉ uống một chén nhỏ, thêm một miếng thịt nhỏ mà thôi.” Đồ Cửu Mị nhìn phu nhân dùng cái loạn chén nhỏ xíu liền cảm thấy đáng ghét, chén này nhỏ đến thương cảm.

“Không được, dù gì đi nữa, người ngu ngốc như vậy, có ăn cũng bổ không được đầu óc, nếu như có thể bổ đến đầu óc, ngược lại còn có thể suy nghĩ.” Lý Trì Nguyệt không chỉ cự tuyệt rất triệt để mà còn tiện thể bỏ đá xuống giếng một phen.

Phu nhân đáng ghét! Đồ Cửu Mị hờn dỗi xoay người, không để ý đến Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt sẽ không phản ứng nàg, nàg tức giận thì tức giận đi, liên quan gì đến Lý Trì Nguyệt nàg đây!

Đồ Cửu Mị đúng là không chịu nổi mê hoặc của thịt, lại xoay người đối mặt phu nhân.

“Không ăn làm sao biết bổ không được đầu óc, ăn rồi mới biết được.” Đồ Cửu Mị ngược lại rất linh trí, nàg mặc kệ có thể bổ đến đầu óc hay không, ăn đến trong miệng là được rồi.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, không khỏi cảm thấy buồn cười, nha đầu này vì muốn ăn thịt ngay cả nói ngang cũng dùng đến.

“Không được chính là không được, không cần thương lượng.” Lý Trì Nguyệt không chút nhân nhượng.

Đồ Cửu Mị đứng lên, chạy đến trước mặt Lý Trì Nguyệt.

“Phu nhân, phu nhân tốt nhất của ta....” Đồ Cửu Mị dùng thân thể cọ cọ Lý Trì Nguyệt, nàg nhớ ngừ phu nhân từng nói nàg lớn lên rất đẹp, hơn nữa trời sinh mị thái, đây là ưu thế rất lớn của nàg, rất thích hợp dùng mỹ nhân kế. Đồ Cửu Mị lúc đó còn rất ngốc rất ngây thơ hỏi mỹ nhân kế là cái gì a! Ngừ phu nhân nói đó chính là làm nũng và vân vân, làm nũng, cái này thì Đồ Cửu Mị biết, nàg bình thường sẽ làm nũng cùng mẫu thân và muội muội, làm nũng xong mẫu thân nàg sẽ gấp nhiều mấy miếng thịt vào bát của nàg, có thể nói Đồ Cửu Mị ở nhà quả thật rất được sủng ái. Đồ Cửu Mị đối với phu nhân hiểu nhân tình thực sự không có cách nào, mỹ nhân kế này nàg cũng không nghĩ là sẽ hữu dụng, bất quá ôm tâm tình tùy tiện thử xem mà thôi, nàg đây là kế cùng rồi.

Đồ Cửu Mị đây là làm nũng sao? Hiển nhiên là vậy, Lý Trì Nguyệt hiển nhiên bị Đồ Cửu Mị làm nũng đến sững sốt, tiểu thiếp như hoa như ngọc hướng nàg làm nũng thích hợp sao? Lý Trì Nguyệt lớn như vậy vẫn là lần đầu có người hướng nàg làm nũng, cảm giác thế nào lại cổ quái như vậy đây? Còn có làm nũng thì làm nũng đi, còn dùng thân thể cọ cọ người nàg làm gì, lẽ nào đây là động tác tất yếu khi làm nũng sao? Lẽ nào Đồ Cửu Mị chưa từng phát hiện nàg đang dùng là bộ vị mềm mại của nàg ta cọ lên thân thể nàg sao, mềm mại, xúc cảm không kém nhưng cảm giác cũng là kỳ quái. Đây đại khái chính là người làm vô tâm, người chịu hữu ý đi, Đồ Cửu Mị thật đúng là không chú ý đến, nàg một lòng đều đặt trên việc ăn thịt.

Lý Trì Nguyệt tâm tư thiên tư bách chuyển xong mới nhớ lại nàg hẳn là phải đẩy tiểu thiếp đang làm nũng với nàg ra, nàg mới không bối vì người khác làm nũng mà thỏa hiệp..

Đồ Cửu Mị bị đẩy ra trong lòng tuyệt vọng, phu nhân đầu là giọt nước không vào, làm nũng quả nhiên cũng không hiệu quả, vì vậy nàg chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn canh gà bị An Nhi thu đi, sau đó đổ đi.

40. Chương 39

Đồ Cửu Mị quay về gian nhà càng nghĩ càng không thích hợp, lúc đó trong không khí đều là mùi thịt, bị mùi thịt dụ dỗ đến đầu óc đều trống rỗng, làm việc toàn bộ bằng bản năng, lúc này đầu óc mới trở về vị trí cũ, sau khi trở về vị trí cũ mới hậu tri hậu giác phát hiện nàng lại bị phu nhân trêu đùa rồi, phu nhân cố ý dùng canh gà trêu chọc nàng, ô ô, phu nhân thật xấu! Phu nhân sao lại có thể xấu như vậy chứ! Chén canh gà không uống được đêm nay nhất định là ngủ không ngon rồi, Đồ Cửu Mị ở trong phòng đi tới đi lui như trước không thể bình phục thực sự hảo muốn cắn phu nhân cho hả giận, tốt nhất là ngay cả cổ của phu nhân cũng xem như thịt mà cắn đi.

Lục Đào nhìn Mị phu nhân khác thường, sai, không có thịt ăn mấy ngày nay tâm tình của Mị phu nhân luôn luôn nóng nảy, hôm nay càng nặng.

“Mị phu nhân đây là thế nào?” Lục Đào làm bộ quan tâm hỏi, trong viện này có thể cho làm cho Mị phu nhân không vui đại khái cũng chỉ có phu nhân, gần đây Mị phu nhân từ trong phòng phu nhân đi ra rất thường nhắc đến phu nhân, nếu như bị phu nhân khi dễ vậy chỉ có thể cam chịu mà thôi. Nói cũng kỳ quái, phu nhân trước đây không thích phản ứng những thiếp thất này, nhưng phu nhân trái lại rất thân cận Mị phu nhân, còn thích khi dễ Mị phu nhân, như vậy là thích hay là ghét đây?

“Phu nhân khi dễ ta, nàng thực sự rất xấu rồi!” Đồ Cửu Mị oán giận lên án, không những không cho nàng ăn thịt còn dùng thịt để trêu chọc nàng, ghê tởm.

Lục Đào không cảm nhận được trong lời này của Mị phu nhân có ác ý, ngược lại nàng vẫn luôn cảm thấy Mị phu nhân thật ra là đang làm nũng? Bất quá không để cho Mị phu nhân ăn thịt, Mị phu nhân quả thật trôi qua không tốt, phải hiểu được Mị phu nhân từ trước đến nay là không thịt không vui.

Lục Đào cũng không dám tiếp lời, Mị phu nhân nói phu nhân xấu xa, nàng thật sự đảm đương không nổi, nếu nàng cũng theo đó mà nói vạn nhất truyền ra nàng sẽ không thiếu bị xử phạt, Trương má má luôn nhìn chằm chằm chờ người khác phạm sai lầm.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy Lục Đào không đáp lời, thoáng chốc liền dừng lời oán giận, dù sao thì trong lòng nàng không thoải mái chán ghét phu nhân, ghê tởm phu nhân, đều là nàng làm hại.

Ngay khi Đồ Cửu Mị phiền muộn gần như hết một canh giờ, An Nhi đến, trong tay bưng một cái đĩa lớn, nắp lớn đặt kín, Đồ Cửu Mị lập tức bị thứ gì đó trong tay An Nhi hấp dẫn.

“Mị phu nhân phu nhân đặc biệt ban cho người.” An Nhi dáng vẻ thi ân nói với Đồ Cửu Mị, thật ra trong lòng đã bị quận chúa cùng Mị phu nhân khiến cho vô cùng không nói nên lời.

Là thịt sao? Nhất định là, bởi vì nàng ngửi được mùi thịt, vị đạo tuy rằng nhạt một chút nhưng tóm lại là thịt, trong lòng Đồ Cửu Mị vô cùng nhảy nhót, cái đĩa thật lớn, phu nhân nhất định là thương cảm nàng nhiều ngày đến vì ăn thịt, quả nhiên phu nhân vẫn là tốt nhất, trong lòng Đồ Cửu Mị lập tức lật lọng rồi.

Lúc nàng vô cùng hài lòng tiếp nhận cái đĩa, cầm chén bày ra bàn sau đó hưng phấn mở nắp, Đồ Cửu Mị lại trợn tròn mắt, một khối thịt nhỏ bên ngoài dính một cái cánh chỉ lớn bằng ngón cái, cũng chỉ có dài bằng ngón cái, cô độc bài giữa cái bát lớn, có vẻ đặc biệt không tương xứng, rất muốn lật bàn đập chén có được hay không! Một miếng thịt gà nhỏ cần gì dùng cái đĩa lớn như vậy, cái gì gọi là hy vọng càng lớn thất vọng càng nhiều Đồ Cửu Mị chưa từng sâu sắc cảm nhận được như lúc này, phu nhân là cố ý đi! Nhất định là cố ý, ô ô, nàng biết mà, phu nhân một chút cũng không tốt, xấu đến tận xương, quá khi dễ người!

An Nhi nhìn thấy Mị phu nhân trở mặt còn nhanh hơn trẻ con, quận chúa ác thú của quận chúa chính là muốn thấy kết quả này đi, bất quá quận chúa hình như đùa Mị phu nhân hơi quá rồi. Quận chúa đối với Mị phu nhân trêu đùa như vậy khiến An Nhi nhớ đến lúc nhỏ quận chúa cũng từng như vậy trêu đùa con mèo mèo Ba Tư quận chúa thích nhất, chỉ là sau khi con mèo Ba Tư đó chết đi quận chúa sẽ không nuôi sủng vật nữa, Mị phu nhân làm sủng vật của quận chúa cũng tốt, có một chỗ để đùa, tâm tình của quận chúa sẽ không tệ.

“Nếu như Mị phu nhân không thích, vậy ta mang về.” An Nhi mặt không biểu tình nói.

“Ta chưa nói không thích, hơn nữa là phu nhân đặc biệt ban thưởng, cho dù không thích cũng phải ăn.” Đồ Cửu Mị đem mấy chữ phu nhân đặc biệt ban thưởng kéo đến rất nặng, dùng đó biểu đạt bất mãn. Dù sao đi nữa, cánh gà thì cánh gà, tóm lại cũng là thịt, phu nhân đặc biệt ban tặng tâm tình của nàng cũng xem như tốt hơn rồi.

“Vậy Mị phu nhân chậm rãi hưởng dụng, nô tỳ quay về phu nhân bên kia.” An Nhi nói xong liền ly khai gian nhà của Đồ Cửu Mị.

Lục Đào nhìn một cái đĩa lớn chỉ chứa một khối thịt gà, nghĩ thầm, phu nhân quả nhiên đối với Mị phu nhân rất bất đồng, còn có tâm tư trêu đùa Mị phu nhân!

Đồ Cửu Mị trừng mắt nhìn miếng thịt gà hồi lâu mới động đũa, thịt này tuy ít nhưng quý ở mỹ vị, Đồ Cửu Mị đã lâu chưa ăn thịt nên liền cảm thấy thịt gà này là miếng thịt gà ngon nhất nàng từng ăn, tuy rằng thịt ít đến nhét không đầy kẻ răng, bất quá phu nhân rất cuộc cũng mềm lòng thưởng thịt cho nàng rồi. Làm nũng xem ra là có chút tác dụng tuy rằng hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, lẽ nào là bởi vì nàng làm nũng không tốt, cho nên phu nhân mới ban một miếng thịt nhỏ như thế, Đồ Cửu Mị suy nghĩ lần sau phải làm nũng như thế nào mới có thể khiến phu nhân thưởng một miếng thịt lớn hơn, có cơ hội nàng sẽ hỏi ngũ phu nhân một chút để ngũ phu nhân dạy nàng phải làm nũng thế nào mới có thể đạt hiệu quả cao.

“Cánh gà đã tặng cho Mị phu nhân.” An Nhi trở về bẩm báo.

“Nàng phản ứng thế nào?” Thật ra không cần hỏi Lý Trì Nguyệt cũng có thể đoán được.

“Một khắc trước mừng rỡ như điên, một khắc sau thất vọng vô cùng, trở mặt còn nhanh hơn trở sách, bất quá vẫn có chút vui vẻ nhận lấy.” An Nhi hồi đáp, quận chúa quả nhiên rất có ác thú trêu đùa Mị phu nhân!

“Nàng không nhận mới kỳ quái, có còn hơn không, huống hồ đó quả thật là bản quận chúa hảo tâm đặc biệt ban cho nàng.” Lý Trì Nguyệt hàm chứa vài phần tiếu ý.

Quận chúa sau khi trêu đùa Mị phu nhân tâm tình quả nhiên rất tốt.

Tuy rằng Lục Sa cự tuyệt ý tốt của Thôi Loan Thúy, nhưng Thôi Loan Thúy vẫn cho người mang thuốc đến.

“Thuốc này là thất phu nhân sai ta mang đến cho ngươi, thất phu nhân nói, nếu ngươi không cần thì cứ ném đi, thứ nàng đã tặng sẽ không thu về hay để ý đến nữa.” Nhất đẳng nha hoàn Lục Lâm bên cạnh thất phu nhân nói với Lục Sa.

“Vậy phiền Lâm tỷ tỷ thay ta ném đi.” Lục Sa hạ quyết tâm không nhận bình dược này.

“Ta nói Lục Sa, ngươi cũng không phải kẻ ngốc, ý tốt của thất phu nhân ngươi lại gạt đi như vậy, không phải là tát vào mặt nàng sao, nàng nếu tức giận ngày sau có hại chung quy là ngươi, cho dù muốn ném cũng phải nhận trước rồi hãy ném sau, ta cũng dễ ăn nói với thất phu nhân, mặt mũi của thất phu nhân cũng dễ nhìn hơn. Cho dù ngũ phu nhân nhìn trong mắt chắc chắn cũng cảm thấy thất phu nhân rộng lượng, ngươi lòng dạ hẹp hòi, ngươi hà tất phải làm ta khó ăn nói.” Lục Lâm khuyên nhủ, sau đó đem dược nhét vào trong tay Lục Sa.

Lục Sa nhìn thấy Lục Lâm cường ngạnh, khước từ cũng không xong chỉ có thể miễn cưỡng nhận lấy.

Sau khi Lục Lâm đi rồi Lục Sa vốn định ném xuống, nhưng sau đó lại nghĩ, cho dù hiện tại nàng ném đi cũng không kịp nữa rồi, nàng nhận được chính là nhận tình, ném hay không ném thì có quan hệ gì, nghĩ tới đây, nàng có chút buồn bực Thôi Loan Thúy, cũng buồn bực Lục Lâm cứ ép buộc nàng, nhưng cũng không thể làm thế nào khác. Nếu như nhất định là phải nợ thất phu nhân phần nhân tình này rồi, dùng hay không dùng dược này thì có quan hệ gì? Huống hồ từ nhỏ nàng đã làm gia nô, vẫn luôn vô cùng tiết kiệm hy vọng một ngày nào đó dành giùm đủ ngân lượng để chuộc thân, nên chưa bao giờ ném đi thứ gì, những thứ quý càng chưa từng ném đi, không nói đến thuốc này có hữu hiệu hay không, nhưng chỉ cái bình thôi cũng đã vô cùng tinh xảo hẳn là giá trị xa xỉ, thói quen không cho phép, khiến Lục Sa không đành lòng ném xuống. Nếu luyện tiếu ném đi vậy cũng chỉ có thể dùng, không thể không nói được của thất phu nhân quả thật rất tốt, mới dùng hai lần vết bầm rất lâu chưa tan cũng tan đi một nửa. Lục Sa suy nghĩ, chờ khi bình phục rồi có lẽ nên đến trong viện của thất phu nhân tạ ân, tuy rằng Lục Sa vô cùng không muốn đi nhưng nàng rất cuộc vẫn là người tri ân báo đáp, không tình nguyện cũng phải đi.

“Dựa theo thất phu nhân phân phó, ép buộc nàng nhận rồi.” Lục Lâm trở về bẩm báo với Thôi Loan Thúy.

“Làm rất tốt, ban thưởng.” Thôi Loan Thúy khẽ cười. Lục Sa, nhân tình của ta quả thật không dễ nợ, người lấy cái gì đến trả mới được đây? Lấy thân báo đáp, trả lại là chủ ý tốt.

Ma ma hầu hạ bên cạnh lập tức xuất ra mười hai lượng bạc cho Lục Lâm, Lục Lâm vui vẻ nhận lấy. Thật ra ngoại trừ phu nhân, thất phu nhân là người thưởng phạt phân minh nhất, cũng là di thái thái nói đạo lý nhất, không giống tam phu nhân cùng tứ phu nhân thích phạt người, cũng không giống như lục phu nhân cùng bát phu nhân keo kiệt, cũng không giống như ngũ phu nhân không đứng đắn, ngoại trừ cùng ngũ phu nhân như vậy quan hệ kia, thật ra thất phu nhân là chủ tử rất lý tưởng.

“Đa tạ thất phu nhân trước đó tặng được, vô cùng hữu hiệu.” Ba ngày sau, Lục Sa đến trong viện của thất phu nhân nói lời cảm tạ, lúc này thất phu nhân đang dùng trà, gỡ tay nhắc chân đều toát ra vài phần ưu nhã, loại ưu nhã này cùng loại ưu nhã của phu nhân lại có một chút bất đồng, phu nhân là trong văn nhã lộ ra cảm giác tôn quý, mà thất phu nhân là trong ưu nhã mang theo văn nhã của dòng dõi thư hương, vô cùng nhã nhặn.

Sau khi Lục Sa đến, Thôi Loan Thúy liền để hạ nhân bên cạnh đều lui ra, hai người nói chuyện tương đối thuận tiện hơn một chút.

“Hữu hiệu là tốt rồi, người không cần quá câu thúc, ngồi đi.” Thôi Loan Thúy hơi gật đầu, nàng nhìn ra Lục Sa đang kéo căng thân thể, câu thúc đứng trong đại sảnh.

“Nô tỳ đứng là được rồi.” Lục Sa cũng không quên bản phận của mình, nàng là tam đẳng nha hoàn, nào có tư cách ngồi ghế trong phòng thất phu nhân.

Thôi Loan Thúy ngược lại cũng không cưỡng cầu, nhưng cũng không lập tức lên tiếng, chỉ là nhẹ nhàng thổi trả, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Lục Sa nhìn thấy thất phu nhân không thêm nhắc lại, trong lòng lại thêm vài phần không được tự nhiên, nếu không phải sợ nàng nói lời cảm tạ khiến cảm thấy rất có lệ, Lục Sa rất muốn lập tức xin cáo lui.

“Mấy ngày hôm trước cùng người nói chuyện, người suy nghĩ thế nào rồi?” Thôi Loan Thúy đẩy nắp chung trà, nhẹ giọng hỏi Lục Sa.

“Cho dù thất phu nhân cảm thấy Lục Sa là kẻ đáng thương, Lục Sa vẫn là cự tuyệt đề nghị của thất phu nhân.” Muốn nghĩ, làm như vậy nàng sẽ cảm thấy ngũ phu nhân rất đáng thương, ngũ phu nhân cho dù không quan tâm đến nàng nhưng cũng sẽ quan tâm thất phu nhân, nếu như thất phu nhân làm như vậy hẳn là sẽ làm trong lòng ngũ phu nhân bị tổn thương, nàng có chút không đành lòng.

“Chung quy là luyến tiếc khiến Liễu Phi Nhân khổ sở?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi.

Lục Sa gật đầu, tuy rằng trong đầu nàng đối với việc ngũ phu nhân hoa tâm cũng có chút bất mãn nhưng vẫn luyến tiếc khiến ngũ phu nhân khổ sở.

“Người vì nàng như vậy, nàng cũng sẽ không vì người.” Thôi Loan Thúy nhẹ nhàng thở dài.

Lục Sa không đáp, cho dù như vậy nàng cũng sẽ không bị thất phu nhân làm dao động.

“Người nói, nếu như ta nói với nàng muốn mượn người đến hầu hạ ta vài ngày, người đoán nàng có thể đáp ứng hay không đây?” Thôi Loan Thúy dường như vô tâm mà hỏi.

Sắc mặt Lục Sa tái nhợt, nàng không dám nghĩ nhiều.

“Thật ra chính người cũng đoán được mà, nàng sẽ đáp ứng, cảm thụ của người nàng đại khái sẽ không lưu ý, nhưng, nàng Thôi Loan Thúy vì đồ dành ta mà thuận theo ý ta, người như vậy người còn quan tâm sao?” Thôi Loan Thúy ngữ khí ôn nhu.

“Cho dù thật là như vậy ta vẫn như trước sẽ không đáp ứng đề nghị của thất phu nhân, nếu như không có việc gì, nô tỳ trước tiên cáo lui.” Quả thực quả thực là đang giả vờ không để tâm.

Thôi Loan Thúy gật đầu, cho phép Lục Sa lui ra, nếu như Lục Sa lập tức đáp ứng mới không có ý nghĩa, nàng muốn nhìn xem phần kiên định này của Lục Sa có thể kiên trì tới khi nào, Thôi Loan Thúy nhìn bóng

lưng của Lục Sa, có thâm ý nở nụ cười.

41. Chương 40

Qua hai ngày nữa chính là đại thọ của lão phu nhân, gánh hát được mời vào dựng đài diễn xướng, chuẩn bị hát xướng liên tục ba ngày, tập kỹ các loại điệu vào phủ biểu diễn, nói chung Hầu gia phủ mấy ngày nay là vô cùng náo nhiệt.

Đồ Cửu Mị tâm tư đã bay ra ngoài, nàng chính là rất thích náo nhiệt, nhưng không dám bỏ lại phu nhân một mình trong viện đọc sách viết chữ.

” Phu nhân, bên ngoài dường như rất náo nhiệt.” ý tại ngôn ngoại, phu nhân, chúng ta đi ra xem diễn xướng đi, lúc nàng ở nhà làm sao xem được xướng tuồng, có thể xem các loại tạp kỹ cũng chỉ có ngày lễ ngày tết lúc cực náo nhiệt mới thấy được, muốn xem diễn xướng phải đến Lê Viên, đó không phải là nơi người gia cảnh như nàng có thể đi, cho nên trong lòng Đồ Cửu Mị nhưng mong ước.

” Người đã nói lần thứ ba rồi, nếu không nhớ hết những chữ đã học hôm nay cũng đừng nghĩ ra ngoài.” Lý Trì Nguyệt kiên định nói, Đồ Cửu Mị thật đúng là tập tính tiểu thôn phụ, thích náo nhiệt như vậy, một chút định tính cũng không có, phải rèn luyện định tính của nàng mới được nếu không vĩnh viễn đều không lên được đại sảnh.

“Được rồi.” Đồ Cửu Mị chỉ đành vẻ mặt suy sụp tiếp tục học chữ, phu nhân từ trước đến nay nói một không hai, không học xong nhất định sẽ không tha cho nàng đi ra ngoài, nàng học chữ vốn dĩ chỉ muốn viết thời gian cũng không phải đi khảo trạng nguyên, dĩ nhiên nàng không dám oán giận, dù sao thì không phải ai cũng có cơ hội được phu nhân tự mình dạy dỗ, tuy rằng phu nhân nghiêm khắc một chút nhưng có thể cùng phu nhân thân cận như vậy cũng là rất tốt, nếu như phu nhân không liên tục mắng nàng ngốc thì tốt rồi, bị mắng nhiều rồi, nàng cũng hoài nghi bản thân có phải thực sự rất ngu ngốc hay không, muối muối thông minh mình cho đến bây giờ cũng chưa từng mắng nàng ngốc, nàng tin tưởng vững chắc muối muối thông minh hơn phu nhân, cho nên muối muối sẽ không sai.

Đồ Cửu Mị ngoại trừ âm luật ngũ tính cực kém ra, cái khác tuy rằng không tính toán đặc biệt thông minh nhưng chỉ ít đạt tiêu chuẩn người bình thường, điều này làm cho Lý Trì Nguyệt thở dài một hơi, cũng may Đồ Cửu Mị coi như bình thường, hảo tính toán chân chính ngu xuẩn, nếu không nàng thật đúng là không có lòng tin dạy được một kẻ ngu xuẩn.

Đồ Cửu Mị vì sớm có thể ra ngoài nghe hát nên chỉ đành bức bản thân tĩnh hạ tâm thức học chữ, sau khi Đồ Cửu Mị tĩnh tâm, mất một lúc lâu mới rốt cục nhớ kỹ những gì đã được dạy.

” Đề nhớ kỹ, phu nhân người kiểm tra đi.” Đồ Cửu Mị vui mừng nói, có thể ra khỏi biệt viện của phu nhân rồi, rốt cục nàng có thể đi xem cái gọi là thanh y hoa đán rồi.

Nha đầu này sau khi tĩnh tâm trí nhớ trái lại không tệ, so với Lý Trì Nguyệt dự đoán học nhanh rất nhiều.

” Người để Lục Đào đi theo.” Lý Trì Nguyệt cũng không dự định kiểm tra nàng, hơi phát tay ý bảo nàng có thể rời khỏi, tâm trí của nha đầu này không ở đây nữa, giữ lại cũng vô dụng.

” Phu nhân không đi cùng ta sao?” Đồ Cửu Mị hỏi.

” Không đi.” Nàng ghét nơi ồn ào náo nhiệt, vẫn là trong viện thanh tĩnh tốt hơn.

” Đi đi mà, một mình ở đây rất không thú vị.” Đồ Cửu Mị tiến lên nhẹ nhàng lôi kéo tay áo phu nhân.

” Không đi.” Nhiều năm như vậy không phải cũng là một mình trôi qua đó sao, không có gì không tốt.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân không đi, hứng khởi muốn đi ra ngoài liền tiêu tan một nửa, nàng có chút do dự, có đi hay là không đây?

“Người thế nào còn không đi?” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đứng đó nửa ngày cũng không nhúc nhích, có chút kỳ quái hỏi.

“Người không đi, ta cũng không muốn đi nữa, hay là ta ở lại cùng người đi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy nàng không muốn để phu nhân một mình cô đơn ở lại, tuy rằng có thể là phu nhân hoàn toàn không cảm thấy có cái gì không ổn.

“Ta cũng không phải tiểu hài tử, đâu cần người bồi.” Lý Trì Nguyệt ngoài miệng nói thế nhưng trong lòng lại rất hưởng thụ những lời vừa rồi của Đồ Cửu Mị, nha đầu này trái lại rất quan tâm cảm thụ của nàng, không uổng phí nàng đối với nàng ta tốt như vậy, dĩ nhiên Lý Trì Nguyệt chưa bao giờ cảm thấy khi dễ cùng trêu đùa Đồ Cửu Mị có cái gì không tốt, không phải ai cũng có thể khiến nàng có hứng thú đến khi dễ cùng trêu đùa.

“Vậy người ta muốn phu nhân bồi có được hay không?” Đồ Cửu Mị trái lại rất thức thời nói tiếp.

“Niệm tình bản phu nhân tâm tình không tệ, liền đi cùng người vậy.” Lý Trì Nguyệt dáng vẻ thi ân nói.

“Ân.” Đồ Cửu Mị mừng rỡ gật đầu, phu nhân nguyện ý bồi nàng xem tuồng, thực sự là không dễ dàng, tay Đồ Cửu Mị nắm lấy cánh tay Lý Trì Nguyệt, dáng vẻ hảo tỷ muội, hảo khuê mật.

Lý Trì Nguyệt do dự một lát mới không vẫy tay Đồ Cửu Mị ra, nàng cùng nha đầu này quan hệ tốt như vậy sao, Lý Trì Nguyệt vô cùng nghi hoặc, nàng hoàn toàn đã quên bản thân bình thường lúc ngồi hương so với kéo tay còn thân mật hơn rất nhiều.

Hạ nhân hầu hạ trong phòng quận chúa sớm đã bị hành động thảnh thơi vô cùng thân thiết của hai người làm cho chết lặng rồi, dù sao thì lúc phu nhân ngồi hương luôn khiến người bên cạnh nhìn thấy quá mức thân mật đến khiến người có chút mặt đỏ tai hồng, nếu không phải đều biết quận chúa thích ngồi hương, nhất định cho rằng hai người này có tư tình.

Hí đài dựng trên mảnh đất trống rất lớn, lúc Đồ Cửu Mị đến phát hiện không chỉ có lão phu nhân mà các phu nhân khác cũng thiếp thân nha hoàn của các nàng cũng đều có mặt.

Những người đó dĩ nhiên cũng chú ý đến Đồ Cửu Mị, cũng thấy được Đồ Cửu Mị ôm cánh tay Lý Trì Nguyệt, sau đó mỗi người đều có tâm tư riêng.

Liễu Phi Nhân trái lại kinh ngạc, Lý Trì Nguyệt luôn luôn lãnh tình dĩ nhiên đồng ý cho Đồ Cửu Mị ôm cánh tay, thực sự không bình thường, nói gì đi nữa gần đây cũng không để nàng đến dạy Đồ Cửu Mị nữa mà phu nhân tự mình dạy lấy. Đãi ngộ như vậy lại quá mức đặc biệt, cùng sống trong một biệt viện, thường xuyên ở dưới một mái hiên, lâu ngày sinh tình, thế nào càng xem càng cảm thấy chính là như vậy đây! Thật ra cũng không phải chỉ có Liễu Phi Nhân có suy nghĩ đó, ngay cả Thôi Loan Thúy cũng cảm thấy hai người này thân mật đến có chút kỳ hoặc.

Vốn tưởng rằng đồ tể nữ nhi này không có tâm cơ gì, nhưng hôm nay vừa nhìn, không phải không phải như vậy, nàng mang thai còn không nói, lại dốc tâm tư nịnh bợ phu nhân, tâm cơ Tư Mã Chiêu như vậy người qua đường ai cũng biết, ai nấy đều thấy được nịnh bợ phu nhân mục đích chính là vì hài tử trong bụng, nếu như phu nhân nhận nuôi dưỡng vậy thì đó chính là trưởng tử, thế tử của Hầu gia phủ. Vừa nghĩ đến thế tử hầu phủ có thể bị hài tử của đồ tể nữ nhi này đoạt mất, một số phu nhân liền thầm hận không thôi.

“Còn không lập tức ban tọa cho phu nhân cùng Mị phu nhân.” Lão phu nhân lên tiếng.

Vì vậy Lý Trì Nguyệt liền cùng Đồ Cửu Mị gần nhau, cùng các phu nhân khác cách khá xa, thoáng chốc địa vị khác biệt cũng bị nhìn rõ, phu nhân bởi vì là hoàng tộc cho nên ngồi ngang hàng cùng lão phu nhân, mà Đồ Cửu Mị ngồi bên cạnh phu nhân thoáng chốc liền biến thành một vị phụ nhân ngồi giữa chính đường, bất quá không luận quan hệ bà tức, chi luận thân phận địa vị, quả thật cũng nên ngồi như vậy, mà Đồ Cửu Mị có cảm giác như một người đắc đạo gà chó thành tiên, địa vị lần này ngang với lão phu nhân và phu nhân, các phu nhân khác nhìn thấy đều đỏ mắt, Đồ Cửu Mị bị người ta đồ kị còn chưa phát giác ra chưa phát giác ra, đôi mắt đều chăm chú vào trên hí đài, xem hí rất vui vẻ.

Hí kịch này chính là Mộc Lan Tòng Quân, cổ sự này Đồ Cửu Mị đã nghe qua, trước đây nàng cảm thấy Hoa Mộc Lan là một nữ anh hùng, nhìn đào hát trang phục tuần tú diễn Hoa Mộc Lan phối hợp với kịch tình khiến nàng càng thích Hoa Mộc Lan.

“Phu nhân, Hoa Mộc Lan vừa tuần tú vừa lợi hại, ta thực sự rất thích.” Đồ Cửu Mị khe khẽ nói nhỏ với Lý Trì Nguyệt, nàng thích nhân vật Hoa Mộc Lan chứ không phải đào hát kia, nàng cảm thấy lúc phu nhân cải nam trang mới thực sự là tuần tú, rất hợp ý nàng.

Sắc mặt Lý Trì Nguyệt trầm xuống, nàng cho rằng Đồ Cửu Mị đang khen đào hát kia, nhìn đào hát cải nam trang diễn Hoa Mộc Lan kia, tuần tú sao? Rõ ràng xấu chết đi được, đôi mắt Đồ Cửu Mị mù rồi phải không! Đồ Cửu Mị tựa hồ vẫn luôn thích nữ tử cải nam trang, cũng không biết là cái loại sở thích gì nữa.

“Xấu!” Lý Trì Nguyệt lạnh lùng trả lời.

“Vậy phu nhân cảm thấy ai đẹp hơn?” Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân nhãn giới rất cao.

“Đều xấu!” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy những đào hát này mà chỉ thấy phiền.

“Tất cả mọi người không phải ai cũng có thể xinh đẹp được như phu nhân.” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng nói thầm.

Lý Trì Nguyệt nghe một câu như vậy sắc mặt mới có một chút hòa hoãn, đó là dĩ nhiên, cũng không nhìn xem nàng là ai sinh ra, phải hiểu được mẫu phi của nàng đã từng là đệ nhất mỹ nữ ở kinh thành, cho dù là phụ vương cũng là mỹ nam tử nhất nhì kinh thành, nàng có thể không xinh đẹp sao.

“Vô nghệ của Hoa Mộc Lan thật là lợi hại, có thể làm tướng quân, đào hát diễn rất hay.” Đồ Cửu Mị xem đến chỗ gay cấn lôi kéo tay áo Lý Trì Nguyệt, vẻ mặt hưng phấn nói, lần đầu xem hí kịch, liền thấy rất hay, Đồ Cửu Mị khó tránh khỏi có chút kích động.

Lý Trì Nguyệt lạnh nhạt rút tay áo trở về, một cảm giác phiền chán dâng lên, nàng liền đứng dậy rời đi.

Đồ Cửu Mị bị phu nhân đột nhiên rời khỏi làm ngây ngốc rồi, phu nhân thế nào tức giận? Nàng dường như không có làm cái gì a!

42. Chương 41

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đi rồi, tuy rằng luyến tiếc với hí kịch đặc sắc nhưng trong lòng lại không bỏ xuống được phu nhân, chỉ đành lập tức đứng dậy bước nhanh đuổi theo phu nhân.

“Phu nhân, người vì sao lại tức giận?” Đồ Cửu Mị kéo tay Lý Trì Nguyệt, quan tâm hỏi.

“Quá ồn ào, phiền chán.” Chính bản thân Lý Trì Nguyệt cũng biết cơn giận này đến rất vô cớ, chính là mấy đào hát kia quá ồn ào, nàng từ trước đến nay chán ghét hoàn cảnh ồn ào ầm ỹ, đây là lý do duy nhất Lý Trì Nguyệt có thể nghĩ đến. Vừa mới rời đi cơn giận liền tiêu tan một nửa, hoàn toàn quên đi thật ra người giận là vì Đồ Cửu Mị buông tha đào hát tuần tú kia để đi cùng nàng, nếu như Đồ Cửu Mị không đi cùng, sợ là tức giận đến chết đi sống lại rồi, Lý Trì Nguyệt thật sự không nghĩ đến một tầng này, có lẽ là Đồ Cửu Mị đi ra quá nhanh nên khiến nàng chưa kịp tỉnh tã linh hồn tâm tình của bản thân.

“Phu nhân quả nhiên là người thích thanh tĩnh, chút náo nhiệt cũng chịu không được.” Đồ Cửu Mị cảm thán, phu nhân tính tình này so với nàng đúng là rất nhiều tương phản.

“Người không phải cảm thấy đào hát kia nữ cải nam trang đáng vẻ tuần tú sao, sao không ở lại xem nhiều một chút đây?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi, hoàn toàn không phát hiện trong giọng nói mang theo một chút vị chua.

Lý Trì Nguyệt phát hiện không được, Đồ Cửu Mị trì hoãn dĩ nhiên càng không phát hiện ra.

“Cho dù tuần tú hơn nữa thì cũng là người không liên quan, dù sao....” Nữ tử cải nam trang, đào hát kia làm sao tuần tú hơn phu nhân, hơn nữa khí chất cũng vĩnh viễn so ra kém phu nhân, dĩ nhiên lời này Đồ Cửu Mị nhin xuống, để tránh phu nhân lại cảm thấy nàng thích đáng vẻ cải nam trang của phu nhân, thật ra nàng quả thật là có một chút thích nhưng nàng chính là không muốn phu nhân quá mức đắc ý, để tránh lại trêu đùa nàng.

“Dù sao cái gì?” Lý Trì Nguyệt khó hiểu, Đồ Cửu Mị thế nào nói đến một nửa lại dùng, bất quá Đồ Cửu Mị nói câu người không liên quan trái lại khiến Lý Trì Nguyệt rất hài lòng, khiến khuôn mặt còn có chút lạnh nhạt của nàng hòa hoãn xuống, cũng nhu tình không ít.

“Không có gì!” Đồ Cửu Mị hạ quyết tâm không nói cho phu nhân biết suy nghĩ trong lòng.

Lý Trì Nguyệt cũng không truy vấn, nàng nghĩ Đồ Cửu Mị tâm tư này đại khái cũng nghĩ không ra cái gì tốt đẹp.

“Bản phu nhân muốn ngửi hương.” không biết vì sao trong lòng Lý Trì Nguyệt lại dâng lên một cổ khát vọng muốn ngửi hương, hơn nữa còn là cường liệt chưa từng có.

“.....” Đồ Cửu Mị có gì để nói, sở thích ngửi hương cổ quái của phu nhân hình như càng lúc càng nặng rồi, diễn biến thành tùy thời tùy chỗ ngửi hương.

“Vậy hay là quay về rồi hãy ngửi đi.” Đồ Cửu Mị vẫn luôn cảm thấy ở bên ngoài thật không tốt, bị người khác nhìn thấy sẽ không tốt, dù sao phu nhân còn chưa từng phát hiện lúc nàng ngửi hương hành động thật sự quá mức thân mật, tuy rằng nàng hiện tại sẽ không hiểu lắm nhưng người khác nhìn vào hiểu lắm thì làm sao bây giờ! Thật ra cho dù người khác nhìn thấy thực sự cũng sẽ không hiểu lắm cái gì, chỉ là bản thân các người trì hoãn mà thôi.

“Cũng tốt.” Lý Trì Nguyệt vui vẻ chấp nhận đề nghị của Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị nằm trên nhuyễn tháp để nàng ngửi hương quả thật tương đối quen thuộc một chút, nàng muốn ngửi chỗ nào thì ngửi chỗ đó, Lý Trì Nguyệt nói: “Vậy đi thôi.”

“Àn.” Đồ Cửu Mị lôi kéo bàn tay thon dài của Lý Trì Nguyệt quay về trong biệt viện, hí kịch kia hoàn toàn bị nàng vứt ra sau đầu.

Tâm tư của Lý Trì Nguyệt đều đặt trên việc ngửi hương hoàn toàn không phát hiện tay mình bị Đồ Cửu Mị lôi kéo, cho dù phát hiện đại khái cũng sẽ do dự một chút là nên vậy ra hay không, sau đó hơn một nửa khả năng là không vậy ra.

Trước đây Trương má má chỉ nghĩ quận chúa thích ngửi hương nên mới đối đãi đặc biệt với Mị phu nhân, nhưng lúc nàng nhìn đến quận chúa nhà mình cùng Mị phu nhân tay nắm cùng nhau trở về sau đó liền chui vào trong phòng, còn không cho An Nhi đi vào, trong lòng liền có một ý nghĩ không hay, ai biết các nàng ở trong phòng làm cái gì. Trong cung nàng đã thấy nhiều chuyện, chuyện nữ nữ so với người bình thường có thể nói quen thuộc hơn rất nhiều, quận chúa không thích Hầu gia đến bây giờ còn là xử nữ, có thể là quận chúa không thích nam tử mà thích nữ tử, Mị phu nhân lớn lên lại câu người còn có mị hương quận chúa thích, quận chúa thích cũng không kỳ quái, khiến Trương má má càng nghĩ càng kinh hãi. Nếu như quận chúa cùng Mị phu nhân có tư tình nàng thật đúng là ngăn cản không được, hơn nữa cũng không có ý ngăn cản, dù sao thì việc riêng của chủ tử hạ nhân không có quyền hỏi đến. Quan to quý nhân nuôi luyện đồng cũng đã là chuyện thường tình, Trương má má nhìn quen các loại cuộc sống hỗn loạn của chủ tử, kinh thành còn có một ngũ công chúa diễm danh truyền xa, các quận chúa thanh danh trong sạch hơn ngũ công chúa thì cũng sắp thành ni cô rồi, quận chúa chẳng qua là nuôi trong nhà một tiểu thiếp xinh đẹp mà thôi, cũng không có gì đáng nói. Trương má má chính là người nôm tính đặc biệt nặng, lại không công bằng, chủ tử có thể có đời sống cá nhân hỗn loạn nhưng hạ nhân thì phải tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc, cho nên a, nàng chán ghét Liễu Phi Nhân, đối với quận chúa có thể cũng thích nữ sắc thì lại mắt nhắm mắt mở.

Trong lòng Trương má má lại đang suy nghĩ, nàng đã đánh giá thấp đồ tể nữ nhi này rồi, bề ngoài có vẻ như một cái xuẩn trứng nhưng so với hồ ly tinh Liễu Phi Nhân kia còn biết cách câu người hơn, ngay cả quận chúa luôn luôn thanh tâm quả dục cũng bị câu động, không có thủ đoạn nhất định không làm được. Dù sao thì quận chúa chính là bị động nếu không nàng vĩnh viễn cũng sẽ không chủ động trêu chọc nữ nhân, Đồ Cửu Mị hạ thủ trên người quận chúa, tìm đến quận chúa, lấy lòng quận chúa, rõ ràng là có ý câu dẫn.

Đồ Cửu Mị đại khái vĩnh viễn sẽ không biết những người đó luôn quá mức xem trọng nàng đi, đem nàng phỏng đoán theo phương diện tâm cơ thâm sâu câu dẫn dụ dỗ, Đồ Cửu Mị vĩnh viễn không đạt được các loại tiêu chuẩn đó.

Bất quá còn có một loại khả năng, người ta và quận chúa thực sự chỉ là đơn thuần ngửi hương, Trương má má rõ ràng thấy thủ cung sa của quận chúa vẫn còn, thật ra cũng không phải tất cả công chúa quận chúa

một chút có điểm thủ cung sa, dù sao cũng là hoàng tộc, có quyền lợi hưởng thụ một chút mà không bị thúc chế, nhưng cũng có một số khác tỷ như tam công chúa, là nữ nhi của Hoàng Hậu, cần phải làm gương tốt, về phần ngũ công chúa do hoàng quý phi sinh ra, điểm hay không cũng vô dụng, còn không phải trước đại hôn thì đã mất thủ cung sa, đó còn là chuyện toàn bộ kinh thành đều biết, ngũ Phò mã đội cái nón xanh thật lớn, bị tức đến đoản mệnh, sau khi làm quả phụ ngũ công chúa không tái hôn nữa, hành vi càng phóng đảng, diễm danh truyền xa.

Trở lại gian nhà của phu nhân cùng Đồ Cửu Mị, hai người đóng cửa phòng, Đồ Cửu Mị nằm trên nhuyễn tháp, dáng vẻ kiều mị mặc cho cho người làm thịt, phu nhân vui đầu vào cổ nàng, làm sao lại không khiến người khác cảm thấy kỳ quái đây. Thật ra Lý Trì Nguyệt cũng không phải cố ý không cho An Nhi vào, lúc nàng ngửi hương chỉ là cảm thấy dường như không có mặt An Nhi Đồ Cửu Mị sẽ thả lỏng một ít, nàng đây là đang săn sóc Đồ Cửu Mị, tuy rằng nàng thực sự không giải thích được, An Nhi ở trong phòng Đồ Cửu Mị có cái gì phải khó xử.

Hương thơm này vì sao ngửi thế nào cũng không cảm thấy chán, trái lại càng ngửi càng thích đây! Mũi của Lý Trì Nguyệt di chuyển dọc theo cổ của Đồ Cửu Mị, tựa hồ muốn đem tất cả hương khí đều hít vào. Lý Trì Nguyệt đem mũi chậm rãi dời xuống, nàng cảm thấy dường như những bộ vị khác nhau mùi hương cũng sẽ có chút bất đồng, tựa như hương vị trước ngực cùng trên cổ có bất đồng rất nhỏ, cũng không biết có phải là ảo giác của nàng hay không. Lý Trì Nguyệt muốn ngửi rõ ràng một chút nên không tự giác càng dán gần ngực Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị quen được phu nhân ngửi hương ở cổ, nhưng hôm nay dường như có chút không thích hợp, phu nhân đem mũi tiến đến trước ngực nàng làm gì a, hơn nữa còn dán đến gần như vậy, nếu gần thêm chút nữa thì có thể chạm vào rồi.

Mũi của Lý Trì Nguyệt không cẩn thận chạm vào bộ vị cao vót của Đồ Cửu Mị, mới chân thật từ mùi hương chuyển sang chú ý bộ vị này, chỗ này của Đồ Cửu Mị đúng là lớn, cho dù nằm hay là đứng đều lớn, không biết rốt cuộc có bao nhiêu lớn đây?

Lý Trì Nguyệt là người bốc đồng, nghĩ gì làm đó, nàng một tay phủ lên ngực Đồ Cửu Mị, dùng tay ước lượng kích thước, quả nhiên rất lớn, một tay cũng không thể phủ hết.

“Thảo nào ăn nhiều thịt như vậy cũng không thông minh lên được, thì ra đều bỏ đến chỗ này rồi.” Lý Trì Nguyệt còn cố ý nhẹ nhàng nết một cái, dùng tay thử cảm giác, xúc cảm không kém.

“Phu nhân!” Đồ Cửu Mị kinh hô, sao phu nhân có thể tùy tiện sờ chỗ đó của người ta, hành vi càn rỡ này của phu nhân thiếu chút nữa khiến nàng từ trên nhuyễn tháp kinh hách nhảy dựng lên, tuy không đến mức nhảy dựng lên nhưng cũng khó tránh xấu hổ khuôn mặt đỏ bừng.

“Sờ một chút thử kích thước mà thôi, không có gì to tát, hô to gọi nhỏ cái gì.” Lý Trì Nguyệt không những không cảm thấy đuối lý, trái lại còn khê trách cứ, cũng không cắt miếng thịt nào của nàng, có cái gì to tát.

Phu nhân nhất định không cảm thấy nàng đang khinh bạc bản thân, đột nhiên Đồ Cửu Mị có chút đồng cảm với muội muội, lúc trước khi nàng sờ ngực muội muội nàng cũng không cảm thấy có gì không được, có phải muội muội lúc đó cũng giống như nàng bây giờ cảm thấy bản thân bị khinh bạc hay không?

“Nếu như phu nhân cảm thấy không có gì to tát, vậy cũng cho ta sờ một chút đi.” Đồ Cửu Mị nghĩ, nếu như có thể công bình để nàng cũng được sờ một chút, ngược lại cũng có thể chấp nhận, như vậy nàng sẽ không bị thiệt thòi.

Lý Trì Nguyệt hơi nường mảy, Đồ Cửu Mị đại khái là chán sống rồi đi.

“Thế nào, người dám khinh bạc bản phu nhân?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí mềm nhẹ hỏi, nhưng cho dù là kẻ ngu si cũng nghe ra ý uy hiếp trong đó.

Đến phu nhân thì đó chính là khinh bạc còn nàng bị sờ vì sao lại không phải là chuyện to tát gì, đây rõ ràng là bất công.

“Không dám!” Không công bằng! Trong lòng Đồ Cửu Mị tức giận muốn chết, có trời mới biết nàng hiện tại có bao nhiêu muốn chồm lên người phu nhân sau đó cắn hai ngụm.

43. Chương 42

“Bụng lớn rất nhiều.” Lý Trì Nguyệt dờ tay về phía cái bụng đã hơi nhô lên của Đồ Cửu Mị.

“Ân, hiện tại bắt đầu không đẹp nữa rồi.” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến bụng nàng ngày sau sẽ không ngừng to lên liền có một chút rầu rĩ nói.

“Tư thái quả thật bắt đầu biến xấu xí rồi, cũng may mặt của ngươi còn có thể nhìn được.” Lý Trì Nguyệt tán thành, cũng may hương thơm không thay đổi, trái lại trở nên càng đậm.

Ô ô ô, người ta là đến tìm kiếm an ủi, không phải tới tìm đả kích, hình như nàng có chút lưu ý việc mình có xinh đẹp trong mắt phu nhân hay không.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy tâm tình của Đồ Cửu Mị kém đi, không nghĩ đến nha đầu này lại lưu ý bề ngoài trong mắt nàng như vậy, bất quá nữ nhân trọng dung mạo, Lý Trì Nguyệt ngược lại cũng có vài phần thấu hiểu.

“Ai mang thai mà không như vậy, có cái gì phải buồn phiền.” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng.

Phu nhân đây là an ủi sao, hẳn là đi, nhưng vẫn còn có chút lưu ý thì làm sao bây giờ a.

“Như phu nhân cũng tốt, không sinh hài tử có thể luôn luôn xinh đẹp.” Đồ Cửu Mị có chút ước ao nói.

“Nói lời nói ngu xuẩn gì đấy.” Lý Trì Nguyệt trách mắng, nhưng ngữ khí cũng là ôn nhu.

“Cũng sắp năm tháng rồi, tiếp qua năm tháng nữa thì có thể hạ sinh, nghe nói sinh hài tử rất đau, ta vừa nghĩ đến liền rất sợ.” Đồ Cửu Mị nghĩ nếu như có thể không sinh hài tử thì tốt rồi.

“Mẫu thân ngươi cũng đã sinh đến mười người, ngươi sinh một lần liền sợ, chẳng phải là làm mất mặt mẫu thân ngươi sao.” Lý Trì Nguyệt cười trêu tức nói.

“Ha ha, nếu như mẫu thân ta biết được nhất định cũng sẽ nói ta như thế.” Đồ Cửu Mị cười khúc khích.

“Được rồi, ngươi để người về nhà ngươi báo tin chưa?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi.

“Báo tin rồi, rốt cuộc chỉ là thiếp, hơn nữa hài tử còn chưa sinh ra, mẫu thân ta không dám ngang nhiên đến thăm ta, chỉ sợ ta khó ăn nói.” Nàng làm thiếp cho Hầu gia, mẫu thân sợ là rất không hài lòng rồi, dù sao mẫu thân vẫn đều nói thà làm đầu gà không làm đuôi phượng, làm chủ mẫu là tốt nhất.

“Tuy là xuất thân đồ tể, trái lại rất biết giữ bản phận.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy gia đình đồ tể này tự biết phân lượng của mình đã là vô cùng hiếm thấy.

“Dĩ nhiên, nhà ta đời đời làm đồ tể, đời đời đều là lương dân.” Đồ Cửu Mị nói đến nhà mẹ đẻ liền mặt mày hớn hờ.

” Ngươi nhớ nhà sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

” Ân.” Đồ Cửu Mị gật đầu, rất nhớ nhà.

” Chờ đại thọ của lão phu nhân qua đi, bản phu nhân cho phép ngươi về nhà mẹ đẻ.” Lý Trì Nguyệt nghĩ nếu như mẫu phi của nàng vẫn còn sống, nàng cũng luyện tiệc gả đi xa, Lý Trì Nguyệt suy bụng ta ra bụng người, ngược lại cũng thông cảm cho nỗi nhớ nhà của Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân là tốt nhất.” Đồ Cửu Mị tự đáy lòng nói, phu nhân cho dù có một vụn cái không tốt đều không bằng một cái tốt của phu nhân.

“Bản phu nhân chỉ niệm tình ngươi đang mang thai, mới đặc biệt ân chuẩn.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy cần phải tỏ rõ lập trường nếu không nữ nhân nào trong hậu viện cũng đòi về nhà mẹ đẻ, vậy Hầu gia phủ chẳng phải sẽ rối loạn sao.

“Mặc kệ thế nào, có thể để ta về nhà đều là tốt.” Đồ Cửu Mị tâm tư đã bay đến chỗ khác, nàng nghĩ muốn mua vài con heo mang về nhà, mua heo còn sống, tốt nhất đều là trư mẫu (heo nái), nếu như ăn không hết

liền giữ lại nuôi, lợn mẹ đẻ lợn con, sẽ sinh ra thật nhiều tiểu trư, như vậy nhà nàng sẽ không sầu lo không có heo để giết, không thịt heo để ăn, ngẫm lại Đồ Cửu Mị kết luận chủ ý của nàng thật quá hay, Đồ Cửu Mị đang tính toán tiền dành dụm của nàng có thể mua bao nhiêu con heo.

“Phu nhân người giúp ta tính toán, năm mươi lượng mua được bao nhiêu con heo?” Đồ Cửu Mị hưng phấn hỏi.

“Người muốn mua heo mang về nhà? Người xác định không mua cái gì khác? Tỷ như thứ gì quý hiếm bọn họ chưa thấy qua, cũng dễ mang theo một chút.” Lý Trì Nguyệt thầm nghĩ quả nhiên là đồ tể nữ nhi, về nhà cũng không quên mang heo, vấn đề là năm mươi lượng có thể mua được hơn mười con heo, Đồ Cửu Mị xác định muốn kiêng mười con heo về nhà sao, đường hoàng về nhà như vậy thế nào cũng có cảm giác nhà giàu mới nổi, thô tục hơn nữa còn điên rồi, hơn nữa nếu truyền ra ngoài sẽ bị người chê cười đi. Lý Trì Nguyệt chỉ biết là trong hoàng tộc, chuyện này chính là chuyện cười, còn trong dân gian chỉ có thể là khoe khoan thôi.

“Người nhà ta thích thịt heo, nên sẽ không thích những thứ quý hiếm nhưng không thực dụng gì đó có cái gì đáng vui vẻ hơn so với ăn thịt đây!” Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy mang vài con heo về nhà là chủ ý tốt nhất.

Đồ Cửu Mị mang heo về nhà ý chí vô cùng kiên định, Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân nhiều lời cũng là vô ích, chỉ hy vọng đến lúc đó Đồ Cửu Mị đừng nháo ra động tĩnh quá lớn.

Dĩ nhiên, trong lúc Đồ Cửu Mị hưng phấn vì chuyện về nhà, liền đem chuyện lễ vật mừng sinh thần của lão phu nhân quên phăng đi mất, ngày hôm đó cũng là Lục Đào nhắc nhở Đồ Cửu Mị mới nhớ lại việc này, đi mua không còn kịp rồi, dù sao thì phu nhân đã nói cho dù nàng tặng cái gì lão phu nhân đại khái cũng không hiếm lạ, vậy tặng tâm ý đi, dù sao thì tâm ý tương đối trọng yếu.

Hôm nay trong phủ vô cùng náo nhiệt, người bên nhà mẹ đẻ của lão phu nhân cũng đều mời tới, lão bằng hữu vân vân, nói chung quyền quý trong Bình Âm Huyện đều đến. Lễ vật ngoại nhân dĩ nhiên đều đưa vào kho phòng, mọi người đều chờ xem các con dâu của lão phu nhân dâng tặng lễ vật, phải hiểu được Hâu gia phủ này thế thiếp có tiếng mỹ mạo, Liễu Phi Nhân là hoa khôi của Bình Âm Huyện thì không nói, cầm nghệ của Thôi Loan Thúy ở Hà Nam nói ra ai cũng biết, mọi người đều chờ các nàng hiển nghệ, về phần các phu nhân khác, kém cỏi nhất cũng có thể nuôi đẹp mắt.

Hạng Huy này thực sự là nam nhân được ngưỡng mộ nhất Bình Âm Huyện, tuy rằng cưới quận chúa không biết để trướng của Túc Thân Vương phủ nhưng của hồi môn trọng hậu, quận chúa lại là một đại mỹ nhân, thế nào cũng không thua thiệt, hơn nữa còn rộng lượng chủ động vì phu quân nạp rất nhiều mỹ thiếp.

Lúc nữ quyến Hâu gia phủ xuất hiện, nam tân khách đều nhìn thẳng mắt, có thể nói thượng đẳng mỹ nhân của Bình Âm huyện đều ở trong Hâu gia phủ đi, dĩ nhiên tuy rằng phu nhân cũng mỹ nhưng rốt cuộc là hoàng tộc có thể nói là người thân phận tôn quý nhất Bình Âm Huyện, không ai dám khinh nhờn cho nên ánh mắt không kiêng nể gì cả liền rơi xuống trên người các thị thiếp. Đồ Cửu Mị bị nhìn như vậy cảm thấy rất không thoải mái, cũng may bụng nàng đã to lên, cũng vì vậy mà nàng tránh được một ít ánh mắt đáng ghét, nhưng rốt cuộc vẫn tương đối tập trung ánh nhìn, ai bảo nàng khuôn mặt lại đẹp hơn cả hoa mẫu đơn lẫn át hoa thơm cỏ lạ, bất quá cũng may bên cạnh nàng có phu nhân cùng Liễu Phi Nhân, một loại là mọi người không dám nhìn, còn một loại khác lại ăn mặc cột nhà, khí chất cột nhà đã từng là thất phu nhân Liễu Phi Nhân, Đồ Cửu Mị mới có vẻ không bị nhìn chăm chăm. Mà thất phu nhân nhất quán thanh cao, dáng vẻ uyên thâm quá ít người hiểu, cũng là đặc biệt lẻ loi đứng ở nơi này, cũng là bị nhìn, còn những phu nhân khác so với bốn người này liền trở nên bình thường.

Hạng Huy tặng lễ trước, hẳn tặng một đôi phỉ thúy ngọc như ý, sau đó là Lý Trì Nguyệt, nàng tặng một quả đại kim đào mừng thọ, tuy rằng vừa nhìn phân lượng không nhẹ nhưng là quận chúa của Túc Thân Vương, lễ này tặng đến quá mức bình thường, khiến lão thái có vài phần thất vọng, nàng vẫn ngóng trông quận chúa giống như năm trước tặng một thứ trân quý gì đó, nếu không tặng một ít hương liệu quý tộc nữ quyến thích nhất cũng rất tốt. Cho dù Lý Trì Nguyệt cái gì cũng không tặng thì lão thái thái cũng không dám nói cái gì, huống kim đào này phân lượng rất đủ, cũng không có gì để bắt bẻ.

Nhị phu nhân Bình Nhi tặng một viên trân châu, cũng không có gì để soi mói, tam phu nhân Diêu Huệ tặng một chậu sơn tùng vạn năm, trọng ở ngụ ý tốt, tứ phu nhân Hồ Cánh tặng lão phu nhân ngọc phật châu, xem như thông qua, ngũ phu nhân cùng thất phu nhân hiển nghệ, thất phu nhân đánh đàn, ngũ phu

nhân xướng khúc, lấy lòng tân khách cũng lấy lòng lão phu nhân, lục phu nhân Tôn Bình Bình không biết ở đâu tìm được một bức danh gia tranh chữ tặng lão phu nhân. Cho dù là bát phu nhân rất không giàu có cũng tặng một vòng ngọc khắc chữ thọ, tuy rằng ngọc sắc bình thường nhưng rất cuộc cũng nhìn ra được vài phần tâm tư.

Lúc Đồ Cửu Mị bùng ra một chén thịt viên mọi người đều ngây ngẩn, tặng thọ lễ lại tặng thịt viên, đúng là ngạc nhiên, trong đầu lão phu nhân vô cùng khó chịu, nhưng gừng càng già càng cay, bề ngoài vẫn như trước bất động thanh sắc, nàng hiểu được không cần bản thân đứng ra cũng sẽ có người muốn đứng ra làm khó dễ Đồ Cửu Mị.

Ngay cả Lý Trì Nguyệt đều bị bát thịt viên của Đồ Cửu Mị làm cho kinh ngạc, tuy rằng nàng cũng tặng rất có lệ nhưng ít ra thỏa đáng, còn Đồ Cửu Mị dám tặng có lệ hơn cả nàng, đây rõ ràng là đang đập lên mặt mũi của lão phu nhân. Lý Trì Nguyệt cũng giống như lão phu nhân, bất động thanh sắc chờ Đồ Cửu Mị mở miệng.

“Ta thực sự không biết tặng lão phu nhân cái gì mới tốt, phu nhân nói, tâm ý mới quan trọng, vì vậy ta tự mình xuống bếp làm cho lão phu nhân một chén thịt viên, vị đạo rất tốt, hy vọng lão phu nhân có thể thích.” Đồ Cửu Mị vô tâm vô phách nói.

Nha đầu này còn biết kéo nàng xuống nước, trong lòng Lý Trì Nguyệt hừ lạnh.

Đồ Cửu Mị dâng thịt viên nửa ngày cũng không thấy người hầu hạ bên cạnh lão phu nhân xuống lấy, trước đó các phu nhân khác tặng thọ lễ ma ma bên cạnh lão phu nhân đều xuống thu lấy, xem ra lão phu nhân không thích rồi, lãng phí công sức nàng xuống bếp cả ngày a.

Những người khác nhìn thấy lão phu nhân thái độ như vậy, liền biết lão phu nhân không hài lòng, vốn đang có chút kiêng kỵ, lập tức an tâm chuẩn bị không kiêng nể gì cả mà công kích Đồ Cửu Mị.

“Đồ Cửu Mị, chẳng lẽ ngươi không biết biểu tỷ luôn ăn chay niệm phật, không thích ăn thịt, ngươi tặng thịt viên là có ý gì? Hơn nữa Triệu đại phu trước đây nói qua biểu tỷ một khi ăn những thứ dầu mỡ sẽ chóng mặt, ngươi tặng thịt viên dầu mỡ như vậy là có ý đồ gì?” Biểu muội của Lão phu nhân cũng chính là mẫu thân của Hồ Căng, Hồ lão thái thái ra mặt chất vấn.

Đồ Cửu Mị nhìn người kia khuôn mặt so với lão phu nhân còn muốn lão hơn, so với Trương má má còn bất thiện hơn liền có một chút thấp thỏm, trong lòng cũng có chút buồn bực rồi, nàng cũng không quen biết nàng ta, nàng ta thế nào lại biết tên nàng. Bất quá nàng thực sự không biết lão phu nhân không ăn được thứ dầu mỡ, trước đó đã quên hỏi thăm một chút, đây là sơ suất của nàng, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân làm việc rất thiếu tâm nhãn.

“Ta không biết lão phu nhân ăn không được thứ này....” Đồ Cửu Mị vẫn chưa giải thích xong liền bị người cắt đứt.

“Ta thấy ngươi là cố ý dùng thịt này đến hại lão phu nhân!” Tội danh này cũng quá lớn đi, cái gọi là muốn tăng thêm tội gán ghép không từ.

“Cửu Mị chỉ là đồ tể nữ nhi, chưa thấy qua thế sự, làm việc không đúng mực, nhưng niệm tình nàng đang mang cốt nhục của hầu phủ, mẫu thân đừng chấp nhất cùng nàng.” Hạng Huy đứng ra hoà giải, nói như thế nào đi nữa Đồ Cửu Mị cũng là mỹ nhân nổi bật trong hậu viện, lại có thai hài tử của hắn.

“Nàng chính là ý vào trong bụng có hài tử nên mới không để tôn trưởng trong mắt, bất hiếu bất nghĩa.” Hồ thái thái từng bước ép sát.

“Ta không có!” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy tội danh này càng nói càng lớn rồi, lão phu nhân hẳn là cũng biết nàng không có ý đồ, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn dung túng người này nói bậy.

“Được rồi, ngươi cũng đừng nói nữa, việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, đừng phá hủy nhã hứng của bản phu nhân.” Lão phu nhân lời này chính là đồng ý với lời của Hồ lão thái thái. Lời này khiến trong lòng Đồ Cửu Mị có chút lạnh, thảo nào muội muội nói trong hầu phủ này nhân tâm hiểm ác đáng sợ.

“Biểu tỷ, phải trừng phạt nghiêm khắc, nếu không ngày sau ngươi làm thế nào quản hầu phủ này.” Hồ lão thái thái cũng không dự định cứ như vậy buông tha Đồ Cửu Mị.

“Phá hủy nhũ hững của mẫu thân, vậy phạt nhẹ Cửu Mị một phen, làm ấu thân hài lòng một chút.” Hạng Huy nghĩ, niệm tình trong bụng Đồ Cửu Mị đang mang cốt nhục của mình, mẫu thân hẳn là sẽ không quá làm khó Đồ Cửu Mị.

“Ta trái lại muốn nhìn một chút, ai dám tại đây khi dễ người trong viện của bản quận chúa.”

44. Chương 43

Lý Trì Nguyệt tự xưng quận chúa, không phải tự xưng phu nhân đây chính là có thâm ý, nếu như xưng phu nhân vậy nàng là con dâu của lão phu nhân, thân phận thấp hơn lão phu nhân nhưng nếu xưng lão phu nhân, thì đó là hoàng tộc, thâm ý trong đó lão phu nhân cũng sắp thành lão yêu bà thế nào lại nghe không ra đây. Chỉ là nàng không nghĩ đến, Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên sẽ vì một đồ tể nữ nhi mà ra mặt, thực sự vô cùng ngoài ý muốn. Từ Lý Trì Nguyệt vào cửa đến nói, đối với nàng không thể nói là cung kính nhưng trên lễ tiết cũng không có gì để bắt bẻ, hôm nay vì Đồ Cửu Mị lần đầu tiên Lý Trì Nguyệt khiến nàng xấu mặt.

“Bất quá một chén thịt viên, lão phu nhân không thích thì thôi, làm khó dễ một người mang thai tựa hồ không quá phúc hậu đi, truyền ra ngoài người ta còn tưởng rằng lão phu nhân trọng phú khinh bần.” Lý Trì Nguyệt cũng không quan tâm chuyện xé rách da mặt lão gia hỏa này, từ trước đến nay nàng là người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng ai khiến nàng không thoải mái thì đối phương cũng đừng mong được thống khoái. Đồ Cửu Mị là người trong viện của nàng, khi dễ Đồ Cửu Mị không phải là tát vào mặt nàng sao?

Bị Lý Trì Nguyệt nói bản thân làm khó dễ Đồ Cửu Mị, lão phu nhân có chút không nhịn được, trong lòng tuy rằng tức giận nhưng cũng không dám nói gì, nét mặt vẫn là hòa ái.

“Quận chúa nói đùa, lão thân đây đâu gọi là khó xử Cửu Mị, nàng đang mang cốt nhục Hạng gia chúng ta, yêu thương nàng còn không kịp thế nào sẽ làm khó dễ nàng đây! Đều là Hồ phu nhân càn quấy, người còn không lui ra, đừng làm cho ta mất mặt.” Lão phu nhân ôn hòa nói với Lý Trì Nguyệt xong liền chuyển hướng sang Hồ phu nhân, trách cứ Hồ phu nhân thoảng chốc liền đem trách nhiệm đổ lên người Hồ phu nhân. Hồ phu nhân trong lòng cho dù có vạn phần bất mãn cũng không dám nói gì nữa, chỉ có thể cúi đầu lui xuống.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến lúc nàng gặp phải sự công kích lớn nhất từ lúc chào đời tới nay lại được phu nhân, không, là được quận chúa một hai câu hóa giải xong rồi, quả nhiên có quyền thế rất khác biệt, trong phủ này vẫn là phu nhân tốt nhất. Đồ Cửu Mị dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Lý Trì Nguyệt, Lý Trì Nguyệt lại không để ý nàng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy người hầu hạ bên cạnh lão phu nhân rút cục xuống nhận lấy thịt viên của nàng, trong lòng cuối cùng cũng thở dài một hơi, ở đây rốt cục không còn chuyện của nàng nữa.

“Đại thọ của Lão phu nhân, là ngày đại hỉ, Phân Nhân cùng Loan Thúy hợp tấu hiến khúc cho lão phu nhân được không?” Liễu Phi Nhân rất cuộc là nhìn quen các loại cục diện, cho nên hợp thời đi ra hoà giải để tránh cục diện tiếp tục căng thẳng.

Thôi Loan Thúy trong lòng tuy rằng không tình nguyện nhưng Liễu Phi Nhân đã lôi nàng vào, cũng chỉ có thể đàn một khúc, trong lòng lại đang phỏng đoán quan hệ giữa Lý Trì Nguyệt và Đồ Cửu Mị, quả nhiên bất thường, phu nhân che chở Đồ Cửu Mị như bao che cho con nhỏ vậy!

Lão phu nhân gật đầu, mừng rỡ vì có bậc thang để leo xuống, các tân khách xem náo nhiệt rất vui vẻ, bất quá có thể nghe thêm một bài khúc, hoa khôi Liễu Phi Nhân xướng khúc, cũng là việc tốt đẹp, dù sao vừa rồi vẫn nghe chưa đủ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy lão thái bà ngược lại rất thức thời, thái độ xoay chuyển rất nhanh nên cũng không sinh sự nữa.

Yến hội rốt cục kết thúc, tân khách dần dần tán đi, chỉ giữ lại một số nữ quyến gia thuộc ở lại trong phủ qua đêm.

Trong lòng Đồ Cửu Mị nhớ thương bát thịt viên kia, lão phu nhân nhất định một viên cũng không nguyện ý ăn, nàng nghĩ không nên lãng phí nên liền muốn đi phòng bếp bưng về phòng mình ăn.

“Ta đã nói thịt viên không được, cũng may phu nhân đứng về phía người, nếu không cũng không biết phải làm thế nào! Người cũng đừng nhớ đến bát thịt viên đó nữa.” Lục Đào có cảm giác cực kỳ nguy hiểm, cũng may là hữu kinh vô hiểm.

“Như vậy còn hơn là hai tay trống trơn mà đến, bất quá hôm nay thực sự nhờ có phu nhân, nhưng lãng phí như vậy rất đáng tiếc, chờ lát nữa chúng ta cùng nhau ăn, người chắc chắn sẽ cảm thấy rất ngon.” Quả nhiên vẫn là câu nói kia, phu nhân một vạn cái không tốt đều không so được với một cái tốt, nghĩ đến phu nhân, trong lòng Đồ Cửu Mị liền rạo rực, nếu không phải sắc trời đã muộn, nàng còn muốn đến chỗ phu nhân nói lời cảm tạ đây!

Đồ Cửu Mị cố ý đi phòng bếp tìm bát thịt viên, quả nhiên là để nàng tìm được rồi, Đồ Cửu Mị vui vẻ bưng chén thịt chuẩn bị quay về trong phòng mình.

Trên đường từ phòng bếp về phòng, sẽ ngang qua đại hoa viên, lúc Đồ Cửu Mị vừa đến đại hoa viên lại nghe thấy một giọng nói hơn nữa còn đang nhắc tới phu nhân và nàng.

” Đêm nay cũng đừng trở về nữa, lão phu nhân là bị nàng bác mặt mũi, lại không làm gì được nàng, trong lòng không thoải mái mới mắng người vài câu, nàng rốt cuộc cũng là biểu tỷ người, là người trong nhà sẽ không thật sự sinh giận dữ với người, ai biết phu nhân lại ra mặt che chở Hồ mị tử kia.” Hồ Hồ Cẩm kéo mẫu thân đang chuẩn bị trở về nhà lại, thật ra nàng cũng rất tức giận, Đồ Cửu Mị không biết tại sao mệnh lại tốt như vậy, thoáng chốc đã mang thai, Lý Trì Nguyệt kia dĩ nhiên còn che chở nàng.

“Bản thân là gà mái không biết đẻ trứng, ngược lại đi che chở con gà biết đẻ trứng, cho dù ôm về nuôi thì có ích lợi gì, đều nói máu mủ tình thâm, không có quan hệ huyết thống thì có tác dụng gì, chính là nuôi một con bạch nhãn lang.” Hồ lão thái lạnh lùng nói.

Đồ Cửu Mị nghe vậy rất không vui vẻ, nàng thực sự chán ghét người khác nói về phu nhân như vậy.

“Các người thực sự đáng ghét, người nói phu nhân không biết đẻ trứng, vậy nữ nhi của người gả vào Hầu gia phủ lâu như vậy sao cũng không thấy nàng đẻ trứng, nói không chừng nữ nhi của người cũng không biết đẻ trứng, cả nhà người cũng không biết đẻ trứng.” Đồ Cửu Mị tức giận nói, bản chất của nàng vẫn có hai ba phần cường hãn của mẫu thân, nàng chính là không nghe được người khác nói phu nhân không tốt, cũng không cho phép người khác lăng mạ người nàng quan tâm.

“Người nói vậy, nữ nhi của ta mới không phải con gà mái Lý Trì Nguyệt không biết đẻ trứng kia, nàng thân thể rất khỏe mạnh, người còn nói vậy cần thận ta xé miệng của người!” Hồ lão thái thái bị chọc giận, quả thật là đã nói trúng chỗ đau của nàng rồi, đừng nói nữ nhi của nàng lập gia đình lâu như vậy không sinh được con, cho dù là con dâu của nàng cũng không sinh ra tôn tử cho nàng, vì vậy vừa xấu hổ vừa tức giận biến thành phần nộ.

“Lớn mật, cư nhiên dám nghị luận thị phi sau lưng quận chúa!” Trương má má trung khí mười phần tức giận quát, những kẻ này dĩ nhiên dám vũ nhục quận chúa, quả thực là chán sống rồi.

Đồ Cửu Mị cùng Hồ gia mẫu nữ nhìn về phía phát ra giọng nói, thấy được Lý Trì Nguyệt trên mặt nhìn không ra biểu tình, Trương má má vẻ mặt giận dữ, còn có An Nhi hé ra khuôn mặt lạnh. Hồ gia mẫu nữ vừa nhìn liền bị hù dọa, hồng rồi, Lý Trì Nguyệt thế nào lại đột nhiên xuất hiện, chuyện này biết làm sao cho tốt, vì vậy hai người lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ.

Đồ Cửu Mị đang suy nghĩ, phu nhân nghe thấy những lời vũ nhục đó không biết có tức giận hay không?

Lý Trì Nguyệt bỏ quả hai mẹ con đang quỳ trên mặt đất xin tội, trong lòng cười nhạt, chọc tới Lý Trì Nguyệt nàng còn muốn toàn thân trở ra sao!

“Trương má má, miệt thị hoàng tộc nên xử trí thế nào?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí khinh phiêu phiêu hỏi, miệt thị hoàng tộc là đại tội, cái mũi lớn này đè xuống, hai người kia sẽ chịu không nổi.

” Xử tử!” Trương má má ngữ âm thật sâu nói, hai mẹ con kia nghe hai chữ đó sắc mặt cũng biến trắng.

“Lão thân sẽ không dám nữa, xin quận chúa tha mạng...” Hồ lão thái thái nhũn chân cầu xin.

” Phu nhân, mẫu thân tuổi tác đã cao, nhất thời hồ đồ, tha cho nàng đi.” Hồ Cẩm cũng cầu xin.

“Niệm tình các người là vi phạm lần đầu, bản quận chúa có thể miễn các người tội chết, nhưng tội sống có thể miễn, tội sống khó tha, vả miệng đi, đánh đến khi quận chúa hài lòng mới thôi.” Ngờ khí của Lý Trì Nguyệt như trước rất nhẹ rất nhu, cũng không giống như đang xử trí người khác.

Trương má má nghe được quận chúa nhà mình xử trí như vậy, lúc này mới lộ ra tiểu ý, chuẩn bị vãn tay áo giáo huấn lão gia hỏa nói năng lỗ mãng.

“Các người còn không mau tạ ơn quận chúa không giết.” Trương má má lớn tiếng nói.

Hai mẹ con kia chỉ đành lập tức tạ ân.

Tay của Trương má má luyện qua mười năm, đánh qua vô số người vô số cái mà luyện thành, vĩnh viễn biết dùng lực như thế nào mới có thể đánh người khác đau nhất, mà bản thân cũng sẽ không tay mỗi.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy liền choáng váng, tuy rằng nàng cảm thấy hai người này nói xấu sau lưng phu nhân vô cùng đáng ghét nhưng một câu đòi giết, dân chúng tâm thường như nàng chưa từng thấy thức qua, đến khi Trương má má hùng hổ bước đến, đem Hồ lão thái thái đánh đến tru lên như lợn bị chọc tiết trong lòng nàng liền có vài phần bất an, nàng trộm nhìn phản ứng của phu nhân vài lần, chỉ thấy phu nhân dường như không nghe không thấy, trên mặt không có biểu tình, tựa hồ nhìn quen tình cảnh như vậy rồi.

Trương má má xuống tay quả thật rất độc, độc đến khiến Đồ Cửu Mị cũng không nở nhìn thẳng, chỉ cảm thấy nói một câu liền bị phạt nặng như vậy thì có chút thái quá. Đồ Cửu Mị nhớ đến trước đó phu nhân cũng đã từng đòi vả miệng cùng chặt tay nàng, khi đó nàng căn bản là không để trong lòng, cũng không sợ, nhưng lần này nàng mới phát giác những hình phạt đó thật sự có thể rơi vào trên người nàng, nghĩ tới đây, hiện tại nàng mới cảm thấy sợ hãi.

Tứ phu nhân Hồ Cẩm nhìn thấy lão thái thái mặt xạm phù như đầu heo, khóc đến thảm thiết, trong lòng cũng không nở.

“Phu nhân, người niệm tình mẫu thân là biểu muội của lão phu nhân, niên kỷ lại lớn như vậy rồi mà bỏ qua cho nàng lần này đi.” Tứ phu nhân vì lão thái thái nhà mình cầu tình.

” Tha nàng không phải không được, từ trước có phụ trái tử đền, người có quan hệ huyết thống thay nàng chịu phạt cũng không phải không được, người thấy sao?” Lý Trì Nguyệt mỉm cười hỏi ngược lại.

Hồ Cẩm nhìn bàn tay Trương má má mười phần khí lực, trong lòng liền sinh ra sợ hãi, thầm nghĩ cái tát này nếu như rơi xuống trên mặt như hoa như ngọc của nàng, vậy chẳng phải là hủy dung rồi sao, nghĩ vậy lại lập tức lui bước.

“Mẫu thân, đáng tiếc huynh trưởng không ở đây, ta thực sự không giúp được người nữa.” Hồ Cẩm nuốt nước mắt, khóc nói.

Đồ Cửu Mị nghe vậy khẽ nhíu mày, nếu như mẫu thân nàng bị đánh nàng tuyệt đối ngay cả nửa điểm do dự cũng không mà sẽ thay mẫu thân chịu phạt, nhưng tứ phu nhân thế nào lại đem trách nhiệm đổ lên trên người huynh trưởng, thực sự cũng không phải người tốt gì.

Lý Trì Nguyệt sớm đoán được đáp án của Hồ Cẩm, miệt thị nhìn nàng một cái, trong lòng cười lạnh.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy thái thái kia niên kỷ quả thật đã lớn, khoe miệng đều đánh ra tơ máu, nước mũi nước mắt chảy đầy mặt, vừa kêu vừa rên thực sự ghê tởm, lại thực sự rất đáng thương, trong lòng có chút không nở.

“Nàng đã lớn tuổi, không chịu nổi bị đánh, hay là thôi đi.” Đồ Cửu Mị cuối cùng mở miệng cầu tình.

“Các nàng cũng sẽ không niệm phần nhân tình này của người.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm mỉm cười, Đồ Cửu Mị là thiện lương cũng không có nghĩa là mẹ con sẽ biết ơn nàng.

“Ta lại không muốn các nàng nợ ân tình, chỉ là có chút không đành lòng, dù sao đánh cũng đã đánh rồi, lần sau các nàng hẳn là không dám nói bậy về phu nhân nữa.” Đồ Cửu Mị chỉ là thuận túy thương hại mà thôi.

“Trương má má, tay người đánh mỏi rồi sao?” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị, liền mở miệng hỏi Trương má má, khuôn mặt đó quả thật quá khó coi, Đồ Cửu Mị là người có thai không tốt đối với thai nhi.

Trương má má lúc này mới ngừng tay, nàng đến Hầu phủ lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên tận hứng giáo huấn những tiện nhân.

“Có một chút mỏi rồi.” Trương má má cung kính trả lời.

“Vậy tha các người một lần, chúng ta quay về viện đi.” Lý Trì Nguyệt nói xong liền xoay người quay về viện.

Đồ Cửu Mị muốn đi cùng nhưng lại không dám đi, chỉ có thể đứng bất động.

“Người không đi sao?” Lúc Lý Trì Nguyệt đi ngang qua sát bên người Đồ Cửu Mị, nhẹ giọng hỏi nàng.

Đồ Cửu Mị lúc này mới dám bạo gan đi theo, thấy phu nhân để Trương má má giáo huấn Hồ lão thái thái như vậy, trong đầu nàng rất khó không sản sinh sợ hãi đối với phu nhân.

45. Chương 44

Đồ Cửu Mị cẩn cẩn dực dực đi theo phía sau phu nhân, nhìn bóng lưng của phu nhân có cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ, hôm nay vẫn luôn không thích phu nhân dùng thân phận áp chế nàng, nhưng sau khi trải qua những chuyện hôm nay Đồ Cửu Mị mới chợt tỉnh ngộ, trong thế đạo này tầm quan trọng của thân phận vượt xa so với suy nghĩ của nàng rất nhiều. Nếu không phải thân phận của phu nhân là quận chúa, thì hôm nay nàng làm sao có thể toàn vẹn trở ra, nếu không phải thân phận, phu nhân sẽ bị người ta nói xấu mà không làm gì được, nếu không phải thân phận, phu nhân sẽ không thể muốn giáo huấn ai thì giáo huấn, Đồ Cửu Mị phu nhân sâu sắc ý thức được khoảng cách giữa nàng cùng phu nhân như lúc này, khoảng cách giữa nàng và phu nhân không chỉ có địa vị mà ngay cả tâm tính cũng có khoảng cách. Lĩnh ngộ như vậy khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy trong lòng hoảng hốt, lại không biết nên giải quyết như thế nào.

Đồ Cửu Mị nhìn phu nhân, trong đầu không ngừng cảnh báo bản thân, người này không chỉ là phu nhân mà còn là quận chúa, nàng không thể giống như trước kia quá mức cần rõ, quá mức đắc ý vênh váo, chỉ cần quận chúa nặng tay một lần cũng đủ khiến nàng chịu không nổi.

Lý Trì Nguyệt phát giác Đồ Cửu Mị không giống trước kia đối với nàng không phân lớn nhỏ, động thủ động cước, đi ở phía sau, thái độ cung kính, loại cung kính này không giống biểu hiện cho có lệ như những lần trước, trái lại giống như hạ nhân bên cạnh nàng cung kính cùng kính nể phát ra từ nội tâm, dường như rốt cục ý thức được thân phận của nàng bắt đầu biết phân lớn nhỏ rồi. Lý Trì Nguyệt tuy rằng trước đây vẫn luôn nhắc nhở Đồ Cửu Mị nhưng đến khi nàng thực sự cung kính rồi Lý Trì Nguyệt lại phát hiện, nàng đối với phần cung kính này của Đồ Cửu Mị rất chán ghét, bên cạnh nàng người như vậy đã quá nhiều rồi, Đồ Cửu Mị không cần phải làm một trong số đó.

Sau khi trở lại gian nhà, Đồ Cửu Mị luôn luôn nói nhiều vẫn không mở miệng nói chuyện điều này làm cho trong lòng Lý Trì Nguyệt có chút khó chịu.

“Người sợ ta?” Sau khi Trương má má cùng An Nhi lui ra, Lý Trì Nguyệt đến gần Đồ Cửu Mị nhẹ giọng hỏi.

“Phu nhân là quận chúa, ta sợ bản thân mạo phạm phu nhân, vạn nhất một ngày nào đó làm cho phu nhân buồn bực, phu nhân sẽ cho Trương má má vả miệng ta.” Đồ Cửu Mị nói lời thật lòng.

“Trước kia lúc người cần rõ đối với ta còn ít sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi, lúc này mới biết sợ có phải là quá muộn rồi không a!

“Phu nhân lời này là có ý gì?” Đồ Cửu Mị sợ hãi cùng khẩn trương hỏi, không phải phu nhân muốn tính nợ cũ chứ!

“Ta có lần nào thực sự phạt người sao?” Lý Trì Nguyệt dửng dưng về sợ hãi của Đồ Cửu Mị. Chỉ cảm thấy có chút không thoải mái, chỗ tốt của nàng đều đem cho chó ăn rồi sao, nha đầu này chính là một kẻ ngu xuẩn.

Lời này, Đồ Cửu Mị lập tức linh hội, đúng vậy, nàng từng ôm thắt lưng phu nhân, cũng chưa từng bị phu nhân phạt, cũng không thấy phu nhân phạt người trong viện của nàng, thật ra phu nhân đối với nàng là có chút bất đồng đi, nghĩ vậy Đồ Cửu Mị lập tức lảng lảng, sợ hãi lập tức tung ra sau đầu.

“Vậy phu nhân đáp ứng ta, sau này mặc kệ ta làm càn thế nào, cũng không chuẩn phạt ta, chí ít không thể đánh ta.” Phạt chép sách và vân vân vẫn có thể chấp nhận được, Đồ Cửu Mị trái lại rất thông minh vì bản thân tranh thủ đặc xá.

Yêu cầu như vậy không phải sẽ làm Đồ Cửu Mị càng lúc càng không có sợ hãi sao, tuy rằng nàng không hy vọng Đồ Cửu Mị sợ nàng nhưng cũng không hy vọng lá gan dễ dàng bành trướng của Đồ Cửu Mị càng lúc càng phì.

” Chỉ cần không vượt qua hạn độ nhẫn nại của ta, ta có thể không dùng cách xử phạt về thể xác đối với người, nhưng những hình phạt khác vẫn phải có.” Lý Trì Nguyệt cũng không dễ dàng mở đặc xá, chỉ đáp ứng một phần trong đó.

” Vậy hạn độ nhẫn nại của phu nhân ở nơi nào?” Đồ Cửu Mị hỏi, sau này phải cân nhắc hành sự.

“Ở mức nhất định.” Lý Trì Nguyệt nhẹ nhàng ném hai chữ cho Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị đơ mắt, nói cũng như chưa nói, mặc kệ thế nào, chút sợ hãi đối với phu nhân đã biến mất rồi.

“Phu nhân, người xem sắc trời đã muộn rồi.” Tay của Đồ Cửu Mị khoác lên cánh tay Lý Trì Nguyệt, vẻ mặt ân cần nói.

“Sau đó thì sao?” Lý Trì Nguyệt khó hiểu hỏi lại, thấy Đồ Cửu Mị ôm cánh tay nàng nhưng không có nửa điểm ý nguyện muốn hắt ra.

“Không bằng đêm nay chúng ta cùng nhau ngủ có được hay không?” Phì đảm của Đồ Cửu Mị quả thật rất dễ bành trướng, nàng rất tưởng niệm lúc trước cùng muội muội ngủ chung, lưng dán đêm cho đến đêm khuya, cảm giác đó vô cùng tốt, nếu như có thể cùng phu nhân ngủ, nói chuyện phiếm đến đêm khuya, thân mật như tỷ muội, Đồ Cửu Mị ngấm lại đều cảm thấy đây là chuyện rất tốt đẹp.

Yêu cầu đường đột này khiến Lý Trì Nguyệt có chút hết chỗ nói rồi, thầm nghĩ nàng mới vừa ban một chút đặc xá thì cái mặt từ trạng thái khô quắt của nha đầu này lại phì đến có thể nặn ra dầu rồi. Nàng lớn như vậy cũng chưa từng cùng người khác đồng sàng cộng chẩm, cho dù là mẫu phi cũng không từng ngủ chung, ngấm lại đều cảm thấy không được tự nhiên.

” Chẳng lẽ còn muốn ta nhắc nhở, nơi này của ta và phong của người cách nhau không có mấy bước.”

“Nhưng người ta chính là muốn cùng ngủ cùng phu nhân, giống như ở nhà ta thường xuyên ngủ cùng với muội muội, sau đó sẽ cùng nhau nói chuyện phiếm và vân vân, lại có thể thể hiện chúng ta là tình đồng tỷ muội, người không cảm thấy như vậy rất tốt đẹp sao?” Đồ Cửu Mị vẻ mặt khát vọng nói.

“Người ngốc như vậy, ta và người có thể có đề tài chung gì, nói gì đi nữa, ta có rất nhiều tỷ muội, không cần nhiều thêm một người, lúc ngủ có con quạ đen ở bên cạnh kêu loạn nghĩ đến đã cảm thấy phiền.” Lý Trì Nguyệt kiên định cự tuyệt. Phu nhân nói chuyện thật là đả thương người, lại cắm một dao vào lòng người ta, đổ máu rồi!

“Vậy phu nhân ngủ hương cũng có thể đi, phu nhân có thể tùy thời tùy chỗ ngủ hương.” Thật ra Đồ Cửu Mị vô cùng xấu hổ dùng vị đạo trên người ra dụ dỗ phu nhân, dù sao đó xem như sở thích riêng của phu nhân, lấy ra dụ dỗ đúng là không hay nhưng nàng thực sự không có lý do gì để thuyết phục phu nhân, nói gì đi nữa phu nhân ngủ lâu như vậy khiến Đồ Cửu Mị yên tâm vị đạo trên người trong mũi phu nhân tuyệt đối không khó ngủ.

Cái này miễn cưỡng có chút lực hấp dẫn, nhưng Lý Trì Nguyệt chưa bao giờ ngủ cùng người khác vừa nghĩ trên giường mình nhiều ra một người, tóm lại là vạn phần không được tự nhiên, cảm giác không được tự nhiên đã đánh bại mê hoặc tùy thời tùy chỗ ngủ hương.

“Người hôm nay vẫn chưa tắm rửa, còn vào phòng bếp, đại khái không thơm.” Lý Trì Nguyệt cũng là dùng lý do này thuyết phục bản thân.

“Ta đây trở về tắm rửa xong sẽ trở lại?” Đồ Cửu Mị thật đúng là bất khuất, vì bò lên giường của phu nhân mà nổi lực.

“Trở về rồi thì cũng đừng đến nữa, người không cảm thấy như vậy rất phiền phức sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại.

” Sẽ không a, cho dù phiền hơn nữa ta cũng nguyện ý a.” Dù sao thì phòng của nàng cách phòng của phu nhân không bao nhiêu xa, qua lại không mất bao nhiêu thời gian.

“Đồ Cửu Mị, người kiên trì không ngừng muốn lên giường của bản phu nhân, người xác định người không có sở thích giống Liễu Phi Nhân sao?” Lý Trì Nguyệt hoài nghi hỏi.

“Ta chỉ là muốn cùng nhau ngủ nói chuyện phiếm mà thôi, dù gì đi nữa chúng ta đều là nữ nhân, cho dù ngủ cùng nhau thì có thể làm được chuyện gì đây?” Đồ Cửu Mị vô cùng khoe hiểu hỏi ngược lại, tuy rằng nàng vẫn rất hiếu kỳ nữ nhân cùng nữ nhân trong lúc đó làm sao mới tính toán là dâm loạn hậu viện, trong mắt nàng, nữ tử và nữ tử rất thân mật bất quá cũng như lúc phu nhân ngửi hương mà thôi, hoặc là sờ ngực, cái khác nàng tưởng tượng không ra.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị vẻ mặt bình tĩnh, không giống như đang nói dối, đồng thời nghĩ đến hoàn cảnh xuất thân của Đồ Cửu Mị tương đối đơn thuần, không biết chuyện này cũng xem như rất bình thường.

” Nữ nhân trong lúc đó có thể làm rất nhiều việc.” Lý Trì Nguyệt là quận chúa, xuất nhập cung đình dĩ nhiên cũng không ít lần nghe qua chuyện nữ nữ, lại xem qua không ít sách tạp, đã từng theo ngũ công chúa xem qua không ít diễm thư cùng xuân cung đồ, nam nữ, nam nam, nữ nữ đều xem qua, đều cảm thấy ghê tởm, nàng thực sự không hiểu ngũ công chúa đối với thứ đó sao lại cảm thấy hứng thú như vậy, hơn nữa chạy mất các loại đều không từ. Không thể không nói ngũ công chúa quá sớm đầu độc thiếu nữ, khi đó ngũ công chúa mười sáu, Lý Trì Nguyệt mới mười một, thân thể bởi vì ốm yếu nên còn chưa bắt đầu phát dục, tâm trí cũng không kiên toàn thì đã bị ngũ công chúa dùng các loại dâm thư xuân cung đồ khẩu vị nặng đầu độc, sản sinh phản cảm cũng là đương nhiên.

“Còn có thể làm chuyện gì?” Đồ Cửu Mị vẻ mặt hiếu kỳ hỏi.

Lý Trì Nguyệt nhìn vẻ mặt hiếu kỳ của Đồ Cửu Mị, lại hồi tưởng đến những xuân cung đồ nữ nữ nàng đã xem qua, không biết tại sao liền đem người trong họa đồ đối thành khuôn mặt Đồ Cửu Mị, rốt cuộc không cảm thấy ghê tởm nữa, nếu như là thân thể Đồ Cửu Mị, hẳn là sẽ thơm, sản sinh tâm tư loại này khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy có chút xấu hổ. Đều là Đồ Cửu Mị làm hại, dĩ nhiên khiến nàng hồi tưởng đến những xuân cung đồ nàng đã từng chán ghét đến đến cực điểm.

“Nhĩ hảo hiếu kỳ như vậy làm gì, người còn không về.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm nói, còn hạ lệnh trục khách.

Đồ Cửu Mị khó hiểu vì sao khuôn mặt phu nhân lại có chút hồng, tuy rằng rút đi rất nhanh nhưng vẫn để nàng chú ý, hơn nữa phu nhân sao lại đột nhiên mất hứng đuổi người, bất quá nàng còn không muốn trở về, nàng vẫn chưa đáp tạ phu nhân, Đồ Cửu Mị nhớ đến còn có chuyện trọng yếu nhất chưa nói.

“Người ta còn không muốn trở về, còn muốn cùng phu nhân nói chuyện. Dù sao thì phu nhân hôm nay giúp ta một lần đại ân, ngấm lại hôm nay ta cũng có sai, chỉ trách bản thân thiếu tâm nhân, tặng thịt viên cho lão phu nhân, dĩ nhiên thật không ngờ lão phu nhân thích ăn chay niệm phật, nhất định không thích ăn thịt.” Đồ Cửu Mị có phần tỉnh ngộ.

“Người thật sự cho rằng nàng thích ăn chay niệm phật, ăn chay niệm phật đó là bởi vì làm nhiều việc thất đức.” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng, cho dù không làm thịt viên, Đồ Cửu Mị cũng tặng không ra hảo lễ vật, có thai trong người luôn khiến người khác đổ mắt kết quả đại khái cũng kém không được bao nhiêu.

” Vậy nàng không có thể ăn dầu mỡ, ta cũng không hỏi thăm trước, cũng là ta sơ ý.” Đồ Cửu Mị cảm thấy tóm lại là nàng quá thiếu tâm nhân.

“Hừ, nàng không thể ăn dầu mỡ, đó là các nàng muốn nói như thế nào thì nói thế đó, làm khó người mà thôi.” Muốn gán thêm tội nói gì mà không được.

“Nói như vậy, ta không sai?” Đồ Cửu Mị có chút không thể tin tưởng hỏi.

“Người khác đều biết phải giấu dốt, người thì ngược lại, rất sợ người khác không biết người là đồ tể nữ nhi.” Tặng một chén thịt viên thật sự là đủ gốc.

“Ta không cho rằng làm đồ tể nữ nhi thì có gì đáng xấu hổ, ngược lại ta cho rằng đó là quang vinh.” Đồ Cửu Mị bất mãn nói, nàng vẫn luôn lấy gia đình hành nghề đồ tể làm quang vinh, đó mới không phải khoe khuyết điểm a!

Lý Trì Nguyệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười, nàng đã biết Đồ Cửu Mị chính là nghĩ như vậy.

“Người cảm thấy không có gì, vậy thì không có gì đi.” Tặng một chén thịt viên cũng không có gì to tát, dù sao thì tại Hầu phủ này nàng có thể che chở Đồ Cửu Mị, ai cũng đừng nghĩ khi dễ người của nàng.

“Được rồi phu nhân, người thế nào vừa lúc xuất hiện trong hoa viên đây?” Đồ Cửu Mị lại nghĩ đến một vấn đề then chốt.

“Đi ngang qua.” Lý Trì Nguyệt không có dự định nói rõ ràng vấn đề này.

“Lẽ nào phu nhân là đến tìm ta?” Phu nhân đi hoa viên cũng không tính toán là đi ngang qua, nhất định là nhất định biết nàng không ở trong viện nên tự mình ra ngoài tìm, thật ra phu nhân rất quan tâm nàng, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị hài lòng bạo xuất tiểu ý, tuy rằng ngấm lại cảm thấy đây không giống như việc phu nhân sẽ làm, nhưng dù sao cũng thấy hài lòng.

“Người cũng tự mình đa tình quá rồi.” Lý Trì Nguyệt tuyệt đối không thừa nhận, bất quá nàng chỉ là ra ngoài tản bộ mà thôi.

46. Chương 45

“Ngẫm lại cũng đúng, phu nhân mới sẽ không tự mình đến tìm ta.” Đồ Cửu Mị gật đầu nói.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy trong lòng lại dâng lên một chút buồn bực.

“Phu nhân, có muốn ăn thịt viên hay không, tuy rằng nguội một chút nhưng vị đạo hẳn là không kém.” Vừa rồi chỉ lo cùng phu nhân nói chuyện đều đã quên thịt viên của nàng rồi.

Người thật đúng là xem nó như trân bảo đúng không?” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị đối với thịt có chấp nhất rất không bình thường.

” Người cũng chướng mắt?” Ngữ khí của Đồ Cửu Mị có chút thất vọng hỏi.

Nàng quả thật là chướng mắt, nếu như là trước kia nàng nhất định không hề có kỵ mà trả lời như vậy, nhưng nhìn thấy đáng về Đồ Cửu Mị thất vọng như vậy nàng lại nói không ra miệng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân không đáp, thật ra cũng đoán được ý tứ của phu nhân.

“Ngẫm lại cũng đúng, phu nhân từ trước đến nay cũng không thích ăn thịt.” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân không nên đem sở thích của mình áp đặt lên trên người phu nhân, tuy rằng lúc nàng làm thịt viên này rất muốn để phu nhân nếm thử.

“Mà thôi, thử một viên vậy, ta nói trước, nếu như khó ăn ta sẽ nhổ ra, đến lúc đó người cũng đừng bày khuôn mặt khóc tan ra cho bản phu nhân xem, thực sự rất xấu xí.” Lý Trì Nguyệt đưa tay cầm lấy một viên thịt, sau đó đưa đến bên miệng cắn một miếng nhỏ, so với dự đoán ngon hơn một chút, có mùi trần bì rất nhẹ, nếu không phải nàng vị giác mẫn cảm thật đúng là nếm không ra, vị của trần bì át đi rất nhiều mùi tanh và vị dầu mỡ trong thịt, chỉ ít sẽ không khiến Lý Trì Nguyệt khó có thể nuốt xuống, dĩ nhiên cũng sẽ không khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy ngon, chính là tạm được đi.

” Thật ra vị đạo này là dựa theo khẩu vị của phu nhân mà làm.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy Lý Trì Nguyệt không nhổ ra, trong lòng thở dài một hơi, phu nhân không chán ghét là tốt rồi, thật ra nàng chính là cảm thấy

phu nhân rất mảnh mai là do ăn thịt quá ít, nàng nghĩ nếu phu nhân có thể ăn nhiều thịt hơn sẽ tốt cho cơ thể.

“Được thông qua.” Lý Trì Nguyệt sau khi ăn một viên liền không muốn ăn viên thứ hai.

Đồ Cửu Mị cũng không miễn cưỡng, chỉ sợ thoáng chốc ăn nhiều khiến phu nhân sản sinh phản cảm, nàng nghĩ chậm rãi sửa đổi, nàng cảm thấy thói quen ăn uống sẽ chậm rãi thay đổi, lúc nhỏ muối muối cũng không thích ăn thịt về sau cũng là chậm rãi thay đổi, tuy rằng không thích ăn thịt giống như nàng nhưng chỉ ít sẽ không bài xích.

“Phu nhân không chán ghét là tốt rồi.” Đồ Cửu Mị trái lại ngồi xuống, thoải mái ăn, tuy rằng mùi vị này cũng không phải loại nàng thích nhất nhưng chỉ cần là thịt nàng sẽ không ghét bỏ.

“Đã tối rồi, ăn nhiều thịt như vậy người còn không sợ ăn không tiêu sao?” Lý Trì Nguyệt nhíu mày hỏi.

“Không đáng ngại, từ sau khi có thai mỗi buổi tối trước khi ngủ đều đói đến hoảng hốt, đều phải ăn bữa ăn khuya mới có thể ngủ được, vừa lúc ăn khuya.”

Đồ Cửu Mị nghĩ, thai nhi trong bụng đại khái cũng thích ăn thịt.

“Nếu như là nhà bình thường, sợ là nuôi không nổi kẻ thích ăn thịt hơn nữa lại ăn nhiều thịt như người đi.” Lý Trì Nguyệt nghĩ chờ Đồ Cửu Mị sinh hạ hài tử, thói quen ăn khuya này vẫn nên từ bỏ, ăn uống quá độ như vậy cho dù không béo phì cũng sẽ hại thân. Lý Trì Nguyệt từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, sau khi dưỡng tốt thân thể liền vô cùng chú trọng dinh dưỡng, dù sao thì nàng rất không muốn dùng được làm bạn, uống thuốc nàng cũng sợ.

Đồ Cửu Mị nghe vậy xấu hổ nở nụ cười, thật đúng là bị quận chúa nói trúng, bất quá nếu như gả đến nhà bình thường ăn không nổi thịt, cũng phải khắc chế thôi, bách tính tầm thường không phải đều thích ăn thịt sao, không phải đều là khắc chế đến lễ tết mới được ăn đó sao! Hiện tại Đồ Cửu Mị cảm thấy may mắn vì nàng gả đến Hầu phủ, nếu không sẽ ăn không được nhiều thịt như vậy, cũng gặp không được phu nhân, thật ra Đồ Cửu Mị cảm thấy gặp được phu nhân so với ăn thịt còn quan trọng hơn.

“Nếu ăn xong rồi, người cũng nên quay về phòng của mình đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy sắc trời đã tối, nàng cũng nên tắm rửa nghỉ ngơi, mặc dù trước khi đi tìm Đồ Cửu Mị nàng cũng đã tắm một lần.

“Phu nhân, chờ ta tắm rửa xong cùng nhau ngủ đi, đến lúc đó ta nhất định đem bản thân tắm đến thơm tho.” Đồ Cửu Mị lấy lòng.

“Trương má má, tiền Mị phu nhân trở về.” Lý Trì Nguyệt cũng sẽ không bị Đồ Cửu Mị dễ dàng đánh động, tuy rằng tắm đến thơm tho nghe vào cũng có lực mê hoặc nhất định nhưng nàng không thể ngay cả điểm ấy định lực cũng không có, vì ngữ hương khiến trên giường nhiều thêm một người, thể nào cũng khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy hoang đường.

Đồ Cửu Mị vừa nhìn đến Trương má má, gan mật liền teo lại, để Trương má má tiền nàng về phòng, quả nhiên nàng sợ Trương má má tương đối nhiều hơn một chút.

Lục Sa hiện tại là tam đẳng thô khiến nha hoàn, lúc đại thọ dâng rượu dâng thức ăn cho tân khách, tới tới lui lui không biết bao nhiêu lần, chân đều chạy đến nhũn ra, tuy rằng nàng không có cách nào quan sát toàn bộ quá trình thất phu nhân cùng ngũ phu nhân hợp tấu nhưng vài lần nhìn thấy cũng đủ khiến trong lòng rĩ máu, chỉ cảm thấy hai người kia thoát nhìn vô cùng xứng đôi, thật ra nàng mới là kẻ dư thừa, nàng không cần nghĩ cũng biết ngũ phu nhân đêm nay nhất định là muốn ở lại trong phòng thất phu nhân.

Liễu Phi Nhân cảm thấy Thôi Loan Thúy đẹp nhất chính là lúc đánh đàn, nhìn đến Liễu Phi Nhân tâm hoá dâng tràn, chỉ là lúc Liễu Phi Nhân đang muốn ra ngoài thì Hầu gia lại đến. Liễu Phi Nhân đêm nay dáng vẻ phong tao, khiến Hạng Huy nhớ thương, có thể nói trong số các thiếp thất của Hạng Huy thật ra Liễu Phi Nhân rất được sủng ái.

Liễu Phi Nhân cảm giác trong lòng bị hắt một chậu nước lạnh, nhưng cũng chỉ có thể ứ phò Hạng Huy, dù sao thì nàng có thể tiêu dao tự tại tại thế này đều là nhờ phúc Hạng Huy, thể nào cũng phải tổn chút tâm tư trên người hắn, dù sao thì hắn có thể cho phép nàng cùng Thôi Loan Thúy các nàng dây dưa đã không tệ rồi.

Lục Sa nhìn thấy Hầu gia đến, trong lòng đúng là vui vẻ, như vậy ngũ phu nhân sẽ không thể đến chỗ thất phu nhân nữa, nhưng lại lập tức cảm thấy tâm tư của bản thân càng lúc càng âm u rồi, ngũ phu nhân khiến nàng trở nên không giống nàng nữa, nàng cảm thấy hiện tại rất đáng ghét, lo được lo mất, ghen tị, lòng dạ hẹp hòi. Cho dù như vậy, lúc ngũ phu nhân hầu hạ Hầu gia nàng cũng tận lực tránh đi, để trong lòng mình dễ chịu một ít, cho nên một khi Hầu gia đến nàng liền ra khỏi biệt viện của ngũ phu nhân, đi ra ngoài giải sầu.

Đi tới đi lui liền đi đến đường lớn, ở đây hoa cỏ lại trong tình trạng tàn hoa bại liễu, tàn bại đến vài phần hoang vu, đến nỗi gần đây rất ít người đến, nàng chính là muốn tìm chỗ yên tĩnh thế này.

Nàng trăm triệu không ngờ ở chỗ này dĩ nhiên còn có thể đụng phải thất phu nhân, thất phu nhân cũng nhìn thấy nàng rồi, còn đang ngoắc nàng, muốn làm bộ không thấy cũng không được.

Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa cũng có chút kinh ngạc, nha đầu này thế nào cũng chạy đến nơi đây, nàng liền hướng Lục Sa ngoắc tay ý bảo nàng đến, nếu không nàng nghĩ nha đầu kia chắc chắn né tránh nàng.

” Người thế nào lại ở chỗ này?” Thôi Loan Thúy hỏi.

” Hầu gia đang ở trong viện của ngũ phu nhân, ta liền đi dạo một chút.” Lục Sa cảm thấy bản thân đang có ý kích thích thất phu nhân, nàng đang suy nghĩ thất phu nhân có phải đang đợi ngũ phu nhân đến không, nếu như Hầu gia không đến ngũ phu nhân nhất định là sẽ đi chỗ của thất phu nhân, nàng có thể hay không cảm thấy có chút thất vọng đây?

”Nga.” Thôi Loan Thúy ngữ khí rất đậm nhạt lên tiếng.

”Người sẽ không khổ sở sao?” Lục Sa vẫn là không chịu nổi mà hỏi, vì sao thất phu nhân thoát nhìn vân đạm khinh phong như vậy, rõ ràng nàng ấy cũng nên giống như nàng.

”Nàng không đáng cho ta khổ sở.” Nếu vì loại người như Liễu Phi Nhân mà khổ sở, như khổ sở của nàng quá rẻ tiền đi, cho dù không còn là thiên kim tiểu thư, nhưng nàng cũng là giá trị xa xỉ.

”Người thực sự thích nàng sao?” Lục Sa hoài nghi thất phu nhân đối với ngũ phu nhân có phải là thật tâm hay không, nếu không thế nào lại không khó chịu đây?

”Đêm nay chúng ta có thể không nói đến nàng hay không, nói chuyện khác đi.” Thôi Loan Thúy nghe Lục Sa vẫn luôn nhắc tới Liễu Phi Nhân không hiểu sao lại cảm thấy phiền chán.

”Nga.” Lục Sa thực sự không biết ngoại trừ ngũ phu nhân, các nàng còn có đề tài gì để nói.

”Hai tháng trước, liên hoa trong hồ còn nở tươi đẹp, hôm nay lại tàn úa thế này, thật sự khiến người có chút tiếc nuối.” Thôi Loan Thúy nhặt một hòn đá ném xuống hồ, dưới ánh trăng lạnh lẽo lần quang Lục Sa cảm thấy thất phu nhân có chút cô đơn.

”Sang năm sẽ lại nở, có thể chỉ là chúng nở một mỗi rồi nên cần nghỉ ngơi một chút.” Lục Sa nhìn khô chi tàn diệp trong hồ nói, nàng đại khái đoán được tâm tình của thất phu nhân đêm nay vì sao lại cô đơn như vậy, nhất định là nghĩ đến thân thể của mình. Thật ra nàng cảm thấy số mệnh của thất phu nhân so với loại trời sinh tiện mệnh như nàng đã khá lắm rồi, chỉ ít nàng ấy đã từng làm thiên kim tiểu thư, xuất thân thư hương dòng dõi dưỡng thành tiểu thư khuê các, cũng từng trải qua cuộc sống mà nàng nghĩ cũng không dám nghĩ. Dĩ nhiên trên phương diện tâm tình có lẽ kẻ trời sinh hai bàn tay trắng như nàng sẽ cảm thấy khó chịu hơn rất nhiều, đều nói từ trên cao xuống thấp rất khó khăn, đại khái cùng một đạo lý với tâm tình của thất phu nhân đi, nghĩ tới đây, nàng đối với thất phu nhân không khỏi có chút đồng tình, trong lời nói có vài phần an ủi.

Thôi Loan Thúy thầm nghĩ, nha đầu này không phải đang đồng tình thân thể của nàng đi, thật ra nàng đối với thân thể của mình sớm đã chết lặng, chỉ là luyến tiếc hoa tàn một chút, dù nói như thế nào nàng cũng xem như văn nhân.

47. Chương 46

“Đêm nay nàng không đến trong viện của ta, người hẳn là rất hài lòng đi.” Đôi mắt đen như mực nước của Thôi Loan Thúy chăm chú nhìn Lục Sa.

Lục Sa cảm giác bản thân trong mắt thất phu nhân không chỗ nào che giấu, ngay cả chút tâm tư xấu xa trong lòng cũng không thoát khỏi đôi mắt của nàng, điều này làm cho Lục Sa cảm thấy khó chịu như bị người khác vạch trần.

“Ta không có!” Lục Sa đáp lại vô cùng chột dạ.

“Phải không?” Thôi Loan Thúy cười như không cười hỏi ngược lại.

“Thất phu nhân, nô tỳ không quấy rầy người ngắm hoa nữa, nô tỳ cáo lui trước.” Lục Sa nói xong liền muốn rời khỏi, nàng cảm thấy mỗi khi cùng thất phu nhân ở chung, vẫn luôn không được tự nhiên, giống như thất phu nhân là mèo còn nàng là một con chuột bị móng vuốt con mèo kia đùa bỡn đến chết, đối với thất phu nhân không hề có lực chống đỡ.

Thôi Loan Thúy cũng không dự định thuận theo ý Lục Sa, nàng đưa tay nắm lấy cổ tay Lục Sa.

” Đã trễ thế này, có lẽ người cũng không có việc gì nữa, theo ta ngắm hoa đi, dù sao thì đêm dài dằng dặc, người và ta đều là chẵn đơn gối chiếc, sao không cùng nhau trò chuyện đây!” Thôi Loan Thúy tuy rằng nói rất ôn nhu nhưng một cơ hội cự tuyệt cũng không cho Lục Sa.

Lục Sa nỗ lực giãy tay thất phu nhân ra, lại không nghĩ đến thất phu nhân thoát nhìn so với ngũ phu nhân còn mãnh mai hơn nhưng sức lực lớn đến kinh người, nàng là người làm qua việc nặng cũng vậy không thoát, dĩ nhiên Lục Sa cũng không dám sống chết giãy dụa, nói như thế nào đi nữa thì thất phu nhân cũng là chủ tử, nàng là nô tỳ.

” Thất phu nhân cùng ta nói chuyện không phải là hạ thấp thân phận sao?” Đừng nói thất phu nhân cùng nàng là tình địch, nàng không muốn cùng thất phu nhân nhiều lời, nói gì đi nữa, làm gì có chủ tử tìm nha hoàn trong viện người khác đến nói chuyện, nói thế nào cũng không hợp lý đi.

” Ta có thể có thân phận gì, đêm nay không phải đều là mãi nghệ bán rẻ tiếng cười sao.” Thôi Loan Thúy cười nhạt nói.

Lục Sa bị thất phu nhân nói nghẹn không biết nói cái gì cho phải, thất phu nhân quả nhiên lưu ý thân phận của bản thân.

“Đêm khuya sương lạnh, thất phu nhân vẫn nên quay về phòng đi.” Lục Sa thực sự không hiểu, quay về trong phòng ảm áp có người hầu hạ không phải tốt sao, ở chỗ này kéo tình địch nói chuyện, có gì để nói, hơn nữa thất phu nhân thế nào lại thích ép buộc người khác như vậy đây!

“Quay về phòng cũng được, bất quá người phải theo ta quay về, ta cảm thấy người rất hợp với ta.” Nha đầu này thật đúng là tránh nàng như tránh ôn thần, nàng thực sự không hiểu nếu Lục Sa có thể thích nữ nhân, nàng lại ưu tú hơn Liễu Phi Nhân về mọi mặt, nàng ấy không có lý do gì lại chướng mắt nàng. Lục Sa càng tránh né khiến Thôi Loan Thúy luôn cường ngạnh muốn giữ lại trên đùi.

Lục Sa bối rối, thất phu nhân thật ra âm hiểm đi, nào có người nào lại nói với tình địch người hợp ý ta, nàng ấy nhất định là muốn tạo quan hệ tốt với nàng làm giảm sự đề phòng trong lòng nàng, sau đó một cước giẫm chết nàng. Được rồi, nàng là cố ý phỏng đoán thất phu nhân thành âm hiểm như vậy, thật ra trong lòng biết thất phu nhân rất ưu tú đại khái sẽ không thêm làm như vậy, chỉ là nàng không hiểu thất phu nhân vì sao lại thân cận nàng, chuyện này không hợp lý. Nàng cảm thấy bản thân không có gì đáng để thất phu nhân hiếu kỳ, cho nên khó có thể lý giải dụng ý của thất phu nhân, đồng thời trong lòng vạn phần bất an cùng không được tự nhiên. Lẽ nào thất phu nhân sẽ không vì quan hệ giữa các nàng mà cảm thấy không được tự nhiên sao? Lục Sa cảm thấy ngũ phu nhân tuy rằng hoa tâm, nhưng chí ít có thể đoán được vài phần tâm tư của nàng, nhưng này thất phu nhân hoàn toàn không lộ dấu vết, khiến cho người khác không nắm bắt được.

” Quên đi, hay là ở chỗ này đi, vậy thất phu nhân có thể buông tay rồi sao?” Nàng hơn nửa đêm xuất hiện trong viện của thất phu nhân, ngày mai đại khái lại sẽ có rất nhiều lời đồn đãi.

Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa không tình nguyện thỏa hiệp, lúc này mới buông tay Lục Sa ra.

“Người thích Liễu Phi Nhân ở điểm nào?” Thôi Loan Thúy hỏi, biết địch biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

“Thất phu nhân thích ở điểm nào?” Lục Sa không đáp mà hỏi ngược lại.

“Dung mạo không tệ, lại biết lấy lòng nữ nhân, có người đến lấy lòng sao lại không nhận đây? Dù sao thì Hầu phủ này cũng giống như chiếc lòng son, không tìm một chút thú vui sẽ khiến bản thân phiền muộn hồng mắt.” Thôi Loan Thúy ăn ngay nói thật, nàng bắt quá là từ cái lòng này bay đến cái lòng khác mà thôi.

Lục Sa nghe đến mở to hai mắt, nàng không nghĩ đến thất phu nhân thoát nhìn tri thư đạt lý dĩ nhiên sẽ nói như vậy, nàng thích mỹ sắc của ngũ phu nhân, chỉ là hưởng thụ ngũ phu nhân lấy lòng, thì ra nàng không thích ngũ phu nhân, Lục Sa không biết nên vì bản thân mà vui mừng hay vì ngũ phu nhân mà khổ sở.

“Ngũ phu nhân biết không?” Lục Sa hỏi.

“Nàng làm sao lại không biết, nàng không phải cũng thích mỹ sắc của ta sao?” Thôi Loan Thúy không cho là đúng nói.

Lục Sa nghe vậy trong lòng không phải tư vị, thật ra nàng tình nguyện ngũ phu nhân đối với thất phu nhân là thật tâm cũng không nguyện ngũ phu nhân cùng thất phu nhân thái độ như nhau, tựa hồ chỉ là chơi đùa, giữa các nàng chỉ là chơi đùa vậy thì làm sao có thể thật tâm đối với nàng đây?

“Người còn chưa trả lời vấn đề của ta, người thích nàng ở điểm nào? Nàng đối xử tốt với người?” Thôi Loan Thúy cũng không quên trọng điểm.

“Nàng rất ôn nhu, luôn biết ta thích cái gì, không thích cái gì, lần trước sinh bệnh nàng tự mình sắc thuốc....” Khi đó nàng liên cảm động, mẫu thân nàng mất sớm, phụ thân lại cưới một nha hoàn khác trong phủ, lại sinh hài tử khác, làm sao còn lo lắng đến nàng, lúc nhỏ sinh bệnh đều là tự mình vượt qua, chịu không được mà chết đi cũng sẽ không ai để tâm đến.

“Nàng đối với nữ nhân trái lại rất chịu bỏ công phu lấy lòng, một thời gian trước, nhị phu nhân sinh bệnh không phải nàng cũng tự mình sắc một chén thuốc mang đến đó sao.” Điểm ấy Thôi Loan Thúy phải bội phục Liễu Phi Nhân, lúc lấy lòng nữ nhân tư thái rất thấp, Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân dường như làm không được chuyện hạ thấp tư thái đi lấy lòng người khác.

Trong lòng Lục Sa trầm xuống, mặc dù nàng có nghe nói ngũ phu nhân để tâm đến nhị phu nhân nhưng vẫn lừa gạt bản thân đó là lời đồn, hôm nay nghe thất phu nhân nói đến, liền biết việc này không thể giả được, chỉ là nàng không nghĩ đến cách ngũ phu nhân lấy lòng nhị phu nhân không khác gì lấy lòng nàng, như vậy Lục Sa sao có thể không khó chịu.

“Vậy nhị phu nhân....” Lục Sa ngập ngừng hỏi.

“Ta nghĩ có thể là trong lòng nhị phu nhân đã có người khác rồi, nếu không đại khái cũng trốn không thoát lòng bàn tay của Liễu Phi Nhân.” Dù sao thì hậu viện rất tịch mịch, Hầu gia lại ngầm đồng ý, an ủi lẫn nhau bắt quá là chuyện thường tình, Thôi Loan Thúy ở giáo phường nhìn quen rồi, đó chưa hẳn là chân tình.

“Nhị phu nhân là người bên cạnh phu nhân, ngũ phu nhân làm sao dám?” Lục Sa vẫn không muốn tin tưởng.

“Nàng có cái gì mà không dám, nàng từng trêu chọc phu nhân, bắt quá phu nhân thực sự chướng mắt nàng nên nàng mới không dám lỗ mãng nữa.” Bắt quá Liễu Phi Nhân đối với phu nhân cũng chỉ là thử, cũng không dám thực sự trêu chọc, với thân phận địa vị cùng tính cách của phu nhân, cho dù nuôi một món đồ chơi cũng không cho phép nó dây dưa cái khác đi. Nếu như nàng là phu nhân cũng sẽ không cho phép.

Lục Sa không thể tin tưởng nhìn Thôi Loan Thúy, không thể tin được đó đều là sự thật, ngũ phu nhân thực sự hoa tâm như vậy sao? Nghe đến đó trong lòng Lục Sa rất lạnh rất lạnh.

“Người không tin, sau này ta sẽ chứng minh cho người xem.” Thôi Loan Thúy cũng không cảm thấy bản thân đang bôi đen Liễu Phi Nhân, nàng nói mỗi câu đều là sự thật.

Sáng sớm hôm sau, Đồ Cửu Mị thức dậy ăn điểm tâm xong thì liền đến gian nhà của phu nhân, nhưng lại trống rỗng, phu nhân dĩ nhiên không ở trong phòng, cũng không ở hậu viện.

“An Nhi, phu nhân đâu?” Đồ Cửu Mị hỏi, nàng nhìn không thấy phu nhân, vẫn luôn cảm thấy trong lòng không được tự nhiên cũng may An Nhi còn đang ở đây, chứng tỏ phu nhân không xuất phủ.

“Quận chúa đang ở điều hương thất.” Lần này cách lần quận chúa vào điều hương thất cũng sắp nửa tháng, quận chúa rất ít khi lâu như vậy mới đi điều hương thất, nửa tháng này đều là dạy Mị phu nhân cảm kỳ thư họa, vừa nghĩ như vậy An Nhi mới phát hiện địa vị của Mị phu nhân trong lòng quận chúa cũng trọng yếu ngang với chuyện điều hương rồi.

“Ta có thể vào không?” Đồ Cửu Mị đối với điều hương thất cũng rất hiếu kỳ.

” Không được, quận chúa chưa từng để ngoại nhân vào điều hương thất.” Cho dù là nàng, số lần tiến nhập điều hương thất cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Người ta không phải người ngoài, phu nhân không phải đối với người khác đều nói nàng là người trong viện của phu nhân sao.

“An Nhi.....” Đồ Cửu Mị lấy lòng An Nhi.

“Không được!” An Nhi nghiêm mặt không hề thương lượng, vừa rồi phu nhân còn đặc biệt căn dặn không được để bất kỳ ai vào, đặc biệt là Mị phu nhân.

“Vậy phu nhân muốn ở bên trong bao lâu?” Đồ Cửu Mị nhìn thấy An Nhi mặt lạnh liền biết không thể giống như lần trước, vậy nàng đành chờ thôi.

” Không biết, ngắn thì một canh giờ, lâu là thì hai ba canh giờ?”

“Vậy không phải đợi rất lâu sao?” vẻ mặt Đồ Cửu Mị suy sụp.

Lý Trì Nguyệt ở bên trong điều phối hai loại hương liệu Ba Tư, không phải nàng chưa từng điều chế thôi tình hương nhưng nàng điều hương lâu như vậy, đối với hương liệu có miễn dịch nhất định hơn nửa từ trước đến nay thanh tâm quả dục quen rồi, thôi tình hương này tuy có ảnh hưởng nhất định nhưng tinh tâm đề xuống một chút cũng không có ảnh hưởng gì.

Cũng không biết có phải thôi tình hương từ Ba Tư đến quả thật đặc biệt hay không, tuy rằng nàng đã cực lực phối nhẹ nhưng vẫn khiến nàng cảm thấy tác dụng thôi tình mạnh hơn trước kia rất nhiều, dĩ nhiên nàng cảm thấy có chút khô nóng khó nhịn, một phút hoảng thần nàng dĩ nhiên nghĩ đến mị hương của Đồ Cửu Mị, một khi nghĩ đến trong lòng liền có một chút không yên, thân thể càng thêm khó nhịn, không được, nếu còn tiếp tục như vậy nàng sẽ bị hương này thao túng, đây là chuyện nàng tuyệt đối không cho phép xảy ra.

Lý Trì Nguyệt niệm kim cương kim, tận khả năng khiến bản thân tĩnh tâm, nếu tĩnh tâm liền có thể ngăn chặn cổ xao động xa lạ trong thân thể, nhưng cổ xao động kia lại mãnh liệt tựa như hồng thủy.

Lý Trì Nguyệt không biết bản thân niệm bao lâu kim cương kinh mới áp chế được cổ xao động kia, nhưng lần dày vò này khiến nàng chảy một thân mồ hôi không nói, thân thể cũng giống như tiêu hao vô lực, Lý Trì Nguyệt đỡ bàn đứng bất động hồi lâu mới mới không để thân thể nhũn xuống, nhưng thân thể nàng cuối cùng vẫn vô lực, không khỏi có chút hự thoát. Không nghĩ đến thôi tình mị hương này lại có tác dụng mạnh như vậy, thật đúng là mãnh liệt, ngũ công chúa đại khái sẽ thích.

Lý Trì Nguyệt thực sự không có khí lực tiếp tục điều, đỡ vách tường mới đi đến được ngoài cửa.

Đồ Cửu Mị đợi hai canh giờ, rốt cục nhìn thấy phu nhân đi ra, tóc của phu nhân có chút mất trật tự còn không nói, trên tóc còn hơn ẩm ướt, khuôn mặt lộ ra một cổ nhàn nhạt hồng sắc, trông rất đẹp mắt, Đồ Cửu Mị cảm thấy không có ai xinh đẹp hơn so với phu nhân, cho dù là muội muội cũng không sánh bằng, một cổ phong tình nói không nên lời, khiến Đồ Cửu Mị nhìn thấy ngân ngấn, chỉ là phu nhân thoạt nhìn rất mệt mỏi, giống như có thể ngã xuống bất cứ lúc nào.

Nàng nghĩ đến đỡ lấy phu nhân, ngay lúc đến gần phu nhân thì ngửi được một mùi hương thoang thoảng rất dễ chịu, khiến nàng không khỏi dán sát vào muốn ngửi rõ hơn một chút, thật thơm, Đồ Cửu Mị cảm

thấy bản thân chưa bao giờ ngủi qua mùi hương nào thơm như vậy.

Lý Trì Nguyệt biết Đồ Cửu Mị dán đến ngủi hương, nàng biết bản thân lúc này mang hương, tác dụng thôi tình đi qua, tàn hương lưu lại là dễ ngủi nhất, đây là điểm đặc biệt nhất của hai loại hương liệu này đi.

Thân thể Lý Trì Nguyệt chung quy là mềm nhũn, liền vô lực ngã vào trong lòng Đồ Cửu Mị.

48. Chương 47

Đồ Cửu Mị nhìn thấy thân thể phu nhân mềm mại vô lực lập tức đỡ lấy, lúc này noãn hương trong ngực trong lòng có cảm giác như bầu trời rơi xuống bánh nướng, khiến Đồ Cửu Mị mừng thầm không ngớt, lần này phu nhân khó có được chủ động ngã vào lòng nàng, thế nào cũng phải để nàng ôm cho đủ, thực sự hảo thơm hảo mềm mại, hảo hảo ôm nga, Đồ Cửu Mị càng ôm càng cảm thấy hài lòng, mũi cũng chui vào cổ phu nhân ngủi hương, cuối cùng cũng có thể hảo hảo ngủi lại rồi, thực sự dễ ngủi, thảo nào phu nhân vẫn luôn thích ngủi hương, Đồ Cửu Mị cảm thấy nàng ngủi đến có chút mê mẩn rồi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy thân thể mình kém cỏi như vậy, ngã vào trong lòng Đồ Cửu Mị thì thôi đi, Đồ Cửu Mị không lập tức đỡ nàng về phòng mà còn bản thân ôm nàng ngủi tới ngủi lui, thừa cơ ngủi hương, nha đầu này thật đúng là biết mượn gió bẻ măng.

Đồ Cửu Mị cảm thấy trong lòng còn có một chút cảm giác ngứa ngáy, còn giống như muốn làm một chút gì đó nhưng lại không biết bản thân rốt cuộc muốn làm gì, chỉ đành đem phu nhân ôm chặt hơn nữa, sau này nếu như có thể muốn ôm liền ôm thì tốt biết bao nhiêu.

Lý Trì Nguyệt bị Đồ Cửu Mị ôm vào trong ngực, chỉ cảm thấy được mùi hương trên người Đồ Cửu Mị vây quanh, cộng thêm hiệu quả thôi tình do hương liệu lưu lại khiến thân thể trên người lại dâng lên một cổ khô nóng, cũng may ảnh hưởng không lớn, Lý Trì Nguyệt cường ngạnh áp chế cảm giác khô nóng xuống.

Đồ Cửu Mị nhìn cái cổ trắng nõn của phu nhân, liền dùng môi dán sát vào, dán đến rồi lại nhẹ nhàng gặm một cái, nàng vẫn cảm thấy cổ của phu nhân so với thịt còn mềm người hơn, nàng vẫn luôn muốn cắn vài ngụm, rốt cục có thể như nguyện, cho dù phu nhân tức giận nàng cũng không quản nữa.

Lý Trì Nguyệt cảm giác cổ mình truyền đến cảm giác mềm mại ấm áp, nàng không nghĩ đến Đồ Cửu Mị lại lớn mật như vậy.

“Đồ Cửu Mị, ngươi làm gì!” Lý Trì Nguyệt kinh sợ hỏi, nha đầu này cũng dám làm như vậy.

“Phu nhân mỗi lần khi dễ ta, ta đều muốn cắn mấy cái vào cổ phu nhân, ai bảo phu nhân vẫn luôn khi dễ ta, ta cũng muốn khi dễ phu nhân một lần.” Đồ Cửu Mị tiểu nhân đắc chí nói, khuôn mặt tươi cười đắc ý khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy dị thường chói mắt, nha đầu này rõ ràng chính là đang trả thù nàng trước đó không cho nàng ấy ăn thịt, thì ra nha đầu này còn có tiềm chất thừa dịp người bệnh muốn mạng người, trước đây bản thân đã xem thường nàng rồi.

“Đồ Cửu Mị, ngươi dám cắn ta cổ lần nữa xem, ta nhất định cho ngươi hối hận!” Lý Trì Nguyệt uy hiếp, nàng chỉ cảm thấy cổ vừa đau vừa nhột còn có một chút tê dại rất khó chịu, còn có nước bọt, có bản hay không chứ, nhất định là khiến cho cổ nàng đầy nước bọt rồi. Tốt, Lý Trì Nguyệt thực sự cảm giác bản thân bị Đồ Cửu Mị khi dễ rồi, không sai, lớn như vậy ngoại trừ bị ngũ công chúa khi dễ Đồ Cửu Mị này chính là người thứ hai.

“Phu nhân ngã vào lòng ta như vậy, đây chính là cơ hội ngàn năm có một.” Trong lòng Đồ Cửu Mị vô cùng đắc ý, rốt cục có thể đem những lần phu nhân trêu đùa nàng trả lại cho phu nhân, hảo hài lòng, làm sao bây giờ, Đồ Cửu Mị cảm thấy đêm nay khi ngủ cùng sẽ thỏa mãn mà mỉm cười, nàng hoàn toàn đem hậu quả vứt ra sau đầu, dù sao thì nàng cảm thấy phu nhân sẽ không thương tổn nàng, nên mới không có sợ hãi như vậy.

Lần này Lý Trì Nguyệt hoàn toàn xù lông rồi, Đồ Cửu Mị, người giỏi, phi thường giỏi! Nha đầu này đảm phỉ đến không tưởng tượng nổi còn chưa nói, vẫn thù dai, dám ghi thù với nàng, Đồ Cửu Mị là chán sống rồi đi!

“Đồ Cửu Mị, người lập tức buông ra, nếu không đừng trách bản quận chúa không khách khí với người.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lạnh xuống.

Đồ Cửu Mị nghe ngữ khí liền phu nhân phu nhân tức giận, phu nhân thật là nhỏ mọn, phu nhân vẫn luôn trêu đùa nàng nhưng nàng chưa từng tức giận, bất quá nàng chỉ nhỏ nhỏ trêu đùa lại một chút, phu nhân liền trở mặt.

“Phu nhân đừng nóng giận, không phải người đang ngã vào lòng ta, mà là ta to gan khinh bạc phu nhân.” Đồ Cửu Mị lập tức nhận sai, thật ra trong lòng nàng không hề cảm thấy bản thân khinh bạc phu nhân, chỉ cảm thấy hôm nay không chỉ đem phu nhân ôm đủ mà còn khi dễ được phu nhân, ngấm lại đã thấy vô cùng thích ý, không được, đừng cười quá kiêu ngạo, phu nhân đang rất tức giận!

Lý Trì Nguyệt như trước mặt lạnh, mặc kệ là khinh bạc hay là trả thù, dù sao thì nàng là bị Đồ Cửu Mị khi dễ, trước đây vẫn luôn không cảnh giác đối với Đồ Cửu Mị, vẫn luôn xem nàng như tiểu bạch thỏ không có tính uy hiếp, không nghĩ đến nha đầu này rõ ràng chính là một con bạch nhãn lang, tùy thời đều sẽ vỗ nàng một cái.

“Phu nhân, đừng tức giận nữa, tức giận hại thân, Cửu Mị sẽ đau lòng, ta đỡ người quay về phòng.” Đồ Cửu Mị chân chó nó, thu hồi vẻ mặt đắc ý, tận khả năng hạ thấp tư thái khiến phu nhân vừa lòng một chút. Nàng nghĩ phu nhân kiêu ngạo quan rồi, lần này bị nàng trêu đùa chắc chắn rất mất hứng, bất quá trong lòng nàng vẫn là thật là cao hứng về chuyện đã làm

Lý Trì Nguyệt hừ lạnh, quả thật không đẩy Đồ Cửu Mị ra, nàng thực sự chán ghét bản thân thể chất yếu kém, vẫn nên để nha đầu này đỡ nàng về phòng trước đã, sau đó sẽ nghĩ biện pháp chinh Đồ Cửu Mị phi đảm này, nếu như không chinh một phen Lý Trì Nguyệt có thể tưởng tượng được dáng vẻ của Đồ Cửu Mị khi leo lên đầu nàng giễu võ dương oai.

“Phu nhân ở trong phòng điều hương, thế nào làm cho toàn thân đều là mồ hôi đây?” Đồ Cửu Mị hỏi ra nghi vấn trong lòng, vừa rồi thì đã muốn hỏi rồi.

Lý Trì Nguyệt nghĩ đến tình cảnh của bản thân vừa rồi lúc ở điều hương thất, xấu hổ chợt hiện trên khuôn mặt.

“Liên quan gì đến người, ai bảo người lắm miệng!” Lý Trì Nguyệt nổi giận, nếu không phải mị hương của người ảnh hưởng đến ta, ta làm sao lại bị dày vò khó chịu như vậy, nàng chưa bao giờ bị thôi tình khiến cho chật vật như vậy, nghĩ đến Lý Trì Nguyệt liền muốn giận chó đánh mèo Đồ Cửu Mị.

Phu nhân thần thần bí bí trốn ở điều hương thất làm gì đây, còn không cho nàng hỏi, càng thần bí trong lòng Đồ Cửu Mị lại càng hiếu kỳ, thật muốn đi điều hương thất của phu nhân tìm hiểu nguyên nhân, nhưng Đồ Cửu Mị biết phu nhân đã không cho hỏi đến thì lại càng không để nàng vào trong điều hương thất.

Sau khi Đồ Cửu Mị đỡ phu nhân nằm lên nhuyễn塌 trong phòng liền bị phu nhân đuổi trở về, Đồ Cửu Mị cảm thấy chờ thời gian dài như vậy lại không cùng phu nhân nói được bao nhiêu câu, hảo luyện tiếc rồi đi, bất quá hôm nay ngược lại cũng lấy lại đủ vốn rồi, nàng ôm phu nhân hồi lâu không nói hơn nữa còn khi dễ phu nhân một hồi, ngấm lại Đồ Cửu Mị rất thỏa mãn, tâm tình liền toàn bộ viết trên mặt.

Lục Đào nhìn Mị phu nhân từ lúc trở về đến bây giờ đều là mặt đầy tiểu ý, tâm tình tốt đến ngồi đó ca hát, được rồi, ngũ phu nhân lúc nào thì lại dạy nàng xướng những khúc những tiểu khúc không đúng đắn này, tất cả đều là nữ tử tư xuân khúc, nghe vào khiến người ta xấu hổ, Lục Đào thực sự rất muốn đi nhắc nhở Mị phu nhân nhưng tâm tình của Mị phu nhân thực sự quá tốt, nàng lại không đành lòng đến phá hư. Bất quá đáng về Mị phu nhân lúc này đúng là có một chút giống như đang tư xuân. Không biết Mị phu nhân đang suy nghĩ cái gì, còn vừa nghĩ vừa cười, cứ như vậy lập lại không biết bao nhiêu lần, Lục Đào nhìn thấy liền nổi da gà, Mị phu nhân mỗi ngày đều đến chỗ phu nhân, nếu như tư xuân thì còn có thể tư ai đây? Không phải là Mị phu nhân cùng phu nhân cũng có sở thích đó chứ, nếu như thật vậy, chuyện này có phần quá kinh khủng rồi, nữ nhân trong viện này sao đều biến thành như vậy rồi, nhất định là Liễu Phi Nhân kia không tốt, đem sở thích cổ quái này truyền nhiễm rồi! Lục Đào đem việc này đổ lên đầu Liễu Phi

Nhân, nhưng nàng nào biết rằng Mị phu nhân nhà nàng không hề bị truyền nhiễm mà đó là do trời sinh có sở thích đó.

Đồ Cửu Mị thật đúng là không ý thức được nội dung tiểu khúc mà mình đang xướng, chỉ cảm thấy hài lòng liền lấy ra xướng, dù sao những tiểu khúc này đều là ngũ phu nhân âm thầm dạy, thời gian hữu hạn, dạy cũng không nhiều, Liễu Phi Nhân dĩ nhiên đem tiểu khúc mà bản thân thích nhất lên truyền dạy..

Sau khi Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị trở về thì liền sai An Nhi hầu hạ nàng tắm rửa, nàng bình thường không thích người khác giúp nàng tắm rửa, cũng như không thích người khác động vào thân thể nàng, nhưng hôm nay thân thể nàng thực sự rất vô lực, toàn thân đều là mồ hôi ướt dính khó chịu, chỉ đành để An Nhi hầu hạ nàng tắm rửa. Lý Trì Nguyệt nghĩ hương liệu kia quả nhiên công hiệu rất mạnh vượt xa các loại khác, cho dù nàng kiềm chế nhưng không nghĩ đến thân thể dĩ nhiên còn có thể bị khơi dậy dục niệm lớn như vậy, cũng thực sự đáng ngạc nhiên, nàng vẫn nghĩ thân thể nàng là chết không khơi dậy nổi một tia gợn sóng.

Năm mười sáu tuổi, thân thể vốn gầy yếu của Lý Trì Nguyệt tựa như măng mùa xuân nảy nở không ít, tư thái cũng phát dục, đã giống như nữ tử cùng tuổi, tản ra khí tức đặc biệt tươi đẹp của thiếu nữ, tựa như nụ hoa chớm nở. Ngũ công chúa vị tỷ tỷ tự mình đã dạy hư không ít công chúa và quận chúa, nhìn thấy trong đám muội muội còn có một vị muội muội tỏa ra loại khí tức tương tự như tam công chúa tồn tại, nàng liền rất muốn làm bản loại thanh cao tự khiết tương tự tam công chúa Lý Lăng Nguyệt, dĩ nhiên nổi lên tâm tư muốn dạy hư Lý Trì Nguyệt.

Lúc Ngũ công chúa tìm hoan mua vui để Lý Trì Nguyệt ở một bên quan sát, cũng không biết muội muội này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, nhìn thấy vậy nhưng dĩ nhiên một chút phản ứng cũng không có, đối làm muội muội khác đã sớm cảm giữ không được rồi. Ngũ công chúa ngang cả xuân được cùng từng dùng qua nhưng nàng vẫn nhìn được, bức này định lực khiến ngũ công chúa không thể không bội phục, gia tộc của nàng thật sự có người sinh ra làm mạng ni cô a.

Thật ra khi đó Lý Trì Nguyệt cũng không phải ngoan cố chịu đựng, làm quận chúa, nàng không có lý do gì thà rằng khó chịu cũng muốn chịu đựng, mà thực sự là không có bao nhiêu dục niệm, ngũ công chúa an bài người cho nàng, dĩ nhiên sẽ không kém đi nơi nào, chỉ là vị đạo trên người những người đó đều khiến nàng khó có thể chịu được, bảo nàng phải chịu mùi hôi trên người kẻ khác, nàng thà chịu đựng bị xuân được dày vò.

Ngũ công chúa Lý Minh Nguyệt cùng tam công chúa Lý Lăng Nguyệt là từ nhỏ đã không chung bàn, nhưng giao tình giữa Lý Trì Nguyệt cùng hai vị công chúa này không tệ, Lý Trì Nguyệt tuy rằng không phóng đảng, mặt ngoài hiền lương, nhưng trong lòng ngược lại rất ủng hộ tác phong hào phóng bư hân của bọn tỷ muội, có thể nói bản chất của Lý Trì Nguyệt cũng là bốc đồng, nhưng Lý Lăng Nguyệt là chán ghét hành vi phóng đảng của bọn tỷ muội từ trong xương tủy, những người này ngoại trừ dâm loạn hậu cung, hậu viện nhà người khác, còn làm một số chuyện khiến hoàng thất mất mặt, Lý Lăng Nguyệt tiếp nhận chính là giáo dục chính thống nhất, còn Lý Lăng Nguyệt thì tất cả những gì nữ nhân kiêng kỵ nhất, những việc phóng đảng nàng đều làm hết, một phụ hoàng năm đó còn yêu thương nàng như vậy!

Bất quá chuyện khiến Lý Minh Nguyệt rất hài lòng chính là nàng cùng Lý Lăng Nguyệt đều là quả phụ, nhưng bản thân nàng làm quả phụ rất thống khoái, mỗi ngày phong lưu khoái hoạt, còn Lý Lăng Nguyệt thì thật sự thủ tiết. Cho người tam trình cửu liệt, cho người cử án tề mi, cho người tài tử giai nhân thành giai thoại, cho người khiến mỹ nam tử trạng nguyên lang vừa gặp đã thương phi Khanh không cưới, kết quả cũng là con quỷ đoản mệnh, ha ha ha, Lý Minh Nguyệt chỉ vừa nghĩ đến thì cả người thư sướng.

49. Chương 48

Lục Sa nhìn thấy thất phu nhân tựa hồ vẫn rất có ý nguyện nói chuyện phiếm, trong đầu âm thầm kêu khổ, thất phu nhân là chủ tử, ngày mai là muốn ngủ thẳng đến giờ nào thì ngủ đến giờ đó, vấn đề chính là nàng

làm một nô tỳ ngày mai còn có một đồng lớn việc nặng chờ nàng đi làm, người so với người là muốn tức chết người.

Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa thất thần, cùng nàng nói chuyện phiếm không thú vị như vậy sao, nha đầu này dĩ nhiên còn có thể thất thần, trong lòng Thôi Loan Thúy là có chút buồn bực, nhưng mặt ngoài vẫn bất động thanh sắc.

“Đang suy nghĩ cái gì đây?” Thôi Loan Thúy đưa tay sờ gương mặt Lục Sa, vỗ nhẹ một chút, ngữ khí ôn nhu hỏi.

Lục Sa bị sờ mặt liền cả kinh, lập tức né tránh tay thất phu nhân, chỉ cảm thấy thất phu nhân ngữ khí ôn nhu này, động tác này thực sự rất quý dị, nàng vẫn luôn cảm thấy trong ấn tượng của nàng thất phu nhân không nên là như vậy, hẳn là phải có chút thanh cao cao ngạo, chứ không phải nhiều lớn với nàng như vậy, còn động tay động chân với nàng, còn lộ ra ôn nhu đến ngay cả ngũ phu nhân đều hiếm thấy cho nàng xem, vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

“Thất phu nhân, sắc trời đã muộn rồi, ngươi cũng nên nghỉ ngơi sớm một chút.” Lục Sa lại một lần nữa nhắc nhở, đây đã là lần thứ ba Lục Sa nhắc lại trong đêm nay, cho dù người không muốn ngủ, nhưng ta vẫn muốn ngủ a, người thông cảm một chút cho những hạ nhân như ta đi.

“Ta sợ bản thân ngủ không được, còn muốn người bồi ta thêm một chút.” Thôi Loan Thúy biết Lục Sa mệt nhọc nhưng nàng chính là còn muốn tiếp tục trêu chọc.

Lục Sa nghe vậy trong lòng chỉ cảm thấy thất phu nhân cũng không phải nghe không hiểu nàng ám chỉ, sao lại không thương cảm người khác như vậy, ôn nhu và vân vân đều là giả vờ đi! Trong lòng Lục Sa không có cách nào, chỉ đành cố lấy tinh thần, lần sau nàng sẽ không bao giờ chạy đến đây nữa, nghìn vạn lần đừng gặp phải thất phu nhân nữa, Lục Sa cảm thấy tốt nhất là có thể cách thất phu nhân bao xa thì cách bấy nhiêu xa, không thể trêu vào thất phu nhân, phải trốn đi thôi.

“Được rồi, ta biết ngươi mệt mỏi, quay về nghỉ ngơi đi, lúc rảnh rồi đến bồi ta, ở trong hậu viện này không tìm một người ở cùng, sẽ rất buồn chán.” Thôi Loan Thúy xuất phát từ nội tâm nói ra, nhưng Lục Sa chỉ hy vọng thất phu nhân đối với nàng nghìn vạn lần đừng như vậy, trong đầu nàng chán ghét thất phu nhân, người luôn đối tốt với ta, người bảo ta làm sao yên tâm thoải mái mà ghét người đây.

“Vậy người có thể tìm ngũ phu nhân bồi người.” Lục Sa nghĩ một đằng nói một nẻo.

“Có thật không?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, nàng không tin nha đầu này hào phóng như vậy.

Lục Sa không đáp, tất nhiên không phải thật!

“Đã biết ngươi không rộng lượng như vậy, đừng xem ngươi là một nha đầu, thật ra tâm nhãn rất nhỏ, trái lại rất ghen tị.” Thôi Loan Thúy trêu đùa.

Lục Sa cảm giác bản thân lại bị đâm trúng rồi, thất phu nhân vẫn luôn biết phải đâm vào chỗ nào, đem lớp cửa sổ giấy trên người kẻ khác đâm thủng, mỗi một lần đều rất tinh chuẩn, khiến người khác cảm thấy khó chịu dựng nổi.

“Vậy nô tỳ về trước.” Lục Sa nói xong cũng nhanh chân rời khỏi, chỉ cảm thấy càng ở cùng thất phu nhân lâu, càng là cảm thấy bản thân bị thất phu nhân nắm trong lòng bàn tay, hoàn toàn bị nàng nắm mũi dẫn đi.

Thất phu nhân nhìn Lục Sa chạy trốn, nàng thực sự không hiểu, rõ ràng nàng đối với Lục Sa biểu hiện thiện ý cùng thân cận hiếm thấy, nha đầu này không cảm thấy thân cận thì thôi đi, trái lại sợ nàng, nàng lại không phải ba đầu sáu tay có cái gì phải sợ.

Lục Sa trở lại trọng viện của ngũ phu nhân, nàng biết đêm nay Hầu gia nhất định ở lại trong viện, đêm nay nàng nhất định không thể cùng ngũ phu nhân cùng một chỗ nữa, trong lòng mơ hồ khó chịu, nàng hiểu được thất phu nhân nói đều đúng, nàng chính là ghen tị, còn nghĩ đến thất phu nhân nói ngũ phu nhân ân cần với nhị phu nhân, trong lòng chỉ cảm thấy như có vô số kim châm đâm thẳng vào, càng nghĩ càng cảm thấy khó chịu, sau đó chỉ có thể ép buộc bản thân không nghĩ đến.

Ngày hôm sau, Hầu gia vừa đi Liễu Phi Nhân ăn xong điểm tâm liền chạy đến chỗ thất phu nhân, cả đêm qua trong đầu nàng đều là Thôi Loan Thúy, người chính là như vậy, không có được sẽ luôn để trong lòng. Liễu Phi Nhân tích cực đi tìm thất phu nhân, nhưng lại bị nha hoàn của thất phu nhân ngăn cản.

“Thất phu nhân còn đang ngủ.” Thất phu nhân tối qua ngủ muộn, sáng nay liền thức dậy trễ.

Liễu Phi Nhân chỉ đành nhẫn nại chờ đợi, cái giá của nữ nhân này ngược lại không nhỏ, chỉ cần đang ngủ liền không cho người quấy rầy, một Hạng Huy cũng nguyện ý sủng ái nàng, cái giá này đều là từ giáo phường mà ra. Liễu Phi Nhân mặc dù có nhỏ nhỏ bất mãn nhưng cũng biết cho dù nàng tự cao tự đại, đến sau đó vẫn sẽ có người nguyện ý hồng nàng, tỷ như Hạng Huy, tỷ như bản thân nàng, cho dù ra khỏi Hầu phủ thì vẫn có một đồng nam nhân nguyện ý dỗ dành nàng xếp hàng chờ nàng. Dù sao thì cảm của Thôi Loan Thúy ở Hà Nam này, danh khí không nhỏ rất vang dội, một khúc giá trị vạn kim, dĩ nhiên nàng cái giá ỷ mạo của nàng cũng rất lớn, tất cả mọi người đều quen một Thôi Loan Thúy như vậy, nếu như nàng hạ thấp bản thân phỏng chừng sẽ bị xem như bán thân.

Đại khái khi mặt trời lên ba sào, cũng sắp đến buổi trưa Thôi Loan Thúy mới yếu ớt tỉnh lại, nhưng vẫn mềm nhũn ghé vào trên giường.

“Ngủ phu nhân sáng sớm đã chờ ở bên ngoài.” Lục Lâm bẩm báo.

“Nga, để nàng vào đi.” Thôi Loan Thúy ngữ khí đậm mặc hồi đáp, một chút cũng không cảm động vì Liễu Phi Nhân chờ nàng lâu như vậy, rất nhiều người chờ nàng, không thiếu một Liễu Phi Nhân, nàng quá hiểu nhân tâm rồi, càng là như vậy bọn họ càng cam tâm tình nguyện.

Liễu Phi Nhân tiến đến thấy Thôi Loan Thúy mềm nhũn ghé vào trên giường, chỉ mặc một cái yếm, lộ ra tảng lớn da thịt tuyết trắng, tư thái lười biếng mạn bất kinh tâm câu người nói không nên lời, làm cho trong lòng nhột nhột khó nhịn, đợi đến lên ngọ quả nhiên là đáng giá, nữ nhân này luôn hiểu được câu nhân cùng giả vỡ thanh ột cách đúng mực, quả thực so với nàng cao tay hơn rất nhiều.

Liễu Phi Nhân trực tiếp ngồi bên cạnh Thôi Loan Thúy, một tay vuốt tóc dài xỏa xuống của Thôi Loan Thúy, tay kia vuốt ve tấm lưng mềm người của nàng, Liễu Phi Nhân cảm thấy hai tay nàng rất hiểu nữ nhân, cũng rất hiểu lấy lòng nữ nhân.

“Đừng chạm vào ta.” Thôi Loan Thúy ngữ khí mềm nhẹ nhưng lại lạnh lẽo.

“Sáng sớm ai lại chọc Thôi đại gia của chúng ta mất hứng đây?” Liễu Phi Nhân tụy rằng vào trong trứng của Thôi Loan Thúy nhưng bị cự tuyệt cũng là chuyện bình thường, Liễu Phi Nhân hảo tính tình đương nhiên là hảo hảo dỗ dành nàng.

“Người không ở cùng nha hoàn trong viện của người sao, đến chỗ ta làm gì?” Thôi Loan Thúy vẫn nằm sắp hỏi.

” Nàng làm sao sánh bằng một nửa Thôi đại gia của chúng ta đây? Ta đương nhiên là đến bỏ Thôi đại gia, bất quá ngữ khí này của người không phải là ghen tị đi?” Liễu Phi Nhân ngạc nhiên nói.

” Ha ha.” Thôi Loan Thúy cười nhạt.

Liễu Phi Nhân không dám nói lung tung nữa, nữ nhân này rõ ràng là đang cười nàng tự mình đa tình.

“Ta muốn mượn nha hoàn của người dùng một lúc, thời gian trước bị phạt chép kinh, đến bây giờ nghĩ đến vẫn cảm thấy mỏi tay, nàng thế nào cũng phải đến hầu hạ ta vài ngày không phải sao?” Thôi Loan Thúy đi thẳng vào chuyện đòi người với Liễu Phi Nhân.

Liễu Phi Nhân vừa nghe trong lòng có chút khó xử, nha đầu Lục Sa kia là người cố chấp, nàng nhìn ra được Lục Sa rất chú ý Thôi Loan Thúy, khiến nàng đến hầu hạ Thôi Loan Thúy vậy chẳng phải là đang khó xử nàng sao?

” Người gần đây thế nào đối với nha đầu trong viện của ta lạ cảm thấy hứng thú đây?” Liễu Phi Nhân tụy rằng thời gian trước tâm tư đều đặt trên người nhị phu nhân nhưng cũng không chứng tỏ đối với những chuyện trong viện nàng không biết gì cả, dù sao thì chuyện Thôi Loan Thúy tặng được cho Lục Sa cũng sẽ truyền đến tai nàng.

“Những ngày gần đây quá nhàm chán, ta cảm thấy nàng rất thú vị muốn đùa một phen, thế nào không muốn bỏ những thứ yêu thích?” Thôi Loan Thúy nhướng mày hỏi ngược lại.

“Cho dù người muốn sao trên trời ta cũng sẽ tìm cách hái xuống cho người, bất quá ta sợ nha đầu kia không tình nguyện, đến lúc đó chọc giận người thì không tốt.” Liễu Phi Nhân nói rất ân cần.

” Với bản lĩnh của Liễu Phi Nhân người, dễ dàng một nha đầu có gì khó khăn, lẽ nào người sợ ta ăn nàng sao?” Bản lĩnh lạnh nhạt nói.

“Trong viện của ta có nhiều nha hoàn cho người chọn, người thế nào lại chọn nàng đây?” Liễu Phi Nhân hiểu kỳ hỏi.

“Thế nào, không thể chọn nàng?” Thôi Loan Thúy không đáp mà hỏi ngược lại.

“Nha đầu kia rất cố chấp.” Liễu Phi Nhân vẫn cảm thấy như vậy dường như không tốt.

“Nếu người thật sự bảo bối nàng như vậy thì đừng đến chỗ ta nữa.” Thôi Loan Thúy lạnh lùng nói.

“Nàng sao có thể so với người đây, người muốn mượn thì mượn đi.” Liễu Phi Nhân là mỹ sắc trước mặt dĩ nhiên phải dễ dàng mỹ sắc trước.

Khóe miệng Thôi Loan Thúy mỉm cười, nha đầu, ngũ phu nhân nhà người dễ dàng liền đem người cho người ta mượn.

Lý Trì Nguyệt nằm trên giường, trần trọc khó ngủ, tác dụng của hương liệu kia lẽ nào lớn như vậy sao, hôm nay dĩ nhiên dày vò nàng đến khó chịu như vậy, hay là nói bản thân động dục niệm rồi đi, đối tượng động dục niệm còn có thể là Đồ Cửu Mị, rốt cuộc có phải nàng động dục niệm với Đồ Cửu Mị hay không, Lý Trì Nguyệt ngược lại muốn nghiệm chứng một phen. Nếu thật sự động dục niệm với Đồ Cửu Mị, nàng trái lại muốn ném thử một phen, dù sao thì nàng cũng không phải tam công chúa, thử lấy tam trình cửu liệt, quy củ nàng chưa bao giờ để vào mắt. Vừa nghĩ đến hành động cần rõ Đồ Cửu Mị đã làm với nàng, sắc mặt liền có chút ửng hồng, Đồ Cửu Mị sợ là thật sự có sở thích giống Liễu Phi Nhân đi, nếu không thế nào lại dám làm loại hành động cực kỳ thân mật đó với nàng, nhưng Lý Trì Nguyệt dám khẳng định phương diện đó nàng và Đồ Cửu Mị đều không ý thức được, nếu nàng ý thức được thì đã sớm phá thân rồi, chuyện này đại khái vẫn là nửa tỉnh nửa mê đi. Nhớ đến chuyện đã xảy ra ban sáng, Lý Trì Nguyệt lại có một chút tức giận Đồ Cửu Mị, nha đầu kia đối với nàng càng lúc càng không có sợ hãi, thật sự nên chinh một phen, nếu không ai là chủ nhân của viện này nàng cũng quên mất đi.

Hôm sau Đồ Cửu Mị mang tâm tình tốt đẹp vội tới thỉnh an phu nhân.

“Đến đây.” Lý Trì Nguyệt ngoắc nàng.

Đồ Cửu Mị liền hướng phu nhân đi đến, chỉ kém không ngoắc đuôi hai cái.

“Nằm xuống, để bản phu nhân ngửi hương.” Mục đích của Lý Trì Nguyệt hôm nay cũng không chỉ có ngửi hương đơn giản như vậy.

50. Chương 49

Sau khi Đồ Cửu Mị nằm xuống, Lý Trì Nguyệt liền bắt đầu quan sát nàng, lớn lên thực sự là tuyệt sắc dùng để khai giới nàng trái lại cũng không thiệt, rồi lại nhìn cái bụng đã nhô lên của Đồ Cửu Mị, xem ra cho dù muốn khai giới cũng phải đến lúc sinh hạ hài tử mới được, bất quá cũng không trở ngại Lý Trì Nguyệt hiện tại muốn đùa giỡn Đồ Cửu Mị tâm tư.

Đồ Cửu Mị nằm hơn nửa ngày cũng không thấy phu nhân cúi người xuống ngửi hương, nàng nghi hoặc nhìn về phía phu nhân, phát hiện phu nhân tựa hồ đang quan sát nàng, ánh mắt đảo qua từ trên xuống dưới, loại quan sát này tựa hồ cùng trước kia đều có một chút bất đồng, nàng dường như hoàn toàn bại lộ dưới ánh mắt kia, Đồ Cửu Mị bị nhìn đến trong lòng có chút sợ hãi.

” Phu nhân?” Đồ Cửu Mị nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Lý Trì Nguyệt lúc này mới cúi người xuống, cũng không trực tiếp đem mũi chon vào cổ Đồ Cửu Mị mà chỉ đưa tay vuốt ve khuôn mặt Đồ Cửu Mị, bàn tay hơi lạnh lướt qua trán, lông mi, đôi mắt, mũi, gương mặt cuối cùng dừng lại trên môi Đồ Cửu Mị.

” Quả thật là một mỹ nhân, khuôn mặt này tìm không ra nửa điểm tỳ vết.” Lý Trì Nguyệt hơi mỉm cười nói.

Đồ Cửu Mị được khen đương nhiên là hài lòng, chỉ là phu nhân hôm nay thật kỳ quái a, sao lại đột nhiên sờ mặt nàng, mà nàng cũng có chút kỳ quái, khuôn mặt được sờ qua dĩ nhiên cảm thấy tê dại, gương mặt cũng bắt đầu phát nhiệt.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị có chút bất lực hô lên, nàng cảm thấy cảm giác lúc này dường như đang treo trên không trung, hoàn toàn bất định.

Lý Trì Nguyệt không để ý nàng, mà chỉ đem khuôn mặt vùi vào cổ nàng, hít sâu một ngụm mị hương đặc biệt trên người Đồ Cửu Mị, nhớ đến hôm qua bị mị hương này quấy nhiễu tâm thần, còn nhớ đến Đồ Cửu Mị treu đùa đối với nàng, sau đó cũng hướng cổ Đồ Cửu Mị cắn một cái.

Đồ Cửu Mị ăn đau kinh hô ra tiếng, thì ra phu nhân đang trả thù hôm qua bị nàng cắn, nhưng không công bằng, người ta đâu đành lòng cắn phu nhân nặng như vậy, nhưng phu nhân dĩ nhiên đối với nàng một chút cũng không khách khí, lại dùng lực lớn đến có thể thấy máu.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đau đến khuôn mặt đều nhăn lại, hừ, đáng đời, ai bảo người dám leo lên đầu bản phu nhân dương oai, tuy rằng trong đầu nghĩ như vậy nhưng sau khi Lý Trì Nguyệt cắn ra dấu răng liền buông lỏng ra khớp hàm.

” Rất đau?” Lý Trì Nguyệt biết rõ còn cố hỏi, nhưng ngữ khí là thần kỳ ôn nhu, dường như hoàn toàn không phải cố ý vậy.

Đồ Cửu Mị ừ ừ khua tay gạt đầu, biết rõ người ta sợ đau còn dùng sức cắn như vậy, phu nhân là người xấu.

“Ta thối cho người.” Lý Trì Nguyệt nói xong, liền thối ra nhiệt khí đối với chỗ bị cắn, nhưng cắn cổ trắng nõn thoát nhìn mê người vô cùng khiến Lý Trì Nguyệt thật muốn cắn thêm một ngụm nữa , mà nàng luôn là người tùy tâm sở dục cho nên lại đem môi lần thứ hai dán lên cổ Đồ Cửu Mị.

Cắn cổ mẫn cảm của Đồ Cửu Mị lập tức cảm thụ được một làn nhiệt khí nóng ẩm thổi đến, dĩ nhiên có một cảm giác tê dại từ ngón chân chạy dọc toàn thân, phu nhân còn đem môi dán đến, nhưng này lần lại không dùng lực cắn cổ nàng mà chỉ nhẹ nhàng cắn gặm, thỉnh thoảng còn vươn đầu lưỡi liếm nhẹ, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy sau khi đau đớn trên cổ thối lui liền khó chịu đến không tự giác mà giãy dụa thân thể, hơn nữa thân thể cũng bắt đầu phát nhiệt, khí lực cũng giống như bị rút đi mất, dĩ nhiên nửa điểm khí lực đều không có.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị sắc mặt ửng đỏ, diễm lệ như hoa mẫu đơn, tuy rằng tay đang đặt trên người nàng nhưng nửa điểm khí lực cũng không có, nha đầu này rõ ràng là dục cự hoàn ghênh, điều này làm cho khoe miệng Lý Trì Nguyệt khê cong lên kéo ra một nụ cười.

” Thích ta đối đãi người như vậy sao?” Lý Trì Nguyệt đưa tay nâng cằm Đồ Cửu Mị, khiến nàng nhìn thẳng.

Đồ Cửu Mị không dám nhìn phu nhân, chỉ cảm thấy phu nhân nửa điểm cũng không lãnh tĩnh như bình thường, nàng cũng không dám trả lời câu hỏi của phu nhân, chỉ cảm thấy xấu hổ đến hoảng hốt.

“Mở mắt nhìn ta, không phải người cảm thấy ta xinh đẹp sao, sao không thừa cơ nhìn một lần cho đủ đây.” Lý Trì Nguyệt mê hoặc nói.

Đại não của Đồ Cửu Mị đình trệ, chỉ cảm thấy thân thể đều nghe theo phu nhân chỉ thị, phu nhân nói cái gì thì chính là cái đó, mở mắt nhìn khuôn mặt phu nhân, đôi mắt khê cong nhìn chăm chăm phu nhân, cánh môi khê động muốn mở miệng nói cái gì đó rồi lại hoàn toàn không biết nên nói cái gì, muốn nói lại thôi, mị thái thiên thành.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy đôi môi ướt át tươi đẹp của Đồ Cửu Mị mê người tựa như hoa mẫu đơn, đôi mắt thủy linh trong veo lộ ra mị ý câu người, Lý Trì Nguyệt bị câu đến trong lòng có chút xao động nàng tìm

lòng không được mà cúi đầu hôn xuống.

Đồ Cửu Mị mở to hai mắt, phu nhân hôn nàng, phu nhân hôn nàng, đầu óc Đồ Cửu Mị giờ phút này chỉ có một ý niệm duy nhất kia, không thể tin được, rất không xong chính là nàng biết rõ phu nhân dường như đang khinh bạc nàng, dường như không ổn nhưng nàng nữa điểm cũng không muốn ngăn chặn cử chỉ khinh bạc của phu nhân.

Lý Trì Nguyệt không hề có kinh nghiệm, đương nhiên là hôn đến trúc trắc, hôn một chút liền thả ra, tay lại bắt đầu vuốt ve khối mềm mại của Đồ Cửu Mị, cách quần áo không kiêng nể gì cả mà xoa nắn, cũng giống như lần trước mềm mại, xúc cảm tốt đến khiến người luyện tiếu không muốn buông ra, không khỏi xoa nắn càng hăng say hơn nữa, bất quá ngực này dường như lại to hơn một chút rồi, một tay cũng cầm không hết nữa, no đủ, đứng thẳng rất co dãn.

Đồ Cửu Mị Đồ Cửu Mị hoàn toàn choáng váng, phu nhân không chỉ hôn nàng mà còn sờ ngực nàng, còn có chút cổ sức xoa lấy, một chút cũng không ôn nhu, nhưng cảm giác lại rất kỳ quái, tê dại khó nhịn là chuyện gì xảy ra. Đồ Cửu Mị muốn khắc chế cảm giác đó nhưng theo phu nhân xoa nắn, cảm giác đó lại càng ngày càng mãnh liệt khiến Đồ Cửu Mị không khỏi rên ra tiếng.

Đây lẽ nào chính là việc dâm loạn giữa nữ tử sao? Thì ra nữ tử trong lúc đó cũng có thể thân mật như vậy, Đồ Cửu Mị phát hiện trong lòng nàng thích được phu nhân đối xử như vậy, lẽ nào nàng thực sự cũng có sở thích như ngũ phu nhân sao? Sai, nếu như nàng có vậy lẽ nào phu nhân lại không có, nếu như không phải sao phu nhân sẽ làm chuyện này với nàng? Nghĩ như vậy, trong lòng Đồ Cửu Mị liền thoải mái hơn một chút, dù sao thì phu nhân cũng giống như nàng là được rồi.

Bất quá nhìn Đồ Cửu Mị ở dưới thân càng phát ra khó nhịn, Lý Trì Nguyệt tuy rằng không có kinh nghiệm nhưng cũng biết Đồ Cửu Mị động tình rồi, nàng mới chỉ trêu chọc một chút mà đã khó nhìn như vậy rồi, nếu như nàng tiến thêm một bước chẳng phải là co quắp thành một vịnh xuân thủy sao, đây lẽ nào chính là thể chất mẫn cảm như ngũ công chúa nói?

“Thật sự thoải mái như vậy sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi, nhìn dáng vẻ động tình của Đồ Cửu Mị Lý Trì Nguyệt hiểu kỳ hỏi, ngũ công chúa nói thoải mái đến muốn chết, nếu như hưởng qua sẽ ăn quen nhớ vị, khi đó Lý Trì Nguyệt cảm thấy nhất định là ngũ công chúa khoa trương lên để lừa nàng.

“Cảm giác rất kỳ quái....” Đồ Cửu Mị cũng nói không rõ cảm giác của bản thân, chỉ cảm thấy dường như thoải mái lại dường như khó chịu.

“Thế này thì sao?” Bàn tay của Lý Trì Nguyệt tiến vào trọng trung y, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua hai viên tròn đã đứng thẳng liền cảm giác được thân thể Đồ Cửu Mị run lên.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy cảm giác tê dại đó càng phát ra cường liệt, từ đầu chạy khắp toàn thân, khiến Đồ Cửu Mị không tự giác ôm lấy thân thể phu nhân, nàng chỉ cảm thấy thân thể càng là thoải mái cũng sẽ càng khó chịu, hơn nữa giữa hai chân dường như chảy ra thứ gì đó, tuy rằng Đồ Cửu Mị không biết đó là gì nhưng chỉ cảm thấy vô cùng hổ thẹn, không khỏi kẹp lấy hai chân, chỉ sợ bị phu nhân nhìn ra.

” Xem ra ngươi là thích ta đối với ngươi như vậy.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị chủ động ôm lấy thân thể nàng, tổng kết lại, hơn nữa mị hương trên người Đồ Cửu Mị dường như càng đậm hơn, thì ra sau khi Đồ Cửu Mị động tình mị hương sẽ càng đậm, mị hương này phối hợp với dáng vẻ kiều mị sau khi động tình của Đồ Cửu Mị khiến trong lòng Lý Trì Nguyệt càng thêm xao động, nàng nghĩ, nàng quả nhiên không bài xích cùng Đồ Cửu Mị làm việc này, bất quá bây giờ còn không phải lúc. Lý Trì Nguyệt có chút không muốn phải buông ra bộ vị cực mềm mại kia, sau khi áp chế xao động trong lòng nàng liền rời khỏi thân thể Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đột nhiên rời khỏi trên người nàng, bắt đầu chỉnh đốn quần áo bị nàng kéo đến có chút mất trật tự, dáng vẻ vân đạm phong khinh, cùng với người vừa rồi khinh bạc nàng chính là hai người. Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy cảm giác lúc này rất giống như đang ăn thịt viên ăn đến hài lòng, thì viên thịt liền rơi đến trên mặt đất, còn nàng thì chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn viên thịt lăn đi mất, lăn đi rồi.

” Phu nhân....” Đồ Cửu Mị thét lên, phu nhân vừa rồi rõ ràng đã làm việc khiến người ta mặt đỏ tai hồng, không cần giải thích một tiếng sao?

” Thế nào?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại.

” Vừa rồi....” Đồ Cửu Mị nhắc nhở, sao phu nhân có thể như vậy chứ, dường như người vừa rồi làm chuyện quá phận không phải nàng vậy.

” Vừa rồi thế nào đây?” Lý Trì Nguyệt cố ý đùa Đồ Cửu Mị.

” Người biết ta muốn nói cái gì mà!” Đồ Cửu Mị nghĩ đến vừa rồi phu nhân đối với nàng vừa hôn vừa sờ, vừa xoa, xấu hổ đến ngón chân đều đỏ, làm sao còn có thể nói ra miệng, nàng cảm thấy phu nhân rõ ràng biết nàng đang nói đến cái gì nhưng chính là đang giả ngu, phu nhân thật xấu!

” Tùy tiện sờ một chút mà thôi, không cần phải đại kỳ tiểu quái.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị rồi rầm như vậy, lại càng muốn khi dễ nàng.

”Người còn hôn ta!” Đồ Cửu Mị bất mãn thái độ có lệ của phu nhân, vì vậy thốt ra.

”Không thể hôn?” Lý Trì Nguyệt cười ngay không sợ chết đứng hỏi ngược lại.

”Phu nhân có cổ quái như ngũ phu nhân đi!” Đồ Cửu Mị thối phì lá gan nói.

”Người thích ta làm như vậy đối với người, người không có cổ quái sao?” Lý Trì Nguyệt ngược lại thản nhiên thừa nhận, nàng quả thật đối với Đồ Cửu Mị động tâm tư đó rồi, cũng không có gì phải phủ nhận.

Đồ Cửu Mị không thể phủ nhận, suy cho cùng vừa rồi tất cả những gì phu nhân làm nàng nửa điểm bài xích cũng không có, ngược lại quả thật là thích.

”Ta đây có thể làm việc vừa rồi phu nhân đã là với ta sao?” Đồ Cửu Mị đỏ mặt hỏi, thật ra nàng cũng muốn làm những chuyện lúc này đối với phu nhân.

”Không được.” Lý Trì Nguyệt kiên quyết cự tuyệt.

”Vì sao không được?” Đồ Cửu Mị bất mãn hỏi.

”Ta nói không được là không được, không có vì sao.” Để một nữ nhân mang thai làm việc đó với nàng, nghĩ đến hình ảnh đó thì đã thấy rất hoang đường, nàng tuy rằng động tâm tư nhưng cũng phải xem hoàn cảnh có thể ăn hay không, nào có khẩn cấp đến mức để một thai phụ vì nàng phá thân, thế nào cũng phải chờ sau khi Đồ Cửu Mị sinh hạ hài tử mới cân nhắc ăn hay không ăn.

”Vây hôn một chút, có được hay không?” Đồ Cửu Mị cò kè mặc cả.

”Không được!” Ngũ khí không thương lượng.

”Sờ một chút, chỉ một chút, có thể chứ?” Đồ Cửu Mị rất không muốn buông tha hỏi

”Không được!” Như trước là ngũ khí không thương lượng.

”Nga....” Đồ Cửu Mị có chút thất vọng, không công bằng, mỗi lần phu nhân đều như vậy, chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho bách tính thấp đèn.

51. Chương 50

”Lục Sa, ta có việc muốn nói với người.” Liễu Phi Nhân vẽ mặt lấy lòng nhìn Lục Sa nói.

”Ân?” Lục Sa nhìn ngũ phu nhân như vậy, trong đầu có dự cảm không tốt.

”Loan Thúy muốn người đến nàng ấy vài ngày?” Liễu Phi Nhân nói có chút cẩn thận.

”Ngũ phu nhân cảm thấy thích hợp sao?” Trong lòng Lục Sa trầm xuống, thất phu nhân quả nhiên hướng ngũ phu nhân đề cập đến việc này, mà ngũ phu nhân hiển nhiên cũng đáp ứng thất phu nhân, quả nhiên so với thất phu nhân nàng không quan trọng gì.

“Người đến đó, nàng sẽ không làm khó dễ người.” Liễu Phi Nhân rút cuộc tránh né vấn đề của Lục Sa.

“Nàng có làm khó ta hay không là một chuyện, còn ta có nguyện ý hay không lại là chuyện khác, ngũ phu nhân đại khái chỉ để ý lấy lòng thất phu nhân, ý nguyện của Lục Sa đại khái là không quan trọng gì đi.” Lục Sa lần đầu đối với Liễu Phi Nhân biểu đạt cường liệt bất mãn như vậy.

“Nếu như người thực sự không muốn đi, vậy thì thôi đi.” Liễu Phi Nhân không nghĩ đến Lục Sa lại phản ứng cường liệt như vậy, bất quá trong lòng lại đang suy nghĩ, nếu như Lục Sa nhất định không đi vậy nàng nhất định không thể ép buộc, chỉ là Thôi Loan Thúy bên kia không dễ ăn nói, nàng ta cho đến bây giờ cũng không dễ qua loa có lệ, không dễ lấy lòng, muốn làm vào hồng trường của Thôi Loan Thúy phải tốn hao không ít tâm tư.

“Người là lòng bàn tay, nàng ấy là lưng bàn tay, cắt thịt lưng bàn tay hay lòng bàn tay đều sẽ đau, tuy rằng ta đã đáp ứng nàng, bất quá nếu người không muốn ta sẽ tự mình tìm cách, người không muốn đi thì không cần đi.” Liễu Phi Nhân dùng lui làm tiến, cũng bày ra dáng vẻ mặt ủ mày chau.

Trong lòng Lục Sa cũng không ngốc, biết rõ ngũ phu nhân chính là dùng nhu nhược đến mức nàng thỏa hiệp nhưng nàng chính là không chịu nổi dáng vẻ này của nàng, tuy rằng trong đầu quả thật vạn phần không phải tư vị.

“Nếu như ngũ phu nhân đã đáp ứng nàng rồi, nếu ta không đi không phải sẽ khiến ngũ phu nhân khó ăn nói sao, nếu ngũ phu nhân muốn ta đi thì ta sẽ đi.” Lục Sa vẫn là thỏa hiệp, chỉ cảm thấy trong lòng có một thứ đang chậm rãi héo rũ, nàng nghĩ nếu như có một ngày trong lòng nàng không còn một ngọn cỏ nữa, đại khái nàng cũng sẽ chết tâm.

“Ta đã biết Lục Sa đối với ta là tốt nhất, không muốn ta phải khó xử, thật ra ta đâu đành lòng để người đi, bất quá người yên tâm, đến lúc đó ta sẽ bồi thường cho người, ta chắc chắn bồi người nhiều hơn.” Tay Liễu Phi Nhân vuốt ve thân thể Lục Sa.

Lục Sa cảm thấy thân thể như trước là nóng, nhưng tâm ý lại chậm rãi biến lạnh, nàng luôn khắc chế không được mà nghĩ đến ngũ phu nhân đối với nhị phu nhân cùng thất phu nhân mọi cách lấy lòng, đó đại khái chính là nàng ma chướng trong lòng nàng đi, nàng đã bị nhốt trong ma chướng rồi.

Sau khi thân thể đạt đến đỉnh rồi rơi xuống càng phát ra trống rỗng, nàng xoay người đè lên thân thể Liễu Phi Nhân điên cuồng muốn nàng, tựa như muốn phá hủy nữ nhân một trái tim chia ba bốn phần trước mắt, cũng chỉ có như vậy nàng mới cảm thấy người trước mắt là của nàng.

Liễu Phi Nhân đương nhiên là cảm thụ được sự điên cuồng của Lục Sa, nàng chỉ xem đó là bất mãn trong lòng Lục Sa vì không muốn đi Thôi Loan Thúy bên kia nên phát tiết ra mà thôi, Liễu Phi Nhân cũng không quá để ý trong lòng, dù sao thì Lục Sa cách mỗi một đoạn thời gian đều sẽ có lúc điên cuồng như vậy, nàng cảm thấy trái lại đó là biểu hiện Lục Sa lưu ý nàng.

Ngày hôm sau, sáng sớm Lục Sa liền xuất hiện bên ngoài viện của thất phu nhân, Lục Lâm được lệnh, Lục Sa vừa đến liền để nàng vào trong.

“Người vào đi, thất phu nhân còn đang ngủ, người ở đây chờ là được rồi.” Lục Lâm dẫn Lục Sa vào phòng ngủ của thất phu nhân.

Lục Sa cảm thấy rất kỳ quái, nàng ở ngoài chờ là được rồi, vì sao lại phải vào trong phòng của thất phu nhân để chờ, nàng thực sự không muốn đi vào nhưng Lục Lâm đã nói như vậy rồi, Lục Sa cũng chỉ có thể theo vào.

Lục Sa vẫn là lần đầu tiên vào phòng ngủ của thất phu nhân, trên tường treo mấy bức tranh chữ, bày đại thư trác, mặt trên có nghiêng mực, có giá bút, trên giá bút có rất nhiều bút lông kích cỡ khác nhau, có một xấp giấy Tuyên Thành rất dày, chữ viết trên giấy cực kỳ xinh đẹp, không khó nhìn ra đây là bút tích của thất phu nhân, cạnh bàn lại bày một cầm trác, bên trên là một cây huyền cầm, còn có một bức bình phong sơn thủy rất lớn đem gian phòng ngăn làm hai, giường của thất phu nhân ở phía sau bình phong. Chỉ cần nhìn trang trí trong phòng liền thấy được có sự bất đồng rất lớn với phòng của ngũ phu nhân, quả nhiên là nữ tử xuất thân từ dòng dõi thư hương, nơi nào cũng lộ ra một cổ cảm giác văn nhã.

“Người vào trong chờ đi, chờ lát nữa người hầu hạ thất phu nhân thay y phục rửa mặt chải đầu.” Lục Lâm nói với Lục Sa đang đứng ngón nghiêng ngoài bình phong.

Lục Sa có chút ngán ngán, nàng cũng không phải thiếp thân nha hoàn của thất phu nhân, việc này là chức trách của Lục Lâm đi, nàng là từ người mượn đến từ viện của ngũ phu nhân, hầu hạ thất phu nhân việc này thế nào là rơi xuống đầu nàng.

“Đây dường như không quá hợp quy tắc đi.” Lục Sa chống cự nói.

“Lẽ nào ngũ phu nhân không nói cho người sao, người đến đây là để hầu hạ thất phu nhân, không phải làm khách làm khách.” Lục Lâm nói không chút khách khí.

Lục Sa sững sốt, sau đó ngẫm lại cảm thấy trước đó nàng quả nhiên là vờ ngớ ngẩn rồi, nàng là nha hoàn, cho dù là thất phu nhân mượn đến thì cũng là hạ nhân, không phải mượn đến bồi thất phu nhân. Nhất định là ngày đó thất phu nhân lôi kéo nói chuyện đến nỗi khiến nàng ngớ ngẩn như vậy. Tuy nói thiếp thân hầu hạ các phu nhân là trách nhiệm của nhất đẳng nha hoàn nhưng Lục Sa nửa điểm cũng không có cảm giác vui vẻ khi được ưu ái, ngược lại nàng cảm thấy hầu hạ thất phu nhân còn không bằng quay về viện của ngũ phu nhân làm việc nặng.

“Vậy thất phu nhân có thói quen gì không?” Đã từng làm nhất đẳng nha hoàn hầu hạ chủ tử nên trên phương diện nàng vẫn rất chu đáo.

“Thất phu nhân từ trước đến nay thức dậy trễ, có chút khí rồi giường, lúc tỉnh lại phải nằm sấp một chút, chờ lúc nàng gọi người hãy cầm cành liễu cùng chung nước đến cho nàng, sau đó rót một chén nước nóng cho nàng uống, sau khi uống xong mới truyền người mang điểm tâm đến. Điểm tâm, thất phu nhân thích cháo trắng, năm ngày một lần sẽ ăn cháo đại mễ, những chuyện này người không cần lo lắng, phòng bếp biết sở thích của thất phu nhân, chỉ là lúc ăn cháo, nhớ kỹ cho nàng thêm nửa muỗng đường, thất phu nhân thích ngọt, uống cháo xong nếu như thất phu nhân đánh đàn, thì người ở một bên chờ là được rồi, nếu như viết chữ thì người thay nàng mài mực, nếu như đọc sách, người liền thối lui....”

Lục Sa nghe Lục Lâm căn dặn chỉ cảm thấy thất phu nhân so với ngũ phu nhân còn khó hầu hạ hơn, tiểu tiết lại không ít, còn có vì sao lại nói chi tiết như vậy, lẽ nào mấy ngày nay cũng không cần Lục Lâm đến hầu hạ, đều phải là nàng hầu hạ sao? Nghĩ đến khả năng đó, Lục Sa liền có một chút da đầu tê dại, thất phu nhân tìm nàng đến hầu hạ rốt cuộc là có ý gì đây? Lục Sa càng nghĩ càng không rõ.

” Người vẫn nên vào trong trước đi, thất phu nhân phỏng chừng sắp tỉnh.” Lục Lâm nhẹ nhàng đẩy Lục Sa một cái.

Lục Sa cũng chỉ có thể kiên trì đi ra sau bình phong nàng không nghĩ đến lúc nàng bước vào, thất phu nhân đã tỉnh đang ghé vào trên giường, da thịt tuyết trắng trên lưng lộ ra hơn phân nửa khiến Lục Sa nhìn đến rất xấu hổ. Từ lúc cùng ngũ phu nhân có tang quan hệ kia nàng liền vô thức cùng những nữ tử khác kéo ra khoảng cách, cho dù là Lục Đào là tỷ muội tốt của nàng, nàng cũng tránh có tiếp xúc tay chân, hướng hồ ly nhìn thân thể của nữ tử khác. Ngũ phu nhân là người phong tao nhưng lúc ngủ cũng không giống như thất phu nhân chỉ mặc một cái yếm, lộ ra hơn phân nửa da thịt, khiến Lục Sa không biết nên đặt ánh mắt vào đâu cho phải. Nhưng Lục Sa vẫn nhìn thân thể tình địch, thất phu nhân ngay cả tư thái đều là không thể xoi mói, thất phu nhân ngoại trừ phẩm tính có chút cao ngạo cùng kỳ quái thì Lục Sa thật đúng là tìm không ra nàng có cái gì không tốt.

“Còn không đến hầu hạ ta thay y phục.” Thôi Loan Thúy khề nhú mày nói, Lục Sa đã từng làm nhất đẳng nha hoàn, nói thế nào cũng là người linh trí, lúc này thế nào lại nhìn không ra nửa điểm linh trí đây?

Lục Sa lập tức cầm y phục Lục Lâm đã chuẩn bị sẵn, chuẩn bị đến hầu hạ thất phu nhân thay y phục.

Thất phu nhân cứ như vậy mà đứng lên, Lục Sa nhìn thấy thất phu nhân toàn thân trên dưới vải vóc ít đến đáng thương, thân thể cực mê người khiến đôi mắt Lục Sa càng không biết nên nhìn đi đâu, còn có gì làm cho người ta xấu hổ hơn nhìn tình địch quang lỏa đây! Tuy rằng thất phu nhân còn không tính toán là quang lỏa nhưng Lục Sa cảm thấy cách quang lỏa cũng kém không được bao nhiêu.

“Tư thái của ta so với Liễu Phi Nhân, ai hơn mỹ hơn ai đây?” Thôi Loan Thúy thuận miệng hỏi.

“Đều là cực mỹ.” Cho dù Thôi Loan Thúy là tình địch nhưng Lục Sa không muốn thừa nhận cũng không được, tư thái của thất phu nhân so với ngũ phu nhân một chút cũng không kém. Trên người Ngũ phu nhân son phấn nặng một chút, thất phu nhân lại rất sạch sẽ, có thể bên trong thất phu nhân so với ngũ phu nhân hoàn hảo một ít, như vậy trong lòng Lục Sa thực sự rất không muốn thừa nhận, có cái gì đáng buồn hơn là tình địch ưu tú hơn mình về mọi mặt đây!

“Ta cảm thấy ta mỹ mạo hơn nàng.” Thôi Loan Thúy ngược lại một chút cũng không khiêm tốn.

Sách, trong lòng Lục Sa kinh thường, người có bản lĩnh sao không so với Mị phu nhân trước khi mang thai a, tất nhiên không thể trẻ tuổi hơn Mị phu nhân, cũng không mỹ mạo hơn Mị phu nhân, vóc dáng cũng không bằng Mị phu nhân ngực to eo nhỏ! Thất phu nhân nhất định là thừa cơ Mị phu nhân hiện tại có thai mới kiêu ngạo như vậy.

“Ta cảm thấy phu nhân so với người có khí chất, Mị phu nhân so với người mỹ mạo hơn.” Lục Sa vẫn là nhin không được hắt nước lạnh thất phu nhân..

“Ta cùng phu nhân khí chất bất đồng, giống như dùng hoa lan so với văn trúc, ta cùng Mị phu nhân tương mạo mỗi người mỗi vẻ, lại giống như dùng thước được so với hoa mẫu đơn, sao có thể phân thắng thua đây?” Thôi Loan Thúy trở tài ăn nói.

“Vậy người và ngũ phu nhân cũng bất đồng, vì sao người lại đem ra so sánh đây?” Lục Sa ngược lại cũng không tỏ ra yếu kém.

“Người trái lại rất che chở nàng.” Thôi Loan Thúy cũng không giận.

“Trong lòng ta có nàng, ta không che chở nàng, thì che chở ai đây?” Lục Sa hỏi ngược lại.

Thôi Loan Thúy đột nhiên có chút ngưỡng mộ Liễu Phi Nhân, tuy rằng hoa tâm phong lưu nhưng lại có một người khẳng khẳng một mực đối với nàng như vậy.

52. Chương 51

“Lý Trì Nguyệt, người không nên quá đáng!” Hạng Huy xông vào.

Lúc này Lý Trì Nguyệt đang cùng Đồ Cửu Mị chơi cờ, Đồ Cửu Mị đang bị giết đến vô cùng thâm, Đồ Cửu Mị cảm thấy cùng phu nhân chơi cờ một chút cũng không thú vị, vẫn luôn chơi thua, còn thua đặc biệt thâm.

Đồ Cửu Mị vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Hầu gia vào biệt viện của phu nhân, hơn nữa còn hùng hổ như vậy trong lòng liền có một chút lo lắng, chỉ sợ Hầu gia khi dễ phu nhân.

Lý Trì Nguyệt không để ý đến hắn, chỉ là tiếp tục chơi cờ.

“Lý Trì Nguyệt!” Hạng Huy bị thái độ coi thường của Lý Trì Nguyệt làm vô cùng tức giận, nữ nhân này cho đến bây giờ cũng không xem hắn như phu quân, không cùng hắn viên phòng thì thôi đi, hắn có một đồng lớn mỹ thiếp như hoa như ngọc am hiểu ý người, cũng lười đến trong phòng nàng nhìn sắc mặt nàng, nhưng Lý Trì Nguyệt khinh người quá đáng, đại thọ mẫu thân nàng trước mặt mọi người làm xấu mặt mẫu thân thì thôi đi, còn đánh Hồ di nương của hắn, đánh đến mặt mũi bầm dập, rõ ràng là đang đánh vào mặt mẫu thân hắn mà, khiến mẫu thân tức giận đến một ngày không ăn cơm. Hạng Huy hôm nay mới nghe ma ma hầu hạ bên cạnh lão thái thái nói mẫu thân hắn cả ngày chưa từng ăn gì, vừa hỏi liền biết được Lý Trì Nguyệt để Trương má má và miệng biểu di của hắn, Hồ biểu di chạy đến chỗ mẫu thân khóc sụt sùi, quả thực khiến mẫu thân tức giận đến ăn không ngon.

“Thế nào?” Lý Trì Nguyệt đi cờ xong, có chút lạnh nhạt đáp.

“Người khiến mẫu thân của ta khó chịu như vậy, trong lòng người thống khoái được sao, nàng là mẹ chồng của người, người sở tác sở vi như vậy có thể nói là bất hiếu, không sợ thiên lôi đánh xuống sao?” Hạng Huy chỉ trích.

“Mặt mũi của Lý gia ta quý trọng hay là mặt mũi của Hạng gia người quý trọng đây?” Lý Trì Nguyệt nhượng mày hỏi ngược lại.

Hạng Huy bị câu này ghen hòng nói không nên lời, Lý Trì Nguyệt rõ ràng là ý vào bản thân có huyết thống hoàng thất, khinh người quá đáng.

“Ai khiến ta không thoải mái, người đó cũng đừng hòng thống khoái, là các người sống quá an nhàn rồi nên đã quên quận mã phò mã khác là sống như thế nào sao.” Lý Trì Nguyệt nhắc nhở, so với bọn tử muội của nàng thì nàng thật sự là hiền lương hiền lương thực đức rồi, đến nỗi những người trong nhà này đặc ý vênh vao.

Hạng Huy vừa nghe sắc mặt trắng nhợt, hẳn thiếu chút nữa đã quên nam nhân cười nữ nhân Lý gia thật đúng là không có mấy người có kết cục tốt, đều bị nữ nhân Lý gia chinh đến dễ bảo thâm nghiêm còn chưa nói, có người bị dày vò đến trong nhà gà chó không yên, mà ngay cả đoan mệnh cũng không ít, đáng thương nhất là ngũ phò mã, vẫn chưa thành thân thì đã đội một cái mũ xanh mà chuyện này toàn bộ kinh thành đều biết, mà tam công chúa nữ nhi của Hoàng Hậu có tiếng hiền lương thực đức, tam phò mã cưới về cũng không phải đều đoan mệnh sao. Nữ nhân Lý gia không ai không khắc phu, Hạng Huy may mắn vì bản thân không bị mỹ sắc của Lý Trì Nguyệt mê hoặc cùng nàng viên phòng, ai biết Lý Trì Nguyệt có phải hay không cũng khắc phu giống như tam công chúa và ngũ công chúa.

“Vậy người muốn thế nào?” Trong lòng Hạng Huy có chút bất an hỏi, chỉ sợ Lý Trì Nguyệt cũng sẽ giống những công chúa quận chúa khác khiến cho trong phủ gà chó không yên.

“Người sao không ngủ lại, mấy năm nay người sống như thần tiên là ai cho người, đừng chọc ta không thoải mái thì ta sẽ không khiến mọi người khó chịu, dĩ nhiên ai khiến ta không thoải mái, vậy trong Hầu phủ ai cũng đừng mong được thoải mái.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói, mấy năm nay nếu chỉ dựa vào ngàn mẫu đất Hầu phủ kể tục muốn nuôi một đồng lớn thiếp thiếp như vậy quả thực là người si nói mộng, nếu như Hạng Huy thông minh nên biết ngày tháng khoái hoạt người người ngưỡng mộ của hắn là ai ban cho.

“Phu nhân, ta dĩ nhiên không phải trách người, chỉ là mẫu thân niên kỷ đã cao, ít nhiều cũng cho lão nhân gia nàng một chút mặt mũi, để lão nhân gia nàng hài lòng một chút, người thấy sao?” Hạng Huy quả thật cũng không góc, lập tức chuyển biến thái độ.

” Người phải làm hiếu tử là chuyện của người, có liên quan gì đến ta?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại, muốn nàng mềm nhẹ với lão thái thái, Hạng Huy còn chưa tỉnh ngủ đi.

Hạng Huy sờ mũi, biết Lý Trì Nguyệt là nói không thông, cho dù trong lòng cảm thấy Lý Trì Nguyệt đáng trách nhưng Hạng Huy cũng chỉ có thể ghen trong lòng, ai bảo nàng là họ Lý, phụ thân nàng là Túc Thân Vương quyền cao chức trọng, hơn nữa của hồi môn lớn, lại rộng rãi ra tiền, Hạng Huy không muốn nhẫn cũng phải nhẫn. Năm đó tiền chuộc thân cho Thôi Loan Thúy cũng là hắn lấy từ chỗ Lý Trì Nguyệt, mẫu thân thế nào cũng không chịu chi phần tiền này. Có thể nói, tất cả tiền tài của Hầu phủ đều là lão phu nhân gặt gao nắm trong tay, Hạng Huy tuy rằng là Hầu gia nhưng lại không có tiền của gì, lúc dùng tiền vẫn phải dựa vào Lý Trì Nguyệt.

“Đúng vậy, đây là trách nhiệm của ta, ta trở lại hảo hảo khuyên nhủ mẫu thân, phu nhân cũng đừng lo lắng nữa.” Hạng Huy trái lại hiểu được tìm bậc thang cho bản thân theo xuống.

Lý Trì Nguyệt không để ý đến hắn, chỉ hy vọng hắn lập tức rời khỏi biệt viện của nàng, đừng làm ùi thối trên người huân đầy phòng nàng.

“Cửu Mị gần đây thân thể khỏe không?” Hạng Huy biết Lý Trì Nguyệt có cổ quái, luôn chê hắn thối, liền thức thời cách xa nàng một chút, nhưng lại dựa vào gần Đồ Cửu Mị một ít, một tay khoát lên trên vai Đồ Cửu Mị, tha thiết nói, Đồ Cửu Mị cũng là mỹ nhân xuất chúng trong viện, Hạng Huy từ trước đến nay thương hương tiếc ngọc dĩ nhiên đối với mỹ nhân Đồ Cửu Mị cũng là thích, hơn nữa, mặc dù có thai nhưng Hạng Huy cảm thấy khuôn mặt Đồ Cửu Mị càng ngày càng mỹ, trước đó vẫn cảm thấy có chút ngây ngô giống như tiểu cô nương, hiện tại cảm giác là nảy nở, rất đẹp, rất mê người, trước đó thiếu tinh tế quan sát,

hiện tại mới phát hiện Đồ Cửu Mị là mị thái thiên thành, Hạng Huy đột nhiên rất chờ mong sau khi Đồ Cửu Mị sinh hạ hài tử, nhìn thôi đã cảm thấy trong lòng ngứa ngáy.

Thân thể Đồ Cửu Mị cứng đờ, nàng rất không thích Hầu gia khoác tay lên vai mình, vừa rồi lúc hắn nói chuyện với phu nhân nàng còn cố ý không đứng dậy cùng hắn thăm hỏi, chỉ hy vọng hắn không chú ý đến nàng.

Lý Trì Nguyệt khẽ nheo mắt, nhìn vô cùng lạnh nhạt, rất muốn chặt bàn tay Hạng Huy xuống.

“Đồ Cửu Mị ở trong viện của ta có thể có cái gì không tốt? Ta còn có thể ngược đãi nàng hay sao?” Có thể có lạnh giọng hỏi.

“Phu nhân nói đùa rồi, ta chỉ là quan tâm thai nhi trong bụng nàng một chút, dù sao nàng cũng đang mang hài tử đầu tiên của Hạng gia chúng ta.” Hạng Huy cười làm lành nói.

“Vậy người còn không đi, ở chỗ này quấy nhiễu nhã hững chơi cờ của bản quận chúa.” Lý Trì Nguyệt mở miệng đuổi người.

Hạng Huy còn muốn cùng Đồ Cửu Mị trò chuyện, nhưng nhìn thấy sắc mặt Lý Trì Nguyệt bất thiện đuổi người, cũng chỉ đành chạy lấy người, Lý Trì Nguyệt cũng là một đại mỹ nhân đáng tiếc hắn tiêu thụ không nổi.

Sau khi Hạng Huy đi rồi, Lý Trì Nguyệt không có hứng thú tiếp tục chơi cờ nữa.

“Người quay về phòng tắm rửa đi, đừng để ùi thối trên người hắn lưu lại trên người người, đặc biệt là vai phải tẩy rửa cho kỹ.” Lý Trì Nguyệt nhíu mày mệnh lệnh.

Đồ Cửu Mị sững sốt, chỉ cảm thấy phu nhân rất khoa trương, nào có chuyện khoác vai một chút thì lưu lại mùi hôi, nói gì đi nữa vị đạo trên người Hầu gia tuy rằng không dễ ngửi nhưng cũng không đến nỗi thối, bất quá nhìn thấy phu nhân dáng vẻ nghiêm túc nàng cũng chỉ đành quay về phòng mình, nàng sợ nếu như nàng không tắm, lát nữa phu nhân cũng ngại nàng thối, vậy thì không hay rồi.

Đồ Cửu Mị trở lại tùy ý tắm rửa một chút rồi lại đến phòng của phu nhân, cửa sổ trong phòng đều mở ra, hiển nhiên là sợ bị Hầu gia huân thối, mở cho thông gió. Phu nhân lúc này đã không còn trong phòng, Đồ Cửu Mị liền đi hậu viện tìm, quả nhiên ở hậu viện nàng thấy được phu nhân trong lương đình.

Đồ Cửu Mị âm thầm tiến đến, muốn từ phía sau bịt mắt phu nhân.

“Người dám!” Đồ Cửu Mị vẫn chưa kịp đưa tay bịt mắt liền bị phu nhân phun ra hai chữ rụt tay lại, bị phu nhân phát hiện rồi, không vui gì cả.

“Phu nhân đang suy nghĩ cái gì đây?” Đồ Cửu Mị hỏi

“Tắm rồi?” Lý Trì Nguyệt không đáp mà hỏi ngược lại.

“Ân, tắm đến thơm thơm, phu nhân có thể ngửi thử xem.” Đồ Cửu Mị dang hai tay, nói với Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt ngửi một chút, quả thật không lưu lại mùi lạ gì trong lòng nàng mới có một chút thoải mái.

“Sau này, trừ ta ra không chuẩn bất luận kẻ nào chạm vào người.”

53. Chương 52

“Hầu gia là phu quân của ta, không cho hắn chạm vào không phải rất kỳ quái sao?” Trong lòng Đồ Cửu Mị ước gì được như vậy, nàng mới không muốn bị Hầu gia chạm vào, bất quá dù sao cũng phải có một lý do cự tuyệt Hầu gia đi.

Phu quân hai chữ nghe vào trong tai Lý Trì Nguyệt rất chói tai.

“Ngày sau, không có mệnh lệnh của ta, hắn cũng vào không được viện này, người chỉ cần ở lại trong viện, hắn liền không gặp được người.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy cần phải tăng mạnh phòng vệ trong viện này, để tránh lần sau lại để người không liên quan xông vào.

“Ta dường như không phải thiếp thất của Hầu gia, trái lại giống như tiểu thiếp của phu nhân.” Đồ Cửu Mị nghe vậy cười khúc khích nói.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy những lời này có chút dễ nghe, xoay người đối mặt Đồ Cửu Mị.

“Người là muốn làm thiếp của Hầu gia, hay là làm tiểu thiếp của bản phu nhân đây?” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị cười như không cười hỏi.

Đồ Cửu Mị vốn cũng chỉ là thuận miệng nói một chút, bị phu nhân hỏi như vậy nàng lại nghĩ đến chuyện thân mật hôm qua phu nhân làm với nàng, rồi lại nhìn vẻ mặt trêu đùa của phu nhân, mặt nàng liền đỏ bừng, thật là có một chút cảm giác như tiểu thiếp của phu nhân.

“Người ta mới không thích làm tiểu thiếp!” Đồ Cửu Mị cây ngay không sợ chết đứng nói, chí hướng của người ta là làm chính thất phu nhân, tuy rằng đời này không còn hy vọng đó nữa.

“Vậy người muốn làm cái gì?” Lý Trì Nguyệt có vài phần hiếu kỳ hỏi.

“Muốn làm phu nhân, tốt nhất là uy phong giống như phu nhân mới tốt, muốn khi dễ thì khi dễ người đó.” Đồ Cửu Mị nói ra chí nguyện to lớn trong lòng.

“Người muốn khi dễ ai?” Đồ Cửu Mị còn muốn khi dễ người khác, điều này làm cho Lý Trì Nguyệt có chút ngoài ý muốn.

Rất muốn khi dễ đương nhiên là phu nhân trước mắt, giống như phu nhân vậy muốn ngửi hương thì ngửi hương, muốn đặt ở dưới thân thì liền đặt dưới thân muốn hôn thì hôn muốn sờ thì sờ, còn phải nói thêm một câu, ai bảo ta là phu nhân đây! Nghĩ đến thôi cũng đã khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy tràn ngập cảnh đó thực sự rất tươi đẹp.

“Đây là bí mật.” Đồ Cửu Mị dĩ nhiên sẽ không đem suy nghĩ to gan lớn mật trong lòng nói cho phu nhân biết.

“Sẽ không là bản phu nhân đi?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại.

“Làm sao có thể, ta nào có lá gan khi dễ phu nhân đây!” Đồ Cửu Mị vài phần chột dạ hồi đáp, phu nhân thế nào lại đoán được đây!

“Ta trái lại cảm thấy người đối với ta, lá gan từ trước đến nay đều rất lớn.” Lý Trì Nguyệt hừ lạnh.

“Làm sao có, được rồi, phu nhân người không phải nói chờ xong đại thọ của lão phu nhân liền chuẩn ta về nhà thăm viếng sao?” Đồ Cửu Mị nhớ đến chuyện rất trọng yếu, nàng gả vào Hầu phủ đã hơn nửa năm nên rất nhớ nhà.

“Ân, người muốn lúc nào thì về?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Dĩ nhiên là càng nhanh càng tốt, ngày mai có thể chứ?” Đồ Cửu Mị hỏi, nàng ước gì lập tức về nhà.

“Có thể.” Lý Trì Nguyệt trái lại rất hiểu tâm tình nhớ nhà của Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân là tốt nhất.” Đồ Cửu Mị vui vẻ vô cùng, kim lòng không được mà ôm cánh tay Lý Trì Nguyệt, hướng phu nhân phóng xuất một nụ cười vô cùng sáng lạn.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy đứng lâu có chút mệt mỏi, liền đi đến cạnh nhuyễn tháp, nằm trên nhuyễn tháp, hiện tại đã vào thu, khí trời có chút se lạnh. Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân nằm xuống, lập tức cầm chăn đắp lên để tránh phu nhân bị lạnh, thể chất của phu nhân vừa nhìn đã biết không giống với nàng, tốt nhất nên cẩn thận một chút.

” Ngày mai người thật sự muốn mang nhiều heo như vậy về nhà sao?” Lý Trì Nguyệt nhắm mắt hỏi.

“Ân, ta dự định lát nữa sai Lục Đào giúp ta làm chuyện này.” Vừa nghĩ đến không chỉ có thể về nhà mà còn có thể mang theo mười con heo về, trong lòng Đồ Cửu Mị đã vô cùng thỏa mãn.

“Lục Đào rốt cuộc cũng là một nha hoàn, sợ là làm chuyện này không thích hợp, vẫn là để ta tìm một quản sự thay người làm việc này.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị đã là vật tư hữu của nàng, chuyện của Đồ Cửu Mị dĩ nhiên nàng sẽ không ngồi xem mặc kệ.

” Phu nhân đồng ý giúp đỡ đương nhiên là tốt rồi.” Đồ Cửu Mị biết việc này giao cho Lục Đào không quá thỏa đáng nhưng trong tay nàng ngoại trừ nha hoàn ma ma ra , không còn ai có thể lo liệu chuyện này, phu nhân có thể sai quản sự làm việc này cho nàng, đương nhiên là chuyện tốt.

“Người dự định về nhà ở bao lâu?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Ta có thể ở lại bao lâu?” Đồ Cửu Mị hỏi ngược lại, nàng nói cũng không tính đi, có thể ở bao lâu, phu nhân nói mới tính.

” Một tháng đủ không?” Nếu như thiếu, nàng còn có thể cho Đồ Cửu Mị ở lại thêm một ít thời gian, dĩ nhiên hai tháng là giới hạn của nàng.

” Được rồi.” Đồ Cửu Mị vốn tưởng rằng chỉ có thể ở vài ngày nên liền cười trộm, không nghĩ đến phu nhân dĩ nhiên cho nàng một tháng, Đồ Cửu Mị cảm thấy nếu như nàng còn không biết đủ thì sẽ bị trời đánh.

“Cứ như vậy mà làm đi, ngày mai để Lục Đào trở về với người, phải có một người ở lại hầu hạ người, Lục Đào ở lại nhà người người cũng có thể tự tại một chút.” Lý Trì Nguyệt ngay cả chi tiết này cũng đã nghĩ xong, Đồ Cửu Mị rốt cuộc cũng là thai phụ, giữ lại một người hầu hạ Lý Trì Nguyệt cũng có thể tương đối yên tâm.

“Cứ làm theo lời của phu nhân đi.” Đồ Cửu Mị tuy rằng không muốn có người theo nàng về nhà mẹ nhưng nàng nghĩ bản thân dù sao cũng là thiếp thất của Hầu phủ, đặc biệt lại có thai, không để lại người bên cạnh hầu hạ thì không được, vậy để Lục Đào bên cạnh đương nhiên là tốt nhất. Không thể không nói phu nhân lo lắng rất chu đáo, Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân mặc dù có lúc sẽ khi dễ nàng nhưng đối với nàng quả thật tốt đến không còn gì để soi mói.

Sau đó Lý Trì Nguyệt cũng không lên tiếng nữa, mà chỉ nhắm mắt, dường như đang chợp mắt.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy không có việc gì làm liền đi tới bên cạnh nhuyển tháp của phu nhân, dùng tay thay phu nhân ấn huyết vị trên đầu, muối muối từng nói thường xoa những huyết vị này rất hữu ích đối với thân thể, Đồ Cửu Mị thủy chung vẫn cảm thấy thân thể phu nhân thoát nhìn quá mức mảnh mai, vẫn luôn muốn đem phu nhân nuôi béo tốt một chút.

Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy da đầu một trận tê dại, thật là thoải mái, nha đầu này trái lại có một đôi tay khéo léo, Lý Trì Nguyệt âm thầm nghĩ đến.

Ngày hôm sau, Đồ Cửu Mị dậy thật sớm, vừa nghĩ hôm nay có thể về nhà, tối qua thiếu chút nữa hưng phấn đến ngủ không được, nàng thu dọn hoàn tất, chuẩn bị đến chỗ của phu nhân cùng phu nhân từ biệt, thật ra nghĩ đến một tháng không được gặp phu nhân trong lòng nàng vô cùng không muốn, nếu như phu nhân có thể cùng nàng trở về nhà thì tốt rồi, ngẫm lại, Đồ Cửu Mị kết luận bản thân lại đang nghĩ chuyện không thể rồi.

Vào phòng của phu nhân, liền thấy phu nhân vận trang phục nam tử, quý nhưng tuần nhã khiến Đồ Cửu Mị không biết xấu hổ nhìn chăm chăm vào phu nhân, ánh mắt luyến tiếc dời đi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị nhìn chăm chăm vào nàng, liền khẽ vung khóe miệng, nha đầu này quả nhiên thích nhìn nàng cải nam trang.

Lý Trì Nguyệt cầm lấy ngọc phiến, khẽ nâng cằm Đồ Cửu Mị, dáng vẻ phong lưu phóng khoáng.

“Bản công tử tuần tú không?” Lý Trì Nguyệt nhẹ giọng hỏi.

Đồ Cửu Mị không tự giác gật đầu, tuần tú, phu nhân mặc kệ là mặc nam trang hay nữ trang đều đẹp, dường như vĩnh viễn cũng nhìn không đủ. Bất quá lúc Đồ Cửu Mị lấy lại tinh thần mới phát hiện nàng lại bị phu nhân đùa giỡn, phu nhân gần đây càng ngày càng thích đùa giỡn nàng rồi.

“Phu nhân cũng muốn đi ra ngoài?” Đồ Cửu Mị càng quan tâm vấn đề này.

“Ân, đúng lúc ta cũng chuẩn bị xuất môn, tiện thể tiễn ngươi về.” Lý Trì Nguyệt không nói cho Đồ Cửu Mị biết là sau đó nàng muốn đi Đông Hải một chuyến, Long Tiên Hương còn lại không nhiều lắm, nàng muốn đi mua một ít.

“Chỗ phu nhân muốn đi rất xa sao?” Đồ Cửu Mị không biết phu nhân chỉ ra ngoài thời gian ngắn hay là giống như lần trước rời đi cả một tháng.

“Không phải rất xa.” Đông Hải còn không tính toán rất xa, xa nhất nàng từng đi là Nam Hải.

“Đại khái muốn đi bao lâu?” Đồ Cửu Mị tựa như tiểu thê tử nhớ thương phu quân xuất môn, Lý Trì Nguyệt vẫn chưa xuất môn liền tính toán ngày về rồi.

“Không biết.” Long Tiên Hương là có thể gặp không thể cầu, chỉ hy vọng lần này vận khí tốt hơn, về phần ngày về, chính nàng cũng không xác định, hơn nữa không cách nào cho Đồ Cửu Mị một đáp án chính xác.

“Ta cũng muốn cùng phu nhân đi xem thế giới bên ngoài.” Đồ Cửu Mị vẻ mặt ước ao nói, nàng cảm thấy phu nhân tựa như Phượng Hoàng bay trên bầu trời, không chỉ phát ra quang mang chói mắt mà còn tự do tự tại, nàng lại giống như ếch ngồi đáy giếng, khoảng cách như vậy khiến Đồ Cửu Mị không khỏi có chút mất mát.

“Ngươi có thai, ở nhà dưỡng thai là được rồi.” Lý Trì Nguyệt cũng không trực tiếp đáp ứng Đồ Cửu Mị, nàng nghĩ nếu như mang theo Đồ Cửu Mị ra ngoài, chung quy là sẽ thêm một tầng phiền phức.

“Vậy chờ sau khi hạ sinh hài tử ngươi liền có thể dẫn ta cùng đi.” Đồ Cửu Mị bắt đầu ngóng trông hài tử sớm sinh ra một chút.

“Sinh ra rồi không phải ngươi còn phải chăm sóc sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại.

“Không phải ngươi muốn ôm về nuôi sao, muốn chăm sóc cũng không phải ta chăm sóc, nói cho cùng, ngươi chính là không muốn dẫn ta theo.” Đồ Cửu Mị lần này ngược lại sáng suốt rồi, nàng buồn bực phu nhân không muốn dẫn nàng ra ngoài.

“Không phải ngươi muốn về nhà sao, không về nữa sao?” Lý Trì Nguyệt chuyển hướng đề tài.

Lực chú ý của Đồ Cửu Mị quả nhiên bị dời đi, tràn đầy trong lòng đều là về nhà.

Phu nhân tiễn nàng về, nàng cùng Lục Đào đương nhiên là ngồi trên xe ngựa của phu nhân, xe ngựa này không giống như ngựa xa nhà nàng, chỉ mất một canh giờ liền tiễn nàng đến cửa.

“Ngươi vào nhà đi, ta sẽ không vào.” Lý Trì Nguyệt nói với Đồ Cửu Mị.

“Cũng đã đến nhà ta rồi, vào trong ngồi đi, uống chung trà rồi hãy đi.” Trong lòng Đồ Cửu Mị đột nhiên rất luyến tiếc phu nhân, vừa nghĩ đến một tháng không được gặp phu nhân lại càng luyến tiếc buông tay phu nhân.

“Không cần đâu.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy không cần thiết, nàng muốn rút tay về nhưng lại phát hiện Đồ Cửu Mị nắm cổ tay nàng rất chặt, giấy cũng giấy không ra, nha đầu này lực tay thật lớn.

“Mặc kệ mặc kệ, ngươi phải vào trong ngồi rồi mới có thể đi!” Đồ Cửu Mị lập tức bướng bỉnh cùng Lý Trì Nguyệt, nàng chính là muốn cho phu nhân vào nhà nàng ngồi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị kiên quyết như vậy, khê thở dài, sau đó mới gật đầu.

Đồ đại nương biết nữ nhi trở về thăm viếng, trong lòng đang rất vui vẻ, thỉnh thoảng ló đầu ra ngoài cửa xem nữ nhi lúc nào mới trở về. Lần này không chỉ thấy nữ nhi trở về mà còn thấy nữ nhi cùng một công tử ca tuấn tú lôi kéo trước mặt công chúng, điểm chết người chính là công tử ca kia không phải là con rể của nàng, còn nữ nhi lại chủ động lôi kéo người ta, việc này bảo Đồ đại nương làm sao không sợ hãi. Nhưng đang ở nơi đông người nàng cũng không tiện phát tác, chỉ sợ phá hủy danh tiếng của nữ nhi, người khác hỏi đến thì nàng nói đó là con rể nàng, dù sao thì cũng không có mấy người từng gặp qua Hầu gia, cho dù là nàng cũng chỉ là vợ vã gặp qua một lần.

54. Chương 53

Sáng sớm, rất nhiều người khiêng mười con heo đến Đồ gia đã tạo thành oanh động trong trấn nhỏ, có người nói Đồ Cửu Mị gả làm tiểu thiếp cho Hầu phủ bị đuổi về, có người nói là trở về thăm viếng. Vì vậy, mọi người thích giúp vui thỉnh thoảng nhìn vào Đồ gia, cũng có người mắt tinh nhìn thấy Đồ Cửu Mị cùng một công tử tuần tú quý khí níu kéo, lập tức cho rằng công tử kia chính là Hầu gia phu tế của Đồ Cửu Mị, Hầu gia lớn lên thật là tuần tú, phương viên trăm dặm sợ cũng tìm không được nam tử tuần tú như vậy, vừa nhìn đã biết hai người tình cảm không tẻ, không chê buồn nôn ở trước mặt công chúng níu kéo, bất quá cũng may hai người đều là tướng mạo ngàn dặm mới tìm được một, đứng cùng nhau trái lại rất xứng đôi, nên không ai cảm thấy không thích hợp. Hơn nữa dùng đầu gối cũng đoán được Đồ Cửu Mị ở Hầu phủ rất được sủng ái, trên người lảng la tơ lụa không nói, khí sắc so với trước khi xuất giá còn tốt hơn rất nhiều, mặt mang hoa đào, trong trắng lộ hồng, vô cùng xinh đẹp. Đồ gia tỷ muội trong phương viên mấy trăm dặm đều là mỹ nhân, nhưng không giống lúc này, tươi đẹp đến làm cho người khác không dám nhìn thẳng, chỉ sợ bị câu mắt hồn phách, quả thực so với trước lúc xuất giá còn muốn đẹp hơn ba phần.

Đồ đại nương biết rất nhiều ánh mắt đang nhìn chằm chằm người trong nhà nàng, nhưng nàng lại nhìn thấy nữ nhi có nghi án hồng hạnh xuất tường của mình còn không biết liêm sỉ cùng quý khí công tử ca níu kéo.

Đồ đại nương lập tức lãnh lút cất giọng, nhắc nhở hai người chú ý cử chỉ, nhưng Cửu Mị nhà nàng cho dù nhìn thấy nàng cũng không chịu buông tay áo vị công tử ca kia ra, dáng vẻ dính người, khiến Đồ đại nương lập tức muốn giáo huấn nữ nhi không tuân thủ nữ tắc của mình. Đồng thời quan sát công tử ca kia, tuần tú quý khí, nàng lớn từng tuổi này cũng không nhìn thấy nam tử tuần tú như vậy, chỉ là quá nữ khí, một chút nam tử khí khái cũng không có, điểm ấy khiến Đồ đại nương có chút xem thường, nam nhân mà một chút nam tử khí khái nam tử cũng không có, vậy đâu coi là nam nhân, khuôn mặt có tuần tú hơn nữa cũng vô dụng.

“Mẫu thân.” Mẫu thân thấy nàng bản thân không quá vui vẻ, mẫu thân nửa năm không gặp nàng, không phải nhìn thấy nàng phải rất vui vẻ sao?

Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng chú ý đến, đây là một nữ nhân trung khí mười phần, cùng Đồ Cửu Mị lớn lên có vài phần tương tự, chỉ là vóc dáng do sinh quá nhiều hài tử nên có chút mập mạp, nhưng còn có thể xem như người đẹp hết thời, cũng có thể nhìn ra lúc trẻ nàng cũng là một nữ tử rất xinh đẹp, nếu không cũng sinh không ra nữ nhi xinh đẹp như vậy. Lý Trì Nguyệt, nếu không đang quan sát nàng, xuất phát từ lễ phép liền hướng Đồ đại nương khẽ cười, chỉ là Lý Trì Nguyệt khó có được thiện ý nở nụ cười nhưng lại không đạt được thiện ý đáp lại của Đồ đại nương ngược lại bị nàng tàn bạo trừng lại một cái. Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy không hiểu ra sao, nàng không có làm gì sai đi, trừng nàng làm gì?

“Còn không lập tức vào trong nhà.” Đồ đại nương dự định đóng cửa lại giáo huấn nữ nhi cùng tiểu bạch kiểm không biết tên kia, tiểu bạch kiểm này là càng xem càng cảm thấy tuần tú đến quá phận.

Vừa vào nhà, Đồ đại nương lập tức đóng cửa lại.

“Đồ Cửu Mị, người đi Hầu phủ làm thiếp, cho dù làm quả phụ sống cũng phải làm cho lão nương, người không tuân thủ nữ tắc thông đồng tiểu bạch kiểm trở về là thế nào?” Đồ đại nương muốn thu thập nữ nhi của mình trước, sau đó mới thu thập tiểu bạch kiểm tuần tú đầy nữ tính kia.

Đồ Cửu Mị nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, sau đó có chút xấu hổ nhìn về phía phu nhân, chỉ thấy phu nhân trêu tức nhìn nàng, dáng vẻ xem kịch vui, dĩ nhiên dĩ nhiên cũng không phản bác.

“Mẫu thân.....” Đồ Cửu Mị còn chưa kịp giải thích lại bị Đồ đại nương cắt đứt, Đồ đại nương từ trước nói chuyện mau lẹ, lại bá đạo, từ trước đến nay chỉ thích xen vào lời người khác, không thích người khác xen vào lời của nàng.

“Ta biết, người đi Hầu phủ tăng nhiều cháo ít, người chịu ủy khuất, nhưng cũng không thể không tuân thủ nữ tắc, nữ nhân quan trọng nhất chính là danh tiết, aiz, lúc trước không nên để người gả vào Hầu phủ...” Đồ đại nương càng nói càng cảm thấy khổ sở, nếu như Cửu Mị không làm thiếp cho người ta thì một Cửu Mị luôn luôn nhu thuận nghe lời cũng sẽ không hồng hạnh xuất tường như vậy, cho dù hồng hạnh xuất tường cũng không nên tìm một nam nhân ảo lả như vậy, vừa nhìn liền biết không dùng được rồi.

“Mẫu thân không phải như thế, người hãy nghe ta nói....” Đồ Cửu Mị muốn đánh gãy lời của mẫu thân, nhưng lại xen không vào được.

“Người xem tiểu bạch kiểm này, trên mặt không râu, vừa nhìn là đã thấy không được, khuôn mặt trắng đến giống y như giấy, vừa nhìn liền biết là thể chất kém, người chọn gian phu cũng chọn cái loại này sao, tay chân ốm yếu làm sao dùng được, khuôn mặt tuấn có ích lợi gì, lại không thể xem như thịt mà ăn, muốn tìm gian phu cũng nên tìm người giống như phụ thân người, ca ca người, thân thể tốt, trên giường dưới giường đều dùng bền....” Đồ đại nương càng nói càng cảm thấy nữ nhi thật sự khiến người ta lo lắng, ngay cả chọn gian phu cũng chọn không xong, thực sự là vô dụng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy mẫu thân càng nói càng thái quá, nàng không dám nhìn phu nhân. Nói gì đi nữa, nàng mới không thích cường tráng, nàng thích giống như phu nhân mềm mại thơm tho, dễ ngủ lại dễ sờ, tuy rằng vẫn chưa hảo hảo sờ qua nhưng Đồ Cửu Mị cảm thấy nhất định so với xú nam nhân sờ thoải mái hơn.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ đến dân gian cũng có nữ nhân cường hãn giống như nữ nhân Lý thị nhà nàng, Đồ đại nương đối với nữ nhi cùng ngoại nhân, ngay cả những lời này đều nói ra được, không thể không cường hãn đi.

“Mẫu thân, đừng nói nữa, nàng mới không phải cái gì gian phu!” Đồ Cửu Mị phải đề cao âm lượng cắt đứt mẫu thân, chỉ sợ mẫu thân càng nói càng quá đáng.

“Vậy hân là ai?” Đồ đại nương chỉ vào Lý Trì Nguyệt hỏi, nam nữ thụ thụ bất thân, lời lôi kéo kéo, không phải gian phu mới là lạ.

Đồ Cửu Mị rất muốn nhắc nhở mẫu thân nàng, không nên chỉ vào mũi phu nhân, phu nhân sẽ mất hứng.

“Nàng là phu nhân trong phủ chúng ta, nàng muốn ra ngoài một chuyến mới cải trang nam tử.” Đồ Cửu Mị lập tức giải thích.

“Thì ra là nữ tử, khó trách ta lại cảm thấy nàng nữ tính như vậy, càng xem càng không giống nam nhân....” Lời của Đồ đại nương im bật, ý thức được bản thân vừa rồi đã nói những gì với phu nhân của Hầu phủ, vẻ mặt xấu hổ vô cùng, Đồ đại nương luôn biết ăn nói nhất thời cái gì đều nói không được nữa, hình như phu nhân này còn là quận chúa, Đồ đại nương có chút thấp thỏm nhìn Lý Trì Nguyệt từ đầu đến giờ vẫn mỉm cười.

“Phu nhân, dân phụ chỉ là một ngu phụ, miệng không kiêng kỵ, chỉ biết nói bậy.” Đồ đại nương lập tức chịu tội, nếu nàng đắc tội phu nhân sẽ khiến Cửu Mị ngày sau bị khó xử.

“Ta cảm thấy Đồ phu nhân nói rất có đạo lý, Cửu Mị ở Hầu phủ tăng nhiều cháo ít, cho dù là tìm một gian phu cũng có thể hiểu được, dĩ nhiên không thể tìm một tiểu bạch kiểm chân yếu tay mềm giống như ta, phải tìm một nam nhân dùng bền.” Lý Trì Nguyệt vẫn mỉm cười, ngữ khí cũng mềm nhẹ.

Đồ đại nương chỉ cảm thấy đỉnh đầu nàng cũng sắp đổ đầy mồ hôi rồi, vừa rồi những lời đó phu nhân nếu như thực sự truy cứu cũng có thể cho Cửu Mị bị ngâm lồng heo rồi.

“Phu nhân, người đừng khi dễ mẫu thân ta, mẫu thân ta bị hù dọa rồi.” Đồ Cửu Mị kéo tay áo phu nhân, không cho nàng khi dễ mẫu thân nhà mình, mẫu thân lại không giống nàng đã bị phu nhân khi dễ quen rồi, cũng sẽ không sợ, Đồ Cửu Mị nhớ kỹ lần đầu tiên nàng nhìn thấy phu nhân trong lòng cũng rất sợ hãi.

“Đồ đại nương đang cùng ta nói đùa, ta cũng đùa cùng Đồ đại nương một chút, sao lại là hù dọa đây? Đồ đại nương người nói phải không?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại.

Đồ đại nương rốt cuộc đã bán thịt heo hơn ba mươi năm, cũng xem như người thông minh, đương nhiên là nghe hiểu phu nhân ý tại ngôn ngoại, trong đầu âm thầm thở dài một hơi, phu nhân có ý định buông tha nhưng lại lộ ra bất mãn trong đó, ân uy cùng ban ra, thủ đoạn rất cao, muốn nắm nàng vào nữ nhi ngu xuẩn của nàng trong tay hoàn toàn không phải nói đùa. Bất quá nhìn nữ nhi cùng nàng ở chung dĩ nhiên rất tự tại, giữa hai người vô tình lộ ra một cổ thân mật, nữ nhi của nàng gốc thì có gốc nhưng giao tình cùng phu nhân hình như rất tốt, nếu không phu nhân cũng sẽ không tự mình tiễn nàng về nhà.

“Ta đương nhiên chỉ nói đùa cùng phu nhân.” Đồ đại nương lập tức đáp lời.

“Nếu phu nhân đã đến, vậy thì ở lại dùng bữa rồi hãy đi, mẩu thân ta nấu ăn rất tốt.” Đồ Cửu Mị là có thể giữ phu nhân lâu một khắc thì giữ một khắc.

“Cũng tốt, ta dùng cơm xong sẽ đi.” Lý Trì Nguyệt vừa nghĩ đến có thể sẽ hồi lâu không gặp Đồ Cửu Mị, nên cũng không cự tuyệt yêu cầu của nàng.

“Ta đây lập tức đi phòng bếp chuẩn bị.” Đồ đại nương mừng rỡ vì không cần đối mặt với phu nhân, chỉ cảm thấy trên người phu nhân lộ ra một cổ áp lực vô hình, trước nay dân sợ gặp quan, Lý Trì Nguyệt cũng xem như quyền quý, vừa rồi lại xấu hổ như vậy hơn nữa bị hù dọa một trận, đương nhiên là có thể tránh liền tránh.

Đồ Cửu Mị liền kéo Lý Trì Nguyệt đến gian phòng nàng ở trước khi xuất giá.

“Đây là gian phòng của ta cùng muội muội.” rất ít hài tử trong gia đình bách tính bình thường có thể mỗi người ở một phòng, trừ phi những nhà phú quý, nàng cùng muội muội cũng tạm được, hai người có thể ở một phòng, lúc nhỏ bốn ca ca của nàng còn phải chen chúc trong một phòng, sau khi lớn hơn một chút, sức lao động trong nhà cũng nhiều hơn, dần dần dư dả, gian phòng cũng càng xây càng nhiều, sau đó mỗi người thành thân đều sẽ dọn ra ngoài, bất quá nàng cùng muội muội vẫn luôn ở cùng một phòng.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy gian phòng không lớn, có một chiếc giường, một cái bàn, bên cạnh bàn còn có vài bản sách cũ nát, dĩ nhiên đều là sách sử, bên trong còn có chú thích, nhìn ra được chủ nhân nhìn rất say mê, chú thích kiến giải cũng rất độc đáo, nhìn những quyển sách này Lý Trì Nguyệt cũng đoán được Đồ Thập Mị không giống như những nữ tử tầm thường, rất ít nữ nhân cảm thấy hứng thú với sách sử, hứng thú này trái lại rất giống tam công chúa.

“Muội muội người xem?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi.

“Àn, sách gần như đều là bảo bối của muội muội, không biết vì sao nàng lại không mang đi.” Đồ Cửu Mị nhìn vài quyển sách có chút tức cảnh sinh tình, không biết muội muội bây giờ thế nào rồi.

“Bình thường người hay làm gì?” Lý Trì Nguyệt buông sách xuống.

“Ta làm nữ công, muội muội không thích làm nữ công, ta liền giúp nàng làm, sau đó lúc nàng tâm tình tốt sẽ kể chuyện xưa cho ta nghe, có đôi khi cũng sẽ dạy ta viết, cũng có lúc ta chỉ cần nhìn nàng xem sách thì đã cảm thấy hài thỏa mãn rồi.” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến thời gian sống cùng muội muội, liền nở ra tiểu ý. Hiện tại chỉ cần nhìn phu nhân cũng sẽ cảm thấy thỏa mãn, hơn nữa cảm giác so với lúc nhìn muội muội lại có một chút bất đồng.

Lý Trì Nguyệt khó có thể tưởng tượng nhìn một người đọc sách mà cảm thấy thỏa mãn là cái dạng gì, nhưng có thể khẳng định chính là Đồ Cửu Mị rất lưu ý muội muội của nàng. Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị có sở thích giống Liễu Phi Nhân, vậy người đầu tiên nàng thích chính là muội muội nàng, mà không phải Lý Trì Nguyệt nàng, ý nghĩ đó khiến trong lòng Lý Trì Nguyệt sinh ra một chút khó chịu.

“Người rất lưu ý muội muội của người đi.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lãnh đạm nói.

“Dĩ nhiên rồi, chúng ta là song sinh, so với tỷ muội bình thường tình cảm tốt hơn rất nhiều.” Đồ Cửu Mị tự hào nói, không cảm thấy có cái gì không thích hợp.

“Sợ rằng không phải tình tỷ muội bình thường đi.” Lý Trì Nguyệt cười nhạt nói.

“Có ý gì?” Đồ Cửu Mị rất không thích thái độ đó của phu nhân, còn nói rất kỳ quái.

Lý Trì Nguyệt không trả lời cũng không muốn phản ứng Đồ Cửu Mị, chỉ cảm thấy trong lòng nàng không thoải mái.

Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân tức giận một cách rất khó hiểu, nàng lại không làm gì cả, phu nhân còn không để ý đến nàng, người ta cũng không để ý nàng rồi, nhưng Đồ Cửu Mị chung quy là chịu không được phu nhân lãnh đạm.

“Phu nhân.” Đồ Cửu Mị chủ động làm lành.

Lý Trì Nguyệt không để ý đến nàng.

“Làm sao vậy, người ta lại không chọc người tức giận.....” Đồ Cửu Mị nhẹ nhàng kéo tay áo Lý Trì Nguyệt.
Lý Trì Nguyệt như trước không nói lời nào.

55. Chương 54

“Phu nhân, người như vậy trong lòng ta rất khó chịu.” Đồ Cửu Mị đến gần Lý Trì Nguyệt, nắm lấy tay nàng.

Lý Trì Nguyệt muốn rút tay mình lại nhưng lại bị Đồ Cửu Mị gắt gao nắm chặt không buông, thật ra Lý Trì Nguyệt cũng hiểu được bản thân chuyện bé xé ra to, người ta tỷ muội tình thâm liên quan gì đến nàng, nàng cũng không biết đang phân cao thấp cái gì, cho dù tỷ muội các nàng thật có gì đó, lẽ nào nàng đến tự tin để tranh giành nàng cũng không có sao?

Thật ra trong lòng Lý Trì Nguyệt cảm thấy tình cảm của Đồ Cửu Mị đối với Đồ Thập Mị không chỉ đơn giản là tình tỷ muội, Lý Trì Nguyệt tỷ muội cũng không ít, cùng ngũ công chúa và tam công chúa cảm tình cũng xem như tốt nhưng cũng không đến mức nhìn muội muội mà cảm thấy thỏa mãn, cảm giác như vậy Lý Trì Nguyệt không thể nào hiểu được, mặc dù có một nửa là do họ là song sinh nên tình cảm sẽ thân mật hơn tỷ muội bình thường, nhưng một khả năng khác có thể là Đồ Cửu Mị đối với Đồ Thập Mị cũng không chỉ là tình tỷ muội đơn giản như vậy. Lý Trì Nguyệt đối với một nửa khả năng này trong lòng cũng là chú ý.

Thật ra Lý Trì Nguyệt đúng là quá nhạy cảm, tình cảm của Đồ Cửu Mị đối với Đồ Thập Mị đại khái chính là bảy phần tình tỷ muội, mang theo ba phần ngưỡng mộ cùng ái mộ, Đồ Thập Mị còn cảm thấy tỷ tỷ nàng đối với nữ tử có phần thân mật thái quá, chỉ có Đồ Cửu Mị thì độ không biết. Tình cảm của Đồ Cửu Mị đối với muội muội ngay cả chính nàng cũng tưởng như chỉ là tình tỷ muội đơn giản, tuy rằng bản chất của nàng xưa nay thích thân cận nữ tử, nhưng không thể nào biết được việc nữ nữ, nếu như không có người đề cập đến phương diện này, vậy thì trong đầu nàng cũng chỉ có nam nữ phối hợp một loại vĩnh viễn sẽ không tự động nảy mầm tư tưởng nữ nữ phối hợp, sau khi có người đề cập nàng mới phát hiện thì ra trên đời còn có nữ nữ kết hợp loại chuyện này, nữ nữ kết hợp mới là thứ nàng chân chính yêu thích.

Đồ Cửu Mị đối với Đồ Thập Mị đó là ở vào tình tỷ muội thân thiết đến có mang theo mầm móng ái muội, hạt giống này vẫn ở vào trạng thái thiếu đất nuôi dưỡng, nên vẫn chưa thể nảy mầm. Phu nhân thích người hương, chủ động thân cận nàng, tựa như thổ nhượng có nhiều dinh dưỡng, hạt giống vẫn đang chờ đợi nảy mầm rơi xuống thổ nhượng màu mỡ lập tức sẽ bắt đầu cảm rễ nảy mầm, cũng sẽ phát triển khỏe mạnh, bộ rễ cứ như vậy vững chắc cắm vào trong đất, tuyệt đối sẽ không thể di chuyển sang nơi khác được nữa. Vì vậy, chút ám muội đậm nhạt đến gần như tìm không thấy vết tích liền chuyển hóa hành tình nghĩa tỷ muội đặc biệt giữa hai tỷ muội song sinh.

” Phu nhân, đừng không để ý ta, người không để ý đến ta, trong lòng ta sẽ khó chịu đến hoảng hốt.” Đồ Cửu Mị gắt gao nắm tay phu nhân tiếp tục nói.

“Ta và muội muội người ai quan trọng hơn?” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị quả thật khẩn trương, trong lòng mới có một chút thoải mái, bất quá Đồ Thập Mị vẫn là một cái gai trong lòng Lý Trì Nguyệt, đâm vào trong lòng nàng hỏi xem có đau hay không, dĩ nhiên đâm vào trong lòng rất khó chịu, Lý Trì Nguyệt đã nghĩ nhỏ cái gai này ra.

“Hai người không giống nhau, muội muội là muội muội, phu nhân là phu nhân, quan trọng như nhau.” Đồ Cửu Mị cảm thấy muội muội cùng phu nhân không cùng một dạng, không thể so sánh.

“Nàng chỉ là muội muội?” Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên sẽ không chờ mong Đồ Cửu Mị trả lời nàng quan trọng hơn, dù sao người ta có vài chục năm tình cảm, nếu như Đồ Cửu Mị trả lời nàng quan trọng hơn vậy mới đáng nghi ngờ, nhưng Đồ Cửu Mị ngay cả suy nghĩ cũng không nghĩ liền đem Đồ Thập Mị đặt vào vị trí muội muội điều này làm cho Lý Trì Nguyệt hơi cảm thấy thụ thái, có thể Đồ Cửu Mị đối với Đồ Thập Mị thực sự chỉ là có tình cảm thân thiết đặc biệt giữa song sinh mà thôi.

“Nàng vốn dĩ chính là muội muội a!” Đồ Cửu Mị đương nhiên màn nói, nàng cảm thấy phu nhân hỏi vấn đề này rất kỳ quái, muội muội đương nhiên là muội muội, nếu không còn có thể là cái gì a!

“Người nằm xuống!” Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị nằm xuống giường.

Đồ Cửu Mị đương nhiên là nằm xuống, cho rằng phu nhân lại muốn ngủ hương.

Sau khi Đồ Cửu Mị nằm xuống, Lý Trì Nguyệt liền cúi người hôn lên môi Đồ Cửu Mị, toàn bộ bằng vào ký ức trúc trúc mà thăm dò, còn giống như có thể đem đầu lưỡi tiến vào, hiểu kỳ hồi tưởng những xuân đồ trước đây đã xem qua, do lòng hiểu kỳ của bản thân, vươn đầu lưỡi liếm đôi môi Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến phu nhân lại hôn nàng, động tác dường như có chút bất đồng so với lần trước, lần trước chỉ là môi dán cùng một chỗ sau đó liền tách ra, lần này động tác rõ ràng phức tạp hơn, phu nhân dĩ nhiên vươn đầu lưỡi liếm môi nàng, khiến cho nàng cũng rất muốn vươn đầu lưỡi liếm môi phu nhân, cũng rất muốn ngậm lấy đầu lưỡi của phu nhân, không biết đó sẽ là cảm giác gì! Trên thực tế, thân thể của Đồ Cửu Mị luôn phản ứng nhanh hơn ý thức, nàng thực sự chủ động vươn đầu lưỡi ra.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ đến Đồ Cửu Mị lại phối hợp như vậy, dĩ nhiên còn chủ động vươn đầu lưỡi, một chút cũng không cảm thấy xấu hổ, ngược lại, nha đầu này dường như so với nàng còn chủ động hơn, rõ ràng là nàng chủ động hôn nàng ấy, nhưng nàng ấy trái lại càng thêm nhiệt tình quấn quýt lấy đầu lưỡi của nàng, dường như muốn đem đầu lưỡi của nàng ăn vào, vì vậy Lý Trì Nguyệt lại không cam lòng tỏ ra yếu kém nhẹ nhàng cắn đầu lưỡi Đồ Cửu Mị. Hai người tựa như phát hiện một trò vui, không ai nhường ai mà chơi đùa.

“Cửu Mị, người trở về, đúng lúc ca ca mới vừa giết heo xong, để lại cho người la hán thịt người thích nhất, để mẫu thân nấu một bàn lớn...” Đồ tam ca cùng thất ca trực tiếp đẩy cửa tiến vào, nông phu vốn là không có quy củ gì, hơn nữa đã lâu không gặp muội muội liền trực tiếp xông vào. Đặc biệt là Đồ tam ca bởi vì hấn nên Cửu Mị mới đến Hầu phủ làm thiếp lòng tràn đầy hổ thẹn, cho nên vừa nghe muội muội trở về liền lập tức đến gặp, chỉ sợ muội muội ở Hầu phủ trải qua không tốt. Hơn nữa cũng đã sáng đến giờ cơm trưa, đó lại là muội muội nhà mình hơn nữa Đồ gia từ trước đến nay không có quy củ nhiều như vậy.

Hai người đang hôn đến khó lòng tách ra bị cả kinh lập tức muốn tách ra, chỉ là cục diện thân mật kia lại không kịp dừng, bị tam ca cùng thất ca của Đồ Cửu Mị nhìn thấy.

Lý Trì Nguyệt cũng bị nho nhỏ kinh hách, nàng đâu dự đoán được nông phu lại không biết quy tắc như vậy, khuê phòng của nữ tử cũng dám xông vào, nhưng nàng lập tức nghĩ đến Đồ đại nương hào phóng bưng hấn lại có một chút thoải mái. Bất quá rốt cuộc là người từng gặp qua chuyện lớn, nên nàng vẫn trấn định đứng dậy chỉnh đốn y phục có chút mất trật tự của bản thân, dáng vẻ văn đạm phong khinh, năm đó ngũ công chúa tự mình làm mẫu xuân cung đồ cho nàng xem, nàng cũng không hề cảm thấy mất tự nhiên, hiện tại nàng chỉ hôn một chút có cái gì phải ngượng ngùng.

Đồ Cửu Mị sắc mặt ửng đỏ nàng tam ca cùng thất ca lại xông vào phòng người ta, nhất định là biết muội muội không ở đây nên mới như thế, lúc muội muội còn ở đây bọn họ cũng không dám xông loạn, nếu không muội muội sẽ tìm mẫu thân cùng tấu tấu cáo trạng.

Đồ gia gặp qua Hạng Huy cũng chỉ có Đồ lục ca cùng Đồ đại nương, những người khác đều chưa từng thấy quan cho nên tam ca cùng thất ca liền cho rằng người thân mật cùng muội muội chính là muội tể (em rể)

“Ha hã, ban ngày ban mặt, muội tể không khỏi quá nóng lòng đi, bất quá ta thích, xem ra muội tể cũng giống như ta là người hào sảng.” Đồ tam ca từ trước đến nay yêu thương nhất là Cửu Mị, sợ Cửu Mị ở Hầu phủ bị ủy khuất, hôm nay vừa thấy hai người ân ái dị thường, cũng có một chút yên tâm rồi.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ tam ca cao lớn như cây cột, cùng Đồ thất ca bên cạnh đều cao lớn như nhau, đột nhiên có chút lý giải vì sao Đồ đại nương lại ghét bỏ nàng là tiểu bạch kiểm chân yếu tay mềm rồi, nam nhân Đồ gia thật đúng là cường tráng hiếm thấy.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân ăn đau khê nhú mào, đau lòng chắn trước mặt phu nhân, tam ca nàng khí lực rất lớn, cho dù là võ nhẹ một cái thì khí lực cũng lớn hơn người bình thường, thể chất phu nhân lại nhược, võ đến phá hủy cũng không tốt.

“Tam ca, không nên động thủ động cước, nàng bị người võ đến phá hủy, người lấy cái gì đền ta.” Đồ Cửu Mị tức giận bĩu môi.

“Yêu, Cửu Mị biết đau lòng nam nhân nhà nàng rồi, ngay cả ca ca cũng không cần nữa, thực sự là cánh tay bẻ ra bên ngoài.” Đồ tam ca cười trêu chọc.

Mà ngay cả Đồ thất ca vẫn đứng bên cạnh không nói cũng hơi mỉm cười.

“Hắn là tam ca của ta, nhà của ta công phu giết lợn tốt nhất, sức lực cũng lớn kinh người, lại thích trêu đùa ta, bên cạnh là thất ca của ta, bình thường không thích nói chuyện, rất hũn nhủt (ít nói khó hiểu), tay nghề vô cùng tốt còn có thể làm nghề mộc.” Đồ Cửu Mị giới thiệu các ca ca của nàng với Lý Trì Nguyệt.

“Tam ca, thất ca.” Lý Trì Nguyệt hữu lễ gọi, thật ra trên người hai nam nhân trước mắt mùi máu tươi khiến Lý Trì Nguyệt rất không thích, nhưng vẫn có nhịn xuống.

“Muội muội ta lớn lên như hoa như ngọc, muội tế kiềm chế không được có thể lý giải, bất quá muội tế thể chất đường như kém một chút, nên mua một chút ngư tiên (đuôi trâu) tẩm bổ.” Đồ tam ca có chút lo lắng, muội tế tuần tú rất xứng đôi với muội muội, nhưng thể chất nhược đến làm cho người ta lo lắng.

Đồ thất ca đứng bên cạnh gật đầu tán thành.

Lý Trì Nguyệt đầu đầy hắc tuyến, xem ra, Đồ gia trên dưới đều rất lo lắng Đồ Cửu Mị phải làm quả phụ sống, lại ngại nàng dùng không bền, Lý Trì Nguyệt cũng không biết làm thế nào tiếp lời, nàng không muốn phức tạp hóa khiến mọi người biết thân phận của nàng, dù sao thì với thân phận của nàng tự mình đưa Đồ Cửu Mị về nhà truyền ra ngoài là không hợp quy củ, cũng không thỏa đáng, hơn nữa còn trở thành chân yếu tay mềm thì càng không được, thật sự là khiến người khác không nói nên lời.

“Nên đi ra ngoài dùng cơm rồi.” Đồ thất ca nhắc nhở.

Sau khi Lý Trì Nguyệt ra ngoài liền nhìn thấy cảnh tượng hoành tráng, một đồng lớn nam nhân nữ nhân còn có một đồng tiểu hài tử, gần như chật ních cả gian nhà, mà nàng là đối tượng bị vây xem, trong đó còn có thể nghe được một ít lời bàn tán về nàng, đại ý là cô gia này lớn lên thật là tuần tú chỉ là thoát nhìn như nhược một chút, thân thể nhược như vậy còn dám cưới nhiều thiếp thất và vân vân.

Người nhiều tạp vị cũng nhiều, đặc biệt là một đồng hán tử mới vừa giết lợn trở về, vị đạo đó quá tạp quá khó ngửi, Lý Trì Nguyệt cảm thấy sắp bị huân đến hôn mê.

“Đại cô cô...” Một đồng tiểu hài tử vây đến, vây quanh Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân nhú mày liền biết cái mũi mẫn cảm của phu nhân chịu không nổi mùi trong nhà, cho dù là Đồ Cửu Mị không muốn nhưng cũng phải thừa nhận, mọi người trong nhà mình đứng chung một chỗ, vị đạo quả thật khó ngửi, nhưng nàng bị một đám tiểu hài tử vây lấy không đến được chỗ của phu nhân bên kia chỉ có thể xin giúp đỡ nhìn về phía mẫu thân.

“Các người toàn bộ ra ngoài cho ta!” Đồ đại nương rốt cuộc là biết nhìn sắc mặt, thấy Lý Trì Nguyệt hơi nhú mày rồi lại thấy ánh mắt cầu cứu của nữ nhi, cho rằng phu nhân không thích hoàn cảnh ẩm ỹ.

Đồ đại nương ra lệnh một tiếng, rất không muốn rời khỏi cũng không thể không rời khỏi sảnh đường Đồ gia, sau một lúc lâu gian nhà mới thanh tĩnh trở lại, không khí cũng tốt lên. Bất quá rất nhiều tiểu hài tử vẫn vây quanh ở cửa, âm thầm nhìn cô gia tuần tú vẫn nhược bên trong.

56. Chương 55

May mắn được lưu lại có Đồ gia nhị lão, Đồ đại ca, tam ca cùng lục, còn có Đồ gia đại tẩu, thêm Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị, vừa lúc tám người ngồi quanh bàn

“Cô gia có thể uống rượu không?” Đồ phụ Chỉ có ngày lễ ngày tết mới được chuẩn uống rượu, nên đã nghĩ thừa cơ uống rượu, cộp mẹ nhà hắn quá nghiêm rồi.

“Có thể uống một ít.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, nàng tự nhận tửu lượng của bản thân không tính là thấp, nếu Đồ phụ có hứng thú như vậy thì liền bồi hắn uống một phen đi.

Đồ đại nương âm thầm nhéo đùi Đồ phụ một cái, lão già này rõ ràng là muốn mượn cơ hội để bản thân uống rượu nhưng có ngoại nhân nên nàng vẫn chưa chút mặt mũi cho Đồ phụ, lập tức sai người đi mua hai vò rượu thượng hạn.

Rất nhanh rượu đã được mua về, Đồ phụ rót một chén nhỏ cho Lý Trì Nguyệt, một cho bản thân một chén lớn.

“Cửu Mị nhớ nhà liền muốn trở về ở một tháng, lần này phiên nhạc phụ nhạc mẫu chiều cổ rồi.” Lý Trì Nguyệt chủ động mở miệng, nhìn ra được toàn gia này so với vừa rồi câu nệ hơn rất nhiều, nếu bọn họ đã hiểu lầm nàng là cô gia nhà họ vậy đâm lao phải theo lao, nói cho cùng Đồ Cửu Mị ngày sau cũng là người của nàng, một tiếng nhạc phụ nhạc mẫu cũng không quá đáng.

Đồ Cửu Mị nghe phu nhân gọi cha mẹ nàng là nhạc phụ nhạc mẫu, cảm giác hảo quý dị, nhưng lại cảm thấy vô cùng ngọt ngào, nàng quả nhiên càng lúc càng giống tiểu thiếp của phu nhân rồi.

“Cửu Mị muốn ở bao lâu thì ở bấy lâu, chúng ta có thịt, một khối cũng không thiếu cho nàng.” Đồ phụ là mẫn phu giọng nói cũng lớn.

Đồ Cửu Mị ngày ngày đều nhớ lấy ăn thịt, thì ra là có gia phong, cả gia đình này cũng không rời được thịt.

“Nhạc phụ, ta kính người một chén.” Lý Trì Nguyệt đứng dậy hướng Đồ phụ kính rượu, lễ nghi khí độ khiến Đồ phụ sửng sốt, có một con rể quý khí quý giận thật là có chút không quen.

Đồ mẫu cũng sửng sốt, nếu không phải biết thân phận của phu nhân, quả thật sẽ cho rằng đây là cô gia nhà mình, nhưng phu nhân tác phong như vậy đúng là đã rất cho hai bọn họ mặt mũi đi.

“Hảo....” Đồ phụ một hơi liền uống cạn một chén.

Lý Trì Nguyệt từng ngụm mà uống, chậm rãi nhả nhận, cùng Đồ phụ uống như trâu uống nước quả thật một trời một vực, những người khác thầm nghĩ đây đại khái chính là điệu bộ của người phú quý đi, quá ảo lá rồi.

Đồ gia huynh đệ hơn phân nửa đều thích uống rượu giống phụ thân, uống được hai ba chén, những thứ Đồ mẫu nhắc nhở như phải uống văn nhã một chút, không nên nói lung tung gì đó điều bị họ ném ra sau đầu.

“Ta nói muội tể, người uống ngụm nhỏ như vậy thực sự quá đàn bà rồi, là nam nhân, nên dùng bát uống rượu!” Đồ tam ca hào sảng mở miệng nói.

Lý Trì Nguyệt nhìn về phía Đồ tam ca, rất muốn nói ta vốn dĩ chính là nữ nhân.

“Chúng ta đánh cuộc, ta uống ngụm nhỏ như vậy nhưng cũng có thể uống nhiều hơn người.” Trong dân gian có thể có hảo tửu gì, không có mùi vị gì cả, Lý Trì Nguyệt uống đều cảm thấy bên trong pha không ít nước, uống một vò lớn phỗng chừng còn không bằng một bình nhỏ trong cung hơn nữa nàng đi theo ngũ công chúa có loại rượu mạnh nào chưa từng uống qua, cũng không dễ dàng mà say được.

“Ha ha, người nói đùa đi...” Đồ tam ca càn rỡ cười ra tiếng, ngay cả những người khác đều theo đó nở nụ cười, Đồ gia tam lang là người tửu lượng tốt nhất Đồ gia, nhìn tiểu tử này đáng vẻ yếu đuối, khẩu khí ngược lại không nhỏ.

“Vậy thử xem.” Lý Trì Nguyệt mỉm cười nói, đồ tam ca cho dù tửu lượng lớn, nhưng uống rượu như trâu uống nước cũng sẽ dễ say, Lý Trì Nguyệt ngược lại không lo lắng bản thân sẽ thua.

“Tam ca không nên khi dễ người khác.” Đồ Cửu Mị lập tức che chở phu nhân của nàng, nàng cảm thấy phu nhân cùng tam ca tỷ thí uống rượu, thực sự không sáng suốt, trong tiểu trấn này thật sự không có mấy người uống giỏi hơn tam ca.

“Tam lang không được hồ đồ!” Đồ đại nương cũng mở miệng giáo huấn, phu nhân người ta cũng là nữ nhân yếu điệu, làm sao có thể uống thắng một hán tử quê mùa.

“Không có cách nào, khó có được tam ca có bực này nhã hứng, cho người mang hai vò rượu đến đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân nếu đã nói ra, nào có đạo lý lâm trận lùi bước, nếu không không phải sẽ bị các ca ca của Đồ Cửu Mị xem thường sao.

“Hảo tiểu tử, xem ngươi có phần can đảm, tam ca hôm nay thử xem tửu lượng của ngươi.” Đồ tam ca liền sai huynh đệ khác đi mang rượu đến.

Đồ Cửu Mị có chút lo lắng kéo tay áo Lý Trì Nguyệt, sau đó hướng Lý Trì Nguyệt lắc đầu, không tán thành cách làm của phu nhân.

“Ta có chừng mực.” Lý Trì Nguyệt khẽ mỉm cười với Đồ Cửu Mị, nhìn vào trong mắt những người khác đáng vẻ của hai người thật là ân ái, cho dù là Đồ đại nương cũng cảm thấy hai người này thân mật cũng sắp vượt qua sự thân mật giữa hai nữ nhân rồi. Khó có được phu nhân để ý nữ nhi nhà mình, nguyện ý giao hảo. Đồ đại nương vui vẻ vì thấy giao tình giữa hai người rất tốt, như vậy nữ nhi ở Hầu phủ sẽ sống tốt hơn rất nhiều.

Rất nhanh hai vò rượu được mang đến, đặt giữa sảnh đường.

“Mỗi người một vò, thời gian không hạn chế, uống xong trước sẽ thắng, thế nào?” Lý Trì Nguyệt hỏi ý tam ca.

“Không thành vấn đề, cứ như vậy đi.” Đồ tam ca cảm thấy dù có uống thế nào thì muội tể cũng nhất định sẽ thua.

Đồ tam ca bắt đầu uống, một chén rồi lại một chén, Lý Trì Nguyệt vẫn không nhanh không chậm mà uống, thảnh thơi còn gấp chút thức ăn.

Sau khi vò rượu uống quá nửa, Đồ tam ca chậm lại, sắc mặt có chút ửng đỏ, sắc mặt Lý Trì Nguyệt vẫn như trước, không nhanh không chậm uống tiếp, trong lúc đó hai người đều phải đi mao xỉ vài lần.

Càng về sau, tốc độ uống của Đồ tam ca càng chậm, hẳn nhìn muội tể vẫn nhợt tốc độ vẫn như trước không nhanh không chậm, ngay cả sắc mặt cũng chưa từng biến, cái này, Đồ tam ca kinh hãi rồi, tiểu tử này nhìn như vẫn nhợt nhưng tửu lượng lại lớn đến kinh người, lượng rượu uống vào cũng sắp vượt qua hẳn rồi.

Thật ra Lý Trì Nguyệt cảm giác đã uống một bụng nước, rượu Lý Trì Nguyệt mặc dù cảm thấy đậm nhạt nhưng lượng nhiều tích tụ xuống cũng phát ra mạnh, nhìn thấy Đồ tam ca đã có men say, nhưng còn có thể kiên trì tiếp tục uống, nàng thầm nghĩ tam ca này tửu lượng so với dự đoán của nàng còn lớn hơn một chút, cách uống như trâu đó mà dĩ nhiên vẫn chưa say nằm sắp xuống, cho dù là nàng đều có ba phần men say rồi, xem ra là nàng đã xem thường hẳn.

Đồ tam ca cuối cùng uống đến say khướt, mà Lý Trì Nguyệt tuy rằng vẫn còn thanh tỉnh nhưng thân thể cũng choáng váng lợi hại, nôn ra một phen mới cảm thấy dễ chịu một chút.

Đồ Cửu Mị một bên giúp Lý Trì Nguyệt vỗ lưng, một bên đau lòng phu nhân, phu nhân cũng quá ngoan cố đi, uống một chút thì chịu thua không được sao, lại dày vò bản thân đến khó chịu như vậy, nàng nhìn thấy cũng cảm thấy khó chịu.

Hai người đấu rượu xong, nào còn là buổi trưa nữa, cũng sắp đến xế chiều rồi.

“Ta thấy phu nhân trạng thái không tốt lắm, đêm nay ở lại chỗ này đi, sáng mai hãy đi được không?” Đồ Cửu Mị hỏi, để phu nhân uống nhiều rượu như vậy mà rời đi, nàng rất lo lắng.

“Cũng tốt.” Lý Trì Nguyệt cũng không ngoan cố chống đỡ, thật ra nàng cũng có vài phần men say, chỉ là kiên cường không để bản thân ngã xuống, nhìn thấy Đồ tam lang say rồi nàng mới nói lỏng ý chí.

Đồ Cửu Mị vừa nghe đêm nay phu nhân nguyện ý ngủ lại, trong lòng mới có một chút yên tâm.

“Đỡ ta trở về phòng đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân đi đứng đều như nhũn ra, nhiều năm không uống nhiều rượu như vậy rồi, xem ra tửu lượng đã kém đi.

Đồ Cửu Mị lập tức đỡ Lý Trì Nguyệt quay về trong phòng mình, trên đường vẫn liên tục niệm kinh.

“Lần sau không chuẩn cùng những người khác đấu rượu nữa, tốt nhất là không nên uống rượu.” Đồ Cửu Mị mỗi việc đều vì phu nhân mà lo lắng, cho nên lúc này cũng không tự giác dùng đến hai chữ không chuẩn.

“Ta cũng không phải tửu quỷ.” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng, nàng cũng không phải thích hành hạ bản thân, bất quá chỉ là muốn tranh khẩu khí mà thôi, ngày mai xem ai còn dám nói ta là chân yếu tay mềm nữa không, ta sẽ chờ xem trên mặt các ca ca ngươi đều phải viết chữ phục, nghĩ đến đây Lý Trì Nguyệt liền có một chút đắc ý.

Đồ Cửu Mị đỡ phu nhân nằm trên giường, phu nhân nằm trên giường không bao lâu liền ngủ thiếp đi, Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đã ngủ liền đi ra ngoài lấy một chậu nước nóng, dùng khăn mặt nóng lau mặt cho phu nhân, xoa tóc cho phu nhân để nàng ngủ được thoải mái, sau đó không còn chuyện gì để làm nàng liền nhìn chằm chằm vào khuôn mặt phu nhân, nhìn phu nhân ngủ say khuôn mặt có chút ửng hồng, cho dù là do men rượu nhưng khí sắc kia thoạt nhìn so với bình thường tốt hơn một chút, trong trắng lộ hồng, mỹ đến khiến Đồ Cửu Mị nhất thời ngây dại.

57. Chương 56

Vừa nghĩ phu nhân nguyên bản cao cao tại thượng lúc này nằm trên giường nàng, loại cảm giác này có chút không thực, Đồ Cửu Mị nhìn khuôn mặt phu nhân, không tự giác đem thân thể thân cận một chút.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị thử nhẹ nhàng gọi một tiếng muốn xác nhận một chút xem phu nhân có thực sự đã ngủ hay không.

Lý Trì Nguyệt không đáp lại, men say khiến nàng ngủ trầm hơn so với bình thường một chút,.

“Phu nhân.” Đồ Cửu Mị lại gọi một lần, xác định phu nhân thực sự ngủ rất sâu, với tiền đề là không đánh thức phu nhân thì nàng rất cực có thể đối với phu nhân muốn làm gì thì làm rồi, trong lòng vui vẻ không thôi, kích động hòa lẫn hưng phấn.

Đồ Cửu Mị đưa tay sờ mái tóc đã xoa tung của phu nhân, nàng cuốn lóc tóc phu nhân trên đầu ngón tay mình, cuốn xong lại tản ra, rồi lại cuốn lại, tóc đen nhiều lần đùa đến vô cùng vui vẻ, nàng còn cầm tóc phu nhân ngửi một chút, tản ra mùi hương nhàn nhạt, cũng không biết phu nhân tẩy tóc bằng thứ gì lại thơm như vậy.

Sau khi Đồ Cửu Mị đùa với tóc của phu nhân đủ rồi, ánh mắt liền dừng lại trên mặt phu nhân, phu nhân thực sự là một mỹ nhân trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm cảm thán, mũi, lông mi, miệng, cằm, đều là đẹp tinh xảo, phối hợp với nhau càng thêm hấp dẫn. Đồ Cửu Mị kìm lòng không được mà muốn vươn tay vuốt ve, đầu ngón tay nhẹ nhàng lướt qua hàng mi của phu nhân, nhẹ nhàng phác họa lông mi như liễu điệp, ngón tay chậm rãi dời về phía mũi của phu nhân, xuống má, cuối cùng dừng lại trên môi phu nhân. Nhìn đôi cánh môi khép kín, Đồ Cửu Mị nghĩ đến tình cảnh buổi sáng hai người hôn môi, sắc mặt ửng đỏ, nàng nghĩ bản thân thích cảm giác cùng phu nhân hôn môi, điều đó khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy nàng cùng phu nhân thân mật khăng khít.

Đồ Cửu Mị sợ nhìn đôi môi kia quá lâu sẽ nhịn không được muốn hôn môi phu nhân, liền đem ánh mắt dời khỏi đôi môi của phu nhân, chuyển qua cằm cổ trắng nõn, nhưng cổ kia thoạt nhìn cũng là cực kỳ mê người, khiến nàng rất muốn cắn một cái. Cho dù không cắn cũng muốn giống như phu nhân, không kiêng nể gì mà vùi vào bên cổ ngửi hương, Đồ Cửu Mị nghĩ vậy liền nghiêng đầu cúi người đem khuôn mặt vùi vào bên cổ phu nhân.

Lúc này trên người phu nhân mang theo mùi rượu, nhưng dù vậy Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy mùi hương trên người phu nhân là thơm nhất, cho dù là muối muối cũng không thơm như phu nhân, thơm quá, so với thịt còn mê người hơn. Đồ Cửu Mị vẫn là nhịn không được nhẹ nhàng cắn cổ phu nhân.

Lý Trì Nguyệt hơi nhíu mày, trong lúc ngủ vẫn luôn cảm thấy có người đang quấy rầy nàng, như là bị con kiến cắn, chỉ cảm thấy cổ ngứa ngứa khó nhịn.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân nhíu mày nên không dám cắn nữa, liền sửa thành dùng đầu lưỡi mà liếm, không tự giác lại mút lấy, không kinh nghiệm nàng nào biết đầu răng mút da thịt cực kỳ mềm mại của phu

nhân như vậy sẽ rất dễ lưu lại dấu vết, chỉ cảm thấy chỗ nàng mút qua phần hồng rất xinh đẹp, liền không tự giác mút nhiều mấy chỗ, sao đó mới chưa thỏa mãn mà dừng lại.

Đồ Cửu Mị càng lúc càng to gan, vừa rồi nàng còn không dám hôn môi phu nhân, lúc này mới vừa cắn phu nhân xong lá gan liền phồng lên, nàng nghĩ hôn một chút cũng không sao đi, nàng không dám vươn đầu lưỡi vào, chỉ cần môi dán môi hôn một chút là tốt rồi. Đồ Cửu Mị nghĩ như vậy, liền dùng môi mình dán trên môi phu nhân, chỉ là dán lên rồi làm sao đành lòng cứ như vậy mà rời đi, vì vậy nàng nhẹ nhàng liếm mút cánh môi của phu nhân, liếm qua lại, trêu đùa, cuối cùng nàng vẫn nhịn không được mà cắn cắn dục dục cạy mở khớp hàm phu nhân, những hành động này đều là trong lúc vô thức càng phát ra lớn mật.

Đầu lưỡi của nàng chui vào trong miệng phu nhân, âm thầm hấp lấy đầu lưỡi phu nhân, liếm lợi của phu nhân, gần như đem từng góc trong miệng phu nhân đều quét qua.

Lý Trì Nguyệt mới vừa thả lỏng chân mày lại khẽ nhíu lại, tựa hồ bất mãn bị người quấy nhiễu trong lúc ngủ.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy lông mi phu nhân càng nhíu càng chặt, biết bản thân quấy nhiễu phu nhân ngủ, cũng sợ nếu như nàng tiếp tục hôn nữa sẽ khiến phu nhân tỉnh giấc, lúc này mới không tình nguyện mà rời khỏi đôi môi của phu nhân. Nhưng nàng vẫn là nhịn không được hôn một cái lên má phu nhân, sau đó còn hôn lên mi tâm của phu nhân, hy vọng phu nhân thả lỏng mi tâm, nàng cảm thấy bản thân lúc này lúc nhỏ âm thầm trộm cam nhà người khác, không chỉ hái cam còn tránh thoát sự trong coi của người khác, loại cảm giác kích thích cùng khẩn trương mang đến vui sướng, thậm chí tựa như tiểu bí mật ngọt ngào trong lòng.

Cũng may lúc Đồ Cửu Mị làm việc này đã cài then cửa phòng mình lại, chỉ sợ các ca ca lại xông loạn, cho nên lúc mẫu thân nàng gõ cửa, Đồ Cửu Mị liền giống như làm chuyện xuất bị bắt quả tang, chột dạ lại càng hoảng sợ, sau đó mới đi ra ngoài mở cửa.

“Người đóng cửa làm gì?” Đồ đại nương hỏi.

“Không phải là sợ các ca ca xông vào sao, phu nhân rót cuộc là nữ tử, phải kiêng kỵ một chút.” Đồ Cửu Mị một chút cũng không hy vọng dáng vẻ phu nhân kiều mị nằm trên giường bị người khác nhìn thấy, cho dù là ca ca của nàng cũng không được, huống hồ, các ca ca đều tưởng rằng phu nhân là nam tử, nói gì đi nữa cũng phải đề phòng mẫu thân, nàng cùng phu nhân làm chuyện này, Đồ Cửu Mị còn không ngốc đến nỗi cho rằng có thể để mẫu thân biết.

“Người cũng không phải không biết các ca ca người, tuy rằng bình thường không quy củ, nhưng buổi tối làm sao dám xông vào nữ tử khuê phòng.” Đồ đại nương cảm thấy nữ nhi không cần lo lắng như vậy.

“Cẩn thận một chút vẫn hơn, phu nhân cùng chúng ta không giống nhau, nàng rất cao quý.” Đồ Cửu Mị nghiêm túc nói, nàng cảm thấy phu nhân tựa như hoa lan cao quý cùng yếu đuối trồng trong chậu, nàng nguyện ý cẩn thận che chở lấy.

“Quả thật là quý nhân, nhìn dáng vẻ của nàng, chính là cao cao tại thượng khó chung sống nhưng lại liều mạng cùng tam ca người uống rượu, thực sự khiến ta có một chút ngoài ý muốn, nên mới cảm thấy phu nhân này cũng không phải khó thân cận như vậy chỉ là thoát nhìn không dễ thân cận mà thôi.” Đồ đại nương cảm khái.

Đồ Cửu Mị trầm nghĩ, mẫu thân thật là lợi hại, thật ra cảm giác của mẫu thân một chút cũng không sai, phu nhân vốn cũng là không dễ thân cận Đồ Cửu Mị vẫn còn nhớ rất rõ lúc mới vừa nhìn thấy phu nhân, nàng chủ động lấy lòng liền vấp phải trắc trở mà về không nói còn bị hắt một bồn lớn nước lạnh. Phu nhân phu nhân thích ngửi hương mới cùng nàng thân cận, hôm nay nghĩ đến, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân thật đúng là nhờ phúc của hương khí trên người mới có thể thân cận được phu nhân. Hôm nay phu nhân cùng tam ca so tấu lượng dường như là mẫu thân, ngay cả nàng cũng có một chút ngoài ý muốn, nhưng Đồ Cửu Mị cuối cùng lại thấy vui vẻ, phu nhân nguyện ý cùng các ca ca tiếp xúc đây không phải là chuyện tốt sao.

“Nàng dĩ nhiên còn tự mình đưa người trở về, còn cho người ở nhà một tháng, nhìn ra được giao tình giữa các người không tệ, nàng thoát nhìn cùng muội muội người là một loại người, tâm tư rất sâu, nhìn không ra nàng lại nguyện ý cùng kẻ không tâm nhả như người giả dối, xem ra người ngoại trừ biết sinh hài tử, đối với nàng một chút tác dụng cũng không có.” Đồ đại nương nhìn thấy người đó ngủ rất trầm, mới yên tâm cùng nữ nhi nói ra lời trong lòng.

Đồ Cửu Mị nghe lời này liền không vui, ý tứ của mẫu thân dường như phu nhân cùng nàng giao hảo giống như là phu nhân bị ủy khuất vậy.

“Người khác nặng tâm tư, sẽ không tốt với phu nhân như ta, phu nhân cũng không cần tổn tâm tư phòng ta, nói gì đi nữa ta đối với nàng có hữu dụng hay không chờ sau này mới biết được.” Đồ Cửu Mị không phục.

“Người trái lại phân cao thấp với lão nương, nàng nguyện ý cùng người giao hảo, cũng là phúc khí của người, có nàng che chở người ở Hầu phủ sẽ không khổ sở đi nơi nào, mẫu thân cũng có thể yên tâm một chút.” Đồ đại nương thở dài một hơi nói, nửa năm nay nàng vì nữ nhi không biết đã tổn bao nhiêu tâm tư, chỉ sợ nữ nhi ngón nàng yêu thương nhất ở Hầu phủ sống không tốt, nếu như là Thập Mị gả vào đó nàng cũng sẽ không lo lắng nhiều như vậy, nha đầu chết tiệt kia thông minh hơn Cửu Mị, cũng sẽ không để bản thân sống không tốt.

“Nói cách khác có phu nhân, người của Hầu phủ ai cũng không khi dễ được ta.” Đồ Cửu Mị tự hào nói, chuyện thịt viên lần trước, phu nhân nói mấy câu liền giải quyết xong.

“Không nghĩ đến bụng người cũng không chịu thua kém giống như ta vậy, người sinh hài tử đầu tiên của Hầu phủ, phu nhân ôm về nuôi thì đó chính là trưởng tử, ngày sau người ở Hầu phủ cũng có chỗ dựa vào, mẫu thân cùng tam ca người mới có một chút yên tâm, đặc biệt tam ca người, chuyện cho người gả vào Hầu phủ làm thiếp luôn canh cánh trong lòng, khiến hần nghĩ lắm phu nhân là phu quân người cũng tốt, đam lao phải theo lao, tam ca người thấy các người ân ái cũng có thể buông gánh nặng trong lòng rồi.”

“Mẫu thân, ta sống ở Hầu phủ rất tốt, phu nhân đối đãi ta cũng tốt, thịt đều là muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu, hơn nữa nấu rất ngon, đa dạng lại nhiều, ta cảm thấy ta rất thích ngày tháng ở Hầu phủ.” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm nói, có thể gặp được phu nhân nàng không biết đã tích bao nhiêu đức.

“Vậy Hầu gia đối đãi người tốt không?” Đồ đại nương nhìn thấy nữ nhi thủy chung không đề cập đến Hầu gia, liền biết Hầu gia không ở trong lòng nữ nhi, sợ là đối với nữ nhi không tốt đi, nếu không người như nữ nhi thế nào sẽ không đề cập đến hần. Đồ đại nương nghĩ đến, trong lòng lại lo lắng, nàng cảm thấy hạnh phúc lớn nhất của nữ nhân là đến từ sự thương yêu của phu quân, Hầu gia thê thiếp đông đảo có thể chia bao nhiêu sủng ái cho nữ nhi đây? Nghĩ đến đây Đồ đại nương liền ưu phiền trong lòng.

“Không thể nói không tốt, cũng không thể nói là tốt, trong lòng ta không thềm để ý hần đối đãi ta có tốt hay không, nói cho cùng ta cũng không thích hần, hần không đến trong viện của ta mới tốt.” Đồ Cửu Mị nói theo sự thật.

” Nói ngu ngốc cái gì, nào có ai không thích phu quân của mình!” Đồ đại nương trách mắng, cảm thấy nữ nhi còn không hiểu tình yêu nam nữ, không hiểu cũng tốt, phu quân hoa tam cũng sẽ không cảm thấy quá khổ sở, tuy rằng gả đến đó chẳng khác nào làm quả phụ sống, mà thôi, mà thôi, chuyện tới hôm nay còn có thể làm sao đây? Nữ nhi khí sắc tốt, không bị bạc đãi liền được sao hay vậy đi.

“Thật sự không thích, ta chỉ muốn cùng phu nhân một chỗ là tốt rồi, nhìn Hầu gia liền thấy phiền.” Đồ Cửu Mị thật tình cảm thấy như vậy.

“Không thể cùng người khác nói những lời này.” Đồ đại nương vẫn lo lắng căn dặn.

“Sẽ không nói cùng người khác.” Ngoại trừ cùng phu nhân nói qua.

“Trước đây người đeo bám muội muội người, hôm nay thấy người cùng đeo bám phu nhân như vậy, người vẫn giống nhau tiểu hài tử dính người như vậy, một phu nhân cũng chịu được người.” Đồ đại nương nhẹ giọng giáo huấn, bất quá không thể phủ nhận trong số đông đảo hài tử nàng yêu thương nhất chính là Cửu Mị thích dính lấy người khác, còn lão yêu kia, ngoại trừ cùng tỷ tỷ nàng thân thiết một chút, cùng nàng cũng không phải rất thân cận. các nhi tử không phải dùng để yêu thương, chỉ dùng để giáo huấn cùng nổi dỗi.

“Ta làm sao là tiểu hài tử, người ta cũng sắp làm mẫu thân rồi.” Đồ Cửu Mị giảo biện, đó là trong lòng thích mới nguyện ý thân cận.

” Đêm nay nhường phòng này cho phu nhân đi, người cùng ta ngủ đi.” Đồ đại nương nói, đã lâu không gặp nữ nhi, nên có rất nhiều lời muốn nói, muốn căn dặn.

“Không nên, ngày mai phu nhân phải đi rồi, sau này còn có rất nhiều thời gian ta có thể ngủ cùng mẫu thân, đêm nay ta muốn ngủ cùng phu nhân.” Đồ Cửu Mị cảm thấy thật vất vả mới có thể cùng phu nhân đồng sàng cộng chẩm, nàng làm sao có thể buông tha cơ hội ngàn năm có một này đây! Nàng còn muốn ôm phu nhân thơm tho mềm mại mà ngủ.

“Phu nhân nguyện ý ngủ cùng người sao?” Đồ đại nương hỏi, tình cảm giữa thê thiếp cho dù tốt cũng sẽ không cùng nhau ngủ trên một cái giường đi, người ta là chính thất sẽ nguyện ý hạ mình sao?

58. Chương 57

“Dĩ nhiên nguyện ý.” Đồ Cửu Mị nói một cách rất đương nhiên, nói cho cùng phu nhân đang ngủ không thể nói không muốn, nói cho cùng nàng chính là muốn ngủ cùng phu nhân, nói cho cùng nàng chính là muốn tùy hứng một lần.

“Tùy người, mẫu thân về phòng nghỉ ngơi trước.” Đồ đại nương nghĩ nếu để phu nhân đang say rượu ngủ một mình một phòng dường như quả thật có chút không thích hợp, Cửu Mị ở cùng cũng có thể chăm sóc nàng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy Đồ đại nương đi rồi liền trở lại trên giường, mới nhớ đến dường như đã quên cởi y phục cho phu nhân, liền thay phu nhân cởi ngoại bào. Nhìn thấy thời gian không còn sớm nữa nàng cũng cởi ngoại bào của mình, xốc chăn lên, nằm bên cạnh phu nhân, nàng ôm phu nhân đến gần mình, thuận tiện để nàng có thể nhìn cũng như vuốt ve khuôn mặt phu nhân, cuối cùng hôn trán phu nhân một cái, sau đó mới cảm thấy mỹ mãn ôm phu nhân đi vào giấc ngủ.

Sáng sớm, lúc Đồ Cửu Mị tỉnh dậy liền phát hiện không biết khi nào thì tay nàng đã đặt trên ngực của phu nhân, mặc dù là hôm qua nàng có chút xấu hổ không dám sờ ngực phu nhân, nhưng thật không nghĩ đến lúc nàng ngủ lại sờ đến, nếu cũng đã sờ qua rồi, vậy sờ thêm một chút hẵn là cũng được đi. Đồ Cửu Mị trái lại rất biết mượn cớ cho bản thân làm chuyện xấu, cách trung y hơi mỏng, Đồ Cửu Mị bắt đầu vuốt ve. Quả nhiên chỗ này của phu nhân không lớn hơn của nàng, nhưng dường như cũng không tính là nhỏ, một tay có thể nắm giữ hết, không giống như nàng một tay cũng không thể hoàn toàn nắm hết, mềm mại, Đồ Cửu Mị thỏa thích sờ nắn, không cần thận hơi dùng sức bóp nhẹ một chút.

Lý Trì Nguyệt bị quấy rầy như vậy mà không tỉnh mới là lạ, nàng mở mắt liền thấy Đồ Cửu Mị đang đặt tay trên ngực nàng không ngừng xoa nắn, nhìn thấy nàng tỉnh lại nhưng tay của Đồ Cửu Mị vẫn không thu lại.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến phu nhân sẽ đột nhiên mở mắt, bị nho nhỏ kinh hách sau đó phản ứng kịp liền thu tay về, trong lòng có cảm giác chột dạ khi làm chuyện xấu bị bắt quả tang.

“Phu nhân tỉnh....” Đồ Cửu Mị nín hơi cười hỏi.

“Nếu không tỉnh, bản phu nhân bị Mị phu nhân ăn hết đậu hũ cũng không biết.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói.

“Cũng chỉ sờ một chút.” Đồ Cửu Mị vuốt tóc, vô cùng chột dạ nói.

“Thật không?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí rất nhẹ hỏi ngược lại.

“Phu nhân có đau đầu không, ta thay người xoa một chút?” Đồ Cửu Mị ngược lại khôn khéo, lập tức nói sang chuyện khác Nghe nói người say rượu sáng sớm thức dậy sẽ đau đầu khó chịu, không biết phu nhân có khó chịu hay không.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy đầu đúng là mơ hồ đau nhức, liền gạt đầu đồng ý để Đồ Cửu Mị thay nàng xoa ấn huyệt, đôi tay của Đồ Cửu Mị quả thật rất khéo léo.

Ngón tay Đồ Cửu Mị luồn qua tóc phu nhân, đối với tóc của phu nhân có chút yêu thích không muốn buông tay, nàng cảm thấy lúc phu nhân thả tóc đặc biệt kiều mị, đặc biệt là lúc mới vừa tỉnh ngủ, lộ ra một cổ cảm giác quyến rũ, xinh đẹp đến nhiều nhân tâm.

Lý Trì Nguyệt tiếp tục nhắm mắt lại, cảm giác cơn đau đầu dưới bàn tay của Đồ Cửu Mị giảm đi không ít. Sau khi xong xoa ấn xong, Đồ Cửu Mị liền chủ động sơ tóc cho Lý Trì Nguyệt, vừa rồi bị tóc dài che khuất không nhìn thấy, đến lúc sơ tóc lên Đồ Cửu Mị mới thấy trên cổ bên phải của phu nhân có bảy tám vết hôn ngân, mà ngay cả ở giữa cổ cũng có một cái, nhẹ nhàng thăm nghĩ, sẽ không phải là do tối qua nàng liếm mút lưu lại đi, nàng cho rằng chỉ là nhẹ nhàng mút một chút, phần nộn rất đẹp, cho rằng chỉ một lát sẽ tan, không nghĩ đến sáng nay hôn ngân so với tối qua còn rõ ràng hơn, đều do da thịt phu nhân quá non rồi, lát nữa nếu phu nhân thấy được...

Đồ Cửu Mị vẫn chưa suy xét đối sách xong, phu nhân liền phát hiện trên cổ mình có nhiều chỗ hôn ngân, mặc dù nàng không trải qua thể sự nhưng diễm thư cũng xem không ít, sẽ không ngốc đến nỗi cho rằng đó là do muỗi cắn, nàng lập tức có một chút nổi giận, nhưng mặt ngoài vẫn bất động thanh sắc.

“Đây là chuyện gì? Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Cái gì?” Đồ Cửu Mị giả ngu.

“Dấu đỏ trên cổ?” Lý Trì Nguyệt đã từ trên mặt Đồ Cửu Mị nhìn thấy hai chữ chột dạ.

“Đại khái muỗi cắn đi....” Đồ Cửu Mị càng nói càng nhỏ giọng, trên mặt còn kém viết mấy chữ là ta làm.

“Nga, muỗi thế nào lại không cắn người đây?” Lý Trì Nguyệt làm bộ vô cùng kinh ngạc hỏi.

“Có lẽ là do da thịt phu nhân tương đối thơm.” Đồ Cửu Mị cười khúc khích nói.

“Thì ra là như vậy.” Lý Trì Nguyệt cũng không dự định vạch trần Đồ Cửu Mị, nàng cũng không dự định truy vấn chuyện Đồ Cửu Mị thừa cơ nàng say rượu làm chuyện khinh bạc nàng, chỉ cần tự bản thân biết nàng bị Đồ Cửu Mị sờ ngực cùng lưu lại hôn ngân, không biết sẽ còn nghĩ nhiều, cũng may trung y vẫn còn quy củ ở trên người. Nha đầu này rốt cuộc vẫn không có can đảm lột sạch nàng, nếu không nàng tuyệt đối sẽ cho Đồ Cửu Mị biết tự ý động vào nàng sẽ không có kết quả tốt đẹp.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân dường như tin tưởng, trong đầu âm thầm thở dài một hơi, nhưng lại không biết bản thân vui vẻ quá sớm rồi.

“Thế này làm sao ra ngoài gặp người, người không biết còn tưởng rằng chúng ta phu thiếp ân ái lưu lại....” Lý Trì Nguyệt có chút khổ não nói.

Đồ Cửu Mị vừa nghe đến đó, Đồ Cửu Mị đỏ mặt, phu nhân nói lời đó hảo ngược ngược.

“Còn lưu lại nhiều như vậy, nhất định người khác sẽ cho rằng Cửu Mị trên giường nhiệt tình như lửa, mọi người sẽ cho rằng ta thân thể yếu đuối chống đỡ không được Cửu Mị tác cầu vô độ như vậy đi....” Lý Trì Nguyệt tỏ vẻ nghiêm túc nói.

Mặt Đồ Cửu Mị đỏ đến sắp xuất huyết, nàng hiện tại mới biết được phu nhân làm sao có thể tin tưởng lý do nàng bịa ra, rõ ràng là thừa cơ trêu đùa nàng.

“Ta mới không đối với phu nhân tác cầu vô độ, nói gì đi nữa, phu nhân cùng ta đều là nữ tử, chúng ta ở trên giường có thể làm cái gì.” Đồ Cửu Mị không đánh đã khai, nói cho cùng nàng cảm thấy phu nhân nói những lời đó một chút cũng không giống như thực nữ nên nói, quá xấu hổ rồi.

“Nhưng ngoại nhân nhìn vào, thân phận hiện tại của ta là phu quân của người.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lúc này mới có chút lạnh lùng, Đồ Cửu Mị làm việc cũng quá bất phân nặng nhẹ rồi, chưa nói đến chuyện nàng đi ra ngoài sẽ mất mặt, cho dù là đối với danh tiết của Đồ Cửu Mị cũng có tổn hại, thời thế này, phu thê cho dù có ân ái, nữ tử cũng không thể cho ngoại nhân có ấn tượng nàng tổn hại hoan miết mãi. Tuy rằng Lý Trì Nguyệt cảm thấy chuyện này không có gì to tát nhưng Đồ Cửu Mị chưa chắc đã chịu được những lời ra tiếng vào này, nói gì đi nữa cũng phải cố kỵ một chút mặt mũi nhà nọ.

“Ta cũng không phải cố ý, ta chỉ nhẹ nhàng mút một chút, làm sao biết da thịt phu nhân lại té nộn như vậy, sẽ lưu lại dấu vết.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy thần sắc phu nhân lãnh đạm liền có chút bất an nói.

“Mà thôi, người chính là một kẻ ngu ngốc, lần sau không nên tái phạm, chí ít ở bên ngoài phải kiêng kỵ một chút.” Ở Hầu phủ trong viện của nàng cho dù làm chuyện ngu xuẩn này thì trong viện đều là tâm phúc của nàng, ai cũng sẽ không biết, cũng không dám nói gì sai, nhưng ở ngoài không giống như vậy nên ít nhiều cũng phải cẩn thận một chút. Trừ phi có quyền thế như ngũ công chúa, còn có tâm tính như ngũ công chúa không sợ cũng sẽ không bị lời ra tiếng vào tổn thương, đổi thành người khác, đổi thành thân phận khác, đều không thể sống được giống như ngũ công chúa không kiêng nể gì cả.

“Sau này sẽ chú ý.” Đồ Cửu Mị ngữ khí có chút mất mát trả lời, nàng không vui, cho dù biết bản thân đã làm sai rồi nhưng nàng chính là không vui.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị tựa như đóa hoa kiều diễm, thoáng chốc liền héo rũ rồi, không tự giác liền mềm lòng.

“Dù sao đi nữa nếu như mẫu thân người nhìn thấy, cho dù biết ta và người là nữ tử cũng sẽ không tốt.” Lý Trì Nguyệt khẽ nhẹ ngữ khí.

“Mẫu thân biết chúng ta là nữ tử, sẽ không hiểu sai đâu!” Đồ Cửu Mị biện giải, nàng đại khái là chưa từng ý thức được những gì bản thân làm với phu nhân đã không còn đơn thuần nữa, nhưng bản thân nàng lại cảm thấy việc đó rất đơn thuần, nàng nghĩ giữa nữ tử là đã là rất thân mật rồi, như vậy cũng không tính là không thuần khiết.

“Ai nói sẽ không hiểu sai, người đại khái còn không biết nữ tử cùng nữ tử trong lúc đó cũng có thể làm chuyện phu thê đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản chất của Đồ Cửu Mị chính là yêu thích nữ sắc nhưng hết lần này tới lần khác đối với việc nữ nữ lại hoàn toàn không biết.

“À?” Đồ Cửu Mị sửng sốt, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe nói nữ tử cùng nữ tử cũng có thể làm chuyện phu thê, nhưng nữ tử không thứ đó sao có thể làm chuyện phu thê đây? Đồ Cửu Mị bị câu ra nông đậm hiểu kỳ.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị đối với việc nữ nữ hiểu kỳ như vậy, trên mặt chỉ còn kém viết ra lập tức nói cho ta biết đi, ta rất muốn biết đến, rụt rè xấu hổ và vân vân đều bị chó ăn, tinh thần héo rũ vừa rồi toang bộ đều biến mất.

“Người muốn biết đến vậy sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

“Àn.” Đồ Cửu Mị dùng sức gật đầu.

“Sau này ta dạy cho người, chờ người sinh hài tử xong đã.” Lý Trì Nguyệt nhìn bụng Đồ Cửu Mị một chút, bất quá còn phải chờ một chút.

Muốn biết thì phải thực hành, quả thực chính là tiết tấu hài hào, Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân khai trai đường đại khái sẽ dị thường thuận lợi.

Toàn bộ lòng hiếu kỳ của Đồ Cửu Mị bị khơi dậy, sau đó phu nhân nói với nàng cần vài tháng mới có thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ này, cảm giác trong lòng ngứa ngáy, nhưng chính là không ai giải cho nàng, khó chịu đến hoảng hốt.

“Phu nhân. Người không cần dạy, người trước hết nói một chút cho ta nghe đi.” Đồ Cửu Mị vẫn rất muốn biết.

“Người cứ như vậy nóng lòng muốn biết sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại, nàng lần thứ hai kết luận Đồ Cửu Mị nha đầu này trời sinh chính là hảo nữ sắc.

“Cũng chỉ là muốn biết mà thôi.”

“Hiện tại phải giải quyết dấu đỏ trên cổ ta trước đã.” Lý Trì Nguyệt cũng không dự định thỏa mãn lòng hiếu kỳ của Đồ Cửu Mị lúc này, hơn nữa khiến nàng dùng lời nói ra việc đó, nàng có thể nói không ra Đồ Cửu Mị muốn biết, đến lúc đó tìm vài quyển diễm thư cho nàng xem là được rồi. Phu nhân nói một câu liền đánh Đồ Cửu Mị quay về hiện thực, Đồ Cửu Mị nhìn nữa dấu đỏ trên cổ phu nhân, nhớ đến câu nói kia của phu nhân nói, biểu hiện của việc phu thê ân ái không hiểu sao lại cảm thấy ngọt ngào. Nàng đang suy nghĩ nếu như có thể làm việc phu thê cùng phu nhân, không, hẳn là thê thê, phu nhân nói cho cùng cũng không có tiểu thiếp nào khác, cho nên nàng có thể làm phu nhân của phu nhân rồi, ngấm lại Đồ Cửu Mị cảm thấy rất tốt đẹp, dĩ nhiên nàng đem Hầu gia tự động quên sau đầu rồi.

Bất quá lập tức phải che dấu đỏ trên cổ phu nhân quả thật có chút khó khăn.

“Người đi ra ngoài sai An Nhi cầm một khối băng gác vào đây, bên trong bôi một chút thảo dược, người khác hỏi thì cứ nói ta nổi ban đỏ.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân đang êm đẹp là một mỹ nhân thoáng chốc liền biến thành bệnh nhân, đều do Đồ Cửu Mị sắc đảm bao thiên.

59. Chương 58

Lý Trì Nguyệt nhìn vào trong gương thấy cổ mình bị quấn vài vòng, muốn bao nhiêu ngón ngónch thì có bấy nhiêu ngón ngónch, vì vậy nàng tức giận trừng Đồ Cửu Mị một cái.

Đồ Cửu Mị bị trừng đến rụt cổ lại, người ta thực sự không phải cố ý mà.

“Phu nhân cho dù cổ quấn băng vải, cũng là đẹp nhất.” Đồ Cửu Mị nói lời này cũng không phải nói dối, trong lòng nàng phu nhân là đẹp nhất, dĩ nhiên nữ nhân đẹp nhất còn có muội muội nàng, nhưng nàng xấu hổ nghĩ như vậy, dù sao thì nàng cùng muội muội lớn lên quá giống nhau, khen muội muội như vậy người khác sẽ cho rằng nàng đang tự khen mình, đối nhân xử thế vẫn nên khiêm tốn một chút tuy rằng Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân quả thật cũng rất mỹ.

“Hừ!” Lý Trì Nguyệt hừ lạnh.

“Bang bang!” Có người ở bên ngoài gõ cửa, còn dùng lực không ít.

“Nhất định là tam ca đến gõ cửa rồi, nhất định là gọi chúng ta ra ngoài.” Đồ Cửu Mị nói với Lý Trì Nguyệt.

“Hắn tỉnh rượu ngược lại rất.” Tối qua uống đến nằm sấp, hôm nay sớm như vậy đã tỉnh, khôi phục rất nhanh xem ra thể chất người Đồ gia đều là vô cùng tốt.

“Say rượu đối với tam ca mà nói căn bản không phải vấn đề, chúng ta ra ngoài thôi.” Đồ Cửu Mị đưa tay kéo tay Lý Trì Nguyệt, nhưng bị Lý Trì Nguyệt tránh được khiến Đồ Cửu Mị có chút mất mát.

” Chú ý một chút, ta đang cải nam trang.” Đồ Cửu Mị thân cận đối với nàng là chút nào cũng không che giấu, nhưng trong mọi người xung quanh không phải nữ tử thân cận đơn giản như vậy như vậy, quả thực quá rõ ràng rồi.

“Nga.” Đồ Cửu Mị không muốn mà thu tay lại, sau đó mới đi mở cửa.

“Muội tể, cổ người làm sao vậy?” Ánh mắt Tam ca lúc này nhìn Lý Trì Nguyệt lúc này so với hôm qua tuyệt nhiên bất đồng, thêm một chút kính phục, muội tể là người nhã nhặn không phải quê mùa thô kệch như hắn, vẫn như cũ cũng có nguyên nhân, trong trấn này không mấy người có thể đánh gục hắn, không nghĩ đến muội tể thoát nhìn vẫn như cũ thật ra rất hào khí.

“Không có việc gì, chỉ là nổi một chút ban đỏ.” Lý Trì Nguyệt đạm nhạt nói cho qua chuyện.

“Không phải là dị ứng rượu đó chứ?” Có chút có chút lo lắng hỏi, thân thể muội tể có liên quan đến hạnh phúc cả đời của Cửu Muội a.

“Không sao, ngày mai sẽ khỏi thôi.” Lý Trì Nguyệt không muốn quần quýt lấy vấn đề này.

“Hảo tiểu tử, biết rõ sẽ nổi ban còn dám cùng ta so tửu lượng chỉ vì khiến huynh đệ chúng ta nhìn với cặp mắt khác xưa, can đảm này đủ nam tử rồi!” Đồ tam ca dành cho Lý Trì Nguyệt sự khăng định cao nhất.

Lý Trì Nguyệt kéo ra một nụ cười đáp lại, tam ca này cũng suy nghĩ quá nhiều đi, còn có đủ nam tử, nàng không cần a!

Đồ tam ca cho rằng Lý Trì Nguyệt chấp nhận, sau khi trải qua chuyện so tửu lượng tối qua, đối với muội tể rất có ý thân cận.

Muốn kẻ vai sát cánh làm hảo hán hữu, tay mới vừa vươn ra liền bị Lý Trì Nguyệt tránh được, cùng lúc đó Đồ Cửu Mị cũng chắn trước mặt phu nhân, không cho ca ca chạm vào phu nhân.

“Tam ca, người nhả nhận không động thủ động cước, người cũng không nên tùy tiện chạm vào phu quân nhà ta.” Sau khi Đồ Cửu Mị đem hai chữ phu quân nói ra liền cảm thấy mặt mình nóng rát.

Lý Trì Nguyệt nhìn về phía Đồ Cửu Mị, bất quá gọi một tiếng phu quân, có cần đỏ mặt như vậy sao, cũng may Đồ lão tam là một mẫn phu, dĩ nhiên không nhận thấy muội muội khác thường.

“Cũng đúng, ta thấy người đọc sách đều không thích động thủ động cước.” Tuy nói tất cả là hạ phẩm, chỉ có đọc sách là cao, nhưng Đồ tam ca trước đây chính là chứng mắt những kẻ đọc sách tay trái gà không chặt, nhưng hôm nay nhìn thấy muội tế có có đảm lược như vậy, thành kiến đối với người đọc sách cũng thu lại một ít.

Đồ tam ca thu hồi tay, hấn ý thức được muội tế cho dù có dễ gần thế nào thì cũng không cùng một loại người với hắn và các huynh đệ, nhả nhận quý khí công tử ca có thể thấp tư thái cùng hắn so rượu đã xem thư rất sủng ái muội muội rồi, chỉ cần hắn yêu thương muội muội là được rồi.

“Muội tế, ta chính là là một mẫn phu, nếu như có chỗ mạo phạm xin lượng thứ.” Đồ tam ca hướng Lý Trì Nguyệt cười ngây ngô nói.

“Đồ tam ca là người thẳng tính, ta vì hoàn cảnh sẽ tương đối trầm lặng một chút, cũng mong tam ca không lấy làm phiền lòng.” Lý Trì Nguyệt cũng cực kỳ khách khí nói.

” Thế nào lại phiền, chỉ cần người đối tốt với Cửu Mị, muốn ta làm gì ta đều nguyện ý, nhưng nếu như người không tốt với Cửu Mị ta sẽ mang theo dao mổ heo đến Hầu phủ các người, mạng quên này của ta là của Hầu phủ cùng Cửu Mị cứu về, đến lúc đó trả lại cho các người cũng không sao.” Đồ tam ca đối với chuyện Cửu Muội bị ép gả vào hầu phủ làm thiếp vẫn canh cánh trong lòng, hôm nay nhìn thấy Cửu Mị ở Hầu phủ không chịu ủy khuất mới có một chút yên tâm.

“Tam ca, ta ở Hầu phủ sống rất tốt, nàng cũng rất che chở ta, thực sự, không lừa người, mẫu thân đều nói ta khí sắc càng ngày càng tốt.” Đồ Cửu Mị dĩ nhiên cũng biết khúc mắc trong lòng tam ca, tự đáy lòng nói với ca ca mình.

“Nếu không phải nhìn người khí sắc tốt, ta đã sớm lấy đao thiên tiểu tử này!” Đồ tam ca nói cũng là lời nói thật, tính cách của hắn dễ xung động, nếu không lúc trước cũng sẽ không gây sự, tuy rằng trải qua chuyện đó cũng đã thu liễm rất nhiều nhưng bản chất là rất khó thay đổi.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ đến Đồ tam ca là nghĩ gì nói đó, tính tình thẳng đến độ không nhìn thấy nửa điểm cong vẹo.

“Tam ca, người còn nói lung tung nữa, cẩn thận mẫu thân cùng tam tẩu giáo huấn người.” Đồ Cửu Mị nhắc nhở, cũng may phu nhân nghe xong cũng không nổi giận.

Nam nhân Đồ gia, nam quyền từ trước đến nay không thịnh. Đồ đại nương ngầm đồng ý các con dâu có thể giáo huấn các nhi tử, Đồ đại nương thì càng mặc kệ nhi tử đã thành thân hay chưa, lúc tức giận thì lỗi tại ai cũng dám nhéo, nhi tử Đồ gia có người nào chưa từng bị Đồ đại nương bạo hành đâu, chỉ ngoại trừ Đồ Cửu Mị, cho dù là Đồ Thập Mị cũng từng bị Đồ đại nương đánh bằng roi trúc.

“Ha ha, muội tế, ra ngoài ăn điểm tâm đi, tất cả mọi người đều đang chờ!” Đồ tam ca tam ca lúc này mới nhớ bản thân là đến gọi muội muội cùng muội tế ăn điểm tâm.

Sau khi Lý Trì Nguyệt ra khỏi phòng, ai nhìn thấy cổ của nàng đều phải quan tâm ân cần thăm hỏi một chút nguyên do, lúc đầu nàng còn có thể khách khí trả lời, chỉ là Đồ gia nhân số đông đảo, vấn đề lại nhiều, không phiền mới kỳ quái. Cũng may Đồ Cửu Mị biết bản thân làm chuyện xấu, cũng biết phu nhân tính nhân nại phải người nhân nại, liền chủ động đem vấn đề nhận về mình.

Lý Trì Nguyệt đương nhiên là ngồi chủ vị, ở lại chủ ốc dùng bữa, những người khác đều bị Đồ đại nương bảo đi ra ngoài, tuy rằng Đồ đại nương cảm thấy có chút kỳ quái, tối qua nàng ở lại trong phòng Cửu Muội rất lâu, khi đó phu nhân còn chưa phát ban, thế nào sáng sớm liền ra bệnh đây, vì vậy lớn tiếng quát Đồ tam ca một phen, sau đó xoay người nói chuyện với Lý Trì Nguyệt, quả thật ôn nhu hòa ái quan tâm an ủi.

Lý Trì Nguyệt khách khí trả lời một phen, ăn xong điểm tâm liền mở miệng cáo từ, Đồ Cửu Mị sức ăn lớn còn phu nhân chỉ ăn một chút liền no, vừa nghe phu nhân lập tức phải đi nhất thời cái gì cũng ăn không vào nữa, chỉ cảm thấy thực khó khăn nuốt xuống, nàng luyến tiếc phu nhân rời đi.

“Trong phủ ta còn có chuyện, Cửu Mị làm phiên nhạc phụ nhạc mẫu, ca ca tẩu tẩu chăm sóc rồi.” Lý Trì Nguyệt liền sai An Nhi cầm một túi bạc đặt lên bàn.

“Công tử nếu như nể mặt Đồ gia chúng ta thì thu hồi bạc lại đi, nếu người đưa bạc, ta liền để các nhi tử của ta đem Cửu Mị cùng bạc đưa về Hầu phủ.” Đồ đại nương nghiêm túc nói, vui đùa cái gì nữ nhi nàng thương yêu nhất về nhà mẹ đẻ ở một tháng, nào có đạo lý phải thu bạc, cho dù là nữ nhi ở lại cả đời Đồ gia nàng nuôi nuôi nổi.

Lý Trì Nguyệt để An Nhi thu hồi bạc, Đồ gia trái lại mỗi người đều rất chất phác, thảo nào nuôi Đồ Cửu Mị đến ngu ngốc như vậy, bất quá ngu ngốc có chút khả ái là được.

Mọi người đều muốn tiễn nàng, Lý Trì Nguyệt liền để mọi người tiễn đến cửa, ngoại trừ Đồ Cửu Mị cùng Đồ tam ca còn muốn đi theo một đoạn nữa.

Cũng sắp ra khỏi thôn trấn, Đồ Cửu Mị vẫn luyến tiếc rời khỏi.

“Không được theo nữa, nếu không ta sẽ tức giận.” Lý Trì Nguyệt thế nào cũng không chịu để Đồ Cửu Mị tiễn nữa, cũng không phải sinh lý tử biệt, lại bị Đồ Cửu Mị dính lấy như vậy trời cũng sắp tối rồi, vì vậy nàng lạnh lùng nghiêm mặt nói với Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân đừng tức giận, Cửu Mị không theo nữa là được.” Đồ Cửu Mị không quen Lý Trì Nguyệt trở mặt, lập tức trở nên nghe lời.

“Đưa cánh tay ra.” Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị đưa cánh tay ra.

Đồ Cửu Mị làm theo Lý Trì Nguyệt kéo cánh tay trắng nõn của Đồ Cửu Mị cắn một ngụm, đây chính là dùng lúc cắn một cái, gần như sắp nhìn thấy máu rồi.

Đồ Cửu Mị ăn đau, đôi mắt vốn dĩ có chút đỏ lúc này nước mắt liền tuôn ra như trân châu, trong lòng người ta đã khó chịu rồi phu nhân còn khi dễ người ta, còn vì dấu đỏ mà mang thù, phu nhân đáng ghét nhất.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ đến bất quá cắn một cái mà thôi nhưng Đồ Cửu Mị lại phản ứng mạnh như vậy, nước mắt nói rơi liền rơi.

“Đừng khóc nữa, khóc nữa sẽ xấu.” Lý Trì Nguyệt nâng tay lau vài giọt nước mắt, nóng hổi, Đồ Cửu Mị là làm từ nước đi, động một chút là rơi nước mắt.

Đồ Cửu Mị không để ý đến Lý Trì Nguyệt, chỉ khóc không ngừng.

Lý Trì Nguyệt không có cách nào, dùng môi dán lên gương mặt Đồ Cửu Mị, hôn lên đôi mắt Đồ Cửu Mị, quả nhiên không được nữa khấn nước mắt của Đồ Cửu Mị liền ngừng chảy.

“Được rồi, đừng khóc, cùng lắm thì chờ ta trở về cho người cắn lại là được rồi.” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt rất cuộc mang theo dỗ dành.

“Là người nói đó, trở về cũng cho ta cắn một cái, đến lúc đó ta nhất định phải ra sức cắn người.” Đồ Cửu Mị hờn dỗi nói, nàng vốn không muốn để ý phu nhân, nhưng phu nhân hôn nàng nàng liền không cách nào không để ý đến phu nhân.

“Tùy người.” Lý Trì Nguyệt gạt đầu, nàng cũng không phải sợ đau giống Đồ Cửu Mị, cắn một cái, không có gì to tát, chỉ là Lý Trì Nguyệt cảm thấy dường như bản thân bị thiệt, rõ ràng người làm sai là Đồ Cửu Mị, nàng cắn một cái bất quá là đòi lại nhưng cuối cùng thế nào lại biến thành nàng phải bị cắn thêm một cái.

“Trở về đi, ngoan.” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị vẫn như trước nắm lấy tay nàng không buông, phải nhẫn nại dỗ dành.

“Phu nhân đừng đi có được hay không?” Đồ Cửu Mị chung quy là luyến tiếc, khi đó lúc nàng xuất giá cũng không luyến tiếc muội muội như vậy.

“Cũng không phải không trở lại nữa.” Lý Trì Nguyệt bắt đầu nói, thế nào cũng không chịu để Đồ Cửu Mị tiễn chân nữa.

“Nhưng người ta chính là duyên tiếc để người đi mà.” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến một tháng không được gặp phu nhân liền cảm thấy trong lòng khó chịu, không tự giác nắm tay phu nhân chặt hơn nữa, quả thực tựa như trong lòng cũng theo đó bị ai đào đi một khối.

“Nghe lời.” Lý Trì Nguyệt khẽ nhún mày, Đồ Cửu Mị dính người như chưa dứt sữa vậy.

60. Chương 59

“Người còn theo nữa, ta trở về sẽ không cho người ăn thịt.” Lý Trì Nguyệt uy hiếp.

Thật ra lúc này Đồ Cửu Mị cảm thấy theo cùng phu nhân so với ăn thịt, thì ăn thịt trở nên không còn trọng yếu nữa, nhưng nhìn thấy phu nhân nhún mày Đồ Cửu Mị trái lại nghe lời.

“Vậy người phải trở về sớm một chút.” Đồ Cửu Mị căn dặn.

Lý Trì Nguyệt khẽ gật đầu, thật ra xuất môn ra ngoài, ngày về khó xác định, nhưng nàng sẽ tận lực sớm trở về.

Rất tiếc Đồ Cửu Mị vẫn không muốn mà buông tay phu nhân, lần sau cũng không nên chia lìa nữa, cảm giác chia lìa rất khó chịu.

Lý Trì Nguyệt liền để xa phu trong phủ buông màn xe, bảo phu xa thúc ngựa, mau chóng rời khỏi.

Hai xa phu kia là thị vệ của Lý Trì Nguyệt, võ công đều là nhất đẳng, phụ trách bảo vệ quận chúa chu toàn, sau khi xuất môn liền kiêm làm xa phu, cho dù là An Nhi võ công cũng rất cao. Lúc trước hầu hạ Lý Trì Nguyệt, Bình Nhi cùng An Nhi có thể nói là một văn một võ, Bình Nhi bồi quận chúa đọc sách viết chữ, chơi cờ thi họa, An Nhi bồi quận chúa tập võ kiện thân, lúc đó thiếp thân hầu hạ là Bình Nhi. Sau khi Bình Nhi làm thiếp cho Hạng Huy, An Nhi mới trở thành nha hoàn thiếp thân nha hoàn của Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt ngồi trên mã xa, tâm tình cùng trước kia có chút bất đồng, giống như một hòn đá ném xuống nước rất lâu cũng không thể tĩnh lặng, cuối cùng còn có chút sầu não. Lý Trì Nguyệt nhắm mắt lại, không cho bản thân rơi vào dạng tâm tình này, nhưng nhắm mắt lại đều là khuôn mặt Đồ Cửu Mị cùng đôi mắt đỏ hoe, sau đó nàng liền bật cười, nha đầu đó trong lòng rốt cuộc có bao nhiêu duyên tiếc nàng a!

Đồ tam ca rất thức thời sáng sớm liền thối lui đến xa xa, không cản trở phu thê ân ái lưu luyến chia tay. Tuy rằng buồn bực, muội tử người ta bắt quả là hồi phủ, muội muội duyên tiếc như vậy làm gì, có thể thấy được trong lòng muội muội có bao nhiêu thích dính lấy tiểu tử kia. Cũng may muội muội thích, nếu không Đồ tam ca cảm thấy bản thân cả đời đều sẽ lương tâm bất an. Nhìn thấy xe ngựa của muội tử đi xa, hắn mới đến gần muội muội, sau khi đến gần liền thấy viên mắt muội muội ửng đỏ.

“Đồ ngọc, nếu như duyên tiếc hắn thì theo hắn hồi phủ đi, thế nào lại khóc!” Đồ tam ca rất sợ nữ nhân khóc, Cửu Mị cũng quá lưu ý tiểu tử kia đi, ngăn ngừa một tháng chia lìa mà đã khóc như vậy rồi, ngày khác nếu như tiểu tử kia đối với nàng không tốt, vậy thì sẽ thế nào?

“Người ta cũng muốn bồi người trong nhà mà, một tháng sau liền có thể nhìn thấy hắn rồi, chỉ là đột nhiên xa nhau có chút duyên tiếc.” Đồ Cửu Mị lập tức lau nước mắt.

” Vậy chúng ta trở về đi.” Đồ tam ca vỗ nhẹ vai Đồ Cửu Mị, muốn an ủi một chút, hắn thực sự an ủi nữ nhân cho nên nói nữ nhân phiền phức nhất.

“Ân.” Đồ Cửu Mị gật đầu.

“Có muốn tam ca công người về không?” Đồ tam ca hỏi, đường trở về cũng không gần, lúc nhỏ, Cửu Mị thích nhất để hắn công nàng chạy khắp thôn trấn, Đồ tam ca gần ba mươi tuổi xem Cửu Mị như một nửa

nữ nhi, mặc dù có thân sinh nữ nhi của mình rồi, nhưng vị trí của Cửu Mị trong lòng Đồ tam ca vẫn rất trọng yếu.

“Không nên, người ta đã là đại cô nương rồi.” Đồ Cửu Mị không hề nghĩ ngợi mà cự tuyệt, nói gì đi nữa người ta lại mang thai, tuy rằng hiện tại bụng chỉ hơi nhô lên, không phải rất rõ ràng nhưng tam ca cũng quá sơ ý rồi, một tẩu tẩu cũng chịu được.

“Vẫn là Cửu Muội lúc nhỏ tốt nhất, lúc nhỏ rất dính ta, hiện tại đã sửa thành dính lấy tiểu tử nhà người khác rồi...” Đồ tam ca sầm nảo nói.

“Nói vậy, lúc nhỏ ta dính lấy nhiều nhất là muội muội cùng mẫu thân, tam ca, thập muội lúc nào thì rời nhà?” Dĩ nhiên trong số nam tử, nàng quả thật dính lấy tam ca, muội muội cùng lục ca mới là thân nhất.

“Người mới vừa gả đi Hầu phủ không được mấy ngày, vừa lúc đến thời gian trong cung tuyển tú, liền không để ý mẫu thân phản đối đi tuyển tú nữ rồi.” Đồ tam ca cảm khái.

“Mẫu thân nhất định không cho nàng đi?” Đồ Cửu Mị hỏi, theo tính cách của mẫu thân, cho dù phải giam cũng sẽ không để thập muội đi tuyển tú nữ.

“Đúng vậy, mẫu thân nhốt nàng trong phòng củi, lão lục âm thầm thả nàng đi, làm ra việc này, lão lục thiếu chút nữa bị phụ thân cùng mẫu thân chặt chân.” Thật ra Đồ tam ca cũng không tán thành thập muội đi tuyển tú nữ, trong cung một đồng nữ nhân, cùng một đồng nữ nhân tranh phu quân, cũng không biết thập muội nghĩ như thế nào.

“Nếu là ta, ta cũng sẽ âm thầm thả thập muội đi, bất quá mẫu thân nhất định sẽ luyến tiếc đánh ta.” Đồ Cửu Mị nghĩ nhất định lục ca bị phụ thân cùng mẫu thân đánh thảm rồi, phụ thân cùng mẫu thân đối với các nhi tử cho đến bây giờ đều đánh không nương tay.

” Người tuy là người được mẫu thân yêu thương nhất, nhưng nếu thật sự chọc giận mẫu thân, mẫu thân nhất định cũng thu thập người!” Đồ tam ca cười xoa nhẹ đầu Đồ Cửu Mị, thật ra khi đó hẳn càng hy vọng là thập muội gả đi Hầu phủ làm thiếp mà không phải Cửu Mị.

“Nàng mới không nỡ, người còn nhớ không, lần đó nàng cầm roi trúc đánh thập muội, ta che chở thập muội, roi đánh tới trên người ta mẫu thân liền lập tức không đánh, tuy rằng nàng cũng mắng ta, nhưng nàng không nỡ đánh ta.” Đồ Cửu Mị chính là chắc chắn mẫu thân yêu thương nàng nhất, không muốn đánh nàng nhất.

Thập Thập muội lúc nhỏ tính tình thực sự quá ương ngạnh, cũng quá quật cường, lớn lên tính tình ngược lại hoàn toàn thay đổi, tâm tư nặng làm cho người khác nắm không được, giống như thay đổi thành một người khác.” Thập muội lúc nhỏ cực kỳ cường ngạnh, nơi chốn đối nghịch mẫu thân, mẫu thân là người cường thế dĩ nhiên sẽ không thích thập muội chỗ nào cũng cường ngạnh hơn mình, bất quá thập muội sau khi lớn lên trái lại hiểu được nhường nhịn.

“Thập muội vẫn chưa từng thay đổi, chỉ là nàng đem tính cách vốn có che giấu mà thôi.” Đồ Cửu Mị hơn mười năm kể cận Đồ Thập Mị dĩ nhiên không phải vô ích, không ai hiểu rõ thái độ làm người của muội muội hơn so với nàng.

“Cứ cho là vậy đi.” Tâm tư của Cửu Mị, hẳn cũng đoán không ra hướng hồ là thập muội vô cùng thông minh.

“Thật sự rất nhớ nàng, không biết nàng sống có tốt không?” Hai người trong lòng nàng rất quan tâm đều không ở bên cạnh, tâm tình của Đồ Cửu Mị càng xuống thấp.

“Nàng thông minh như vậy, sẽ không để bản thân sống không tốt.” Đồ tam ca trấn an.

“Ân, không nữ tử nào thông minh hơn thập muội.” Điểm ấy Đồ Cửu Mị không hề hoài nghi.

“Cho nên đừng lộ ra vẻ mặt đưa tang nữa, chờ mẫu thân nhìn thấy, trong lòng không thoải mái.” Đồ tam ca sợ nhất nhìn thấy muội muội vẻ mặt đưa đám, nhìn thấy trong lòng hẳn rất khó chịu.

“Ân.” Đồ Cửu Mị cũng hiểu được bản thân thật vất vả quay về nhà một chuyến, dĩ nhiên phải vô cùng cao hứng cùng người nhà.

Đồ Cửu Mị từ xa xa liền thấy mẫu thân đang đứng ngoài cửa, liền chạy đến , sau đó lao vào trong lòng Đồ đại nương, vòng tay mẫu thân vẫn ấm áp như trước.

“Cũng đã có thai rồi, vẫn lỗ mãng như vậy, nếu như bụng người xảy ra chuyện gì, ta lấy cái gì đền cho Hầu phủ!” Đồ đại nương trách cứ.

“Người ta nhớ mẫu thân mà.” Đồ Cửu Mị ôm mẫu thân không chịu buông tay, làm nũng nói.

“Đã là người lớn rồi, còn dính người như tiểu hài tử, được rồi, đừng làm những nữa, không sợ tiểu chất tử, tiểu chất nữ của người chê cười cô cô người sao.” Đồ đại nương lời tuy nói như vậy, nhưng ngữ khí ngữ khí lại mềm nhẹ không ít, mặc cho nữ nhi ôm, trong lòng cũng ấm áp.

“Ai dám cười, ta sẽ bảo các ca ca đánh hắn!” Đồ Cửu Mị mới không sợ bị người khác cười, ở nhà, nàng có chỗ dựa, tiểu chất nữ đều tương đối ngoan, không giống tiểu chất tử , nàng vẫn thích nữ hài tử nhiều một chút, nàng hy vọng trong bụng cũng là nữ hài tử, tốt nhất là lớn lên giống phu nhân.

“Người a!” Đồ đại nương điểm đầu Đồ Cửu Mị, nhưng trong giọng nói lại lộ ra một cổ cảm giác sùng nịch.

“Trư vào trong phòng, mẫu thân phải cho heo ăn, heo lần trước người cho người khiêng về, phát triển rất tốt, không lâu sau có thể phối chủng...”

“Để ca ca tẩu tẩu làm đi, người ngồi hưởng phúc là được rồi.” Đồ Cửu Mị kéo mẫu thân lại, nhà nàng rất không thiếu sức lao động.

“Người mang về là heo mẹ, đều là heo tốt, nhà của chúng ta chưa bao giờ có nhiều heo như vậy, nhìn thấy trong lòng liền vui vẻ...” Đồ đại nương mỗi ngày đều phải nhìn vài lần, chờ heo mẹ sinh sản, sinh một đồng tiểu trư, ngấm lại liền cảm thấy hài lòng. Đặc biệt là cục diện hoành tráng sáng hôm đó, hàng xóm ước ao mà nhìn, Đồ đại nương Đồ đại nương cảm thấy Đồ Cửu Mị rất cho nàng nở mặt.

Đồ Cửu Mị đã biết mà, mang heo về thực tế hơn mang tiền về, nàng nói “Ta đi cùng người.”. Tuy rằng nàng bình thường có chút ghét bỏ heo thối, nhưng nàng không chê thịt heo.

“Người ở lại trong phòng, chuồng heo không sạch sẽ. Lại không bằng phẳng, vấp ngã thì làm sao.” Đồ đại nương xụ mặt nói, Cửu Mị ở nhà mẹ để dưỡng thai, nàng có trách nhiệm lớn lao, Đồ đại nương cũng không dám mạo hiểm.

Vì vậy Đồ Cửu Mị ở nhà không có việc gì để làm.

61. Chương 60

Lúc Thôi Loan Thúy không có chuyện để làm sẽ đi luyện chữ,, còn hơn những thiếp thất khác, thời gian của nàng thật ra không khó qua, không luyện chữ, cũng có thể luyện cầm, mỗi một dạng dụng tâm nghiên cứu đều cần tiêu hao rất nhiều thời gian cùng tinh lực.

Lục Sa một bên giúp thất phu nhân mài mực, một bên nhìn chữ viết của thất phu nhân, thật tình cảm thấy chữ viết của thất phu nhân cũng xinh đẹp giống như dung mạo của nàng, thậm chí có phần mềm mại mỹ lệ hơn cả dung mạo của nàng, chữ viết này vô cùng thanh nhã, hạ bút có lực, nét chữ của nữ phu nhân so với thất phu nhân giống như gỏi thêu hoa trên gỏi, điểm ấy Lục Sa muốn trái lương tâm phủ nhận đều khó khăn.

“Người viết vài chữ cho ta xem.” Thôi Loan Thúy đem bút lông trong tay đưa cho Lục Sa.

“Ta chỉ nhận biết vài chữ, nào dám bêu xấu trước mặt phu nhân đây.” Mặc dù đang là nha hoàn, nhưng Lục Sa rất có thiên phú đọc sách viết chữ, nhưng lúc trước ma ma chỉ dạy các nàng nhận biết mặt chữ, biết viết vài chữ là được rồi, dạy rất qua loa, cho dù Lục Sa đối với đọc sách viết chữ có hứng thú cũng chỉ có thể viết chữ tốt hơn nha hoàn khác một chút, cho nên Lục Sa nào dám trước mặt thất phu nhân xuất thân dòng dõi thư hương viết chữ, vậy chẳng phải là múa rìu qua mắt thợ sao!

“Ta bảo người viết thì viết đi, dài dòng nhiều như vậy làm gì?” Thôi Loan Thúy đem bút nhét vào tay Lục Sa, không cho nàng cự tuyệt.

Lục Sa cầm bút lông bị cưỡng ngạnh nhét vào tay mình, thầm nghĩ thất phu nhân thật đúng là bá đạo, thích ép buộc, tính tình cường ngạnh, Lục Sa cũng chỉ đành đặt bút viết vài chữ trên giấy.

“Chữ so với trong tưởng tượng của ta tốt hơn một chút, nhưng cũng chỉ là so với Lục Lâm các nàng mạnh hơn một chút.” Thôi Loan Thúy dĩ nhiên dùng tiêu chuẩn cao cao của mình đánh giá chữ viết của nha hoàn.

“Ta là nha hoàn, có thể biết vài chữ đã không sai rồi, làm sao còn có thể viết ra chữ đẹp đây.” Lục Sa cảm thấy bản thân so với những nha hoàn không biết chữ khác đã may mắn rất nhiều.

” Không ngại, người ở đây, nhàn rỗi cũng không có việc gì làm, không bằng ta dạy cho người, với tư chất của người, không bao lâu nhất định có thể viết được chữ tốt.” Thôi Loan Thúy cảm thấy tư chất của Lục Sa trên phương diện đọc sách viết chữ không tệ.

“Ta là nha hoàn, cho dù viết chữ đẹp thì có tác dụng gì?” Lục Sa tự giấu hỏi ngược lại.

” Đừng luôn đem nha hoàn treo ở bên mép, ta nghe rất chán ghét.” Thôi Loan Thúy nhún mày nói, thân phận của nàng so với nha hoàn cao hơn rất nhiều, nhưng nàng cũng không cảm thấy thân phận thấp thì cái gì cũng không cần biết.

“Người biết người khác không biết, chính là một loại bản lĩnh, hữu dụng vô dụng, ngày sau cũng chưa nói chắc được. Nếu không phải ta luyện tốt cầm nghệ, có chút văn tài, những kẻ học đòi văn vẻ kia làm sao sẽ đem ta để vào trong mắt đây.”

“Đó là tạo hóa cùng bản lĩnh của thất phu nhân, không phải tất cả mọi người đều có bản lĩnh như thất phu nhân.” Không phải ai cũng có thể có tư chất loại đó.

“Người muốn người khác xem trọng mình thì trước tiên phải xem trọng bản thân, nếu bản thân người cũng không xem trọng người thì ai sẽ để người vào trong mắt đây, cho dù là trong lòng ngũ phu nhân người cũng sẽ thấp kém đi?” Thôi Loan Thúy cũng không tin một người không muốn đời đời làm gia nô lại cạm lòng trở nên thấp kém như vậy.

Lục Sa nhìn thất phu nhân không lời nào phản bác, lại có cảm giác bực tỉnh đại ngộ, đúng vậy, người trước tiên phải xem trọng bản thân sau đó người khác mới có thể tôn trọng mình. Trong lòng ngũ phu nhân, thất phu nhân cần phải được nịnh bợ lấy lòng, còn nàng thì bị xem nhẹ, loại tâm lý này Lục Sa lại có một chút lý giải. Cho dù là nàng, nàng cũng biết thất phu nhân được ngũ phu nhân ưu ái, mà nàng bị xem nhẹ là đương nhiên. Thất phu nhân được ưu ái cũng là thứ mà thất phu nhân tranh thủ được, không phải trời sinh đã có, đột nhiên nàng có chút kính nể thất phu nhân, mà không phải giống như trước kia chỉ là đơn thuần đố kỵ điểm tốt của nàng.

“Thất phu nhân nguyện ý dạy ta, đương nhiên là Lục Sa có phúc, Lục Sa phiền thất phu nhân rồi.” Lục Sa lập tức sửa miệng, nàng vốn cảm thấy hứng thú với đọc sách viết chữ, cho dù học vô dụng nhưng tuyệt đối là không có hại gì, chí ít có thể kéo gần khoảng cách với thất phu nhân.

Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa buồm lỏng, hơi nở nụ cười, nha đầu này quả nhiên không ngu ngốc, nàng muốn dạy nàng ta, quả thật là nàng ta có phúc, chút bản lĩnh của Liễu Phi Nhân trong mắt Thôi Loan Thúy bất quá là chút tài mọn. Lục Sa nha đầu này,, không kém, chỉ cần tiêu tốn ba năm, vượt qua Liễu Phi Nhân không phải không có khả năng. Bất quá Liễu Phi Nhân có sở trường của nàng, chí ít trên phương diện câu nhân cùng thấu hiểu nhân tâm, Liễu Phi Nhân từ nhỏ lăn lộn phong trần nên phương diện này hơn nàng một chút.

“Người tiếp tục viết chữ, ta nhìn xem chỗ sai là ở đâu.” Thôi Loan Thúy nói.

Lục Sa liền cầm lấy bút tiếp tục viết chữ, chỉ là viết đến phân nửa thời gian, tay của thất phu nhân phủ lên bàn tay nàng, đứng ngay phía sau nàng, cùng lưng nàng dán sát vào nhau. Lục Sa chỉ cảm thấy bản thân bị vị đạo đặc hữu trên người thất phu nhân vây quanh, mùi hương trên người thất phu nhân không giống với ngũ phu nhân, hương vị trên người ngũ phu nhân nồng đậm hơn, giống như hương hoa nồng đậm, dễ ngửi nhưng khiến người ta có chút choáng váng, mà hương trên người thất phu nhân lại nhẹ hơn rất nhiều, có cảm giác thông thấu thanh sáng, tựa như vị đạo của thanh trúc mang theo chút mùi mực nước, mùi mực

là do lúc luyện chữ dính lên người. Có người nói, lúc vào phủ, phu nhân cảm thấy thất phu nhân thích hợp với một loại hương nạng chế ra nên liền tặng hương cho thất phu nhân, thất phu nhân cũng vừa ngửi đã thích, từ đó về sau luôn mang túi hương bên người, dùng hết còn có thể hương phu nhân lấy thêm hương liệu, đại khái chính là loại hương này đi, đặc biệt khiến người khác ấn tượng khác sâu. Nghĩ đến thất phu nhân là người duy nhất trong phủ được phu nhân tặng hương, có người nói hương liệu của phu nhân đều là đưa cho các quý nhân ở kinh thành, Bình Âm Huyện không có mấy người có tư cách dùng hương do phu nhân điều phối.

“Cầm bút, cần lực...” Như vậy gần gũi đến gần, Thôi Loan Thúy dĩ nhiên cũng ngửi được vị đạo trên người Lục Sa, không có vị đạo gì, thanh thanh sảng sảng, Thôi Loan Thúy vẫn luôn cảm thấy Liễu Phi Nhân mang túi hương vị đạo quá nặng, có chút gay mũi, cũng may không tính toán khó ngửi. Chỉ là thân thể Lục Sa cứng nhắc khiến Thôi Loan Thúy hơi vung lên khoe miệng, nha đầu này đối với sự thân cận của nàng cũng không phải là thờ ơ, bất quá cũng là bình thường, nha đầu này chỉ cần thích nữ nhân sẽ đối với thân thể nữ nhân cảm thấy mẫn cảm.

Lục Sa nhìn thấy thất phu nhân nói rất chăm chú, thân thể cứng nhắc mới có chút thả lỏng, tự thôi miên bản thân nói thất phu nhân chỉ là đang chuyên tâm dạy nàng viết chữ, tuy rằng tư thế này vô cùng thân mật thực sự có chút khiến người thấp thỏm bất an.

Lục Sa đề xuống cảm giác khác thường trong lòng, khiến bản thân tĩnh tâm viết chữ, cũng may viết chữ vốn là có tác dụng tĩnh tâm, không bao lâu tâm tư của Lục Sa tất cả đều đặt trên viết chữ. Thời gian luyện chữ trôi qua rất nhanh, buổi trưa nhanh chóng trôi qua.

Thất phu nhân mệt mỏi, muốn tắm rửa đi ngủ.

Lục Sa không nghĩ đến chính là thất phu nhân dĩ nhiên ngay cả tắm rửa cũng để nàng đến hầu hạ, cũng không biết thất phu nhân nghĩ như thế nào, tuy rằng nàng cùng thất phu nhân có quan hệ như vậy, nhưng nàng tóm lại là thích nữ tử, nhìn thân thể một nữ tử khác tóm lại cảm thấy xấu hổ, đặc biệt thất phu nhân ngay cả cái yếm cùng tiết khố đều cởi xuống, đôi mắt Lục Sa không dám nhìn, tay lại càng không dám sờ thân thể thất phu nhân, thay thất phu nhân tắm rửa.

“Thất phu nhân, hay là người bảo Lục Lâm hầu hạ người tắm rửa đi, ta cuối cùng cũng là thích nữ tử.” Lục Sa hận không thể lập tức thoát khỏi hiện trường.

“Trong lòng ngươi có Liễu Phi Nhân, đối với thân thể của ta, ngươi xem rồi cũng không sao đi, lẽ nào ngươi còn sợ bản thân sẽ sinh tạp niệm gì đó với ta sao?” Thôi Loan Thúy không cho là đúng hỏi ngược lại.

“Thất phu nhân lẽ nào sẽ không cảm thấy xấu hổ sao?” Lục Sa chỉ cảm thấy bản thân xấu hổ đến hận không thể tông cửa xông ra, mà thất phu nhân giống nhau không có việc gì, cho dù là ngũ phu nhân hỏa thể trước mặt nàng thì cũng sẽ không thản nhiên giống như thất phu nhân, cho dù là nàng quang hỏa bại lộ trước mặt ngũ phu nhân đều sẽ cảm thấy vạn phần không được tự nhiên.

“Nêu xấu hổ sao?” Thôi Loan Thúy hỏi ngược lại, tắm rửa mà thôi có cái gì xấu hổ, người cảm thấy xấu hổ có lẽ là tâm tư không thuần khiết đi. Tuy rằng nàng muốn đào góc tường Liễu Phi Nhân, nhưng cùng Lục Sa lẩn sàng đan gì đó, hiện tại nàng ngược lại thực sự không nghĩ đến chỉ là cảm thấy nha đầu này có chút ý tứ, có thể viết thời gian. Lúc trước Liễu Phi Nhân không phải mượn cơ hội nàng có chút men say mà cùng nàng làm chuyện đó sao, dù sao thì có những lúc người thanh tỉnh vẫn luôn không dễ dàng phóng túng. Cho dù nha đầu này cùng Liễu Phi Nhân yêu thích chuyện đó, Thôi Loan Thúy cảm thấy cũng không phải thời gian, dù sao nàng đối với nha đầu này cũng chỉ mới vừa có hứng thú không lâu, chưa từng có nhiều tiếp xúc vẫn luôn cảm thấy đột ngột.

Lục Sa nào biết thất phu nhân đã suy nghĩ đến một phương hướng rất xa, nàng chỉ cảm thấy cho dù là người khác quang hỏa trước mặt nàng, nàng cũng sẽ xấu hổ, huống hồ thất phu nhân còn là tình địch của nàng.

62. Chương 61

“Thất phu nhân, hay là người để Lục Lâm đến hầu hạ đi.” Lục Sa nói xong lập tức rời khỏi gian phòng, cũng không quản thất phu nhân có hay không sẽ trách tội, trách tội xuống thì để nàng phạt đi, để nàng hầu hạ thất phu nhân tắm rửa thực sự làm không được, tuy rằng nàng cũng không biết trong lòng đang khó chịu cái gì.

Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa chạy trốn chết, hầu hạ nàng tắm rửa mà thôi, có khó như vậy sao? Thôi Loan Thúy không cho là đúng nợ nần cười. Lúc này Thôi Loan Thúy cũng không dự định gọi Lục Lâm tiến đến hầu hạ nàng, bản thân tự động thủ tẩy trừ, nói thật ra từ nhỏ đến lớn nàng tắm rửa đều cũng có người hầu hạ, rất ít khi tự mình động thủ. Cho dù sau đó nàng lưu lạc phong trần cũng không nếm qua khổ cực gì, ở giáo phường, bởi vì tư sắc cùng tư chất xuất chúng, ma ma dạy dỗ liên đới đãi nàng như trân phẩm, treo giá, có thể bán được giá tốt cho nên cũng chưa bao giờ bạc đãi nàng, ngược lại so với một số người khác có thể nói là vô cùng được ưu ái, ngay từ đầu liền cho nàng một nha hoàn, chờ nàng danh tiếng lan xa, năm ba nha hoàn đi theo bên cạnh hầu hạ cũng là chuyện bình thường.

Lục Sa ở chỗ Thôi Loan Thúy bên này trái lại sống rất tốt, hầu hạ thất phu nhân, luyện chữ, có lúc thất phu nhân còn có thể lấy sách cho nàng đọc.

Tựa như lúc này, thất phu nhân tâm tình không tệ, đang khảy huyền cầm, có người muốn nghe thất phu nhân đánh đàn tốn hao trăm lượng cũng không nhất định có thể nghe được. Lục Sa đang suy nghĩ, thất phu nhân hẳn là không phải đàn cho nàng nghe, chỉ là lúc đánh đàn không ngại bên cạnh thêm một người mà thôi. Lúc này Lục Sa nhìn dáng vẻ thất phu nhân đánh đàn, cũng không thể không thừa nhận thất phu nhân ưu tú hơn ngũ phu nhân rất nhiều, giác ngộ như vậy lại một lần nữa khiến Lục Sa có chút ảm đạm.

Liễu Phi Nhân kia mấy ngày nay rất ít đến viện của Thôi Loan Thúy, một là sợ xấu hổ, dù sao hai người cùng nàng là có quan hệ thân mật, hai là sợ đối đãi hai người này không cẩn thận nặng bên này nhẹ bên kia, sợ làm ột trong hai không thoải mái. Ngược lại, cho dù không đi chỗ của hai người kia, nàng cũng có thể tìm được việc để tiêu khiển, nói gì đi nữa, nhị phu nhân Bình Nhi gần đây khiến trong lòng nàng nhột nhột khó nhin, đến nay nàng còn không có bắt được nàng ta. Vẫn luôn vẫn luôn nguyên ý dùng đồng lớn tâm tư trên nữ nhân khiến nàng tâm động cùng nữ nhân nàng chưa nắm được. Nhị phu nhân cho nàng cảm giác rõ ràng là dễ nắm bắt, chỉ ít sẽ không khó khăn hơn Thôi Loan Thúy, nhưng khi ở chung, người kia cho nàng cảm giác giống như có khe đá ngăn cách, cho dù có kh đó cũng chui không vào. Nàng không phải không nghĩ đến khả năng lòng có nhị phu nhân có người mình thích, nhưng người đó chỉ ở trong viện của mình, cũng không cùng người khác thâm giao, lại là nha hoàn của phu nhân, vậy người trong lòng nàng chỉ có thể là người xung quanh phu nhân, nhưng cũng không thấy nàng đến viện của phu nhân, hiển nhiên là bị phu nhân trục xuất. Nàng đoán, người trong lòng phu nhân vô cùng có khả năng là phu nhân, dù sao thì người như phu nhân, nàng không thích người, nàng biết người đối với nàng động tâm tư, sẽ đem người gả cho Hầu gia, làm rất quyết tuyệt, lại rất cuộc xem như thủ hạ lưu tình, đây đúng là cách làm của phu nhân. Hôm nay phu nhân đối với Đồ Cửu Mị ưu ái có thừa, cũng không biết nhị phu nhân biết được sẽ là tư vị gì, dù sao như vậy chứng tỏ phu nhân không phải không thể chấp nhận nữ tử, mà chỉ là không chấp nhận nàng mà thôi. Đây là kết quả sau khi Liễu Phi Nhân phỏng đoán trong đầu không biết bao nhiêu lần. Liễu Phi Nhân ở chỗ nhị phu nhân vấp phải trắc trở trở về, có chút nhớ nhung Lục Sa, vốn định đi đến chỗ Thôi Loan Thúy hỏi thăm, nàng lúc nào có thể mang Lục Sa trở về nhưng lại sợ bản thân có vẻ quá mức cấp thiết làm cho Thôi Loan Thúy không thoải mái, liền nhin xuống, quyết định vài ngày nữa hãy đợi người. Vì vậy Liễu Phi Nhân tịch tịch lại cùng các nữ nhân khác vốn có mờ ám với nàng, tư sắc coi như có thể chấp nhận pha trộn, có còn hơn không.

“Lục Sa trái lại hảo bản lĩnh, mới từ trên giường ngũ phu nhân bò xuống, hiện tại lại bò lên t giường thất phu nhân.” Nhân tâm bách dạng, luôn luôn đổ kị mà ác ý đả thương người, cũng có lẽ vì buồn chán tùy ý nói chuyện thị phi, nơi này có người trong viện của ngũ phu nhân, cũng có người trong viện của thất phu nhân, còn có một ít người của viện khác, chỉ cần mỗi viện có một người, vậy ghé vào cùng nhau sẽ không sẽ không xem là ít.

“Ta thấy không hẳn, nhất định là bị ngũ phu nhân chơi chán rồi, chuyển giao cho thất phu nhân chơi, ngũ phu nhân hiện tại đang lấy lòng nhị phu nhân, hôm qua còn dám ở lại trong viện nhị phu nhân cả ngày.” Đây lấy lòng là nha hoàn trong viện của nhị phu nhân.

“Biệt viện của Ngũ phu nhân rất loạn, ai hơi có chút tư sắc, sợ là đều bị ngũ phu nhân chơi đùa....” Người nói chuyện dè dặt âm lượng.

“Chưa hẳn là vậy, tiện nhân Hồng Cẩm kia còn cùng ta khoe khoang, nàng được ngũ phu nhân lâm hạnh rồi, cũng không biết nàng có gì mà khoe khoang, cũng không phải lên giường của Hầu gia, lên giường Hầu gia còn có thể làm một đồng phòng nha hoàn, lên giường ngũ phu nhân có cái gì hay ho.” Đây hiển nhiên là nha hoàn trong viện ngũ phu nhân, ngữ khí pha mùi chua nói.

“Vậy cũng không nhất định, ta thấy Lục Sa ở trên người ngũ phu nhân đào không ít chỗ tốt, trước đó làm nhất đẳng nha hoàn, ai có thể xa xỉ như nàng, mặc dù đều là ngũ phu nhân ban cho, đều là loại tốt nhất, ăn ở cùng ngũ phu nhân, đều giống như một nửa chủ tử, còn kém có người hầu hạ mà thôi.”

“Không hẳn như vậy, hôm nay bỏ lên người thất phu nhân, phải biết rằng ngoại trừ nha hoàn trong viện của phu nhân thìn nha hoàn trong viện của thất phu nhân là được chi dùng nhiều nhất, thất phu nhân rốt cuộc là có danh khí, một khúc bách kim, người ngấm lại, nàng phải có bao nhiêu gia sản!”

Lục Sa nhân lúc thất phu nhân ngủ trưa ra ngoài một chút, nàng là nha hoàn dĩ nhiên biết bọn nha hoàn nhàn rỗi đều sẽ đứng ở đầu nhàn thoại, chỉ là không nghĩ đến hôm nay người bị nhắc đến, đó là ngũ phu nhân, thất phu nhân còn có bản thân nàng.

Nàng ở Hầu phủ lâu như vậy, liền biết, trong phủ này gần như không có gì bí mật, viện xảy ra chuyện gì, có thể không bao lâu thì sẽ truyền đến viện khác, cho nên trong những nhàn thoại này, cũng không có chuyện nào là giả, chỉ ít có phần lớn là thật. Nàng không thêm để ý người khác nói bản thân khó nghe, nhưng nàng lưu ý là ngũ phu nhân cùng Hồng Cẩm cấu kết, trong đầu nàng không muốn nghĩ đây có thể là sự thật, nhưng nghĩ đến lúc bản thân mất địa vị nhất đẳng nha hoàn, Hồng Cẩm năm lần bảy lượt bỏ đá xuống giếng, liền có một chút kinh hãi. Nếu như ngũ phu nhân cùng Hồng Cẩm cũng có quan hệ...

Nàng không muốn nghĩ sâu hơn nữa, cũng không dám nghĩ sâu hơn nữa, chỉ cảm thấy khắp bầu trời xoắn tới mây đen, đông nghịt đặt ở trong lòng khiến bản thân phiền muộn đến hoảng hốt. Nếu như ngũ phu nhân chỉ có thất phu nhân, nàng chấp nhận rồi, dù sao cùng thất phu nhân ở chung thời gian qua, nàng biết thất phu nhân quả thật có chỗ hơn người, nhưng Hồng Cẩm ngoại trừ khuôn mặt không có trở ngại, thì tính tình chanh chua, lại thích khi dễ những nha hoàn thấp kém hơn, một người như vậy ngũ phu nhân nhất định sẽ không thích.

“Trên đời này người nhiều chuyện lắm lời ngược lại không ít.” Giọng nói của Thôi Loan Thúy từ phía sau Lục Sa truyền đến, nàng mới vừa ngủ không bao lâu liền tỉnh giấc, Lục Lâm nói Lục Sa ở gần đây nên nàng liền đến tìm, dù sao thừa lúc nàng ngủ trưa liền chạy mất thực sự không xứng chức nha hoàn.

” Các nàng nhàn rỗi buồn chán, bịa đặt mà thôi.” Lục Sa làm bộ không thêm để ý, không muốn khiến thất phu nhân nhìn ra bản thân khác thường.

“Người trái lại rất biết lừa mình dối người, ta cảm thấy những người này nói trái lại không giả, Liễu Phi Nhân kia cùng cái kia gọi Hồng Cẩm cấu kết đại khái cũng là sự thật, Liễu Phi Nhân kia trên giường cho đến bây giờ đều là thiếu không được người.” Thôi Loan Thúy không cho Lục Sa cơ hội lừa mình dối người, quả thực chọn điểm mất chốt mà chọc thủng.

“Nàng không phải người như vậy.” Lục Sa không muốn tin tưởng người mình thích lại làm tình như vậy, ngũ phu nhân ôn nhu không nên là người như vậy.

” Không phải sao?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi ngược lại.

“Không phải.” Lục Sa như đinh đóng cột hồi đáp, chỉ có kiên định như vậy mới có thể khiến bản thân không dao động.

“Tốt lắm, chúng ta đánh cược, ba buổi tối ta liền âm thầm thả người trở lại nhìn trộm một chút, thế nào? Nhìn xem nàng rốt cuộc có thể hay không chịu được tịch mịch?” Nàng rất muốn xem phản ứng của nha đầu này khi chứng kiến bộ mặt thật của Liễu Phi Nhân, nhất định rất thú vị.

“Ta không biết thất phu nhân làm như vậy có mục đích gì?” Lục Sa hỏi ngược lại, nếu như thất phu nhân cảm thấy ngũ phu nhân kém như vậy, tại sao lại cùng ngũ phu nhân một chỗ.

“Người cho rằng ta nhàn rồi cũng được, hay là nói người không dám cực?” Thôi Loan Thúy hỏi.

“Cực thì cực, ngũ phu nhân mới không phải người như vậy.” Lục Sa cảm thấy bản thân không nên hoài nghi người mình thích, hẳn là nên tin tưởng nàng.

Thôi Loan Thúy mỉm cười, vãn cực này, nàng nhất định thắng rồi.

63. Chương 62

Đêm thứ nhất, Lục Sa âm thầm trở lại nhìn thấy Liễu Phi Nhân một mình trong phòng ngủ của mình, trong lòng thở dài một hơi, chỉ có tự mình biết, trong lòng nàng có bao nhiêu sợ ban đêm trở về thấy trên giường ngũ phu nhân nhiều thêm một người, cũng may, nàng thích ngũ phu nhân nàng thích không phải là người như thế. Chỉ cần qua hai buổi tối nữa, sau này ai nói xấu ngũ phu nhân nàng sẽ không tin nữa, cũng sẽ không hoài nghi, chỉ cần hai buổi tối nữa là tốt rồi.

“Ta nói rồi, ngũ phu nhân không phải loại người như người nói.” Lục Sa có chút đắc ý nói với thất phu nhân, lúc này nàng ở biệt viện của thất phu nhân, thất phu nhân đang dựa vào cửa, giống như đang đợi nàng trở về.

Thôi Loan Thúy không cho là đúng mà mỉm cười, Lục Sa vui vẻ quá sớm rồi.

Lục Sa nhìn nụ cười của thất phu nhân, trong lòng rất không thoải mái, lại chỉ có thể đem cảm giác khó chịu này đè ép xuống phía dưới.

Đêm thứ hai, Lục Sa lại mang theo tâm tình thấp thỏm âm thầm trở về, nhưng hôm nay kết quả lại không khiến nàng hài lòng như tối qua, bên trong đầy rẫy tiếng thở gấp quen thuộc. Lục Sa không biết bản thân vì sao muốn xuất hiện ở chỗ này, nếu như không xuất hiện ở chỗ này, nàng còn có thể lừa gạt bản thân, chỉ cần một chút ôn nhu là đủ rồi, nhưng hiện tại, muốn lừa gạt cũng không gạt được nữa, Lục Sa nhắm mắt lại, nàng cảm thấy đau lòng đến độ sắp thổ không nổi nữa,

“Ngũ phu nhân, ta cùng Lục Sa ai làm cho người vui vẻ hơn đây?” Đó là giọng nói của Hồng Cẩm.

“Đương nhiên là người, nàng đâu được như người vậy.” Liễu Phi Nhân từ trước đã biết, nữ nhân đều là thích nghe dỗ ngọt, nói hai câu ngọt ngào lừa nữ nhân lên giường, đối với nàng mà nói chính là thuận lý thành chương. Trên thực tế, Hồng Cẩm trên giường trên giường phóng khoáng hơn Lục Sa, chỉ là Hồng Cẩm tính tình thật sự là không tốt, Hồng Cẩm chỉ thích hợp lên giường, không giống Lục Sa, trên giường dưới giường đều là cực kỳ tri kỷ.

” Vậy người vì sao vẫn luôn dỗ dành nàng, còn không cho nàng biết quan hệ giữa chúng ta đây?” Hồng Cẩm bắt màn hỏi, tay chạy loạn trên người Liễu Phi Nhân.

“Nàng rốt cuộc cũng đã theo bên cạnh ta rất lâu, ta lại rất niệm tình nghĩa, dĩ nhiên không muốn khiến nàng thương tâm.” Liễu Phi Nhân cảm thấy bản thân vẫn rất thương yêu Lục Sa, nha đầu kia thích để tâm vào chuyện vụn vặt, thực sự không muốn khiến nàng thương tâm.

“Lẽ nào, người đành lòng khiến ta khổ sở?” Hồng Cẩm vô cùng bắt màn nói.

“Xem ra ta còn không cho người ăn no, dĩ nhiên còn ở nơi này miên man suy nghĩ...” Liễu Phi Nhân không muốn đáp lại vấn đề của Hồng Cẩm, Hồng Cẩm hỏi vấn đề này không phải tự tìm mất mặt sao, nàng làm sao có thể so với Lục Sa, nói như thế nào, trong số nhà hoàn Lục Sa bất luận tư sắc cùng tính tình đều rất xuất chúng, tầm chân tình cũng khó có ai sánh kịp, Liễu Phi Nhân không trả lời Hồng Cẩm, rốt cuộc xem như cho Hồng Cẩm một ít mặt mũi, ngón tay cố sức đi vào, Hồng Cẩm phóng dăng rên rĩ.

Bên trong lửa nóng hừng hực, mà Lục Sa chỉ cảm thấy có cổ băng lãnh kéo đến từ đầu đến chân chậm rãi lan tràn, nàng lạnh đến phát run, nàng không biết bản thân thế nào rời khỏi biệt viện của ngũ phu nhân, nàng cũng không muốn đi viện của thất phu nhân để thất phu nhân chế giễu, nàng thầm nghĩ tìm một chỗ núp vào.

Lục Sa không biết một mình trốn ở sau giả sơn khóc bao lâu, chỉ cảm thấy nước mắt cũng sắp chảy khô, cổ tuyệt vọng trong lòng nàng thế nào cũng không tan được, vốn tưởng rằng ngũ phu nhân thương tiếc nàng, nhưng kết quả là nàng phát hiện bản thân bất quá là vật an ủi lúc ngũ phu nhân buồn chán, ai cũng có thể thay thế được nàng, Lục Sa vì bản thân cảm thấy bị ai kết quả là, bản thân chung quy chỉ là một gia nô có cũng được không có cũng được.

“Người trốn ở đây khóc bao lâu?” Thôi Loan Thúy tựa ở bên cạnh giả sơn hỏi, nàng cuối cùng cũng tìm được nha đầu này rồi, nàng nhìn thấy Lục Sa không về sớm giống tối qua liền đoán được kết quả, không hề ngoài ý muốn.

Lục Sa lung tung lau nước mắt, nàng không muốn lúc bản thân nhu nhược nhất bị thất phu nhân nhìn thấy, nàng vẫn luôn cảm thấy trong mắt thất phu nhân nàng vừa đáng thương vừa buồn cười, nàng thầm nghĩ thoát khỏi tầm mắt thất phu nhân.

Thôi Loan Thúy đưa tay nắm lấy Lục Sa đang muốn thoát đi, không cho nàng rời khỏi.

“Có cần khổ sở như vậy không?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, đôi mắt vốn xinh đẹp của Lục Sa lúc này khóc đến sưng đỏ, hẳn là khóc rất lâu.

“Không liên quan đến thất phu nhân, thất phu nhân dụng tâm như vậy khiến ta nhìn rõ ngũ phu nhân, mục đích là gì?” Lục Sa không chút khách khí rút tay lại, nàng thừa nhận bản thân đang giận chó đánh mèo, nếu như không phải thất phu nhân dụng tâm nhắc nhở, nàng còn có thể lừa gạt bản thân.

“Nếu như người không cam lòng bị nàng chần chừ đối đãi, sao không khiến nàng cũng nếm thử tư vị bị người chần chừ, ta trái lại rất muốn khiến nàng nếm thử tư vị này, nhất định rất thú vị.” Thôi Loan Thúy vô tâm vô phẩy nói.

“Cho dù nàng quả thật không phải người tốt, ta cũng sẽ không làm giống như người nói.” Lục Sa lạnh giọng lần thứ hai cự tuyệt.

“Cho dù không vì trả thù, đối người khác thật ra cũng có thể, ta còn tốt hơn nàng, thế nào?” Thôi Loan Thúy khẽ nâng cằm Lục Sa, nhìn chằm chằm Lục Sa.

“Ha ha.” Lục Sa nghe vậy cười nhạt.

“Thất phu nhân đã biết thái độ làm người của của ngũ phu nhân nhưng vẫn cùng ngũ phu nhân một chỗ, thử hỏi thất phu nhân là mang tâm tình gì cùng ngũ phu nhân một chỗ? Đại khái cũng là buồn chán trêu chọc. Rõ ràng trong lòng có chút chán ghét ngũ phu nhân, còn muốn cùng nàng pha trộn, người như vậy, rất làm cho người khác chướng mắt. Người đại khái còn không bằng ngũ phu nhân, chí ít ngũ phu nhân còn dùng một ít tâm tư, mà người lại dùng ngữ khí thì ân cao cao tại thượng nói cho ta biết, người cho phép ta chơi đùa cùng người, ha ha, người cảm thấy ta nên cảm thấy vinh hạnh sao? Nói gì đi nữa, ta còn chưa từ trên giường ngũ phu nhân bước xuống mà đã bò lên giường thất phu nhân, như vậy ta cùng ngũ phu nhân có gì khác nhau đây?” Lục Sa trào phúng hỏi ngược lại.

Thôi Loan Thúy khẽ nhíu mày, cảm thấy Lục Sa nói có chút chói tai, nhưng không lời nào phản bác Lục Sa, nàng không hiểu Lục Sa sao lại nghiêm túc như vậy? Nói gì đi nữa, nàng có chỗ nào không bằng Liễu Phi Nhân, nàng cho dù không dụng tâm, nhưng chí ít không hoa tâm, Liễu Phi Nhân lúc đó chẳng phải cũng không dụng tâm sao, Liễu Phi Nhân lạm tình nàng ta cũng có thể chấp nhận, nàng chỗ nào kém Liễu Phi Nhân, lại có cái gì không thể chấp nhận?

“Chí ít ta sẽ không để những nữ nhân có chút tư sắc khác tùy tiện leo lên giường của ta, coi như là vui đùa, người cũng là người duy nhất ta vui đùa.” Thôi Loan Thúy khẽ nhíu mày nói, nàng vốn tưởng rằng đối với Lục Sa là dễ như trở bàn tay, nhưng nhìn dáng vẻ Lục Sa cười nhạt, nàng có chút không xác định.

” Ha ha, nô tỳ không dám trèo cao, thất phu nhân bức này sung hạnh vẫn là tìm người khác đi, thứ cho nô tỳ không thể phụng bồi.” Lục Sa đẩy tay Thôi Loan Thúy ra, dứt khoát xoay người chuẩn bị rời khỏi.

“Lý do?” Thôi Loan Thúy không chấp nhận bản thân lần thứ hai bị cự tuyệt.

“Ta không phải đồ chơi, ta không muốn bồi các phu nhân chơi đùa nữa, có thể chứ?” Lục Sa xoay người hỏi ngược lại.

Thôi Loan Thúy nhất thời không biết nói gì, bởi vì nàng quả thật không cách nào phản bác, nàng tìm Lục Sa chỉ là vì trêu chọc, viết thời gian.

“Cho dù ta là nha hoàn, ta cũng có một chút tôn nghiêm cuối cùng của mình, ta sẽ không vì chơi đùa mà tùy tiện cùng người ta chán ghét cùng một chỗ, chỉ ít ta phải thích thì mới có thể, ta nghĩ thất phu nhân đại khái sẽ không hiểu, có lẽ thất phu nhân chưa từng chân chính thích qua một người, nếu không thể nào sẽ cho rằng ta sẽ nguyện ý cùng người chơi đùa đây?”

Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa cứ như vậy rời đi, nàng cảm thấy tình thế phát triển không giống như nàng sở liệu, cảm giác lúc này có chút không xong, giống như mất rất lớn sức lực từ trong giếng kéo một thùng nước lên, nhưng khi kéo lên lại phát hiện thùng bị lủng, nước chảy không còn một giọt, phí công một lần.

Nếu Ngũ phu nhân không muốn để nàng biết quan hệ giữa nàng ta và nữ nhân khác, vậy liền thuận theo nàng ta đi, hơn nữa nàng cũng sợ nhìn thấy tình cảnh đó càng thêm đau lòng, cũng sợ xấu hổ cho nên chờ sau khi Hồng Cẩm rời đi, nàng mới quay về biệt viện của ngũ phu nhân,

Liễu Phi Nhân nhìn thấy Lục Sa đột nhiên trở về, trong lòng có chút hoảng loạn, dù sao thì Hồng Cẩm vừa mới rời khỏi, chỉ sợ bị Lục Sa nhìn ra, nhưng rốt cuộc là nữ nhân lẩn lộn Hồng Cẩm, rất nhanh nàng đã đè nén hoảng loạn xuống, vẫn tỉnh táo quan sát sắc mặt Lục Sa muốn từ trên mặt Lục Sa tìm ra một ít manh mối.

“Người thế nào đột nhiên trở về?” Liễu Phi Nhân thân thiết hỏi, nàng đưa tay chuẩn bị cầm tay Lục Sa lại bị Lục Sa vô thanh vô thức tránh được.

“Ở viện của thất phu nhân nhiều ngày rồi, cũng nên trở về, lẽ nào ngũ phu nhân không hy vọng ta trở về sao?” Lục Sa nhìn Liễu Phi Nhân cười hỏi.

“Ta mỗi ngày đều ngóng trông người trở về, nghĩ đến trong lòng đều đau, người lập tức xoa xoa cho ta, để lòng ta không đau nữa.” Liễu Phi Nhân nói rất nghiêm túc.

Nếu như bình thường nghe ngũ phu nhân nói lời này, Lục Sa sợ là đã sớm ngọt ngào đến hoan thiên hỉ địa, nhưng lúc này trong đầu Lục Sa chỉ còn chua xót khổ sở.

“Không có Lục Sa, ngũ phu nhân còn có rất nhiều người để lựa chọn, ta bắt quá chỉ là một hạt cát trong rất nhiều hạt cát mà thôi.” Lục Sa nhàn nhạt nói.

Liễu Phi Nhân xác định hôm nay Lục Sa có chút khác thường.

“Lục Sa, trong lòng ta người là độc nhất vô nhị, không ai có thể thay thế được, cho dù bên cạnh ta còn có những người khác, nhưng các nàng cũng không thể so sánh với người....” Liễu Phi Nhân nói xong về mặt chân thành tha thiết, đáng về chân thành, còn kém mọi trái tim ra.

“Có thể khiến ngũ phu nhân cảm thấy như vậy là vinh hạnh của Lục Sa, ngày khác, Lục Sa nếu không ở bên cạnh ngũ phu nhân hầu hạ, ngũ phu nhân nhất định phải hảo hảo chiếu cố bản thân. Ngũ phu nhân là người đầu tiên đối tốt với Lục Sa, Lục Sa cả đời cũng không quên, Lục Sa vẫn ghi nhớ ngũ phu nhân đã từng ân sủng, cho nên ta cũng hy vọng ngũ phu nhân có thể sống tốt.” Lục Sa nói lời phát ra từ nội tâm, nàng không thể tiếp tục đứng bên cạnh ngũ phu nhân, nàng ghen tị, chắc chắn chịu không nổi bên cạnh ngũ phu nhân càng ngày càng nhiều người, như vậy chung quy sẽ có một ngày đem nàng dày vò đến chết.

“Người nói bậy bạ gì đó,, người không ở bên cạnh ta hầu hạ, còn có thể đi đâu? Người rốt cuộc làm sao vậy, người đừng làm ta sợ, trong lòng người có cái gì không thoải mái cứ nói thẳng có được không, cho dù đánh ta, ta cũng không hé răng, người đừng ghen trong lòng, người như vậy lòng ta rất khó chịu.” Liễu Phi Nhân thật sự có chút hoảng hốt, sớm biết rằng sẽ không cùng Hồng Cẩm pha trộn, trong lòng nàng Hồng Cẩm làm sao có thể sánh bằng Lục Sa.

“Ta không sao, thực sự.” Lục Sa nhìn thấy Liễu Phi Nhân khẩn trương như vậy, nghĩ thầm, trong lòng nàng rốt cuộc là có chút lưu ý đến nàng, như vậy là đủ rồi, nàng chưa từng hối hận cùng ngũ phu nhân một chỗ, chỉ đáng tiếc không thể bên nhau đến cuối cùng.

“Sau này cho dù Thôi Loan Thúy có muốn mượn người đi, nói cái gì ta cũng không ượn!” Liễu Phi Nhân lời thề son sắt.

Lục Sa khẽ cười.

“Người cũng biết, cho dù người ở Hầu phủ làm tam đẳng nha hoàn, cũng tốt hơn so với nhất đẳng nha hoàn ở bên ngoài, hiện tại ly khai Hầu phủ ra ngoài thì rất dễ, nhưng muốn trở về sẽ rất khó khăn?” Trương má má phụng phịu hỏi, bên ngoài trăm phương nghìn kế muốn vào trong này, nàng lần đầu gặp người chủ động muốn ra bên ngoài, rất ngạc nhiên.

“Cho dù ở bên ngoài thôn trang của phu nhân làm việc nặng, Lục Sa đều nguyện ý, chỉ cần có thể rời khỏi Hầu phủ.” Lục Sa quỳ trên mặt đất, vẻ mặt kiên định nói.

“Người đành lòng rời khỏi ngũ phu nhân?” Trương má má khó có được bất quá hỏi.

“Có thể.” Không muốn cũng phải buông, Lục Sa hận bản thân cả ngày chỉ biết hối hận chỉ biết đổ kị, nếu nàng còn ở Hầu phủ, nàng không biết bản thân sẽ biến thành cái dạng gì.

“Người đã kiên quyết muốn đi, lão thân liền theo ý người đi, đem người điều ra ngoại viện, ở ngoại viện làm tam đẳng nha hoàn, người có bằng lòng hay không?” Trương má má hỏi, tam đẳng nha hoàn ở ngoại viện không thể so với tam đẳng nha hoàn trong phủ, đãi ngộ cách biệt một trời một vực.

“Nguyện ý.” Lục Sa thái độ kiên quyết như trước mà hồi đáp.

64. Chương 63

Lục Sa lại đột nhiên rời đi, điều này làm cho Liễu Phi Nhân rất phiền muộn, nàng nghĩ ngày đó Lục Sa nhất định là biết nàng quan hệ giữa nàng cùng Hồng Cẩm, sớm biết như vậy thì nàng sẽ không cùng Hồng Cẩm pha trộn rồi, có cảm giác mất mát vì hạt mà mất trái dưa. Hậu viện này cũng tìm không được người thật lòng để ý nàng như Lục Sa, Lục Sa trong lòng nàng là sự tồn tại đặc biệt, nàng thật ra đại khái hiểu được Lục Sa muốn chính là cái gì nhưng nàng vẫn luôn luyến tiếc vì một thân cây mà buông tha một rừng cây. Tuy rằng như vậy, Lục Sa rời đi vẫn khiến trong lòng Liễu Phi Nhân không dễ chịu, Lục Sa cho dù không muốn tiếp tục cùng nàng một chỗ, nàng cũng sẽ không khó xử Lục Sa, không cần rời khỏi Hầu phủ đi bên ngoài làm tam đẳng nha hoàn, bên ngoài lao động nặng nhọc, không thể thoải mái như ngày tháng ở Hầu phủ, nàng thực sự luyến tiếc Lục Sa mỹ nhân nũng nịu như vậy lại ra bên ngoài, nàng muốn rời khỏi, khiến trong lòng Liễu Phi Nhân càng thêm phiền muộn, phiền muộn này duy trì gần một tháng, hơn một tháng này đều có cảm giác không có tinh thần đi lấy lòng mỹ nhân khác.

Thôi Loan Thúy hiển nhiên cũng không ngờ tới nha đầu kia tính tình dĩ nhiên cường liệt như vậy, thà làm ngọc vỡ không làm ngôi lạnh, dĩ nhiên chủ động rời khỏi Hầu phủ, có người nói là đến thôn trang bên ngoài của phu nhân làm tam đẳng nha hoàn. Tam đẳng nha hoàn ở ngoại trang đều là khổ sai, xuống ruộng bón phân là chuyện bình thường, nha hoàn phạm lỗi lớn mới ra đó làm, cả đời đều rất khó trả lại Hầu phủ, nha đầu kia dĩ nhiên chủ động rời đi, lẽ nào làm nhất đẳng nha hoàn bên cạnh nàng, ăn tốt mặc tốt bởi nàng đánh đàn luyện chữ, thỉnh thoảng bởi nàng chơi đùa một chút lẽ nào so ra kém với ra bên ngoài làm tam đẳng nha hoàn sao? Được rồi, người ta muốn chính là tôn nghiêm, người ta chính là chướng mắt nàng, thật là có cốt khí, thực sự là hảo dạng, Thôi Loan Thúy nghĩ tới đây không khỏi nở nụ cười. Người đọc sách trọng khí tiết, Thôi Loan Thúy phải thừa nhận Lục Sa như vậy khiến nàng xem trọng vài phần, đồng thời lại có vài phần cảm tức, nàng dĩ nhiên bị một nha đầu chướng mắt.

Thôi Loan Thúy nghĩ chỉ cần một chút thời gian nàng sẽ đem nha đầu kia quên đi, nha đầu kia không bởi nàng bản thân chơi đùa, thì không bởi đi, không có gì to tát, chỉ là thời gian trôi qua, nàng không chỉ không quên Lục Sa, ngược lại thỉnh thoảng nhớ đến, sẽ nghĩ nha đầu kia ở bên ngoài sống có tốt không, dù sao nếu như lúc trước không phải nàng nói nhiều, nha đầu kia vẫn sẽ ngây ngốc chìm đắm trong cái gọi là hạnh phúc của bản thân, cũng sẽ không rời khỏi Hầu phủ, tự mình chuốc lấy cực khổ. Thôi Loan Thúy cuối cùng thừa nhận bản thân đối với nha đầu kia, trong lòng có một chút hổ thẹn.

Sau khi Liễu Phi Nhân vì Lục Sa rời đi khổ sở một tháng liền một lần nữa trở lại biệt viện của Thôi Loan Thúy, Lục Sa rời đi, nàng tuy rằng khổ sở nhưng không cần phải tuyệt vọng, còn có rất nhiều mỹ nhân chờ

nàng ơn trạch.

Lúc này Thôi Loan Thúy ngồi trên thu thiên phơi nắng đầu mùa đông, thấy Liễu Phi Nhân một lần nữa xuất hiện trong viện của mình, nhớ đến Lục Sa nói qua. Người trong lòng là có chút chán ghét ngũ phu nhân, chán ghét nàng, còn muốn cùng nàng pha trộn, người như vậy làm cho rất chướng mắt. Thật ra đâu chỉ Lục Sa chướng mắt hành vi của nàng, gần đây nàng dường như cũng có chút chướng mắt bản thân rồi. Thôi Loan Thúy hơi vung lên khoe miệng, nha đầu kia trái lại đem tâm tư của nàng suy nghĩ thấu triệt, nàng thật là có chút chán ghét Liễu Phi Nhân, nàng cũng rất khó nhận thấy tâm tư này nhưng nha đầu kia cùng nàng ở chung không được mấy ngày liền phát hiện.

"Nhiều ngày không đến, thất phu nhân có nhớ ta không?" Liễu Phi Nhân vừa đưa đẩy vừa hỏi, coi như Lục Sa rời khỏi đối với nàng không hề ảnh hưởng.

"Không, thường xuyên nhớ không nổi người." Thôi Loan Thúy nói chính là lời nói thật, nàng nghĩ đến nha đầu kia tương đối nhiều hơn.

"Người thật là không lương tâm, ta đối với người nóng ruột nóng gan, hận không thể đem người đặt ở trong lòng, lúc nào cũng sưởi ấm trái tim bằng lạnh của người." Liễu Phi Nhân bước đến, nửa quỳ bên cạnh thân Thôi Loan Thúy, đem khuôn mặt dán tại trên đùi Thôi Loan Thúy, đáng vẻ cầu thoải mái.

"Không tất yếu, nhìn người, lòng ta thấy phiền." Thôi Loan Thúy lãnh đạm nói.

"Người cũng tức giận người tức giận, ta sẽ không yên, Lục Sa cũng đi rồi, nếu người cũng không để ý ta, ta phải làm sao đây?" Liễu Phi Nhân mềm mại tính tình cầu xin.

"Ta phiền rồi, chán rồi, đến đây kết thúc đi." Thôi Loan Thúy khinh phiêu phiêu ném ra những lời này, sau đó đứng lên.

"Thế nào lại đột nhiên phiền chán rồi?" Trong lòng Liễu Phi Nhân lộp bộp một chút, không phải đâu, ngay cả Thôi Loan Thúy cũng không cùng nào chơi đùa, vậy nàng còn có thể tìm ai đùa a.

"Phiền rồi, chán rồi, còn cần lý do sao? Lẽ nào người sẽ không cảm thấy phiền chán ai đó sao?" Thôi Loan Thúy hỏi ngược lại.

Sẽ, dĩ nhiên sẽ, Liễu Phi Nhân quá hiểu rõ tâm tình này, cho nên nàng mới cần tìm nhiều mỹ nhân như vậy, phiền rồi, đối người, chán rồi, đối người khác, luân phiên một vòng, lại có hứng thú rồi. Nhưng hai người nàng rất không phiền cũng rất không chán cũng không bởi nàng chơi, vậy không phải nghiêm trọng giống như trời sập rồi sao?

"Không sao, qua một chút thời gian có thể sẽ không phiền không chán nữa." Liễu Phi Nhân lập tức lui lại một bước, nàng nghĩ Thôi Loan Thúy cũng chỉ là tạm thời phiền chán nàng, qua một thời gian là tốt rồi, nàng chỉ có thể hy vọng như vậy, nói cách khác ngày hôm đó thực sự không dễ qua, trong lòng Liễu Phi Nhân giống như ăn phải khổ qua, khổ hề hề.

"Chính người đùa giỡn đi thôi, sau này không có việc gì đừng đến tìm ta nữa, nhìn mà phiền." Thôi Loan Thúy cũng không cảm thấy bản thân qua một vài ngày sẽ không phiền chán Liễu Phi Nhân, đại khái cũng sẽ không nguyện ý cùng nàng ta pha trộn nữa, tùy Liễu Phi Nhân muốn thế nào, nàng muốn nghỉ ngơi trước đã.

Lưu lại Liễu Phi Nhân cô độc đứng trong viện, chỉ cảm thấy năm nay bất lợi.

Đồ Cửu Mị phát hiện bản thân mỗi ngày đều phải nhớ đến phu nhân thật nhiều lần, thời gian càng lâu lại càng nhớ, nhớ đến trong lòng ghen nín khó chịu, khiến cho cảm giác vui mừng khi được về nhà suy yếu một chút.

Thật vất vả qua một tháng, phu nhân có phái người đến chỉ là không phải đón nàng về mà là bảo nàng ở nhà thêm nửa tháng. Đồ Cửu Mị dĩ nhiên cam tâm tình nguyện ở nhà mình thêm nửa tháng, nhưng không gặp phu nhân lại cảm thấy khó chịu, vì vậy trong lòng vô cùng mâu thuẫn.

Bốn mươi ngày, Lục Đào theo mẫu thân nàng đều bị dạy hư, nghiêm nhiên cường thế giống như mẫu thân thứ hai vậy, mẫu thân còn thu Lục Đào làm nghĩa nữ, khiến Lục Đào cảm động phát khóc, nghĩa mẫu, nghĩa mẫu gọi so với nàng còn thân mật hơn, khiến Đồ Cửu Mị cũng có một chút chua rồi.

” Mẫu thân, ta cảm thấy người đối với Lục Đào còn tốt hơn với thập muội.” Đồ Cửu Mị ban đêm cùng Đồ đại nương ngủ lặng lẽ nói, tuy rằng trong lòng nàng cũng thích Lục Đào nhưng có thích hơn nữa cũng so ra kém thập muội trong lòng nàng, nàng dĩ nhiên phải giúp muội muội bảo vệ địa vị trong lòng mẫu thân.

” Nha đầu này tính tình giống ta, khiến ta thích, mới không giống muội muội người vậy, chính là một con bạch nhãn lang, rời nhà bảy tám tháng rồi, ngay cả phong thư cũng không có.” Đồ đại nương giận dữ nói, thân sinh, hơn nữa là nữ nhi nàng nuôi lớn, thế nào có thể kém nghĩa nữ, bất quá là trong lòng có khúc mắc mà thôi

” Muội muội là người kiêu ngạo, sẽ không nói cho chúng ta biết lúc bản thân trải qua không tốt, chúng ta cứ chờ đi, một khi nàng tốt rồi, sẽ cho chúng ta tin tức để chúng ta được thơm lây.” Đồ Cửu Mị như trước tin tưởng vững chắc muội muội có thể biến thành Phượng Hoàng.

” Ta không hiếm lạ nàng đại phú đại quý, chỉ cầu nàng bình an.” Đồ đại nương thở dài nói, thập muội nha đầu kia tâm tư quá sâu, chỉ sợ nàng gây ra họa gì đó, nam nhi chí hướng lớn nhưng một nữ nhi, mang chí hướng lớn như vậy làm gì? Cũng không an phận tìm một người bình thường mà gả đi.

” Nàng thông minh như vậy, nhất định sẽ bình an, mẫu thân, sau này muội muội trở về người cũng không nên nghiêm khắc với muội muội nữa, đối với muội muội giống như Lục Đào là được rồi.” Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy mẫu thân đối với muội muội quá mức nghiêm khắc rồi.

” Người là một kẻ ngốc, ta thu Lục Đào làm nghĩa nữ còn không phải vì người, người tính tình mềm yếu, dĩ nhiên phải thu một nha đầu tính tình mạnh mẽ giúp người chống đỡ, để tránh người ở Hầu phủ bị người khi dễ, tuy rằng phu nhân cùng người quan hệ rất tốt, vạn nhất ngày nào đó nàng không muốn tốt nữa, vậy phải làm sao, thu một tâm phúc có thể sử dụng bên người vẫn luôn có thể chiếu ứng.” Đồ đại nương cảm thấy bản thân dụng tâm lương, nàng nhiều nhử như vậy cũng không khiến nàng quan tâm giống như hai nữ nhi này.

” Mẫu thân, Lục Đào là hảo cô nương, đối đãi người khác nhiều tâm cơ như vậy không tốt.” Đồ Cửu Mị lập tức vì Lục Đào cảm thấy bất công, hoàn toàn quên vừa rồi vẫn vì muội muội ăn dấm chua Lục Đào.

Đồ đại nương lấy tay ngón tay xỉ trán Đồ Cửu Mị: “Ta dĩ nhiên cũng thích nàng, tính tình rất giống như ta lúc trẻ tuổi, nói gì đi nữa, mẫu thân người giống người xấu như vậy sao?” Ai cũng có thể nói nàng không phải, mà nha đầu này không được, nàng hiểu rõ nhất nha đầu này .

” Lục Đào trước đó nào có mạnh mẽ như vậy, rõ ràng là theo mẫu thân học, mẫu thân mới không xấu, mẫu thân là tốt nhất trên đời.” Đồ Cửu Mị ôm lấy Đồ đại nương làm nũng.

“Đã là người lớn rồi, còn làm nũng.” Đồ đại nương miệng nói như vậy nhưng trái lại rất hưởng thụ.

Đồ Cửu Mị ở nhà, bởi vì có thai, thích ngủ, cho nên sáng sớm đều thức dậy rất trễ, nhưng hôm nay mới sáng sớm, nàng bị giọng nói khua chiêng gõ trống giật mình tỉnh giấc, viện nhà nàng náo nhiệt vô cùng.

Nàng lập tức bò dậy, muốn nhìn một chút trong nhà xảy ra chuyện gì.

” Lục ca, xảy ra chuyện gì?” Đồ Cửu Mị kéo Đồ lục ca hỏi.

” Thập muội ở trong cung mới vừa được phong chiêu nghi, có người nói nàng được thánh sủng, thánh thượng ban cho nhà của chúng ta trăm mẫu đất, công công trong cung đến, mà ngay cả Huyện thái gia đều đến nhà của chúng ta chúc mừng.” Đồ lục ca mỉm cười nói, thập muội mới vừa phong chiêu nghi, liền ban ân Đồ gia, có thể thấy được thập muội có bao nhiêu được sủng ái rồi, Huyện thái gia đối với phu thân mẫu thân cung kính, nghiêm nhiên giống như ở trước mặt quốc trượng.

Đồ Cửu Mị nghe vậy đại hỉ, chỉ kém hoa chân múa tay vui sướng.

” Ta đã biết muội muội sẽ biến thành Phượng Hoàng.” Đồ Cửu Mị mi phi sắc vũ, hôm nay biết muội muội sống không kém, nàng cũng có thể an tâm rồi.

” Kim lân chẳng lẽ không phải vật trong ao.” Đồ lục ca gật đầu nói, như vậy hẳn cũng có thể an tâm rồi, hẳn vẫn thấp thỏm lúc trước âm thầm để thập muội đi ra ngoài rồi cuộc đứng hay không, hôm nay xem ra là làm đúng rồi.

“Phụ mẫu nhất định vui vẻ hồng rồi.” Đồ Cửu Mị hài lòng nói.

” Cửu Muội, công công trong cung muốn gặp người.” Đồ tam ca đi ra gọi Đồ Cửu Mị đi vào.

Sau khi Đồ Cửu Mị vào sảnh, liền nam nhân trung niên mập mạp mặc quan phục cùng một bạch diện nam nhân trung niên không có râu, tùy tiện đoán cũng biết bạch diện nam tử này nhất định là công công trong cung, Đồ Cửu Mị chưa từng thấy cục diện lớn gì, lập tức muốn quỳ, đặc biệt có cảm giác khiếp đảm khi tiểu dân gặp quan, đừng nói Đồ Cửu Mị, cho dù là Đồ phụ Đồ mẫu vừa rồi cũng kém một chút quỳ xuống rồi.

Công công không đợi Cửu Muội quỳ xuống, liền đỡ lấy.

” Cửu cô nương là tỷ tỷ của Đồ chiêu nghi, sao có thể quỳ nô tài đây? Nô tài dập đầu cho ngài cũng không sai đây!” Công công cung kính nói, hần tiến đến quan sát toàn gia, chỉ là đồ tể tầm thường, nhóm người này cảm giác kém Đồ chiêu nghi rất xa, rất giống trong ổ gà bay ra Phượng Hoàng. Bất quá cửu cô nương trái lại cùng nương nương không hổ là song sinh, lớn lên giống nhau như đúc, nếu không phải nàng có thai, vừa rồi hẳn còn tưởng rằng là Đồ chiêu nghi, cũng là một tuyệt sắc mỹ nhân. Nếu không phải tuyệt sắc mỹ nhân, Đồ chiêu nghi làm sao có thể được thánh sủng đây!

Đồ Cửu Mị mặt đỏ lên, nàng sẽ không bắt cần làm cho thập muội mất mặt đi, ngấm lại cũng đúng, thập muội hiện tại là chiêu nghi, nàng là tỷ tỷ của chiêu nghi, ngấm lại, dường như nàng cũng trở nên rất lợi hại.

65. Chương 64

“Muội muội trong cung sống có tốt không?” Đồ Cửu Mị thân thiết hỏi.

“Hảo, đương nhiên là tốt, bệ hạ đối với Đồ chiêu nghi ân sủng có thừa.” Bệ hạ đối với Đồ chiêu nghi sủng ái thật đúng là không ít, từ một tài nhân nho nhỏ đến mỹ nhân, rồi lên chiêu nghi, dân gian nữ tử không hề có bối cảnh, có thể từng bước lên cao, ý vào cũng chỉ có thể là sủng ái của bệ hạ.

“Vậy là tốt rồi.” Đồ Cửu Mị nghe vậy liền hài lòng nở nụ cười.

“Chiêu nghi bảo ta truyền lời cho Cửu cô nương, nàng rất nhớ Cửu cô nương, muốn biết Cửu cô nương ở Hầu phủ trải qua có mạnh khỏe hay không.” Cửu cô nương này là người Đồ chiêu nghi đặc biệt quan tâm, Trương công công dĩ nhiên không dám có nửa điểm chậm trễ, nói theo sự thật.

“Ta cũng rất nhớ nàng, ta ở Hầu phủ cũng rất khá, bảo nàng không nên lo lắng, ta rất thích Hầu phủ, không muốn rời khỏi Hầu phủ.” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm nói, bởi vì nơi đó không chỉ có thịt ăn,, quan trọng nhất là có phu nhân.

Đồ Cửu Mị nhớ một đêm trước khi nàng xuất giá muội muội cùng đã nói qua, muội muội luôn luôn rất ít chủ động thân cận người khác ôm lấy nàng, cùng nàng trò chuyện suốt một đêm.

“Tỷ tỷ, ta không muốn cho người ủy khuất gả vào Hầu phủ làm thiếp, chờ ta một thời gian, ngày sau ta nhất định có thể cho người thoát ly Hầu phủ, ngày sau người thích ai ta liền cho người cùng người đó một chỗ, chờ ta, ta nhất định có thể tới đón người rời khỏi đó.” Đồ Thập Mị ôm chặt lấy tỷ tỷ mà nói, nàng cảm thấy bản thân có lỗi với tỷ tỷ, dù sao thì một trong hai người các nàng nhất định phải có một người gả vào Hầu phủ, mà với sự thiên vị mẫu thân đối với tỷ tỷ, mẫu thân là hy vọng nàng gả vào Hầu phủ. Tỷ tỷ tính tình ôn nhu, gả cho người nào nàng cũng có chút lo lắng, nàng muốn bản thân có năng lực bảo hộ tỷ tỷ, nếu đã phải làm thiếp người ta, sao không làm thiếp của người quyền thế nhất thiên hạ, đến lúc đó nàng có thể bảo vệ tỷ tỷ rồi.

Trương công công nhìn thấy Đồ Cửu Mị nó rất rõ ràng, cũng thấy nàng khí sắc không sai, không giống giả bộ nghĩ thầm hồi cung có thể hưởng Đồ chiêu nghi báo cáo kết quả rồi.

“Đồ chiêu nghi chuẩn bị lễ vật cho Cửu cô nương, ta hôm nay đưa đến.” Trương công công vỗ vỗ bàn tay, liền nhìn thấy có ba người tiến đến hai người trong đó trong tay còn đang cầm hai chiếc hộp tinh mỹ, ba người song song đứng chung một chỗ.

“Dạ minh châu.” Người đầu tiên mở hộp, bên trong chứa một hạt châu lớn bằng quả trứng, lúc này là ban ngày nhìn không ra vẫn nhìn không ra chỗ đặc biệt nhưng lại khiến những người vốn chưa từng thấy qua vật hiếm lạ của Đồ gia nhìn không chớp mắt, đều muốn buổi tối đến xem, hạt châu này có thể hay không phát quang.

“Điền ngọc khuyên tai, Đồ chiêu nghi cũng có cần dặn, nàng cố ý đặc biệt cần dặn nhất định phải làm hai đôi, môi đôi giữa lại trong cung để mình đeo, một đôi là chiêu nghi đặc biệt sai nô tài đưa tới cho Cửu cô nương.” Người thứ hai mở hộp, một đôi khuyên tai tinh mỹ liền xuất hiện trước mắt mọi người, vừa nhìn cũng là là vật quý hiếm.

“Cuối cùng, đó là ngự trù chuyên chế biến thịt trong cung, là Đồ chiêu nghi cố ý hướng bệ hạ thỉnh về nấu ăn cho Cửu cô nương.” Trương công công cảm thấy Đồ chiêu nghi tặng ngự trù cho tỷ tỷ, cũng có thể nói là khác người.

Đồ đại nương nhìn thấy trong lòng vừa chua xót vừa mừng rỡ, chua xót chính là nha đầu kia một chút cũng không nhớ đến nàng, mừng rỡ chính là hai tỷ muội các nàng cảm tình tốt, cho dù bay lên cành cây biến thành Phượng Hoàng trong đầu vẫn nhớ đến nha đầu gốc ở đây.

“Người hồi cung nói với muội muội, lễ vật nàng tặng, ta đều thích.” Đồ Cửu Mị hận không thể đem hoa tai cực tinh xảo kia lập tức đeo lên, từ nhỏ nàng đã thích cùng muội muội mặc quần áo giống nhau, dùng những thứ giống nhau. Dạ minh châu kia, Đồ Cửu Mị thấy cũng ngạc nhiên, cũng muốn biết buổi tối có thể hay không phát quang, ngự trù kia nàng dự định giữ lại trong nhà, nấu ăn ấu thân, đầu bếp của Hầu phủ cũng rất tốt, không có gì đáng xoi mói, mọi người trong nhà nàng đều thích ăn thịt, như vậy sẽ không lãng phí. Ngự trù nếu như biết bản thân ngày sau từ chuẩn bị thức ăn ột người biến thành nấu cho hơn mười miệng ăn, phỏng chừng muốn khóc đi.

“Cửu cô nương thích là tốt rồi.” Trương công công vừa cười vừa nói.

“Thời gian không còn sớm nữa, Trương công công có muốn lưu lại dùng bữa không?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Không được, Đồ chiêu nghi cũng chuẩn bị cho Hầu phủ một phần lễ vật, nô tài còn phải tặng đến Hầu phủ, tặng xong còn phải về kinh phục mệnh.” Trương công công trầm nghĩ, Đồ chiêu nghi đối với song sinh tỷ tỷ rất cuộc vô cùng dụng tâm, phần lễ này đưa đi chính là nhắc nhở Bình Âm Hầu nghìn vạn lần đừng bạc đãi tỷ tỷ nàng. Bất quá không biết quận chúa có cho Đồ chiêu nghi mặt mũi hay không, dù sao phụ thân nàng Túc Thân Vương luôn cùng Đồ chiêu nghi đối nghịch, hai người không hợp đã là chuyện mọi người đều biết rồi. Bất quá Đồ chiêu nghi trái lại nguyện ý buông tư thái cùng quận chúa giao hảo, không chỉ tặng lễ vật cho Hầu phủ, mà cho dù là quận chúa cũng chuẩn bị riêng một phần.

“Nga.” Đồ Cửu Mị hơi tiếc nuối, nói như thế nào đều là khách nhân đến từ trong cung, nhà nàng còn muốn hảo hảo chiêu đãi một phen, bất quá đi rồi cũng tốt, người trong nhà cũng có thể tự tại một ít nàng cảm thấy cha mẹ nàng câu thúc rất khó chịu.

“Mẫu thân, hạt châu này tặng cho người.” Đồ Cửu Mị đem dạ minh châu đưa cho Đồ đại nương.

” Ta mới không cần, nha đầu kia cũng không phải tặng ta, đây đều là tặng cho người.” Đồ đại nương đem hộp nhẹ nhàng đẩy ra, nàng mới không hiếm lạ những thứ này, nàng thật không nghĩ tới, nha đầu kia quả thật khiến hoàng đế coi trọng, hiện tại đã đắc ý như vậy, không khỏi có chút sớm đi, ai biết có thể được sung ái bao lâu!

“Muội muội nhất định biết ta sẽ đưa ấu thân, nàng nhất định là muốn mượn tay ta chuyển giao ấu thân.” Đồ Cửu Mị đem hộp nhét vào trong tay Đồ đại nương, dạ minh châu thứ này mẫu thân nàng chắc chắn thích, mẫu thân rất thích trân châu tròn tròn xinh đẹp.

“Ta mới không hiếm lạ những thứ nàng tặng.” Đồ đại nương vẫn đẩy ra, muội muội điểm ấy chính là giống mẫu thân, đều là không được tự nhiên, Đồ Cửu Mị thực sự không hiểu mẹ con còn có cái gì gút mắc. Thật ra tính tình của muội muội phần lớn là giống mẫu thân, chỉ là hai người bọn họ chưa từng phát giác.

“Mẫu thân, hoa tai, người đeo giúp ta.” Đồ Cửu Mị khẩn cấp muốn đeo hoa tai kia.

Đồ đại nương liền đeo hoa tai cho nữ nhi, nhìn nữ nhi xinh đẹp, nghĩ thâm bụng mình thật là không chịu thua kém, không chỉ sinh nhiều nhi tử, còn sinh nữ nhi xinh đẹp như vậy, Đồ đại nương là càng nghĩ càng

đắc ý.

Đồ Thập Mị tặng cho Lý Trì Nguyệt chính là một khối hương liệu Thiên Trúc trân quý bên ngoài tìm không được, Lý Trì Nguyệt không ở trong phủ, Trương má má thay nàng nhận lấy.

Trương công công đến tựa như một cự thạch ném xuống nước, nhấc lên gợn sóng ở Đồ gia, theo Trương công công rời đi, thời gian càng lâu, cũng dần dần bình phục lại.

Biết muội muội qua rất khá, trong lòng Đồ Cửu Mị tựa như bỏ xuống một tảng đá, tảng đá lớn này vừa bỏ xuống, hiện tại trong lòng tràn đầy đều là phu nhân, đã sắp đến ngày hẹn hồi phủ, trong lòng có chút nháy nhót, nàng chưa từng nhớ đến một người nhiều như thế, đặc biệt trước khi ngủ, nhớ đến không ngủ được, vừa nghĩ đến sắp có thể nhìn thấy phu nhân trong lòng liền dị thường vui mừng.

Thật vất vả chờ được người của Hầu phủ đến đón, lòng tràn đầy chờ mong muốn hồi phủ để nhìn thấy phu nhân, nhưng sau khi hồi phủ lại biết được phu nhân còn chưa trở về, cái này dường như liệt hỏa hừng hực gặp phải bồn nước lạnh, ào ào tạt xuống, khó chịu vô cùng, cảm giác đó cũng sắp khiến Đồ Cửu Mị rơi nước mắt rồi,.

Đồ Cửu Mị ở nhà mình còn có một mốc thời gian để chờ đợi, nhưng về lại trong phủ lại không còn thời hạn chính xác để trông mong nữa, lại có một loại cảm giác sống một ngày bằng một năm, nhưng nàng vẫn mỗi ngày canh giữ ở cửa nhỏ hậu viện, chỉ sợ ngày nào đó phu nhân trở về nàng lại không thể phát hiện trước tiên.

Phu nhân gạt người, đã nói một tháng trở về, bây giờ đã hai tháng rồi nhưng nàng vẫn chưa trở về, trong lòng Đồ Cửu Mị ai oán. Điều nói phụ nữ có thai tâm tình mẫn cảm, Đồ Cửu Mị tâm trạng u buồn canh giữ trước cửa nhỏ, cũng không biết âm thầm rơi bao nhiêu nước mắt, Trương má má nhìn thấy cũng có một chút không đành lòng. Dáng vẻ Mị phu nhân chờ quận chúa trở về, thật giống như tiểu tức phụ của quận chúa, dáng vẻ cô đơn thoát nhìn thực sự là đáng thương.

66. Chương 65

Lúc này đã là tháng mười hai, chính là cuối mùa đông, cũng đã rơi vài trận tuyết, lúc này bầu trời vẫn đang rơi tuyết, nhưng cũng tính là rất lạnh, lạnh nhất phải nói đến sau khi tuyết rơi, cũng không biết có phải do mang thai hay không, Đồ Cửu Mị so với trước kia lại càng không sợ lạnh, cho nên mặc dù Trương má má cùng Lục Đào hối thúc Đồ Cửu Mị quay về phòng nhưng Đồ Cửu Mị vẫn muốn ở hậu viện chờ thêm một chút.

Trương má má nhìn thấy Mị phu nhân như vậy liền cho người đem thảm trên nhuyễn tháp trong lương đình trải dày một chút để Mị phu nhân có thể ngồi thoải mái, thái độ đối với Mị phu nhân cũng ấm áp hơn một ít, nàng cảm thấy Mị phu nhân đã không giống như người của Hầu gia, trái lại giống người của quận chúa, vì vậy liền đem Mị phu nhân trở thành người một nhà mà đối đãi.

Đồ Cửu Mị ngồi hồi lâu rốt cục cảm giác được lãnh ý mới muốn quay về phòng, có lẽ hôm nay phu nhân không thể trở về, Đồ Cửu Mị tâm tình xuống thấp.

Lúc Đồ Cửu Mị chuẩn bị đứng dậy quay về phòng, cửa nhỏ hậu viện gian nan phát ra động tĩnh, bởi vì bị tuyết bao trùm cho nên người bên ngoài đẩy có chút cật lực.

Đồ Cửu Mị ngừng thở, nhất định là phu nhân cùng An Nhi trở về vừa nghĩ đến sau khi cửa được đẩy ra liền có thể nhìn thấy dung nhan của phu nhân, tim Đồ Cửu Mị không tự chủ mà đập nhanh hơn.

Cũng may, tuyết vừa mới rơi nửa ngày, còn không tính toán quá dày, người bên ngoài mất một chút lực vẫn có thể đẩy cửa ra.

Cửa mở, Đồ Cửu Mị nhìn chằm chằm người xuất hiện ở cửa, đó là người nàng ngày nhớ đêm mong, lúc này không biết có phải là quá mức mừng rỡ hay không, Đồ Cửu Mị trái lại cảm thấy trong lòng ê ẩm, có cảm

giác muốn rơi nước mắt. Người đó một thân trang phục nam tử, mặc xiêm y thuần trắng như tuyết, khoác áo choàng, tóc xỏa trên vai còn dính chút tuyết, An Nhi ở một bên cầm ô, không cho hoa tuyết rơi vào trên người nàng, hình ảnh này quá mức không chân thật rồi, khiến Đồ Cửu Mị hoài nghi bản thân có phải hay không quá mức tưởng niệm mà sản sinh ảo giác, đến nỗi rất nhiều năm sau đó, Đồ Cửu Mị vẫn thật sâu nhớ kỹ cảnh tượng này.

Trong nháy mắt cửa mở, ánh vào mắt Lý Trì Nguyệt chính là khuôn mặt của Đồ Cửu Mị, nha đầu kia nhìn chăm chăm nàng, Lý Trì Nguyệt trong mắt Đồ Cửu Mị thấy được tưởng niệm, còn có mong chờ, điều này làm cho trong lòng Lý Trì Nguyệt có một chút ấm áp, đây là cảm giác có người lo lắng chờ đợi nàng.

Lý Trì Nguyệt vào cửa, cũng không thấy Đồ Cửu Mị nhúc nhích, nha đầu kia nhìn nàng chăm chăm, chỉ sợ người khác không biết nàng ta thích nàng, Lý Trì Nguyệt hơi vung lên khóe miệng.

“Đến đây.” Lý Trì Nguyệt hướng Đồ Cửu Mị ngoắc tay, ý bảo nàng đến, nàng thực sự cũng có chút tưởng niệm nha đầu này, chứ không chỉ tưởng niệm mị hương.

Đồ Cửu Mị bất động, nàng mới không cần đến đó, ai bảo phu nhân về trễ như vậy, nàng ghét nhất là phu nhân, đại phiền tử.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đứng bất động, hơi nhướn mày sau đó liền đi đến chỗ Đồ Cửu Mị, vừa rồi chỉ lo suy nghĩ thân cận nàng thiếu chút nữa đã quên nha đầu này là người mang thai, tuyết rơi đường trơn, vẫn phải cẩn thận một chút, Lý Trì Nguyệt lúc này mới chú ý đến bụng của Đồ Cửu Mị đã nhô lên rất rõ ràng, cùng hai tháng trước khác rất nhiều.

“Người không muốn để ý ta, ta đây cùng An Nhi quay về phòng trước đây, bên ngoài lạnh quá.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói với Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị vừa nghe, đôi mắt đỏ lên, nước mắt xoát xoát rơi xuống, ủy khuất bật khóc.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị rơi lệ, nước mắt nói rơi là rơi, thoáng chốc cũng ngăn người, nhìn thấy nàng không phải nên vui vẻ sao.

“Như thế nào lại khóc đây?” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt khó có được ôn nhu mà hỏi.

Đồ Cửu Mị không đáp, không ngừng khóc.

Lý Trì Nguyệt bị Đồ Cửu Mị khóc đến không có cách nào, không chút suy nghĩ, trực tiếp ôm Đồ Cửu Mị vào trong lòng, chỉ cảm thấy nha đầu này khóc khiến nàng tâm phiền ý loạn.

Đồ Cửu Mị vừa đến trong lòng phu nhân, tiếng khóc liền yếu đi, quả thực còn có hiệu quả hơn cho hài tử ăn kẹo.

“Vì sao lại khóc?” Lý Trì Nguyệt chờ sau khi Đồ Cửu Mị ngừng tiếng khóc, nhẹ giọng mở miệng hỏi, lúc này mới có tâm tình ngửi hương, khí trời lạnh, mị hương đều phai nhạt một chút so với mùa hè, nhưng vẫn là một loại cảm giác, thật dễ ngủ, trong lúc nàng ở bên ngoài rất tưởng niệm mị hương này.

“Phu nhân đáp ứng người ta một tháng sẽ trở về, người ta đợi rất lâu, chính là không thấy phu nhân trở về....” Đồ Cửu Mị khóc thút thít nói, nàng cũng ủy khuất như vậy rồi, phu nhân trở về còn đối với người ta lạnh nhạt như thế.

“Không phải trở về rồi sao, lần này đi Nam Hải lại đến Nhai Châu, còn ra biển một phen, đi Trảo Oa Tam Phật Tề, nên trì hoãn một chút thời gian.” Lý Trì Nguyệt kinh miêu đạm thuật bỏ qua nguy hiểm trong đó, bọn họ đi Trảo Oa Tam Phật Tề thiếu chút nữa không trở về được, tuy rằng không gặp được Long Tiên Hương, nhưng lại để nàng góp nhặt không ít hương liệu khác, cũng không uổng chuyến này.

“Trảo Oa cùng Tam Phật Tề là ở đâu?” Đồ Cửu Mị bị phu nhân dời đi lực chú ý, hiểu kỳ hỏi.

“Ở Nam Hải đi tiếp một đoạn, nơi đó bốn mùa đều giống như mùa hạ.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị không khổ sở nữa, liền buông nàng ra, bởi vì bụng của Đồ Cửu Mị rất lớn, ôm nàng, bụng dán vào người nàng, khiến Lý Trì Nguyệt có chút không được tự nhiên, chỉ sợ bản thân áp đến bụng Đồ Cửu Mị.

“Ta cũng muốn đi, lần sau người ra ngoài nhất định phải dẫn ta theo.” Đồ Cửu Mị nắm tay Lý Trì Nguyệt, khẩn cầu, chỉ cảm thấy tay phu nhân rất lạnh không giống như tay nàng một năm bốn mùa đều là nóng.

Lý Trì Nguyệt cảm giác tay mình được Đồ Cửu Mị nắm lấy, rất ấm áp, khiến nàng luyến tiếc rút về, tùy ý Đồ Cửu Mị nắm lấy, nha đầu này vừa nhìn liền biết ở bên ngoài ngậy người hồi lâu, nhưng tay vẫn ấm áp như trước, thể chất quả nhiên tốt đến làm người ta đổ kỵ!

“Nói sau đi.” Lý Trì Nguyệt có lệ nói.

Đồ Cửu Mị làm sao nghe không ra có lệ trong giọng nói của phu nhân, lập tức nhú mày.

“Ta mặc kệ, ngươi phải dẫn ta theo, nếu không lần sau ta không cho ngươi xuất môn nữa!” Đồ Cửu Mị bốc đồng nói, nàng hoàn toàn quên phu nhân muốn xuất môn nàng có khả năng cản được sao?

“Chúng ta quay về phòng rồi nói sau.” Lý Trì Nguyệt cũng không có thể chất tốt như Đồ Cửu Mị, nàng rất sợ lạnh.

An Nhi yên lặng đứng đợi bên cạnh hồi lâu, tuy rằng nàng không sợ lạnh nhưng quận chúa sợ lạnh, nàng cảm thấy quận chúa cùng Mị phu nhân thực sự rất dài dòng, hơn nữa Mị phu nhân nói chuyện với quận chúa rất giống tiểu tức phụ làm nũng cùng tùy hứng đối với phu quân, mà quận chúa sợ lạnh như vậy lại vì dễ dàng Mị phu nhân, dĩ nhiên bất chấp lạnh giá, ôm Mị phu nhân cùng nàng nói chuyện lâu như vậy. Quận chúa đối với Mị phu nhân quả nhiên bất đồng.

Trở về gian nhà, Trương má má liền cho người chuẩn bị rất nhiều chậu than, trong phòng nhất thời ấm áp không ít, sau khi Đồ Cửu Mị cởi ngoại bào, bụng lớn càng thêm rõ ràng.

“Bụng ngươi lớn hơn rất nhiều.” Lý Trì Nguyệt nhìn bụng Đồ Cửu Mị, cảm thấy rất nguy hiểm, chỉ sợ Đồ Cửu Mị đựng phải đầu đó, Lý Trì Nguyệt đối với Đồ Cửu Mị cũng cẩn thận hơn rất nhiều.

“Ta bây giờ nhất định rất khó coi.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đánh giá bụng mình, đột nhiên cảm thấy rất không tự tại, muốn đem bụng giấu đi, nhưng bụng đã lớn như vậy rồi còn có thể giấu đi đâu.

Lý Trì Nguyệt gật đầu, quả thật khó coi, ai mang theo cái bụng to mà có thể xinh đẹp mới kỳ quái, từ trước đến nay nàng đều là ăn ngay nói thật, lời gạt người và vân vân nàng là làm không được.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân gật đầu, trong lòng trầm xuống, quả nhiên phu nhân cũng cảm thấy xấu xí, làm sao bây giờ, trong lòng nàng rất không thoải mái, quả thực so với không được ăn thịt còn khó chịu hơn.

“Mấy tháng?” Lý Trì Nguyệt đã quên thời gian, tính toán qua có lẽ là tám tháng, nhưng nhìn bụng này cảm giác lại có một chút không xác định rồi, bởi vì bụng Đồ Cửu Mị thoát nhìn rất lớn.

“Triệu đại phu nói hơn tám tháng rồi.” Đồ Cửu Mị hận không thể lập tức sinh hạ hài tử này, nhưng vừa nghĩ đến sinh hài tử, lại cảm thấy sợ.

“Nhanh thật.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, hạ sinh thì tốt rồi, nàng nhìn Đồ Cửu Mị mang cái bụng lớn như vậy, thực sự có chút không yên tâm, khó có thể coi nhẹ, bụng này vẫn luôn cho Lý Trì Nguyệt cảm giác kinh sợ, vẫn luôn cảm thấy phải đặc biệt cẩn thận đối đãi mới tốt.

“Còn hơn một tháng nữa!” Đồ Cửu Mị u buồn nói, sau này không bao giờ sinh nữa.

“Để ta sờ một chút.” Lý Trì Nguyệt đưa tay cẩn cẩn dục dục xoa bụng Đồ Cửu Mị, cảm giác rất thần kỳ, mới qua hơn một tháng nữa, tiểu sinh mệnh bên trong đã có thể xuất hiện trên đời.

“Chỗ này nhô lên, hẳn là đầu rồi...” Lý Trì Nguyệt sờ bụng, nghiêm túc nói.

“Nga.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân để ý bụng mình như vậy, trong lòng lại bắt đầu chua rồi, phu nhân quả nhiên lưu ý thai nhi trong bụng nhiều hơn lưu ý nàng.

“Nếu như nam hài gọi là Hạng Dương, nam tử phải có mệnh mẽ của nam tử, có thể đỉnh thiên lập địa, đừng giống như phụ thân hần chỉ biết lẩn qua lẩn lại trong đám nữ nhân, cũng sắp biến thành loại nhu nhược rồi, nếu như là nữ nhi thì gọi là Hạng Kế Nguyệt, giống ta nhất định rất tốt.” Lý Trì Nguyệt nói,.

“Ân, ta cũng cảm thấy nữ nhi giống phu nhân rất tốt.” Điểm ấy Đồ Cửu Mị rất tán thành, tuy rằng nàng không cảm thấy bản thân rất kém cỏi, nhưng nàng cũng thích sinh một nữ nhi giống như phu nhân, cho dù không giống phu nhân, tính tình giống như muội muội cũng tốt.

“Cứ quyết định như vậy đi, người cứ theo đó mà sinh.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị nên sinh như vậy, sinh một nữ nhi giống như nàng mới tốt.

“A?” Phu nhân đang nói đùa đi, phu nhân sẽ không cho rằng muốn sinh cái gì thì có thể sinh ra cái đó đi!

“Bất quá ngẫm lại, sinh một hài tử ngu ngốc giống người cũng rất tốt.” Lý Trì Nguyệt nghĩ lại, sinh một tiểu tiểu Đồ Cửu Mị cũng không tệ, ngốc nghếch, tròn trịa, ngẫm lại cũng không xấu.

“Vậy có thể lấy nhũ danh đi, nhũ danh để ta lấy, gọi là Kháp Kháp, giống như phu nhân nói là tốt rồi, hơn nữa nam hài nữ hài đều có thể dùng.” Đồ Cửu Mị cảm giác tri thức của mình không bằng phu nhân nhưng lấy một nhũ danh hẳn là có thể, giống như mẫu thân đã nói.

“Không nên, khó nghe.” Lý Trì Nguyệt kiên quyết cự tuyệt.

“Mẫu thân nói, nhũ danh có thể đặt tầm thường một chút, sau này hài tử sẽ dễ nuôi, ta cũng không lấy tên cầu dẫn, nha nha các loại mà.” Đồ Cửu Mị đem lời của mẫu thân nói lại.

“Như vậy sao?” Lý Trì Nguyệt nghĩ đến Đồ gia mỗi người đều cường tráng, liền có một chút dao động, biện pháp nuôi hài tử của Đồ đại nương nàng vẫn là tin được.

Đồ Cửu Mị gật đầu, thật ra tên đó cũng là do nàng nhất thời nghĩ ra, bất quá mẫu thân nói tùy ý mới tốt.

“Vậy tạm thời cứ gọi nhũ danh này đi, nhưng chỉ có thể gọi đến bảy tuổi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy nhũ danh lên không được đại sảnh này gọi lúc nhỏ là được rồi, sau khi lớn lên vẫn nên trang trọng một chút.

67. Chương 66

“Người nhũ danh gọi là gì!”? Án đạo lý này, Đồ Cửu Mị cũng nên có một nhũ danh, Lý Trì Nguyệt hiểu kỳ nhũ danh của Đồ Cửu Mị phải có bao nhiêu khó nghe nữa.

“Ta không có nhũ danh, cả nhà đều là gọi ta Cửu Muội, Cửu Muội tên này vốn đã không cao quý.” Chỉ là lúc làm hộ tịch, lục ca mới đem tên nàng đổi thành Cửu Mị, thập muội đổi thành Thập Mị, nhưng đối với Đồ gia mù chữ mà nói, tên sửa hay không cũng không có gì khác biệt, nói cho cùng vẫn là gọi như vậy.

“Vậy phu nhân có nhũ danh hay không đây?” Đồ Cửu Mị đồng dạng hiểu kỳ hỏi.

“Không có.” Nhà nàng không thịnh hành dùng nhũ danh khó nghe.

“Vậy người nhà phu nhân đều gọi phu nhân là gì?”

“Trì Nguyệt.”

Thông thường khuê danh của nữ tử nhà phú quý không truyền ra ngoài, chỉ có thể cho phụ mẫu huynh tỷ thân nhân biết, sau đó xuất giá chỉ có thể cho phu quân biết, trên hôn thư cũng có ghi, cho nên Hạng Huy biết đến. Cho nên Lý Trì Nguyệt có thể nói cho Đồ Cửu Mị biết khuê danh của mình, trong đầu đã đem Đồ Cửu Mị trở thành người có quan hệ mật thiết. Liễu Phi Nhân các nàng biết khuê danh của Lý Trì Nguyệt, nhất định là Hạng Huy nói lỗ miệng.

Trì Nguyệt, Đồ Cửu Mị nhớ lần trước Hạng gia cũng gọi phu nhân tên này, trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm gọi thật nhiều lần, dù sao, với thân phận của nàng thì không có tư cách gọi khuê danh của phu nhân, nhưng nàng hảo muốn gọi. (tên của phu nhân không phải ai cũng biết, chỉ vì chúng ta là độc giả nên biết mà thôi chứ Cửu Mị thì lại không biết).

“Phu nhân, ta có thể gọi khuê danh của người không, một lần, chỉ một lần thôi, có được hay không?” Đồ Cửu Mị rất nhỏ một tiếng hỏi, dù sao yêu cầu này của nàng thực sự rất vô lý, nhưng đồng thời ánh mắt lại vô cùng chờ mong nhìn Lý Trì Nguyệt.

“Tùy người.” Có thể nói cho Đồ Cửu Mị biết khuê danh của mình, thì sẽ không để tâm chuyện bị Đồ Cửu Mị gọi ra đi.

“Trì Nguyệt....” Đồ Cửu Mị dùng giọng nói ngọt muốn chết người mà gọi, còn cố ý kéo dài âm điệu, tên của phu nhân thật là êm tai.

Lý Trì Nguyệt vẫn luôn cảm thấy khuê danh của bản thân từ trong miệng Đồ Cửu Mị gọi ra rất kỳ quái, bầy nhầy, thật là ngán người, làm cho nàng rất không quen.

“Trì Nguyệt....” Đồ Cửu Mị lại gọi một lần, dường như được bảo bối vậy chỉ cảm thấy gọi đến trong lòng đều ngọt.

” Cảm miệng.” Lý Trì Nguyệt khê nhúu mày nói, quá nị người, nghe khó chịu, vẫn là phu nhân tương đối quen một ít.

“Nga.” Đồ Cửu Mị còn muốn gọi nhiều mấy lần, phu nhân quả nhiên chỉ cho nàng gọi một lần, bắt quá trong lòng Đồ Cửu Mị cũng đã thỏa mãn rồi, nói cho cùng nàng có thể âm thầm gọi trong lòng.

“Người trước bề phòng mình đi.” Lý Trì Nguyệt muốn tắm rửa thay y phục, đổi một thân nam trang thuận tiện tẩy đi phong trần trên đường.

Đồ Cửu Mị đâu đành lòng trở về phòng, nàng không gặp phu nhân lâu như vậy, thật vất vả nhìn thấy phu nhân, phu nhân lại đuổi nàng về phòng, phu nhân một chút cũng không nhớ nàng, vừa nghĩ đến đây khuôn mặt Đồ Cửu Mị liền suy sụp, nàng nhớ phu nhân như vậy, . Phu nhân thế nào có thể không nhớ nàng chứ!

“Ta trước tắm rửa, người cũng đi tắm rửa, chờ lát nữa triệu người đến cùng nhau dùng bữa.” Lý Trì Nguyệt nghĩ, có ăn hàng cùng ăn, khẩu vị của nàng cũng sẽ đỡ hơn.

Sau khi Lý Trì Nguyệt bổ sung một câu, Đồ Cửu Mị lập tức vui vẻ ra mặt, chuẩn bị quay về phòng tắm rửa, nhất định phải tắm đến thơm tho.

“Ta đây lập tức trở về, tắm xong sẽ đến.” Đồ Cửu Mị nói xong liền đi ra ngoài, Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị mang cái bụng lớn đi ra ngoài liền có một chút lo lắng, vẫn luôn sợ nàng vấp ngã, đặc biệt còn là ngày tuyết rơi.

“An Nhi, hộ tống Mị phu nhân quay về phòng.” Lý Trì Nguyệt khiến An Nhi tiễn Đồ Cửu Mị, An Nhi thân thủ vô cùng tốt làm việc cũng khiến nàng yên tâm.

“Vâng.” An Nhi liền tiễn Đồ Cửu Mị quay về phòng, đồng thời ở Đồ Cửu Mị bên kia chờ đợi, chờ lát nữa còn phải đưa Mị phu nhân đến phòng quận chúa. Quận chúa luôn luôn không thích những người khác hầu hạ nàng tắm rửa, lúc trước đem Bình Nhi gả cho Hầu gia, phải mất thời gian dài mới thích ứng nàng hầu hạ, nhưng vì bảo vệ Mị phu nhân chu toàn liền sai nàng tự mình hộ tống, bậc này dụng tâm thật đúng là trước đó chưa từng có. Bởi vì quận chúa coi trọng, An Nhi liền đem Đồ Cửu Mị làm một nửa chủ tử mà đối đãi, cho nên cầm ô, cẩn thận đi theo bên cạnh Đồ Cửu Mị. An Nhi ở trong phủ là nha hoàn chuyên dụng của phu nhân, không ai có thể khiến phu nhân đem An Nhi Ợn dùng.

Sau khi An Nhi hộ tống Đồ Cửu Mị rời khỏi, Lý Trì Nguyệt mới nhớ đến, lát nữa ai hầu hạ nàng tắm rửa đây? Nàng nghĩ không quen mùi của những người khác, hơn nữa là quang lỏa để nha hoàn khác chạm vào thân thể nàng nghĩ đến liền cảm thấy chán ghét. Quả nhiên. Một thiếp thân nha hoàn không đủ dùng, vẫn thiếu một người bên cạnh hầu hạ. Nhưng nghĩ đến tìm một thiếp thân nha hoàn cũng không dễ, dù sao cùng An Nhi Bình Nhi cũng cùng nhau lớn lên, mới có thể để các nàng thiếp thân hầu hạ.

Cũng may Mị phu nhân tắm rửa không lâu giống quận chúa, An Nhi đợi một chung thời gian, Mị phu nhân liền được Lục Đào hầu hạ đỡ đi ra, Lục Đào vừa rồi nhìn thấy An Nhi tự mình bụng dù tiễn Mị phu nhân trở về, đều thâm giết mình, lúc này còn nhìn thấy An Nhi dĩ nhiên đang đợi Mị phu nhân, thâm nghĩ, Mị phu nhân cùng phu nhân giao tình tốt đến có chút bất thường.

Lúc quay lại gian nhà của phu nhân, ở bên ngoài, Đồ Cửu Mị thấy được nhị phu nhân Bình Nhi, nàng muốn thỉnh an phu nhân nhưng Trương má má không cho phép, Đồ Cửu Mị không biết chuyện gì nên dừng lại chốc lát. Chỉ cảm thấy ánh mắt nhị phu nhân nhìn mình rất kỳ quái, lại nói không được kỳ quái chỗ nào.

“Bình Nhi, người biết tính tình của quận chúa, nàng sẽ không muốn gặp người.” Dù sao cũng đều đến từ phủ thân vương, lại cùng quận chúa lớn lên, có chút tình cảm, Trương má má ngữ khí rất cuộc vãn là khách khí.

“Trương má má, niệm tình nhiều năm quen biết, cầu ngài để ta vào đi.” Nàng biết quận chúa trở về liền một lòng muốn đến đây, lúc thấy Đồ Cửu Mị trong đầu bách tập trần.

“Nhị phu nhân, cũng đừng làm cho lão nô khó xử.” Trương má má ngữ khí nghiêm khắc, một tiếng nhị phu nhân liền có ý tứ cảnh cáo.

Bình Nhi biết thái độ làm người của Trương má má, biết Trương má má nói không thông, ánh mắt xin giúp đỡ liền dời về phía An Nhi cùng nàng lớn lên.

“Mị phu nhân, người đi vào trước đi.” An Nhi nói với Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy An Nhi nói như vậy, liền bước vào trong phòng.

“Vừa rồi thấy người thay nàng bung dù, thái độ cung kính, quận chúa đối với nàng có phải hay không bất đồng? Có phải quận chúa thích nàng không?” Bình Nhi hỏi.

“Như vậy thì sao?” An Nhi nhìn Bình Nhi, đã lâu như vậy rồi Bình Nhi vẫn như trước khẳng khẳng một mực.

“Nếu Quận chúa cũng thích nữ tử, vì sao lại không thể là ta? Từ nhỏ đến lớn, quận chúa chỉ thích ta hầu hạ nàng, từ nhỏ đến lớn đều là ta bồi nàng đọc sách viết chữ, đánh đàn, chơi cờ, dựa vào cái gì là nàng ta, nàng ta đã từng làm cái gì cho quận chúa.” Bình Nhi không cam lòng hỏi.

“Quận chúa yêu thích, chúng ta không có quyền hỏi đến, cho dù quận chúa thích nữ tử, người dựa vào cái gì cho rằng người đó phải là người, luận dung mạo, người không trẻ tuổi xinh đẹp bằng Mị phu nhân, luận tài nghệ người không bằng thất phu nhân, người chỉ là ý vào người cùng quận chúa lớn lên mà thôi, cùng quận chúa lớn lên lại không chỉ có người, dựa vào cái gì cho rằng quận chúa nên đối đãi người đặc biệt đây? Người cùng ta đều chỉ là nha hoàn hầu hạ quận chúa, hầu hạ tốt quận chúa chính là bản phận lớn nhất của chúng ta, không nên có si tâm vọng tưởng, quận chúa nếu có thể sủng ái người đó là phúc của người, không thể, nên chặt đứt ý nghĩ xằng bậy đó, chớ chọc quận chúa không hài lòng.” An Nhi lạnh như băng nói, nàng thực sự không đành lòng để Bình Nhi tiếp tục khẳng khẳng một mực như vậy nữa.

Lời nói của An Nhi tổn thương đến trong lòng Bình Nhi, An Nhi nói mỗi một câu đều khiến nàng không cách nào phản bác.

“Những chuyện này đều ta biết, ta chỉ là không cam tâm, rất không cam tâm...” Bình Nhi ôm lấy An Nhi nghẹn ngào nói, nàng cũng biết chặt đứt ý nghĩ xằng bậy đối với quận chúa, chỉ là trước đó nghe Liễu Phi Nhân nói quận chúa đối với Đồ Cửu Mị bất đồng, trái tim vốn bình lặng của nàng lại bắt đầu không an phận. Nàng tình nguyện quận chúa đối với ai cũng không thích, cũng không hy vọng quận chúa thích Đồ Cửu Mị.

“Quận chúa đối với người chỉ là quen, người cũng không phải không thể thay thế được, chỉ ít hiện tại ta đã thay thế được người. Hơn nữa tính tình của quận chúa, người hẳn là rất rõ ràng, nàng không thích chính là không thích, mà ngay cả biết người thích nàng, nàng cũng cảm thấy không thoải mái, nàng không đem người gả ra ngoài phủ đã là niệm tình chúng ta cùng nhau lớn lên rồi. Nói gì đi nữa, cho dù Mị phu nhân cái gì cũng chưa từng làm, nhưng nàng có thể mang đến niềm vui cho quận chúa, như vậy là đủ rồi.” An Nhi không đẩy Bình Nhi đang ôm nàng khóc ra, mặc cho nàng ôm, nàng nghĩ Bình Nhi không gốc hẳn là sẽ nghĩ thông suốt, đã nhiều năm như vậy rồi, nàng không thể đả động quận chúa, cũng đã đến lúc hết hy vọng rồi. Nàng chỉ cảm thấy tình tình ái ái chính là phiền phức, năm đó Bình Nhi chưa động tâm tư đối với quận chúa thật tốt, không đáng ghét, không giống hiện tại nhìn thôi cũng khiến người ta phiền chán. Quận chúa không thích nàng thì không thích đi, cũng sẽ không chết người, nếu như thực sự cảm thấy gả cho Hạng Huy tịch tịch, cũng học theo Liễu Phi Nhân cùng Thôi Loan Thúy tìm một người an ủi trêu chọc một phen, tuy rằng An Nhi cảm thấy đó cũng không cái gì hay ho!

“An Nhi, lòng ta rất khổ sở làm sao bây giờ?” Thật ra vẫn tốt hơn trước kia, lúc quận chúa đem nàng gả cho Hạng Huy làm thiếp rất nhiều, khi đó tâm muốn chết đều có. Khi đó đã biết là vô vọng, cuối cùng

phai nhạt một ít, chỉ là trong lòng vẫn buồn khổ khó chịu.

An Nhi làm sao biết nên làm gì.

“Uống rượu, ngủ một giấc, ngày mai chuyện gì cũng trôi qua.” An Nhi lãnh đạm nói, nói cho cùng nếu nàng gặp phải chuyện không hài lòng, ngủ một giấc là được rồi, nói gì đi nữa nàng không có nhiều chuyện không vui, không có việc gì lại làm bản thân khó chịu!

“An Nhi, người hôm nay nói rất nhiều, hơn nữa một chút cũng không khách khí.” Hơn nữa một câu cũng không lưu tình, mỗi câu đều đâm vào trong lòng nàng, cho dù không niệm tình các nàng cùng nhau lớn lên cũng nên nhớ kỹ ân tình lúc nàng bôi thuốc cho nàng ấy. Khi đó An Nhi mới vừa vào Túc Thân Vương phủ, luyện võ thường xuyên bị thương, đều là nàng bôi thuốc cho An Nhi.

An Nhi hừ lạnh, nếu không phải niệm tình nghĩa cùng nhau lớn lên, nàng mới không muốn để ý Bình Nhi, nữ nhân bị lụy, khóc suốt suốt, rất phiền có được hay không!

“Có thể buông ta ra rồi.” An Nhi nhắc nhở người nào đó vẫn còn ôm nàng.

Bình Nhi buông An Nhi ra, chỉ cảm thấy người này thực sự bất cần nhân tình.

Sau khi Đồ Cửu Mị vào nhà liền thấy một tấm bình phong lớn, nơi này đứng một nha hoàn hầu hạ phu nhân, hiển nhiên nàng đang đứng ở ngoài bình phong chờ phu nhân phân phó.

“Thêm một chút nước nóng.” Giọng nói của Phu nhân từ sau bình phong truyền ra.

Nha hoàn kia lập tức đi ra ngoài lấy nước nóng, chỉ để lại một mình Đồ Cửu Mị trong phòng.

Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến phu nhân còn đang ở sau bình phong tắm rửa, không tự giác liền nghĩ đến phu nhân thân thể quang lỏa, nghĩ đến tràng cảnh đó, trong lòng Đồ Cửu Mị giống như có rất nhiều móng vuốt đang cào loạn, cào đi cào lại, cào đến trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, nàng nhìn lên phu nhân tắm rửa chắc là không sao đi, nói cho cùng nàng cùng phu nhân đều là nữ tử.

68. Chương 67

Trong lòng Đồ Cửu Mị đong đong nhảy động, sau đó rón ra rón rén tiêu sái đến bên cạnh bình phong, lộ đầu ra, bên trong yên vụ lượn lờ, nhưng mặc dù là như vậy nàng vẫn nhìn thấy được, tóc phu nhân vẫn ở trên đầu, lộ ra cằm cổ trắng nõn xinh đẹp tuyệt trần, còn có bờ vai hơi lộ ra, tuyết trắng như dương chi bạch ngọc, xương quai xanh rõ ràng xinh đẹp, tiếp đó là như ẩn như hiện giấu ở trong nước.

Đồ Cửu Mị không khỏi nuốt một chút nước bọt, nàng chỉ cảm thấy phu nhân toàn thân đều khiến nàng nhìn mà thèm khát, thèm khát đến trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, nàng cảm thấy chưa từng có người nào làm nàng có cảm giác giống như phu nhân, tựa như một khối thịt béo khiến nàng cảm thấy rất rất muốn ăn, rõ ràng bụng nàng một chút cũng không đói nhưng loại cảm giác này so với đói bụng còn cường liệt hơn, nàng muốn sờ cằm cổ trắng nõn của phu nhân, muốn sờ bờ vai đơn bạc lại mỹ lệ của phu nhân, muốn sờ mỗi một tấc da thịt trên người phu nhân, cũng muốn sờ xương quai xanh của phu nhân, càng muốn sờ bộ ngực mềm mại giấu trong nước của phu nhân, thậm chí còn muốn nhìn xuống, ngay cả chỗ tư mật nhất nàng cũng muốn nhìn. Đồ Cửu Mị cho dù có ngốc hơn nữa, cũng cảm thấy được bản thân động tà niệm là vô cùng không thích hợp, sau khi nhận thấy, khuôn mặt liền nóng hổi, chỉ cảm thấy bản thân giống như đang đồ từ nên mới sinh ra tâm tư tà ác như thế. Nhưng mặc dù là như vậy, nàng vẫn luyến tiếc dời ánh mắt nóng rực của mình đi, thậm chí nghĩ đẩy nước kia ra, hoặc là đem phu nhân từ trong nước kéo lên, muốn đem cảnh sắc như ẩn như hiện giấu ở trong nước tất cả đều nhìn rõ ràng. Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy cảm giác đói quá khó nhịn trong lòng dường như càng sâu.

Ánh mắt của Đồ Cửu Mị chung quy quá mức nóng rực cũng quá làm càn rồi, Lý Trì Nguyệt đang ngâm trong nước nóng cảm giác được có người đang nhìn chằm chằm bản thân, Lý Trì Nguyệt bản năng đi tìm nơi phát ra ánh mắt. Quả nhiên sau khi quay đầu liền thấy Đồ Cửu Mị không kiêng nể gì cả mà nhìn chằm

chằm nằng, Lý Trì Nguyệt bản năng trốn vào trong nước. Nếu nói Đồ Cửu Mị không thích nữ sắc, Lý Trì Nguyệt đánh chết cũng không tin, nhìn nóng rực cùng lộ liễu trong mắt Đồ Cửu Mị, không thể nào giấu diếm được, đáng vẻ háo sắc cũng sắp vượt qua nam nhân.

Lý Trì Nguyệt vốn cho rằng Đồ Cửu Mị là sủng vật nàng nuôi, nhưng lúc này Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân trái lại giống như vật trong tay Đồ Cửu Mị, nghĩ tới đây Lý Trì Nguyệt khẽ nhíu mày, trong lòng có chút nổi giận, nằng lớn như vậy nhưng là lần đầu tắm rửa bị người khác nhìn lén, nếu như là nam tử, đôi mắt kia tất nhiên là phải móc xuống, một Đồ Cửu Mị là nữ tử, bất quá mặc dù là nữ tử cũng sẽ không ngăn trở được sắc tâm của Đồ Cửu Mị, trong lòng Lý Trì Nguyệt thầm nghĩ chờ lát nữa nên thế nào phạt Đồ Cửu Mị mới tốt, nhưng ngại Đồ Cửu Mị là người mang thai, thật đúng là không tiện phạt, vậy lẽ nào phải bị Đồ Cửu Mị nhìn mà không làm gì được. Nếu như Đồ Cửu Mị không có thai, nằng tất nhiên cũng muốn đem Đồ Cửu Mị lột sạch để nhìn lại, nhưng hiện tại một cái bụng lớn, nằng còn không có cổ quái đến nỗi có hứng thú nhìn, như vậy, Lý Trì Nguyệt nghĩ như thế nào cũng cảm thấy bản thân bị thiệt, hơn nữa là thua thiệt rất nhiều.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân thấy nàng rồi, chợt dạ muốn trốn sau bình phong, nhưng rốt cuộc là người có thai vài tháng, động tác có vẻ ngốc nghếch. Đáng vẻ sợ hãi rụt rè trốn đi khiến Lý Trì Nguyệt vừa bực mình vừa buồn cười, lá gan vừa rồi rình coi của nha đầu này chạy đi đâu rồi?

“Mị phu nhân, người cản đường ta rồi.” Đó là giọng nói của An Nhi.

Đồ Cửu Mị bị giọng nói bất ngờ của An Nhi hù dọa lại càng hoảng sợ, An Nhi vào lúc nào, nằng nhìn lén phu nhân tắm không phải là bị nằng nhìn thấy rồi đi, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị mặt đỏ đến độ sắp bốc hơi rồi. Vì sao từ nhỏ đến lớn, mỗi lần nằng làm chuyện xấu đều sẽ bị người khác bắt được đây? Hảo cảm thấy khó xử, Đồ Cửu Mị hận không thể tìm một cái khe trên mặt đất để chui vào, nằng không dám nhìn mặt An Nhi nữa, chỉ có thể tránh ra, chăm chú nhìn mặt đất.

An Nhi mang nước nóng tiến đến, liền thấy Mị phu nhân vươn cổ nhìn lén quận chúa tắm rửa sau bình phong, nằng vô cùng do dự hiện tại có nên vào hay không, hay là chờ quận chúa tự mình phát hiện hãy vào đây? Đúng là làm khó An Nhi rồi, ngay lúc An Nhi do dự, Đồ Cửu Mị điên cuồng nhìn trộm, liền bị quận chúa bắt được, chỉ có thể trách Đồ Cửu Mị thực sự quá không thu liễm, ánh mắt càn rỡ không bị người khác phát hiện mới là lạ.

An Nhi thầm nghĩ, thì ra không chỉ có nam tử háo sắc nữ tử cũng háo sắc, đáng vẻ Mị phu nhân vừa rồi nhìn quận chúa, chằm chằm không chớp mắt, vẻ đói khát cực giống lúc ăn thịt.

An Nhi liền đi vào hầu hạ phu nhân tắm rửa, Đồ Cửu Mị nhìn thấy An Nhi đường hoàng tiến vào trong lòng lập tức vô cùng ước ao, An Nhi thật tốt, không chỉ có thể quang minh chính đại nhìn phu nhân, còn có thể thay phu nhân tắm rửa, chạm vào da thịt của phu nhân, trong lòng Đồ Cửu Mị ước ao thoáng chốc biến thành đồ kị cùng chua chát rồi. Nằng không thích phu nhân bị người khác nhìn, cho dù là nha hoàn hầu hạ cũng là không thích, vạn nhất An Nhi cũng động tâm tư với phu nhân giống như nằng thì sao, nếu vậy thì như thế nào cho phải, lập tức Đồ Cửu Mị đứng ngồi không yên. An Nhi hầu hạ phu nhân mỗi một khắc, không khắc nào không phải là dày vò đối với nằng, ngắn ngủi một chung thời gian, trong cảm nhận của Đồ Cửu Mị lâu như một ngày.

Rốt cục phu nhân tắm xong, bình phong thu lại, phu nhân một thân nữ trang, khuôn mặt bị hơi nước huân đỏ, không giống bình thường trắng nõn, thoát nhìn kiêu diễm vô cùng khiến Đồ Cửu Mị lần thứ hai nhìn ngây dại, bất luận nhìn bao nhiêu lần đều vì dung mạo của phu nhân mà khuynh đảo.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị lại nhìn nằng chằm chằm, ngay cả che giấu một chút cũng lười che giấu, đại khái cũng không hiểu che giấu.

Lý Trì Nguyệt hướng Đồ Cửu Mị câu ngón tay, Đồ Cửu Mị liền bị câu đến, một chút tiền đồ cũng không có.

“Ta đẹp không?” Lý Trì Nguyệt nâng cằm Đồ Cửu Mị, ngả ngón hỏi.

Đồ Cửu Mị liều mạng gật đầu, chỉ kém gật đến gáy cổ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy đáng vẻ Đồ Cửu Mị hoàn toàn bị mỹ sắc mê hoặc trở nên ngốc nghếch, thầm nghĩ nha đầu này quả thật là vô cùng háo sắc.

“Thân thể ta đẹp mắt không?” Lý Trì Nguyệt lại hỏi.

“Đẹp!” Đồ Cửu Mị gật đầu đáp, đẹp đến làm cho trong lòng nhột nhột khó nhìn. Gật đầu xong mới phát hiện không thích hợp, vậy không phải là thừa nhận bản thân nhìn lên phu nhân tắm sao, việc mất mặt như vậy thể nào có thể thừa nhận, nói gì đi nữa nếu phu nhân biết nàng rình coi phu nhân tắm, theo tính thù dai của phu nhân thì gặp họa chính là nàng, lần trước âm thầm cản cổ phu nhân cũng bị nàng cản lại một ngụm, rất đau. Đồ Cửu Mị đột nhiên nhớ đến, phu nhân hình như còn nợ nàng một cái cản, nghĩ vậy Đồ Cửu Mị đột nhiên không có sợ hãi.

“Người xem rất vui vẻ, người cũng biết nhìn lên ta tắm rửa là tử tội, móc mắt coi như nhẹ!” Lý Trì Nguyệt uy hiếp.

Đồ Cửu Mị hiện tại mới không lo lắng, phu nhân xưa nay thích nói lời hù dọa nàng, đã dùng vài lần, Đồ Cửu Mị cũng miễn dịch rồi.

” Phu nhân mới luyện tiếc giết ta, cũng luyện tiếc móc mắt ta đây!” Đồ Cửu Mị có vài phần đắc ý nói.

“Nga?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày, nha đầu này ở đâu có lòng tin nàng sẽ không động nàng ta đây?

“Phu nhân thích vị đạo trên người ta, cũng thích hài tử trong bụng ta, đâu nỡ để ta chết đây?”

“Cho nên đối với ta có mối không có sợ hãi?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí càng phát ra nhẹ.

” Không có, không có...” Đồ Cửu Mị lập tức phủ nhận, nàng sẽ không ngốc đến nỗi đi nhờ râu hùm, lấy lòng phu nhân là đúng nhất.

” Ta thấy lá gan của ngươi rất phì, ngay cả bản phu nhân tắm rửa cũng dám nhìn lên.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lạnh lùng nói.

“Đều là nữ tử, có sao đâu chứ...” Đồ Cửu Mị cười khúc khích nói, tuy rằng nàng cũng tự thấy chột dạ vì lời bản thân nói ra.

“Thật không?” Lý Trì Nguyệt thẳng tắp chăm chú nhìn Đồ Cửu Mị, cho dù là bởi vì cùng là nữ tử đi, nhưng nha đầu này không thích bị nam tử là Hạng Huy chạm vào lại chạy tới nhìn lên nàng tắm không phải hảo nữ sắc sao?

“Người có, ta cũng có, nhìn một chút thì đã làm sao!” Đồ Cửu Mị thẳng thắn bất chấp hậu quả, lời nói vô liêm sỉ, nói gì đi nữa nàng cảm thấy bản thân có, so với phu nhân còn lớn hơn, cùng lắm thì cho phu nhân nhìn lại là được, phu nhân cũng không bị thiệt, tuy rằng hiện tại nàng bụng lớn không xinh đẹp như trước đây, nhưng có thể chờ hạ sinh hài tử rồi nhìn lại.

Lý Trì Nguyệt không nói, chỉ là nhìn Đồ Cửu Mị, ánh mắt đó khiến trong lòng Đồ Cửu Mị sợ hãi.

“Nói như vậy, người trái lại cũng cởi ra cũng để bản phu nhân nhìn xem.” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị hồi lâu mới đậm nhạt nói một câu như vậy.

Đồ Cửu Mị lập tức choáng váng phu nhân muốn xem bụng lớn, không phải đâu, cho dù phu nhân muốn nhìn, nàng cũng không nguyện ý, nàng mới không muốn hiện tại cho phu nhân nhìn, hiện tại xấu xí muốn chết.

” Phu nhân, người nói đùa đi?” Đồ Cửu Mị cười làm lành hỏi.

“Ta giống như người biết nói đùa sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại.

“Hiện tại hiện tại có thai.” Đồ Cửu Mị nhắc nhở.

“Thì đã sao?” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng nói.

“Rất xấu xí.” Đồ Cửu Mị ngữ khí mất mát nói, nàng không muốn cho phu nhân nhìn lúc bản thân xấu xí nhất

“Không sao, người chỉ cần cởi là được rồi.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí mang theo mệnh lệnh, tựa hồ không hề thương lượng.

Đồ Cửu Mị cắn chặt môi dưới, thế nào cũng không chịu cởi, nhìn Lý Trì Nguyệt, ánh mắt mang theo một chút cầu xin, nàng hiện tại mới phát hiện nàng hối hận rồi, không nên quá mức làm càn đối với phu nhân, phu nhân luôn luôn có biện pháp khiến nàng không được yên thân.

“Thế nào còn không cởi!” Lý Trì Nguyệt thúc giục, tuy rằng Đồ Cửu Mị thoát nhìn cũng sắp khóc nhưng không giáo huấn nha đầu này một chút, nha đầu này sẽ không nhớ kỹ, lần sau sẽ bò đến trên đầu nàng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân bức bách như vậy nàng cảm thấy phu nhân là hiểu được, biết rõ nàng không muốn nhưng vẫn bức bách nàng, nàng nắm chặt quần áo, chỉ cảm thấy trong lòng rất khó chịu.

“Ân?” Lý Trì Nguyệt tiếp tục bức bách.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân kiên trì như vậy, vành mắt đỏ lên, giận dữ, bắt đầu cởi áo.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đỏ mắt, trong lòng liền mềm nhũn một nửa, nha đầu này nếu như thông minh thì nên biết nàng đối với thai phụ bụng ta không có hứng thú.

“Nên dùng bữa rồi.” Lý Trì Nguyệt nắm lấy bàn tay đang cởi áo của Đồ Cửu Mị, kinh miêu đạm thuật nói một câu, xem như bỏ qua chuyện hôm nay.

69. Chương 68

Trong lòng Đồ Cửu Mị lập tức không khó chịu nữa, nàng biết phu nhân luyến tiếc thực sự khiến nàng khó chịu, nàng trở tay nắm lấy tay phu nhân không muốn buông ra.

Lý Trì Nguyệt vốn định rút tay về nhưng Đồ Cửu Mị nắm tay nàng quá chặt chẽ không cho nàng rút về, nha đầu này quả nhiên là cho nàng một chút màu nàng liền mở cả phường nhuộm.

“Phu nhân, người trước cùng ta trò chuyện đi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy đã lâu không gặp phu nhân, nàng có rất nhiều rất nhiều lời muốn nói cùng phu nhân.

“Nói cái gì?” Lý Trì Nguyệt cảm thấy không có gì hay để nói.

“Người không nhớ ta sao?” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng hỏi.

Cho dù thỉnh thoảng sẽ nhớ, nhưng lời buồn nôn như vậy Lý Trì Nguyệt thực sự nói không ra miệng.

« Không phải đã trở về rồi sao.” Lý Trì Nguyệt chính là lảng tránh vấn đề này.

“Ta rất nhớ người, nhớ đến ở đây cũng khó chịu, ta đã nghĩ ta nhất định là nhiễm bệnh rồi, nếu không ngực thế nào sẽ cảm thấy khó chịu đây, nhưng người vừa trở về, trong lòng sẽ không khó chịu nữa.” Đồ Cửu Mị cầm tay phu nhân đặt trên ngực mình.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, hơi vùng lên khoe miệng, hơn nữa xúc cảm trong lòng bàn tay thế nào đều không thể bỏ qua, mềm mại đầy ấp hơn nửa mười phần co giãn, xúc cảm hảo đến kinh người. Lý Trì Nguyệt cảm thấy sờ rất thoải mái, dĩ nhiên liền muốn sờ nhiều vài cái, hơn nữa nha đầu này chủ động đem tay nàng đặt lên chỗ này, lẽ nào không phải đang câu dẫn sao? Nói gì đi nữa, nàng cũng bị nhìn thấy hết rồi, thế nào cũng phải đòi lại một chút gì đó.

“Ở đây khó chịu sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

Đồ Cửu Mị gật đầu lại lắc đầu, phu nhân không trở về trước đó khó chịu, nhưng hiện tại không khó chịu nữa.

“Ta giúp người xoa, một chút một chút sẽ không đau nữa.” Lý Trì Nguyệt nghiêm trang nói, tay liền trên khóa mềm mại xoa tới xoa lui. Vốn dĩ mang thai, ngực rất mẫn cảm, lại bị phu nhân xoa nắn, ngực của Đồ Cửu Mị càng thêm mẫn cảm.

Khuôn mặt Đồ Cửu Mị đỏ bừng, nàng nhìn phu nhân, phu nhân rõ ràng đang làm chuyện kẻ khác cảm thấy thẹn, nhưng vẻ mặt của phu nhân lại điềm tĩnh như vậy, một chút cũng không giống như đang khinh bạc nàng. Hơn nữa thân thể của nàng trở nên rất kỳ lạ, đặc biệt là ngực, nơi đó truyền đến cảm giác tê dại.

“Bây giờ còn khó chịu không?” Lý Trì Nguyệt khẽ mỉm cười hỏi, thân thể Đồ Cửu Mị dường như rất miễn cảm, Lý Trì Nguyệt cảm giác nụ hoa nhỏ kia đã đứng thẳng, liền dùng móng tay nhẹ nhàng gãi lên.

Đồ Cửu Mị chịu kích thích không khỏi rên ra tiếng, nàng cảm thấy chân dường như mềm nhũn, không tự giác bám lấy thân thể phu nhân, hơn nữa cảm giác giữa hai chân có chút ẩm ướt. Nàng không hiểu vì sao sẽ như vậy, chỉ cảm thấy thân thể dường như thoải mái rồi lại dường như khó chịu, trong lòng cũng cảm thấy thẹn thùng hơn nữa lại hưng phấn.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy sắc mặt Đồ Cửu Mị phớt đỏ, hiển nhiên là có chút động tình rồi, lập tức thu tay lại, đến chừng mực thì ngừng lại.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân thu hồi tay chỉ cảm thấy rất mất mát, vẫn luôn cảm thấy còn muốn cái gì đó, nhưng lại không biết đó là cái gì, nàng nghĩ nếu phu nhân tiếp tục thì có thể sẽ biết được, nàng lại nghĩ đến phu nhân nói qua giữa nữ tử cũng có thể làm chuyện phu thê, nàng nghĩ nếu giống như phu nhân nói, mặc dù sẽ đau nhức nhưng nàng cũng sẽ nguyện ý cùng phu nhân làm việc phu thê. Trong kinh nghiệm hữu hạn của nàng đều là đau nhức, khiến Đồ Cửu Mị nghĩ làm phu thê đều sẽ đau nhức, nhưng dù vậy có thể cùng phu nhân da thịt chi thân,, cho dù đau nhức Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy có thể nhịn đau thử một lần, nhưng giữa nữ tử thì phải làm như thế nào đây? Sở ngực thì được rồi sao? Nếu như vậy, ngược lại cũng không khó chịu, trái lại rất thoải mái.

“Phu nhân làm những chuyện này chính là chuyện phu thê sao?” Đồ Cửu Mị đỏ mặt hỏi, nàng đối với việc nữ nữ thực sự rất hiếu kỳ.

” Người nói xem?” Lý Trì Nguyệt mỉm cười hỏi ngược lại, nàng đoán rằng nha đầu này đại khái cũng giống như khi nàng muốn ăn thịt, việc lớn mật này cũng có thể hỏi ra miệng, thật không giống việc nữ tử rụt rè nên hỏi.

“Người ta không biết nên mới muốn hỏi mà.” Đồ Cửu Mị ghét nhất bị phu nhân hỏi ngược, nếu như nàng biết thì còn phải mặt dày đi hỏi chuyện tư mật như vậy sao, người ta cũng rất xấu hổ nhưng lại rất hiếu kỳ.

“Đây chỉ là một phần nhỏ trong đó, sau đó còn có rất nhiều việc chưa làm.” Lý Trì Nguyệt ngược lại không phủ nhận.

” Nga.” Đồ Cửu Mị tuy rằng vô cùng hiếu kỳ phần còn lại sau đó , nhưng chung quy xấu hổ lẩn át hiếu kỳ nên mới không hỏi, tuy rằng mầm móng hiếu kỳ đang ở trong lòng nàng chậm rãi nảy sinh, chậm rãi lớn lên.

“Người thích ta đối đãi người như vậy sao?” Lý Trì Nguyệt dán sát Đồ Cửu Mị, bên tai Đồ Cửu Mị ái muội hỏi.

Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân nếu gần kề thêm một chút, cánh môi sẽ dán trên lỗ tai nàng, hơi thở ấm áp đánh vào bên tai khiến lỗ tai nàng trở nên vô cùng miễn cảm.

Đồ Cửu Mị đỏ mặt, khẽ gật đầu.

Đồ Cửu Mị thành thực khiến Lý Trì Nguyệt hài lòng, trong lòng liền nảy mầm một tâm tư tà ác, nếu như thường xuyên trêu chọc nha đầu này, lại không cho nàng thỏa mãn, nhiều lần rồi, không biết nha đầu này có thể sẽ xù lông hay không đây.

“Đã đói bụng chưa?” Lý Trì Nguyệt mở miệng hỏi, tiện thể dời đi đề tài, nàng luôn luôn hiểu được đúng mực.

Vừa nhắc mới nhớ, Đồ Cửu Mị phát hiện bụng nàng quả thật có chút đói.

“Truyền thiện.” Lý Trì Nguyệt nhẹ giọng hạ lệnh, An Nhi vốn không có cảm giác tồn tại liền xuất hiện.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy An Nhi, lại đoán rằng vừa rồi phu nhân sờ ngực nàng, An Nhi có đang ở đây hay không, nếu như có, chẳng phải là bị thấy hết rồi sao. Cũng may trên mặt An Nhi không có biểu tình, nếu

không Đồ Cửu Mị cũng không biết nên đối mặt An Nhi thế nào, thật sự là xấu hổ rồi!

Rất nhanh, phòng bếp đã chuẩn bị món ăn xong, so với trước kia Đồ Cửu Mị bởi phu nhân dùng bữa lần này thức ăn rõ ràng có thêm nhiều món thịt, hiển nhiên là nàng mà chuẩn bị, nghĩ đến có thể ăn thịt Đồ Cửu Mị liền cười híp mắt.

Đồ Cửu Mị sức ăn luôn luôn tốt, tâm tình lại tốt, ăn rất vui vẻ, Lý Trì Nguyệt nhìn thấy cũng muốn ăn thêm một ít, quả nhiên nha đầu này bởi nàng ăn sẽ khiến khẩu vị của nàng tốt hơn.

Bữa cơm rất nhanh đã dùng xong, Đồ Cửu Mị lại bám lấy phu nhân nói chút chuyện. Lý Trì Nguyệt dọc theo đường đi gấp gấp trở về, thân thể có chút mệt mỏi, liền mở miệng đuổi Đồ Cửu Mị quay về phòng, nhưng Đồ Cửu Mị sao đành rời khỏi đây!

“Phu nhân còn nợ ta đây!” Đồ Cửu Mị nhớ mãi không quên phu nhân nợ nàng.

“Àn?” Lý Trì Nguyệt không giải thích được.

“Trước khi phu nhân đi đã nói cho ta cần một cái.” Đồ Cửu Mị hài lòng nói, rốt cục có thể cùng phu nhân nói điều kiện rồi.

Lý Trì Nguyệt hoàn toàn đã quên chuyện này, hôm nay được Đồ Cửu Mị nhắc tới mới nhớ ra, nàng trực tiếp vén lên tay áo, lộ ra cánh tay trơn bóng, nàng luôn luôn không dễ dàng hứa hẹn, nếu đã hứa hẹn, tất nhiên phải làm, cho nên cũng không muốn thoái thác, tuy nói cho dù nàng quyết nợ Đồ Cửu Mị cũng không làm gì được nàng.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến phu nhân thẳng thắn như vậy, nàng vẫn chưa trao đổi điều kiện thì phu nhân đã đưa tay đến.

“Phu nhân, nếu không như vậy đi, người để ta ngủ lại đây một đêm, coi như huê nhau, được không?” Đồ Cửu Mị nghĩ bản thân nhất định luyện tiếc dùng sức cắn phu nhân, cùng phu nhân ngủ mới là chuyện nàng muốn.

“Không tốt, hay là người trực tiếp cắn một ngụm đi cho đơn giản.” Lý Trì Nguyệt vẫn không quen trên giường thêm một mình, hơn nữa lại là người có thai mấy tháng, vừa nghĩ đến ngủ cũng phải nơi chốn cẩn thận liền kiên quyết cự tuyệt.

“Bên ngoài trời vừa tối vừa trơn, vạn nhất té ngã thì làm sao bây giờ?” Đồ Cửu Mị không từ bỏ.

“Có An Nhi tiễn người, nàng tất nhiên sẽ không để người ngã.” An Nhi làm việc Lý Trì Nguyệt luôn luôn rất yên tâm.

“Ta hôm nay đã tắm rồi, trên người thơm thơm, phu nhân nói thế nào ta liền nghe theo vậy.” Đồ Cửu Mị không ngừng kiên trì.

“Hôm nay ngủ đủ rồi.” Sau khi Lý Trì Nguyệt lại ngồi trên người Đồ Cửu Mị một chút, nói.

“Phu nhân, người niệm tình hài tử sắp chào đời của người, để ta ở lại một đêm đi, nàng sắp chào đời rồi, người cũng nên cùng nàng bồi dưỡng một chút tình cảm không phải sao?” Những cái có thể sử dụng Đồ Cửu Mị đều mượn đến dùng.

70. Chương 69

“Người tìm lý do gì cũng vô dụng, người cũng nên quay về phòng rồi.” Lý Trì Nguyệt không phải người dễ dàng bị người khác thuyết phục.

“Phu nhân!” Đồ Cửu Mị kéo dài âm điệu, bắt mắt hô.

“Gọi cái gì cũng đều là vô dụng.” Lý Trì Nguyệt không thương lượng nói.

“Người ta cũng đã lâu không gặp người, thực sự rất muốn cùng phu nhân lâu một chút, tâm phu nhân đúng là lạnh, không nhớ ta, cũng không muốn cùng ta nhiều một chút.” Đồ Cửu Mị xót xa nói, nhưng thân thể một chút cũng không có ý muốn nhúc nhích.

” Người có thai, ta từ nhỏ một mình ngủ quen rồi, tư thế ngủ kém nếu như đá hoặc là áp phải bụng người, vậy không tốt, người đừng nói sẽ không có chuyện đó, chỉ cần có loại khả năng này, ta sẽ không mạo hiểm như vậy, người ngoan một chút trở lại ngủ đi.” Lý Trì Nguyệt xoa đầu Đồ Cửu Mị, trấn an, nếu không Đồ Cửu Mị nhất định ở lý không đi.

“Người quả nhiên là lưu ý hài tử trong bụng nhiều hơn ta.” Đồ Cửu Mị ngữ khí rất chua, nàng hảo ghét phu nhân lưu ý hài tử nhiều hơn lưu ý nàng.

“Hài tử không phải là người đang mang sao, người chưa cái gì chứ?” Lý Trì Nguyệt buồn cười.

” Không vui, nói cho cùng chính là không vui.” Tuy rằng Đồ Cửu Mị biết bản thân là nhờ phúc hài tử trong bụng mới có thể ở trong viện của phu nhân, phu nhân mới nguyện ý phản ứng nàng, nhưng trong lòng nàng chính là không vui, chỉ cảm thấy bản thân giống như công cụ sinh hài tử, hài tử đối với phu nhân có ý nghĩa còn nàng đối với phu nhân là vô dụng.

“Đừng miên man suy nghĩ, trở lại nghỉ ngơi đi.” Lý Trì Nguyệt lần thứ hai hạ lệnh trực khách.

Đồ Cửu Mị tuy rằng luyến tiếc rời khỏi nhưng phu nhân cũng đã nói như vậy rồi nàng còn có thể làm sao bây giờ, vạn nhất phu nhân tư thế ngủ quá kém đá vào bụng nàng, đá đến hài tử phu nhân lưu ý cũng không còn, phu nhân không muốn phản ứng nàng nữa, vậy thì không hay rồi.

“Nga, vậy ngày mai ta có thể đến sớm không?” Đồ Cửu Mị hỏi, nàng đã biết ngủ lại là không có khả năng, chỉ hy vọng hài tử sớm ra đời, đến lúc đó liền không cho phu nhân mượn cớ cự tuyệt nàng ngủ lại nữa.

“Người đến sớm cũng không thể quấy nhiễu ta ngủ, nếu không ta nhất định không dễ dàng tha cho người.” Lý Trì Nguyệt cảnh cáo, nàng có khí rời giường (tức giận khi bị đánh thức)

“Không quấy rầy người ngủ là được.” Đồ Cửu Mị nghĩ, không quấy rầy phu nhân ngủ, nhìn phu nhân ngủ cũng tốt, nàng vẫn chưa thấy qua phu nhân ngủ, nghĩ đến đây nổi thất vọng vì không thể ngủ lại cũng bị quét sạch, còn lại chính là chờ mong, nàng đột nhiên hảo muốn trời mau sáng một chút.

“Vậy tùy người.” Lý Trì Nguyệt nghĩ, chỉ cần không quấy nhiễu nàng ngủ, cái khác sẽ theo ý Đồ Cửu Mị.

“Vậy phu nhân lập tức đi ngủ đi, ta cũng trở về ngủ.” Đồ Cửu Mị ước gì vừa nằm xuống liền ngủ thẳng đến sáng.

“An Nhi tiễn Mị phu nhân về.” Lý Trì Nguyệt khiến An Nhi hộ tống Đồ Cửu Mị quay về phòng, nếu không trong ngày tuyết lại để Đồ Cửu Mị trở về trễ như vậy, nàng thật sự có chút lo lắng.

Sau khi Đồ Cửu Mị trở về, Lý Trì Nguyệt vốn dĩ mệt mỏi nằm trên giường trái lại có chút ngủ không được, trong đầu đều là khuôn mặt xinh đẹp cực kỳ của Đồ Cửu Mị, hơn nữa trong không khí tựa hồ vẫn lưu lại nhàn nhạt mị hương. Nghĩ đến Đồ Cửu Mị ngu xuẩn, Lý Trì Nguyệt không tự giác hơi vung lên khoe miệng, nha đầu kia muốn vùng lên, thật đúng là đại đột nhưng cũng rất thú vị, không biết qua bao lâu, Lý Trì Nguyệt mới dần dần tiến vào mộng đẹp.

Sau khi Đồ Cửu Mị quay về phòng, ăn khuya cũng không ăn, lập tức bò vào ổ chăn, trong phòng nàng không giống như trong phòng phu nhân có rất nhiều chậu than, cho nên lạnh hơn phòng của phu nhân rất nhiều, bình thường Đồ Cửu Mị cũng không cảm thấy lạnh, nhưng hôm nay nàng lại có một chút ghét bỏ ổ chăn quá lạnh rồi, nếu như có phu nhân bên người thì tốt rồi, phu nhân nhất định ấm áp thơm thơm, bất quá tâm tư này không dừng lại lâu lắm, nàng còn muốn ngủ sớm, thức dậy sớm. Tâm tư đơn thuần cũng có điểm tốt, nói ngủ là ngủ, không bao lâu liền ngủ thiếp đi.

Vào đông thời gian ngủ vốn là qua rất nhanh cho nên như Đồ Cửu Mị mong muốn, buổi sáng rất nhanh đã tới rồi. Đồ Cửu Mị bình thường còn có thể nằm ở trên giường thêm một đoạn thời gian, nhưng hôm nay nàng vừa thức dậy liền xốc chăn lên, bảo Lục Đào hầu hạ rửa mặt, dùng bữa, bất quá nàng cũng không ăn nhiều lắm, chỉ là lót dạ, nàng còn muốn chờ phu nhân thức dậy cùng nhau dùng điểm tâm đây! Sau đó

nàng bảo Lục Đào trang dung cho nàng thật xinh đẹp, còn đem khuyên tai muối muối tặng nàng để Lục Đào giúp nàng đeo vào, bình thường nàng luyện tiếc mang.

An Nhi làm người tập võ luôn luôn có thói quen dậy sớm luyện công, nàng đang định đi ra ngoài luyện công thì Mị phu nhân liền đến bên ngoài gõ cửa, thật đúng là không phải để tâm bình thường, hôm nay mới sáng sớm đã đến. An Nhi do dự chốc lát, vẫn là mở cửa để nàng vào, dù sao nàng nhìn lên quận chúa tắm rửa, quận chúa cũng không phạt nàng, quận chúa còn chủ động sờ nàng, nàng đối với quận chúa thực sự bất đồng.

“Quận chúa còn đang ngủ, động tác cẩn thận một chút, đừng đánh thức quận chúa.” An Nhi căn dặn, nếu như quận chúa không ngủ giấc bị người quấy nhiễu sẽ có rời giường khí.

“Ân.” Đồ Cửu Mị gật đầu, để nhẹ động tác tuy rằng nàng cố ý để nhẹ nhưng mang theo cái bụng lớn như vậy, khiến An Nhi nhìn vào vẫn luôn cảm thấy không được tự nhiên.

Sau khi An Nhi để Đồ Cửu Mị vào phòng liền để lại một mình Đồ Cửu Mị trong phòng còn bản thân thì rời đi, nàng không có hứng thú lưu lại nhìn coi Mị phu nhân ăn đậu hũ quận chúa, cho dù quận chúa bị đánh thức cũng không liên quan đến nàng. Không có cách nào,, Đồ Cửu Mị trong lòng An Nhi thật sâu để lại ấn tượng là một kẻ háo sắc, tuy rằng sau này thực tế đã chứng minh, quả thật là như vậy.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy An Nhi rời khỏi gian phòng, thả lỏng không ít, nói thật ra nàng thực sự không thích cùng An Nhi một chỗ, vẫn luôn cảm thấy không được tự nhiên, đặc biệt là dưới tình huống An Nhi cái gì cũng biết, đáng về hiểu rõ của An Nhi vẫn luôn khiến nàng cảm giác chột dạ cùng mặt khô nóng.

Đồ Cửu Mị đem áo choàng treo lên, liền lớn mật đi đến bên giường của phu nhân, đến bên cạnh giường trong lòng nàng vô cùng hưng phấn cùng kích động vén ra la trướng, liền thấy được phu nhân, phu nhân quả nhiên còn đang ngủ, phu nhân cho dù là ngủ cũng xinh đẹp hơn người khác, Đồ Cửu Mị hoa mắt si mê nghĩ đến.

Hàng mi cong như cánh liễu, cái mũi tinh xảo đứng thẳng, đường cong xinh đẹp, đôi môi mỏng, không chỗ nào không xinh đẹp,. bất quá , đó chính là trong lúc ngủ phu nhân làm cho người ta cảm thấy có chút lạnh lùng, điều này làm cho Đồ Cửu Mị muốn đem cổ lãnh ý này hòa tan, có thể như vậy nàng mới có thể thân thiết với phu nhân hơn. Ngoại trừ muối muối, phu nhân là người thứ hai khiến nàng muốn vô hạn thân cận hận không thể mỗi ngày cùng ăn, cùng ngủ, như hình với bóng, lúc trước dính lấy muối muối cũng không giống như hiện tại, hận không thể chốc lát cũng không xa nhau, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân nhất định là trúng độc của phu nhân rồi, nếu không tại sao lại muốn kẻ cận phu nhân như vậy, nếu như phu nhân biết được chắc chắn ngại nàng phiền toái đi.

Đồ Cửu Mị chăm chú nhìn Lý Trì Nguyệt nhìn hồi lâu, có lẽ do thức dậy quá sớm nên nàng có chút mệt mỏi, nàng liền muốn nằm bên cạnh phu nhân ngủ thêm chốc lát, nói cho cùng phu nhân bây giờ còn đang ngủ, cũng sẽ không biết. Vì vậy Đồ Cửu Mị rón ra rón rén cởi áo khoác, chỉ mặc trung y, liền cẩn cẩn dục dục nhấc lên chăn của phu nhân, âm thầm chui vào, cũng may giường của phu nhân so với người bình thường lớn hơn rất nhiều cho nên chăn cũng lớn hơn, nếu không giường cùng chăn thật sự thiếu cho Đồ Cửu Mị. Bởi vì bụng lớn khi nằm nghiêng sẽ đụng vào phu nhân cho nên Đồ Cửu Mị chỉ có thể vai dấn vai kề sát phu nhân nằm giữa.

Lúc Đồ Cửu Mị nhấc chăn chui vào, Lý Trì Nguyệt liền bị nhiễu tỉnh, chỉ là mị hương kéo đến khiến nàng thiếu ý nguyện bài xích cùng khước từ, chỉ cảm thấy được mị hương vây quanh, liền tiếp tục ngủ.

Đồ Cửu Mị trong ổ chăn của phu nhân, ngửi ngửi tắm chăn, trên đó có hương vị đặc biệt của phu nhân, hương này nhiều đến Đồ Cửu Mị không cảm thấy mệt mỏi, chỉ cảm thấy càng phát ra hưng phấn, chỉ cảm thấy trốn ở trong ổ chăn của phu nhân cảm giác thực sự quá tốt, đây hẳn là cảm giác hạnh phúc, điều này làm cho Đồ Cửu Mị không ngừng mỉm cười, thân thể không tự giác muốn dán vào người phu nhân, vì vậy thân thể sẽ không tự giác giãy dụa tựa như một con sâu lông không ngừng cử động.

Lý Trì Nguyệt vốn dĩ rất buồn ngủ, nhưng bên cạnh thêm một người, thêm người cũng thôi đi, nàng tạm thời miễn cưỡng chấp nhận, nhưng kẻ kia còn không ngừng xoay tới xoay lui, Lý Trì Nguyệt vốn thiên nhiên cuối cùng bị nhiễu tỉnh. Lý Trì Nguyệt Còn chưa ngủ đủ, thực sự phát hỏa, không hề nghĩ ngợi liền kéo trung y của Đồ Cửu Mị xuống, cắn một ngụm trên bờ vai trơn bóng.

Đồ Cửu Mị ăn đau hô ra tiếng, phu nhân tuổi chó sao, nếu không sao lại cắn nàng, cắn rất cố sức, đau như muốn chết.

“Người lại cắn ta!” Đồ Cửu Mị lên án, phu nhân nợ nàng một ngụm còn chưa trả, hôm nay lại cắn nữa, hôm nay nàng thế nào cũng phải đòi lại.

“Ai bảo người tự chủ trương nằm vào?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí bất thiện hỏi, tối qua đã cảnh cáo, nha đầu này quả nhiên là quá ngứa da rồi, cắn nàng coi như nhẹ đây!”

“Còn sớm như vậy, nên muốn ngủ thêm một chút.” Đồ Cửu Mị cười làm lạnh, tay nàng xoa chỗ vai bị phu nhân cắn, lúc này bụng nàng giấu ở trong chăn, nhưng vai lại lộ ra, còn có bộ ngực cắn tròn như ẩn như hiện, dĩ nhiên vô cùng câu người.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy cảnh này, trầm nghĩ, nha đầu này cho dù có thai đều lộ ra một cổ khí tức câu người, nếu như không có thai, vậy còn có bao nhiêu câu người đây. Nếu như song sinh muội muội của nàng ngày thường cũng giống như nàng, cũng khó trách nàng ta có thể trong thời gian mấy tháng gần ngủ được sủng ái, bò lên vị trí chiêu nghi, tựa hồ còn có xu thế lên cao hơn. Kể ngu xuẩn này đại khái còn không biết, muội muội của nàng ấy cùng phụ vương của nàng trên triều đối nghịch, phụ vương năm lần bảy lượt ngăn cản Đồ Thập Mị thăng tiến. Dưới dạng tình thế này, Đồ Thập Mị còn muốn tặng hương liệu cho nàng, chỉ là đơn thuần muốn cho nàng không khó xử kẻ ngốc này sao? Vậy ngược lại cũng rất dụng tâm lương khổ.

Đồ Thập Mị là thông qua ngũ công chúa hiển cho thánh thượng, nghĩ đến nàng cùng ngũ công chúa quan hệ, nàng mơ hồ cảm giác thánh thượng dường như đang giúp đỡ Đồ Thập Mị cùng ngũ công chúa chèn ép Túc Thân Vương. Nàng đã viết thư gửi về kinh, khuyên phụ vương mau chóng quay về phong địa, thế lực của bọn họ mới có thể bảo tồn, chỉ sợ phụ vương tham chấp quyền thế, không muốn phải rời khỏi kinh thành, Lý Trì Nguyệt hiểu rõ, hoàng tộc trời sinh đối với quyền thế đã có một loại cuồng nhiệt vô cùng chấp nhất, loại cuồng nhiệt cùng chấp nhất này phải lấy mệnh để đổi. Tuy rằng nàng thân là nữ nhi của Túc Thân Vương, nhưng nàng cũng không muốn tham gia phe phái tranh giành quyền lợi, nàng chỉ là quận chúa đã gả ra ngoài, không tư cách cũng không có tài nguyên cùng năng lực tham dự trong đó, chỉ cầu rời xa kinh thành, không bị liên lụy. Nghĩ đến, Lý Trì Nguyệt liền có một chút phiền lòng, chỉ mong bề hạ vẫn niệm tình phụ vương năm đó từ bỏ tranh giành quyền vị mà thủ hạ lưu tình, nếu không nàng thuộc Túc Thân Vương một phe sợ là dữ nhiều lành ít.

Lý Trì Nguyệt đem khuôn mặt vui vào cổ Đồ Cửu Mị, gửi mị hương mới khiến tâm tình của nàng bình phục, việc này sẽ phát triển như thế nào cũng không phải là nàng có thể quyết định, chỉ có thể mặc cho số phận.

71. Chương 70

“Người còn không đứng lên?” Lý Trì Nguyệt hiện tại không hề buồn ngủ.

“Thời gian còn sớm, chúng ta nằm thêm chút nữa.” Đồ Cửu Mị cảm thấy cảm giác cùng phu nhân nằm trên giường thực sự rất tốt, nàng luyện tiếu đứng dậy.

Lý Trì Nguyệt ngược lại không cự tuyệt đề nghị này của Đồ Cửu Mị, vào đông nàng cũng thường xuyên dậy trễ, chủ yếu là luyện tiếu ổ chăn ấm áp, dù sao nàng so với người bình thường sợ lạnh hơn một chút, cho nên tham độc tất cả ấm áp, trên người Đồ Cửu Mị giống như hỏa lò, mùa đông có người bồi ngủ ngược lại cũng không xấu, chỉ là nếu như mùa hè sợ là sẽ quá nóng đi, Lý Trì Nguyệt không tự giác nghĩ xa

Lý Trì Nguyệt lúc này mới chú ý đến khuyên tai tinh xảo trên tai Đồ Cửu Mị, loại hàng này Lý Trì Nguyệt vừa nhìn liền biết không phải vật dân gian, đại khái chỉ có trong cung mới có bức này tinh xảo, không cần đoán cũng biết nhất định hảo muội muội của nàng từ trong cung đưa tới.

“Khuyên tai này trái lại tinh xảo.” Lý Trì Nguyệt đưa tay sờ soạng một chút lỗ tai của Đồ Cửu Mị, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve vành tai nàng.

“Đây là muội muội tặng, muội muội làm hai đôi, giống nhau như đúc, chúng ta mỗi người một đôi.” Đồ Cửu Mị kiêu ngạo tự đắc, chỉ là lực chú ý rất nhanh chuyển qua tay phu nhân đang sờ lỗ tai nàng, có chút nhột nhạt lại có một chút cảm giác thoải mái, nàng nhắm mắt lại, mặc cho phu nhân vuốt ve.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đáng vẻ hưởng thụ nhu thuận, chỉ là sờ lỗ tai mà đã thư thái như vậy, nếu như làm việc quá phận hơn nữa, vậy chẳng phải là muốn chết thành tiên hay sao, hơn nữa nha đầu này đại khái thân thể cùng thành thực như con người nàng, ngay cả che giấu cũng không biết, không biết đến lúc đó có thể hay không cũng miệt mài giống như ngũ công chúa.

“Nếu ta cũng tặng người một đôi, người sẽ đeo của ta hay là của muội muội?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

“Phu nhân cũng muốn tặng ta sao?” Đồ Cửu Mị lập tức mở to hai mắt, nếu như vậy, nàng chẳng phải là phải vui vẻ đến hỏng rồi sao.

Lý Trì Nguyệt gật đầu bất quá tặng là tiền đề, Đồ Cửu Mị không đeo khuyên tai của muội muội nàng, phải đeo đôi nàng tặng mới được, nếu không chi bằng không tặng.

“Muội muội ở trong cung, cho dù ta không đeo của nàng nàng cũng không biết, cùng lắm thì ngày sau có thể nhìn thấy muội muội lại đeo vào, hiện tại cùng phu nhân ở chung thời gian tương đối nhiều, dĩ nhiên sẽ đeo đôi của phu nhân nhiều hơn.” Đồ Cửu Mị trả lời ngược lại rất thông minh.

Lý Trì Nguyệt miễn cưỡng chấp nhận đáp án này.

“Ta tặng người, nhất định sẽ không kém hơn nàng tặng.” Lý Trì Nguyệt tất nhiên là người quật tính, dĩ nhiên cũng sẽ có một chút tâm tính so đo, những thứ kém cỏi nàng làm sao dám lấy ra nữa tặng đây!

“Chỉ cần là phu nhân tặng, đều tốt.” Đồ Cửu Mị hài lòng nói, đây còn là lần đầu tiên phu nhân tặng đồ cho nàng.

Lý Trì Nguyệt ngồi dậy, từ ngăn gầm dưới giường lấy ra một cái hộp nhỏ.

Thì ra giường của phu nhân lớn như vậy, là có huyền cơ khác, phu nhân sẽ không giống như nàng đem bảo vật đều giấu ở trong giường đi, Đồ Cửu Mị thực sự hiếu kỳ trong giường này của phu nhân còn cất giấu bảo bối gì.

“Tặng người.” Lý Trì Nguyệt đem hộp tùy ý đưa cho Đồ Cửu Mị, thật ra nàng cũng không nói cho Đồ Cửu Mị biết, đôi khuyên tai này vốn là mẫu phi sinh tiền yêu nhất, là tín vật đính ước phụ vương tặng mẫu phi, nàng cũng từng đeo qua.

Đồ Cửu Mị vừa nhìn liền biết thứ này cũng là cực kỳ quý trọng, chỉ riêng chiếc hộp đã là giá trị xa xỉ, trầm hương mộc, viền vàng, tương khảm bảo thạch, Đồ Cửu Mị cảm thấy cho dù là hộp cũng đã là bảo vật rồi.

Đồ Cửu Mị cẩn cẩn dục dục tiếp nhận, sau đó nhẹ nhàng mở hộp, bên trong có một đôi hoa tai vô cùng tinh xảo, Đồ Cửu Mị nhìn thấy đã thích, hoa tai đậm lam sắc, vô cùng đẹp mắt.

Sự yêu thích của Đồ Cửu Mị đã viết lên trên mặt, Lý Trì Nguyệt vừa nhìn liền biết nha đầu này thích, đây có tính toán là gì, nàng còn có nhiều bảo vật hơn nữa, chỉ là bình thường nàng không hay đeo những vật phẩm trang sức mà thôi, ngược lại không phải không thích, chỉ là ngại có chút trói buộc, ở Hầu phủ nàng một mình thích vô câu vô thúc, không đeo bất luận thứ gì. Trước đây ở kinh thành, bình thường xuất nhập cung đình, trái lại thường đeo trang sức, chỉ cần nói trang sức cũng đã có trăm loại, cái đó còn không thể so sánh cùng ngũ công chúa, ngũ công chúa tựa như phong tao chim công, trang sức, vòng ngọc, khuyên tai cần một khổ phòng mới có thể chứa hết, cùng xa cực xỉ, phỏng chừng đến bây giờ con số xa hoa lãng phí của ngũ công chúa cũng không dưới mười vạn. Cùng ngũ công chúa so sánh thì tam công chúa quả thực sẽ không giống như công chúa, rất giống khổ hạnh tăng, dưới ảnh hưởng của hai người, nàng dĩ nhiên không bị dạy hư cũng đã rất tốt rồi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị yêu những thứ này, sợ này lại tiếp tục ghé vào bên giường, nên từ dưới giường lấy ra một cái hộp lớn, bên trong chứa mười cây trâm, những thứ này đều là nàng tuyển chọn, cảm thấy thích mới lưu lại.

Đồ Cửu Mị mở hộp, đôi mắt cũng sắp rớt ra, nàng lau mắt một chút, vẫn luôn cảm thấy bản thân đang nằm mơ, lớn như vậy nàng còn chưa gặp qua nhiều thứ tinh xảo thế này, cho dù là những phu nhân khác trên đầu cũng cài trâm, nhưng không đẹp như những cây trâm này.

Đồ Cửu Mị sờ cái này, sờ cái kia, đều cảm thấy vô cùng thích, làm sao bây giờ, nàng đột nhiên rất muốn chải đầu cho phu nhân, sau đó cài lên cho phu nhân, nàng rất ít nhìn thấy phu nhân mang những trang sức này, nàng cảm thấy phu nhân vốn dĩ quý khí mang những thứ này hẳn là sẽ càng cao quý, nhiều hấp dẫn, Đồ Cửu Mị cảm thấy trong lòng ngứa ngáy, muốn nhìn thấy ngay.

“Phu nhân, chúng ta rời giường đi, ta chải đầu cho người, đeo những thứ này cho người, nhất định sẽ rất đẹp.” Đồ Cửu Mị nghĩ thôi đã thấy say lòng.

“Người không muốn đeo sao?” Lý Trì Nguyệt có chút ngoài ý muốn.

“Muốn, nhưng ta càng muốn trang điểm cho phu nhân, nhìn phu nhân xinh đẹp thì ta đã cảm thấy hài lòng rồi.” Lúc nhỏ, nàng liền thích trang điểm uội muội, đem muội muội trang phục phiêu lương xinh đẹp, nhìn thấy trong lòng liền vui vẻ, lúc này nàng cũng là mang tâm tình tương tự, muốn đem phu nhân trang phục đến xinh đẹp.

“Đồ ngốc!” Lý Trì Nguyệt mỉm cười mắng nàng.

“Phu nhân, chờ rời giường, ta thay người chải đầu, thay người đeo lên, được không?” Đồ Cửu Mị hiện tại đã nghĩ trang điểm cho phu nhân.

“Tùy người.” Lý Trì Nguyệt không thêm để ý.

Sau khi rời giường, Đồ Cửu Mị liền vội vã trang điểm trang phục cho phu nhân, nàng chờ đợi muốn nhìn dáng vẻ xinh đẹp của phu nhân.

An Nhi vào nhà liền thấy Mị phu nhân chải đầu cho quận chúa, Mị phu nhân dáng vẻ chăm chú bảo bối, quận chúa lẳng lặng để nàng chăm sóc dáng vẻ diễm tĩnh, giống như phu thê ân ái rất nhiều năm, khiến An Nhi không đành lòng quấy rầy, liền yên lặng đóng cửa lại, lui ra.

Sau đó, Lý Trì Nguyệt tuy rằng vẫn không đồng ý Đồ Cửu Mị ngủ lại nhưng vẫn luôn ngầm đồng ý Đồ Cửu Mị sớm sớm chạy đến phòng nàng, thuận tiện bồi nàng ngủ thêm một chút, ban ngày liền dính cùng một chỗ, chỉ là năm ba ngày phu nhân lại dành ra một ngày vào điều hương thất điều hương, ở trong đó đến chính Ngọ.

Những ngày đó, trong bình thần lộ ra một cổ ngọt ngào nhỏ nhỏ, nháy mắt lại qua một tháng, bụng Đồ Cửu Mị càng lớn hơn, khiến Lý Trì Nguyệt nhìn vào càng phát ra kinh hãi. Cuối cùng, nàng kiên quyết để Đồ Cửu Mị ở lại trong phòng của nàng, nhưng nàng vẫn không cho Đồ Cửu Mị ngủ cùng giường, cái này ngược lại không phải mượn cớ, nàng thật sự sợ bản thân trong lúc ngủ mơ đá phải bụng Đồ Cửu Mị, vì vậy liền khiến An Nhi đặt thêm một cái giường trong phòng mình.

Đồ Cửu Mị hoàn toàn thỏa mãn, ngày đầu tiên ở lại trong phòng phu nhân nàng hưng phấn không ngủ được, quán quít lấy phu nhân nói chuyện, nói đến nửa đêm cuối cùng Lý Trì Nguyệt nổi giận, nộ xích một phen nàng mới bằng lòng hảo hảo đi ngủ. Mặc dù ở trong phòng của phu nhân, nhưng nàng vẫn không chịu yên phận, sáng sớm vừa tỉnh liền bò dậy, xuống giường, bò lên trên giường của phu nhân, nhấc chân của phu nhân lên, sau đó nằm vào trong chân, như vậy nhiều lần Lý Trì Nguyệt từ bắt đầu tức giận, đến sau đó cũng dần dần quen, cuối cùng mặc kệ.

Thời gian này thất phu nhân cũng mặt ủ mày chau, chỉ cảm thấy vô cùng buồn chán, làm gì cũng thiếu một ít hăng hái, hơn nữa số lần nhớ đến nha đầu kia cũng không tự giác trở nên nhiều hơn. Thôi Loan Thúy chỉ cảm thấy chuyện này cũng quá kỳ lạ, nàng cùng Lục Sa tổng cộng không ở chung bao lâu, có cần tưởng niệm nha đầu kia như vậy sao, nhất định là hồ thẹn, sợ nàng ở bên ngoài trải qua không tốt, hơn nữa có thể bởi vì bị nàng cự tuyệt nên mới quan tâm như vậy, dù sao những thứ không chiếm được luôn sẽ quan tâm đến, Thôi Loan Thúy cũng chỉ có thể làm giải thích như vậy. Thôi Loan Thúy tuy rằng trong lòng tưởng niệm Lục Sa nhưng cũng kéo không xuống mặt mũi đi tìm Trương má má hỏi thăm.

72. Chương 71

Càng tiếp cận ngày lâm bồn, Đồ Cửu Mị lại càng lo lắng cùng sợ hãi, thật ra người lo lắng đâu chỉ có Đồ Cửu Mị, mà ngay cả Lý Trì Nguyệt đều có một chút lo lắng, có chút đứng ngồi không yên.

“Bụng người còn đau không, nếu đau thì nói ra ta sai người truyền Triệu đại phu đến.” Lý Trì Nguyệt từ hôm qua Đồ Cửu Mị nói bụng có chút đau, cứ cách mỗi hai canh giờ đều phải hỏi một lần, hơn nữa còn bảo nhũ mẫu của nàng Vương ma ma tùy thời ở ngoài nhà đợi mệnh, nàng không có kinh nghiệm chăm sóc thai phụ sắp sinh, cho nên có chút khẩn trương.

Đồ Cửu Mị lắc đầu, hôm qua đau nhức một chút hôm nay lại không đau nữa.

“Không được, hay là ta gọi ma ma đến đi.” Lý Trì Nguyệt gọi Vương ma ma vào.

“Bụng lại không đau, hay là đừng gọi.” Đồ Cửu Mị bắt lấy tay áo Lý Trì Nguyệt, không có việc gì lại luôn kêu to gọi nhỏ Vương ma ma, nàng rất xấu hổ, vạn nhất Vương ma ma cảm thấy nàng cùng phu nhân chuyện bé xé ra to thì làm sao bây giờ, tuy rằng trong lòng nàng cũng bất an, nhưng có phu nhân bên cạnh, trong lòng nàng yên ổn rất nhiều, nàng nghĩ phu nhân chắc chắn sẽ bảo vệ nàng chu toàn.

“Hay là để nàng vào phòng, trong lòng ta luôn có vài phần lo lắng.” Lý Trì Nguyệt nói, chưa thấy Đồ Cửu Mị an toàn hạ sinh hài tử trong lòng nàng không yên.

“Người nhìn xem Mị phu nhân, có phải hay không sắp sinh rồi.” Lý Trì Nguyệt nói với Vương ma ma.

Thật ra Vương ma ma nhiều lần bị gọi đến, cũng bị Lý Trì Nguyệt khiến cho có chút tinh thần mệt mỏi, cũng không phải quận chúa sinh quận chúa khẩn trương như vậy làm gì? Nàng nhìn quận chúa lớn lên, ngoại trừ trước khi Vương phi bệnh qua đời, vẫn chưa bao giờ thấy quận chúa khẩn trương như vậy.

“Mị phu nhân hiện tại bụng khó chịu sao?” Vương ma ma hỏi.

Đồ Cửu Mị lắc đầu.

“Quận chúa, người cũng đừng quá lo lắng, thời gian Mị phu nhân đau nhức phải có quy luật, thấy máu hoặc là vỡ nước mới thật sự sắp sinh, hiện tại thỉnh thoảng đau bụng, chỉ là hài tử trong bụng cùng nàng đùa giỡn đây!” Vương ma ma an ủi tiểu quận chúa nhà mình.

“Sinh hài tử thật đúng là đáng ghét.” Lý Trì Nguyệt khê nhứ mày nói, sớm biết vậy thì đã không để Đồ Cửu Mị sinh rồi.

“Tất cả mọi người đều là như vậy tới được, sinh hạ thì tốt rồi.” Vương ma ma mỉm cười.

“Ma ma ở lại trong phòng đi, ma ma rất cuộc là người từng trải, vẫn luôn biết cách ứng đối.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy hay là để ma ma ở trong phòng sẽ tốt hơn.

“Vâng.” Vương ma ma liền ở trong phòng đợi.

Thời gian chờ sinh hài tử luôn dài đằng vật, mấy người hai mặt nhìn nhau, cảm thấy thời gian càng phát trôi qua một cách gian nan.

“Phu nhân, người đánh đàn cho ta nghe có được không?” Đồ Cửu Mị vẫn là chịu không nổi chờ đợi khô khan như vậy, liền hướng Lý Trì Nguyệt làm nũng.

“Cũng tốt.” Lý Trì Nguyệt suy nghĩ một chút liền đến cạnh đàn cổ, khảy huyền cầm, tấu khúc.

Phu nhân đánh đàn dáng vẻ thật là đẹp, còn nàng thể nào cũng học không xong, Đồ Cửu Mị nhìn Lý Trì Nguyệt đánh đàn lại hoa mắt ngây dại.

Wương ma ma mặt không đổi sắc, hai người trước mắt quan hệ bất thường trong biệt viện của quận chúa đã không phải chuyện bí mật gì nữa, lần này càng chứng thực quận chúa cùng Mị phu nhân có tư tình, nhìn dáng vẻ Mị phu nhân nhìn phu nhân chuyên chú cùng nóng rực, lại nhìn quận chúa thỉnh thoảng ngẩng đầu

nhìn Mị phu nhân ánh mắt cũng là thần kỳ ôn nhu, đầu còn có thanh lãnh cùng bất cận nhân tình bình thường, nói là liếc mắt đưa tình cũng không quá đáng.

Trong lúc đánh đàn Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đột nhiên nhú mày, liền ngừng lại, tiếng đàn im bật.

“Bụng lại đau?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Ân.” Đồ Cửu Mị gật đầu, cảm giác co rút rồi lại co rút, rất khó chịu.

“Khó chịu như thế nào? Có phải hay không hơi đau quặng, một hồi khó chịu một hồi lại không khó chịu, sau đó lại bắt đầu, như vậy nhiều lần.” Vương ma ma hỏi.

Đồ Cửu Mị cẩn thận tỉ mỉ thể hội một chút, quả nhiên là như vậy.

“Xem ra thực sự sắp sinh rồi.” Vương ma ma sắc mặt hơi ngưng trọng nói.

“Vậy lập tức gọi Triệu đại phu đến, cho người lập tức đi chuẩn bị.” Lý Trì Nguyệt lập tức đứng lên, trong lòng càng bất ổn.

“Không vội, kiểu đau như vậy có người phải đau đến hai ba ngày mới sinh, ít nhất cũng phải mấy canh giờ, đến phía sau càng phát ra đau nhức, thấy máu hoặc vỡ nước mới là thật.” Vương ma ma rất có kinh nghiệm nhiều lời nói, nàng cũng sinh qua vài lần, sữa nhiều mới có thể làm nhũ mẫu cho quận chúa.

Đồ Cửu Mị hiện tại đau đến khó chịu, vừa nghĩ đến lát nữa còn đau hơn, liền cảm thấy e ngại.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy, cũng nhú mày, sinh hài tử đúng là dày vò, nhìn thấy Đồ Cửu Mị có chút sợ hãi nàng liền chủ động cầm dích dích Đồ Cửu Mị, không nghĩ đến lòng bàn tay Đồ Cửu Mị luôn nóng lúc này lại có chút lạnh, trái lại lòng bàn tay nàng luôn lạnh hôm nay lại nóng.

” Có ta cùng ngươi, không phải sợ.” Lý Trì Nguyệt nắm chặt tay Đồ Cửu Mị, an ủi nói.

Đồ Cửu Mị cũng gắt gao nắm lấy tay Lý Trì Nguyệt, nghĩ, cũng may có phu nhân, nếu không nàng không biết bản thân nên làm cái gì bây giờ.

Theo thời gian trôi qua, sắc trời sụp tối, bụng Đồ Cửu Mị càng phát ra khó chịu, nắm lấy tay của phu nhân càng ngày càng chặt.

“Mị phu nhân, ăn một chút gì, buổi tối mới có thể lực sinh hài tử.” Vương ma ma sai phòng bếp chuẩn bị đều là đồ bổ.

Đồ Cửu Mị lắc đầu, nàng đau bụng đến khó chịu, thực sự không có khẩu vị.

“Quận chúa, cho dù không khẩu vị cũng phải để Mị phu nhân ăn một ít mới tốt, nếu không không có thể lực, phải hiểu được sinh hài tử vô cùng tốn sức, có một số người nếu như không đủ thể lực sinh không được sẽ gặp nguy hiểm.” Vương ma ma nói với Lý Trì Nguyệt nói đến nguy hiểm khi sinh hài tử, nữ nhân sinh hài tử đều là từ chỗ diêm vương chạy về.

“Cửu Mị, ngươi ăn một ít đi, nghe lời.” Lý Trì Nguyệt liền dỗ dành Đồ Cửu Mị ăn chút gì đó.

Đồ Cửu Mị vẫn là lắc đầu, nàng cảm thấy đáng về phu nhân dỗ dành nàng quả thật ôn nhu, phu nhân vẫn chưa bao giờ ôn nhu như vậy nói chuyện qua, nên liền muốn cho phu nhân dỗ dành nhiều một chút, dời đi lực chú ý, bụng cũng sẽ không khó chịu như trước nữa.

“Ta đây dứt ngươi ăn, được không?” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đau đến trên người đổ mồ hôi lạnh, có chút đau lòng, nói.

Đồ Cửu Mị lúc này mới khẽ gật đầu, ăn một chút nhưng chung quy vì đau bụng ăn không được ba phần bình thường.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị thật sự là ăn không nổi nữa, cũng không ép, liền cho người dọn xuống, trái lại là Lý Trì Nguyệt cũng ăn không vô, cuối cùng bữa tối một ngụm cũng không ăn.

“Phu nhân, bụng đau quá ta không muốn sinh nữa.....” Đồ Cửu Mị nói, nước mắt ào ào rơi xuống, nàng chưa bao giờ đau như vậy, đau đến khó có thể chịu nổi.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị đau đớn khó nhịn như vậy, vô cùng đau lòng, rồi lại bất lực, cảm giác thực sự vô cùng không xong.

“Hảo, không sinh thì không sinh, đừng khóc, lại khóc sẽ rất xấu.” Lý Trì Nguyệt cực kỳ ôn nhu an ủi.

“Mị phu nhân, hiện tại không thể khóc, khóc cũng tiêu hoa thể lực, chờ lát nữa không đủ thể lực để sinh, người lại càng thêm khó qua.” Vương ma ma lại nhắc nhở.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy rất ủy khuất, khóc cũng không được khóc, người ta thực sự đau mà, đau đến càng gắt gao nắm lấy tay phu nhân, khiến Lý Trì Nguyệt cũng cảm thấy có chút đau nhức, có thể thấy được Đồ Cửu Mị quả thật đau nhức vô cùng, thì ra sinh hài tử lại dày vò như vậy, nàng không thể sinh nghĩ đến cùng cũng là chuyện may mắn.

“Giữa hai chân dường như chảy ra thứ gì đó.....” Đồ Cửu Mị ngửi khí nhọc nhọc, lúc này đau đến ngay cả cảm thấy thẹn đều không quản nữa.

Vương ma ma vừa nhìn, nhìn thấy máu, lập tức cho người gọi Triệu đại phu, nước nóng sớm đã chuẩn bị tốt, Triệu đại phu rất nhanh đã đến.

” Quận chúa, người ra ngoài trước đi.” Vương ma ma nói với Lý Trì Nguyệt, quận chúa là cô nương chưa trải nhân sự nhìn Mị phu nhân sinh hài tử thực sự không tốt, hơn nữa hình ảnh kia thực sự cũng không đẹp mắt.

“Ta bồi nàng.” Lý Trì Nguyệt kiên quyết cự tuyệt.

“Phu nhân, người ở bên ngoài chờ, chờ một chút thì tốt rồi.” Đồ Cửu Mị trong lòng vô cùng luyến tiếc phu nhân nhưng nàng cũng hiểu được sinh hài tử rất khó coi, không muốn để phu nhân nhìn thấy.

“Đúng vậy, quận chúa ở bên ngoài cũng dễ chiếu ứng.” Vương ma ma vẫn luôn cảm thấy mí mắt thẳng nhảy, trong lòng cũng không kiên định, nhìn thấy bụng lớn đến kinh người của Mị phu nhân, trong lòng giật mình, không xong, Mị phu nhân không phải là thai quá to chứ, nhưng Triệu đại phu nói, nước ối nhiều thai nhi cũng lớn, không thể nói chính xác.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy hai người đều đã nói như vậy, cũng sợ bản thân thêm phiền, nên ở ngay bên ngoài chờ đợi.

Tin tức Mị phu nhân sắp sinh lập tức truyền khắp Hầu phủ, Hầu phủ đèn đuốc sáng trưng, Hạng Huy cùng lão phu nhân cũng đều chạy tới biệt viện của phu nhân bên này, lúc đến Đồ Cửu Mị sớm đã ở bên trong sinh rồi.

Hạng Huy muốn hỏi Lý Trì Nguyệt, nhưng Lý Trì Nguyệt mặc kệ hấn, Hạng Huy tự tìm mất mặt chỉ có thể hỏi Lục Đào.

Bên trong truyền ra tiếng gào khóc tê tâm liệt phế, khiến Lý Trì Nguyệt nghe đến trong lòng run sợ, mỗi một tiếng đều xiết lấy lòng nàng, khiến nàng đứng ngồi không yên đi tới đi lui ở bên ngoài. Lý Trì Nguyệt không biết, nữ nhân sinh hài tử rất cuộc cần bao lâu thời gian, chỉ cảm thấy Đồ Cửu Mị đã ở bên trong rất lâu rồi, chỉ thấy bọn nha hoàn tiến tiến xuất xuất bừng nước nóng, nhưng không gặp người ra báo hỉ, càng phát ra lo lắng.

Đại khái qua gần hai canh giờ, tiếng gào khóc của Đồ Cửu Mị đều yếu đi, Vương ma ma sắc mặt ngưng trọng đi ra.

“Cửu Mị sinh rồi?” Lý Trì Nguyệt vọt đến, khẩn trương hỏi.

Vương ma ma lắc đầu, tình huống bên trong rất không lạc quan.

“Phu nhân phải chuẩn bị tâm lý, thai của Mị phu nhân quá lớn, sinh không được, Mị phu nhân cho dù thể lực so với người bình thường tốt hơn nhưng cũng sắp chống đỡ không được nữa.” Chỉ trách Mị phu nhân ở trong phủ ăn quá ngon, không thấy Mị phu nhân béo ra, thì ra thịt đó đều đắp lên người thai nhi rồi, thai nhi chỉ ít ngoài tám cân, người bình thường đều sinh không ra thai nhi lớn như vậy, tình huống này xấu đến không thể xấu hơn.

“Vậy thì phải làm thế nào?” Lý Trì Nguyệt vô cùng sợ hãi hỏi, nàng chỉ cảm thấy trong lòng dày vò giống như lúc biết mẫu phi bệnh nặng, nhưng lại cảm giác bất lực.

“Ta đi vào xem thử.” Vương ma ma sắc mặt vẫn vô cùng ngưng trọng.

“Ta cũng vào.” Lý Trì Nguyệt không biết bản thân có thể làm cái gì, chỉ hy vọng có thể bồi bên cạnh Đồ Cửu Mị,

“Phu nhân hay là ở bên ngoài đợi lát nữa đi.” Vương ma ma ngữ khí nghiêm khắc, bên trong đã thủ hoảng cực loạn, thêm quận chúa sẽ đại loạn.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Vương ma ma nghiêm túc, ngữ khí nghiêm khắc, cũng biết bản thân đi vào đại khái chỉ thêm phiền.

Sau khi Vương ma ma đi vào, trong lòng Lý Trì Nguyệt vẫn căng thẳng.

Đại khái qua một chung thời gian, Vương ma ma lại đi ra.

“Bên trong thế nào?” Lý Trì Nguyệt cùng Hạng Huy trầm miệng một lời hỏi.

“Triệu đại phu nói, chuẩn bị tâm lý cho tình huống xấu nhất, bên trong khả năng chỉ có thể bảo trụ một, giữ mẫu hay giữ tử?” Vương ma ma đem lời của Triệu đại phu nói ra.

“Giữ mẫu!” Đây là giọng nói không hề do dự của Lý Trì Nguyệt.

“Giữ tử!” Đây là giọng nói không hề do dự của Hạng Huy cùng lão phu nhân, vui đùa cái gì, một thiếp thất có dù có xinh đẹp hơn cũng kém một đứa con nói dối, thế nhân từ trước đều đặt kết tục hương hỏa lên đầu.

“Giữ lại mẹ, nói cho Triệu đại phu, Đồ Cửu Mị nếu có sơ xuất hẳn cũng đừng nghĩ còn sống ra khỏi Hầu phủ.” Lý Trì Nguyệt thần sắc băng lãnh nói.

“Lý Trì Nguyệt, người điên rồi sao, đương nhiên là giữ lại con, đó là hương hỏa duy nhất của Hạng phủ.” Hạng Huy hướng Lý Trì Nguyệt kêu gào.

Lý Trì Nguyệt không để ý đến hắn, chỉ là bảo Vương ma ma lập tức đi vào đem mệnh lệnh của nàng chuyển cáo Triệu đại phu.

“Lý Trì Nguyệt, cho dù người quý vì quận chúa, cũng không thể quyết định như vậy, đó là huyết mạch duy nhất hiện nay của Hạng phủ, cho dù đến Hoàng Thượng bên kia ngài cũng để ý đến.” Lão phu nhân cũng lớn tiếng nói, không tiếc cầm Hoàng Thượng ra áp chế nàng.

“Vậy các người đến lúc đó cùng Hoàng Thượng lý luận đi thôi!” Lý Trì Nguyệt cười nhạt nói.

“Người!” Hạng Huy cùng lão phu nhân chỉ vào Lý Trì Nguyệt, vô cùng phẫn nộ, biết Lý Trì Nguyệt ở đây nói không thông, muốn xông vào phòng sinh, lại bị thị vệ trong viện Lý Trì Nguyệt ngăn cản.

“Tiễn Hầu gia cùng lão phu nhân trở lại nghỉ ngơi!” Lý Trì Nguyệt nhìn hai người trước mặt liền chán ghét, sai thị vệ áp giải bọn họ rời khỏi.

“Lý Trì Nguyệt, người không thể làm xằng làm bậy, đến lúc đó ta nhất định phải ở trước mặt hoàng thượng cáo người...” Hạng Huy hướng Lý Trì Nguyệt ra rống.

Lý Trì Nguyệt cũng bất chấp cái khác liền vào phòng, Vương ma ma nhìn thấy quận chúa cũng đã vào, cũng không nói gì nữa.

Lý Trì Nguyệt chỉ thấy Đồ Cửu Mị tóc đều bị mồ hôi dính ướt, chạt vật bất kham, sắc mặt tái nhợt, trong miệng ngậm nhân sâm, nắm chặt lấy mép giường, gân xanh trên tay nổi lên, Lý Trì Nguyệt nhìn thấy vô cùng đau lòng, nữ nhân yếu ớt này đại khái cho đến bây giờ chưa từng chịu qua khổ như vậy.

Đồ Cửu Mị thấy phu nhân tiến đến, càng phát ra ủy khuất, nước mắt trượt xuống, nàng chưa từng đau như vậy, đau đến muốn chết.

«Đau quá....» Đồ Cửu Mị hướng Lý Trì Nguyệt tố khổ.

“Ta biết, sau này sẽ không sinh nữa.” Lý Trì Nguyệt hướng Đồ Cửu Mị vừa cười vừa nói, cũng nắm lấy tay Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân..... Ta cũng nghe Triệu đại phu cùng ma ma nói rồi... Người giữ lại hài tử đi..... Ta không muốn người khó xử....” Nói cho cùng phu nhân lưu ý hài tử nhiều hơn lưu ý nàng, nàng có thể sinh hài tử cho phu nhân cũng tốt, tuy rằng nàng cũng sợ chết.

“Không khó xử, hài tử nào có tốt như Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị trên người có mị hương, tuy rằng ngu ngốc một chút, nhưng trêu đùa rất vui, không phải ta còn muốn dạy người làm việc nữ nữ sao?” Lý Trì Nguyệt xuất ra khăn tay thay Đồ Cửu Mị chà lau mồ hôi trên mặt, cũng không lưu ý lúc nói lời này còn có ngoại nhân.

“Có thật không?” Đồ Cửu Mị nghe vậy trong lòng liền có một chút hài lòng, tinh thần cũng khá lên không ít.

“Ta không gạt người.” Lý Trì Nguyệt gật đầu nói.

“Mị phu nhân tiếp tục ra sức, biết đâu có thể sinh hạ hài tử.” Triệu đại phu cũng bắt chập nghe được chuyện riêng trong Hầu phủ, chỉ thấy tinh thần của Mị phu nhân lại tốt rồi, chỉ cảm thấy phu nhân so với nhân sâm ngàn năm còn hữu dụng hơn.

“Chờ người sinh hạ hài tử, ngày sau ta xuất môn, cũng dẫn người theo, hiện tại cố sức hạ sinh hài tử...”. Lý Trì Nguyệt nói bên tai Đồ Cửu Mị.

“Thực sự?” Đồ Cửu Mị có chút kích động, cũng không quan tâm đau đớn nữa.

Triệu đại phu nhìn thấy đầu lộ ra rồi, đại hỉ, liền hướng Lý Trì Nguyệt ra hiệu, ý bảo nàng nói nhiều một chút những lời Đồ Cửu Mị thích nghe.

“Thực sự, ngày sau, người làm gì, ta cũng không phạt người....” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy tình huống này, chỉ có thể bắt đầu nói những lời Đồ Cửu Mị thích nghe.

“Hôn.... Phu nhân thì sao?” Đồ Cửu Mị tâm tình càng phát ra kích động, nàng nhất định phải đem hài tử sinh hạ, nàng có thể đối với phu nhân muốn làm gì thì làm rồi, vì vậy rất có động lực mà ra sức, tuy rằng vẫn đau đến tê tâm liệt phế.

“Cũng có thể.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, trong lòng lại thầm nghĩ, Đồ Cửu Mị ngay cả lúc này cũng có sắc tâm, nha đầu này phải có bao nhiêu sắc a, bất quá nhìn thấy Đồ Cửu Mị tinh thần cùng khí sắc tốt lên không ít, trong lòng nàng cũng có chút buông lỏng.

Triệu đại phu vừa thấy đầu thai nhĩ đi ra, đại hỉ.

“Đầu ra rồi, lại dùng thêm một chút lực nữa là được.” Triệu đại phu ngữ khí mừng rỡ.

“Cửu Mị, lại dùng thêm chút sức.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy đầu thai nhĩ quả thật đi ra, liền hướng Đồ Cửu Mị cổ vũ.

Thật ra Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân một chút khí lực đều xuất không ra, nhưng vì ngày sau tốt đẹp, Đồ Cửu Mị quật khởi ý chí, xuất hết sức lực.

“Rốt cục ra rồi...” Vương ma ma đại hỉ.

Thần trí của Đồ Cửu Mị thật ra vô cùng mơ hồ rồi, sau khi nghe một câu như vậy ý chí tiêu tan, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy hài tử rốt cục ra đời, căng thẳng trong lòng cũng buông xuống, lúc này mới phát hiện tay nàng đều bị Đồ Cửu Mị trảo đến có chút ửng xanh, hơn nữa thân thể cũng có chút hư thoát.

73. Chương 72

Chúc mừng quận chúa, là nam hài, chừng tám cân, thực sự là một diêm cát tường, thoát nhìn cũng rất dễ tính.” Vương ma ma đem hài tử ôm đến cho Lý Trì Nguyệt nhìn, gặp qua không ít trẻ sơ sinh nhưng vẫn chưa thấy qua phì đơ đơ như vậy, da vẻ dĩ nhiên không nhăn nhoe, mi thanh mục tú, tướng mạo giống như mẫu thân, ngày sau nhất định cũng tuần tú, chọc người triu mến, chí ít Vương ma ma hiện tại yêu thích không buông tay.

Lý Trì Nguyệt cũng ôm đến, chỉ là nhìn một chút, vừa nhìn liền cảm thấy giống Đồ Cửu Mị, con giống mẹ nhiều hơn quả nhiên không sai, tiểu tử này mặt tròn nộn nộn, trái lại nhìn rất dễ gần, ngoại trừ sau khi bị ma ma đánh mấy cái mà khóc lớn thì không ồn ào khóc nháo, trái lại rất hiểu chuyện, bắt quá béo tiểu tử này hiện tại ngược lại thoải mái ngủ, vừa rồi đem mẫu thân hấn lặn qua lặn lại không chịu nổi. Lý Trì Nguyệt vươn tay nhẹ nhàng nhéo một chút gương mặt của tiểu tử béo, phì nộn, giống như một con heo nhỏ.

“Quận chúa muốn ôm sao?” Vương ma ma hỏi, nàng cảm thấy tiểu tử khiến người yêu thích như vậy, đại khái ai cũng muốn ôm một phen.

Lý Trì Nguyệt lắc đầu, mấy ngày nay bởi vì tinh thần khẩn trương cùng Đồ Cửu Mị trôi qua rất bất an, đêm nay tinh thần càng buộc chặt lại công thêm không ăn không uống, sau khi tinh thần thư giãn xuống thân thể cũng hư thoát vô lực.

“Người cho người chuẩn bị nước nóng, ta thanh lý thân thể cho Mị phu nhân.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy khuôn mặt Đồ Cửu Mị như trước tái nhợt, nhẹ giọng nói.

“Việc này để Lục Đào đến làm là tốt rồi, quận chúa tối nay cũng rất mệt mỏi, hay là về nghỉ ngơi trước đi.” Vương ma ma từ nhỏ chăm sóc Lý Trì Nguyệt lớn lên, biết quận chúa tuy rằng mấy năm nay thể chất so với trước đây tốt hơn không ít nhưng trước đây chiếu cố quận chúa ốm yếu hình thành bóng ma trong lòng nàng, đối với thân thể của quận chúa nhà mình mười phần quan tâm. Lúc quận chúa ra đời, chỉ nặng trên dưới ba cân, giống như tiểu miêu vậy, vẫn có rất nhiều nếp nhăn, thật là xấu xí, lại càng khó nuôi, khóc lóc không ngừng, khiến mấy ma ma hầu hạ đều bị hành hạ. Không giống tiểu tử trong tay, vừa nhìn đã biết là dễ nuôi, sẽ không hành hạ người khác, Vương ma ma nhìn tiểu tử béo tròn trong tay càng xem càng thích, chưa từng thấy tiểu tử tuần tú như vậy, ngày sau phải mê chết bao nhiêu thiếu nữ đây!

“Không ngại.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Lục Đào lập tức bưng nước nóng tiến đến., khiến Lục Đào vận khăn mặt đưa cho nàng, sau đó cẩn cẩn dục dục thay Đồ Cửu Mị chà lau mồ hôi dính ướt trên gương mặt.

Vương ma ma hướng Lục Đào ra hiệu, ý bảo nàng giúp quận chúa, Lục Đào được mệnh lệnh cũng lập tức dùng khăn mặt chà lau thân thể cùng hạ thân cho Mị phu nhân.

Lý Trì Nguyệt vốn định vốn gầy yếu, hơn nữa rất ít khi chiếu cố người khác, động tác cũng không thạo, không thể so với Lục Đào giỏi giang thành thực, nàng chỉ lau khuôn mặt cùng cổ, Lục Đào thì đã lau xong thân thể cùng hạ thân.

Lý Trì Nguyệt xác định thân thể Đồ Cửu Mị thanh lý sạch sẽ, trời cũng đã sáng, Lý Trì Nguyệt liền cho tất cả hạ nhân đều rời khỏi phòng nàng, thân thể nàng cũng vô cùng mệt mỏi, nàng nhắc tấm chăn nằm xuống bên cạnh Đồ Cửu Mị cùng nhau ngủ, vừa nằm xuống đã ngủ rất trầm, hai người đều ngủ gần mười hai canh giờ mới tỉnh.

Đồ Cửu Mị tỉnh lại trước, thấy phu nhân đang ngủ bên cạnh, trong lòng có cảm giác thỏa mãn trước nay chưa từng có, sau khi đem qua nàng liền biết bản thân trong lòng phu nhân so với hài tử trọng yếu hơn, phu nhân đối đãi tốt với nàng không đơn giản là bởi vì hài tử, phu nhân thật sự tốt với nàng, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị cười đến vô cùng hài lòng. Nàng đưa tay sờ khuôn mặt phu nhân ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt thanh nhả trơn bóng, chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên cảm giác thỏa mãn không biết từ đâu đến, nàng cảm thấy bản thân càng lúc càng thích phu nhân, thích đến hận không thể đem phu nhân khảm vào trong thân thể mình. Không sai, trải qua đêm qua, nàng hiểu được nàng chính là thích phu nhân, vô cùng thích, chưa từng có người nào có thể khiến nàng thích như vậy.

Lúc Lý Trì Nguyệt bị Đồ Cửu Mị sờ khuôn mặt liền tỉnh, nhưng nàng cũng không lập tức mở mắt, thẳng đến Đồ Cửu Mị quấy rầy không chỉ dừng ở phạm vi khuôn mặt của nàng, nàng cảm giác được Đồ Cửu Mị

đem đầu ngón tay dờn đến trên môi nàng, lúc này mới mở mắt.

“Phu nhân tỉnh?” Đồ Cửu Mị hướng Lý Trì Nguyệt cười đến mị ý lan tràn.

“Có người vẫn luôn quấy rầy ta, ta há có thể ngủ được?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày nói.

“Người ta thích phu nhân mà.” Đồ Cửu Mị đỏ mặt nói, nàng vẫn luôn cảm thấy từ thích này sau khi nói ra cảm giác có chút bất đồng.

“Thích? Thích như thế nào?” Trong mắt Lý Trì Nguyệt mang theo mỉm cười hỏi.

“Thích đến thời thời khắc khắc đều muốn cùng phu nhân một chỗ, muốn thân cận phu nhân, muốn cùng phu nhân làm.....” Chuyện thân mật, vài chữ sau đó Đồ Cửu Mị thế nào cũng nói không ra miệng, chỉ cảm thấy rất xấu hổ, bất quá lúc này trong quan niệm của nàng thân mật bất quá chỉ là hôn môi, sờ ngực mà thôi.

“Làm gì?” Lý Trì Nguyệt biết rõ cố hỏi, nha đầu này còn biết xấu hổ sao, nàng còn tưởng rằng nha đầu này sắc đảm lớn đến kinh người.

“Phu nhân còn nhớ lời tối qua đã nói cùng Cửu Mị không, những chuyện đó đều chắc chắn?” Đồ Cửu Mị không đợi phu nhân vặn hỏi liền nhắc lại.

“Vây cũng không phải toàn bộ đều chắc chắn, đó là sợ người khó sinh, dưới tình thế cấp bách lung tung đáp ứng, không coi là thật.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy không thể nhận hết toàn bộ, nếu không thì ngày nha đầu này bò lên đầu nàng sắp đến rồi.

“Phu nhân không thể ra nói lời mà không giữ lời, đây không phải hành vi của người quân tử!” Đồ Cửu Mị giận dỗi bĩu môi.

“Nói cho cùng ta cũng không phải quân tử, ta là tiểu nữ tử.” Lý Trì Nguyệt khó có được cũng chơi xấu, phải biết rằng Lý Trì Nguyệt trước kia không phải người thất tín, nhưng tất cả đều nhận hết thì làm sao được, cho nên Lý Trì Nguyệt liền nghĩ mặt dày một lần, nói cho cùng nàng cho đến bây giờ chưa từng chơi xấu qua, ngẫm lại cũng chơi rất vui.

“Vây cũng không thể gạt người, gạt người là tiểu cẩu.” Đồ Cửu Mị nóng nảy rồi, phu nhân hứa dạy nàng chuyện nữ nữ, còn hứa dẫn nàng xuất môn, hứa nàng làm gì cũng không phạt, mọi thứ đối với Đồ Cửu Mị mà nói đều rất trọng yếu, Đồ Cửu Mị cũng không thể mở to mắt nhìn thịt béo đến miệng lại tuột mất.

“Người không muốn nhìn nhi tử người sinh một chút sao?” Lý Trì Nguyệt tự biết đuối lý, liền nghĩ dờn đi lực chú ý của Đồ Cửu Mị, nha đầu này đại khái còn có thể nổi giận, tỉnh lại đến bây giờ chưa từng cảm thấy thứ trong bụng đã không còn sao.

“Nhi tử?” Đồ Cửu Mị kinh ngạc hô lên, sau đó lập tức sờ bụng mình, quả nhiên bụng nhỏ lại không ít, sinh chính là nam hài sao? Vừa rồi nàng tỉnh lại, trong mắt là phu nhân, trong lòng cũng đều là phu nhân, thật đúng là đem hài tử trong bụng quên mất, nghĩ đến Đồ Cửu Mị cũng cảm thấy dường như bản thân không phải một mẫu thân tốt, ăiz, thật đúng là làm mẫu thân rồi, cảm giác thật là quái dị.

Lý Trì Nguyệt gật đầu, nha đầu này quả nhiên đã quên hài tử trong bụng, trong lòng đều là nàng, rốt cuộc có tính là chuyện tốt không đây?

“Nhi tử không phải nữ nhi?” Đồ Cửu Mị ngữ khí có chút mất mát, nàng thích nữ nhi, nàng còn muốn sinh một nữ nhi giống như phu nhân đây!

Lý Trì Nguyệt liền cho người ôm hài tử đến cho Đồ Cửu Mị xem.

Đồ Cửu Mị nhìn nãi oa trong tay Vương ma ma, béo tròn, cảm giác rất kỳ diệu, thì ra hần chính là hài tử nằm trong bụng nàng, Đồ Cửu Mị nhéo mặt hần, khuôn mặt hạo nhiên thịt.

“Vây hần gọi là Hạng Dương sao?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Không được, phải kiêng kỵ danh tự của Hoàng Thượng.” Lý Trì Nguyệt lúc đó bất quá thuận miệng nói ra, vẫn chưa sâu sắc suy nghĩ, sâu sắc nghĩ liền biết tên này không được, đương kim Hoàng Thượng tên là Lý

Lăng Húc, dương kiềng kỵ húc. Nàng có thể không để tâm đem chữ Nguyệt cho nữ nhi dùng, nhưng bộ hạ cũng không thể không kiêng kỵ.

“Vậy Kháp Kháp nên đặt tên gì?” Đồ Cửu Mị hỏi

“Hạng Cảnh Triều, mặt trời mới mọc chi cảnh tất có sức sống.” Vạn vật chung tu có nhật, mới có thể kéo dài.

“Thật là dễ nghe.” Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân học thức uyên bác, mẫu thân nàng sinh nhiều nhi tử như vậy nhưng không có ai có cái tên hay, không giống phu nhân đặt tên, vừa nghe đã biết rất lợi hại.

“Dĩ nhiên so với tên người đặt dễ nghe hơn.” Lý Trì Nguyệt đến bây giờ vẫn cảm thấy nữ danh Kháp Kháp này thực sự khó nghe, chỉ mong hài tử này đến lúc đó cũng không nên oán giận mẫu thân hấn lấy nữ danh khó nghe.

“Gọi nhiều thành quen thôi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy nữ danh không cần phải đặt nghe cao quý làm gì.

“Tùy người.” Hài tử là Đồ Cửu Mị khổ cực sinh hạ, quyền lợi lấy nữ danh cho hấn vẫn phải có.

“Phu nhân có cảm thấy thất vọng không, không phải nữ nhi?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Quả thật có chút thất vọng, bất quá nghĩ lại, làm nam tử, trong thời thế này sẽ tương đối có chỗ đứng hơn, chỉ ít sẽ không bị nhốt trong một biệt viện, văn võ đều có thể chọn.” Tựa như nàng, mặc dù thân phận tôn quý thì đã sao, xuất môn cũng phải cải nam trang mới thuận tiện hành sự, nàng quý vì quận chúa. Nếu như là nữ nhi thân phận sẽ rơi xuống một bậc, mang họ nhà chồng cũng không tính là hoàng thân quốc thích nữa rồi, lại không thể kế tục tước vị, Lý Trì Nguyệt cũng sợ nữ nhi ngày sau bị thế tục trói buộc. Tuy rằng trong lòng nàng vẫn thích nữ nhi hơn, cho dù sinh nữ nhi cũng sẽ không khiến nàng chịu ủy khuất, nhưng lại phải thừa nhận, nam tử đương đại so với nữ tử có địa vị hơn, chỉ ít có bầu trời rộng lớn để bay lượn.

“Cũng đúng.” Tuy rằng trong lòng Đồ Cửu Mị cũng có chút tiếc nuối vì không thể sinh một nữ nhi xinh đẹp, nếu không cũng có thể trang điểm cho nữ như giống như muối muối, bất quá cũng không sao cả, nàng không phải còn có phu nhân sao, nàng cũng có thể trang dung cho phu nhân thật xinh đẹp.

“Hắn nhìn giống thịt viên, thật hảo đùa.” Đồ Cửu Mị cảm khuôn mặt phì nộn của hài tử, thịt thịt, mềm mềm, cảm xúc thật tốt.

“Người khác đều nói hấn giống người.” Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy buồn cười, nào có mẫu thân nào nói nhi tử của mình giống thịt viên, tuy rằng nàng cũng hiểu được một đoàn thịt phì nộn quả thật có chút giống như thịt viên, đại khái là do Đồ Cửu Mị ăn quá nhiều thịt viên đi.

“A?”

74. Chương 73

“Nói vậy, người ta mới không muốn giống thịt viên, ta có tròn giống thịt viên sao, mẫu thân ta nói trong phương viên mấy trăm dặm, ta cùng muối muối lớn lên xinh đẹp nhất.” Điểm ấy Đồ Cửu Mị vẫn rất tự tin, cho dù nàng không soi gương nhìn muối muối cũng biết bản thân lớn lên thật ra cũng rất xinh đẹp.

“Không biết xấu hổ.” Nha đầu này thật đúng là biết bản thân lớn lên xinh đẹp, so sánh, xem ra nàng bị thua thiệt rồi.

“Phu nhân cảm thấy ta không đẹp?” Đồ Cửu Mị nhìn chăm chăm Lý Trì Nguyệt, mặt kia, tựa như mang theo móc câu, câu lấy là vứt không ra nữa. Người trong tình yêu, không tự giác phóng thích mị lực, đại khái Đồ Cửu Mị cũng không biết.

Lý Trì Nguyệt nhìn khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp của Đồ Cửu Mị, thật đúng là không tiện phủ nhận nói dung mạo Đồ Cửu Mị khó coi, bất quá so giữa dung mạo và mị hương thì nàng thích mị hương hơn, bất quá Lý Trì Nguyệt không dự định nói cho Đồ Cửu Mị biết, nha đầu này rõ ràng chính là thị sủng mà kiêu.

“Đúng, người rất xinh đẹp.” Lý Trì Nguyệt nói xong, liền nhéo khuôn mặt phẩn nộn của Đồ Cửu Mị, xúc cảm vô cùng tốt.

Đồ Cửu Mị hơi đau, nhúu mày, phu nhân quả thật không thương hương tiếc ngọc.

“Phu nhân lại khi dễ người ta.” Đồ Cửu Mị kéo tay Lý Trì Nguyệt lên án.

Vương ma ma cùng thịt oa tử hoàn toàn bị bỏ qua, Vương ma ma thầm nghĩ, hai người này liếc mắt đưa tình hoàn toàn quên mất nhi tử, thật là dính nhau, Vương ma ma ôm Khấp Khấp yên lặng lui ra.

“Người khác ta còn không thèm khi dễ đâu!” Lý Trì Nguyệt dáng vẻ cao cao tại thượng, tuy rằng không nhéo nữa nhưng tay vẫn ở trên mặt Đồ Cửu Mị.

“Còn khi dễ nữa, ta sẽ tức giận!” Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân nhẫn nhịn hảo khổ cực, nàng cảm thấy bản thân không phản kháng sẽ luôn bị phu nhân khi dễ, cho nên phải đảm uy hiếp, nhưng một chút khí thế cũng không có, trái lại giống như đang làm nũng.

“Nga?” Lý Trì Nguyệt căn bản không đem uy hiếp của Đồ Cửu Mị để trong mắt, càng thêm trêu đùa.

Đồ Cửu Mị rốt cục bạo phát, vì vậy đưa tay đến bên hông phu nhân, cù cho phu nhân nhột, đáng trách chính là phu nhân dĩ nhiên không sợ nhột, Đồ Cửu Mị cù nửa ngày cũng không thấy phu nhân trốn hoặc cười, nên mất hứng không cù nữa.

“Phu nhân lẽ nào một chút cũng không nhột sao?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Nhột, nhưng nhẫn được.” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng, thôi tình hương mạnh như vậy nàng còn nhẫn được thì chút nhột tính là gì.

“Chuyện này cũng có thể nhẫn được sao?” Đồ Cửu Mị nhìn phu nhân, vẻ mặt bội phục, phu nhân quả nhiên thật là lợi hại, nàng một chút nhột đều chịu không nổi.

“Người cũng thử xem.” Lý Trì Nguyệt đưa tay đến, cù hông Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị theo bản năng co người lại muốn trốn tránh bàn tay của phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị chút nhột cũng không chịu nổi, liền nổi lòng trêu đùa, tiếp tục cù.

Đồ Cửu Mị một bên trốn, một bên cười, hai người liền nháo loạn.

Trương má má bừng điểm tâm đến, thấy hai người đang hồ đồ nháo loạn, lập tức nhúu mày, hai người ân ái là một chuyện nhưng đây chính là thời kì đặc biệt, không được hồ đồ a, hơn nữa người ta sinh xong hài tử không phải nguyên khí đại thương sao, Mị phu nhân bắt quá ngủ một ngày một đêm mà thôi lại có thể vui vẻ rồi, thể chất này thật tốt đến kinh người.

“Cô nãi nãi của ta a, các người đừng náo loạn, Mị phu nhân mới vừa sinh hài tử, còn đang trong tháng, không thể lộn xộn như vậy nếu không ngày sau sẽ có bệnh căn, Mị phu nhân lập tức nằm xuống.” Trương má má nếu không phải nhìn thấy quận chúa ở đây, chắc chắn nghiêm mặt giáo huấn Đồ Cửu Mị.

Lý Trì Nguyệt cũng nghe qua nữ nhân trong tháng kiêng kỵ rất nhiều, cũng hiểu được vừa rồi có chút hồ đồ, chỉ trách Đồ Cửu Mị khí sắc quá tốt, khiến nàng thiếu chút nữa đã quên nha đầu này mới vừa sinh xong. Lý Trì Nguyệt không hoãn không vội từ trên giường đứng dậy, chỉnh lý quần áo có chút mất trật tự, Đồ Cửu Mị lập tức nằm xuống, dáng vẻ giống như tiểu hài tử phạm vào sai lầm, nàng đối với Trương má má có bóng ma, chỉ sợ Trương má má lại cầm thước đánh lòng bàn tay nàng.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị quả thật sợ Trương má má, liền tao nhã nở nụ cười, nha đầu này thì ra cũng không lớn mật đến vậy, đại khái cũng chỉ lớn mật đối với nàng.

Lý Trì Nguyệt thính tai, liền nghe được bên ngoài có tiếng tranh cãi ầm ĩ.

“Bên ngoài xảy ra chuyện gì?” Lý Trì Nguyệt khẽ nhúu mày hỏi.

“Hạng lão phu nhân cùng Hầu gia ôn ào muốn xem tôn tử, nhi tử, bọn ta không dám tự quyết định để cho bọn họ vào.” Trương má má thành thật trả lời.

“Tiếp tục ngăn cản, đừng để bọn họ vào, sau đó phái người mời thuật sĩ nổi tiếng nhất Bình Âm huyện về đây, cứ nói là mời đến định sinh thần bát tự.” Bọn họ muốn gặp thì cho bọn họ gặp sao, bọn họ khiến nàng không thoải mái, cũng đừng nghĩ được thống khoái, Lý Trì Nguyệt cũng không muốn đem nhi tử Đồ Cửu Mị khổ cực sinh hạ cho bọn hắn. Mang họ Hạng đã khiến trong lòng nàng có chút không thoải mái rồi, cũng không thể tránh được việc này. Lý Trì Nguyệt sẽ không ngốc đến nỗi đánh giá thấp sức mạnh dòng tộc, nàng có thể đắc tội mẫu tử Hạng Huy nhưng không thể đắc tội họ Hạng, nếu không đó chính là đối địch thị tộc Hạng gia, cũng là đối nghịch pháp tắc đương triều, cho dù là đương kim Hoàng Thượng cũng không thể công nhiên vi phạm phép tắc đã lưu truyền mấy nghìn năm. Trừ phi do Hoàng Thượng đặc biệt ban thưởng quốc tính, đó là vinh quang, nhưng nãi oa này vô công vô đức, dùng cái gì khiến bệ hạ đặc biệt ban thưởng quốc tính đây, cho dù là nhi tử của công chúa cũng không phải muốn ban thưởng quốc tính là có thể ban, huống hồ nàng bất quá là một quận chúa.

“Lý Trì Nguyệt, ta là phụ thân của hài tử, người dựa vào cái gì không cho ta gặp hài tử?” Hạng Huy nhìn thấy Lý Trì Nguyệt đi ra liền phẫn nộ hướng Lý Trì Nguyệt tê rống, cũng không cố kỵ ngoại nhân ở đây thẳng hô khuê danh của Lý Trì Nguyệt.

“Không phải ta không muốn cho người gặp, chỉ là ngày sinh bát tự của người khác Triều Nhi, không tin người hỏi Phương đạo trưởng.” Lý Trì Nguyệt ôn hoà nói, ngữ tốc cũng là không hoãn không vội.

“Nói vậy, ta là phụ thân của hài tử ta thế nào sẽ khác hẳn đây!” Hạng Huy không tin.

“Hầu gia, bát tự của ngài cùng hài tử này quả thật có xung khắc, ngài vốn dĩ mệnh trung không con, nếu không tại sao nạp nhiều mỹ thiếp như vậy mà đến nay vẫn không có động tĩnh, khó có được Mị phu nhân thiên mệnh vô cùng tốt, phu phu vượng tử, ngài mới có hài tử này, vẫn nên cẩn thận một chút mới tốt.” Phương đạo trưởng đứng ra nói, thật ra hắn nói cũng không hoàn toàn là giả, phân nửa thật sự phân nửa giả. Hạng Huy mệnh trung quả thật đường con cái bạc nhược, nếu không phải Mị phu nhân thiên mệnh cực tốt, vượng phu vượng tử chi vận, có lẽ hài tử này quả thật là không có được, về phần xung khắc thì hoàn toàn ngược lại, Hầu gia mệnh thể nhật nhược, còn hài tử lại là cương vượng chính thịnh, ngày sau nhất định đại phú đại quý, phong hầu tấn tước, mệnh thể của Hầu gia áp không được mệnh thể của hài tử, trái lại là hài tử khắc Hầu gia. Nhưng nhi tử khắc phụ thân, không thuận hiếu đạo đối với hài tử cũng có bất lợi, phu nhân liền bảo hắn nói ngược lại. Cho dù ngày sau Hầu gia mời đạo trưởng khác đến, bản thân hôm nay nói ra cũng không xem là lừa gạt.

Hạng Huy thật ra tin hơn phân nửa. Dù sao hắn đã đến tuổi này sinh không ra nhi tử, cũng không nhiều người giống hắn, nếu không phải Đồ Cửu Mị có thai hắn cũng có chút hoài nghi bản thân sẽ tuyệt tự, dù sao mỹ thiếp nhiều như vậy, không lý do gì một đứa cũng sinh không ra. Nhìn lại, đây là Phương đạo trưởng nói, Phương đạo trưởng không chỉ nổi danh ở Bình Âm huyện, chỉ ít ở Hà Nam này cũng có tên tuổi, nên có thể tin vài phần, cùng lắm thì sẽ tìm thêm vài người nữa đến xem lại.

“Có thật không?” Trong lòng Hạng Huy tin hơn phân nửa, nhưng ngữ khí quả thật vô cùng do dự.

Ngữ khí Hầu gia cho dù để người khác đến xem, cũng như vậy thôi.” Phương đạo trưởng vuốt râu, ngữ khí chắc chắn.

“Hắn ôm không được, vậy còn lão thân có được không?” Hạng lão phu nhân mở miệng nói.

“Lão phu nhân xác định muốn ôm sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại.

“Người lời này có ý gì?” Hạng lão phu nhân luôn đa nghi nhìn Lý Trì Nguyệt, vẫn luôn cảm thấy nữ nhân này muốn bày trò gì đó.

“Phương đạo trưởng nói, hài tử này vốn là huynh đệ của Hầu gia, nhưng vì chưa đến cơ duyên nên đầu thai muộn hơn hai mươi năm, tự nhiên sẽ có một cổ oán khí, ta sợ oán khí này sẽ hướng vào người.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí mềm nhẹ.

“Hắn là tôn tử của ta, làm sao lại oán đến ta, cho dù oán đến, thì đã làm sao.” Hạng lão thái thật ra có chút kinh hãi, nhưng chỉ xem như Lý Trì Nguyệt đang giở trò, nha đầu này muốn cùng nàng chơi tâm kế, còn quá non.

“Nếu lão phu nhân muốn ôm tôn tử ta dĩ nhiên không ngăn, Vương ma ma mang Triều Nhi cho lão phu

nhân xem, để lão phu nhân cũng hưởng một chút vui mừng ngày hôm nay.” Lý Trì Nguyệt ý bảo Vương ma đem hài tử ôm đến cho lão phu nhân.

“Người xem, hài tử này một chút cũng không giống Hầu gia, nhưng nhìn thế nào cũng thấy quen mắt, có thể hay không là cố nhân nào đó của lão phu nhân đây? Người xem chỗ cổ, còn có bớt đỏ đây.....” Lý Trì Nguyệt tấm tắc lấy làm kỳ lạ hỏi.

Lão phu nhân vừa định ôm lấy nghe Lý Trì Nguyệt vừa nói như vậy, nhìn kỹ, trên cổ hài tử quả nhiên có một chút bớt đỏ, lập tức bị hù dọa thu tay không dám nhận lấy, lại nhìn hài tử kia, quả thật là càng xem càng cảm thấy nhìn quen mắt, hồ ly nằm đó câu dẫn lão Hầu gia trên cổ cũng có bớt đỏ, sau đó nàng thừa lúc lão Hầu gia không có mặt, quả thực đã bức tử người kia, lúc đó nàng ta còn đang mang hài tử, hài tử vốn yếu tính mới vừa đến gần nàng liền lớn tiếng khóc la, mở to đôi mắt quý dị nhìn nàng, còn có một cổ âm lãnh cảm giác từ chân kéo đến, khiến nàng không dám bước lên ôm hài tử nữa,.

Nhưng tên đã trên đây, không thể không bắt, lão phu nhân lập tức hôn mê.

“Mẫu thân, người làm sao vậy?” Hạng Huy lập tức đỡ lấy lão phu nhân sắp ngã, lo lắng hỏi.

“Lão phu nhân thân thể có bệnh nhẹ, Hầu gia còn không tiễn lão phu nhân quay về viện nghỉ ngơi.” Lý Trì Nguyệt trong lòng cười nhạt, quả nhiên là người làm nhiều chuyện trái lương tâm, ngay cả tôn tử cũng không dám bế, tổn chút tâm tư, hỏi thăm một chút chuyện các sủng thiếp trước đây ở hầu phủ thò có gì khó?

Vì vậy, Hạng Huy đỡ mẫu thân hần cùng những người khác vội vã rời đi biệt viện của Lý Trì Nguyệt.

“Hầu gia bên kia, ta nói ngược lại cũng là thật, nhưng lão phu nhân, ta sợ đến lúc đó sẽ lộ ra, tiểu thể tử đại phú đại quý chi mệnh, làm sao lại là oán quỷ sờ đầu đây!” Sau khi Hạng Huy cùng Hạng lão phu nhân rời khỏi, Phương đạo trưởng có chút lo lắng nói.

“Yên tâm nàng nhất định sẽ không cho người nghiệm chứng, nàng làm nhiều việc trái lương tâm, chẳng lẽ còn sợ quá ít người biết sao?” Lý Trì Nguyệt cười nhạt nói.

Phương đạo trưởng ngẫm lại, cũng hiểu được phu nhân nói rất có đạo lý.

75. Chương 74

Lý Trì Nguyệt đuổi mẫu tử Hạng gia đi liền quay về phòng, nhìn thấy Đồ Cửu Mị đang ngồi nhìn một bàn đồ bỏ nhừ mảy.

“Không phải đều là thịt sao, thế nào lại không vui?” Lý Trì Nguyệt ngồi bên giường hỏi.

“Thịt đều là thịt, nhưng không để muối ăn....” Đồ Cửu Mị bĩu môi, đều là thịt không để muối, làm sao có thể vui nổi đây?

“Xảy ra chuyện gì?” Lý Trì Nguyệt hỏi Trương má má bên cạnh, phòng bếp sẽ không phạm sai lầm sơ đẳng như vậy.

“Trong tháng, không thể ăn muối, đây chính là quy tắc, nếu không tư thái sẽ rất khó khôi phục, Mị phu nhân bây giờ còn trẻ tuổi, nếu như chú ý khôi phục tư thái trước khi sinh cũng không phải không có khả năng, trừ phi Mị phu nhân không để tâm đến dung mạo cùng tư thái của mình.” Trương má má mở miệng nói, nói như thế nào Mị phu nhân cũng là quận chúa hưởng dụng, dĩ nhiên không thể ủy khuất quận chúa, dưới sự quản chế nghiêm ngặt của nàng, Mị phu nhân hẳn là có thể khôi phục tư thái trước khi sinh, cho dù không thể hoàn toàn khôi phục chí ít cũng không kém nhiều lắm.

Đồ Cửu Mị vừa nghe lập tức sờ một chút cái bụng đã nhỏ lại của mình, đến bây giờ nàng cũng không dám nhìn bụng mình, nàng đương nhiên là muốn khôi phục tư thái trước đây, tư thái như bây giờ nàng sợ bản

thân không xứng với phu nhân, vì xứng đôi với phu nhân không ăn muối thì không ăn đi, bắt quá nàng vẫn rất lo lắng bản thân không thể khôi phục được tư thái trước đây.

“Phu nhân, người sẽ không ghét bỏ ta biến dạng chứ?” Đồ Cửu Mị nhìn phu nhân, vô hạn ai oán hỏi, không vui, rất không hài lòng.

Ánh mắt của Lý Trì Nguyệt quét qua Đồ Cửu Mị một chút, nàng đang tưởng tượng Đồ Cửu Mị giống như mấy phụ nhân sau khi sinh hài tử, thân thể biến tròn, như vậy cũng quá phiền chán rồi, một mỹ nhân đang êm đẹp sao có thể như vậy mà phá hủy đây!

“Nhất định sẽ ghét bỏ, như vậy quá xấu rồi.” Lý Trì Nguyệt không khách khí nói thẳng, cho Đồ Cửu Mị biến thành dáng vẻ đó, nàng cũng chỉ có thể ủy khuất bản thân, nếu không có thể có làm gì nữa, đến bây giờ nàng nguyện ý chủ động thân cận cũng chỉ có Đồ Cửu Mị lẽ nào thực sự phải thanh tâm quả dục cả đời sao?

Đồ Cửu Mị cảm thấy ngực bị cắm một đao, phu nhân thật đáng ghét, cho dù như vậy cũng không cần phải nói trực tiếp ra đi, cho dù nói dối người ta thì người ta cũng vui lòng mà.

“Phu nhân thể nào cũng giống như nam tử bình thường đây, chỉ thích mỹ sắc của người ta.” Đồ Cửu Mị chỉ vào Lý Trì Nguyệt bất mãn lên án, nàng không vui, rất không hài lòng!

“Không thích mỹ sắc của người, người còn có cái gì khác khiến ta thích đây?” Lý Trì Nguyệt mỉm cười hỏi ngược lại.

Đồ Cửu Mị không có gì để nói, thật đúng là đáp không được, nàng không thông minh, cầm kỳ thư họa không tinh thông, lại không hiền huệ, chỉ biết ăn thịt, quả thật là không có gì để phu nhân thích, sai, phu nhân vẫn thích mùi hương trên người nàng.

“Không phải người luôn thích mùi hương trên người ta sao?” Đồ Cửu Mị nói xong lại có vài phần chột dạ, cái đó và thích mỹ sắc dường như cũng kém không nhiều lắm.

“Ta đây trước ngửi thử xem, mùi hương có thay đổi hay không.” Lý Trì Nguyệt nghiêng người đến, Đồ Cửu Mị có chút khấn trương, cũng sợ phu nhân ngửi ra khác lạ gì đó trên người, nàng thật sự không có ưu điểm gì, nếu như cũng không thơm, Đồ Cửu Mị cũng không biết bản thân nên làm cái gì bây giờ.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy sau khi Đồ Cửu Mị sinh hài tử vị đạo trên người lại có một chút biến hóa rất nhỏ, cổ mùi hương trên người mang theo một chút mùi sữa nhưng vẫn rất dễ ngửi, Lý Trì Nguyệt cảm thấy vị đạo trên người Đồ Cửu Mị vô luận biến hóa thể nào dường như đều là loại vị đạo mà nàng thích, cũng không biết vốn dĩ nàng thích mùi hương này hay là do nàng thích Đồ Cửu Mị nên mới cảm thấy vị đạo này khiến nàng yêu thích.

“Thể nào?” Đồ Cửu Mị vô cùng khấn trương hỏi.

“Vị đạo có chút thay đổi.” Lý Trì Nguyệt vùi trước ngực Đồ Cửu Mị, dùng khuôn mặt cọ cọ bộ ngực, chỉ cảm thấy ngực lại lớn hơn không ít, hơn nữa mùi sữa càng đậm, nhưng dường như không còn mềm mại như bình thường, có chút cứng rắn.

Đồ Cửu Mị vừa nghe, trong lòng giống như bị đá đè, rầu rĩ trầm nặng, nhưng qua hồi lâu cũng không nhìn thấy phu nhân từ trước ngực nàng rời khỏi, lại có một chút âm thầm may mắn, phu nhân không rời đi, hẳn là không ghét vị đạo trên người nàng.

“Ngực thể nào lại cứng như vậy?” Lý Trì Nguyệt dùng tay xoa nắn một chút, Đồ Cửu Mị ăn đau kinh hô một tiếng.

“Đau!” Đồ Cửu Mị bị phu nhân nhắc tỉnh, liên nhớ đến sáng sớm thức dậy ngực hơi trướng, trải qua nửa ngày lại càng trướng, sờ vào cũng cứng.

“Sao lại đau?” Lý Trì Nguyệt có chút lo lắng hỏi.

“Không biết, sáng sớm thức dậy thì đã có chút trướng lên, hiện tại càng đau nhức.” Đồ Cửu Mị xấu hổ.

” Mị phu nhân nhất định là trướng sữa rồi.” Vương ma ma Có kinh nghiệm mở miệng nói.

“Có cách gì không?” Lý Trì Nguyệt khẽ nhú mày, sinh một hài tử còn có nhiều như việc phiền lòng như vậy, nghĩ đến bản thân không thể sinh ngược lại cũng không phải chuyện xấu.

“Nếu không thì, trước để tiểu thể tử hấp thông một chút, nếu vẫn trưởng thì sẽ vô cùng khó chịu, sau đó để Triệu đại phu kê một chút thuốc lui sữa.” Vương ma ma đề nghị.

“Như vậy đi.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, Vương ma ma liền bế hài tử đến.

Khuôn mặt Đồ Cửu Mị ửng đỏ, thì ra phải cho bú, nhưng cảm giác hảo xấu hổ.

“Mị phu nhân, kéo áo xuống, ta dạy cho người cách bế hần uy sữa.” Vương ma ma đưa hài tử cho Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy khuôn mặt xấu hổ đến khô nóng vô cùng, không phải đâu, phu nhân còn đang trong phòng Vương ma ma cũng ở đây, cứ như vậy kéo áo uy sữa? Đồ Cửu Mị làm thế nào cũng không có dũng khí đem áo kéo xuống.

“Mị phu nhân, mời kéo áo xuống.” Vương ma ma thúc giục.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy không trâu bắt chó đi cày, kéo dài hồi lâu mới đem áo kéo ra, sau đó Vương ma ma đem hài tử nhét vào trong tay nàng, nàng ôm hài tử giống như ôm con rối, bị Vương ma ma lôi kéo điều chỉnh tư thế nàng cảm giác phu nhân một mực chăm chú nhìn, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy đỉnh đầu cũng sắp bốc hơi rồi. Tuy rằng bị phu nhân sờ ngực qua nhưng đó đều là cách quần áo, cùng lúc này hoàn toàn bất đồng.

Lý Trì Nguyệt không có gì làm đương nhiên là chăm chú nhìn xem toàn bộ quá trình, không biết có phải do trưởng sữa hay không, ngực rất lớn, phần phần nộn nộn, rất giống bánh bao, thoạt nhìn cũng có vẻ ngon miệng như bánh bao.

Sau khi Hạng Cảnh Triều bắt đầu mút, Vương ma ma mới lui lại đứng bên cạnh Đồ Cửu Mị, sau đó Vương ma ma cũng chăm chú quan sát, còn có Trương má má vừa rồi vẫn chưa ra ngoài, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy vạn phần không được tự nhiên, liền đem ánh mắt xin giúp đỡ nhìn phu nhân.

“Các người ra ngoài trước đi, có việc ta sẽ gọi các người.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị không được tự nhiên liền đuổi Trương má má cùng Vương ma ma đi ra ngoài.

Vì vậy gian phòng chỉ còn mẫu tử ba người, Lý Trì Nguyệt chỉ là nhìn, không hề lên tiếng, tiểu tử kia bú sữa đến hài lòng, lúc thì dùng hai tay khoát lên trước ngực mẫu thân hần, vô ý thức sờ soạng, chỉ sợ uống không được. Lý Trì Nguyệt nhìn thấy có chút chói mắt, tiểu tử này không phải là học phụ thân hần chứ, nhỏ như vậy mà đã sắc rồi, phải lập tức rút hần cho nhũ mẫu mới được, Đồ Cửu Mị là của nàng, ai cũng không chuẩn chiếm tiện nghi, coi như là nhi tử cũng không được.

Trẻ sơ sinh sức ăn hữu hạn, sau khi hấp xong một bên liền no rồi, sau đó vẻ mặt thỏa mãn mà ngủ, lay thế nào cũng không tỉnh. Nhưng ngực bên kia của Đồ Cửu Mị vẫn trưởng đến phát đau, việc này là Đồ Cửu Mị phiền muộn hồng rồi.

“Làm sao bây giờ, bên này vẫn rất đau.” Đồ Cửu Mị hỏi phu nhân.

“Ta giúp người nặn ra.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân đối với Đồ Cửu Mị rất tốt, còn tự mình động thủ giúp nàng, cho dù nàng có lòng muốn ăn đậu hũ cũng là việc bình thường.

“Không cần, tự ta làm được rồi.” Đồ Cửu Mị cảm thấy uy sữa bị phu nhân nhìn thấy đã đủ cảm thấy khó xử rồi, phu nhân còn dự định tự mình đem sữa trưởng bên trong nặn ra, nghĩ đến Đồ Cửu Mị cảm thấy khuôn mặt cũng sắp thiêu cháy.

“Cứ như vậy đi.” Lý Trì Nguyệt thuộc trường phái hành động, tính tình lại bá đạo, đâu cho phép Đồ Cửu Mị nói không, liền cầm một thứ để đựng, bò đến trên giường.

Rốt cuộc là trưởng từ trước, đừng nói nặn, chỉ cần hơi dùng sức thì Đồ Cửu Mị đã đau muốn chết, căn bản nặn không ra bao nhiêu, cuối cùng hai người bốn mắt nhìn nhau, nhất thời thúc thủ vô sách, cuối cùng gọi Vương ma ma đến hỏi cũng không tìm ra biện pháp nào tốt.

“Nếu không, quận chúa giúp Mị phu nhân hút ra đi....” Nói cho cùng hai người cũng đã là loại quan hệ đó rồi, hấp một chút cũng không có gì đi, nói gì đi nữa đây là sơ nữ, đại bổ, quận chúa thân thể yếu đuối, tẩm bổ cũng tốt.

Đề nghị này không chỉ khiến khuôn mặt Đồ Cửu Mị đỏ bừng, mà ngay cả khuôn mặt Lý Trì Nguyệt cũng có chút ửng hồng, cái này cũng quá xấu hổ đi!

76. Chương 75

“Không được!” Lý Trì Nguyệt đỏ mặt xong, lập tức cự tuyệt, nàng tuyệt đối sẽ không làm, chuyện này quá xấu hổ.

“Vậy chỉ có thể chậm rãi nặn ra.” Vương ma ma ngấm lại cũng đúng, đây không phải chuyện quận chúa nhà nàng sẽ làm.

“Không còn biện pháp nào tốt hơn sao?” Đồ Cửu Mị vừa rồi bị phu nhân nặn đến sợ rồi, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy sinh hài tử thật đúng là một tai họa, sinh xong kiếp nạn vẫn chưa kết thúc, không dứt.

“Thật ra, vị sữa trên người Mị phu nhân không thuần, hẳn là sẽ không khó ngửi.” Vương ma ma nói với quận chúa nhà mình, người bình thường quả thật chịu không nổi mùi sữa, nhưng sữa của Mị phu nhân dường như không thuần, chỉ ít nàng không ngửi được mùi gay mũi nào đó, Vương ma ma vẫn cảm thấy sơ nữ cứ như vậy mà vất bỏ có chút đáng tiếc.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy Vương ma ma quan tâm sai trọng điểm rồi, trước không nói sữa đó có mùi hay không, chỉ nghĩ đến tình cảnh đó, Lý Trì Nguyệt liền cảm thấy quá xấu hổ.

“Nói chung ta sẽ không làm chuyện như vậy.” Lý Trì Nguyệt kiên định lập trường.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân cự tuyệt kiên định như vậy, thẹn thùng thối lui, trái lại có chút mất mát, nhưng nghĩ lại chuyện này quả thật không phải là chuyện phu nhân sẽ làm, bất quá nếu đổi ngược lại là nàng, cho dù là xấu hổ cùng thẹn thùng nàng cũng sẽ làm vì phu nhân.

“Chỉ có thể dùng khăn nóng chườm lên, thay Mị phu nhân xoa bóp, cũng chỉ có thể như vậy thôi.” Vương ma ma cũng không khuyên quận chúa nhà mình nữa, quận chúa tự phụ kiên quyết không vì Mị phu nhân mà ủy khuất bản thân.

“Người trước tiên lui xuống đi.” Lý Trì Nguyệt vẫn rất thích dùng tay giúp đỡ Đồ Cửu Mị, tuy rằng quả thật cũng rất lao lực.

Wương ma ma liền ôm tiểu thể tử ngủ say yên lặng lui ra.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy vất vả cả nửa ngày mới cự lực vất ra một chút, nàng thì đau muốn chết, nàng hiện tại thực sự rất hy vọng phu nhân thay nàng hút ra, như vậy không đau mà còn bớt việc, cho nên Đồ Cửu Mị khuôn mặt đỏ bừng nhìn phu nhân, ánh mắt yên lặng xin giúp đỡ muốn bao nhiêu câu người thì có bấy nhiêu câu người.

“Vậy tiếp tục vất đi.” Lý Trì Nguyệt kiên trì, Đồ Cửu Mị đỏ mặt nhìn nàng như vậy làm gì, nhìn nàng nàng cũng sẽ không hút, vui đùa cái gì, nàng so với Đồ Cửu Mị còn lớn hơn vài tuổi, loại chuyện xấu hổ này làm sao có thể làm được đây! Nói gì đi nữa, vừa nghĩ đến hấp sữa của Đồ Cửu Mị, Lý Trì Nguyệt liền cảm thấy khô nóng đến hoảng hốt, lập tức tránh né ánh mắt của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân vui đầu chuyên tâm thay nàng xoa ngực, không nhìn nàng, liền đưa tay kéo tay áo phu nhân một chút.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị nhỏ giọng gọi, xấu hổ muốn nói lại thôi, nàng thực sự nói không nên lời thỉnh cầu xấu hổ như vậy nhưng nàng thực sự hy vọng phu nhân hút ra giúp nàng mà.

Lý Trì Nguyệt giả vờ không nghe thấy.

“Phu nhân!” Đồ Cửu Mị tức giận, không khỏi đề cao âm lượng, phu nhân rõ ràng nghe thấy được, cũng rõ ràng biết mục đích nàng gọi phu nhân, phu nhân chính là giả như không biết.

“Gọi ta cũng vô dụng, ta thế nào cũng không hút.” Lý Trì Nguyệt muốn giả ngu cũng không thể giả được nữa chỉ đành lần thứ hai minh xác cự tuyệt.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân không hề thương lượng mà cự tuyệt, chỉ cảm thấy trong lòng khó chịu, nàng đã biết mà, phu nhân không thêm để ý nàng.

“Ta đã biết ngươi không quan tâm đến ta, ngươi chỉ quan tâm hài tử, ta đã biết ngươi chỉ thích hài tử, không thích ta, lúc đó sao ngươi không chọn hài tử mà chọn ta làm gì, nếu vậy bây giờ ta cũng sẽ không khó chịu....” Chiêu này của Đồ Cửu Mị chính là học theo mẫu thân, mẫu thân nàng bưng hân, lúc phụ thân chịu không nổi sẽ rống mẫu thân một hai câu, sau đó mẫu thân sẽ bắt đầu khóc lóc om sòm, một bên khóc một bên lên án, muốn bao nhiêu đáng thương thì có bấy nhiêu đáng thương, sau đó phụ thân lập tức mềm mại xuống, bắt đầu dỗ dành, bắt đầu nhân nhượng mẫu thân nàng, tuy rằng nàng không biết chiêu này đối với phu nhân có tác dụng hay không. Tuy rằng trong lòng nàng rõ ràng biết phu nhân quan tâm nàng, nếu không lúc đó cũng sẽ không chọn giữ lại nàng.

“Câm miệng!” Trong lòng Lý Trì Nguyệt biết rõ người nào đó đang thị sủng mà kiêu, nhưng nghe vào vẫn cảm thấy rất khó chịu, cuối cùng vẫn là chịu không nổi lạnh giọng trách mắng.

Đồ Cửu Mị bị một tiếng này làm cho viên mắt đỏ lên, thoát nhìn lập tức sẽ rơi nước mắt, chỉ cảm thấy trong lòng càng thêm không phải tư vị.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy đôi mắt Đồ Cửu Mị đỏ lên, cảm giác luống cuống càng sâu.

“Đừng khóc, trong tháng không được khóc, khóc đôi mắt sẽ mù.” Vừa rồi nàng đã tìm ma ma hỏi qua tất cả chuyện cần chú ý trong tháng, chuyện thứ nhất chính là không thể khóc.

“Mù thì mù đi, nói cho cùng không ai quan tâm.” Đồ Cửu Mị bình tĩnh không sợ vỡ, sau đó nước mắt trượt xuống.

“Ngươi làm sao biết ta không quan tâm.” Lý Trì Nguyệt đưa tay thay Đồ Cửu Mị lau nước mắt, nàng dường như càng lúc càng không chịu nổi nha đầu này khóc rồi, đây không phải chuyện tốt.

“Ngươi cũng không thay người ta hút ra, còn dữ với người ta....” Đồ Cửu Mị tiếp tục lên án.

“Kéo áo ra đi.” Lý Trì Nguyệt thở dài một hơi, thỏa hiệp.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân thỏa hiệp, lần này đổi lại là nàng xấu hổ, cảm giác hảo ngượng ngùng, nhưng lại hảo hài lòng, vì vậy Đồ Cửu Mị xấu hổ kéo áo ra.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị mị nhân ngậm xuân, thầm nghĩ không cần xem chuyện này như hút sữa, coi như ăn đậu hũ là được rồi, nghĩ như vậy Lý Trì Nguyệt cuối cùng cũng tự tại một ít, sau đó cúi đầu đem khóa ngực đẩy áp ngậm trong miệng.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân chôn trước ngực hấp sữa, hảo ngượng ngùng a, ngượng đến ngay cả chân răng đều đỏ, bất quá nàng dường như thấy bên tai phu nhân cũng đỏ bừng, thì ra phu nhân cũng cảm thấy xấu hổ giống như nàng, khó có được phu nhân cũng sẽ xấu hổ, nàng thích đáng vẽ phu nhân xấu hổ, đáng tiếc không thể nhìn thấy khuôn mặt phu nhân.

Thật ra người vẫn luôn cảm thấy có một số chuyện khiến bản thân khó xử nhưng sau khi làm rồi sẽ phát hiện thật ra so với chính mình tưởng tượng dễ dàng hơn rất nhiều, chỉ là do bản thân luôn tự dựng lên rào cản trong lòng mà thôi. Lý Trì Nguyệt buông bỏ trở ngại trong lòng hấp khóa ngực ách tắc kia, tóm lại, thật ra cũng không phải là chuyện không thể chấp nhận.

Ban đầu Lý Trì Nguyệt còn có thể đem sữa hút ra nhả vào trong vật chứa nhưng sau đó lại ngại phiền phức, trực tiếp nuốt xuống, nói cho cùng sữa này không thuần, nếu không cho dù nàng có thích hơn thì cái mũi mẫn cảm cũng chịu không nổi, trái lại có chút giống như vị sữa dê, có chút ngọt.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân dĩ nhiên đem sữa nuốt vào, càng xấu hổ đến khuôn mặt cũng sắp thiêu cháy, nhưng trong lòng lại cảm thấy vui mừng, vẫn luôn cảm thấy cùng phu nhân thân mật không ít.

“Phu nhân... Đường như được rồi...” Giọng nói của Đồ Cửu Mị đại khái so với muỗi chỉ lớn hơn một chút, nàng cảm thấy tốt hơn rồi, nhưng phu nhân vẫn đang hấp, nàng xấu hổ gọi phu nhân.

Lý Trì Nguyệt trái lại không nghĩ vậy, chỉ là chuyên tâm vì Đồ Cửu Mị bài ưu giải nạn, nhưng ngẩng đầu thấy Đồ Cửu Mị vẻ mặt đỏ bừng, mặt tái tắn nhiên trong lòng liền nổi lên một ít tà niệm.

“Được hấp thoải mái sao?” Lý Trì Nguyệt buông ngực Đồ Cửu Mị ra, nhưng tay lại xoa nắm khó đầy áp đến quá phận của Đồ Cửu Mị, ngũ khí ngả ngớn. Cũng không biết có phải do Đồ Cửu Mị trời sinh mặt nhan đôi mắt con như bán nguyệt hay không, hơi chút đỏ mặt liền cảm thấy như đang câu người.

Đồ Cửu Mị nghe vậy không dám trả lời, phu nhân thế nào lại hỏi chuyện xấu hổ một cách trắng trợn như vậy, nàng vẫn luôn cảm thấy phu nhân lúc này cực kỳ giống đấng đờ tử, hơn nữa cảm giác được tay của phu nhân xoa nắn trước ngực, động tác vuốt ve so với lúc này vất vả hoàn toàn bất đồng, quả thật là xấu hổ đến không thể xấu hổ hơn.

“Trả lời ta.” Lý Trì Nguyệt cũng không cho phép Đồ Cửu Mị không đáp, nàng khổ cực thay nàng ấy hấp sữa thế nào cũng phải đòi lại một chút, không phải sao? Thế nào cũng phải để nàng đùa đến hài lòng mới được, nàng hư hỏng nắm lấy hoa đỉnh, xấu xa nhéo nhẹ.

Phu nhân thật xấu, biết rõ người ta xấu hổ đến hoảng hốt mà còn bắt người ta trả lời, thực sự trả lời không ra a, phu nhân vừa rồi hấp sữa cảm thấy xấu hổ chạy đi đâu rồi?

“Àn?” Lý Trì Nguyệt hơi cố sức nhéo một cái, Đồ Cửu Mị ăn đau, phu nhân lại khi dễ người!

“Thoải mái...” Đồ Cửu Mị chỉ có thể khuất phục dưới thâm uy của phu nhân, sữa ách bên trong được hấp thông có thể không thoải mái sao, nhưng Đồ Cửu Mị không hiểu ngón tay phu nhân thoải mái hay là sữa được hấp thông nên thoải mái.

Lý Trì Nguyệt thỏa mãn với câu trả lời của Đồ Cửu Mị, bất quá nàng cũng không dự định cứ như vậy buông tha Đồ Cửu Mị, bàn tay trên hai khóa dây đàn kia vẫn không thu lại, chuẩn bị tiếp tục trêu đùa.

“Phu nhân...” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy cảm giác hiện tại cùng vừa rồi hoàn toàn bất đồng, cảm giác thoải mái nhưng lại bất đồng, lúc này mới hậu tri hậu giác phản ứng đến phu nhân vừa rồi nói thoải mái có thể là chỉ chuyện này.

Lý Trì Nguyệt không dám cố sức, chỉ sợ đem sữa nặn ra, thăm nghĩ, vẫn nên để đại phu kê thuốc lui sữa cho Đồ Cửu Mị, Hắc phủ không phải ít nhũ mẫu, không cần Đồ Cửu Mị tự mình khổ cực uy sữa, nói gì đi nữa, năm ba ngày thỉnh thoảng uống sữa cũng rất phiền, chỉ ít giống như lúc này cũng không cần cần cần dực dực.

77. Chương 76

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị, ánh mắt Đồ Cửu Mị vẫn luôn lộ ra một cổ cảm giác câu người, tâm niệm khê động, nàng ngẩng đầu đem môi dán lên môi Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị thoáng chốc mê man, đầu óc chỉ còn lại một ý niệm, phu nhân lại hôn nàng, lại chủ động hôn nàng, ý niệm này vô hạn tuần hoàn, thẳng đến đầu lưỡi của phu nhân tiến đến nàng mới phản ứng, phản ứng kịp liền lập tức đáp lại phu nhân, thậm chí có xu thế đảo khách thành chủ, hơn nữa tay nàng bắt giác ôm lấy thắt lưng của phu nhân, lưng tung vuốt ve trên lưng phu nhân, bởi vì không có kinh nghiệm cho nên cũng không biết chính xác phải làm thế nào, toàn bộ chỉ dựa vào bản năng.

Lý Trì Nguyệt cảm giác bản thân bị đảo chủ thành khách, trong lòng thăm nghĩ Đồ Cửu Mị nha đầu này tính tình nhu nhược nhưng trên phương diện nữ sắc một chút cũng không nhu nhược quả thật là háo sắc, đối với việc này rất nhiệt tình, nha đầu này trong nhiệt tình lại lộ ra một cổ cường thế, dường như có chút bá đạo rồi.

Lý Trì Nguyệt tuyệt không thừa nhận bản thân ở phương diện này yếu kém hơn Đồ Cửu Mị, lúc sắp không thở nổi nàng liền cắn môi Đồ Cửu Mị, quả thực bức Đồ Cửu Mị buông nàng ra.

Đồ Cửu Mị ăn đau, theo bản năng buông ra, nhìn phu nhân với vẻ mặt khó hiểu, rõ ràng là phu nhân chủ động hôn nàng thế nào lại cắn nàng, phu nhân thật đúng là âm tình bất định. Bất quá nhìn môi phu nhân bị nàng hôn sưng đỏ, thật mê người, làm sao bây giờ, nàng còn muốn hôn phu nhân, vẫn luôn cảm thấy đầu lưỡi của phu nhân so với thịt còn ngon hơn!

“Phu nhân, rõ ràng là người hôn người ta trước mà, vì sao còn cắn người ta?” Đồ Cửu Mị bất mãn lên án, người ta vẫn chưa hôn đủ, tuy rằng không cắn xuất huyết nhưng cũng rất đau a!

“Muốn cắn thì cắn, nào có nhiều cái vì sao như vậy?” Lý Trì Nguyệt bày ra dáng vẻ bá đạo ta chính là tùy hứng làm vậy, nói cho cùng người cũng không làm gì được ta, nàng không thể nói cho Đồ Cửu Mị biết bởi vì nàng bị hôn đến không thở nổi nên mới cần tách ra để thở. Nha đầu này tính xâm lược quá mạnh mẽ rồi, nàng có chút lo lắng ngày sau ở trên giường không thể khống chế được Đồ Cửu Mị nữa, Lý Trì Nguyệt cường ngạnh thế nào lại nguyện ý thừa nhận đây. Nàng thích gắt gao chèn ép Đồ Cửu Mị, nhưng vừa nghĩ đến ngày sau trên giường áp không được Đồ Cửu Mị liền có một chút luống cuống.

“Vậy ta muốn hôn phu nhân, có phải cũng có thể muốn hôn thì hôn không?” Đồ Cửu Mị vô cùng phì đảm nói, hừ, phu nhân lại ỷ thế hiếp người.

“Không được!” Lý Trì Nguyệt nghĩ cũng không cần nghĩ liền cự tuyệt, nên để nha đầu này tiếp tục lớn mật, đại khái sẽ vô pháp vô thiên.

“Phu nhân, người đã nói, ta muốn thì có thể hôn, người không thể nói không giữ lời.” Đồ Cửu Mị còn nhớ rõ ràng đây chính là chuyện phu nhân đã đáp ứng nàng.

“Quên rồi!” Lý Trì Nguyệt khinh miêu đậm tả, trực tiếp nuốt lời.

Đồ Cửu Mị tức giận, nghiêng người đem Lý Trì Nguyệt đặt ở dưới thân, sau đó không hề nghĩ ngợi trực tiếp hôn xuống, nàng không chuẩn phu nhân nuốt lời.

Quả nhiên là kẻ thích ăn thịt, khí lực trái lại không nhỏ, Lý Trì Nguyệt bị ép đến có chút không thể động đây, chỉ có thể bị Đồ Cửu Mị cưỡng hôn, nàng càng khẳng định cảnh tượng bị thảm của bản thân sau này, nha đầu này sắc tâm không hề nhỏ.

“Đừng hồ đồ, người còn đang trong tháng.” Lý Trì Nguyệt chỉ có thể vận dụng võ công đã học, đẩy Đồ Cửu Mị ra, nàng cho đến bây giờ chưa bao giờ cảm thấy may mắn vì bản thân đã học võ công như lúc này, nếu không thật sự chỉ có thể để nha đầu này muốn làm gì thì làm.

“Hôn một chút đi mà, chỉ một chút...” Đồ Cửu Mị làm nũng, nàng nhìn thấy mạnh bạo không được lập tức chuyển sang mềm nhẹ, trong lòng có cảm giác phiền muộn giống như thịt béo đến miệng lại bay đi, phu nhân thoát nhìn yếu đuối thế nào lại có thể đẩy nàng ra, chuyện này không hợp lý!

“Không được hồ đồ!” Lý Trì Nguyệt nhẹ xích một tiếng sau đó đứng dậy chỉnh đốn quần áo mất trật tự của bản thân.

“Phu nhân mỗi lần đều như vậy, chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho bách tính đốt đèn.” Đồ Cửu Mị vô cùng bất mãn, trong lòng nàng vẫn nhớ thương miếng thịt béo là phu nhân.

“Những lời này cũng biết nói, xem ra thời gian qua quả thật không uống công học tập, nếu như người buồn chán ta còn có thể dạy người đọc sách viết chữ.” Lý Trì Nguyệt biết Đồ Cửu Mị trong tháng buồn chán liền muốn lưu lại bởi nàng.

“Được rồi.” Tuy rằng hôn phu nhân không được có chút mát mẻ, nhưng phu nhân cùng nàng cũng tốt, vừa rồi phu nhân đi ra ngoài nàng cũng buồn chán sắp chết, tuy rằng đọc sách viết chữ cũng thú vị gì.

“Người nằm nghe là được rồi, ta đọc chút văn chương cho người nghe.” Lý Trì Nguyệt nghĩ đến Vương ma ma căn dặn không thể ngồi lâu, không thể dùng mắt quá độ, vì vậy liền lựa chọn đọc văn chương cho Đồ Cửu Mị nghe, tuy rằng nha đầu này không nhất định sẽ nghe hiểu, nhưng nghe nhiều, lâu ngày dài tháng cũng sẽ hiểu.

“Tốt.” Đồ Cửu Mị mừng rỡ đáp ứng.

“Bắc Minh hữu ngư, kỳ danh vì côn, côn chi đại, bất tri kỳ kỳ thiên lý dã. Hóa nhi vi điều, kỳ danh nhi bằng, bằng chi bối, bất tri kỳ kỳ thiên lý dã, nô nhi phi, kỳ dục nhược thù thiên chi vân.....” Lý Trì Nguyệt tiện tay từ giá sách rút một quyển, bắt đầu đọc cho Đồ Cửu Mị nghe.

Nội dung văn chương, Đồ Cửu Mị nghe không hiểu bao nhiêu, chỉ cảm thấy phu nhân đọc văn chương so với người khác hát xướng còn êm tai hơn, giọng nói ôn nhu thật là dễ nghe, hơn nữa dáng vẻ phu nhân chăm chú đọc văn chương cũng rất mê người, cổ khí tức văn nhã đó Đồ Cửu Mị chưa bao giờ nhìn thấy ở người khác, so sánh giữa muội muội cùng phu nhân thì cảm giác cũng rất bất đồng, Đồ Cửu Mị nhìn đến ánh mắt đều luyện tiếc dời đi, nàng thật muốn cả đời cứ như vậy cùng phu nhân trôi qua, rất hạnh phúc.

Có phu nhân bên cạnh, thời gian trong tháng của Đồ Cửu Mị cũng không khó qua, thậm chí so với dự đoán còn tốt đẹp hơn, tuy rằng thái độ của phu nhân có đôi khi lạnh lùng đậm nhạt nhưng Đồ Cửu Mị chính là cảm thấy phu nhân đối với nàng ôn nhu không ít, tuy rằng không phải có cầu tất ứng nhưng cầu mầu việc thì cũng đáp ứng chín.

Một ngày nào đó lúc vừa ra tháng, Vương ma ma bế tiểu thể tử tiến đến liền thấy quận chúa cùng Mị phu nhân hôn đến khó tách khó rời, sau đó nàng liền kéo quận chúa nhà nàng âm thầm nói chuyện.

“Quận chúa, tuy rằng đã ra tháng, nhưng Mị phu nhân rốt cuộc là đã sinh hài tử, đối với thân thể có tổn hại, không nên nóng lòng, tốt nhất là chờ thêm hai tháng nữa hãy viên phòng, nói gì đi nữa, thân thể Mị phu nhân còn chưa hoàn toàn khôi phục, còn phải tĩnh dưỡng điều trị một thời gian, các nương nương trong cung cũng đều là như vậy.”

“Trong tháng qua đi không phải đã xong rồi sao, còn cần điều trị thể nào?” Bị người khác cho rằng háo sắc, thật ra trong lòng Lý Trì Nguyệt cũng có chút khô nóng, nhưng ngoài mặt vẫn bất động thanh sắc.

“Quận chúa không hiểu, việc này giao cho ta và các ma ma khác là được rồi, các nương nương trong cung đều là như vậy.” Vương ma ma dĩ nhiên xấu hổ chỉ tiết nói chuyện khuê phòng với một hoàng hoa khuê nữ như quận chúa. Nói gì đi nữa, Mị phu nhân là nữ nhân của quận chúa, sinh qua hài tử đáng ra sẽ bị ghét bỏ nhưng khó có được quận chúa có thể thích một người, cũng chỉ có thể để nàng phục hồi tư thái hoàn mỹ như trước mới không ủy khuất quận chúa nhà nàng. Lý Trì Nguyệt có những lão bộc trung thành và tận tâm, lại là người từ trong cung ra, cuộc sống ngày sau của Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị muốn bất hạnh cũng khó khăn.

“Nga.” Việc này nàng không hiểu nhiều, để các lão bộc lo liệu đi thôi, dù sao mẫu phi của nàng cũng là như vậy.

Vì vậy, Đồ Cửu Mị liền giống như mới vừa vào Hầu phủ, được các lão ma ma bên cạnh phu nhân gọi đi, Tiền ma ma là người phụ trách chỉ đạo khôi phục tư thái cho các nương nương trong cung sau khi sinh, không chỉ muốn khôi phục tư thái, còn muốn khôi phục thân thể đến có thể lấy lòng Hoàng Thượng.

“Ngày sau người sẽ trở thành người trong phòng của quận chúa, cho nên hầu hạ quận chúa là bổn phận của người, tuy rằng sinh một hài tử nhưng cũng may niên kỷ không lớn, tổn chút công phu khôi phục trái lại không khó.” Tiền ma ma quan sát Đồ Cửu Mị một vòng, cho ra kết luận, tư thái này cũng không phải hủy nghiêm trọng, hơn nữa lại trẻ tuổi, phục hồi như cũ cũng nhanh, thể chất cũng không cứng nhắc, nếu như mềm mại một ít thì rất tốt, quận chúa muốn lần qua lần lại thế nào thì lần qua lần lại như thế đó. Tiền ma ma ở trong cung nhìn thấy nhiều việc, đã tự động đem Mị phu nhân tương mạo câu nhân xem như người bị áp, mà quận chúa thanh lãnh cao quá nhà nàng hẳn là sẽ rất dày vò người khác.

“Ân?” Đồ Cửu Mị mờ mịt nhìn Tiền ma ma, là muốn khôi phục tư thái sao? Chuyện này Đồ Cửu Mị trái lại nguyện ý phối hợp, nữ nhân nào lại không thích đẹp, dĩ nhiên muốn bản thân lập tức khôi phục tư thái trước đây nếu không phu nhân ghét bỏ nàng thì làm sao.

Nhưng Đồ Cửu Mị không nghĩ đến Tiền ma ma các loại dẫn dắt, các loại động tác khó khăn khổ cực, lụy nhân không nói, cơm còn không thể ăn nhiều, cảm thấy khó xử nhất chính là, trong đó chuyện quan trọng nhất chính là làm cho chỗ sinh hài tử thu nhỏ lại, nàng vừa nghĩ đến đây là chủ ý của phu nhân muốn các ma ma làm như vậy, trong đầu vẫn luôn cảm thấy kỳ lạ, lại không biết lạ ở đây.

Lý Trì Nguyệt hoàn toàn không biết gì cả, nàng đâu dự đoán được những lão bộc tận trung của nàng lại tri kỷ như vậy, chỉ nghĩ các ma ma rèn luyện thân thể khôi phục tư thái cho Cửu Mị mà thôi.

78. Chương 77

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy hai tháng này thực sự gian nan, ngay cả số lần nhìn thấy phu nhân cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, nàng rất oán niệm. Vài lần nhịn không được muốn đi tìm phu nhân nhưng cố gấn nhịn xuống, chỉ có thể ngồi đếm đầu ngón tay tính ngày.

Còn năm ngày nữa là tròn ba tháng, Tiền ma ma tìm đến Đồ Cửu Mị, trong tay đang cầm một đồng lớn sách.

Đồ Cửu Mị còn cảm thấy kỳ quái, lẽ nào hôm nay muốn dạy đọc sách viết chữ sao, cái này không phải đều là phu nhân tự mình dạy sao.

“Mị phu nhân, người biết người hiện tại thân phận gì không?” Tiền ma ma mở miệng hỏi Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị mờ mịt lắc đầu, trên danh nghĩa nàng là thiếp thất của Hầu gia nhưng nàng thật sự một chút cũng không muốn thừa nhận nàng là thiếp thất của Hầu gia.

“Người hiện tại đã không phải thiếp thất của Hầu gia, đã là người trong viện của quận chúa, quận chúa có ý định chiêu người thị tẩm.” Tiền ma ma nói xong câu đó còn dừng một chút.

Thị tẩm, đó là việc phu thê phu nhân đã nói sao? Đồ Cửu Mị nghe được liền phấn chấn.

“Ta muốn là người của phu nhân.” Đồ Cửu Mị gật đầu hỏi đáp, phu nhân lập tức chiêu nàng thị tẩm đi, vậy nàng có thể quang minh chính đại ngủ trên giường của phu nhân rồi, có thể cùng phu nhân nói chuyện phiếm, nghĩ vậy Đồ Cửu Mị cảm thấy ngày tháng như vậy thật sự là tốt đẹp rồi.

Tiền ma ma nhìn thấy Đồ Cửu Mị thụ giáo vô cùng hài lòng, bất quá ngẫm lại cũng đúng, quận chúa nhà nàng luận gia thế luận dung mạo, luận sáng suốt điểm nào nhất không hơn hẳn Hạng Huy, chỉ có thể nói Mị phu nhân coi như tình mắt, biết chọn chỗ nương tựa. Tiền ma ma hiển nhiên đánh giá cao đánh giá cao Đồ Cửu Mị rồi, Đồ Cửu Mị đâu nghĩ đến xa như vậy, nàng chỉ biết nàng thích phu nhân, còn có một chuyện mà chính nàng cũng không biết, đó là nàng thích mỹ sắc của phu nhân.

“Đã như vậy, thị tẩm hầu hạ quận chúa là vô cùng cần thiết, xét thấy người cùng nữ tử chưa từng có da thịt chi thân, ta liền cố ý tìm một số xuân cung đồ cho người xem, chỉ đạo người học tập một chút.” Tiền ma ma về mặt chính kinh nói với Đồ Cửu Mị, muốn tìm nhiều nữ tử xuân cung đồ, tốn hao không ít tinh lực, loại này trong cung có một ít, còn ngoài cung quả thật không dễ tìm, cuối cùng, quả thực phải ra giá ới tìm được.

Đồ Cửu Mị vừa nghe xuân cung đồ, khuôn mặt đều đỏ bừng, nàng nghe qua thứ này nhưng chưa bao giờ thấy qua, rất hiếu kỳ, lòng hiếu kỳ của nàng vốn dĩ rất nặng, chỉ là không tiện biểu lộ ra.

“Người xem trước đi, xem xong, ta sẽ tìm người đến dạy người làm sao chiều chuộng thân thể nữ tử.” Tiền ma ma nói với Đồ Cửu Mị, nàng chỉ dạy qua nữ tử làm sao lấy lòng nam tử, quả thật không biết làm sao lấy lòng nữ tử, vì việc này Tiền ma ma bất chấp Trương má má phản đối, đem ngũ phu nhân Trương má má ghét nhất mời tới.

Tiền ma ma cũng biết nếu nàng ở đây, Mị phu nhân xấu hổ đi xem xuân cung đồ nên liền lui ra chỉ còn lại một mình Đồ Cửu Mị trong phòng.

Đồ Cửu Mị thu dừng khí, hai tay run rẩy mở ra một quyển sách trên cùng, vừa sợ vừa hiếu kỳ.

Cung đồ vừa mở ra, chính là hình ảnh hai nữ tử y quan không chỉnh tề đang ôm nhau hôn môi khiến Đồ Cửu Mị nghĩ đến nàng cùng phu nhân cũng từng ôm nhau hôn môi như vậy, điều này làm cho Đồ Cửu Mị

không tự giác lật trang tiếp theo, nhìn xem sau khi hôn môi sẽ làm gì, tiếp đó là một nữ tử trong số đó ghé vào trên người nữ tử kia hôn ngực, việc này phu nhân cũng đã làm với nàng.

Lúc Đồ Cửu Mị đem một đồng xuân cung đồ xem xong, mặt nàng đỏ bừng nóng rát, không đơn giản chỉ là cảm thấy thẹn, ngay cả thân thể cũng có chút khô nóng, đây là bởi vì mỗi một phúc đồ nàng đều liên tưởng đến nàng và phu nhân, thì ra còn có thể làm nhiều việc thân mật như vậy, lúc này trong đầu Đồ Cửu Mị không tự giác hiện lên vô số hình ảnh nữ nữ thân mật, sự tình này nàng cùng phu nhân có thể cùng nhau làm sao? Nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị vừa xấu hổ vừa chờ mong.

Đồ Cửu Mị liên tục rót vài chung nước lạnh, sau khi uống vào mới dè xuống cảm giác khô nóng trong lòng, cảm thấy không thể tiếp tục nghĩ đến nàng cùng phu nhân làm chuyện này nữa, nếu không nàng sẽ giống như trúng tà.

Đồ Cửu Mị thật vất vả bình phục xuống, Tiền ma ma dẫn ngũ phu nhân bước vào, xuân đồ còn chưa kịp đóng lại, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy xấu hổ chết người.

“Ngũ phu nhân tinh thông việc nữ nữ, chỗ nào không hiểu liền hỏi nàng đi.” Tiền ma ma vẫn vẻ mặt chính kinh nói, nói xong liền lần thứ hai rời khỏi gian phòng.

Đồ Cửu Mị hết chỗ nói rồi, loại sự tình này cho dù nàng không hiểu cũng hỏi không ra miệng, lại nhìn ngũ phu nhân cười đến vẻ mặt không đứng đắn, Đồ Cửu Mị cảm thấy nàng không hiểu ngược lại tình nguyện đi hỏi phu nhân cũng không muốn hỏi ngoại nhân!

“Nhìn người đỏ mặt, không chỉ là động tình mà còn muốn động thủ đi.” Liễu Phi Nhân mỉm cười, nàng đã biết phu nhân đem Đồ Cửu Mị giữ lại cho bản thân hưởng dụng mà, bực này tư sắc đừng nói nam nhân, nữ nhân động tâm cũng là chuyện thường, nhìn xem, Mị phu nhân tư thái một chút cũng không giống như mới vừa sinh hài tử, sóng mắt mị mị a, cào cấu nhân tâm ngứa ngáy khó nhịn. Nếu không phải đây là phu nhân nhìn trúng, nàng thế nào cũng phải đem Đồ Cửu Mị câu tới tay mới được tuy rằng không thể câu tới tay, có chút tiếc nuối bất quá nàng cũng vui vẻ khi thấy phu nhân cùng Đồ Cửu Mị cùng một chỗ, người tốt cuộc đều là hy vọng có đồng loại tồn tại.

“Người không nên nói vậy.” Đồ Cửu Mị chột dạ nói dối, nàng hiện tại trong đầu đều là phu nhân, còn nghĩ đến ngày đó nhìn lên phu nhân tấm, chỉ cảm thấy lỗ mũi cũng nóng lên rồi.

“Người đều viết lên trên mặt rồi, còn dám nói dối với phu nhân không có dục niệm!” Liễu Phi Nhân cảm thấy Đồ Cửu Mị thật đúng là rất đơn thuần, chột dạ nhìn một cái không sót gì, thật đúng là không biết che giấu tâm tư.

“Là phu nhân chính mình nói nàng muốn dạy ta việc nữ nữ.” Đồ Cửu Mị cây ngay không sợ chết đứng, nói cho cùng phu nhân còn không sợ làm trò trước mặt Triệu đại phu, nàng cũng không sợ bị người khác biết.

“Người không muốn bản thân học tinh thông, khiến phu nhân kinh hỉ một phen sao?” Liễu Phi Nhân cười đến có chút tà ác.

“Những họa đồ này cũng đã xem rồi, cũng học xong.” Đồ Cửu Mị đỏ mặt nói, khuôn mặt nàng từ sau khi xem xong xuân cung đồ vẫn đỏ bừng.

“Những xuân đồ này còn thiếu rất nhiều, không ai so với ta hiểu rõ thân thể nữ nhân, ta có thể nói cho người biết làm thế nào lấy lòng phu nhân, làm sao khiến nàng thần phục dưới đầu ngón tay của người....” Liễu Phi Nhân vừa nghĩ đến Lý Trì Nguyệt lãnh tình lại cấm dục động tình, đáng vẻ muốn ngừng mà không được liền cảm thấy hưng phấn không thôi.

Đồ Cửu Mị nhú mày, tuy rằng đó là điều nàng muốn chính là không muốn từ miệng người khác nghe được, vẫn luôn cảm thấy mang theo ý khinh nhờn phu nhân, muốn khinh nhờn cũng chỉ mình nàng có thể khinh nhờn, người khác cũng không chuẩn.

“Ta không cần người dạy, không hiểu, ta tự mình hỏi phu nhân, phu nhân nói nàng đến dạy ta, ta cũng chỉ để nàng dạy!” Đồ Cửu Mị nói xong, bỏ lại Liễu Phi Nhân, tự mình rời khỏi gian phòng.

79. Chương 78

Trong lòng Đồ Cửu Mị lúc này chỉ có một ý niệm đó là đi tìm phu nhân, nàng bước nhanh đến gian nhà của phu nhân, nhưng vào trong phòng lại bắt được khoảng không, nàng xoay người liền đến điều hương thất của phu nhân mà tìm, điều hương thất của phu nhân không phải chỉ có một gian, nhưng bình thường có An Nhi chờ ngoài cửa chỉ cần thấy An Nhi ở đâu tức là phu nhân ở đó.

Quả nhiên, Đồ Cửu Mị ở ngoài một gian điều hương thất thấy được An Nhi, không đợi đến gần đến gần liền thấy An Nhi bị một nha hoàn gọi đi.

Đồ Cửu Mị vui mừng khi thấy An Nhi bị người gọi đi, nếu không lát nữa nàng lại phải ở ngoài cửa chờ nửa ngày, nàng nhanh hơn bước chân đến gần, sau khi đến gần phát hiện cửa điều hương thất không khóa, chỉ là khép lại, vì vậy liền đẩy cửa bước vào.

Sau khi bước vào cũng không thấy phu nhân, bên trong có chút yên vụ, yên vụ rất thơm rất thơm, Đồ Cửu Mị chưa bao giờ ngửi qua mùi hương nào thơm như vậy, cùng mùi hương trên người phu nhân lần trước có chút tương tự nhưng lại thơm hơn vài phần.

Lý Trì Nguyệt một mực ở trong phòng, trải qua lần trước bị lấn qua lấn lại nàng đối với hương liệu này không dám kinh suất, trốn sau vách ngọc trong suốt bằng ngọc lưu ly xem tình trạng cháy của hương liệu bên ngoài cùng vài con thỏ đang động dục chạy loạn, vừa thấy Đồ Cửu Mị tiến đến nàng liền nghĩ lần này xong rồi, cũng bắt chấp cái khác cầm khăn ướt che kín mũi, lập tức bước ra dập tắt hương liệu.

“Lập tức đi ra ngoài.” Lý Trì Nguyệt khẽ nhú mày nói với Đồ Cửu Mị, thuận lợi đem Đồ Cửu Mị lôi ra khỏi điều hương thất.

Đồ Cửu Mị chỉ thấy phu nhân nhú mày, vẻ mặt nghiêm nghị giống như nàng đã xông vào cấm địa, vì vậy cũng có chút thấp thỏm, cho rằng bản thân phạm vào tội kỵ của phu nhân.

Sau khi Lý Trì Nguyệt đem Đồ Cửu Mị kéo quay về gian phòng của mình liền khiến tất cả mọi người lui xuống, còn không cho bất luận kẻ nào quấy rầy chỉ còn lại nàng và Đồ Cửu Mị, nàng biết lúc thôi tình hương kia hiệu phát tác sẽ khó nhịn cùng chặt vật thể nào, chỉ hy vọng Đồ Cửu Mị không hít nhiều lắm sẽ không quá vất vả.

“Phu nhân, ta cảm thấy dường như thân thể có chút khô nóng, chúng ta mở cửa sổ đi, được không?” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy thân thể có chút khô nóng, liền đến bên cạnh cửa sổ, dự định mở cửa sổ.

“Không cần mở, mở cũng vô dụng người vừa rồi hít phải là thôi tình hương, lát nữa sẽ càng nóng hơn.” Lý Trì Nguyệt bất đắc dĩ nói, trừ phi ngâm mình trong băng đông, nếu không đại khái là không có cách nào giảm bớt cổ khô nóng càng lúc càng thịnh đó.

“Thôi tình hương?” Đồ Cửu Mị không giải thích được mà hỏi, tuy rằng ý tứ trên mặt chữ nàng hiểu một chút, nàng thực sự cảm thấy nóng quá, hơn nữa càng lúc càng nóng rồi, nóng đến nàng muốn cởi quần áo. Đồ Cửu Mị xem xuân cung đồ vốn dĩ đã động tâm, tuy rằng chỉ hít một chút thôi tình hương nhưng lại tựa như củi khô gặp lửa, chạm nhẹ liền cháy.

“Không có việc gì, nhẫn nại thì sẽ qua thôi.” Lý Trì Nguyệt an ủi, thật ra ngày đó nàng chịu tội tròn một canh giờ, nghĩ đến cũng có chút lo lắng thay Đồ Cửu Mị, nha đầu này vừa nhìn đã biết không giống như nàng, không phải người thanh tâm quả dục, ngược lại là người ham muốn rất nặng, như vậy sợ là phải bị dày vò nhiều hơn nàng.

“Nhưng thực sự nóng quá, làm sao bây giờ?” Đồ Cửu Mị đến gần Lý Trì Nguyệt khó chịu hỏi, nàng nóng nóng đến kéo quần áo của bản thân.

“Tâm tĩnh tự nhiên mát.” Lý Trì Nguyệt chỉ có thể an ủi Đồ Cửu Mị, tuy rằng nàng cảm thấy những lời này có nói cùng như chưa nói.

” Nóng quá....” Đồ Cửu Mị rốt cục chịu không được cảm giác thân thể giống như rơi vào lửa, nàng không tự giác đến gần Lý Trì Nguyệt nàng muốn phu nhân giúp nàng, thân thể của nàng trở nên rất khó chịu nàng cũng chỉ có thể hướng phu nhân xin giúp đỡ.

“Ta biết.” Tôi này bản thân Lý Trì Nguyệt đã chịu qua, cho nên tất cả cảm thụ hiện tại của Đồ Cửu Mị, nàng hiểu.

“Phu nhân người sờ thử xem, thân thể ta cũng sắp thiêu cháy rồi....” Cũng không biết là tác dụng của thôi tình hương hay là vì nguyên do nào khác, Đồ Cửu Mị cầm tay phu nhân trực tiếp đặt lên ngực mình, Đồ Cửu Mị cảm giác tay của phu nhân mát lạnh dán lên da thịt nàng khiến nàng nổi da gà, cảm giác tê dại chưa từng có kéo đến, vô cùng thoải mái, nàng không tự giác dùng tay phu nhân ma sát nơi mềm mại của mình, cảm giác thoải mái không ngừng lan tràn khiến cảm giác nóng rực giảm đi rất nhiều, trong hoảng hốt nàng nhớ đến xuân cung đồ vừa xem, cảm giác nóng rực kia lại càng thêm sâu, đột nhiên nàng đã hiểu, bản thân nghĩ muốn cái gì.

Nàng muốn phu nhân làm những chuyện như trong xuân cung đồ với nàng, việc mà kẻ khác khó có thể mở miệng, nàng muốn phu nhân hôn môi nàng, hôn ngực nàng, nàng...

Lý Trì Nguyệt cảm giác được Đồ Cửu Mị ấn lấy tay mình ma sát nơi mềm mại của nàng, trong lòng sinh cảm giác khác thường, lại nhìn Đồ Cửu Mị y quan không chỉnh tề, ánh mắt mong chờ, Lý Trì Nguyệt biết Đồ Cửu Mị mong mỗi cái gì nhưng nàng cũng không hy vọng Đồ Cửu Mị cùng nàng làm chuyện này dưới sự khống chế của thôi tình hương.

Đồ Cửu Mị lung tung cởi bỏ quần áo trên người, sau khi cởi xong đem thân thể dán lên thân thể phu nhân, giống như kẹo mạch nha gắt gáo quấn lấy, hận không thể đem thân thể khảm nhập trong cơ thể của phu nhân, nàng cảm thấy chỉ có da thịt chi thân như vậy mới có thể khiến thân thể nàng dễ chịu một chút, mới cảm thấy thân thể không nóng nữa, nhưng sau khi dán sát vào nhau cảm giác nóng rực lại không hề giảm bớt, chỉ cảm thấy thân thể cùng trong lòng càng lúc càng trống rỗng. Khiến Đồ Cửu Mị theo Đồ Cửu Mị đem phu nhân ôm chặt hơn nữa.

“Phu nhân, giúp ta....” Sự khó nhẹn của thân thể chiến thắng lý trí, cũng chiến thắng cảm giác xấu hổ, thân thể của nàng không ngừng giãy dụa ma sát thân thể phu nhân, kéo lấy quần áo của phu nhân, khiến Lý Trì Nguyệt cũng có chút cảm giữ không được.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị đã không một mảnh vải, bộ ngực đầy ắp đứng thẳng, đã khôi phục tư thái thiếu nữ, nhìn khuôn mặt đỏ bừng do dục niệm, mị nhãn mị đến có thể câu hồn, dung mạo xinh đẹp tựa như hoa mẫu đơn đang nở rộ, kiều mị như hồ ly tinh chuyển thế, nhìn nhiều một cái sẽ bị câu mất hồn phách.

“Ngoan, nhẫn nại một chút sẽ qua thôi, bây giờ còn không phải lúc.” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị, đôi mắt Đồ Cửu Mị đâu còn một tia thanh minh nào nữa, hoàn toàn bị thôi tình hương khống chế giống như dã thú động dục hoàn toàn không biết bản thân đang làm gì. Cho dù nàng muốn cùng Đồ Cửu Mị làm chuyện nữ nữ cũng tuyệt đối không phải dưới tình huống như vậy.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy bản thân cởi không được quần áo của phu nhân, buồn bực, trực tiếp cạy mạnh dùng lực muốn xé rách quần áo của phu nhân, nếu không phải Lý Trì Nguyệt mặc loại vải vóc thượng đẳng thì quả thật đã bị Đồ Cửu Mị xé rách rồi. Lý Trì Nguyệt cảm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy thì không được, vì vậy quyết định thật nhanh điểm huyệt đạo của Đồ Cửu Mị khiến Đồ Cửu Mị không thể động đậy. Sau đó liền đem Đồ Cửu Mị đẩy ra khỏi người nàng, đỡ Đồ Cửu Mị nằm trên giường, kéo chăn che đi thân thể xích lửa mỹ lệ.

Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân thân thể không động đậy nữa nhưng khó chịu trong thân thể một chút cũng không giảm bớt, giống như có thật nhiều con sâu ở trong thân thể cắn xé, nàng nhìn phu nhân gần như cầu xin mà nhìn phu nhân.

“Phu nhân, giúp ta, cầu xin người, ta thực sự rất khó chịu....” Đồ Cửu Mị cầu xin, phu nhân nhất định có thể giúp nàng giảm bớt thống khổ.

“Nhẫn nại sẽ qua thôi.” Lý Trì Nguyệt cực kỳ ôn nhu nói với Đồ Cửu Mị, nhưng Đồ Cửu Mị nghe vào chính là phu nhân dùng ngữ khí rất ôn nhu cũng rất tàn nhẫn.

“Phu nhân, cầu xin người....” Đồ Cửu Mị lần thứ hai cầu xin, cảm giác trống rỗng cùng khó chịu cũng sắp bức điên nàng, nàng chưa từng chịu qua thống khổ như vậy.

Lý Trì Nguyệt không dám nhìn Đồ Cửu Mị nữa, chỉ cầm kim cương kinh bắt đầu niệm, muốn giúp Đồ Cửu Mị tĩnh tâm.

Nhưng Đồ Cửu Mị nào hiểu công dụng của niệm kinh, chỉ cảm thấy phu nhân bỏ mặc nàng khó chịu ném nàng sang một bên, thân thể như trước nóng rực nhưng trong lòng đã lạnh đi một chút.

Đồ Cửu Mị một mực phu nhân phu nhân vẫn hy vọng phu nhân sẽ giúp nàng giải thoát thống khổ nhưng phu nhân chỉ một mực niệm kinh, Đồ Cửu Mị đợi rất lâu rất lâu cũng không nhìn thấy phu nhân đến giúp nàng, rốt cục Đồ Cửu Mị chấp nhận sự thật là lần này phu nhân sẽ không giúp nàng, chỉ cảm thấy phu nhân không muốn nàng, trong lòng rất khó chịu, vì vậy khó chịu trong lòng cộng thêm khó chịu trong thân thể khiến nước mắt của Đồ Cửu Mị chảy xuống.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị yên lặng rơi nước mắt, trong lòng rung động, liền đến cạnh giường, vươn tay ngón tay muốn thay Đồ Cửu Mị lau nước mắt nhưng Đồ Cửu Mị nghiêng đầu sang bên kia, không muốn để ý phu nhân.

Lý Trì Nguyệt cũng biết Đồ Cửu Mị tức giận, nên chỉ thở dài một hơi.

Đồ Cửu Mị trong lòng tuyệt vọng, nên thân thể cũng không khô nóng như trước đó nữa, dần dần bình phục lại.

80. Chương 79

Có lẽ thân thể lần qua lần lại mệt mỏi Đồ Cửu Mị cực độ mệt mỏi rồi ngủ thiếp đi.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đã ngủ lúc này mới đến bên giường, ngồi bên mép giường, nhẹ tay vuốt ve khuôn mặt dính không ít mồ hôi của Đồ Cửu Mị, mi tâm vẫn nhúm chặt, tựa hồ vẫn đang ác mộng thấy cảm giác khó chịu vừa rồi, ngay cả thân thể cũng ướt dính, cũng không biết rốt cuộc chảy bao nhiêu mồ hôi, nha đầu này quả nhiên động tình mãnh liệt hơn nàng nhiều, nghĩ đến Lý Trì Nguyệt liền có một chút đau lòng.

Lý Trì Nguyệt sai An Nhi bưng nước nóng đến, sau khi An Nhi ra ngoài nàng mới xốc chăn lên, đường cong lá lướn, hai khối mềm mại no đủ đứng thẳng khiến Lý Trì Nguyệt ít dám nhìn thẳng. Xem ra Tiền ma ma quả thật có biện pháp, tư thái của Đồ Cửu Mị khôi phục rất khá. Cho dù vừa rồi chảy không ít mồ hôi nhưng Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy trên người Đồ Cửu Mị dường như thơm hơn, cho dù cầm khăn mặt chà lau thân thể nàng cũng không thể lau đi mùi hương kia.

Lý Trì Nguyệt lau xong khuôn mặt Đồ Cửu Mị, cổ, đến khối mềm mại đầy ắp, Lý Trì Nguyệt đột nhiên phát hiện bản thân dường như không có cách nào duy trì tĩnh tâm như bình thường, lúc chà lau liền muốn dùng lực mà xoa nắn. Bất quá Lý Trì Nguyệt lập tức ngăn chặn ý niệm đó, thân thể Đồ Cửu Mị mới vừa bị dày vò xong, hoàn toàn không chịu nổi dày vò nữa. Lý Trì Nguyệt chỉ có thể tĩnh tâm thay Đồ Cửu Mị chà lau thân thể, đem mỗi một tắc da thịt trên người Đồ Cửu Mị lau sạch sẽ, chỉ là khăn mặt lau đến giữa hai chân, Lý Trì Nguyệt thiếu chút nữa đã cầm giữ không được. Giữa hai chân Đồ Cửu Mị một mảnh lầy lội, mà ngay cả đệm giường dưới thân cũng có chút ẩm ướt, hiển nhiên vừa rồi quả thật bị thôi tình hương dày vò rất khó nhịn, có trách cũng trách nha đầu này ham muốn quá mạnh, so với nàng lần trước hương liệu Đồ Cửu Mị hít vào không có bao nhiêu, nếu có thể bình tâm tĩnh khí cũng không thể bị dày vò đến mức này.

Sau khi Lý Trì Nguyệt đỡ mặt thay Đồ Cửu Mị lau sạch nơi giữa hai chân, lại lau những nơi khác, sau đó nàng thuận tiện giúp Đồ Cửu Mị mặc quần áo, rồi lại có chút cực lực đem Đồ Cửu Mị bế đến trên giường của nàng, để hạ nhân đem đệm chăn trên giường vừa rồi Đồ Cửu Mị đã nằm đi giặt sạch.

Sau khi Lý Trì Nguyệt thay Đồ Cửu Mị thu dọn hoàn tất cảm thấy có chút mệt mỏi, liền kéo chăn nằm bên cạnh Đồ Cửu Mị.

Lúc Đồ Cửu Mị tỉnh lại sắc trời đã tối, phu nhân đã ngủ, Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến chuyện xảy ra hôm nay liền cảm thấy ngực khó chịu. Phu nhân không muốn nàng, bỏ mặc nàng khó chịu cũng không muốn nàng,

nghĩ đến đó tâm tình của Đồ Cửu Mị cùng dày đặc mây đen, đông nghịt một mảnh thế nào cũng không chịu tản đi, tuy rằng phu nhân hiện tại đang ngủ bên cạnh nàng nhưng Đồ Cửu Mị vẫn không vui.

” Tỉnh?” Lý Trì Nguyệt dùng hai tay chống thân thể, ôn nhu nói với Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị xoay người, nằm nghiêng sang một bên, dự định không để ý đến phu nhân, nàng ghét phu nhân nhất!

” Không để ý đến ta?” Tay của Lý Trì Nguyệt nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng quang lỏa của Đồ Cửu Mị, nha đầu này đang giận dữ nàng sao?

Vừa rồi nàng khó chịu như vậy phu nhân không để ý đến nàng còn chưa tính, hiện tại thân thể nàng vất vả lắm mới không khó chịu thì phu nhân lại sờ loạn trên lưng nàng, lập tức Đồ Cửu Mị nổi giận,, có người xấu xa như phu nhân vậy sao?

” Đừng chạm vào ta!” Đồ Cửu Mị xoay người, cố sức chụp lấy tay phu nhân, hướng phu nhân cho thấy nàng không phải phu nhân có thể tùy tiện vo tròn thì tròn, vo méo thì méo, nhưng chụp xong lại cảm thấy dường như bản thân quá cố sức rồi, không biết phu nhân có bị đau không, nghĩ tới đây trong lòng Đồ Cửu Mị lại càng ủy khuất, chỉ cần vừa nghĩ đến phu nhân sẽ đau nàng liền không nỡ, sao phu nhân có thể đành lòng để nàng khó chịu như vậy, càng nghĩ lại càng buồn bực, lại càng không muốn để ý phu nhân

Lý Trì Nguyệt nhìn bàn tay của mình bị Đồ Cửu Mị chụp đến phát đau, khí lực ngược lại không nhỏ, xem ra nha đầu này quả thật chính là nổi lên tính tình.

Lý Trì Nguyệt vốn muốn mở miệng dỗ dành Đồ Cửu Mị hai câu nhưng từ nhỏ đến lớn nàng chưa từng dỗ dành ai, cũng không biết nói như thế nào, sau đó chỉ vỗ nhẹ lưng Đồ Cửu Mị một chút, rút cuộc yên lặng.

Đồ Cửu Mị còn đang tức giận làm sao cảm nhận được tâm ý rất nhỏ của phu nhân, cảm thấy bản thân từ thân thể trong lòng trong lòng đều đang ủy khuất, không một chỗ nào không ủy khuất cho nên như trước xoay lưng về phía phu nhân, không để ý đến phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị vẫn không dự định phản ứng nàng, vì vậy người chưa dỗ dành ai như nàng cũng đành thôi, chờ thêm một chút thời gian đại khái sẽ tốt thôi, Đồ Cửu Mị người này thoát nhìn không giống dạng sẽ mang thù.

Đồ Cửu Mị quả thật không mang thù, nhưng oán hận lớn như vậy muốn quên vậy cũng không phải chuyện dễ dàng, chỉ ít trong năm ba ngày nàng nhất định sẽ nhớ kỹ.

Vì vậy Đồ Cửu Mị trở về biệt viện trước kia của mình, cũng không đến trong viện của phu nhân nữa, an phận trốn ở trong phòng âm thầm oán hận, mà ngay cả Lục Đào đều cảm thụ được trên người Mị phu nhân nhà nàng phát ra oán niệm, cường liệt đến khiến Lục Đào chùng bước.

Trong lòng Đồ Cửu Mị hy vọng phu nhân đến dỗ dành nàng nhưng trông trái mong phải, chính là không thấy phu nhân tìm đến, phu nhân không đến tìm nàng nàng tức giận, nàng không chịu nổi muốn chạy đi gặp phu nhân, nàng cũng tức giận, nói chung là giận càng thêm giận, nhưng không có bậc thang để leo xuống, Đồ Cửu Mị cho dù muốn gặp phu nhân cũng phải nhịn xuống, nàng hạ quyết tâm cùng phu nhân giằng co, thế nào cũng không nguyện ý chủ động đi tìm phu nhân.

Lý Trì Nguyệt vốn tưởng rằng Đồ Cửu Mị chắc chắn kiềm chế không được muốn đến gặp nàng nhưng ba ngày trôi qua cũng không thấy nha đầu đó đến tìm nàng, trong lòng liền có một chút muốn đi tìm Đồ Cửu Mị, nhưng Lý Trì Nguyệt kiêu ngạo quen rồi không khỏi có chút oán giận, không phải chỉ là không cùng nàng làm chuyện nữ nữ thôi sao, có cần tức giận như vậy không! Lý Trì Nguyệt cảm thấy tầm quan trọng của chuyện đó đại khái cũng như ăn quả vật, ăn ngon thì ăn, không thể ăn thì thôi, nói cho cùng cũng không đối chết người.

Dĩ nhiên, Lý Trì Nguyệt rút cuộc vẫn biết là bản thân đuối lý vì vậy ba ngày sau nàng liền xuất hiện trong phòng của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đến trong lòng vẫn rất kích động, nhưng biểu hiện ra quả thực rất lạnh nhạt, nàng mới không cần để phu nhân nhìn ra nàng rất nhớ phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị vẫn bày ra dáng vẻ lạnh lùng nhàn nhạt, trong lòng thầm nghĩ biểu tình này thật sự không đang yêu, nàng vẫn thích Đồ Cửu Mị dáng vẻ ngốc nghếch.

“Đến đây.” Lý Trì Nguyệt hướng Đồ Cửu Mị ngoắc tay, bảo Đồ Cửu Mị đến.

Đồ Cửu Mị bất vi sở động, phu nhân một chút thành ý cũng không có, nàng mới không cần qua đó.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy ánh mắt Đồ Cửu Mị nhìn nàng rõ ràng lóe quang mang, nhưng vẫn giả vờ tức giận thì có chút buồn cười, sau đó nàng chủ động đi đến chỗ Đồ Cửu Mị.

Phu nhân bước đến, trong lòng Đồ Cửu Mị nho nhỏ chờ mong, trái tim a, nhảy loạn giống như thỏ chỉ còn kém nhảy ra ngoài, quả nhiên phu nhân có thành ý, nàng sẽ không thật sự giận phu nhân, nàng thật sự ghét bản thân không có tiền đồ.

“Thế nào, còn đang giận ta?” Lý Trì Nguyệt đến gần Đồ Cửu Mị cười hỏi.

“Hừ!” Đồ Cửu Mị kiêu ngạo hừ lạnh.

“Không phải ta đã đến đây dỗ dành ngươi rồi sao, còn giận nữa, ta sẽ không dỗ.” Lý Trì Nguyệt lời này nói xong cũng không giống như dỗ dành trái lại giống như uy hiếp, Đồ Cửu Mị nghe được trong lòng lại tức giận.

“Ta mới không cần ngươi dỗ dành, nói cho cùng ngươi cũng không muốn ta, cũng không cùng ta làm chuyện nữ nữ, rõ ràng là ngươi nói muốn dạy ta, ngươi là kẻ lừa gạt ,đại lừa gạt!” Đồ Cửu Mị nói xong đôi mắt dường như lại muốn đỏ, cảm thấy phu nhân luôn dễ dàng làm cho nàng khổ sở.

“Không phải ta không muốn ngươi, chỉ là còn chưa đến lúc, ta không hy vọng ngươi bị thôi tình hương không chế thần trí bất minh mà cùng ta làm chuyện đó, đương nhiên là muốn làm lúc ngươi thanh tỉnh.” Lý Trì Nguyệt vẻ mặt nghiêm túc nói,.

“Vậy đêm nay ngươi cùng ta làm chuyện nữ nữ.” Thần trí bất minh không thể là việc nữ nữ, nàng hiện tại rất thanh tỉnh, vậy đêm nay có thể làm việc nữ nữ được rồi, Đồ Cửu Mị hờn dỗi nói.

Lý Trì Nguyệt vừa nghe trong lòng chấn động, Đồ Cửu Mị ngay cả che giấu, rụt rè đều miễn hết, trực tiếp nhập chủ đề, nha đầu này rốt cuộc có bao nhiêu háo sắc a!

“Cũng được.” Lý Trì Nguyệt nghĩ nói cho cùng đây là chỉ là chuyện sớm muộn, nói gì đi nữa, nha đầu này vội vã muốn hiến thân nàng cũng không có lý do gì lại đem mỹ sắc đẩy ra ngoài.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến phu nhân dễ dàng đáp ứng như vậy, kinh ngạc một chút, phu nhân đơn giản như vậy đáp ứng nàng còn tưởng rằng phu nhân phải cự tuyệt đùn đẩy một phen.

“Không phải hồ lộng ta chứ?” Tín nhiệm đối với phu nhân trong mắt Đồ Cửu Mị cũng sắp biến thành số âm rồi.

Lý Trì Nguyệt gật đầu.

Đồ Cửu Mị xác định phu nhân không phải đang hồ lộng nàng, mây đen khắp bầu trời đều tán đi, quả thực chính là diễm dương cao chiếu, một mảnh nắng sáng, nàng một lòng chờ đợi buổi tối đến, kích động, hưng phấn còn có chờ mong, Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến có thể cùng phu nhân làm việc nữ nữ, trong lòng liền cuộn trào mãnh liệt, có phải qua đêm nay nàng có thể trở thành phu nhân của phu nhân rồi không!

“Phu nhân, ngươi về phòng trước đi, lát nữa ta sẽ đến.” Đồ Cửu Mị tiễn Lý Trì Nguyệt ra khỏi gian nhà, sau đó đem tập tranh lần trước Tiên ma ma cho nàng nghiên cứu một phen, sau đó phân phó Lục Đào chuẩn bị nước nóng, nàng muốn đem bản thân tẩy sạch sẽ, thơm tho sau đó sẽ leo lên giường của phu nhân, nghĩ đến có thể cùng phu nhân làm việc thân mật đỏ mặt đó nàng liền cảm thấy trong lòng ngọt ngào.

Lúc Đồ Cửu Mị đến gian nhà của phu nhân, phu nhân cũng vừa mới tắm rửa xong, An Nhi đang lau tóc cho nàng.

An Nhi nhìn thấy Mị phu nhân đến, đem khăn đưa cho nàng sau đó yên lặng lui xuống, chỉ để lại Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị hai người trong phòng.

Đồ Cửu Mị đến gần, Lý Trì Nguyệt liền biết là nàng, chỉ là bất động thanh sắc để Đồ Cửu Mị thay nàng lau tóc.

Đồ Cửu Mị lau tóc cho phu nhân, ngón tay luồn vào tóc, trên người phu nhân rất thơm, thơm đến khiến nàng không tự giác đem mũi để sát vào tóc phu nhân mà ngửi.

“Phu nhân, sắc trời đã muộn, chúng ta lên giường nghỉ ngơi đi.” Đồ Cửu Mị ý tại ngôn ngoại, ngoại trừ lên giường nghỉ ngơi còn có rất nhiều việc có thể làm đây!

Lý Trì Nguyệt nhìn ngoài cửa sổ ngoài cửa sổ, làm gì có sắc trời đã muộn, mặt trời vừa mới lặn, nha đầu này quả nhiên háo sắc, bất quá nàng cũng không cự tuyệt, mặc cho Đồ Cửu Mị lôi kéo nàng đến bên giường.

81. Chương 80 [h]

Sau khi Đồ Cửu Mị kéo phu nhân lên giường, liền buông màn xuống, Đồ Cửu Mị vốn dĩ cây ngay không sợ chết đứng muốn làm việc nữ nữ sau khi buông màn đối diện về mặt cười như không cười của phu nhân, trong lòng cảm thấy ngỡ ngàng, vừa nghĩ lát nữa cùng phu nhân cởi hết liền cảm thấy xấu hổ, nhưng lại rất chờ mong.

Lý Trì Nguyệt nhìn khuôn mặt cùng vành tai ứng đồ của Đồ Cửu Mị liền biết người này đại khái là nghĩ bậy bạ rồi, sau đó Lý Trì Nguyệt vươn một tay đến vuốt ve gương mặt Đồ Cửu Mị, qua lại sờ trớn cuối cùng dừng trên đôi môi, nhẹ nhàng ma sát cánh môi đỏ mọng tươi đẹp.

“Ngậm lấy.” Lý Trì Nguyệt nhẹ giọng mở miệng, so với Đồ Cửu Mị Lý Trì Nguyệt lý luận tri thức phong phú đến không thể phong phú hơn, hiểu biết của Đồ Cửu Mị chỉ giới hạn trong vài quyển xuân cung đồ, còn Lý Trì Nguyệt thì đã xem qua vô số xuân cung đồ, diễn tình tiểu bản, mà ngay cả người thật cũng xem qua, Lý Trì Nguyệt cảm thấy không có gì khó khăn.

Trong đầu Đồ Cửu Mị đang cố hồi tưởng những gì mình đã xem, trong trí nhớ tìm không thấy hình ảnh này, bất quá nàng vẫn mở đôi môi anh đào ngậm lấy ngón tay thon dài xinh đẹp của phu nhân. Cũng không biết có phải do tay phu nhân bình thường dùng để phối hương liệu nên Đồ Cửu Mị cảm thấy ngay cả ngón tay của phu nhân cũng thơm hay không, bởi vì thơm nên Đồ Cửu Mị không tự giác bắt đầu liếm mát, trái lại vô sự tự thông.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị liếm ngón tay mình, chỉ cảm thấy đầu ngón tay có chút tê dại, lại nhìn Đồ Cửu Mị liếm đến về mặt chăm chú, hình ảnh này nói có bao nhiêu dâm mỹ thì có bấy nhiêu dâm mỹ, khiến Lý Trì Nguyệt không đành lòng nhìn thẳng, cảm thấy quá khiến người ta thẹn rồi, lúc này vành tai của Lý Trì Nguyệt đều đỏ lên. Trời biết, lúc trước ở bên cạnh ngũ công chúa, hình ảnh dâm mỹ hơn nữa nàng cũng đã thấy qua nhưng không hề động dung, không giống lúc này, cảm thấy dả kích như vậy.

Lý Trì Nguyệt rút ngón tay mình ra, thay bằng môi mình, nàng cảm thấy Đồ Cửu Mị cho dù là trên môi cũng chứa mị hương độc hữu, khiến nàng không nỡ tách ra, thậm chí quẩn lấy, tiếp tục triền miên.

Thật ra so với hôn ngón tay Đồ Cửu Mị càng thích cùng phu nhân hôn môi cùng cảm giác đầu lưỡi triền miên như lúc này, Đồ Cửu Mị quẩn lấy đầu lưỡi của phu nhân, bức đầu lưỡi của phu nhân cùng nàng chơi đùa, người tới ta đi, khó tách khó rời, ngón tay lung tung vuốt ve lưng của đối phương, toàn bộ dựa vào bản năng.

Lý Trì Nguyệt đưa tay cởi y phục trên người Đồ Cửu Mị, ngón tay trượt trung y xoa nắm khối kiêu động đầy ắp, cảm thụ được khối no đủ kia lấp đầy lòng bàn tay, sau đó tùy tâm sở dục mà vuốt ve sờ trớn.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy thân thể lại bắt đầu tê dại khó nhin, Loại cảm giác này từ thân thể xông lên da đầu, nàng không cam lòng tỏ ra yếu kém, đưa tay kéo vạt áo của phu nhân, tay trượt vào trong trung y của phu nhân, Đồ Cửu Mị quả thật có vẻ háo sắc nàng lung tung kéo xả quần áo của phu nhân, cần cổ thon dài trắng nõn của phu nhân cùng xương quai xanh thanh tú rõ ràng đều bại lộ dưới mắt nàng, nàng nghĩ cũng

không cần nghĩ liền đem khuôn mặt vùi vào giữa cổ của phu nhân, nhẹ nhàng cắn gặm, ngửi mùi hương nhàn nhạt phu nhân phu nhân, cảm thấy cả đời vùi ở nơi này đều nguyện ý.

“Phu nhân hai ngày trước chọc ta khó chịu, hôm nay thế nào cũng phải nhường ta mới được!” Đồ Cửu Mị nghiêng người đem phu nhân đặt dưới thân, nhìn phu nhân vẻ mặt nghiêm túc mà nói.

“Vậy sao được, ta đã đáp ứng người hảo hảo ”dạy” người!” Lý Trì Nguyệt đem chữ “dạy” nhấn đặc biệt nặng, vươn tay cởi bỏ xiêm y vốn đã mất trật tự của Đồ Cửu Mị, khối tuyết trắng căn đây bại lộ trong không khí.

Ánh mắt của Lý Trì Nguyệt nóng rực mà nhìn ngọn núi cao vút, trắng nõn kiêu động, còn mang theo nhàn nhạt hồng phấn, tựa như quả anh đào, vô cùng mê người. Lý Trì Nguyệt tìm lòng không được cúi đầu ngậm lấy tiểu anh đào, tay kia xoa nắn khối mềm mại bên kia, nhu lỏng đè ép, hoặc nhẹ hoặc mạnh, không hề có tiết tấu nhưng dù vậy vẫn như trước mang đến cường liệt kích thích cho Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới đều bắt đầu phát nhiệt, đặc biệt là bụng, giống như lần trước trúng thôi tình hương, có chút khó nhin. Hơn nữa lúc nàng nhìn đến phu nhân đang ngậm quả anh đào trước ngực, liếm, mút, cắn, liền cảm thấy một cỗ nhiệt lưu từ bụng dưới chạy xuống giữa hai chân, khiến nàng rất xấu hổ.

Lý Trì Nguyệt chậm rãi cởi quần áo của Đồ Cửu Mị, thân thể xích lửa của Đồ Cửu Mị nàng nhìn không sót chút gì, đường cong nhu uyển, mỗi một tấc da thịt bởi vì động tình mà ửng hồng, mị nhân mê man nhìn nàng, lộ ra một cổ xinh đẹp câu hồn, hơn nữa mị hương trên người dường như càng thêm nồng đậm, đối với Lý Trì Nguyệt mà nói đó chính là loại thôi tình hương mạnh nhất, khiến Lý Trì Nguyệt giống như nhập ma, muốn hôn mỗi một tấc da thịt trên người Đồ Cửu Mị, môi nàng chậm rãi dời xuống đến sơn cốt hai ngọn núi, xuống chút nữa là bình nguyên đã khôi phục bằng phẳng, đến khu rừng rậm tam giác kia, tay nàng cũng không thanh nhàn không ngừng vuốt ve mỗi một tấc da thịt của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy thân thể trở nên dị thường mất cảm, mỗi một chỗ môi cùng tay của phu nhân chạm đến đều khiến mỗi một lỗ chân lông của nàng mở ra, ngứa ngáy, tê dại, thoải mái đến cực điểm, khiến nàng không tự chủ được khép hai chân lại.

Tay của Lý Trì Nguyệt đã đến trước một bước chui vào nơi ướt đầm giữa hai chân, dòng nước trắng mịn nóng rực chảy đến trên diêm, Lý Trì Nguyệt hơi vùng lên khóe miệng, thân thể nha đầu này quả nhiên giống như nàng sở liệu rất dễ động tình!

Đồ Cửu Mị cảm giác được tay của phu nhân đã trượt vào giữa hai chân của nàng, xuất phát từ cảm giác xấu hổ nàng không tự giác khép chặt hai chân nhưng phu nhân cũng không để nàng như nguyện, trái lại đem chân của nàng càng mở rộng ra, hơn nữa ngay cả thân thể của phu nhân cũng ghé vào giữa hai chân nàng, không kiêng nể gì mà chăm chú nhìn nơi tư mật của nàng.

Đồ Cửu Mị cảm thấy như vậy quá mức xấu hổ, khuôn mặt đỏ bừng, nàng không dám nhìn phu nhân chỉ cảm thấy phu nhân thật xấu, biết rõ người ta xấu hổ còn như vậy, nhưng thân thể cũng trở nên thật kỳ quái, rõ ràng trong lòng xấu hổ nhưng bị phu nhân nhìn thân thể lại tuôn ra càng nhiều mật dịch, thân thể trở nên rất khó nhin.

Ánh mắt của Lý Trì Nguyệt nóng bỏng dán ở nơi cảnh sắc tại nơi, tựa như đóa hoa xinh đẹp ướm át, đẹp vô cùng, Đồ Cửu Mị đứng là trời sinh vật, dĩ nhiên không chỗ nào không xinh đẹp.

“A.. Ân.....” Lúc tay phu nhân chạm vào giữa hai chân, Đồ Cửu Mị rốt cục chịu không nổi mà rên rỉ, chỉ cảm thấy khoái cảm càng thêm cường liệt.

Ngón tay của Lý Trì Nguyệt cũng chỉ mới thăm dò hồ loạn mạc tác, dựa vào thanh âm của Đồ Cửu Mị cao thấp phán đoán được mức độ yêu thích của thân thể nàng, Lý Trì Nguyệt không bao lâu đã hoàn toàn đem thân thể Đồ Cửu Mị sở soạn thấu triệt, biết phải làm thế nào đùa nàng sẽ làm cho nàng thỏa mãn mà gọi ra tiếng.

82. Chương 81 [h]

Lý Trì Nguyệt cảm giác được tiểu hồng đậu trong tay đứng thẳng, nàng chỉ cần khẽ nhu lỏng nơi đó thì Đồ Cửu Mị sẽ phản ứng rất lớn, tiếng rên rỉ trầm thấp, mị nhãn câu hồn mang theo thẹn thùng dục cự hoàn nghênh, hiện hết mị thái, giống như vô số xúc tui quán lấy quấy nhiễu tâm tâm Lý Trì Nguyệt Trì Nguyệt, thì ra đáng vẻ nữ tử khi động tình sẽ khiến người ta không kiềm chế được càng muốn hung hăng khi dễ nàng.

Mỗi một chỗ phu nhân nhu ẩn lại mang theo mãnh liệt khoái cảm, Đồ Cửu Mị chưa bao giờ biết thân thể cũng có thể thoải mái như vậy, quá mức thoải mái khiến cho nàng cảm thấy có chút xấu hổ, như vậy thật sự được sao? Nhưng cho dù cảm thấy xấu hổ Đồ Cửu Mị vẫn hy vọng phu nhân tiếp tục.

“Thoải mái không?” Lý Trì Nguyệt dùng thân thể mình đặt trên người Đồ Cửu Mị, ngữ khí ngả ngớn hỏi.

Đồ Cửu Mị cảm thấy trả lời vấn đề như vậy thật sự quá xấu hổ, nhưng đáng vẻ phu nhân nhìn nàng chăm chăm khiến nàng không tự giác mà gật đầu, nàng chăm thấy phu nhân không chỉ khống chế được thân thể nàng mà còn khống chế cả linh hồn, chỉ cần phu nhân nhìn nàng như vậy thì nàng sẽ run sợ, cái gì cũng sẽ thuận theo phu nhân, chính là mọi tìm cho phu nhân, chỉ cần phu nhân muốn nàng đều nguyện ý cho.

“Trả lời bằng miệng, ta sẽ khiến người càng thoải mái hơn nữa.” Lý Trì Nguyệt thực vừa lòng với sự thuận cùng thành thật của Đồ Cửu Mị trên giường, ngũ công chúa đã từng nói nữ nhân hấp dẫn nhất mị hoặc lòng người nhất chính là thời điểm ở trên giường, đặc biệt là loại nữ nhân có thể đem thanh thuần cùng phóng đảng dung hợp, càng là cực phẩm trong cực phẩm, ít nhất Lý Trì Nguyệt giờ phút này có loại cảm giác chiếm hữu ngũ công chúa đã nói qua. Hơn nữa trên giường ngũ công chúa có nhiều mỹ nhân như vậy nhưng cộng lại cũng không bằng một Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị cảm giác chân mình bị phu nhân mở ra càng rộng, cảm giác bại lộ không hề che lấp khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy cực kỳ xấu hổ, nhưng phu nhân còn cứng rắn muốn người ta chính miệng nói ra những lời ngượng ngùng như vậy.

“Trì Nguyệt.” Lý Trì Nguyệt đột nhiên rất muốn Đồ Cửu Mị dùng thanh âm kiều mị gọi tên mình.

“Trì Nguyệt....” Đồ Cửu Mị cảm thấy chỉ cần gọi khuê danh của phu nhân thì không những thân thể trở nên cực kỳ tê dại mà ngay cả tâm đều tê dại khó nhịn.

“Thích ta đối đãi người như vậy không?” Tay của Lý Trì Nguyệt nhu lỏng bộ vị mẫn cảm nhất của Đồ Cửu Mị càng nhanh hơn, nàng cúi đầu ngậm lấy khối mềm mại đã đứng thẳng của Đồ Cửu Mị, ngậm tiểu hồng đậu kia. Đồ Cửu Mị vẫn chưa chân chính trải qua nhân sự làm sao chịu được song trọng kích thích như vậy, nàng khẽ cong người theo bản năng đem thân thể dán chặt vào phu nhân.

“Ấn?” Lý Trì Nguyệt bất mãn Đồ Cửu Mị không trả lời, nhẹ nhàng cắn một cái tiểu hồng đậu kia.

“Thích...ch...” Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy vừa đau vừa tê dại, thâm tâm vốn khuất phục phu nhân khiến nàng không thể không trả lời vấn đề xấu hổ này, nhưng dù biết phu nhân hư hỏng trong lòng nàng vẫn thích phu nhân như vậy đối với nàng.

Giống như giờ phút này, phu nhân đang ôm lấy hạ thân của nàng, đồng thời cũng đem chân nàng đặt lên vai mình, xấu hổ nhất chính là bộ vị tư mật nhất của nàng không hề che giấu bại lộ trước mắt phu nhân, Đồ Cửu Mị xấu hổ đến không dám nhìn phu nhân nên liền nhắm mắt lại, nhưng sau khi nhắm mắt lại nàng lại muốn nhìn xem phu nhân sẽ làm gì với nàng. Thật ra xem qua xuân cung Đồ Cửu Mị nàng cũng đã mơ hồ biết được, cũng bởi vì biết được nên càng thêm xấu hổ, nhưng ngoại trừ xấu hổ còn có ẩn ẩn mong chờ.

Lý Trì Nguyệt nhìn đóa hoa giống như vừa nở rộ trong sương sớm, tiên diễm ướt át, còn lộ ra đầm nước trong suốt thật là mê người, Lý Trì Nguyệt giống như bị mê hoặc, dùng môi hôn lên.

Đồ Cửu Mị lập tức mở mắt nhìn phu nhân đang vùi mặt ở nơi tư mật nhất của mình, nàng cảm thấy thẹn thùng đến cực điểm, phu nhân thế nhưng hôn nơi đó....

“Trì Nguyệt.....không cần....” Đồ Cửu Mị thấp giọng cầu xin, nhưng trong thanh âm lại lộ ra một cổ nhu nhược dục cự hoàn nghênh rất khả ái, ngược lại giống như đang mời gọi Lý Trì Nguyệt tiến thêm một bước nhắm nháp nàng, hoặc là hung hăng xâm nhập cũng không sao cả.

“Không thích sao?” Lý Trì Nguyệt nhìn gương mặt đỏ bừng của Đồ Cửu Mị, nhướn mi hỏi, người này biểu hiện rõ ràng là thực hưởng thụ, cho dù có nói là không thích thì nàng cũng sẽ không tin, mặt hoa bên trong vẫn còn chảy ra, đây chính là bằng chứng.

“Bẩn....” Đồ Cửu Mị xấu hổ nói, nàng luyến tiếc ủy khuất phụ nhân.

“Tắm rất sạch sẽ, không bẩn, ngược lại còn có một chút mùi thơm, không tin, người cũng thưởng thức một chút đi.” Lý Trì Nguyệt ngậm một ngụm, hôn lên môi Đồ Cửu Mị, đồng thời đem đầu lưỡi tiến vào.

Đồ Cửu Mị thưởng thức được hương vị của chính mình, nàng cảm thấy mặt mình cũng sắp thiêu cháy rồi, sao phụ nhân có thể làm như thế, lại còn nghiêm chỉnh như vậy mà làm.

Ngón tay Lý Trì Nguyệt mơn trớn tiểu trần châu, dùng đầu lưỡi liếm cánh hoa, cố gắng thâm nhập huyết động đã muốn thít chặt.

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy thân thể chông chênh khó chịu, nhiều đến khiến nàng gần như khó có thể thừa thụ, nhưng rồi lại tìm không được cách phát tiết, thân thể càng trở nên khó nhịn.

“Phụ nhân...Trì Nguyệt....” Đồ Cửu Mị vô lực gọi Lý Trì Nguyệt, nàng không biết chính mình muốn cái gì, chẳng qua là vô lực hô tên Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt phát hiện tay mình nhu lỏng cùng ma sát càng nhanh thì biểu hiện của Đồ Cửu Mị càng kiều diễm, mi âm càng cầu hôn vì thế nàng lại càng đẩy nhanh động tác trong tay.

Đồ Cửu Mị chông chênh khó chịu rốt cuộc đến cực hạn, sau khi bạo phát, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, thân thể cũng giống như sắp bay lên, cảm thấy khoái cảm kia mãnh liệt đến khiến nàng hoa mắt.

“Đừng.....đủ rồi.....” Đồ Cửu Mị gần như cầu xin mà hô lên, nàng cảm thấy thân thể rốt cuộc không thừa thụ được nhiều hơn nữa.

Lý Trì Nguyệt nghe Đồ Cửu Mị thở dốc ngày càng dồn dập, tiếng thở dốc kia nghe vào trong tai Lý Trì Nguyệt lại giống như thổi tình hương, Lý Trì Nguyệt cảm thấy thân thể nàng cũng có chút khô nóng nhưng nàng cố đè nén cổ khô nóng này, nhìn Đồ Cửu Mị đáng vẻ mê hồn, nàng cảm thấy còn chưa đủ.

Đồ Cửu Mị cảm thấy thân thể mới vừa từ trên đám mây rơi xuống liền cảm giác được có dị vật đột nhiên xâm nhập vào thân thể, thân thể nàng theo bản năng khép chặt dị vật kia, chờ lúc nàng kịp phản ứng mới biết được đó là ngón tay của phụ nhân, Đồ Cửu Mị lúc này mới chân thật cảm nhận được cho dù nàng cùng phụ nhân đều là nữ tử cũng có thể làm việc nữ nữ.

Lý Trì Nguyệt cảm thấy ngón tay mình bị vây rất chặt, bên trong vừa ẩm ướt vừa nóng rực, còn rất chặt, tiến thêm một phân cũng thấy khó khăn, Lý Trì Nguyệt cử động ngón tay, muốn đem cả ngón tay tiến nhập vào bên trong. Thân thể vốn đang rất miễn cưỡng của Đồ Cửu Mị làm sao chịu nổi trêu chọc như vậy, không khỏi kêu ra tiếng.

“A...Trì Nguyệt....ân....” Đồ Cửu Mị phát hiện cảm thụ của thân thể lúc này cùng vừa rồi có chút bất đồng, nhưng cũng là đồng dạng kích thích, nàng cảm giác được ngón tay của phụ nhân loạn động trong cơ thể nàng, mỗi một lần đều khiến nàng không khỏi kêu ra tiếng.

Lý Trì Nguyệt còn không thỏa mãn, thử dùng cả hai ngón tay đi vào, hai ngón tay khiến Đồ Cửu Mị có chút đau nhức, sau đó khẽ nhéo mào.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị nhéo mào liền cúi đầu mãnh liệt hôn Đồ Cửu Mị, cảm giác cùng phụ nhân nồng nhiệt giao triền khiến Đồ Cửu Mị quên đi đau đớn, rất nhanh liền thích ứng dị vật trong cơ thể.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đã thích ứng liền động ngón tay, bắt đầu ra vào mang theo mật dịch cùng tiếng thở dốc nhu nhuyển dễ nghe của Đồ Cửu Mị, điều này khiến Lý Trì Nguyệt rất khó không động tình. Nàng cảm nhận được giữa hai chân mình dường như cũng trào ra nhiệt lưu, thì ra thân thể của nàng cũng có dục vọng.

83. Chương 82

Sau khi Lý Trì Nguyệt lần qua lần lại Đồ Cửu Mị xong rồi liền không muốn phải buông Đồ Cửu Mị ra, chỉ là cảm giác niêm dính giữa hai chân khiến nàng rất không thoải mái, đang muốn đứng dậy thanh lý thì Đồ Cửu Mị từ phía sau ôm lấy nàng. Tuy rằng thân thể Đồ Cửu Mị hiện tại vẫn còn dư vị do tình triêu mang đến, mềm nhũn vô lực nhưng nàng cũng không thể để phu nhân cứ như vậy rời đi, vừa rồi phu nhân làm những chuyện đó với nàng, nàng muốn nhất nhất đối với phu nhân làm lại một lần.

Tay Đồ Cửu Mị phủ trên khối mềm mại của phu nhân, ôm chặt không cho phu nhân rời khỏi,

“Vẫn chưa cho người ăn no sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi, cánh tay nàng có chút mỏi rồi, nha đầu này lần đầu ném tư vị nhưng khẩu vị đã lớn như vậy, Lý Trì Nguyệt đột nhiên lo lắng ngày sau nàng không thể cho nha đầu này ăn no thì phải làm sao đây!

“Mới không phải, người ta cũng muốn làm như vậy đối với phu nhân.” Giọng nói của Đồ Cửu Mị mềm nhũn, trong mềm mại lộ ra một cổ cảm giác kiêu mị, khiến người nghe tê dại đến muốn ăn nàng thêm một lần, chỉ ít Lý Trì Nguyệt đã nghĩ hung hăng khi để thêm một hồi, cho dù cánh tay sẽ mỏi vẫn muốn khi dễ.

“Người còn có khí lực sao?” Lý Trì Nguyệt cảm giác được tay của Đồ Cửu Mị đang xấu xa sờ loạn trước ngực nàng, hai mươi mấy năm qua Lý Trì Nguyệt cho rằng thân thể nàng vô dục vô cầu, nhưng hôm nay Lý Trì Nguyệt mới chân thật cảm giác được thân thể nàng không chỉ có ham muốn, mà còn vô cùng mãnh cảm.

“Khi dễ phu nhân thì lúc nào cũng có thể.” Tay Đồ Cửu Mị trước ngực phu nhân sờ loạn, tinh thần cũng phục hồi, vui đùa cái gì, nàng mỗi ngày ăn thịt thể chất thể nào có thể bại bởi phu nhân thoát nhìn nhu nhược đây! Hơn nữa ngực phu nhân hảo mềm mại, hảo hảo sờ, nhu nhuyễn, vừa lúc một tay có thể nắm trọn.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị tinh thần phấn chấn, đột nhiên cảm thấy lo lắng trước đó của nàng không phải không có đạo lý, ngày sau trên giường thật sự có khả năng nàng sẽ không chịu nổi Đồ Cửu Mị.

“Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người muốn khi dễ ta thế nào.” Lý Trì Nguyệt ngược lại cũng không giáo biện, nàng tùy tâm sở dục quen rồi, nếu như thân thể nàng đã động tình dĩ nhiên cũng sẽ không kiềm chế. Chỉ là vừa rồi khổ cực lâu như vậy, Lý Trì Nguyệt có chút không muốn nhúc nhích, vì vậy thẳng thân nằm xuống.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến phu nhân phối hợp như vậy, hơn nữa trực tiếp nằm xuống, phân nửa tóc dài tản ở phía sau, phân nửa che trước ngực, khiến ngực nàng như ẩn như hiện, tóc dài đen nhánh, tôn lên da thịt càng thêm trắng nõn, gần như bệnh trạc, nhưng lại rất xinh đẹp, dọa đến Đồ Cửu Mị Đồ Cửu Mị không dời được mắt, đặc biệt là đáng vẻ mặc cho nàng muốn làm gì thì làm khiến Đồ Cửu Mị huyết mạch sôi trào, chỉ cảm thấy phu nhân lúc này cùng bình thường rất bất đồng, cảm giác thanh lãnh toàn bộ tiêu nhưng lại lộ ra một cổ cảm giác quyến rũ, phong tình. Lúc này Lý Trì Nguyệt khiến Đồ Cửu Mị biến thành một nửa quỷ háo sắc rồi, nàng lập tức đem phu nhân đặt dưới thân, bởi vì sợ đè ép phu nhân nên nàng chống khuỷu tay, chỉ đè ép một nửa trong lượng lên người phu nhân.

Lúc Đồ Cửu Mị đặt nàng dưới thân, Lý Trì Nguyệt liền vươn tay ôm lấy cổ Đồ Cửu Mị.

“Trì Nguyệt...” Đồ Cửu Mị tìm lòng không được mà gọi tên phu nhân, nàng cảm thấy bản thân giống như nam tử háo sắc, bị mỹ sắc của phu nhân mê hoặc.

“Làm sao?” Giọng nói của Lý Trì Nguyệt cũng mềm nhẹ vô lực như đôi tay đang ôm lấy cổ Đồ Cửu Mị lúc này, ngay cả Lý Trì Nguyệt cũng chưa từng phát hiện bản thân đang dùng một mặt rất mị hoặc, rất mềm mại vô hình câu dẫn Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị không đáp, nàng giống như Lý Trì Nguyệt vừa rồi, dùng ngón tay nhẹ nhàng nhu lỏng đôi môi của phu nhân, phác họa đường nét, sau đó ngón tay dừng bên môi Lý Trì Nguyệt.

“Trì Nguyệt cũng ngậm lấy...” Đồ Cửu Mị nhẹ giọng nói, nàng chỉ là y theo xuân đồ mà làm, nói cho cùng phu nhân đã làm với nàng, nàng sẽ đều làm lại một lần, đây là kiên trì của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cũng quá thích mô phỏng rồi, loại tình tiết này cũng muốn mô phỏng, thật ra có thể nhảy qua không phải sao? Lý Trì Nguyệt trầm nghĩ, bắt quá vì không muốn làm mất hứng nàng vẫn mở miệng ngậm

lấy ngón tay Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị vốn dĩ không hiểu hàm nghĩa của động tác này nhưng trải qua vừa rồi triền miên, nàng đột nhiên tỉnh ngộ, có chút hiểu được hàm nghĩa của động tác này, khuôn mặt thoáng chốc đỏ bừng, hảo xấu hổ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị đỏ mặt liền biết người này thông suốt rồi, nổi lên tâm tư trêu đùa, nhẹ nhàng cắn ngón tay Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cảm thấy ngón tay có chút nhột nhột, lại có một chút đau nhức nhưng còn có chút tê dại, nàng rút ngón tay ra, cúi đầu hôn phu nhân, nụ hôn của Đồ Cửu Mị cũng giống như tính cách của nàng, nhiệt tình mà lỗ mãng, môi lưỡi triền miên, khó tách khó rời, trong lòng Đồ Cửu Mị sinh ra cảm giác đói khát hận không thể phu nhân nuốt vào trong bụng.

Đồ Cửu Mị cảm thấy những thứ này vĩnh viễn không đủ, tay nàng trên người Lý Trì Nguyệt lung tung vuốt ve, tất cả sự tình vừa rồi phu nhân làm với nàng, nàng đều nhất nhất trả lại cho phu nhân, hơn nữa rất có kiên trì, làm được càng thêm cẩn thận.

Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy thân thể giống như một khối băng rơi vào trong chảo nóng, chậm rãi hòa tan thành một bãi xuân thủy, sau đó bắt đầu sôi cho đến khi gặp phải lửa lớn sôi trào, sau khi sôi trào khó nhịn lại là từng đợt khóa cảm như thủy triền gần như muốn nhấn chìm nàng.

Đồ Cửu Mị nghe phu nhân trầm thấp thở dốc, hoặc nhẹ hoặc nặng, hoặc hoãn hoặc gấp, mỗi một tiếng thở dốc nghe vào trong tai Đồ Cửu Mị đều dễ nghe như vậy, tựa như Đồ Cửu Mị đã dự đoán, giọng nói của phu nhân dùng để nói lời tâm tính nhất định rất mê người, thanh âm kiều mị tận xương này lại càng êm tai khiến ngực nàng giống như bị lông vũ quét qua, tê dại, nhột nhột. Đồ Cửu Mị vô cùng thích lúc bản thân ở dưới thân nàng, đáng vẻ quyến rũ động nhân, nàng cảm thấy giờ khắc này nàng cách phu nhân rất gần, gần đến gần như không một khe hở mà dán hợp.

Ngón tay Đồ Cửu Mị rốt cục xuyên phá một tầng cản trở, Lý Trì Nguyệt chịu đau nhức nắm chặt lấy lưng Đồ Cửu Mị, cào đến Đồ Cửu Mị sinh đau, nhưng Đồ Cửu Mị luôn luôn sợ đau dĩ nhiên lại không cảm thấy đau, nàng cảm thấy lúc này tâm nàng đau hơn thân thể rất nhiều.

Đồ Cửu Mị đau lòng vuốt ve mi tâm nhứ chặt vì đau đớn của phu nhân, hận không thể thay phu nhân chịu đau, nàng muốn rút ngón tay ra nhưng phu nhân cũng không để nàng rút ra, ngón tay Đồ Cửu Mị không dám động, kiên trì đến lúc mi tâm của phu nhân giãn ra mới khẽ động ngón tay, phu nhân chịu kích thích liền rên rỉ ra tiếng.

Trong màn hai tuyệt mỹ nữ tử, thân thể gắt gao giao quấn cùng một chỗ, mềm mại đè ép mềm mại, thân ngâm, triền miên mờ mờ nhễ nhại, đem có vẻ hơi ngẩn rồi.

84. Chương 83

Đồ Cửu Mị tinh lực tốt, tinh cũng sớm, sau khi tỉnh lại khóe môi vẫn mỉm cười, thì ra cùng phu nhân làm việc nữ nữ không chỉ không khó chịu mà còn rất thoải mái ngọt ngào, Đồ Cửu Mị hiện tại hy vọng sau này mỗi ngày trước khi ngủ đều cùng phu nhân làm việc tối qua, vừa nghĩ tối qua cùng phu nhân da thịt thân cận, tâm tình của Đồ Cửu Mị lại càng nhận nhạo.

Đồ Cửu Mị nằm sấp thân thể nhìn phu nhân còn đang ngủ say bên cạnh, từ lúc thức dậy ánh mắt của nàng chưa từng dời đi, nàng không dám sờ khuôn mặt phu nhân, vì nàng biết phu nhân ngủ không sâu sợ quấy nhiễu mộng đẹp của phu nhân, nhưng ngón tay vẫn thường thức tóc dài của phu nhân, quần lấy trong tay mà lúc này tóc của Đồ Cửu Mị cũng tản ra một bên, cùng tóc của phu nhân quấn cùng một chỗ. Đồ Cửu Mị tâm động, cái này chính là kết tóc như phu nhân đã nói sao? Nghĩ đến đây trong lòng Đồ Cửu Mị lúc này ngọt ngào như ăn kẹo, nàng nghĩ cùng phu nhân cả đời kết tóc cũng nguyện ý.

Lý Trì Nguyệt mở mắt liền thấy hình ảnh hoạt sắc sinh hương kia, Đồ Cửu Mị ghé vào bên cạnh nàng, thân thể vẫn quang lửa ngực nàng bởi vì nằm sấp nên có vẻ càng thêm no đủ, có chút tóc tản lạc trên gương mặt nàng, khiến cho nàng có chút nhột nhạt, Lý Trì Nguyệt thầm nghĩ không phải nha đầu này mới sáng sớm đã dự định ăn nàng rồi chứ.

“Phu nhân, người tỉnh?” Đồ Cửu Mị nhìn Lý Trì Nguyệt, sóng mắt lấp lánh, trong suốt.

“Người tỉnh bao lâu?” Lý Trì Nguyệt ngồi dậy, đôi mắt vẫn chưa hoàn toàn mở ra, bởi vì ngồi dậy nên thân thể vốn dĩ được che lấp dưới tấm chăn liền trượt xuống ngực, che khuất một nửa ngực, càn cổ trắng nõn cùng xương quai xanh đều bại lộ ở bên ngoài, Đồ Cửu Mị nhìn chăm chăm vào đó, đôi mắt ngay cả chớp cũng không chớp một cái, nàng nuốt một ngụm nước bọt, làm sao bây giờ, dường như lại muốn cùng làm việc tối qua rồi.

Lý Trì Nguyệt nheo mắt nhìn ánh mắt mê đắm của Đồ Cửu Mị, nàng quả thật không nhìn lầm nha đầu này, nha đầu này chính là háo sắc hơn nữa là vô cùng thích nữ sắc.

“Chưa bao lâu, mới một lúc!” Thật ra Đồ Cửu Mị đã tỉnh dậy gần một canh giờ rồi nhưng Đồ Cửu Mị nửa điểm cũng không cảm thấy bản thân đã thức dậy thật lâu, nàng chỉ cảm thấy nhìn phu nhân thế nào cũng sẽ không thấy chán. Nàng nhìn thấy phu nhân ngồi dậy cũng lập tức bò lên, lúc này mới nghĩ đến bản thân quần áo đều chưa mặc liền có một chút xấu hổ nắm chăn che lấy thân thể, thế nào lại chỉ lo nhìn phu nhân ngay cả quần áo cũng quên mặc, hạo xấu hổ!

“Vừa rồi người nhìn ta chăm chăm, không phải là tưởng niệm tư vị tối qua đi?” Lý Trì Nguyệt dán gần thân thể Đồ Cửu Mị, nâng cằm Đồ Cửu Mị nhẹ giọng hỏi, biểu tình đã có một chút ngả ngớn

“Ta là nghĩ đến, lẽ nào phu nhân không nghĩ sao?” Đồ Cửu Mị biết phu nhân lại muốn trêu đùa nàng, hiện tại nàng mới không sợ bị phu nhân trêu đùa, nói cho cùng nàng cũng có thể áp phu nhân muốn làm gì thì làm. Vì vậy Đồ Cửu Mị liền chồm đến đem Lý Trì Nguyệt áp đảo dưới thân, cũng học theo ngữ khí có chút không đứng đắn của Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại.

Lý Trì Nguyệt hiển nhiên không ngờ tới mới một buổi tối mà nha đầu này đã dám phản kháng, nhưng bởi vì mới vừa thức dậy, thân thể còn có chút mềm yếu vô lực nên nàng nhất thời đẩy không ra, lá gan quả nhiên càng lúc càng phì rồi.

“Ấn?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí ngữ khí nhẹ lại mang đến cảm giác uy hiếp.

Bất quá hiện tại Đồ Cửu Mị mới không sợ, trong mắt nàng phu nhân chỉ là cọp giấy, nói gì đi nữa phu nhân cũng đã là người của nàng.

“Ta thích phu nhân, thích làm việc này đối với phu nhân.” Đồ Cửu Mị cúi đầu gặm xương quai xanh của phu nhân.

“Đừng nháo, nên rời giường.” Đêm qua hầu hạ Đồ Cửu Mị hai ba lần, lại thụ một hồi, lăn qua lăn lại đến quá nửa đêm, tuy rằng đã ngủ một giấc nhưng thân thể vẫn còn mệt mỏi, cho nên Lý Trì Nguyệt không muốn sáng sớm lại lăn qua lăn lại, nàng càng lúc càng lo lắng ngày sau không thể cho nữ nhân tràn đầy tinh lực trước mắt ăn no.

Đồ Cửu Mị vẫn quán quít lấy phu nhân muốn hôn, vừa hôn hai người lại có một chút khó dứt ra được.

Mặt trời cũng đã lên ba sào, An Nhi nhìn thấy quận chúa nhà mình cùng Mị phu nhân không bước ra, vẫn cứ một mực bên ngoài chờ đợi, rốt cục đến thời điểm bình thường quận chúa thức dậy, bình thường không cần quận chúa gọi nàng sẽ tự động bưng nước vào, chờ đợi hầu hạ quận chúa, hôm nay cũng không ngoại lệ chỉ là đi vào bước vào An Nhi liền hối hận, nàng hẳn là nên chờ ở bên ngoài.

An Nhi đi vào liền thấy trên mặt đất cạnh giường tán đầy quần áo, cái yếm các loại, màn cũng bị mất trật tự nhấc lên một góc, xuyên qua màn che An Nhi liền thấy hai nữ tử tuyệt mỹ thân thể quang lửa đang triển miên ôm hôn. Trước đây nàng theo sau quận chúa xuất nhập phủ của ngũ công chúa, cũng thường xuyên nhìn thấy cảnh tượng như vậy nhưng nhân vật chính lần này đổi thành quận chúa nhà nàng, nàng cảm giác dường như có chút bất đồng, chí ít có chút thẹn thùng, cũng không biết đôi mắt đôi mắt đặt ở nơi nào. Vẫn luôn cảm thấy nhìn thân thể của quận chúa hoặc là thân thể Mị phu nhân đều là một loại mạo phạm.

An Nhi im lặng bưng nước trở ra, ở bên ngoài lại thay đổi một lần lần nước ấm, sau đó mới nghe được quận chúa gọi nàng vào, An Nhi rất sẵn sàng thay Mị phu nhân cùng quận chúa chuẩn bị quần áo mới, nàng nghĩ có lẽ lát nữa ngay cả sàng đan cũng phải thay.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy An Nhi rất sẵn sàng đem quần áo đến liền không để An Nhi đến hầu hạ thay y phục mà chỉ bảo nàng đi ra ngoài, tuy nói An Nhi sẽ không có tâm tư gì nhưng nàng vẫn không muốn Đồ Cửu Mị bị nhìn hết. Xem ra, sau khi thích nữ sắc, giữa nữ tử quả thật cũng cần kiêng kỵ.

“Người giúp ta thay y phục.” Lý Trì Nguyệt không ai để sai bảo nữa liền sai bảo Đồ Cửu Mị hầu hạ nàng.

Đồ Cửu Mị vui vẻ cầm lấy xiêm y vô cùng chỉnh tề An Nhi đã mang đến, chuẩn bị giúp phu nhân thay y phục, nàng cảm thấy bản thân quả nhiên giống như phu nhân của phu nhân rồi, giống như nương tử hầu hạ phu quân thay y phục.

Trong lúc giúp phu nhân thay y phục Đồ Cửu Mị thừa cơ ăn không ít đậu hũ, tỷ như ngón tay không cần thận lướt qua nơi mềm mại trước ngực phu nhân, tỷ như trộm sờ thắt lưng của phu nhân.

Lý Trì Nguyệt thay y phục xong, chuẩn bị chuẩn bị giúp Đồ Cửu Mị thay y phục, tuy rằng nàng chưa từng hầu hạ người khác, bất quá Đồ Cửu Mị là một mỹ nhân ngược lại cũng không xem như ủy khuất. So với Đồ Cửu Mị mực chuyện thay y phục âm thầm làm chuyện xấu thì Lý Trì Nguyệt lại quang minh chính đại, trực tiếp phủ lên khối căng tròn trước ngực Đồ Cửu Mị mà xoa nắn, đem Đồ Cửu Mị khi dễ phát hỏa rồi lại nghiêm trang giúp Đồ Cửu Mị mặc y phục. Đồ Cửu Mị chỉ có thể tội nghiệp nhìn Lý Trì Nguyệt, nhưng Lý Trì Nguyệt xem như cái gì cũng không biết.

An Nhi đáng thương ở bên ngoài lại thay đổi một lần nước nóng, quận chúa cùng Mị phu nhân mới mặc xong y phục, lúc này nàng mới có thể bưng nước vào, chỉ là lúc này cũng đã sắp đến trưa rồi, An Nhi nghĩ chung quy vẫn chịu ra, tính nhẫn nại vốn rất tốt của nàng cũng sắp bị ăn mòn hết, quả nhiên là thiếu định tính xem ra cần tăng cường tĩnh tọa. Bây giờ có thể không cần đáng điểm tâm nữa mà trực tiếp dùng bữa trưa, lẽ nào sau này ngày ngày đều như vậy sao? Dự cảm này khiến An Nhi không thích chút nào, hảo muốn Bình Nhi trở về hầu hạ quận chúa, nàng muốn yên tĩnh luyện võ mà thôi.

85. Chương 84

Ngộ thiện là do Trương má má mang lên, một nửa mặn, một nửa chay, hiển nhiên là vì hai người tỉ mỉ chuẩn bị.

Chỉ là lúc dùng bữa Trương má má vẫn đứng ở bên cạnh không lui xuống, khiến Đồ Cửu Mị có chút áp lực, ăn thịt cũng không thấy ngon.

“Trương má má không phải là người vẫn chưa ăn chứ? Nếu như chưa ăn, vậy thì ngồi xuống cùng ăn với bọn ta đi.” Lý Trì Nguyệt khinh phiêu nói với Trương má má.

Trương má má vừa nghe quận chúa nói như vậy lập tức nghe ra ý tứ trong lời nói của quận chúa, nàng là nô tài có mười lá gan cũng không dám cùng quận chúa ngồi đứng ngang hàng cùng nhau dùng bữa, hiển nhiên là quận chúa muốn nàng lui xuống.

“Quận chúa, lão nô cũng không phải cố ý gây trở ngại ngài cùng Mị phu nhân dùng bữa, nhưng lão nô vẫn có vài câu muốn nói. Quận chúa có ái nhân chúng nô tài cũng vui mừng cho quận chúa, người cùng Mị phu nhân như quyến rũ tâm hồn, khó tránh khỏi ân ái triền miên bất quá quận chúa thể chất hư nhược, vẫn nên tiết chế một chút.” Trương má má có tuần tự mà nói ra, nàng vì quận chúa cùng Mị phu nhân pha trộn không ăn bữa sáng canh cánh trong lòng, quận chúa bỏ bữa đối với Trương má má mà nói đều là đại sự, thiên đại đại sự.

Xem ra nô bộc quá trung tâm cũng có chỗ không tốt, ngay cả chút việc tư cũng muốn quản, nhưng người ta có lòng tốt lo lắng cho người quả thật là trung tâm, muốn trách tội cũng không thể nào trách được. Chỉ là nàng bản thân nhu nhược bị người khác một lần lại một lần nhắc nhở thực sự làm cho nàng không thoải

mái, cũng đã nhiều năm như vậy rồi Lý Trì Nguyệt cảm thấy thân thể cùng người bình thường không có gì bất đồng, bất quá những ma ma này trông gà hoá cuốc mà thôi, hơn nữa nàng vô cùng không thích chuyện phòng the của nàng bị người khác bàn luận. Còn có, tân hôn quyền rũ từ này nghe vào cứ thấy sao ấy.

Đồ Cửu Mị ở bên cạnh nghe được vừa thẹn vừa sợ hãi, nàng mới khi dễ phu nhân một hồi đã rất tiết chế rồi, bất quá phu nhân thể chất dường như có chút nhược, thảo nào Trương má má lại lo lắng, xem ra vẫn nên tẩm bổ thân thể phu nhân thật tốt, tối qua nàng cẩn cẩn dực dực chỉ sợ đem phu nhân phá hủy, dù sao phu nhân thoát nhìn rất nhu nhược.

“Bản quận chúa tự có chừng mực, không cần các người dạy ta phải làm thế nào, người lui xuống đi.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lạnh lùng.

Trương má má nhìn thấy quận chúa nhà mình vẻ mặt băng lãnh không dám không dám nói gì nữa, chỉ đành lui ra, ngẩng lại cũng đúng, quận chúa nhà nàng làm việc luôn luôn có chừng mực hẳn là không đến mức không biết tiết chế mệt mỏi quá độ, nàng quan tâm nên tất loạn, rồi loạn nên mới dám đàm luận chuyện khuê phòng của quận chúa, thảo nào quận chúa mất hứng.

“Trương má má cũng là quan tâm thân thể của người.” Đồ Cửu Mị đối với tâm tình của Lý Trì Nguyệt trái lại rất miễn cảm, lập tức vì Trương má má nói tốt.

“Thân thể ta hiện tại không bệnh không đau, có cái gì phải lo lắng, bất quá là lúc nhỏ thể chất kém, chẳng lẽ còn không cho phép khỏe lên sao?” Lý Trì Nguyệt ghét nhất bị người khác lấy nàng thể nhược ra nói, lúc nhỏ ốm yếu nàng đã phiền thấu rồi, nhưng hiện tại thân thể tốt hơn, người khác vẫn không ngừng nhắc đi nhắc lại, nàng làm sao lại nguyện ý nghe đây!

“Nói là như vậy nhưng phu nhân thoát nhìn chính là có chút nhu nhược....” Đồ Cửu Mị cười lấy lòng, xem ra phu nhân không thích người khác nói thân thể nàng không tốt, quả nhiên người thiếu cái gì sẽ lưu ý cái đó.

“Nhu nhược sao? Tối qua không phải người cầu xin tha thứ muốn từ bỏ sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân trên bàn cơm lại nhắc đến việc này lập tức nhớ đến hình ảnh đêm qua, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng, còn âm thầm nhìn một chút An Nhi đang đứng bên cạnh, cũng may An Nhi vẫn mặt không biểu tình giống như không nghe thấy. Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân sao lại có thể giữa ban ngày dùng vẻ mặt chính kinh để nói đến chuyện này, nói cho cùng, không phải phu nhân lúc sau cũng nói đừng tiếp tục đó sao!

Cũng may lúc này Vương ma ma ôm tiểu thể tử vào, Vương ma ma mỗi ngày đều có bế Hạng Cảnh Triều đến cho Lý Trì Nguyệt xem một chút.

Lý Trì Nguyệt tâm tình tốt thì sẽ trêu đùa một phen, hài tử vừa khóc nàng liền bảo Vương ma ma lập tức bế đi, mà Đồ Cửu Mị bị Tiền ma ma gọi đi làm khôi phục hậu sản nên chỉ vội vã thoáng nhìn cũng không chơi đùa với hài tử nhiều như Lý Trì Nguyệt. Đồ Cửu Mị vốn là tâm tính hài tử, đột nhiên mang thai làm mẫu thân căn bản không có chuẩn bị tâm lý, hơn nữa cũng không phải tự mình nuôi nấng không sớm chiều ở chung cho nên đối với tiểu tử mập này một chút tự giác của người làm mẫu thân cũng không có, nhưng mà đau đớn khi sinh vẫn còn khắc sâu.

“Phu nhân, người xem Kháp Kháp, dường như càng lúc càng phì rồi, mập mập, thật đúng là càng lúc càng giống thịt viên.” Đồ Cửu Mị nheo má nhử tử, da thịt mềm nhẵn thật là hảo sỡ, tiểu tử này từ lúc sinh ra đã mập, hiện tại càng lớn càng mập, so với heo còn mập hơn, Đồ Cửu Mị âm thầm cảm thán.

Wương ma ma nhìn Mị phu nhân nheo khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại tuần tú của tiểu thể tử, trong lòng đau muốn chết, Mị phu nhân hạ thủ cũng không phân nặng nhẹ, đây chính là thân sinh nhi tử của nàng a.

“Người thích ăn cái gì, hẳn liền giống cái đó!” Lý Trì Nguyệt gật đầu, phì tiểu tử này quả thật càng lúc càng phì rồi, có người nói hẳn dễ nuôi, ăn no lại ngủ, tỉnh ngủ lại ăn, đều là thùng cơm giống như mẫu thân hẳn vậy, cũng không thích khóc, phần nộn một cục, trái lại chơi rất vui.

“Mị phu nhân, điểm nhẹ!” Nếu không phải quận chúa ở đây Vương ma ma thật muốn từ trong tay Mị phu nhân cướp tiểu thể tử lại, nào có mẫu thân nào nheo mặt hài tử của mình như vậy, hết lần này tới lần khác tiểu tử gốc kia lại hoàn toàn không biết bản thân bị mẫu thân khi dễ, còn ngây ngốc cong mắt mà cười.

“Kháp Kháp, phu nhân là mẫu thân của người, ta là di nương của người, người cần phải nhận rõ.” Đồ Cửu Mị ôm Hạng Cảnh Triều để hắt nhìn Lý Trì Nguyệt, sau đó căn dặn, Đồ Cửu Mị mỗi lần bế Hạng Cảnh Triều đều phải căn dặn một lần.

Lý Trì Nguyệt vung lên khoe miệng, nàng làm sao không biết tâm tư của Đồ Cửu Mị, còn không phải là đau lòng nàng không thể sinh đẻ sao, nha đầu này tuy rằng háo sắc nhưng trong lòng trái lại rất hướng về nàng.

Vương ma ma nghe vậy trong lòng cũng là vui vẻ, không ủng công quận chúa sủng ái Mị phu nhân, nàng trái lại hiểu được tri ân.

“Hắn vẫn nên gọi người là nương, không phải di nương.” Lý Trì Nguyệt không ngại cho người nàng sủng ái một chút ân trạch, dù sao hài tử này quả thật là do Đồ Cửu Mị khổ cực sinh ra.

“Thực sự? Đường như không hợp quy củ!” Đồ Cửu Mị lo lắng nói.

“Ở đây ta là lớn nhất, lời nói của ta chính là quy củ.” Lý Trì Nguyệt từ trước đến nay vẫn luôn biết rõ quyền thế có bao nhiêu hữu dụng.

“Nói như vậy, ta là nương của Kháp Kháp, phu nhân là mẫu thân.” Kháp Kháp chính là hài tử chung của nàng cùng phu nhân, nghĩ đến đây Đồ Cửu Mị cảm thấy hảo ngọt ngào.

“Tùy người.” Lý Trì Nguyệt cũng vươn tay nhéo một chút gương mặt phẩn nộ của Hạng Cảnh Triều, Hạng Cảnh Triều bị trêu đùa liền nở nụ cười.

“Cầu kiến cầu kiến ta có chuyện gì đây?” Trương má má mạn bất kinh tâm hỏi, bất quá là một năm không gặp nha đầu này, nha đầu này trái lại thay đổi không ít, có cảm giác thoát thai hoán cốt giống như thay đổi thành một người khác.

“Nô tỳ vào làm ở phòng thu chi ở ngoại trang đã ba tháng, không biết có phải là học thức hữu hạn hay không, ta vẫn luôn cảm thấy sổ sách vấn đề vấn đề, cho nên đặc biệt đến bẩm báo, đây là sổ sách ta không rõ, xin ma ma xem qua.” Lục Sa nói xong, liền đem một quyển sổ đưa cho Trương má má.

Trương má má mang sổ sách đến cho quản gia đặc lực, quản gia vừa nhìn lập tức biết được xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên có người thừa cơ trung gian kiếm lời bỏ túi tiền riêng, ngầm thu lợi trên sản nghiệp ngoại trang của quận chúa, quả thực chính là ác khi khi chủ, tội không thể tha. Phải biết rằng Trương má má hận nhất người khác đối với quận chúa bất trung, lần này lại bận rộn rồi.

86. Chương 85

“Quận chúa, ác nô này nên xử trí thế nào?” Trương má má lập tức đem việc này bẩm báo Lý Trì Nguyệt.

“Đưa lên quan phủ xử lý, sổ sách ở những trang viện khác cũng thu về, kiểm tra một lần.” Lý Trì Nguyệt thật ra không quá quan tâm đến những chuyện này, nàng lớn như vậy cũng không thiếu tiền, ít một chút bạc đối với nàng mà nói không đáng vào đâu, trên thế đạo này quyền thế vĩnh viễn hữu dụng hơn tiền, bất quá nếu đã tra ra ác nô dĩ nhiên sẽ trừng trị một phen, không thể bỏ qua.

“Ta lập tức cho người giải ác nô kia lên quan phủ.” Trương má má vẻ mặt oán giận.

“Nha hoàn kia gọi là Lục Sa đúng không?” Lý Trì Nguyệt trí nhớ vô cùng tốt, nhớ đến nha hoàn đã từng nói không muốn đời đời kiếp kiếp làm gia nô, có chút thú vị.

“Không sai, chính là nha hoàn cấu kết cùng ngũ phu nhân.” Trương má má không quên đem quá khứ của Lục Sa ra.

“Nếu nàng có công, người liền đến quan phủ xóa bỏ nô tịch cho nàng đi.” Lý Trì Nguyệt tâm tình không tệ nên liền thỏa mãn tâm nguyện của nha đầu kia.

“Ta sẽ làm hai việc này.” Trương má má cảm thấy nha đầu kia tạo hóa không sai dĩ nhiên có thể thoát ly tiện tịch, có được tự do, có thể nói là bỉ cực thái lệ,

“Quận chúa, ác nô kia đưa đến quan phủ, vậy vị trí quản sự của thôn trang kia xử trí thế nào?” Trương má má càng quan tâm việc này, nàng nhất định phải tìm một người trung tâm.

“Vị trí của hần cũng cho nha hoàn kia làm đi.” Lý Trì Nguyệt chọn người ngại phiền, nha hoàn kia nếu như vào phòng thu chi ba tháng đã có thể biết sổ sách có vấn đề thì ắt có hữu dụng, để nàng ta làm đi.

“Nhưng Lục Sa chung quy là nữ tử, lại là gia nô, ta sợ không thể phục chúng.” Trương má má sợ Lục Sa quản không được thôn trang lớn như vậy.

“Được hay không đó là chuyện của nàng, nếu không được, sang năm đổi người khác.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy không quan tâm, nàng cho là cơ hội, được hay không, không phải chuyện nàng quan tâm.

“Nha đầu này trái lại tạo hóa tốt.” Trương má má lần thứ hai cảm thán.

Lúc Trương má má đem hai việc này nói với Lục Sa, Lục Sa hoàn toàn ngây ngẩn cả người, nàng nghĩ đến phu nhân sẽ ban thưởng, nhưng cùng lắm là thưởng chút tiền bạc, không nghĩ đến phu nhân dĩ nhiên trực tiếp để nàng thoát ly nô tịch, khiến nàng không thể tin tưởng, nàng nhéo cánh tay mình, sau khi cảm nhận được đau đớn mới phát hiện đây là sự thật. Nàng không chỉ có thể thoát ly nô tịch mà còn có thể lên làm quản sự của thôn trang, tuy rằng trong lòng Lục Sa cũng có chút lo lắng ỉn không thể đảm nhiệm được nhưng để báo đáp đại ân đại đức của phu nhân, cũng để bản thân có chút hữu dụng, Lục Sa quyết định vô luận như thế nào nàng cũng phải thử xem.

“Lục Sa nhất định không phụ kỳ vọng của nàng phu nhân!” Lục Sa tâm tình có chút kích động nói với Trương má má.

“Người có thể quản được thì hãy nói sau, nếu không sang năm ngươi sẽ bị thay thế.” Trương má má lạnh giọng nhắc nhở nàng cũng không muốn nha đầu này quá mức đắc ý.

“Lục Sa sẽ làm hết sức.” Lục Sa biết Trương má má lo lắng không phải không có lý, nàng xuất thân gia nô, đến lúc đó sợ không thể phục chúng.

Trương má má hơi gật đầu, tuy rằng không xem trọng Lục Sa nhưng vẫn hy vọng nàng có thể nắm bắt cơ hội quận chúa ban cho.

Trên đường Lục Sa ra khỏi biệt viện của phu nhân, tâm tình vẫn rất khó bình phục, vừa nghĩ đến bản thân không còn nô tịch trời buộc, là lương dân nàng liền cảm thấy có chút kích động, không tự giác ưỡn ngực mà đi.

Lúc Lục Sa ngang qua tiền viện thấy được thất phu nhân, nàng nhìn thấy thất phu nhân giống như ở nơi đó chờ rất lâu, dĩ nhiên nàng không muốn nghĩ rằng thất phu nhân đang đợi nàng, nàng chỉ là đang do dự nàng có nên đến bắt chuyện hay không.

“Ta ở chỗ này chờ ngươi rất lâu rồi.” Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa đứng ngốc tại chỗ, hồi lâu cũng không đến liền chủ động bước đến.

“Thất phu nhân có chuyện gì tìm Lục Sa?” Lục Sa không muốn xưng bản thân là nô tỳ nữa, tuy rằng nàng hiện tại tạm thời còn chưa thoát ly nô tịch.

“Chỉ muốn gặp ngươi.” Thôi Loan Thúy ăn ngay nói thật.

Lời này bảo Lục Sa làm sao ứng đối, thất phu nhân nói lời này biểu tình nghiêm túc, không giống lúc trước dùng loại ánh mắt nghiền ngẫm mà nói.

Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa dùng ánh mắt khác thường nhìn nàng mới phát giác lời nàng nói có bao nhiêu mờ ám.

“Ý tứ của ta là ta nghĩ đến xem ngươi trải qua có tốt không, dù sao nếu như lúc trước ta không nói những lời đó, ngươi cũng sẽ không rời khỏi nàng cũng sẽ không chủ động lựa chọn đến ngoại trang.” Thôi Loan Thúy giải thích.

Thất phu nhân đây là áy náy sao? Nàng không nghĩ đến thất phu nhân cũng sẽ biết áy náy, nàng cho rằng thất phu nhân sẽ không lưu ý sống chết của một tiểu nha hoàn.

“Ta trôi qua rất tốt, thật ra cũng nhờ phúc của thất phu nhân, khiến nhân sinh của ta có một thể nghiệm mới.” Lục Sa lúc này thật sự cảm tạ thất phu nhân, hơn nữa cho dù không thoát ly nô tịch Lục Sa quả thật cũng cảm thấy bản thân so với trước đây tốt hơn rất nhiều, mặc dù làm công việc vừa bần vừa nặng nhọc nhưng mệt rồi trong lòng cũng không có thời gian suy nghĩ đến ngũ phu nhân, cũng không cần vì bản thân đổ kị ngờ vực vô căn cứ mà sản sinh tâm trạng u ám quần quýt dần vật.

“Vậy là tốt rồi.” Thôi Loan Thúy nhìn vẻ mặt vui mừng của Lục Sa liền biết nàng không phải nói dối, trong lòng thở dài một hơi, nhưng đồng thời lại cảm thấy có chút không thích hợp. Nha đầu này lẽ nào thực sự đã dứt tình đối với Liễu Phi Nhân?

“Nếu như thất phu nhân không có việc gì, Lục Sa xin cáo lui.”

Thôi Loan Thúy biết chỗ nào không thích hợp rồi, chính là không có sự đổ kị như lúc trước, cũng không còn nói chuyện đúng mức miễn cưỡng như trước, là thật sự đúng mực phát ra từ nội tâm, không hiểu sao Thôi Loan Thúy cảm thấy có chút mất mát, nhìn Lục Sa sát bên người mà qua Thôi Loan Thúy vẫn là nhìn không được gọi Lục Sa lại.

“Người không muốn đến xem nàng sao?” Thôi Loan Thúy hỏi.

Quả nhiên những lời này khiến Lục Sa dừng bước, đó dù sao cũng là người Lục Sa từng thích, đó là người đầu tiên đối tốt với nàng, bất luận vì mục đích gì thì sự tốt đẹp đó cũng là thật, Lục Sa biết trong lòng nàng vẫn là muốn gặp nàng ấy.

“Lục Sa hiện tại là người của ngoại trang, không thể tùy tiện đi lại trong Hầu phủ.” Không phải không muốn gặp, là không có cách nào gặp.

“Ta dẫn người đi.” Tuy rằng Lục Sa nói bản thân qua rất khá nhưng Thôi Loan Thúy vẫn muốn làm một chút bồi thường cho Lục Sa, tuy rằng nàng vẫn cảm thấy bản thân thật ra không làm gì sai.

“Vậy làm phiền thất phu nhân rồi.” Lục Sa cung kính nói.

Thôi Loan Thúy dẫn theo Lục Sa đến biệt viện của Liễu Phi Nhân, trong lúc đó hai người chưa từng nói chuyện, Lục Sa chỉ lẳng lặng đi theo phía sau Thôi Loan Thúy.

Liễu Phi Nhân đang ở trong viện ôm nha hoàn xinh đẹp hiển nhiên là không ngờ tới hai người yêu cũ của nàng đột nhiên đến, thấy hai mặc cho là tình cũ nhưng nàng vẫn theo bản năng đẩy nha hoàn trong lòng ra, dù sao hai cái tình cũ này cũng là nàng thích nhất, đến bây giờ nàng vẫn cảm thấy rất đáng tiếc. Lục Sa nhìn nữ nhân trong lòng Liễu Phi Nhân, rồi lại nhìn Liễu Phi Nhân như trước không có gì biến hóa, dĩ nhiên đã không còn cảm giác đổ kị, ngược lại giống như trút được gánh nặng.

“Thấy ngũ phu nhân qua rất khá, ta cũng an tâm.” Lục Sa hướng Liễu Phi Nhân vừa cười vừa nói, nụ cười kia rất ngọt ngào, chỉ ít Thôi Loan Thúy cũng cảm thụ được sự chân thành trong nụ cười của Lục Sa.

“Các người người nghe ta giải thích, các người đều rời đi ta khó tránh khỏi tịch mịch, thật ra trong lòng ta thích nhất vẫn là hai người ...” Liễu Phi Nhân nói ra cũng là lời thật lòng.

“Ngũ phu nhân không cần giải thích, ta chỉ cầu người một lòng, phần ưu ái này của ngũ phu nhân Lục Sa sợ là không thể nhận nữa rồi.” Lục Sa vẫn mỉm cười nói.

“Người thế nào lại đột nhiên trở về, ở bên ngoài trải qua có tốt không, ta thời thời khắc khắc đều lo lắng cho người.....” Liễu Phi Nhân đối với nữ nhân nói lời ngon ngọt thuận lý thành chương, dù sao phần lớn nữ nhân đều thích nghe.

“Ta qua rất tốt, ngũ phu nhân đừng lo. Mặc dù không thể hầu hạ ngũ phu nhân nữa nhưng Lục Sa vẫn hy vọng ngũ phu nhân có thể sống tốt. Lục Sa ở ngoại trang còn có chuyện, xin cáo lui trước.” Lục Sa cảm thấy gặp qua ngũ phu nhân trong lòng kiên định không ít, nàng so với bất luận lúc nào đều hiểu rõ bản thân muốn cái gì, không muốn cái gì.

Liễu Phi Nhân còn muốn cùng Lục Sa nói cái gì đó nhưng muốn nói lại thôi, nàng mơ hồ nhận ra Lục Sa muốn cái gì nhưng có thể là nàng cho không nổi.

Thôi Loan Thúy ở một bên quan sát, Lục Sa cuối cùng vẫn kiên trì tìm người một lòng với nàng, phần kiên định này khiến Thôi Loan Thúy có chút động dung.

Trên đường xuất phủ, Thôi Loan Thúy cuối cùng nhịn không được chủ động nói chuyện cùng Lục Sa.

“Xem ra, người đã buông xuống rồi.” Thôi Loan Thúy mở miệng.

Lục Sa không trả lời như trước đi về phía trước.

“Nếu như ta nói, ta nguyện ý làm người một lòng với người, người có bằng lòng không?” Thôi Loan Thúy thốt ra, sau khi nói xong nàng mới phát giác bản thân đang nói những gì, thì ra mấy tháng nay nàng không buông xuống được, thì ra là vì như vậy.

Thân thể Lục Sa cứng nhắc một chút, sau đó tiếp tục đi về phía trước, nàng không trả lời Thôi Loan Thúy.

87. Chương 86

Lục Sa không phủ nhận lúc bản thân nghe đến câu nói đó trong nháy mắt nàng động tâm, dĩ nhiên cũng chỉ trong nháy mắt. Nàng cùng thất phu nhân, ngẫm lại đều cảm thấy buồn cười, thất phu nhân là người thanh cao như vậy sẽ để ý nàng sao, có lẽ thất phu nhân buồn chán muốn vui đùa mà thôi.

“Ta là nghiêm túc, cũng không phải tìm người vui đùa.” Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa không chút nào động dung, có chút nóng lòng hướng Lục Sa lần thứ hai hô lên.

“Vậy thì đã sao? Một người ở trạch viện, một bên ngoài làm nô, thất phu nhân cảm thấy sẽ có kết quả sao?” Bị Liễu Phi Nhân nhở một gốc tình cảm Lục Sa hiện tại dị thường lý trí bình tĩnh. Thất phu nhân có tài hoa, có dung mạo, lại có chủ kiến, thích nàng một chút cũng không khó khăn nhưng sau khi thích thì thế nào? Lục Sa không nhìn thấy kết quả, đã như vậy, liền nhân lúc còn chưa động tâm, bóp chết tâm tư này để tránh đồ sinh ưu sầu.

Thôi Loan Thúy nói lời đó vốn là xung động hô lên, nghe Lục Sa vừa nói như vậy mới hoảng hốt phát hiện bản thân thực sự không quá lý trí, cuối cùng không có lời nào phản bác.

“Thất phu nhân chỉ là tịch mịch mà thôi, nếu như thực sự tịch mịch còn có thể tìm ngũ phu nhân trêu chọc, ta nghĩ trong lòng ngũ phu nhân thích nhất là người, dù sao thất phu nhân là một nữ tử xuất chúng, rất ít người không thích người, người như Lục Sa vào không được mắt của thất phu nhân.” Lục Sa nói với Thôi Loan Thúy.

“Ta đã không pha trộn cùng Liễu Phi Nhân nữa, lọt vào mắt được hay không, không phải người nói là được.” Thôi Loan Thúy lạnh giọng nói, nàng cũng không thích nghe Lục Sa nói những lời này, nàng cảm thấy nha đầu này bản chất so với nàng còn cao hơn.

“Thất phu nhân nếu như không có việc gì, Lục Sa xin cáo lui.” Lục Sa hướng Thôi Loan Thúy cung kính nói xong, liền cất bước rời khỏi.

Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân một quyền đánh vào không khí, không hề có chút tác dụng, sau đó chỉ có thể tùy ý trong lòng bản thân khó chịu, rất không thoải mái. Người cho dù là tốt, nhưng nếu người khác chứng mất người thì trong mắt họ người cái gì cũng không tốt, lớn như vậy Thôi Loan Thúy lần đầu tiên cảm thấy bản thân thất bại như vậy.

“Quận chúa, triều cục sợ là có biến rồi, bệ hạ sủng ái Đồ chiêu nghi, thậm chí đề xuất phế hậu, đối với Vương gia càng lúc càng chứng mất, nô tài sợ là tiếp tục như vậy Vương gia sẽ càng lúc càng bất lợi.” Tâm phúc bên cạnh Lý Trì Nguyệt đem thư tín mới nhất từ kinh thành đưa cho Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt nhìn một chút, không khỏi thở dài, quyền lợi tựa như một cái bánh lớn mê người, ai cũng muốn cắn một miếng, người muốn tranh đoạt thì nhiều mà lại không chiếm được, mà bệ hạ mới là chủ nhân chân chính của miếng bánh này, bệ hạ để Đồ chiêu nghi ăn, phụ vương muốn cướp thì sẽ không có kết cục tốt. Hôm nay bệ hạ có ý định lập Đồ chiêu nghi làm hậu, phụ thân lại nhiều lần ngăn cản bắt quả là trêu chọc Đồ chiêu nghi cừu hận mà thôi.

“Vậy có thể làm sao? Ta lại quản không được quyết định của phụ vương, ta chỉ là quận chúa ngoại giả, cáo mượn oai hùm mà thôi.” Lý Trì Nguyệt vài phần bất đắc dĩ.

“Nhưng.....” Dù sao cũng là từ cụt thân của Túc Thân Vương, đương nhiên là trong lòng đứng về phe Túc Thân Vương.

“Bản quận chúa cho dù xen vào cũng không có tác dụng gì, nếu đã vậy sao không tự giữ mình đây? Tuy rằng đại thụ ngã rồi đối với chúng ta mà nói vô cùng bất lợi nhưng trên người bản quận chúa rất cuộc là chảy dòng máu hoàng thất, ai cũng không thể chân chính khi dễ trên đầu bản quận chúa.” Lý Trì Nguyệt gần như lãnh huyết mà nói, nàng đến bây giờ cũng không biết đã viết bao nhiêu phong thư hối thúc Túc Thân Vương về lại đất phong, nhưng phụ vương khẳng định một mực đã khiến nàng có thể dự liệu được kết quả. Không một hoàng đế nào cho phép trên đầu mình có một thái thượng hoàng, mặc dù đương kim hoàng thượng nhân từ nhưng cũng sẽ không thể nhịn được nữa, Đồ chiêu nghi bắt quả là một lợi khí trong tay hoàng thượng dùng đối phó Túc Thân Vương mà thôi.

Lý Trì Nguyệt trở lại nội viện liền thấy Đồ Cửu Mị đang ở đó vẽ tranh, cần cù bù khuyết điểm không phải không đạo lý, tài vẽ tranh của Đồ Cửu Mị miễn miễn cưỡng cưỡng coi như là có tiến bộ.

“Phu nhân, người mau tới đây nhìn xem, ta đây là vẽ chính mình....” Đồ Cửu Mị giống như một hài tử đòi phần thưởng, nhìn thấy Lý Trì Nguyệt lập tức đem nàng kéo đến, tiện thể đưa bức họa vừa vẽ cho phu nhân xem.

Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị nở nụ cười vô tâm vô phế dị thường xán lạn, không tự giác theo đó nở nụ cười, người ngốc như vậy mới là hạnh phúc nhất, vô ưu vô lự.

Phụ thân nàng cùng Đồ chiêu nghi tranh quyền đoạt lợi, mà nàng cùng tỷ tỷ của nàng ta lại ở chỗ này tương thân tương ái, giấu lại đều cảm thấy tạo hóa trêu người.

“Muội muội người là người thế nào?” Lý Trì Nguyệt lần đầu chủ động hỏi đến Đồ Thập Mị, điều này làm cho Đồ Cửu Mị vô cùng hài lòng.

“Muội muội ta vô cùng thông minh, rất cường đại, quyết định việc gì thì nhất định phải làm được, chưa từng có chuyện gì nàng làm không được, nói chung là rất lợi hại.” Đồ Cửu Mị vô cùng kiêu ngạo cùng tự hào nói, nàng cảm thấy lời nói cũng không thể hình dung được hết chỗ lợi hại của muội muội, nói cho cùng chính là tốt, rất lợi hại.

“Nếu ta và muội muội người chỉ có thể chọn một, người sẽ chọn ai?” Lý Trì Nguyệt nhìn ra được Đồ Cửu Mị thập phần lưu ý Đồ Thập Mị, đột nhiên có chút hiếu kỳ, trong lòng Đồ Cửu Mị nàng chiếm bao nhiêu phân lượng!

“Muội muội là muội muội, phu nhân là phu nhân, làm gì lại phải chọn đây?” Đồ Cửu Mị nghe vậy khẽ nhíu mày, nàng đối với giả thuyết này vô cùng không thích.

“Không có gì.” Lý Trì Nguyệt ngược lại cũng không bám lấy không tha đề tài này, không quản triều đình tinh phong huyết vũ, nàng thâm nghĩ bảo trụ phần yên tĩnh của bản thân, nàng muốn bản thân chân chính giữ lại dòng máu lãnh huyết của hoàng thất.

Lý Trì Nguyệt muốn tự giữ thân mình không tham dự tranh quyền đoạt lợi chốn triều đình, nhưng một đạo thánh chỉ trong cung truyền đến lại khiến cuộc sống bình tĩnh của Lý Trì Nguyệt bị đánh úp.

Đồ chiêu nghi mang long chủng, bệ hạ dị thường quan tâm, nghe nói Đồ Thập Mị tưởng niệm tỷ tỷ cũng muốn gặp cháu trai vì vậy bệ hạ liền lập tức hạ thánh chỉ, triệu Đồ Cửu Mị vào cung bầu bạn.

Một đạo thánh chỉ đến Hầu phủ, trong lòng Lý Trì Nguyệt rối loạn, mà Đồ Cửu Mị ngây ngốc còn đang vì sắp có thể vào cung gặp muội muội mà cười ngây ngô.

Đồ Cửu Mị cùng Đồ Thập Mị là mỹ nhân tuyệt sắc lại có phần tương tự, Đồ chiêu nghi mang long chủng, dụng ý của Đồ Thập Mị hiển nhiên đã rất rõ ràng.

“Người thì vui rồi, sắp được thỏa mãn tâm nguyện.” Đêm đó, sau khi Lý Trì Nguyệt nói xong câu này liền hung hăng cắn một ngụm trên vai Đồ Cửu Mị, gần như nhìn thấy máu, đau nhức đến rơi nước mắt. Nàng hoàn toàn không biết bản thân đã làm gì khiến phu nhân không thoải mái, hơn nữa phu nhân nói lời đó nàng hoàn toàn không hiểu, tâm nguyện đó là cái gì chứ? Mặc kệ nàng truy vấn thể nào phu nhân cũng không nói, chỉ cảm thấy càng làm cho phu nhân không vui, sau đó nàng cũng không dám truy vấn nữa, chỉ là đêm đó phu nhân lần qua lần lại nàng rất nhiều lần, cho dù là nàng hảo tình lực thì ngày hôm sao cũng sắp bỏ dậy không nổi.

Lý Trì Nguyệt chỉ muốn đem ấn ký khắc thật sâu, người của nàng, nàng không thích bị người khác cướp đi. Sáng hôm sau, Lý Trì Nguyệt liền theo Đồ Cửu Mị cùng nhau vào kinh.

88. Chương 87

Đồ Cửu Mị vừa vào kinh đã bị truyền triệu vào cung, Đồ Cửu Mị một chút cũng không muốn cùng phu nhân xa nhau nàng muốn cùng phu nhân vào cung càng muốn đem phu nhân giới thiệu uội muội nhận thức, người nàng thích muội muội nhất định cũng sẽ thích nhưng Lý Trì Nguyệt không được truyền triệu nên không thể vào cung, vì vậy Đồ Cửu Mị chỉ đành lưu luyến cùng Lý Trì Nguyệt tách ra.

Dĩ nhiên đã hơn một năm không gặp muội muội trong lòng cũng chân thật tưởng nhớ, nghĩ đến lập tức có thể nhìn thấy muội muội Đồ Cửu Mị liền vô cùng hài lòng, vì vậy cũng giảm đi một chút lo nghĩ cũng không muốn khi phải rời xa phu nhân.

Công công đến đón tiếp là Lục công công tâm phúc bên cạnh Đồ Thập Mị, vừa nhìn Đồ Cửu Mị quả thật bị hù dọa nhảy dựng, quá giống, thật sự là quá giống, đáng vẻ gần như là một khuôn mẫu khắc ra, đều xinh đẹp đến không giống phàm vật, nghe nói tỷ tỷ của chủ tử đã sinh hài tử, Lục công công có chút lo lắng tư sắc của tỷ tỷ này sẽ thua kém chủ tử, hôm nay vừa nhìn thấy hiển nhiên là bản thân lo lắng nhiều.

“Cửu cô nương người cuối cùng cũng đến rồi, nương nương ngày ngóng đêm trông, cuối cùng cũng mong được người đến.” Lục công công chân thành nói với Đồ Cửu Mị, so với công công nhìn thấy Đồ Cửu Mị cảm thấy công công này thân thiết hơn.

“Ân, ta cũng rất nhớ muội muội.” Đồ Cửu Mị hài lòng dật vu ngôn biểu.

Lục công công nhìn nữ tử đem tâm tình đều viết trên mặt này, thoáng chốc nhận ra điều bất đồng giữa nàng cùng chủ tử của hần rồi, so với chủ tử tâm tư thâm trầm, cửu cô nương dường như giấu không được bất luận tâm tư gì.

“Ta lập tức dẫn Cửu cô nương đi gặp nương nương.” Lục công công cúi người vén cửa kiệu cho Cửu cô nương.

Đồ Cửu Mị rốt cuộc ở Hầu phủ cũng đã làm chủ tử hơn một năm cho nên được hầu hạ cũng có chút quen rồi, so với Hầu phủ hôm nay vừa nhìn người trong cung càng thêm quý củ, cngx may nàng không ở đây nếu không sẽ có nhiều câu nệ!

Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy cổ kiệu đã kiêng hồi lâu cũng không nhìn thấy dừng lại, trước đây cho rằng Hầu phủ đã đủ lớn không nghĩ đến trong cung còn lớn hơn nữa, Đồ Cửu Mị cảm thấy cũng sắp vượt qua trần nhỏ nhà nàng rồi.

Vì vậy đi a đi a, rốt cục cổ kiệu ngừng lại trước một cung điện to lớn, Đồ Cửu Mị vén màn, nàng cho rằng muội muội chắc chắn cũng rất nhớ nàng, nhất định sẽ ở ngoài cửa nghênh tiếp, bất quá sau khi nhìn ra cũng không thấy muội muội mà chỉ có một đồng lớn cung nữ cùng thái giám. Đồ Cửu Mị ngẫm lại cũng đúng, trong cung quy củ nhất định là càng nhiều muội muội nhất định không thể tùy ý giống như ở nhà.

“Cửu cô nương, mời xuống kiệu.” Lục công công cúi người lần thứ hai thay Đồ Cửu Mị vén màn lên.

Đồ Cửu Mị hạ kiệu, nhìn cung điện nguy nga trong lòng có chút kinh hãi, nơi này thực sự là khí phái của nàng lúc này nàng nghĩ muội muội nên ở một nơi khí phái như vậy, Phượng Hoàng nên ở tại kim oa. Dĩ nhiên, bản thân Đồ Cửu Mị ở không quen cái tổ vàng như vậy, nàng cảm thấy lạnh lẽo lại câu nệ lại không được tự nhiên.

Đồ Cửu Mị rón ra rón rén để Lục công công dẫn đường cho nàng, cũng may hưng phấn vì sắp được gặp muội muội khiến nàng một thôn phụ chưa từng thấy qua cái gì trọng đại không quá mức khấn trương.

Cửa điện mở ra, Đồ Cửu Mị tiến vào sau khi bước vào, Lục công công vén màn châu, Đồ Cửu Mị mới nhìn đến muội muội của mình.

Muội muội thân mặc cung bào hồng sắc dị thường hoa lệ, trên đầu cấm trang sức tinh xảo, thoát nhìn đẹp dễ sang quý không gì sánh được, thậm chí so với phu nhân thoát nhìn còn muốn sang quý hơn, nói vậy cũng không phải phu nhân khí chất không sang quý mà chỉ là phu nhân không thích mang đồ trang sức, lại thích mặc y phục trắng cho nên phu nhân càng giống tiểu thư văn nhã tuấn tú trong thế gia đại tộc, mà muội muội lúc này tựa như quý nữ trời sinh cao cao tại thượng. Bất quá muội muội cho dù không mặc xiêm y hoa lệ như vậy không mang đồ trang sức xinh đẹp cũng mang theo một cổ cảm giác xa cách cao cao tại thượng, chỉ là không rõ ràng như hiện tại mà thôi.

Đồ Thập Mị thấy tỷ tỷ của mình liền đứng lên, sau đó hướng tỷ tỷ khẽ cười, nhìn thấy tỷ tỷ trong lòng nàng đương nhiên là vui mừng. Nàng tự nhận bản thân thiên tính lạnh lùng, mười chín năm qua người thân thiết nhất với nàng chính là tỷ tỷ ngọc không có tâm cơ gì trước mắt.

“Thấy Đồ chiêu nghi còn không quỳ xuống thỉnh an.” Một ma ma bên cạnh nhắc nhở.

Đồ Cửu Mị hoảng hốt nhìn muội muội của mình, nàng chưa bao giờ biết nhìn thấy muội muội của mình còn phải quỳ xuống, nàng một chút cũng không thích quỳ củ trong cung.

“Làm càn!” Đồ Thập Mị ngữ khí lạnh lùng trách cứ.

“Lão nô đáng chết!” Ma ma lập tức vả miệng mình, lực đạo một chút cũng không nhẹ, âm hưởng thật lớn chấn động Đồ Cửu Mị khiến nàng có chút hoảng hốt.

“Các người đều lui xuống phía dưới đi.” Đồ Thập Mị không muốn để những hạ nhân này phá hủy hứng trí khi nàng cùng tỷ tỷ gặp nhau.

Sau khi Đồ Thập Mị để hạ nhân đều lui ra, Đồ Cửu Mị mới thở dài một hơi, cảm thấy tự tại hơn liền không kiêng nể gì cả mà chạy đến ôm lấy Đồ Thập Mị.

“Thập muội, người có biết tỷ tỷ có bao nhiêu nhớ người!” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm mà nói.

Đồ Thập Mị nghe vậy khẽ cười, mặc cho Đồ Cửu Mị ôm nàng, ngữ vị đạo đặc biệt đặc biệt tỷ tỷ, tỷ tỷ là trời sinh hương thể, người duy nhất có thể khiến nàng không hề cảnh giác.

“Ta cũng nhớ tỷ tỷ.” Đồ Thập Mị cũng mở miệng nhẹ giọng nói.

“Ta có rất nhiều rất nhiều chuyện muốn nói với thập muội, nhưng nhiều chuyện muốn nói lại lại không biết nói từ đâu....” Đồ Cửu Mị có chút khổ não nói.

“Không vội, có thể chậm rãi nói, sau này còn nhiều thời gian để nói.” Đồ Thập Mị trấn an.

Thật ra từ lúc Đồ Cửu Mị vừa tiến vào Đồ Thập Mị đã quan sát tỷ tỷ của nàng, nhìn thấy tỷ tỷ khí sắc so với trước đây rất tốt, mới có một chút yên tâm xem ra ở Hầu phủ cũng không tệ.

“Àn a, ta trước hết cùng người nói một chút về phu nhân đi.” Đồ Cửu Mị lập tức đem người trong lòng kéo ra.

“Phu nhân? Lý Trì Nguyệt!” Đồ Thập Mị đương nhiên là có chú ý đến tình huống bên trong phủ Bình Âm Hầu, nàng dĩ nhiên cũng nghe nói tỷ tỷ thiếu chút nữa khó sinh, Lý Trì Nguyệt trước bảo hộ tỷ tỷ, chỉ một chuyện này Đồ Thập Mị quyết định ngày sau sẽ cho Lý Trì Nguyệt một con đường, nếu như Lý Trì Nguyệt thức thời.

“Ân, phu nhân đối với ta rất tốt....” Đồ Cửu Mị nói đến Lý Trì Nguyệt, vẻ mặt không tự giác mà mỉm cười, còn mang theo một cổ xuân tình khó phát hiện.

“Tốt thế nào?” Là song sinh tỷ muội Cùng nhau sống chung vài chục năm , Đồ Thập Mị lập tức cảm giác được tỷ tỷ khác thường.

Vì vậy Đồ Cửu Mị đem những việc trong Hầu phủ nhất nhất kể ra, những cũng không nói đến việc phu nhân ngủ hương, cùng nàng lên giường. Nếu như là trước kia, Đồ Cửu Mị tất nhiên đem tất cả sự tình đều nói cho Đồ Thập Mị nghe, nhưng lúc này trong lòng nàng đã có một bí mật không muốn nói với bất kỳ ai, nàng không phải không muốn cùng muội muội nói mà chỉ là cảm thấy xấu hổ.

Đồ Thập Mị chỉ là mỉm cười mà nghe, trong lòng đã có một chút thông thấu, thì ra tỷ tỷ cũng sẽ giấu diếm bí mật với nàng, quả thật một chút mất mát rồi.

89. Chương 88

“Tỷ tỷ có nhớ đã từng nói qua, muốn cùng muội muội mãi mãi bên nhau?” Đồ Thập Mị mở miệng hỏi, trước đây tỷ tỷ vẫn hy vọng tỷ muội các nàng cùng gả cho một phu quân, như vậy thì có thể vĩnh viễn không cần chia cách. Hôm nay, Đồ Thập Mị nhắc lại chuyện xưa mục đích chính là như vậy.

“Ta dĩ nhiên nhớ kỹ, ta dĩ nhiên muốn cùng muội muội bên nhau.” Đồ Cửu Mị đương nhiên hồi đáp, bất quá nàng đã sớm cho rằng nàng cùng muội muội không có khả năng còn có thể một mực cùng nhau.

“Vậy là được rồi, tỷ tỷ có nguyện ý ở lại trong cung cùng muội muội không?” Đồ Thập Mị nhìn thấy tỷ tỷ trả lời thông khoái, khoe miệng hơi vung lên, từ nhỏ tỷ tỷ đều đem nàng đặt lên hàng đầu, món ngon, đồ chơi đều để cho nàng chọn trước, một tỷ tỷ như vậy phải đi đâu tìm đây.

“A?” Đồ Cửu Mị cả kinh, tuy rằng nàng muốn cùng muội muội bên nhau nhưng nàng cũng không nghĩ đến ở lại trong cung cùng muội muội, nếu như nàng ở lại trong cung vậy phu nhân làm sao bây giờ?

“Không tốt sao?” Người hiểu Đồ Cửu Mị nhất không ai ngoài Đồ Thập Mị, bằng ngữ khí hay động tác nhỏ nhỏ của Đồ Cửu Mị, Đồ Thập Mị đều có thể suy đoán được tâm tình trong đó. Xem ra trong lòng tỷ tỷ đã có người có thể so sánh với nàng, quả nhiên là khiến nàng không thoải mái!

“Ta cũng đã gả vào Hầu phủ làm thiếp rồi, dĩ nhiên phải ở trong Hầu phủ làm sao có thể vào cung đây?” Đồ Cửu Mị cười gượng.

“Tỷ tỷ là người đơn thuần, muội muội đặt tỷ trong tầm mắt để xem chừng thì sẽ yên tâm hơn một chút, không ở bên cạnh vẫn luôn sợ tỷ tỷ bị người khác khi dễ. Tỷ tỷ chỉ cần nói cho ta biết nguyện ý hay là không, chỉ cần tỷ tỷ nguyện ý tất cả những việc này ta đều có thể giải quyết, tỷ tỷ chẳng lẽ còn không tin tưởng ta sao?” Đồ Thập Mị nhướn mày hỏi.

Đồ Cửu Mị tiếp tục cười gượng, năng lực của muội muội nàng đương nhiên là tin tưởng, nhưng trong lòng nàng lại không mấy nguyện ý ở lại trong cung, tuy rằng trong cung có muội muội nàng cũng rất vọng có thể cùng muội muội chung một chỗ, nhưng nàng cũng hy vọng cùng phu nhân cùng một chỗ a!

“Nhưng..... Ta muốn theo phu nhân trở về.... Phu nhân cũng sẽ không để người khác khi dễ ta.....” Đồ Cửu Mị do dự hồi lâu cuối cùng mở miệng nói, tuy rằng nàng cũng sợ làm uội muội khổ sở.

“Tỷ tỷ hiện tại mở miệng ngậm miệng đều là phu nhân, phu nhân này hôm nay so với muội muội đã quan trọng hơn rồi....” Đồ Thập Mị vẻ mặt khổ sở, Đồ Cửu Mị nhìn thấy trong lòng có chút hoảng hốt.

“Muội muội dĩ nhiên vẫn là quan trọng, quan trọng giống như phu nhân vậy, ta cũng không thích ở lại trong cung, vẫn luôn cảm thấy quy củ nhiều hơn so với Hầu phủ, ta cũng không muốn rời nhà quá xa, ta sẽ nhớ mẫu thân....” Đồ Cửu Mị khẩn trương giải thích.

“Ồ trong cung, ta sẽ hưởng bệ hạ xin đặc quyền, để tỷ tỷ sống tự tại như ở bên ngoài không cần để ý tới quy củ, nếu như nhớ mẫu thân liên liên phải người đón mẫu thân đến, người cảm thấy như vậy được không?” Đờ Thập Mị đem những cái cơ của tỷ tỷ đè ép gắt gao. Mười tám năm tình cảm, dĩ nhiên chỉ sánh bằng một năm tình cảm cùng người khác thật sự là càng nghĩ càng không thoải mái.

“Mẫu thân cũng sẽ không quen ở đây, nàng thích náo nhiệt như vậy đâu bỏ được người thân trong nhà...” Đờ Cửu Mị tiếp tục biện giải.

“Chuyện đó có gì khó, dời nhà đến kinh thành là được rồi, tỷ tỷ không muốn lưu lại bởi muối muối thì cứ nói thẳng, hà tất mượn cớ như vậy?” Đờ Thập Mị ngữ khí lạnh lùng.

“Thập muội, người đừng tức giận, ta cũng muốn lưu lại cùng người, nhưng trong lòng ta luyện tiết phu nhân, ta thích phu nhân, thích giống như người khác thích phu quân.” Đờ Cửu Mị biết đã làm uội muội tức giận liền lập tức nắm tay muội muội, nói ra người trong lòng nàng rất lưu tâm.

“Tỷ tỷ quả nhiên là thích nữ tử.” Đờ Thập Mị một chút cũng không ngoài ý muốn, trước đây nàng đã cảm thấy tỷ tỷ đối với nàng có chút thân cận quá mức, cho nên vừa rồi cũng đã đoán được tám phần, bây giờ chỉ là chứng thực mà thôi.

“Mới không phải, ta cũng chỉ thích một mình phu nhân.” Đờ Cửu Mị thủy chung cảm thấy bản thân cũng không phải ham thích nữ tử như ngũ phu nhân, không phải bởi vì phu nhân là nữ tử nên mới thích, nàng mặc kệ phu nhân có phải là nữ tử hay không.

“Thật là có chút khổ sở rồi, tỷ tỷ không chỉ giấu diếm tâm sự với ta, còn vì người khác mà không muốn ở lại cùng ta...” Đờ Thập Mị đáng vẻ rất khó qua.

“Thập muội, người đừng tức giận cũng đừng khổ sở, ta không phải cố ý gạt người, ta chỉ cảm thấy không tiện nói cùng người, ta không thể không có phu nhân, nếu như phu nhân cũng có thể ở lại trong kinh thành chúng ta cùng nhau ở lại kinh thành, được không?” Đờ Cửu Mị từ nhỏ đã không chịu được nhìn thấy muội muội không vui.

“Lý Trì Nguyệt ở lại trong kinh, người liền lưu lại?” Giữ Lý Trì Nguyệt ở lại kinh thành cũng không phải việc gì khó, Đờ Thập Mị đối với người trong lòng của tỷ tỷ có chút hiếu kỳ. Đờ Thập Mị đối với tất cả tin tức của Lý Trì Nguyệt đều là từ chỗ ngũ công chúa Lý Minh Nguyệt mà biết được, Đờ Thập Mị trái lại muốn gặp người này. Đối với người cướp đoạt tỷ tỷ của nàng Đờ Thập Mị cũng không muốn cho nàng ta được sống tốt.

“Ba người chúng ta có thể cùng nhau, đương nhiên là chuyện rất tốt.” Đờ Cửu Mị bây giờ còn không hiểu đạo lý cá cùng tay gấu không thể được cả hai, “Ta cũng muốn cho người gặp nàng, ta thích nàng, muội muội nhất định cũng sẽ thích nàng.” Đờ Cửu Mị hưng phấn nói, hận không thể lập tức đem phu nhân giới thiệu uội muội nhà mình nhận thức.

Đờ Thập Mị nghe vậy chỉ là cười mà không nói, tiểu ý rất đậm nhạt.

“Nói lâu như vậy, ta còn chưa thấy qua cháu trai của ta, mau bế đến xem!” Đờ Thập Mị cùng Đờ Cửu Mị sau khi nói việc nhà một hồi lâu mới nhắc một mẫu thân hoàn toàn quên mất nhi tử của mình nhớ lại.

Đờ Cửu Mị lúc này mới vỗ đầu, đứng nga, thiếu chút nữa đã quên Khấp Khấp. Lập tức để nhũ mẫu bế Hạng Cảnh Triều đến.

Đờ Thập Mị ôm lấy nam hài phì nộn, tuy rằng phì phì nhưng tổng thể đường nét cùng ngũ quan vừa nhìn đã thấy giống tỷ tỷ.

“Hắn trái lại rất giống tỷ tỷ, tương lai nhất định là tuần tú, ngày sau phải mê chết bao nhiêu cô nương đây?” Đờ Thập Mị nhéo một chút gương mặt Hạng Cảnh Triều.

“Nào có giống ta, phì nộn giống như viên thịt.” Đờ Cửu Mị bất mãn nói.

Đờ Thập Mị nghe vậy nở nụ cười, tiểu tử mập dĩ nhiên cũng hưởng nàng nở nụ cười, khiến Đờ Thập Mị thích thú, tiểu tử này rất có nhân duyên.

“Hắn gọi là gì?” Đờ Thập Mị hỏi.

“Hạng Cảnh Triều, nhũ danh Kháp Kháp.” Đồ Cửu Mị hài lòng đáp lại.

“Mặt trời mới mọc chi cảnh, hân hoan chi ý, tên tốt.” Đồ Thập Mị vừa đoán liền biết, tên này là Lý Trì Nguyệt đặt, còn nhũ danh tất nhiên là tỷ tỷ đặt.

“Ân, phu nhân cũng là nói như vậy, phu nhân để hân gọi ta là nương, gọi phu nhân là mẫu thân!” Đồ Cửu Mị tự hào nói, muội muội cũng suy nghĩ giống như phu nhân.

“Nàng đối đãi người ngược lại cũng không bạc.” Đồ Thập Mị nghe vậy, xem ra Lý Trì Nguyệt đối với tỷ tỷ cũng là có ý, đối với tỷ tỷ rất tốt, Đồ Thập Mị ngược lại cũng sẽ không thật sự đẩy nàng ta vào chỗ chết.

“Ân, phu nhân đối với ta rất tốt!” Lúc Đồ Cửu Mị nhắc tới Lý Trì Nguyệt ngữ khí đều bay lên, vui mừng dạt vu ngôn biểu.

“Tỷ tỷ thời gian này không chịu ủy khuất là tốt rồi!” Đồ Thập Mị khó có được chủ động ôm lấy Đồ Cửu Mị, ôm eo Đồ Cửu Mị nhẹ nhàng nói, như vậy nàng cũng thấy an lòng.

“Không chịu ủy khuất, có thể gặp được phu nhân, ta đã rất thỏa mãn rồi.” Đồ Cửu Mị ôm lấy Đồ Thập Mị vừa cười vừa nói.

90. Chương 89

Lý Trì Nguyệt chỉ có thể trở lại Túc Thân Vương phủ, sau khi Lý Trì Nguyệt xuất giá nàng chưa từng trở về qua, sau khi Túc Thân Vương nạp Vương phi Lý Trì Nguyệt liền cảm thấy không cần phải trở về nữa, hơn nữa người cũ trong phủ không có mấy người, nhiều nhất là phải những người mới điều này làm cho Lý Trì Nguyệt có cảm giác cảnh còn người mất.

“Trì Nguyệt, người cuối cùng đã trở về, mau tới đây để phụ vương nhìn xem.” Túc Thân Vương vô cùng hài lòng đối với trưởng nữ, giảm đi không ít phiền muộn gặp phải trên triều.

Lý Trì Nguyệt bước đến, đối với phụ thân của nàng, Lý Trì Nguyệt tâm tình cũng là đạm nhạt, mặc dù lý trí có thể thấu hiểu cho việc phụ thân nạp tân phi sau khi mẫu thân nàng mất nhưng tình cảm lại không thể chấp nhận, cho nên mấy năm nay nàng cũng không nguyện ý trở về lại càng không nguyện gọi một nữ nhân cùng lắm chỉ hơn nàng mấy tuổi là mẫu phi.

“Ở phủ Bình Âm Hầu có tốt không, Hạng Huy có khi dễ người không?” Túc Thân Vương thân thiết hỏi, thấy nữ nhi lớn lên càng giống thê tử trước đây liền nhớ đến các loại ân ái cùng thê tử trước, còn nhớ đến nữ nhi thể nhược, trong lòng sinh thương tiếc.

“Hắn sao dám khi dễ ta!” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng nói một câu.

“Kha Nhi, mau tới đây gặp tỷ tỷ người.” Túc Thân Vương gọi trưởng tử đang đứng bên cạnh đến, thê tử quá cố chỉ sinh một mình Trì Nguyệt, không có con trai, Lý Kha là trưởng tử của hắn, tuổi già được con lại là trưởng tử đương nhiên là vô cùng thương yêu.

“Tỷ tỷ.” Lý Kha cẩn cẩn dục dục hô một tiếng, nói đến, hắn theo phụ thân cũng thường xuyên xuất nhập cung đình, đại nhân vật gì cũng đã gặp qua nhưng không biết vì sao nhìn tỷ tỷ vẫn cảm thấy có chút câu nệ.

Hài đồng thuần khiết tám tuổi, đó là Lý Kha đệ đệ cùng cha khác mẹ với Lý Trì Nguyệt, lớn lên trái lại rất đáng yêu, dung mạo rất giống phụ thân.

“Kha nhi càng ngày càng có phong phạm của phụ thân.” Lý Trì Nguyệt hướng Lý Kha gật đầu, đối với đệ đệ này nàng vô tâm thân cận, nhưng vẫn khách khí tán thưởng một câu, dù sao nếu như ngày sau Túc Thân Vương phủ không suy sụp, thì đệ đệ này chính là chủ nhân tương lai của Túc Thân Vương phủ. Dĩ nhiên, Lý Kha có thể đảm nhiệm nối chức đương gia hay không vẫn chưa biết được.

Lý Trì Nguyệt lời này nói ra hai phụ tử kia nghe đến đều vui vẻ.

Sau khi Lý Trì Nguyệt thỉnh an tân vương phi thì đi gặp các đệ đệ muội muội do các thứ phi sinh ra, hòa hợp cùng nhau dùng bữa, bất quá tâm tư của Lý Trì Nguyệt sớm đã không hề ở đây nữa, sau khi nàng suy nghĩ đến Đồ Cửu Mị còn đang ở trong cung liền không hề muốn ăn, qua loa ăn một ít liền chủ động cáo từ, trở lại gian nhà trước khi nàng xuất giá.

Đồ Thập Mị là mượn tay ngũ công chúa dâng cho bệ hạ, ngũ công chúa và Đồ Thập Mị giao tình cũng không bình thường, cho nên Lý Trì Nguyệt liền muốn sáng mai phải đi dò hỏi ngũ công chúa, nhưng lại kiên quyết không thể phớt lờ chính thất tam công chúa.

“Công chúa, Bình Âm quận chúa cầu kiến.” Tỳ nữ tiến vào bẩm báo với Lý Lăng Nguyệt đang xem sách.

“Trì Nguyệt? Để nàng vào.” Lý Lăng Nguyệt cùng đông đảo các công chúa quận chúa Lý thị tác phong hành sự không hợp nhau cho nên tỷ tỷ muội muội có giao tình với nàng không được mấy người, Lý Trì Nguyệt là một trong số ít người có thể xem là đứng đắn trong mắt nàng, có định tính, nàng sẽ không để Lý Minh Nguyệt dạy hư muội muội tốt nhất này.

Lý Trì Nguyệt vừa tiến vào Lý Lăng Nguyệt liền đứng lên, Lý Lăng Nguyệt một thân thanh tố trang phục lại khó giấu được dung nhan thanh nhã mỹ lệ đến quá phận, không phấn son trang điểm cũng đã là một họa đồ.

“Trì Nguyệt thỉnh an tỷ tỷ.” Lý Trì Nguyệt hướng Lý Lăng Nguyệt hành cung lễ.

“Tỷ muội trong nhà, không cần đa lễ.” Lý Lăng Nguyệt đỡ lấy Lý Trì Nguyệt.

“Tỷ tỷ gần đây vẫn mạnh khỏe?” Lý Trì Nguyệt mở miệng hỏi, bệ hạ không chỉ bất hòa với Túc Thân Vương, mà còn cả Vĩnh Hòa công chúa, đây đã không phải bí mật gì nữa.

“Hảo, đương nhiên là hảo.” Lý Lăng Nguyệt vừa cười vừa nói, chỉ là nụ cười mang theo một chút lãnh ý.

“Tỷ tỷ gần đây tất nhiên việc phiền lòng không ít, đây là hương liệu ta mới điều chế, an thần trợ ngủ.” Lý Trì Nguyệt từ trong tay áo móc ra một túi nhỏ hương phấn đưa cho Lý Lăng Nguyệt.

“Người biết ta luôn không thích mấy thứ này, hà tất lãng phí tâm tư đây.” Những thứ Lý Lăng Nguyệt ham thích từ trước đến nay không nhiều lắm, nhưng nàng vẫn tiếp nhận hương liệu trong tay Lý Trì Nguyệt, nàng biết sở thích duy nhất của Trì Nguyệt là điều chế những hương liệu này, thỉnh thoảng sẽ tặng đến phủ của nàng, phần tâm ý này thế nào cũng phải nhận lấy.

“Tỷ tỷ bình thường chẳng phải cũng tặng đồ đến chỗ ta sao? Tục vật này ta cũng không thích a.” Lý Trì Nguyệt vừa cười vừa nói, tam công chúa tặng bảo bối đến trong phủ nàng cùng không ít.

“Trì Nguyệt từ sau khi xuất giá chưa từng trở lại kinh thành, thế nào đột nhiên trở về?” Lý Lăng Nguyệt chuyển đề tài.

“Ta muốn khuyên phụ vương quay về đất phong, phụ vương ở kinh đô đã lâu lắm rồi.” Lý Trì Nguyệt ăn ngay nói thật.

Nếu như là trước kia, Lý Lăng Nguyệt cũng hy vọng Túc Thân Vương quay về đất phong nhưng hôm nay Lý Lăng Nguyệt lại hy vọng Túc Thân Vương lưu lại cùng Đồ Thập Mị tranh chấp, nếu không thế cục sẽ nghiêng về một bên, đối với hoàng huynh mà nói đều là bất lợi, hoàng huynh đối với Đồ Thập Mị sủng hạnh đã đến mức kẻ khác không thể tưởng tượng nổi, nàng chung quy là đã xem nhẹ Đồ Thập Mị.

“Túc Thân Vương hiện tại lưu lại là chuyện tốt, Trì Nguyệt không cần quá lo lắng.” Lý Lăng Nguyệt trấn an, tuy rằng trong lòng nàng cũng có suy tính, nếu Túc Thân Vương tiếp tục ở lại kinh thành đối với Túc Thân Vương mà nói tuyệt đối chiếm không được cái gì tốt lành. Lý Lăng Nguyệt lớn lên trong hoàng thất đã sớm hiểu được, dưới vương quyền tất có bạch cốt.

Lý Lăng Nguyệt biết, Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng biết, đồng thời là biết, lần này tranh giành quyền vị tam công chúa cùng phụ vương cùng đi trên một chiếc thuyền, người khiến tam công chúa kiêng kỵ như vậy Lý Trì Nguyệt đột nhiên rất hiểu kỳ, Đồ Thập Mị rốt cuộc có bao nhiêu năng lực.

“Đồ chiêu nghi thật sự có năng lực lớn như vậy sao?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Nàng!” Lý Lăng Nguyệt cười nhạt.

Lý Trì Nguyệt có thể cảm giác được tam công chúa đối với Đồ Thập Mị có một cổ nòng đậm khinh thường cùng chán ghét, loại chán ghét này cũng sắp vượt qua chán ghét đối với ngũ công chúa rồi. Bất quá Lý Trì Nguyệt vừa nghĩ đã thông, Đồ Thập Mị là ngũ công chúa dâng lên cho bệ hạ, với tư sắc của Đồ Thập Mị, nếu như ngũ công chúa cùng nàng không có mờ ám kỳ quái kỳ quái đầu tiên là bỏ lên phượng tháp của muội muội nàng, sau đó lại bỏ lên long sà của ca ca nàng, khiến tam công chúa chán ghét như vậy cũng không kỳ quái.

Mỹ sắc là sở trường của Đồ Thập Mị, không cần mới là kẻ ngốc, hiển nhiên Đồ Thập Mị cũng không phải kẻ ngốc như Đồ Cửu Mị, ngược lại là cực kỳ thông minh. Đồ Thập Mị thông minh như vậy, để tỷ tỷ Đồ Cửu Mị tiến cung cùng nhau hầu hạ Hoàng Thượng bất quá là dệt hoa trên gấm mà thôi. Trong lúc nàng mang thai tìm một vật thay thế, đối với một người dễ điều khiển, lại một lòng hướng về nàng, lại có dung mạo tương tự nàng, đó chính là chọn lựa thích hợp nhất. Lý Trì Nguyệt nghĩ tới đây, trong lòng liền khó chịu, có cảm giác vô lực, nàng quá rõ ràng rồi, trong bàn cờ này nàng cùng Đồ Cửu Mị đều là những quân tốt không đáng giá, bị làm vật hi sinh, cũng không ai sẽ quan tâm lưu ý đến.

91. Chương 90

Lý Trì Nguyệt từ trong phủ tam công chúa đi ra liền trực tiếp đến phủ đệ của ngũ công chúa. Thật ra phủ đệ của tam công chúa lớn hơn một chút nhưng bởi vì tam công chúa không thích xa hoa lại không thích có khách đến cho nên thoát nhìn lạnh lùng vắng vẻ, không giống trước cửa phủ đệ của ngũ công chúa, giăng đèn kết hoa, thoát nhìn lộ ra một cổ xa hoa cùng nóng nực. Các công chúa quận chúa lui tới không ít, so với tam công chúa không có nhân khí thì nhân duyên của ngũ công chúa tốt hơn rất nhiều.

Sau khi Lý Trì Nguyệt đưa bài thiếp không bao lâu hạ nhân liền dẫn các nàng tiến vào, một đường hồng thảm trải thẳng đến nội đường, nơi nơi đều lộ ra một cổ cảm giác xa hoa lãng phí, hơn nữa từ thị vệ đến tỷ nữ hầu hạ đều xinh đẹp như hoa, không thứ gì không kích thích thị giác, chỉ ít đều là vượt ngoài thanh tú, ngũ công chúa thích mỹ sắc trong kinh thành đã không phải là bí mật gì.

Sau khi Lý Trì Nguyệt vào nội đường, liền thấy ngũ công chúa nằm trên nhuyễn tháp, có mỹ tỷ dút bỏ đào, có mỹ nhân ngồi bên cạnh cho nàng trêu đùa, còn có mỹ tỷ bưng cao điểm đứng ở một bên.

“Ngọn gió nào lại thổi tiểu Trì Nguyệt nhà của chúng ta đến trong phủ của ta đây?” Lý Minh Nguyệt ngồi dậy, mỹ nhân ngồi bên cạnh cũng lập tức ngồi phía sau nàng làm đệm thịt cho nàng tựa lưng, Lý Minh Nguyệt mềm nhũn tựa vào trên người mỹ nhân nương tựa nhìn đường muội duy nhất không bị nàng dạy hư.

“Trì Nguyệt còn không phải là nhớ tỷ tỷ sao, vừa hồi kinh liền lập tức đến quý phủ thỉnh an tỷ tỷ.” Lý Trì Nguyệt đến gần Lý Minh Nguyệt, tiếp nhận bỏ đào trong tay tỷ nữ, thay Lý Minh Nguyệt lột vỏ.

“Người nói thật dễ nghe, nhất định là đã đến phủ đệ của Lý Lăng Nguyệt trước rồi mới đến đây.” Lý Minh Nguyệt bất mãn nói, nhưng không có cự tuyệt quả bỏ đào Lý Trì Nguyệt đưa đến bên miệng.

“Lẽ không thể phé.” Tam công chúa là trưởng, thế nào cũng phải thăm hỏi trước, tuy rằng trên phương diện cảm tình Lý Trì Nguyệt vẫn là thân thiết với ngũ công chúa hơn một chút. Tam công chúa cùng Lý Trì Nguyệt đều là người lãnh tính, hai người lãnh tính dán cùng một chỗ giống như hai khối băng làm sao có thể hâm nóng đây!

“Trái lại trái lại khiến người ta thích, khó có được Lý Lăng Nguyệt mắt cao hơn đầu kia cũng sẽ thích người, nàng làm sao biết người biểu hiện ra ngoài là thanh tâm quả dục giống như nàng nhưng trong lòng lại không có tam cương ngũ thường như.” Đến phủ của nàng, Trì Nguyệt cho đến bây giờ mí mắt cũng không chớp một cái, cho dù là nhìn xuân cung tú cũng sẽ không xấu hổ lảng tránh. Không giống Lý Lăng Nguyệt, bản thân thủ tiết muốn thanh tâm quả dục cũng hận không thể khiến nữ nhân khắp thiên hạ đều thủ tiết cùng nàng, thật không biết Phò mã gia trạng nguyên lang năm đó có từng khiến Lý Lăng Nguyệt hưởng qua khuê phòng chi nhạc hay không.

“Tam tỷ tự có nguyên tắc cùng kiên trì của bản thân, Trì Nguyệt dĩ nhiên không thể so sánh cùng Tam tỷ.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt vừa cười vừa nói, nàng đã quen ngũ công chúa thỉnh thoảng bôi bát tam công chúa. Lý Lăng Nguyệt chưa bao giờ chủ động hòa theo nói xấu, cho dù có chán ghét một người thì giáo dưỡng của nàng cũng không cho phép nàng nói ba thêm bảy, nhưng Minh Nguyệt chán ghét tam công chúa cũng là rõ ràng là chuyện thật.

Nhưng riêng đối với tỷ muội này từ nhỏ đã bất đồng, bất quá cũng khó trách, hai người niên kỷ xấp xỉ chỉ kém một tuổi, lại giống nhau từ nhỏ được sủng ái, mỹ mạo ưu tú giống nhau, một người là nữ nhi của Hoàng Hậu, cô lãnh thanh cao, một người là nữ nhi của quý phi được ân sủng, hai người đều là công chúa được Hoàng Thượng muôn vàn sủng ái, nhưng mà ngay cả xuất giá đất phong của Lý Minh Nguyệt cũng chỉ là ít hơn Lý Lăng Nguyệt một chút theo cách tượng trưng.

“A!” Lý Minh Nguyệt cười nhạt, trong lòng nàng vẫn có một nguyện vọng chính là đem Lý Lăng Nguyệt dẫm nát dưới chân, đến lúc đó nàng ngược lại muốn nhìn một chút con Phượng Hoàng rơi xuống nước này còn có thể thanh cao được hay không!

“Theo ta được biết, Đồ chiêu nghi là tỷ tỷ dâng cho bệ hạ.” Lý Trì Nguyệt mạn bất kinh tâm nói, lại trực tiếp vào chủ đề bản thân muốn hỏi.

“Đồ Thập Mị là ta dâng cho hoàng huynh chuyện này không giả.” Việc này toàn bộ kinh thành mọi người đều biết, nàng để Đồ Thập Mị ở trong phủ đệ của nàng hiển vũ cho bệ hạ, bệ hạ nhất kiến chung tình Đồ Thập Mị không phải bí mật gì.

“Đồ chiêu nghi là một mỹ nhân, tỷ tỷ có từng hưởng dụng qua?” Lý Trì Nguyệt cùng Lý Minh Nguyệt từ trước đến nay đều chạy trốn không kiên cố, hơn nữa nàng quá hiểu rõ Lý Minh Nguyệt, mặc dù chưa thấy qua Đồ Thập Mị nhưng là song sinh lớn lên tương tự Đồ Cửu Mị dĩ nhiên cũng là tuyệt sắc, Lý Minh Nguyệt không có khả năng không động đến.

“Người nói xem?” Lý Minh Nguyệt cười đến quỷ dị hỏi ngược lại.

“Móng tay tỷ tỷ đều cắt rồi, Đồ chiêu nghi này mị lực thật lớn.” Lý Trì Nguyệt thận trọng phát hiện đôi tay xinh đẹp đến cực điểm của Lý Minh Nguyệt vốn dĩ có một bộ móng tay thật dài nàng vẫn nhớ rõ tỷ tỷ thường ngày rất yêu quý chúng khó có được lúc này sẽ cắt đến sạch sẽ như vậy.

“Trì Nguyệt quả nhiên thận trọng, không hổ là muội muội tốt nhất của ta.” Lý Minh Nguyệt không phản bác mà ngay cả Lý Lăng Nguyệt đều cho rằng nàng cùng Đồ Thập Mị tất nhiên có cấu kết, sự thật so với suy nghĩ của các nàng cũng không khác mấy.

“Trì Nguyệt thực sự có chút bất ngờ.” Lý Trì Nguyệt không cách nào tưởng tượng dáng vẻ Lý Minh Nguyệt hầu hạ người khác, dĩ nhiên Lý Minh Nguyệt so với ai khác đều hiểu được nịnh nọt, hơn nữa trời sinh có khẩu giác miễn cảm.

“Trì Nguyệt, Đồ Thập Mị rất lợi hại, so với trong tưởng tượng của ta còn lợi hại hơn, bệ hạ hoàn toàn hướng về nàng, nếu Túc Thân Vương còn ở lại kinh thành cũng không hay ho.” Lúc trước đem Đồ Thập Mị dâng lên, muốn nàng ở hậu cung tranh một mảnh thiên địa là không sai, nhưng lúc này Đồ Thập Mị muốn thành hậu cung chi chủ, nhưng nữ nhân này cũng không giống như sẽ an phận ở trong hậu cung, bàn tay vươn đến triều đình còn không nói, mới đây đã đem những người thuộc phe Túc Thân Vương càng đấu đến sắp thở không nổi, nữ nhân đáng sợ như vậy Lý Minh Nguyệt chẳng bao lâu sau cũng đã hướng nàng xưng thần. Nàng cũng giống như mẫu phi của nàng, trời sinh có bản năng theo lợi tránh hại, hiểu được dựa vào cường giả chân chính.

“Ta biết, nhưng phụ vương sẽ không nghe ta khuyên bảo mà trở lại đất phong.” Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên hiểu, bề ngoài là Đồ Thập Mị đang cùng phụ vương tranh đấu nhưng thực tế chân chính muốn trừ bỏ phụ vương là bệ hạ, chỉ là một bệ hạ nổi danh nhân đức làm sao lại tự mình đứng ra đối phó phụ vương nàng, dù sao thì phụ vương nàng năm đó có công nhường ngôi, bệ hạ trọng danh tiếng sợ người khác nói hấn vong ân phụ nghĩa, dĩ nhiên muốn mượn tay người khác trừ bỏ phụ vương nàng, dù sao phụ vương làm thái thượng hoàng cũng đã lâu lắm rồi.

“Bệ hạ quả thật muốn mượn Đồ Thập Mị trừ bỏ phụ vương người, bề ngoài là trai cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, trên thực tế, bệ hạ lại đang nuôi hổ vì hoạn, sau khi trừ bỏ phụ vương của người sẽ phát hiện hấn

nuôi phì một nữ nhân dã tâm bưng bưng.” Lý Minh Nguyệt vừa cười vừa nói. Đồ Thập Mị rất ghi hận có lẽ là Lý Lăng Nguyệt, ngày Lý Lăng Nguyệt biến thành Phượng Hoàng rơi xuống nước mà nàng muốn thấy sắp đến rồi.

“Như vậy được không?” Lý Trì Nguyệt hỏi ngược lại, người của Lý thị tranh đấu thế nào thì quyền lực vẫn nằm trong tay người của Lý thị, nếu như quyền hành rơi vào trong tay ngoại nhân, như vậy thực sự được sao.

“Nếu không, người có thể làm cái gì? Xu lợi tị hại, không phải đều là bản năng sao, thích nghi thì sinh tồn, không thích nghi thì bị đào thải, người và ta là người trong hoàng thất còn không hiểu rõ sao? Hơn nữa, người chỉ là nữ nhi ngoại giả, trong tay không binh không quyền, xen vào cũng không được gì, không cần xuống ao nước đục này, cho nên ta không tán thành người quay về kinh, cho dù phụ vương người có chuyện gì ta cũng có thể bảo cho người.”

“Những điều này ta hiểu được, chỉ là có chút không đành lòng, vẫn muốn khuyên nhủ phụ vương quay về đất phong.” Lý Trì Nguyệt thở dài nói.

“Trì Nguyệt, người đã tận lực rồi, người hẳn là biết phụ vương người cũng không bỏ được quyền thế ở kinh thành này, bệ hạ đã nhân nhượng lâu rồi, người nhất định nên vì hành vi bản thân mà chịu trách nhiệm, không ai là ngoại lệ.” Lý Minh Nguyệt cảm thấy bản thân cũng đã nói đến đây rồi, Lý Trì Nguyệt là người thông minh sẽ tự biết suy nghĩ, nếu như nghĩ không thông nàng cũng không có cách nào, nàng rút cuộc đã rất bảo vệ muội muội này rồi. Triều đình tranh đấu, nếu không cần thiết không nên can dự, đứng nhìn là được rồi, một khi dính vào chính là người chết ta sống, đây là quy luật không cách nào thay đổi.

“Những đạo lý này ta cũng hiểu.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, chính là quá rõ ràng nên mới có cảm giác vô lực.

“Người từ nhỏ đã thông minh, ta ngược lại cũng không lo lắng, người đến kinh thành là có mục đích khác đi.” Lý Minh Nguyệt cảm thấy Lý Trì Nguyệt sẽ không ngu ngốc, lúc này đến kinh thành đại khái chính là có mục đích khác.

Lý Trì Nguyệt hé miệng không đáp.

“Đề tử tử đoán một cái, Trì Nguyệt có phải hay không đã khai trai rồi?” Lý Minh Nguyệt lúc này mới tỉnh tể quan sát Lý Trì Nguyệt, nàng duyệt người vô số (đã ăn qua nhiều người), cũng thiên hướng thích xử nữ, có phải xử nữ hay không vừa nhìn liền biết, Trì Nguyệt mặt mày mị thái không ít, không nữ nhân đã khai trai đều lộ ra một cổ cảm giác ngây ngô, mà trên người Trì Nguyệt cổ ngây ngô kia đã rút đi, bắt đầu lộ ra một cổ cảm giác đặc biệt mềm mại quyến rũ của nữ nhân. Trong thanh lãnh lộ ra một cổ quyến rũ, có tư vị khác, mỹ nhân như vậy nàng nhìn cũng thấy động tâm.

“Cái mũi của người còn nhạy hơn chó, dĩ nhiên cũng có người không bị người ghét bỏ, trái lại hiếm có.” Lý Minh Nguyệt quá hiểu thái độ làm người của Lý Trì Nguyệt, Lý Trì Nguyệt cũng giống như nàng cho đến bây giờ cũng không phải là kẻ tam trinh cửu liệt.

“Trì Nguyệt cũng có chút ngoài ý muốn, trên đời này còn có người khiến ta cảm thấy không khó ngủ.” Lý Trì Nguyệt ngược lại không phủ nhận.

“Ta đoán, người này là tử tử của Đồ Thập Mị, Đồ Cửu Mị, chuyện này cũng thật trùng hợp, dĩ nhiên đều đụng phải một khối, người cũng là vì nàng mà đến?” Lý Minh Nguyệt hỏi.

“Ân, người này ta muốn.” Lý Trì Nguyệt nói ra mục đích chính yếu đến kinh thành.

” Thật ra người thay thế trái lại không ít, nàng cũng không nhất định không thể không có tử tử nàng, bất quá quyết định của nàng ta không chắc có thể tác động được, nhưng ta sẽ giúp người xin nàng chút nhân tình.” Lý Minh Nguyệt cảm thấy xin chút nhân tình hẳn là có thể.

“Phiền tử tử rồi.” Việc này đại khái cũng chỉ có ngũ công chúa mới có thể giúp được.

“Bất quá, sau khi người khai trai, cả người cảm giác bất đồng, mị người như vậy, ngay cả tử tử cũng có chút động tâm.” Lý Minh Nguyệt sờ mặt Lý Trì Nguyệt, ái muội nói.

“Tử tử nói đùa.” Lý Trì Nguyệt hơi tách ra khỏi tay Lý Minh Nguyệt, nàng hiểu thái độ làm người của Lý Minh Nguyệt, chỉ cần nàng coi trọng chưa bao giờ quên đến cái khác, cảm kỳ gì đó, ngay cả phân chó cũng

không bằng.

“Xem người đề phòng như vậy, ta cũng sẽ không ăn người.” Lý Minh Nguyệt tuy rằng chưa bao giờ đem cảm kị nhìn vào trong mắt nhưng cũng không bụng đói ăn quàng, hạ thủ đối với muội muội mà nàng thương yêu, nói gì đi nữa, nàng hiện tại một lòng chỉ muốn bỏ lên phương sàng của Hoàng Hậu tẩu tẩu tương lai.

92. Chương 91

Sau khi Lý Trì Nguyệt trở lại phủ Túc Thân Vương liền trực tiếp đến thư phòng tìm phụ thân, Túc Thân Vương đang ngồi của mình lần nữa bị giáng chức cảm thấy căm tức, nhìn thấy nữ nhi tiến đến mới hơi thu liễm một ít.

Lý Trì Nguyệt nhìn ghé chép bị ném xuống, khom lưng nhặt lên, nàng không cần lật xem cũng đoán được đại khái.

“Từ khi Đồ chiêu nghi tiến vào ngự thư phòng của bệ hạ, người phụ vương đề bạt đều bị liên lụy.” Lý Trì Nguyệt mở miệng nói.

“Bệ hạ bị gian phi che mắt, để hậu cung tham chính, ta tất nhiên phải vì bệ hạ giữ gìn uy nghiêm.” Túc Thân Vương vừa nói đến Đồ Thập Mị trong lòng liền có lửa, một đồ tể nữ nhi nhỏ nhỏ dĩ nhiên khiến cho hắn ghen ghét, thật sự là không thể nhẫn!

“Phụ vương, quay về đất phong đi, kinh thành không phải nơi có thể ở lâu!” Lý Trì Nguyệt lời nói thắm thía, tuy rằng biết khuyên bảo như vậy không có tác dụng gì, nhưng vẫn lần nữa mở miệng khuyên bảo.

“Lúc này rời khỏi kinh thành không phải đúng ý gian phi, không thể để gian phi kia hoang dã ngổ quốc, cầm giữ triều chính, bản vương tuyệt đối sẽ không rời khỏi kinh thành lúc này, người không cần khuyên nữa.” Túc Thân Vương ngữ khí oán giận mà kiên định nói.

“Phụ vương lẽ nào chưa bao giờ nghĩ đến, đây có thể là Hoàng Thượng muốn mượn tay Đồ chiêu nghi chặt đứt tay chân của phụ vương, đang muốn trừ bỏ phụ vương?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi, phụ vương không phải kẻ ngu dốt lẽ nào chưa từng nghĩ đến một tầng này sao?

Túc Thân Vương nghe vậy, hồi lâu mới mở miệng.

“Hoàng Thượng không phải người như vậy, Hoàng Thượng nhân nghĩa vô song, nhất định là bị gian phi mê hoặc mới có thể bất hòa với bản vương.” Túc Thân Vương ngữ khí kiên định nói.

Lý Trì Nguyệt lần thứ hai thở dài, xem ra phụ vương không phải không nghĩ đến chỉ là không muốn tin tưởng bệ hạ lấy nhân xử thế cũng sẽ đối phó hắn, lại càng không nguyện ý từ bỏ quyền lực bản thân nắm giữ nhiều năm.

“Phụ vương, vạn nhất đúng thật là Hoàng Thượng muốn đối phó ngài, ngài có nghĩ đến hậu quả không?” Lý Trì Nguyệt hỏi

“Trì Nguyệt không cần khuyên nữa, phụ vương tâm ý đã quyết, phụ vương tuyệt đối sẽ không rời khỏi kinh thành lúc này.” Mặc dù Hoàng Thượng sẽ đối phó hắn, cũng không thể rời khỏi kinh thành lúc này.

“Đã như vậy, Trì Nguyệt cũng không khuyên nữa, chỉ mong phụ thân vì đệ đệ suy nghĩ một phen.” Lý Trì Nguyệt nhận thấy bản thân khuyên không được phụ thân, chỉ hy vọng phụ thân thương yêu ấu đệ có thể khiến hắn lui bước rời xa kinh thành tranh quyền đoạt lợi này.

Túc Thân Vương không đáp, hắn làm sao không biết bản thân đã sớm nên rời khỏi kinh thành, trước đây hắn là bỏ không được, hiện tại không chỉ có bỏ không được, càng nhiều chính là không bỏ xuống được, nữ nhân kia là họa lớn trong lòng hắn, không trừ hắn khó có thể an giấc, hắn có thể đem binh quyền giao lại cho bệ hạ nhưng hắn không thể ngồi xem đại quyền rơi vào tay một nữ nhân, hơn nữa hắn không cảm thấy

bản thân hiện tại rời khỏi kinh thành thì có thể toàn thân trở về, đã như vậy sao không được ăn cả ngã về không, ra sức tranh đấu, hừ chết về tay ai còn chưa biết.

“Trì Nguyệt, tiểu tử Hạng Huy đã chạy tới cáo trạng nói ngươi tùy hứng làm bậy, chưa bao giờ biết Trì Nguyệt nhà ta cũng có lúc bốc đồng, ngươi thế nào lại trước tiên giữ lại mẫu sau mới giữ tử đây?” Túc Thân Vương hiểu kỳ hỏi.

“Ta thích thế nào, thì làm thế đó, hần quản được sao?” Lý Trì Nguyệt không cho là đúng nói.

“Ha ha, quả thật tùy hứng, bất quá Trì Nguyệt thích thế nào thì thế đó đi, so với các tỷ muội khác của ngươi, ngươi đã rất cho phụ vương mặt mũi rồi.” Túc Thân Vương không cho là đúng nói, trong lòng thầm nghĩ tiểu tử Hạng Huy kia thực sự là một chút tâm nhãn cũng không có, người trong nhà đều sẽ che chở người trong nhà, một con rể thì tính cái gì, nếu Trì Nguyệt không thích thì đổi người khác cũng được, nữ nhân Lý gia thôi chồng như cơm bữa. so với công chúa đem phu quân biến thành thái giám, Trì Nguyệt xem như đã rất nhu thuận hiểu chuyện rồi.

“Phụ vương, Trì Nguyệt thật tình hy vọng ngươi quay về đất phong, kinh thành không phải nơi thích hợp ở lâu.” Lý Trì Nguyệt cuối cùng nhịn không được khuyên một lần nữa.

“Thế nào lại nhắc lại rồi.” Túc Thân Vương khẽ nhủ mày, hần không muốn cùng nữ nhi nói việc phiền lòng trên triều đình, thầm nghĩ cùng nữ nhi nói chuyện nhà.

“Hảo, phụ vương không thích nghe Trì Nguyệt không nói là được, phụ vương thân thể vẫn mạnh khỏe? Bệnh cũ có tái phát....” Lý Trì Nguyệt cũng biết bản thân nhiều lời vô ích, nên cũng không nói gì nữa, chỉ đành chuyển đề tài.

Lý Trì Nguyệt cáo từ trong phòng của phụ thân quay về phòng, mở to mắt, chỉ cảm thấy khó chịu, tối qua đã một đêm không ngủ đêm nay vẫn không ngủ, nằng ép buộc ép buộc bản thân nhắm mắt lại, nếu cứ tiếp tục như vậy thân thể nằng sẽ chịu không nổi, nằng biết bản thân tưởng niệm mị hương trên người Đồ Cửu Mị, cũng tưởng niệm Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị không nghĩ đến gặp Hoàng Thượng, nhưng không có nghĩa là Hoàng Thượng không muốn gặp nằng, vào lúc ban đêm, nằng cùng muội muội đang dùng bữa tối, liền nghe thái giám thông truyền Hoàng Thượng giá lâm.

Đồ Cửu Mị liền vội vã buông bát đĩa, có chút hoảng loạn, gặp Hoàng Thượng, vừa nghĩ đến bản thân phải gặp người có quyền thế nhất thiên hạ, chung quy chó chút bất an.

“Tỷ tỷ không cần khẩn trương như vậy, bệ hạ là người tốt tính.” Đồ Thập Mị không chút hoang mang buông đĩa trong tay, mỉm cười nói với tỷ tỷ nhà mình.

Đồ Thập Mị đang nói chuyện liền có một nam tử vóc người cao to thân mặc hoàng sắc long bào tiến đến, hần chính là đương kim Hoàng Thượng, Lý Lăng Húc.

Lý Lăng Húc vừa tiến đến liền thấy hai nữ tử gần như giống nhau như đúc, hần mặc dù đã sớm biết Đồ Thập Mị cùng Đồ Cửu Mị là song sinh, nhưng hôm nay vừa nhìn vẫn có chút thán phục, hần tinh tế quan sát hai người, đã nghĩ tìm ra sự khác biệt, về ngoài thực sự tương tự trái lại trang phục khác biệt khiến hần nhìn một cái liền nhận rõ sủng phi của mình.

“Giống nhau, thật sự là quá giống.” Lý Lăng Húc cũng giống như những người đã gặp qua tỷ muội Đồ Cửu Mị, câu đầu tiên đều là những lời này.

“Hoàng Thượng cát tường.” Đồ Cửu Mị có chút câu nệ hướng Hoàng Thượng hành cung lễ, đây là Trương má má trên đường nằng đến kinh thành cố ý dạy nằng lễ nghi trong cung.

“Mau đứng lên.” Lý Lăng Húc lập tức đưa tay nâng tay Đồ Cửu Mị dậy, thân thiết nói.

Đồ Cửu Mị lúc này mới thấy rõ tướng mạo Lý Lăng Húc, tuần tú phi phàm, so với lục ca của nằng còn muốn tuần tú hơn, Hạng Huy càng không thể cùng hần so sánh, Đồ Cửu Mị nhìn thấy Hoàng Thượng anh tuấn như vậy trái lại hài lòng thay muội muội, Hoàng Thượng tướng mạo ngược lại không ủy khuất muội muội thoát nhìn chính là người dễ gần gũi.

“Thập muội vẫn luôn nhớ thương tỷ tỷ này, đã tính toán đem người mời đến.” Lý Lăng Húc vừa vào trung niên, chính là lúc nam nhân có mị lực nhất, cười rộ lên ôn nhuận như mặt trời mới mọc.

“Ta cũng ngày ngày ngóng trông muốn gặp muội muội.” Đồ Cửu Mị cũng hướng Lý Lăng Húc mỉm cười, nàng cảm thấy đối với Hoàng Thượng rất có cảm giác thân thiết.

“Lục Lang dùng thiện rồi sao?” Đồ Thập Mị ngữ khí cực kỳ ôn nhu hỏi, nàng là người duy nhất trong cung có thể xưng hô Lý Lăng Húc như vậy, có thể thấy được có bao nhiêu được sủng ái.

Đồ Cửu Mị cảm thấy muội muội chưa từng ôn nhu đối với những người khác như vậy, nàng nghĩ muội muội tất nhiên là thích Hoàng Thượng, nghĩ đến muội muội có thể gả cho người nàng thích Đồ Cửu Mị lần thứ hai vì muội muội mà hải lòng không ngớt.

“Vẫn chưa, đúng lúc, vừa lúc cùng các người dùng bữa.” Lý Lăng Húc mới vừa nói, thái giám hầu hạ một bên lập tức thay Lý Lăng Húc dâng bát đĩa.

Lý Lăng Húc phong nhã khéo nói, đề tài vẫn luôn xoay quanh Đồ Thập Mị, từ Đồ Thập Mị khi còn bé đến lớn lên, hận không thể mỗi một khắc cũng không buông tha.

Đồ Cửu Mị không có tâm cơ, trong lòng cũng thích Đồ Thập Mị, đề tài tự nhiên biến thành đề tài chung, Đồ Cửu Mị lần nữa cảm thấy Hoàng Thượng quả thật là người dễ chung sống.

Đồ Thập Mị ở bên cạnh nhìn hai cái hứng trí nói chuyện, rất ít chen vào nói, chỉ là mỉm cười lắng nghe, yên tĩnh ăn món ăn, chỉ là trong lòng lại âm thầm suy nghĩ tỷ tỷ cũng không bài xích bệ hạ, như thế là dấu hiệu tốt.

93. Chương 92

“Ta cùng tỷ tỷ đã lâu không gặp, tối nay sợ là có rất nhiều rất nhiều chuyện nói không xong, Lục Lang tối nay ở lại tắm cung khác có được không?” Đồ Thập Mị hướng Lý Lăng Húc ôn nhu hỏi nói, trong thiên hạ này đem ân sủng của hoàng đế đẩy ra bên ngoài ngoại trừ Đồ Thập Mị không còn ai nữa, không phải quá mức ngu xuẩn thì chính là quá mức tự tin, hiển nhiên Đồ Thập Mị là loại sau.

“Nếu ta quấy rầy tỷ muội các người ôn chuyện, vậy sẽ không thú vị nữa, được rồi, trầm quay về tắm cung của mình đi.” Lý Lăng Húc sủng ái đối với Đồ Thập Mị đúng là trước đó chưa từng có, rất có tư thế lạc thủy ba nghìn, chỉ lấy một biểu.

“Thần thiếp tiễn Lục Lang.” Đồ Thập Mị tiễn Lý Lăng Húc đến cửa cung, dáng vẻ lưu luyến không rời, có vài phần giống như thiếu nữ yêu đương cuồng nhiệt.

Cùng đêm đó, hai tỷ muội nằm trên một cái giường, bắt đầu khe khẽ thì thầm hàn huyên, thật ra phần lớn đều là Đồ Cửu Mị nói, những chuyện hơn một năm này nàng đều kể lại cùng muội muội, việc Đồ Thập Mị triệu nàng vào cung thì chỉ khinh miêu đạm tả. Đồ Thập Mị cũng không muốn nói cho tỷ tỷ biết những ngày tranh đấu trong hậu cung của nàng, tuy rằng nàng hưởng thụ quá trình đó nhưng nàng biết nàng tỷ tỷ cực kỳ đơn thuần của nàng là không cách nào lĩnh hội cùng lý giải.

“Tỷ tỷ cảm thấy Hoàng Thượng thế nào?” Đồ Cửu Mị nói về phu nhân đang nói đến cao hứng Đồ Thập Mị đột nhiên cầm vào một câu.

“Hoàng Thượng, người rất tốt, hiểu biết dường như cũng rất rộng, lớn lên còn tuần tú, ta cảm thấy rất xứng đôi với muội muội.” Đồ Cửu Mị phát ra từ nội tâm nói.

“Lẽ nào tỷ tỷ không phát hiện, nam tử như Hoàng Thượng cũng là loại hình nam tử tỷ tỷ thích a, văn nhã có khí chất, lớn lên tuần tú.” Đồ Thập Mị đột nhiên mở miệng.

“A?” Đờ Cữu Mị sững sốt, nàng cẩn thận suy nghĩ, dường như thật là như vậy, nhưng nếu như muội muội không đề cập đến nàng hoàn toàn không nghĩ đến, trong lòng nàng đáng về phu nhân phần nam trang cũng đã là hình tượng nam tử rất hoàn mỹ rồi, những người khác nàng cũng nhìn không vào mắt.

“Lẽ nào không phải sao?” Đờ Thập Mị nhướn mày hỏi ngược lại.

“Ha ha, hình như.” Đờ Cữu Mị sờ soạng cái mũi, cười khúc khích nói, nàng nghĩ đến đáng về phần nam trang của phu nhân, nói lời này liền thấy có chút chột dạ.

“Tỷ tỷ có nhớ người từng muốn cùng muội muội cùng chung một chồng?” Đờ Thập Mị tiếp tục hỏi, từ sau khi mẫu thân thu xếp muốn đem tỷ muội nàng gả đi, tỷ tỷ không chỉ một lần nói chuyện này với nàng.

“Đó không phải chỉ là còn trẻ không hiểu chuyện nói đùa thôi sao...” Đờ Cữu Mị càng nói càng chột dạ, nàng thực sự nói như vậy, nếu như không phu nhân nàng thực sự muốn cùng muội muội gả ột người, như vậy nàng cùng muội muội có thể một mực cùng nhau rồi, nhưng hiện tại nàng có phu nhân nàng luyến tiếc rời xa phu nhân.

“Thật không?” Đờ Thập Mị nhìn chằm chằm Đờ Cữu Mị, đôi mắt léo sáng nhìn Đờ Cữu Mị, khiến Đờ Cữu Mị cảm thấy bản thân tâm tư lộ rõ càng thêm cảm thấy xấu hổ, từ nhỏ đến lớn tâm tư của nàng chưa bao giờ giấu được muội muội.

“Ta muốn cùng một chỗ với muội muội, cũng muốn cùng một chỗ với phu nhân.” Đờ Cữu Mị là càng nói càng nhỏ giọng, càng nói càng chột dạ, vẫn luôn cảm thấy có chút thất tín với muội muội, thật ra nàng thực sự không ngu ngốc ý tứ của muội muội nàng biết, nhưng nàng dường như không thể đáp ứng muội muội.

“Xem ra, trong lòng tỷ tỷ đã có đáp án rồi, phu nhân của tỷ tỷ quả nhiên trọng yếu hơn so với muội muội, quả nhiên lời nói lúc nhỏ không thể xem là thật.” Đờ Thập Mị cười lạnh nói, sau đó nhắm mắt lại, đưa lưng về phía Đờ Cữu Mị, tỷ tỷ của nàng thật sự bị người đoạt đi rồi, người từ nhỏ đến lớn một lòng đem người phụng trong lòng bàn tay đột nhiên có một ngày, người trong lòng bàn tay của nàng không phải là người nữa, quả thật không phải tư vị.

“Thập muội, người đừng nói như vậy, người nói như vậy trong lòng ta khó chịu....” Đờ Cữu Mị lấy lòng chụp lưng Đờ Thập Mị, có chút thất thố nói.

Đờ Thập Mị không để ý nàng, vẫn đưa lưng về phía Đờ Cữu Mị.

Đờ Cữu Mị quá hiểu tính tình muội muội rồi, nàng bình thường sẽ không dễ dàng tức giận với người khác, nếu đã không thêm để ý người liền một chút cũng sẽ không để ý, người nàng lưu ý chỉ cần tổn thương nàng một lần nàng sẽ đem người đó phốt lờ, Đờ Cữu Mị một chút cũng không muốn bản thân bị muội muội phốt lờ, cho nên có chút lo lắng dỗi dành.

“Thập muội, người cùng phu nhân quả thật là là trọng yếu như nhau, chỉ là không cùng một loại, không phải ta không muốn cùng người một chỗ, chỉ là ta không thích nam tử, lúc Hầu gia chạm vào ta, ta rất không thích....” Đờ Cữu Mị lo lắng biện giải, nhìn thấy muội muội vẫn đưa lưng về phía nàng, không để ý đến nàng, gấp đến độ đôi mắt đều đỏ lên.

Đờ Thập Mị nghe Đờ Cữu Mị ngữ khí lo lắng mang theo một tia nức nở, tỷ tỷ vẫn thích khóc như vậy, yếu ớt như vậy đơn thuần như vậy làm cho người ta lo lắng, Đờ Thập Mị thở dài, quay đầu mặt hướng Đờ Cữu Mị.

“Tỷ tỷ cũng đã trưởng thành rồi, nhưng vẫn thích khóc như lúc nhỏ.” Đờ Thập Mị vô cùng bất đắc dĩ nói, tính tình hề chút là khóc này thật sự nên sửa, Đờ Thập Mị chưa bao giờ thích khóc cũng không thích người khác người khác động một chút là rơi nước mắt, nếu không phải là tỷ tỷ của nàng, nàng quả thật chính là lười để ý đến.

“Cũng vì người không để ý đến người ta mà.” Đờ Cữu Mị nhìn thấy muội muội phản ứng nàng, lập tức nín khóc mỉm cười, chỉ là nước mắt vẫn đọng trên mặt.

Đờ Thập Mị không biết từ đâu rút ra khăn tay, thay Đờ Cữu Mị lau một chút nước mắt, động tác thần kỳ ôn nhu.

“Nếu tỷ tỷ không thích ta cũng không muốn làm khó tỷ tỷ, tạm thời để ta gặp qua nàng rồi hãy quyết định.” Đờ Thập Mị nhân nhượng, Lý Trì Nguyệt, cướp đi người ta lưu tâm, cũng đừng làm cho ta quá thất vọng.

“Muội muội nhất định sẽ thích phu nhân, phu nhân cũng thông minh giống như muội muội....” Đờ Cửu Mị trái lại rất thích nói chuyện, bắt đầu nói đến những điểm tốt của phu nhân, nhưng nàng không biết bản thân càng nói nhiều lời tốt đẹp thì Đờ Thập Mị đối với Lý Trì Nguyệt lại càng nhiều kỳ vọng, nên cũng sẽ có càng nhiều xoi mói.

Đờ Thập Mị nghe vậy cười mà không nói, tính tình này của tỷ tỷ có thể thật sự không thích hợp vào cung tuy rằng nàng nắm chắc có thể bảo vệ nàng chu toàn nhưng hoàng cung rốt cuộc là một chỗ áp lực, ở lâu người cũng sẽ áp lực, nàng thích nơi này nhưng tỷ tỷ chưa chắc đã thích.

Ngày thứ ba, Lý Trì Nguyệt quyết định vào cung, ngược lại không phải nàng chờ không nổi muốn gặp Đờ Cửu Mị mà chỉ là cũng nên vào cung thỉnh an hoàng thượng, cho thấy lập trường. Là người trong hoàng tộc, vì tự bảo vệ mình, có đôi khi phải lãnh huyết, tựa như lúc này, Lý Trì Nguyệt quyết định cùng Túc Thân Vương phân rõ giới hạn.

“Trì Nguyệt thỉnh an hoàng huynh.” Từ việc Lý Lăng Húc qua hồi lâu mới triệu kiến nàng liền biết bề hạ hiện tại cũng không muốn nhìn thấy nàng, chỉ ít là không hy vọng nhìn thấy bất cứ người nào có liên quan đến Túc Thân Vương.

” Trì Nguyệt không ở Bình Âm Huyện lại chạy đến kinh thành làm gì?” Lý Lăng Húc nhướn mày hỏi, ở trong lòng hắn, đường muội này vẫn có chút phân lượng, đây chính là tiểu quận chúa năm đó hoàng tổ mẫu rất sủng ái, lại cùng hắn lớn lên, rốt cuộc có chút tình cảm, hắn sẽ đối phó phe cánh Túc Thân Vương nhưng cũng không muốn liên lụy ngoại giả quận chúa, nhưng nàng ở thời điểm mấu chốt lại chạy đến kinh thành thực sự cũng không khiến hắn hài lòng.

“Ta là đến kinh thành khuyên phụ vương quay về đất phong.” Lý Trì Nguyệt làm sao không hiểu tâm tư Lý Lăng Húc, lập tức cho thấy lập trường.

“Túc Thân Vương phủ rốt cuộc cũng có một người thông minh, nếu như Túc Thân Vương có bậc này sáng suốt như Trì Nguyệt, cũng sẽ không khiến trẫm khó khăn như vậy, trẫm tự do lập một phi tử cũng không có....” Lý Lăng Húc khẽ cười, Trì Nguyệt quả nhiên là người sáng suốt.

“Gia sự của Hoàng Thượng, phụ vương thực sự không nên quản, đừng nói Hoàng Thượng muốn lập Đờ Chiêu nghi làm hoàng phi, cho dù muốn lập nàng làm hậu, cũng là gia sự của Hoàng Thượng, người khác không có quyền hỏi đến.” Lý Trì Nguyệt tiến thêm một bước tỏ rõ lập trường.

Lời này nói ra thật đúng ý Lý Lăng Húc, hắn quả thật đã nghĩ lập Đờ Thập Mị làm hậu.

94. Chương 93

“Trì Nguyệt muốn đến thỉnh an hoàng tẩu.” Lý Trì Nguyệt cùng Lý Lăng Húc nói một chút chuyện liền chuẩn bị lui ra ngoài, đến Đờ Chiêu nghi bên kia thỉnh an.

“Ân, đi đi.” Một tiếng hoàng tẩu này khiến Lý Lăng Húc nghe rất êm tai, tuy rằng với địa vị hiện tại của Thập Mị vẫn chưa đủ tư cách được gọi là hoàng tẩu nhưng trong mắt Lý Lăng Húc đây là chuyện sớm hay muộn, bởi vì hắn sủng ái nàng nhất.

Lý Trì Nguyệt hành lễ xong liền lui ra, đi đến tẩm cung của Đờ Thập Mị.

Đờ Cửu Mị nghe được thái giám tiến vào bẩm báo Bình Âm quận chúa cầu kiến, trái tim liền treo lên, vừa nghĩ đến có thể nhìn thấy ba ngày đã ba ngày không gặp trong lòng vô cùng vui vẻ, vẻ vui sướng kia liền viết ở trên mặt.

Đờ Thập Mị đương nhiên là nhìn vào trong mắt, bất quá vẫn bất động thanh sắc, Lý Trì Nguyệt nhanh như vậy đã tìm đến, cũng không biết là muốn gặp tỷ tỷ hay là thức thời đây?

“Truyền.” Đồ Thập Mị mạn bất kinh tâm nói với thái giám bẩm báo.

Từ lúc Lý Trì Nguyệt bước vào đôi mắt Đồ Cửu Mị chưa từng rời khỏi, phu nhân lúc này trang phục không thanh lịch giống bình thường, mà là một thân cung bào hoa lệ, đầu đội kim trâm, phượng trâm tinh mỹ, hoa thịnh, Đồ Cửu Mị chưa bao giờ nhìn thấy phu nhân ăn mặc như vậy, thì ra phu nhân ăn mặc như vậy cũng là cực mỹ, Đồ Cửu Mị mắt cũng không chớp mà nhìn phu nhân, ánh mắt sáng quắc.

Đồ Thập Mị nhìn tỷ tỷ nhà mình ánh mắt trắng trợn như vậy, luận mỹ sắc, tỷ tỷ và nàng tuyệt đối là cực phẩm mỹ sắc, nhìn mặt nàng nhiều năm như vậy nên đã sớm chết lặng đối với mỹ sắc mới đúng, nhưng đáng vẻ tỷ tỷ hao sắc như vậy thật đúng là không chịu nổi mà.

Đồ Thập Mị lúc này mới đem ánh mắt dời về phía Lý Trì Nguyệt, dung mạo của Lý Trì Nguyệt chỉ dùng một câu để đánh giá, nồng đậm chất cổ điển và chân thật, đối với Đồ Thập Mị cực kỳ xoi mói mà nói đánh giá này đã là rất cao rồi, mỹ nhân trong cung này còn không có ai có thể khiến nàng để vào mắt, nữ nhân có thể khiến nàng cảm thấy mỹ mạo, một tay cũng có thể điểm hết. Trong năm cái tên có Lý Lăng Nguyệt, Lý Minh Nguyệt, Lý Trì Nguyệt đều có thể tính toán vào.

Tuy rằng Đồ Thập Mị cùng Đồ Cửu Mị lớn lên nhìn như giống nhau, lúc này lại ăn mặc như nhau nhưng trong mắt Lý Trì Nguyệt, cũng đã thấy khác biệt quá nhiều, cho dù là cùng một loại hoa nhưng bởi vì tư thái bất đồng nên sẽ có khác biệt. Tựa như các nàng có tên giống nhau, một mị là hồn nhiên thiên thành, trong mị mang thuần, một mị trong mị, thiên biến vạn hóa khó có thể nắm lấy, một khắc trước có thể còn ôn nhu ăn mòn xương cốt, một khắc sau có thể lãnh lạc băng sương.

“Trì Nguyệt thỉnh an Đồ chiêu nghi.” Lý Trì Nguyệt hướng Đồ Thập Mị hành lễ, quy củ đoạn chính đến khiến Đồ Thập Mị nhìn không ra cái gì sai sót, nhưng Đồ Thập Mị không cảm nhận được cung kính trong đó, cũng không cảm nhận được miệt thị trong đó. Có bao nhiêu người mặt ngoài đối với nàng cung kính nhưng nội tâm lại khinh thị, có bao nhiêu người đối với nàng thực sự cung kính, Đồ Thập Mị đều nhìn thấy rõ, thái độ không cung kính không miệt thị như vậy trái lại có chút ngoài ý muốn. Dĩ nhiên, Lý Trì Nguyệt thoáng chốc đã phân biệt được nàng cùng tỷ tỷ, đối với Đồ Thập Mị mà nói căn bản không đáng nhắc tới nếu như ngay cả phân biệt cũng phân biệt không được thì thật không có tư cách tranh giành tỷ tỷ với nàng.

“Bình Âm quận chúa đa lễ rồi.” Đồ Thập Mị lập tức tiến lên đỡ Lý Trì Nguyệt dậy, đáng vẻ thân thiết lại nhiệt tình.

Cổ nhiệt tình này khiến Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy lỗ chân lông run lên, nhưng cũng không tiện tránh thoát tay Đồ Thập Mị, cũng chỉ có thể mang lên đáng vẻ tận khả năng thân thiết mỉm cười đến ứng đối, mà ngay cả khí tức trên người Đồ Thập Mị đều khiến Lý Trì Nguyệt có chút không thích, ngược lại không phải khó nghe, đó là một loại khí tức áp bách bức nhân, khí tức như vậy mang đến cảm giác áp lực trước nay chưa từng có. Lúc này thoát nhìn, nữ nhân vô cùng ôn nhu thật ra là một nữ nhân cực kỳ cường thế hơn nữa đã tâm bình khí định, lòng dạ càng sâu không thấy đáy.

” Tạ ơn chiêu nghi.” Lý Trì Nguyệt khách khí ứng đối, không một vết tích rút tay mình về, quả nhiên trừ Đồ Cửu Mị ra nàng rất không thích những người khác đụng chạm.

Đồ Thập Mị làm sao không biết Lý Trì Nguyệt tránh đi sự tiếp xúc của nàng, tuy rằng nàng chủ động tiếp xúc cũng xuất phát từ trái lương tâm nhưng chính là không thích người khác chủ động tránh né. Cho nên Đồ Thập Mị lúc này trong lòng cười lạnh, quả nhiên nữ nhân Lý gia đều rất thanh cao đấy, thanh cao của Lý Trì Nguyệt cũng không ít bao nhiêu so với Lý Lăng Nguyệt, thật là, càng là thanh cao như vậy lại càng làm cho người ta muốn đem cổ thanh cao này đánh nát, khiến các nàng cúi đầu xưng thần, như vậy mới thú vị đi!

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân cùng muội muội hai người thoát nhìn hòa khí, muội muội đối với phu nhân lại chủ động thân cận trong lòng vô cùng hài lòng, làm sao biết hai người trước mắt trong lòng gợn sóng.

“Quận chúa đến đúng lúc, nếu không phải Thập Mị ở nơi thâm cung không tiện ra ngoài, ta còn muốn tự mình tới cửa nói lời cảm tạ với quận chúa đây! Nghe tỷ tỷ nói, hơn một năm nay người đối xử với nàng rất tốt, bỏ tử giữ mẫu có cứu mệnh chi ân, Thập Mị ở đây thay tỷ tỷ tạ ơn phu nhân.” Đồ Thập Mị nói rất rõ ràng.

“Chiêu nghi nói như vậy thực sự là quá khen thần muội rồi, Cửu Mị vào phủ của ta, ta dĩ nhiên phải bảo vệ nàng chu toàn, huống hồ nàng là tỷ tỷ của chiêu nghi.” Lý Trì Nguyệt lời này nói rất khéo.

“Vô luận như thế nào, người đối tốt với tỷ tỷ là thật, cứu tỷ tỷ cũng là thật.” Đồ Thập Mị mỉm cười nói, dựa vào điểm này, ít nhiều cũng muốn nhớ kỹ một chút ân tình.

“Chỉ là một cái nhấc tay, đâu đáng nhấc đến, chiêu nghi không cần quá để tâm.” Lý Trì Nguyệt khách khí ứng đối, thật ra trong lòng không thích, Đồ Cửu Mị là người của nàng, nàng bảo hộ nàng ấy là đương nhiên, nhưng Đồ Thập Mị ý tứ rất hiển nhiên là đem nàng trở thành ngoại nhân đến nói lời cảm tạ.

“Ta đã biết Thập Mị sẽ thích phu nhân, phu nhân thật là người tốt.” Đồ Cửu Mị ở bên cạnh vô cùng hài lòng nói.

Đồ Thập Mị cười mà không nói, có vài phần ý tứ sủng nịch, coi như tán thành lời của tỷ tỷ.

Lý Trì Nguyệt nghe lời này chỉ cảm thấy da đầu tê dại, Đồ Thập Mị thân thiết buồn nôn không nói, Đồ Cửu Mị ngu xuẩn này cũng nói ra lời khiến nàng buồn nôn, Đồ Thập Mị phát ra từ nội tâm thân cận nàng còn chưa tính, nhưng Lý Trì Nguyệt nửa điểm cũng không cảm thấy người trước mắt sẽ thích nàng.

Lý Trì Nguyệt cũng chỉ có thể mỉm cười đáp lại.

“Ta cùng tỷ tỷ từ nhỏ tình cảm rất tốt, đã hơn một năm không gặp, thật là tưởng niệm, muốn giữ tỷ tỷ lại trong cung làm bạn, được không?” Đồ Thập Mị đáng vẻ thương lượng nói.

Nghe Đồ Thập Mị nói như vậy cũng không ngoài ý muốn, bất quá lúc nghe lời này trong lòng Lý Trì Nguyệt vẫn không khống chế được mà lộ bộ một chút.

“Đương nhiên là được, ta sẽ chờ nàng, đến lúc đó tự mình đón nàng về.” Lý Trì Nguyệt ý tại ngôn ngoài rất rõ ràng, chỉ là ở tạm, không phải lâu ở.

“Quận chúa không cần phiền như vậy, nếu như Hạng Hầu cảm thấy ít cơ thiếp, ta xin bệ hạ ban cho hần mấy mỹ nhân là được rồi.” Đồ Thập Mị trắng trợn hướng Lý Trì Nguyệt cướp người.

Đồ Cửu Mị vẫn cảm không được câu nào nghe muội muội nói như vậy, trong lòng vô cùng lo nghĩ, muốn mở miệng nói nhưng vừa nghĩ đến vừa rồi muội muội bảo nàng không nên nói nhiều, mỗi khi muốn mở miệng lại phải nhịn xuống.

Lý Trì Nguyệt vừa nghe, trong lòng bất mãn, nàng không tin Đồ Thập Mị nhìn không ra nàng cùng Đồ Cửu Mị có tư tình.

“Ta cùng Cửu Mị ở chung đến nay, ta rất thích nàng, cũng luyến tiếc nàng.” Lý Trì Nguyệt luôn luôn nội liêm có thể nói nói như vậy đã là vô cùng không tệ rồi.

Đồ Cửu Mị nghe lời này trong lòng đương nhiên là ngọt giống như ăn đường, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe phu nhân nói thích nàng!

“Ta cùng tỷ tỷ sớm chiều mười tám năm, cũng luyến tiếc tỷ tỷ, vậy phải làm sao cho tốt đây?” Đồ Thập Mị vô cùng khó xử hỏi.

95. Chương 94

“Cửu Mị là muốn ở lại trong cung hay là muốn theo ta quay về Bình Âm Huyện đây?” Lý Trì Nguyệt tránh né vấn đề của Đồ Thập Mị, quay đầu đi hỏi Đồ Cửu Mị, lúc này trả lời thế nào cũng không đúng, nàng cũng chỉ có thể để Đồ Cửu Mị trả lời.

Đồ Cửu Mị cảm thấy đây là củ khoai nóng bỏng tay, nóng đến Đồ Cửu Mị đứng ngồi không yên, nhìn phu nhân Đồ Cửu Mị liền muốn nói với phu nhân nói nàng muốn theo phu nhân quay về Bình Âm Huyện, nhưng nàng lại nghĩ đến ước định giữa nàng và muội muội. Muội muội muốn nàng trước đó trở về cùng phu nhân

có thể ở trong cung bồi nàng, đồ dành nàng hài lòng, cũng đã ước định lần đầu tiên nhìn thấy phu nhân vô luận chuyện gì đều phải theo ý Thập Muội, mặc kệ phu nhân sẽ hỏi nàng có muốn theo nàng trở về hay không cũng không thể trực tiếp trả lời. Đồ Cửu Mị không muốn ở lại trong cung bồi muội muội nên đối với muội muội có chút hổ thẹn, liền muốn bù đắp uội muội, vì vậy lúc này liền quyết định thuận theo ý của muội muội.

“Ta muốn ở trong cung hảo hảo bồi thập muội.” Lúc Đồ Cửu Mị nói lời này cũng không dám nhìn Trì Nguyệt, giọng nói càng nói càng nhỏ, thiếu chút nữa đem khuôn mặt dán trên mặt đất.

Đồ Thập Mị nhìn tỷ tỷ không chịu thua kém nhà mình, thực sự là có chút không vui, nhưng tóm lại vẫn là nghe theo ý nàng.

“Nga, đã như vậy, Trì Nguyệt cũng không ép buộc, Trì Nguyệt còn muốn đi thỉnh an thái hậu, xin cáo lui trước.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí có chút thanh lãnh, đừng nói là Đồ Thập Mị nghe ra bên trong không vui mà ngay cả Đồ Cửu Mị cũng lập tức nhận thấy tâm trạng của phu nhân không thích hợp.

“Phu nhân.....” Đồ Cửu Mị không thể chịu được phu nhân không vui, có chút lo lắng gọi Lý Trì Nguyệt.

Bất quá Lý Trì Nguyệt không để ý nàng, ngay cả ánh mắt cũng keo kiệt cho nàng, Đồ Cửu Mị vốn dĩ đứng ngồi không yên càng thêm hoảng loạn, hận không thể lập tức giải thích cùng phu nhân, vừa rồi nói ra cũng không phải bản ý của nàng.

“Đã như vậy, Thập Mị sẽ không giữ quận chúa nữa.” Đồ Thập Mị không một vết tích kéo tỷ tỷ, nhắc nhở nàng việc đã đáp ứng.

Lý Trì Nguyệt rời khỏi, chưa từng đem ánh mắt chuyển đến trên người Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị cảm thấy phu nhân nhất định là tức giận nàng, trong lòng nàng lo lắng vạn phần nhưng hết lần này tới lần khác bị muội muội lôi kéo, cũng chỉ mở to mắt nhìn phu nhân rời khỏi tầm mắt của mình, chỉ cảm thấy bóng lưng của phu nhân lạnh lùng, tựa hồ đối với nàng không chút nào lưu luyến.

“Phu nhân nhất định là giận ta rồi.” Trong lòng Đồ Cửu Mị nửa khắc cũng không yên.

“Chút chuyện nhỏ cũng chịu không nổi, tỷ tỷ vẫn nên bỏ đi.” Đồ Thập Mị khuyên nhủ, trong lòng cười lạnh, nàng chính là muốn cho Lý Trì Nguyệt không thoải mái nhưng Lý Trì Nguyệt phản ứng như vậy khiến Đồ Thập Mị có chút không quá hài lòng. Nếu như thật sự khó chịu, chứng tỏ nàng ta quá ngốc, một chút nỗ lực cũng không có mà đã lùi bước, không phải người nàng để tâm, nếu Lý Trì Nguyệt hiển nhiên không phải khiếm nhược như vậy thì đó chính là giả vờ, điều này chứng tỏ Lý Trì Nguyệt đối với tỷ tỷ dùng tình còn chưa đủ sâu sắc, cho dù vì tỷ tỷ bỏ đi một chút thanh cao cũng không nguyện ý. Tuy rằng Đồ Thập Mị biết Lý Trì Nguyệt là người như vậy, cho dù dùng tình cũng sẽ không giống tỷ tỷ hận không thể moi tìm ra giao cho người trong lòng, nhưng Đồ Thập Mị bao che khuyết điểm, chung quy hy vọng tỷ tỷ có được cảm tình tương xứng. Cho nên Lý Trì Nguyệt càng là như vậy Đồ Thập Mị lại càng không muốn để Lý Trì Nguyệt dễ dàng cướp đi tỷ tỷ bên cạnh nàng.

“Nàng nhất định là tức giận mới không muốn để ý ta.....” Đồ Cửu Mị coi như không nghe thấy muội muội nói cái gì, một lòng hoàn toàn theo phu nhân rời khỏi mà rời đi.

Đồ Thập Mị neho mắt, trong lòng rất không thống khoái, nhưng chút không thoải mái cũng không bị Đồ Cửu Mị phát hiện.

“Thập Mị.....” Đồ Cửu Mị khẩn cầu nhìn Đồ Thập Mị, ý tứ của Đồ Cửu Mị, Đồ Thập Mị làm sao không hiểu, Đồ Thập Mị trăm triệu không muốn để tỷ tỷ đi tìm Lý Trì Nguyệt, nàng thực sự không muốn để Lý Trì Nguyệt quá đắc ý, cho nên Đồ Thập Mị dời đi ánh mắt, làm bộ không thấy được Đồ Cửu Mị khẩn cầu.

“Thập Mị.....” Đồ Cửu Mị nắm tay áo Đồ Thập Mị, lo lắng đến đôi mắt đều có một chút đỏ lên.

Đồ Thập Mị hiện tại muốn làm như không thấy cũng không được, tỷ tỷ thực sự là không có tiền đồ, mà thôi, tâm cũng không giữ được, giữ lại người thì làm gì, chỉ làm cho nàng không vui, Đồ Thập Mị không phải người không có việc gì lại tự tìm ngọt ngào.

“Nếu tỷ tỷ muốn tìm nàng, vậy thì đi đi, nói cho cùng hiện tại trong đầu tỷ tỷ cũng chỉ có nàng, nếu sớm biết....” Giọng nói của Đồ Thập Mị đến sau đó dần dần biến mất, thấy đôi mắt tỷ tỷ ửng đỏ trong lòng liền

có một chút khó chịu, tỷ tỷ thật đúng là không tiền đồ.

“Ân?” Đờ Cửu Mị không giải thích được nhìn muội muội lớn lên gần như tương tự nàng.

“Không có việc gì.” Đờ Thập Mị nhàn nhạt đáp.

“Người đáp ứng, không giận ta.” Đờ Cửu Mị biết muội muội mang thù, có chút lo lắng hướng Đờ Thập Mị muốn được cam đoan.

Đờ Thập Mị gật đầu, nàng có thể không giận tỷ tỷ, cũng không đại biểu nàng không tức giận Lý Trì Nguyệt.

“Huyền Nhi, đưa tỷ tỷ đến ngoài điện của thái hậu, quận chúa chắc cũng sắp thỉnh an xong rồi.” Đờ Cửu Mị để tâm phúc nha hoàn đưa tỷ tỷ nhà mình đi tìm Lý Trì Nguyệt.

“Thập Muội là tốt nhất.” Đờ Cửu Mị hài lòng nói với Đờ Thập Mị.

Đờ Thập Mị miễn cưỡng lộ ra một nụ cười cho tỷ tỷ xem.

Đờ Cửu Mị nhìn thấy muội muội cười mới có một chút yên tâm, muội muội thật sự muốn để nàng đi tìm phu nhân. Vì vậy hận không thể như một cơn gió bay ra khỏi đây, nhưng Huyền Nhi cô nương lại đi rất thông thả khiến Đờ Cửu Mị rất nóng lòng.

“Cửu cô nương, chúng ta ở chỗ này chờ là được rồi, lát nữa quận chúa nhất định sẽ đi qua nơi này.” Huyền Nhi không hổ là tâm phúc nha hoàn bên cạnh Đờ Thập Mị, thay Đờ Cửu Mị tìm một nơi bí ẩn có thể chờ Lý Trì Nguyệt đến.

Quả nhiên, mới qua một khắc, Đờ Cửu Mị rất xa đã thấy bóng dáng của phu nhân, sau đó liền vội vàng chạy đến.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đờ Cửu Mị chờ ở chỗ này, hiển nhiên cũng có chút ngoài ý muốn, nàng không nghĩ đến Đờ Thập Mị sẽ thả Đờ Cửu Mị đi. Suy nghĩ một chút, nàng liền biết câu trả lời của Đờ Cửu Mị cũng không phải đáp án trong lòng nàng, dù sao Đờ Thập Mị muốn cho Đờ Cửu Mị đối đáp án tuyệt đối là có biện pháp, nhưng trong lòng vẫn có chút không thống khoái, nhưng nàng nghĩ đến bản thân vô luận phản ứng thế nào thì Đờ Thập Mị đại khái đều sẽ không hài lòng, đã như vậy, hà tất phải lưu tâm khiến bản thân không thoải mái đây! Càng tỏ ra không thoải mái nên liền mượn cớ thỉnh an thái hậu, tìm một chút đề tài khiến thái hậu chủ động giữ nàng ở lại trong cung vài ngày, dù sao vì tỏ rõ lập trường nên quay về phủ Túc Thân Vương cũng không thích hợp, quan trọng nhất là nàng có chút lo lắng để Đờ Cửu Mị ở lại trong cung.

“Phu nhân....” Đờ Cửu Mị vừa đến trước mặt phu nhân đã bắt lấy tay nàng.

“Thế nào?” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đờ Cửu Mị vẻ mặt ôn nhu, không thoải mái trong lòng tản đi một ít.

“Phu nhân, vừa rồi ta nói như vậy vốn không phải bản ý của ta, ta là muốn cùng phu nhân quay về Bình Âm Huyện, không thể ở trong cung bởi muội muội lòng ta có chút hổ thẹn, không tiện ngay mặt bác bỏ ý tứ của muội muội....” Đờ Cửu Mị gấp gấp giải thích.

“Ta biết.” Lý Trì Nguyệt ôn hoà nói.

“Người nếu biết vì sao còn không để ý người ta?” Đờ Cửu Mị nhìn thấy ngữ khí cùng thần thái của phu nhân quả thật không giống đang tức giận, liền có một chút tức giận chất vấn, phu nhân nhất định không biết nàng vừa rồi cho rằng phu nhân tức giận trong lòng có bao nhiêu lo lắng cùng bất an, nhưng phu nhân không tức giận cũng không để ý nàng, ngấm lại, Đờ Cửu Mị cảm thấy có chút tức giận.

“Để ý người, người có thể sửa lời sao?” Lý Trì Nguyệt nhượng mày hỏi ngược lại, nha đầu này cũng dám chất vấn nàng, nàng không thoải mái là sự thật.

“Ta đây sẽ không cần lo lắng như vậy.” Đờ Cửu Mị vừa nghe lập tức chột dạ, nhượng nhượng biện giải.

“Nói vậy, người có thể yên tâm thoải mái bởi muội muội ở lại trong cung sao?” Lý Trì Nguyệt tiếp tục hỏi ngược lại.

“Không phải, thực sự không phải như thế....” Đờ Cửu Mị biện giải càng lúc càng chột dạ, ngữ khí cũng càng ngày càng yếu.

“Phu nhân không nên tức giận được không, ta sợ nhất phu nhân tức giận.” Đồ Cửu Mị ôn tồn dỗ dành, nàng sợ nhất phu nhân không để ý đến nàng.

“Ta không tức giận, người lập tức quay về chỗ của muội muội người đi.” Trong cung không thể so với trong viện của nàng, đứng ở đây nói chuyện tóm lại là không quá thuận tiện, bất quá người muội hương đặc hữu trên người Đồ Cửu Mị, tham lam hít lấy, nàng biết bản thân tưởng niệm vị đạo trên người Đồ Cửu Mị, lúc này so với bất cứ lúc nào đều phải tưởng niệm, hận không thể hung hăng dày vò nàng, khiến cổ muội hương kia cùng mồ hôi càng đậm hơn, bất quá Lý Trì Nguyệt lập tức thu hồi tâm tư của bản thân, dù sao thì người trước mắt cũng sắp bị người đoạt đi rồi!

“Người ta đã nhiều ngày không gặp phu nhân, rất nhớ phu nhân, muốn cùng phu nhân nói thêm một chút, lẽ nào phu nhân không nhớ ta sao?” Đồ Cửu Mị gần như muốn đem tay Lý Trì Nguyệt xoa nắn trên ngực mình.

“Người ra ngoài lâu như vậy, muội muội người sẽ mất hứng.” Lý Trì Nguyệt nhắc nhở Đồ Cửu Mị, nàng có một muội muội lòng dạ hẹp hòi.

“Phu nhân!” Đồ Cửu Mị không muốn Lý Trì Nguyệt dời đề tài, muốn từ trong miệng phu nhân cạy ra một chữ nhớ.

“Người so với tiểu tử kia còn dính người hơn.” Lý Trì Nguyệt thực sự có chút không quen, cảm thấy buồn nôn.

“Người ta chỉ dính phu nhân, phu nhân mấy ngày nay rốt cuộc có nhớ ta hay không? Hôm nay phu nhân nói thích ta, ta vui vẻ đến phá hủy.....” Đồ Cửu Mị không tự giác mà hướng Lý Trì Nguyệt làm nũng, nàng càng lúc càng thích thân cận phu nhân, nàng nhớ những ngày ở hầu phủ cùng phu nhân thì thâm tiếp xúc, vô tận thiên nhiên.

Lý Trì Nguyệt cũng không muốn tiếp tục chuyện liếc mắt đưa tình trước công chúng trong cung này cùng Đồ Cửu Mị, tuy rằng Đồ Cửu Mị đã chọn một chỗ kín đáo nhưng rốt cuộc cũng không phải chỗ của nàng, khiến Lý Trì Nguyệt theo bản năng không có cảm giác an toàn. Nhưng Đồ Cửu Mị chấp nhất như vậy không đuổi là không được, cho nên Lý Trì Nguyệt đơn giản bắt lấy tay Đồ Cửu Mị, viết một chỗ trong bàn tay Đồ Cửu Mị, sau đó liền buông ra.

Đồ Cửu Mị nắm bàn tay mình cười khúc khích, Lý Trì Nguyệt bị Đồ Cửu Mị cười đến cả người không được tự nhiên.

“Ta còn phải đi thỉnh an mấy vị thái phi, người lập tức quay về chỗ muội muội người đi.” Lý Trì Nguyệt lần thứ hai nhắc nhở, vừa rồi từ chỗ Hoàng Thượng đi ra liền đến chỗ muội muội nàng, đã là rất không quy tắc rồi, không thể lại phá hủy quy tắc, lễ nghi bề ngoài vẫn phải làm.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân quả thật còn có việc muốn làm, cũng không quẩn quít lấy, vì vậy vô cùng không muốn mà nga một tiếng mới để Lý Trì Nguyệt rời khỏi. Nàng cảm thấy phu nhân ở trong cung thật ra rất câu nệ hơn nữa rất không hài lòng, một chút cũng không tự tại giống như ở Hầu phủ, phu nhân dường như từ sau khi nàng muốn đến kinh thành vẫn luôn có tâm sự, nàng muốn sớm cùng phu nhân quay về Bình Âm Huyện, trở về thì tốt rồi, nhưng nàng lại luyến tiếc muội muội, thật là có chút khó xử, bất quá trong đầu sớm đã nghiêng về phía sớm cùng phu nhân trở về.

96. Chương 95

Đồ Cửu Mị nhìn theo Lý Trì Nguyệt rời khỏi thẳng đến sau khi không nhìn thấy phu nhân nữa mới lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, nhưng vẫn luyến tiếc lập tức rời đi, dường như chờ phu nhân lát nữa sẽ quay lại.

“Cửu cô nương, bây giờ trở về sao?” Huyền Nhi nhắc nhở.

“Nga, hảo.” Đồ Cửu Mị lấy lại tinh thần đáp, mới chuẩn bị theo Huyền Nhi về tẩm cung của muội muội.

Trên đường đi qua ngã rẽ, Đồ Cửu Mị liền thấy một nữ tử trẻ tuổi phía sau còn có một đám cung nữ, thanh thế thoát nhìn cũng rất lớn, Đồ Cửu Mị liền dự định dừng lại để nhường đường.

Nhưng Đồ Cửu Mị phát hiện nàng cùng Huyền Nhi dừng lại, nàng kia cũng dừng lại, dĩ nhiên muốn đi tới chỗ nàng.

Lý Minh Nguyệt ở trong phủ cảm thấy buồn chán, liền muốn tiến cung thỉnh an Đồ chiêu nghi, tiện thể nhìn tỷ muội song sinh của Đồ chiêu nghi rốt cuộc lớn lên mạo mỹ hơn người như thế nào, không nghĩ đến còn chưa tới trước điện của Đồ chiêu nghi thì đã gặp gỡ rồi, thật đúng là duyên phận! Lý Minh Nguyệt vừa nhìn thấy Đồ Cửu Mị liền chuẩn bị bắt chuyện vì vậy đến gần Đồ Cửu Mị.

Thật ra Đồ Cửu Mị cảm thấy bị áp lực, mặc dù nữ tử trước mắt ngay cả đi đường cũng có cảm giác bộ sinh hoa rất câu hồn , bờ vai hơi lộ ra, còn có..... Như ẩn như hiện, Nói chung Đồ Cửu Mị chưa bao giờ gặp qua nữ tử nào dám ăn mặc hở hang cùng làm càn như vậy, khiến Đồ Cửu Mị không được tự nhiên đem ánh mắt dời đi nơi khác. Nơi khác lại vừa lúc là khuôn mặt Lý Minh Nguyệt, Đồ Cửu Mị mới nhìn rõ dung mạo của nữ tử trước mắt, tuy rằng Đồ Cửu Mị cũng không cảm thấy dung mạo của nàng ta nhất định có thể xếp trên nàng nhưng không thể phủ nhận nữ tử trước mắt cũng là mỹ nhân hiếm thấy, dung mạo này có chút chói mắt, nhìn nhiều một chút đều khiến người ta cảm thấy mặt đỏ tai hồng, vì vậy Đồ Cửu Mị là người đứng đắn nên không muốn nhìn nhiều. Nói cũng kỳ quái, trang phục của nữ tử làm cho người ta cảm giác có chút không đứng đắn, nhưng phối với dung mạo của nàng lại có cảm giác rất tương xứng.

Lý Minh Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị ánh mắt lảng tránh, nghiêng ngả lên một nụ cười, nàng giàu kinh nghiệm nhân sự cùng tình trường cộng thêm nam nữ không kiên cử, cho nên chỉ cần bằng vào ánh mắt này nàng có thể phán định Đồ Cửu Mị thích nữ sắc. Hơn nữa rõ ràng là dung mạo tương đồng, nhưng vì nhân cách bất đồng nên cảm giác dĩ nhiên cũng sẽ kém rất nhiều, thật đúng là thú vị, không hổ là nữ nhân câu được Trì Nguyệt lên giường. Một người mỹ đến khiến người ta sợ hãi lại khiến người ta mê muội, một lại mỹ đến tận xương, rất thích hợp ném tới trên giường hưởng dụng đây! Nhìn đôi mắt kia, cong cong, dường như nai con chạy loạn, kiều thái liêu nhân như vậy cho tới bây giờ lại không hề xuất hiện trên người Đồ Thập Mị, cho dù nàng ở vào lúc yếu thế nhất, đáng thương nhất, vẻ mặt vẫn hàm chứa một cổ quật cường, chỉ là hiện tại cổ quật cường này càng phát ra sắc bén. Đồ Thập Mị hiện tại nàng cũng không thể dễ dàng khi dễ, nàng làm sao có thể buông tha việc khi dễ một mỹ nhân cực kỳ tương tự nàng ấy đây? Tuy rằng đùa giỡn người của Trì Nguyệt dường như không quá phúc hậu, bất quá cũng không phải thật sự nuốt vào, trêu đùa một chút cũng không làm sao cả, nói gì đi nữa,. Cho đến bây giờ đều có thể đem thứ tốt chia sẻ cùng Trì Nguyệt, Trì Nguyệt hẳn là sẽ không keo kiệt như vậy.

“Cửu Mị sao?” Lý Minh Nguyệt càng đến gần Đồ Cửu Mị, nàng tiến mỗi một bước Đồ Cửu Mị sẽ không tự giác mà lui lại một bước.

“Ân?” Sao nàng ta lại biết tên nàng, nàng nhận thức nàng ta sao? Còn có, nàng ta đến gần nàng như vậy làm gì, từ sau khi biết việc nữ nữ, nàng liền chú ý duy trì khoảng cách cùng nữ tử khác, sau khi cùng phu nhân phát sinh da thịt chi thân nàng càng bài xích nữ nhân khác tiếp xúc quá gần, hơn nữa nữ nhân này thật đáng ghét, nàng một mực thối lui mà nàng ta vẫn tiến lên, thẳng đến đem nàng đến góc chết.

“Người sao lại sợ ta? Ta lớn lên sẽ ăn thịt người sao?” Giọng nói của Lý Minh Nguyệt cũng là cực mềm mại, nhưng Đồ Cửu Mị nghe vào trong tai chính là cảm thấy không được tự nhiên.

Chỉ lúc Phu nhân cùng nàng hết sức triền miên mới có thể phát ra giọng nói như vậy, mà nữ tử trước mắt chỉ là nói chuyện bình thường lại cố ý nói như vậy, thực sự rất không đứng đắn, trong lòng Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

“Người là ai, đến gần ta như vậy làm gì? Đường lại rộng, ta cũng đã tránh đi rồi không có ý cản đường người.” Đồ Cửu Mị có chút bất mãn hỏi, nàng mới không cần cùng nữ tử khác ngoại trừ phu nhân thân cận như vậy, hơn nữa còn là nữ tử không đứng đắn như vậy, trong lòng Đồ Cửu Mị đã vô cùng ghét bỏ nữ tử trước mắt.

“Ta và muội muội người có quan hệ không tầm thường đâu!” Lý Minh Nguyệt ngữ khí vô cùng ái muội.

“Quan hệ gì?” Đồ Cửu Mị thế nào cũng nghĩ không ra, thoát nhìn muội muội của nàng thế nào sẽ có quan hệ với nữ nhân không đứng đắn như vậy? Hơn nữa ngữ khí đáng ghét kia là xảy ra chuyện gì, rất dễ làm cho người ta hiểu lầm có biết không, Đồ Cửu Mị một chút cũng không nguyên ý đem Lý Minh Nguyệt cùng muội muội của mình nghĩ sang phương diện kia, nàng cảm thấy muội muội nàng dường như từ nhỏ đã không thích nữ tử, nàng cảm thấy không nên bởi vì bản thân thích nữ tử mà phỏng đoán muội muội cũng như vậy.

“Người đoán xem?” Lý Minh Nguyệt hướng Đồ Cửu Mị ái muội nháy mắt mấy cái hỏi ngược lại, đôi mắt kia giống như hồ ly tinh.

” Không biết!” Đồ Cửu Mị mới không muốn đoán, nàng vốn dĩ đã không thông minh, nói gì đi nữa, nàng ta cùng muội muội có quan hệ gì thì liên quan gì đến nàng, nàng nhất định phải khuyên muội muội cách nữ nhân này xa một chút, để tránh bị dạy hư.

“Nhĩ hảo giống như rất không thích ta, nói không chừng còn có thể khiêu khích quan hệ thân thiết giữa ta và Thập Mị đây!” Lý Minh Nguyệt che ngực làm bộ khổ sở nói.

Đồ Cửu Mị bị Lý Minh Nguyệt nói trúng tim đen, chột dạ cúi đầu, không dám trả lời.

“Vì sao người lại ghét ta, lẽ nào ta không xinh đẹp sao?” Lý Minh Nguyệt vươn ngón tay với móng tay không tính là dài nhưng vẫn như trước có vẻ vô cùng yêu khí nâng cằm Đồ Cửu Mị, hết sức mê hoặc hỏi.

Ai quản người có xinh đẹp hay không, cho dù có xinh đẹp hơn cũng không qua được phu nhân, Đồ Cửu Mị thâm nghĩ tránh khỏi cử chỉ càn rỡ của Lý Minh Nguyệt, nhưng Lý Minh Nguyệt lại vươn tay kia ôm lấy thắt lưng của nàng.

“Người buông!” Khuôn mặt Đồ Cửu Mị lập tức bởi vì vừa thẹn vừa giận mà trướng đến đỏ bừng, buồn bực nói, nàng trăm triệu thật không ngờ nữ nhân này dĩ nhiên lớn mật như vậy, giữa ban ngày trêu chọc nàng, nàng liều mạng muốn giãy ra nhưng nữ nhân đừng xem nữ nhân này đáng vẻ không có khí lực gì nhưng một tay nàng ta ôm lấy eo nàng khiến nàng làm thế nào cũng tránh không thoát. Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân ở trong số nữ tử thì khí lực cũng xem như lớn lắm rồi nhưng trước mặt nữ nhân này dĩ nhiên vô lực phản kháng, yếu thế như vậy khiến Đồ Cửu Mị ủy khuất đến đôi mắt cũng đỏ.

Đồ Cửu Mị bất lực chỉ đành đem ánh mắt cầu cứu nhìn Huyền Nhi, oán giận nàng ta thế nào lại không giúp nàng.

Huyền Nhi dĩ nhiên biết ác thú của ngũ công chúa, biết ngũ công chúa chỉ là nổi hứng trêu đùa Cửu cô nương, cũng không có ác ý vì vậy một mực bên cạnh làm người vô hình, dù sao nàng chỉ là một hạ nhân cũng giúp không được Cửu cô nương, nhưng hôm nay bị tỷ tỷ của chủ tử nhìn như vậy Huyền Nhi cảm thấy vẫn nên bước ra thay Cửu cô nương nói vài câu.

“Ngũ công chúa, Cửu cô nương cùng chủ tử tỷ muội tình thâm.....” Huyền Nhi nhắc nhở.

“Bản cung lẽ nào không đúng mực sao?” Lý Minh Nguyệt ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn Huyền Nhi, ngữ khí lạnh lùng nói, vì vậy Huyền Nhi chịu uy hiếp ngậm miệng lại, yên lặng thối lui đến một bên.

Đồ Cửu Mị vừa nghe liền biết bản thân đại khái trêu chọc phải đại nhân vật gì rồi, có thể ngay cả muội muội cũng đắc tội không nổi, nếu không Huyền Nhi thế nào sẽ mặc cho nữ nhân ghê tởm không đứng đắn này trêu đùa nàng.

“Người lập tức buông ra, không buông....không buông ta sẽ kêu lên...” Đồ Cửu Mị phô trương thanh thế nói.

Lý Minh Nguyệt không cho là đúng đắn nở nụ cười, sau đó đem khuôn mặt dán sát vào cổ Đồ Cửu Mị, ngửi một chút, chứng thực suy đoán của bản thân, dường như ngửi được mị hương hiếm có.

“Quả nhiên là mị hương, bực này tư sắc cộng thêm mị hương, thảo nào tảng đá không chỗ thủng đó cũng động phạm tâm.” Lý Minh Nguyệt ngửi ngửi cổ Đồ Cửu Mị.

Việc này khiến Đồ Cửu Mị hoàn toàn tức giận, trong nhận thức của Đồ Cửu Mị chuyện này cũng nghiêm trọng như thất tiết, chỉ có phu nhân mới có thể ngửi nàng như vậy, nữ nhân này làm sao có thể! Vì vậy Đồ Cửu Mị lúc này giống như phát điên, nắm lấy tay Lý Minh Nguyệt mà cắn.

Lý Minh Nguyệt không nghĩ đến Đồ Cửu Mị cứ nhiên lại không tao nhã như vậy còn đã man cán người, Lý Minh Nguyệt ăn đau lập tức đẩy Đồ Cửu Mị ra, nhìn thấy cánh tay chảy máu lập tức muốn cho Đồ Cửu Mị một cái tát, lại cố gắng nhịn xuống.

“Sao lại cán loạn như chó vậy!” Lý Minh Nguyệt nhú mày nói, nàng lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên bị người ta cán, hàm răng nha đầu này quả thật lợi hại, phải đến một chút cũng không lưu tình.

Lý Trì Nguyệt quả thật quay lại, trở về liền như thấy cảnh tượng như vậy, Đồ Cửu Mị đôi mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm ngũ công chúa như nhìn cừu nhân, còn có cánh tay đang chảy máu của ngũ công chúa, nàng lập tức biết xảy ra chuyện gì, trong đầu đối với ngũ công chúa rất không dễ chịu nhưng vẫn bất động thanh sắc lập tức bước đến. Nàng từ chỗ thái phi nghe nói ngũ công chúa tiến cung, biết phẩm tính của ngũ công chúa sợ các nàng mâu thuẫn nên lập tức trở lại, không nghĩ đến vẫn là chậm một bước.

“Tỷ tỷ, đây là có chuyện gì?” Trong lòng Lý Trì Nguyệt tuy rằng đối với Lý Minh Nguyệt không hài lòng nhưng vẫn từ trong tay áo lấy ra một chiếc khăn sạch sẽ lau vết thương cho Lý Minh Nguyệt, lau một cái liền biết vết thương không nhẹ cũng thăm nghĩ ngũ công chúa đại khái là lớn như vậy cũng chưa từng bị thua thiệt thế này, dù sao thì bất luận là nhìn mặt mũi của nàng hay là mặt mũi của Đồ Thập Mị, Lý Minh Nguyệt cũng không thể thật sự động đến Đồ Cửu Mị.

“Không có việc gì.” Lý Minh Nguyệt kêu rên nói, nàng làm sao không biết bản thân nhất định phải chịu thiệt rồi, ai bảo nàng muốn đùa giỡn nha đầu này, nha đầu này cùng muội muội nàng đúng là một chút cũng không giống nhau, muội muội nàng vì leo lên long sàng không tiếc bỏ lên giường nàng, nhưng kẻ này dĩ nhiên là tam trinh cửu liệt, bất quá gửi hương một chút mà thôi có cần ủy khuất như vậy không!

Đồ Cửu Mị vốn dĩ đã khó chịu, thấy phu nhân đến nước mắt lập tức như hồng thủy vỡ đê, chảy xuống không ngừng, chỉ cảm thấy ủy khuất, sau đó lại nhìn thấy phu nhân không phải an ủi nàng trước tiên mà trái lại lau vết thương cho kẻ xấu, nước mắt càng rơi càng lợi hại.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy nước mắt của Đồ Cửu Mị càng rơi càng hung, tâm phiền ý loạn, nàng làm sao lại không muốn an ủi Đồ Cửu Mị trước, nhưng bên này rốt cuộc là tỷ tỷ lại là công chúa, thế nào cũng quý trọng hơn một tiểu thiếp trong phủ của nàng, chỉ ít bên ngoài là như vậy, nhưng kẻ ngốc kia làm sao hiểu được đạo lý này đây!

97. Chương 96

Luôn luôn thận trọng như Lý Minh Nguyệt lập tức nhìn ra máu chốt, dừng xem động tác của Trì Nguyệt coi như ôn nhu nhưng động tác lau vết thương rõ ràng rất nhanh, nha đầu này mặt ngoài không biểu lộ cái gì nhưng trong đầu lại rất thương tiếc người trong lòng, trước đây vẫn luôn cảm thấy tảng đá không mở mang đầu óc này hẳn là rất dễ lừa dối nhưng nàng thật sự thông suốt rồi, cánh tay bẻ ra bên ngoài rồi, thực sự là làm cho người ta không vui!

“Được rồi, người đỡ dành người trong lòng người đi, để tránh trong lòng lại bất mãn ta.” Lý Minh Nguyệt rút tay mình về, nàng có mang theo nữ y, cho nên nữ y lập tức lấy thuốc ra, đem thuốc bột rắc lên chỗ bị cán trên tay, sau đó thay nàng băng bó.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy vậy liền lập tức từ trên người xuất ra một chiếc khăn khác đưa cho Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị làm sao chịu nhận, nàng xoay người đưa lưng về phía Lý Trì Nguyệt, nàng rất oán giận phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị không nhận, trực tiếp đưa tay kéo Đồ Cửu Mị, đem nàng kéo vào trong lòng, không để ý Đồ Cửu Mị giãy dụa phản kháng, nói cho cùng Đồ Cửu Mị đối với nàng cũng không thể chân chính ra sức phản kháng, tối đa cũng chỉ dục cự hoàn ghênh.

Đồ Cửu Mị quả thật vô lực phản kháng, ngược lại không phải nàng luyện tiết tức giận phu nhân, mà là lần này nàng thực sự rất giận, cũng không dự định cứ như vậy tha thứ cho phu nhân, không dùng lực phản

kháng đó là bởi vì thân thể phu nhân quá mức nhu nhược, Đồ Cửu Mị biết bản thân khí lực lớn, sợ không cẩn thận làm phu nhân bị thương.

Hành động thân mật, nàng chỉ có ý tốt, Lý Trì Nguyệt thân cận ít nhiều có tác dụng giảm bớt cơn giận của Đồ Cửu Mị, cảm giác được phu nhân ôn nhu thay nàng lau nước mắt, tâm Đồ Cửu Mị liền mềm đi rất nhiều, nhưng rốt cuộc vẫn còn có chút tức giận, vì vậy xoay mặt đi.

“Tức giận?” Lý Trì Nguyệt dùng giọng nói rất mềm nhẹ biết rõ còn cố hỏi, nha đầu này quả thật rất tức giận đây, mũi đều khóc đỏ, đôi mắt cũng hồng hồng, cũng sắp biến thành thỏ rồi.

Đồ Cửu Mị không đáp, nước mắt rơi càng thêm lợi hại, phu nhân rõ ràng đã biết còn muốn hỏi người ta, còn muốn ôn nhu lau vết thương cho kẻ xấu, nàng nghĩ tới đây cơn giận trong lòng không dễ dàng gì nguôi xuống lại trỗi dậy, ánh mắt nhìn Lý Minh Nguyệt chứa vô hạn cừ hận.

“Không có việc gì nữa, lại nói, không phải người cũng đã cắn nàng một cái rồi sao?” Lý Trì Nguyệt khuyên giải an ủi.

“Ta bị nàng ôm, còn bị nàng ngửi, phu nhân cũng không để tâm sao?” Đồ Cửu Mị phẫn nộ hỏi, nàng cảm thấy nếu như phu nhân bị người khác cưỡng ôm hơn nữa bị người khác ngửi hương, nàng nhất định sẽ rất dễ tâm, lẽ nào phu nhân một chút cũng không để tâm sao? Nghĩ tới đây, Đồ Cửu Mị vừa phẫn nộ vừa đau lòng.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy trái lại thở dài, nàng thật ra nghĩ đến những chuyện còn tệ hơn, tỷ như Cửu Muội bị cưỡng hôn gì đó, dù sao ngũ công chúa người này thật sự là không mấy chùng mực, cho nên vừa rồi trong lòng cũng vô cùng không thoải mái, chỉ là bề ngoài bình tĩnh hơn người khác, chỉ có thể đem cổ oán ý đè xuống, nghĩ sau này lúc nào đó đến thời gian ngũ công chúa cùng tam công chúa đấu pháp kéo chân ngũ công chúa một cái. Hiện tại nghe Đồ Cửu Mị nói mà chỉ cưỡng ôm cùng ngửi hương nhất thời cảm thấy không có gì nữa, rất không thoải mái hóa thành nho nhỏ không thoải mái, xem ra tỷ tỷ vẫn biết đúng mực, dù sao từ nhỏ nàng đã theo ngũ công chúa, chùng mực trong lòng Lý Trì Nguyệt cũng phi thường lớn.

“Ta đương nhiên để tâm, nhưng nàng là công chúa ta có thể có biện pháp gì đây?” Lý Trì Nguyệt dè dặt giọng nói âm thầm nói với Đồ Cửu Mị vô cùng bất đắc dĩ.

Đồ Cửu Mị vừa nghe nữ nhân xấu xa không đứng đắn kia là công chúa, lập tức không tức giận phu nhân nữa, nước mắt cũng ngừng rơi. Đó là công chúa, phu nhân cũng không lớn bằng nàng ta! Tuy rằng trong lòng đối với chuyện Lý Minh Nguyệt khinh bạc còn thật sâu oán hận nhưng lại nghĩ đến nàng hung hăng cắn công chúa một ngụm lớn, phỏng chừng đều cắn đến da tróc thịt bong, lập tức có một chút khiếp đảm, mạo phạm hoàng thất, xử tử cũng có thể!

“Nàng có thể trị tội ta hay không?” Đồ Cửu Mị ngừng khóc, bắt quá bởi vì vừa rồi khóc đến thương tâm cho nên vẫn còn có nồng đậm giọng mũi.

“Sẽ không, nàng thế nào cũng phải xem mặt mũi của ta cùng muội muội người, phải biết rằng, ta cũng không phải dễ bị người khác khi dễ như vậy đi, nhưng ta từ nhỏ vẫn bị nàng khi dễ ta cũng không có cách nào.” Lý Trì Nguyệt giả vờ đáng thương nói, Đồ Cửu Mị dễ lừa gạt.

“Vậy chẳng phải là thường bị nàng khi dễ? Lẽ nào không có ai có thể trị nàng sao?” Đồ Cửu Mị oán giận nói, âm lượng cũng không tự giác mà đề cao, sau khi đề ới ý thức được ghé tởm công chúa kia còn đang ở bên cạnh, lập tức che miệng mình, nàng cho đến bây giờ chưa từng ghét ai đến thế, ác công chúa này tuyệt đối là người đầu tiên, khi dễ nàng không nói, còn khi dễ phu nhân, nhưng nàng cùng phu nhân cũng không có cách nào với nàng, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị vô cùng phiền muộn.

“Cũng chưa hẳn, muội muội người có thể trị được nàng.” Lý Trì Nguyệt dán bên tai Đồ Cửu Mị, dùng âm lượng Lý Minh Nguyệt tuyệt đối không nghe được âm thầm nói, khiêu khích ly gián và vân vân, phải làm.

“Đúng nga.” Đồ Cửu Mị lúc này mới nhớ đến muội muội đã lên làm nương nương của mình, nhưng Đồ Cửu Mị nghĩ đến một vấn đề, nương nương cùng công chúa rốt cuộc ai lớn hơn một ít đây, phải biết rằng thân muội muội của hoàng đế không nhiều bằng tiểu thiếp, nhưng muội muội hình như lại được sủng ái... Mặc kệ, nàng chính là muốn hưởng muội muội cáo trạng, cho dù muội muội trị không được ác công chúa kia, nàng

cũng muốn khiến muội muội không nên cùng ác công chúa quá thân cận, vạn nhất bị ác công chúa này dạy hư thì sao!

“Phu nhân, vừa rồi người ta không phải cố ý giận người, người ta vừa rồi còn tưởng rằng người cảm thấy nàng trọng yếu hơn ta, mới mới không vui, làm sao biết nàng lại xấu xa như vậy, từ nhỏ đã khi dễ người, người nhất định rất sợ nàng đi.....” Đồ Cửu Mị là có hài tử tốt có sai liền nhận sai, lập tức hướng phu nhân thừa nhận sai lầm.

“Người biết khổ tâm của ta là tốt rồi.” Lý Trì Nguyệt không chút nào chột dạ nói.

Lý Minh Nguyệt nhìn hai người ân ái kia, thì thầm to nhỏ nói xấu nàng, liền có cảm giác người cầm ăn hoàng liên có khổ không thể nói. Trì Nguyệt tưởng nàng không nghe được sao, lần này rõ ràng ta là người nhà ăn mệ có được hay không, Đồ Cửu Mị bị ôm một chút người một chút có thể mất miếng thịt nào sao, còn nàng thì thật sự da tróc thịt bong, nếu sớm biết nha đầu kia cương liệt như vậy nói gì đi nữa nàng cũng không đi trên giường, vết thương đau nhức muốn chết còn không nói, vạn nhất lưu lại sẹo thì sao, như vậy làm sao được? Lý Minh Nguyệt cũng không hy vọng trên người mình có một tỳ vết nào, vạn nhất bại bởi Lý Lăng Nguyệt vậy thật là thua thiệt lớn, dung mạo của nàng nói gì đi nữa cũng không thể bại bởi Lý Lăng Nguyệt. Nghĩ tới đây. Lý Minh Nguyệt trong lòng u uất. Hai kẻ ân ái đáng ghét, dĩ nhiên còn đem nàng biến thành kẻ ỷ thế hiếp người ác công chúa. Đặc biệt là Trì Nguyệt, người ta từ nhỏ rất bảo vệ nàng, nào có khi dễ nàng, nếu nàng có gan thì đến nói trước mặt nàng, ở sau lưng nói xấu như vậy tính là gì! Bất quá, Trì Nguyệt trái lại rất biết dỗ dành a!

98. Chương 97

Sau khi vết thương trên tay Lý Minh Nguyệt bằng bó xong liền muốn vứt rớt hai kẻ vẫn dính dính nị nị kia, cho nên nói kẻ hữu tình dễ bị ghét nhất bởi vì không kiềm lòng được mà chẳng phân biệt được trường hợp ân ái, nhưng nàng hoàn toàn quên vừa rồi bản thân còn đang chẳng phân biệt được trường hợp mà xâm phạm người khác.

Lý Minh Nguyệt ném lại bọn hạ nhân đi đến tấm cung của Đồ Thập Mị trước, vẫn là Đồ chiêu nghi tốt, tuyệt không tam trinh cửu liệt, các loại tư thái nén giận vì tào lên cao, thật sự là quá khả ái rồi, bất quá Đồ chiêu nghi hiện tại cũng không dễ chọc cũng không nên rạch lại vết sẹo của nàng, nếu không nàng sẽ mang thù, so với Lý Minh Nguyệt nàng còn thù dai hơn. Nàng có thể tưởng tượng được tình cảnh của Túc Thân Vương phủ là cỡ nào thảm liệt, Lý Lăng Nguyệt từng chà đạp nàng ấy, hẳn là nàng ấy sẽ rất ghi hận đi, nàng còn đang bấm đầu ngón tay ngón trông Kim Phượng Hoàng rơi xuống nước ướt sũng đây, ngẫm lại liền cảm thấy hài lòng.

“Nương nương, ngũ công chúa cầu kiến.” Thái giám Lục Trường Cung bên cạnh nhỏ giọng nói, hẳn biết chủ tử tựa hồ không muốn gặp ngũ công chúa, ngũ công chúa là người thích mỹ sắc nhưng lại nguyện ý đem chủ tử hiến cho bệ hạ tất có mưu đồ, chủ tử là người tâm cao khí ngạo như vậy tất nhiên không thích bị người khác khống chế.

Đồ Thập Mị chỉ khẽ nhún mày, gần đây Lý Minh Nguyệt càng phát nhiều lần đến tìm nàng, nàng cũng không thích Lý Minh Nguyệt thường xuất hiện trước mặt nàng, nhắc nhở nàng khuất nhục trong quá khứ còn không nói, quá nhiều lần rồi cũng sẽ khiến bệ hạ chú ý. Nhưng Lý Minh Nguyệt đến, nàng lại không thể đuổi về, dù sao cũng phải nhớ một chút ân tình, nếu không thì bản thân có vẻ rất vô tình vô nghĩa.

“Mời nàng vào đi.” Đồ Thập Mị ngữ khí ôn hoà nói.

“Ngọn gió nào mang ngũ công chúa của chúng ta đến đây, khiến Thập Mị cảm thấy thật vinh hạnh!” Đồ Thập Mị rất nhiệt tình nói với Lý Minh Nguyệt vừa tiến vào, thậm chí còn dắt tay Lý Minh Nguyệt.

Tay Lý Minh Nguyệt cũng nắm lấy tay Đồ Thập Mị, cực kỳ ái muội vuốt ve tay Đồ Thập Mị, mười phần ám chỉ dùng ngón tay của mình cạy tới cạy lui ngón tay Đồ Thập Mị.

Móng tay của nương nương hiện tại dường như rất dài, cũng sắp dài bằng móng tay của nàng trước đây, thật là tưởng niệm bộ móng đã cắt ngắn của nàng trước kia, trông trơn chỉ có ngón tay, linh xảo lại có lực, nương nương có đôi ngón tay vô cùng thon dài xinh đẹp, rõ ràng là một đồ tể nữ nhi nhưng hết lần này tới lần khác ngón tay vẫn vô cùng mềm mại, so với nàng nửa điểm cũng không thua kém.

Đồ Thập Mị cố nén xung động muốn rút tay về, trong lòng rõ ràng vô cùng lạnh nhạt nhưng biểu hiện ra ngoài vẫn là bất động thanh sắc. Lý Minh Nguyệt thật đúng là chó không đống được tính ăn phân, đến hoàng cung còn không thu liễm, Đồ Thập Mị mới vừa nghĩ như vậy lập tức cảm thấy không thích hợp, như vậy chẳng phải là mắng luôn cả nàng sao.

“Người ta rất tưởng niệm chiêu nghi, liền nghĩ đến thỉnh an chiêu nghi.” Lý Minh Nguyệt hoàn toàn không sợ buồn nôn cũng không sợ cử chỉ thân mật của bản thân cùng Đồ Thập Mị bị truyền ra ngoài, dù sao Đồ Thập Mị vào cung cũng đã hơn một năm, người trong điện mà cũng không thu xếp được thì chẳng phải uổng công làm chiêu nghi rồi sao.

“Thập Mị có tài đức gì có thể khiến ngũ công chúa nhớ thương như vậy đây?” Đồ Thập Mị cười đáp, cuối cùng nhìn không được rút bàn tay đang bị Lý Minh Nguyệt vuốt ve về, vẫn luôn khiến nàng nghĩ đến những ngày tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục ở phủ đệ của Lý Minh Nguyệt, tuy rằng Lý Minh Nguyệt đối đãi nàng cũng không tệ.

“Giữa người và ta còn phải khách khí sao?” Lý Minh Nguyệt đưa tay ôm lấy thắt lưng Đồ Thập Mị.

“Ngũ công chúa, đây không phải phủ ngũ công chúa, xin tự trọng.” Khuôn mặt cùng ngữ khí của Đồ Thập Mị trong nháy mắt lạnh xuống, nàng hiện tại cũng không có hứng thú hầu hạ Lý Minh Nguyệt nữa, tuy nói người trong điện đều là tâm phúc của nàng tóm lại tóm lại phải cẩn thận, Đồ Thập Mị cũng không muốn lợi thế của mình đều hủy trong tay Lý Minh Nguyệt. Đồ Thập Mị hiện tại cũng không dự định ủy khuất bản thân nữa, cho dù cùng Lý Minh Nguyệt xé rách da mặt thì với tâm tư Lý Lăng Húc đối với nàng hiện tại! Cũng không sợ Lý Minh Nguyệt có thể làm gì được nàng, huống hồ Lý Minh Nguyệt là một người thông minh, sẽ không lựa chọn cùng nàng xé rách da mặt.

“Chắc chắn, Đồ chiêu nghi trở mặt thật là nhanh, qua sông quả nhiên sẽ đoạn cầu, khiến Minh Nguyệt rất thương tâm, phải biết rằng người ta đối với chiêu nghi một mảnh tình si!” Lý Minh Nguyệt nói rất chân thành tha thiết, dáng vẻ giống như hận không thể moi tim ra chứng minh.

“Ngũ công chúa đang nói đùa đi, ngũ công chúa phong lưu nhất kinh thành động chân tâm, truyền ra ngoài ai cũng không tin đi!” Đồ Thập Mị cười nhạt nói.

“Thập Mị, người ta hôm nay đến là muốn hướng người cúi đầu xưng thần, người xem móng tay cũng cắt rồi, có thể thấy được lòng ta nhật nguyệt chứng giám!” Lý Minh Nguyệt mở bàn tay trước mắt Đồ Thập Mị lúc ẩn lúc hiện.

Đồ Thập Mị bất vi sở động, ngược lại trong lòng có cảm giác chán ghét khó chịu, còn ai thích vệ trên giường hơn nàng ta, nhưng nếu so sánh với quyền lực, nàng ta rõ ràng thích cái sau hơn.

“Ngũ công chúa nói đùa đi, chúng ta đều là người một nhà, ngũ công chúa hôm nay có gì không ngại nói thẳng.” Đồ Thập Mị làm sao không biết tính cách Lý Minh Nguyệt quanh co rào đón.

“Chiêu nghi hiện tại có mang long chủng, nhất định không thể hảo hảo thụ sủng, bản cung thay chiêu nghi tìm mấy mỹ nhân, giúp chiêu nghi hảo hảo hầu hạ bệ hạ, chiêu nghi có cảm thấy người ta rất tri kỷ không?” Lý Minh Nguyệt dáng vẻ tranh công nói.

“Người không chạm qua?” Đồ Thập Mị lo lắng hỏi, phải biết rằng nàng đối với thái độ làm người của Lý Minh Nguyệt thật sự là không tin được.

“Dĩ nhiên, bản cung hiện tại là tường qua thương hải không màn tuổi nhỏ (được cái tốt không màn cái nhỏ), sau khi có Thập Mị, làm sao còn để ý những người khác đây!” Lý Minh Nguyệt hoàn toàn không chê buồn nôn, hơn nữa không chút gánh nặng mà nói.

Đồ Thập Mị cố nén khóe miệng co quắp, nàng một chút cũng không muốn tên mình bị Lý Minh Nguyệt treo ở bên mép, nàng thế nào cảm thấy nàng giống như cây cải trắng bị heo ăn, thỉnh thoảng bị con heo lấy

ra làm chiến tích, nhưng đối với cây cải trắng như nàng mà nói bị heo gặm qua tuyệt đối không phải chuyện vinh quang, tuy rằng cũng cảm không thấy bản thân thực sự là cải trắng tốt.

“Thật không, ta nghĩ nhìn thấy cục diện ngũ công chúa thả ba nghìn tiểu bạch kiểm cùng mỹ tỷ trong phủ đi nhất định rất là rầm rộ.” Lý Minh Nguyệt nam nữ ăn thông cho nên bạch kiểm mỹ tỷ rất nhiều, cũng không ít bao nhiêu so với hậu cung của bệ hạ, nàng cũng không tin Lý Minh Nguyệt bỏ được đám bạch kiểm mỹ tỷ của nàng ta.

“Đây là chính là chỗ đáng quý nhất của ta, trong nhiều người như vậy ta vẫn có thể rõ ràng biết được bản thân thích nhất là người.” Lý Minh Nguyệt vô liêm sỉ nói.

Quả nhiên là ngũ công chúa, da mặt quả thật không phải dày bình thường, nàng xưng đệ nhị không ai dám đệ nhất đệ nhất.

“Nói đến đây, vậy bệ hạ chẳng phải là càng đáng quý sao, ngôi cửu ngũ, độc sủng bản cung, bực này hồng phúc khiến Thập Mị kinh sợ.” Đồ Thập Mị nhắc nhở Lý Minh Nguyệt ở trong cung thu liễm một ít đừng quá phận.

“Không có việc gì, ta cùng hoàng huynh một nam một nữ, không xung đột, bất quá người ta sẽ nghe lời nhường một chút hoàng huynh.” Lý Minh Nguyệt chẳng hề để ý nói, dâm loạn hậu cung và vân vân, sau khi nàng khai trai bình thường vẫn làm, còn câu dẫn qua sủng phi của phụ vương đây, phụ vương không phải cũng mắt nhắm mắt mở giả câm vờ điếc sao.

Đồ Thập Mị ngón tay xiết chặt, trong lòng vô cùng tức giận, ai lại bản chất dâm loạn giống nàng ta, loạn a, lúc trước nếu không phải nàng có chuyện cầu nàng ta, nàng tội gì ủy khuất bản thân, nói đến đây, đều là Lý Lăng Nguyệt không tốt nếu không phải Lý Lăng Nguyệt làm khó dễ lúc trước nàng tội gì đi cầu Lý Minh Nguyệt trở thành vết nhơ không thể nào rửa sạch của nàng.

“Thập Mị nổi giận rồi, Thập Mị vẫn còn quá non, người chỉ cần đứng ở chỗ tối cao, còn ai dám đứng ra nói người không đúng đây? Cho dù là ta, cũng sẽ kinh sợ ngẩng đầu nhìn đây!” Lý Minh Nguyệt đem môi dán lên gương mặt Đồ Thập Mị, ngữ khí vô cùng mờ ám.

Nắm tay Đồ Thập Mị chậm rãi nói lỏng, cổ tức giận cũng chậm chậm rãi đè ép xuống, đưa tay ôm lấy thất lưng Lý Minh Nguyệt, hôn lên môi Lý Minh Nguyệt, làm chiêu nghi rồi, thoáng chốc khiến nàng quên mất một chiêu nghi có tính là gì, quả thật còn chưa đủ!

Trong lòng Lý Minh Nguyệt âm thầm nở nụ cười, đây là Đồ Thập Mị, rất thức thời, so với kia Cửu Mị không đầu óc kia khả ái hơn tuy rằng Lý Minh Nguyệt cảm thấy ngày sau rất có khả năng sẽ không giữ được nữa nhưng Lý Minh Nguyệt luôn luôn e sợ thiên hạ không loạn, nên mới không muốn quan tâm nhiều như vậy.

99. Chương 98

“Hôm nay tay Thập Mị sợ là không thể khiến công chúa tận hứng.....” Đồ Thập Mị đem dưỡng móng tay dài trở lại lúc ẩn lúc hiện trước mặt Lý Minh Nguyệt, cũng vì thoả thích việc thân mật cùng Lý Minh Nguyệt.

Lý Minh Nguyệt lần đầu cảm thấy móng tay quả nhiên rất vương bận, bất quá nàng sớm có chuẩn bị, hôm nay đến trong cung thể nào cũng không thể tay không trở về.

“Không sao, Thập Mị hôm nay cũng là thiên kim chi khu, Minh Nguyệt nhất định có thể khiến Thập Mị tận hứng!” Tay Lý Minh Nguyệt phủ trên bàn tay Đồ Thập Mị, sau đó chậm rãi dọc theo bàn tay chui vào trong cung bào, bàn tay hơi lạnh giống như con rắn khiến Đồ Thập Mị nổi da gà. Loại cảm giác này khiến Đồ Thập Mị vô cùng không thích.

“Đây rốt cuộc là trong cung, công chúa vẫn nên cẩn thận một chút, vạn nhất bệ hạ đột nhiên đến.....”

Đồ Thập Mị còn chưa nói hết đã bị Lý Minh Nguyệt che miệng, nhiệt tình đến khiến Đồ Thập Mị phải đáp lại, nếu không với tính tình của Lý Minh Nguyệt chỉ khiến mọi việc càng thêm nghiêm trọng, người này cho đến bây giờ cũng đều không hiểu cái gì gọi là vừa phải.

Lý Minh Nguyệt nhìn thấy môi Đồ Thập Mị bị bản thân hôn đến kiêu diễm ướt át, mặt như hoa đào, đang tươi đẹp tách ra mới mười không muốn phải buông tay, thật là mỹ nhân, thảo nào bệ hạ cũng muốn độc sủng một người, ngay cả quyền lực cũng chia cho nàng, lúc trước nàng thiếu chút nữa cũng luyện tiếm đem nàng hiến cho hoàng huynh hưởng dụng.

“Ta làm việc, Thập Mị chẳng lẽ không yên tâm sao? Bệ hạ lúc này đang bị Túc Thân Vương quẩn lầy, nhất thời sẽ không đến nơi này, cho dù đến ta cũng sắp đặt không ít người bên cạnh bệ hạ, tóm lại sẽ không bị bệ hạ bắt gian tại giường!” Lý Minh Nguyệt đem mục tiêu dời về phía tai phải của Đồ Thập Mị, áy muội thối khí, nói xong liền ngậm lấy vành tai, ngón tay bắt đầu cởi cung bào trên người Đồ Thập Mị, tuy rằng đáng vẻ chiêu nghi cao cao tại thượng cũng có tư vị khác nhưng nàng càng chờ mong nhìn thấy chiêu nghi ở dưới thân nàng không kèm chế được, không gì thú vị hơn chinh phục nữ nhân này.

Trong lòng Đồ Thập Mị tuy rằng vô cùng không muốn nhưng đúng là vẫn nhịn xuống, mặc cho Lý Minh Nguyệt cởi cung bào của mình, một ngày nào đó, chung quy nàng có thể khiến Lý Minh Nguyệt không thể làm càn như vậy với nàng nữa.

Trong lòng Đồ Thập Mị chán ghét hành động lúc này của Lý Minh Nguyệt nhưng thân thể dưới kinh nghiệm cực phú cùng bàn tay linh xảo trêu chọc của Lý Minh Nguyệt không khống chế được bắt đầu nóng lên, Đồ Thập Mị vô cùng chán ghét tình cảnh hiện tại, nàng ghét tất cả tình huống phát sinh ngoài kiểm soát của mình.

“Thập Mị không cần cầu nệ như vậy, người có thể cảm nhận được Minh Nguyệt đang lấy lòng thần phục người, trên thực tế, ta đúng là lấy lòng người. Dù sao có thể khiến ta quỳ gối lấy lòng như vậy duy nhất chỉ có người mà thôi.” Lý Minh Nguyệt nhìn Đồ Thập Mị đang cực lực khống chế thân thể mình, đáng vẻ ôn nhu mà thốt ra, nàng nghĩ Đồ Thập Mị sẽ thích đáng vẻ ôn nhu của nàng vì vậy quỳ một gối xuống, dĩ nhiên nàng cũng ngoài ý muốn vì bản thân làm loại việc thần phục này lại rất lưu loát, nếu như bị Lý Lăng Nguyệt nhìn thấy nhất định sẽ chỉ vào mũi nàng mắng nàng làm bẩn huyết thống cao quý của Lý thị đi! Nhưng lúc này nàng lại có cảm giác hưng phấn như vậy là vì sao? Được rồi, Lý Minh Nguyệt thừa nhận tâm lý bản thân có chút vụn vặt.

Đồ Thập Mị nhìn Lý Minh Nguyệt quỳ một gối xuống, phản cảm trong lòng quả nhiên giảm đi rất nhiều, nàng nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Lý Minh Nguyệt, trong nhất thời lại nghĩ đến Lý Lăng Nguyệt lãnh tính, nếu như có thể khiến Lý Lăng Nguyệt quỳ gối trước mặt nàng vậy mới thực sự là việc khiến nàng vui sướng, mặc kệ thế nào nàng cùng Lý Minh Nguyệt đều có chung một mục tiêu, chính là đem công chúa Lý Lăng Nguyệt cao cao tại thượng giẫm đạp dưới chân, so với Lý Lăng Nguyệt, Lý Minh Nguyệt không phải kẻ thù chân chính của nàng, trên thực tế nàng ta còn có thể là một nửa lão sư của nàng!

Mặc dù là như vậy nhưng Đồ Thập Mị vẫn không thể khiến bản thân sa vào giường đệ chi hoan, cho dù cảm giác thân thể của nàng dưới sự trêu chọc của Lý Minh Nguyệt càng phát ra không khống chế được cùng khó nhịn nhưng nàng cũng sẽ không khiến bản thân hoàn toàn phóng túng trong dục vọng, cảm giác nguy cơ khiến nàng lúc nào cũng vẫn duy trì cảnh giác mặc dù thân thể đạt đến cực hạn.

Chưa từng có người nào có thể ở trên giường của nàng vẫn duy trì thanh tỉnh, nhưng Đồ Thập Mị làm được, mặc dù thân thể đạt được cực hạn nhưng nàng ấy dĩ nhiên còn có thể khiến bản thân bảo lưu một tia thanh minh, điều này làm cho Lý Minh Nguyệt có cảm giác thất bại, cảm giác thất bại này cùng cảm giác bại trận lúc tranh chấp cùng Lý Lăng Nguyệt năm đó rất tương tự. Điều này làm cho Lý Minh Nguyệt có chút tức giận, cuối cùng vẫn không thể khiến Đồ Thập Mị ở trên giường không khống chế được, rốt cuộc là nữ nhân này quá mức đáng sợ hay là bản thân nàng trong lòng Đồ Thập Mị vẫn chưa đủ phân lượng, đặc biệt là giả thuyết thứ hai khiến Lý Minh Nguyệt rất không hài lòng, nàng không vui kết quả chính là liều mạng dày vò Đồ Thập Mị.

Cuối cùng vẫn là Đồ Thập Mị không thể nhịn được nữa, nàng cũng không muốn bị Lý Minh Nguyệt giết chết trên giường, nàng vốn tưởng rằng Lý Minh Nguyệt đối với dục vọng khẩu vị rất lớn nhưng cũng chỉ giới hạn trong việc người khác lấy lòng nàng ta, không nghĩ đến đối với việc dày vò người khác người này

khẩu vị cũng lớn đến dọa người, thảo nào nàng ta lại muốn nuôi một đồng tiểu bạch kiểm và mỹ tỷ, cũng may Lý Minh Nguyệt còn có chút chừng mực, không lưu lại vết tích gì trên người nàng, nếu không Đồ Thập Mị ý nghĩ muốn giết chết Lý Minh Nguyệt cũng có.

Lý Minh Nguyệt mới vừa xuống khỏi người Đồ Thập Mị không bao lâu, Đồ Cửu Mị một mực cùng phu nhân dính dính nị nị lúc này mới khoan thai trở về, vừa về đến liền thấy muối muối sắc mặt ửng hồng, loại ửng hồng này khiến Đồ Cửu Mị không tự giác nghĩ đến dáng vẻ sau khi phu nhân cùng nàng làm chuyện thân mật, rồi lại nhìn ác công chúa kia vẻ mặt phong tao ghé vào trước mặt muối muối. Đồ Cửu Mị ép buộc bản thân không nên hiểu sai không nên bởi vì nàng và phu nhân có loại quan hệ đó mà đi phỏng đoán muối muối cũng có loại sở thích này, dù sao muối muối từ nhỏ chưa bao giờ biểu hiện có ý thân cận nữ tử, cho dù là nàng có chút thân cận cũng sẽ bị muối muối cự tuyệt, ngược lại nàng cảm thấy muối muối đối với nữ tử thật ra là có chút chán ghét, vẫn luôn cảm thấy nữ tử nhân giới thấp hơn nam tử. Muối muối như vậy thế nào sẽ để ý đến ác công chúa không đứng đắn dẫn lại lãng lờ này?

Nhất định là ác công chúa này có ý định câu dẫn hoặc là đùa bỡn, vừa nghĩ đến muối muối có thể cũng bị ác công chúa đùa bỡn Đồ Cửu Mị vô cùng tức giận.

“Thập Muội, người nhất định phải cách ác công chúa này thật xa, nàng nhất định cũng khi dễ người rồi, vừa rồi nàng cũng khi dễ ta, nàng vô cùng xấu xa vô cùng tồi tệ, hại người ta ở bên ngoài khóc rất lâu!” Đồ Cửu Mị đem đôi mắt vẫn ửng đỏ của mình đến trước mặt Đồ Thập Mị, cáo trạng, nhất định phải khiến muối muối cách xa ác công chúa này.

Đồ Thập Mị nghe vậy, lại nhìn đôi mắt của tỷ tỷ quả nhiên có chút đỏ, trong lòng liền đoán được tám chín phần, quả nhiên đây là việc mà Lý Minh Nguyệt sẽ làm, trong lòng có chút trầm lạnh.

“Thập Mị, bởi vì nàng là tỷ tỷ người, cho nên bản cung cũng xem nàng như muối muối, chỉ là biểu thị ý thân cận, chỉ là đơn thuần ôm một chút mà thôi, ai biết nàng lại không nói đạo lý như vậy, hiểu lầm người ta còn chưa tính, còn cắn người ta một ngụm, người xem vết thương này rất nghiêm trọng, chảy rất nhiều máu, da tróc thịt bong, người ta cũng là nể mặt người mới không truy cứu....” Lý Minh Nguyệt kéo tay áo của mình lên, sau đó vô cùng ủy khuất nói, đôi mắt câu người chớp chớp, nước mắt dường như sẽ lập tức tràn ra.

Đồ Cửu Mị giương mắt nhìn Lý Minh Nguyệt, ác công chúa này dĩ nhiên điên đảo thị phi như vậy, rõ ràng là nàng ta đùa giỡn nàng trước, dĩ nhiên còn dám ác nhân cáo trạng, bày ra dáng vẻ bị đại ủy khuất, nếu như người không biết rõ tất nhiên sẽ cho rằng nàng ngang ngược không nói đạo lý, nghĩ tới đây Đồ Cửu Mị có chút nóng lòng.

“Thập Muội, người đừng tin nàng nói bậy, rõ ràng là nàng sai trước, ta mới cắn nàng...” Đồ Cửu Mị có chút lo lắng vì bản thân biện giải, không có cách nào khác, ác công chúa thật sự là quá giỏi diễn kịch.

“Tỷ tỷ, người đi vào trước, ta tiễn nàng về.” Đồ Thập Mị trấn an nói với tỷ tỷ, tỷ tỷ của nàng làm sao nàng lại không tin, bất quá có một số lời tỷ tỷ không thích hợp để nghe.

Đồ Cửu Mị nghe muối muối nói như vậy thoáng chốc an tâm, muối muối tin tưởng nàng, quả nhiên vẫn hướng về nàng, sau đó nàng đắc ý hướng Lý Minh Nguyệt kiêu ngạo nở nụ cười, sau đó mới vào trong điện.

“Thập Mị thực sự là bao che khuyết điểm, che chở nàng như vậy, không che chở người trên giường, thật sự làm cho người ta khổ sở!” Lý Minh Nguyệt làm bộ ủy khuất, giả vờ ưu thương.

“Ta hy vọng chúng ta là bạn không phải thù, cho nên lần sau bàn tay không nên vươn quá dài, người của ta, không nên tùy tiện động loạn!” Đồ Thập Mị ôn hòa nói, nhưng ngữ khí lại mang theo nồng đậm uy hiếp.

100. Chương 99

“Xem Thập Mị nói như vậy, trong lòng Minh Nguyệt rất khó chịu, người ta chỉ là vui đùa một chút, làm sao biết nàng tính tình cường liệt như vậy, nói gì đi nữa, Minh Nguyệt vĩnh viễn cũng không làm kẻ địch của

Thập Mị, Thập Mị, không nên đối với Minh Nguyệt cảnh giác nặng như vậy đi.” Lý Minh Nguyệt hướng Đồ Thập Mị cười đến mị hoặc.

“Thập Mị thiên tính bạc tình, người đáng lưu tâm không nhiều lắm, tỷ tỷ là số ít người ta lưu ý, cho nên mới nặng lời với ngũ công chúa, hy vọng ngũ công chúa không nên để tâm.” Đồ Thập Mị hướng Lý Minh Nguyệt mỉm cười, nàng cùng Lý Minh Nguyệt thực sự không thích hợp đánh vỡ quan hệ đồng minh, dĩ nhiên nàng cũng không hy vọng người khác vũ nhục tỷ tỷ nàng.

“Nếu như Thập Mị không quan tâm Cửu cô nương, để nàng ở lại trong cung đương nhiên là lợi nhiều hơn hại nhưng nếu Thập Mị quan tâm tỷ tỷ như vậy thì sẽ không giữ Cửu cô nương ở lại trong cung, chung quy là khiến bản thân nhiều thêm một nhược điểm, hơn nữa cái gọi là thông minh đến đâu cũng sẽ có sơ suất, cho dù người tự tin có thể che chở nàng chu toàn, sợ rằng cũng sẽ có sơ sót.....” Lý Minh Nguyệt có chút chính kinh nói, nàng rất tận lực vì Trì Nguyệt bảo trụ nữ nhân của nàng ấy, rốt cuộc có thể hay không để Trì Nguyệt đem mỹ nhân mang về nhà còn phải xem tình cảm tỷ muội người ta rốt cuộc có chân thật hay không.

“Hảo ý của Ngũ công chúa Thập Mị xin lĩnh, Thập Mị tự có dự tính.” Đồ Thập Mị cũng không đem quyết định của mình nói cho Lý Minh Nguyệt biết.

“Thập Mị tự có lựa chọn, bản cung cũng sẽ không nhiều lời nữa.” Lý Minh Nguyệt cảm thấy việc không liên quan đến bản thân vẫn nên làm đúng mực thôi.

Sau khi Lý Minh Nguyệt đi rồi, Đồ Thập Mị mới trở lại nội điện, Đồ Cửu Mị đang chờ nàng.

“Thập Muội, người thế nào sẽ qua lại với ác công chúa kia đây?” Đồ Cửu Mị luôn cho rằng muội muội sẽ không thích cùng người như ác công chúa qua lại mới phải.

“Trong cung nhiều quý nhân không thể đắc tội, cho nên ít nhiều đều có một chút giao tình.” Đồ Thập Mị muốn lừa Đồ Cửu Mị, so với đồ dành tiểu hài tử còn đơn giản hơn.

“Nàng có khi dễ người không?” Đồ Cửu Mị vẫn luôn cảm thấy có chút lo lắng, chỉ sợ muội muội cũng bị ác công chúa khi dễ.

“Không có.” Cho dù có cũng không thể nói cùng tỷ tỷ, Đồ Thập Mị cũng không nguyện ý đem một mặt đen tối của bản thân bày ra cho tỷ tỷ xem, nói gì đi nữa, quan hệ giữa nàng và Lý Minh Nguyệt không thể xem như khi dễ, tối đa chỉ có thể xem như giao dịch.

“Ác công chúa kia nếu như muốn khi dễ người, người nhất định phải nói cùng Hoàng Thượng.....” Đồ Cửu Mị khẳng định, nói.

“Tỷ tỷ đồ dành được phu nhân nhà người rồi sao?” Đồ Thập Mị không muốn tiếp tục đề tài này, cách nghĩ của tỷ tỷ cùng cách nghĩ của nàng vĩnh viễn không giống nhau.

“Ân, nàng không giận ta nữa.” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến phu nhân. Trong lòng dị thường ngọt ngào, vừa rồi đều luyến tiếc cùng phu nhân tách ra, còn nghĩ đến phu nhân từ nhỏ bị ác công chúa kia khi dễ, nàng ước gì lập tức rời khỏi kinh thành, như vậy phu nhân sẽ không cần sợ ác công chúa nữa, còn có thể trở lại trong phủ, làm một người rất kiêu ngạo.

“Tỷ tỷ có bao nhiêu thích nàng?” Đồ Thập Mị thuận miệng hỏi.

“Trừ Thập Muội ra, người ta thích nhất chính là phu nhân.” Đồ Cửu Mị không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp hồi đáp.

“Tỷ tỷ ở lại cùng muội muội một đoạn thời gian nữa, ta sẽ để tỷ tỷ theo nàng trở lại, được không?” Đồ Thập Mị ngữ khí ôn nhu hỏi.

“Được.” Đồ Cửu Mị dĩ nhiên gật đầu, nàng đã biết muội muội sẽ không khó xử nàng.

“Bệ hạ muốn ta theo hấn đi sơn trang nghỉ mát, tỷ tỷ đi cùng ta, coi như nghỉ mát, còn có thể đem phu nhân nhà người cùng đi, đến lúc đó đã có thể náo nhiệt.” Đồ Thập Mị cười đến thâm sâu.

Hoàng Thượng chuẩn bị đi sơn trang nghỉ mát, hậu cung ba nghìn cũng chỉ mang theo Đồ gia tỷ muội đi theo xa giá, Đồ Thập Mị có thai trong người, Hoàng Thượng không mang theo phi tử khác, lại để Đồ Cửu Mị bồi giá, dụng tâm có thể nói là Tư Mã Chiêu chỉ tâm người qua đường đều biết.

Người người đều đồn đoán, Đồ gia tỷ muội có thể so với phi yến hợp đức, cả nhà vinh quang.

Đồ Thập Mị vừa nghe lời đồn này liền cười lạnh, nàng không cần suy nghĩ cũng biết lời đồn này nhất định là do người cố ý tung ra, mà người này tuy rằng bắt không được nhược điểm nhưng Đồ Thập Mị chắc chắn đây chính là thủ đoạn của tam công chúa Lý Lăng Nguyệt, bất quá tam công chúa đối với nàng thật đúng là không trừ không hại lòng, nàng cùng tỷ tỷ thoảng chốc đã biến thành gian phi dâm họa hoàng đế. Nói nàng thì cũng thôi đi, tỷ tỷ đức hạnh như vậy cũng có thể trở thành gian phi sao, như vậy cũng quá dễ cao tỷ tỷ đi? Đồ Thập Mị nghĩ đến liền cảm thấy buồn cười, ngay cả bệ hạ cũng dám mắng, nàng có thể tưởng tượng được dáng vẻ nổi giận của bệ hạ khi nghe được lời đồn này, cũng có thể tưởng tượng được dáng vẻ bệ hạ che chở nàng.

“Trì Nguyệt, tỷ tỷ cũng đã tận lực rồi, nàng còn lãnh khốc hơn rất nhiều so với ta tưởng tượng, dưới quyền thế, Trì Nguyệt cho dù có thích mỹ nhân hơn nữa, cũng nên quên đi.” Sau khi nghe tin Đồ Cửu Mị cũng phải đi theo xa giá, Lý Minh Nguyệt trấn an nói với Lý Trì Nguyệt.

“Trong phủ tỷ tỷ nhân số đông đảo, thiếu một người, ít một người cũng không sao, nhưng Trì Nguyệt chỉ muốn cùng nàng làm bạn, ta không muốn cứ như vậy mà bỏ qua.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân rất ít chấp nhất đối với người hay việc gì, phàm là có chấp nhất thì sẽ không dễ dàng buông tha.

“Đã như vậy, ta và người cùng nhau xin được đi theo xa giá đi.” Lý Minh Nguyệt cũng không nhiều lời, việc này vốn là không quá liên quan đến nàng, bất quá xen vào giúp vui cũng không có gì không tốt.

“Ở đây quả nhiên thoải mái hơn so với trong cung, hảo mát mẻ, cũng sắp vượt qua hậu viện của phu nhân rồi.” Trong cảm nhận của Đồ Cửu Mị nơi hóng mát tốt nhất thì không nơi nào qua được hậu viện của phu nhân, có một đồng cây bạch ngọc lan, hương khí lượn lờ, gió nhẹ ầm ập, cũng chỉ có nàng cùng phu nhân, mặc dù phu nhân không nói lời nào nhưng nàng chỉ cần nhìn thấy phu nhân thì trong lòng cũng thấy đủ rồi. Tuy rằng lúc này đang ăn điểm tâm ngọt, ăn sơn trân hải vị trong viện của phu nhân không có nhưng Đồ Cửu Mị vẫn luôn cảm thấy thiếu ba phần hứng thú.

Đồ Thập Mị nghe vậy chỉ cười không nói, tuy rằng tỷ tỷ không biết ăn nói thực sự không hiểu xem xét thời thế, nào có người nào lại ghét bỏ sơn trang nghỉ mát của thánh thượng không bằng hậu viện Hầu phủ, bất quá cũng may tỷ tỷ chính là tạo cảm giác có kẻ ngốc nói lời ngốc, cũng không không khiến người khác đặc biệt muốn trách tội nàng.

Lý Lăng Húc nghe vậy quả nhiên mỉm cười, Thập Mị tâm tư nhẩn nhai, săn sóc tỉ mỉ, nhưng vị tỷ tỷ cùng ái phi giống nhau như đúc lại hết lần này tới lần khác giống như trẻ con ngây thơ lãng mạn, mặc dù đã lập gia đình làm mẫu thân nhưng cũng không thể che lấp vẻ khả ái, nga hoàng nữ anh làm bạn ngược lại cũng là việc tốt. Lý Lăng Húc quay đầu nhìn Đồ Thập Mị, thấy nàng sủng nịch mỉm cười với tỷ tỷ, chỉ cảm thấy nụ cười của Thập Mị khiến hắn ấm lòng, bình thường nàng cười đến ôn nhu nhưng vẫn luôn cho hắn cảm giác có khoảng cách, nụ cười này mới là cảm giác không có khoảng cách.

Đồ Thập Mị cực kỳ miễn cưỡng, lập tức nhận thấy Lý Lăng Húc đang quan sát nàng, sau đó hướng Lý Lăng Húc triển lộ một nụ cười rất hoàn mỹ.

Lý Lăng Húc cũng mỉm cười đáp lại, ôn nhu tốt đẹp như vậy, không chê vào đâu được, nhưng hắn vẫn cảm thấy vừa rồi nàng mỉm cười đối với Đồ Cửu Mị mới làm lòng người ấm áp, làm người cảm nhận được chân tâm. Lý Lăng Húc thở dài trong lòng.

Đồ Cửu Mị đối với gợn sóng kia không hề phát hiện, chỉ cảm thấy muội muội cùng Hoàng Thượng tình cảm rất tốt.

101. Chương 100

“Ngũ công chúa cùng Bình Âm quận chúa cũng đều đến, sao không gọi các nàng cùng đến ăn, càng thêm náo nhiệt.” Đồ Thập Mị vô cùng tùy ý nói với Lý Lăng Húc.

“Cũng tốt.” Lý Lăng Húc đối với đề nghị của Đồ Thập Mị đương nhiên là tán thành.

Đồ Cửu Mị vừa nghe đến bốn chữ Bình Âm quận chúa, đôi mắt liền phát quang, cổ vươn thật dài, tìm kiếm xung quanh.

Lý Minh Nguyệt cùng Lý Trì Nguyệt rất nhanh đã đến, Lý Minh Nguyệt vẫn là trang phục hở hang trang điểm xinh đẹp, nhất cử nhất động đều lộ ra một cổ cột nhả, Lý Trì Nguyệt thanh lãnh, vẻ mặt thanh lãnh càng sâu, vòng eo như liễu càng thêm tinh tế, Đồ Cửu Mị nhìn thấy liền muốn đứng dậy đỡ nàng, phu nhân dường như vào kinh tới nay lại thêm gầy yếu, nếu cứ tiếp tục như vậy thì biết làm thế nào, Đồ Cửu Mị lo lắng không thôi, không tự giác mà đứng lên, thân thể nghiêng ra bên ngoài, hận không thể lập tức đến trước mặt phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị cùng Đồ Thập Mị ngồi hai bên Lý Lăng Húc, cảm thấy rất chói mắt, chỉ là phải cố gắng nhịn xuống lạnh nhạt trong lòng, bất động thanh sắc tiêu sái bước đến.

“Ban ngồi cho công chúa và quận chúa.” Sau khi Lý Minh Nguyệt cùng Lý Trì Nguyệt hành lễ, Lý Lăng Húc liền ban ngồi.

“Hoàng huynh hảo diễm phúc, trong kinh đô đều đồn rằng hoàng huynh được phi yến song đức, thiên hạ nam tử đều đang ước ao được diễm phúc như hoàng huynh!” Lý Minh Nguyệt từ nhỏ phóng túng quen rồi, trước mặt Lý Lăng Húc cũng cực kỳ càn quấy, chỉ cần không chạm đến điểm mấu chốt của Lý Lăng Húc, Lý Lăng Húc ngược lại cũng ít nhiều dung túng nàng.

“Thật không?” Lý Lăng Húc ngữ khí thả nhẹ, hẳn là người tốt tính, tốt đến độ toàn bộ đại thần triều đình có đôi khi cũng không đem hoàng đế này để vào mắt, nhưng đến gần đây, những đại thần thông minh hậu tri hậu giác phát hiện hoàng đế tốt tính này cũng không phải một con cừu vô hại. Giống như hiện nay, trong lòng Lý Lăng Húc vô cùng căm tức Túc Thân Vương nhưng mặt ngoài vẫn bất động thanh sắc, người này thực sự là ăn no không có việc gì làm, lúc trước Túc Thân Vương cầm giữ triều chính ngay cả rắc rối cũng không thả một cái, thật vất vả hẳn mới sủng ái một nữ nhân nhưng người này lại mỗi ngày lải nhải bên tai, thực sự là khiến kẻ khác sinh ghét.

“Chuyện này nói không chừng chính là truyền ra từ phủ tam công chúa, tam công chúa luôn luôn thanh cao tự khiết, nhìn nữ nhân khác đều cảm thấy dâm loạn phóng đãng, nàng cũng không chỉ một lần trước mặt đại thần chỉ trích người ta, nói gì đi nữa, nàng không thích Đồ chiêu nghi là chuyện mọi người đều biết, âm thầm đạp hai cái cũng có thể a...” Lý Minh Nguyệt cũng mặc kệ có chứng cứ hay không, tung tin đồn, ăn nói lung tung ai mà không biết, nói cho cùng hoàng huynh cũng sẽ không trị tội nàng.

“Lăng Nguyệt không phải là người như thế.” Lý Lăng Húc hơi lạnh nhạt cắt đứt lời nói càng lúc càng không ý tứ của Lý Minh Nguyệt, nói như thế nào Lăng Nguyệt cùng hẳn cũng là một mẹ sinh ra, tuy nói trong việc của Thập Mị Lăng Nguyệt cũng khiến hắn cảm thấy không hài lòng nhưng vẫn còn tình cảm huynh muội, Lý Lăng Húc đối với Lý Lăng Nguyệt vẫn có vài phần thiên vị.

“Phi Yến Song Đức là ai?” Đồ Cửu Mị hiếu kỳ hỏi. Hoàng Thượng không phải có muội muội rồi sao, lẽ nào Phi Yến Song Đức còn xinh đẹp hơn muội muội sao? Còn có tam công chúa là ai, vì sao lại không thích Thập Muội, Đồ Cửu Mị có chút lo lắng, chuyện trong cung nàng cảm thấy thật phức tạp, Đồ Cửu Mị rất không thích cảm giác như vậy.

Cùng tỷ tỷ nói bao nhiêu lần, chuyện gì không hiểu thì hỏi ít một chút, giờ hay rồi, lại làm mất mặt, Đồ Thập Mị thở dài.

Lý Trì Nguyệt nghe Đồ Cửu Mị hỏi như vậy, vung lên khóe miệng, vài phần sủng nịch lại vài phần bất đắc dĩ, nha đầu này thật đúng là không có não, ngu xuẩn như vậy, Đồ Thập Mị thật muốn nàng ở lại trong cung sao? Lý Trì Nguyệt nhìn về phía Đồ Thập Mị, Đồ Thập Mị hướng Lý Trì Nguyệt mỉm cười mang thâm ý, nhưng tuyệt đối không phải thiện ý, Lý Trì Nguyệt cũng chỉ có thể mỉm cười đáp lại.

Trái lại Lý Lăng Húc nghe vậy, không khỏi nở nụ cười, Đồ Cửu Mị cùng Đồ Thập Mị quả thật tuyệt nhiên là hai người bất đồng, mệt cho nàng cho dung mạo giống Thập Mị như đúc, tuy nhiên có phần khả ái, khiến người ta không thể ghét được.

“Có phi yến song đúc, làm một Hán Thành Đế thứ hai thì đã sao?” Lý Lăng Húc cười hỏi ngược lại.

Lý Trì Nguyệt nghe Lý Lăng Húc vừa nói như vậy, trong lòng lập tức lộp bộp, Hoàng Thượng quả nhiên cũng nổi lên tâm tư, trong lòng bất an càng thêm sâu.

“Thần thiếp cũng không muốn bệ hạ làm Hán Thành Đế, thần thiếp lại càng không muốn làm Triệu Phi Yến, sao những người này lại luôn muốn bệ hạ biến thành hôn quân, thật sự rất đáng ghét.” Đồ Thập Mị hơi nhịu mày nói, làm cho người ta cảm thấy không phải đang nói đùa, lại làm cho người ta nghe được trong đó lạnh nhạt.

“Người này, cần phải chỉnh đốn một phen, xem còn ai dám lời ra tiếng vào tung tin đồn nhảm.” Lý Lăng Húc ngừ khí lạnh lùng, đã đến lúc để những người bên dưới biết râu cọp không phải ai cũng có thể vuốt.

“Hoàng huynh, chúng ta đến nghỉ mát, tìm hài lòng, tạm thời không nói việc phiên lòng, vừa lúc nhiều người náo nhiệt, không bằng chơi một trò chơi đi?” Lý Minh Nguyệt đề nghị, nàng khuyến mãi thanh sắc không gì không biết, nói đến chơi đùa tất có thân ảnh của nàng.

“Thập Mị có thai, quả thật không thích hợp phiên lòng, Thập Mị muốn chơi trò gì đây?” Lý Lăng Húc hỏi Đồ Thập Mị, hẳn luôn luôn lấy ý kiến của Đồ Thập Mị làm trung tâm.

“Bệ hạ cùng ngũ công chúa đều là cao thủ đầu hồ (ném một cái thẻ tre vào cái bình), không bằng tỷ thí một ván, tỷ tỷ cùng quận chúa nếu có hứng thú cũng có thể chơi, ta có thai ở một bên quan sát là được rồi.” Đồ Thập Mị đề nghị.

“Trì Nguyệt từ nhỏ thể chất hư nhược, thích yên tĩnh không thích vận động, cùng chiêu nghi một bên quan sát là tốt rồi.” Lý Trì Nguyệt cũng mượn cớ không tham gia.

Đồ Cửu Mị thích giúp vui vừa muốn ra ngoài chơi, vừa muốn lưu lại bồi phụ nhân nói chuyện, nhưng muội muội cùng phụ nhân đều muốn nàng ra ngoài chơi đùa, Đồ Cửu Mị cũng chỉ đành cùng Lý Lăng Húc, Lý Lăng Nguyệt ra chơi.

Đồ Thập Mị cùng Lý Trì Nguyệt đều mạn bất kinh tâm nhìn Đồ Cửu Mị ở bên ngoài chơi đến vô cùng vui vẻ, tuy rằng trong lòng biết rõ ràng đối phương đều có lời muốn nói, nhưng lại không ai chủ động mở miệng.

Đồ Thập Mị trong lòng cười nhạt, Lý Trì Nguyệt cùng tam công chúa quả thật có chỗ tương tự, thảo nào tam công chúa nhân duyên kém cỏi hơn cả nàng lại thích muội muội Lý Trì Nguyệt này, ngạo khí thanh cao, bất quá không ngại, nàng có thể đem ngạo khí của Lý Trì Nguyệt đánh gãy rồi.

“Quận chúa có chuyện muốn nói cùng bản cung?” Đồ Thập Mị mạn bất kinh tâm hỏi.

“Lúc Cửu Mị ở Hâu phủ, rất hay nhắc đến chiêu nghi, không biết chiêu nghi còn nhớ rõ bản thân lúc nhỏ bị mẫu thân đánh, chính là nàng dùng thân thể che chở chiêu nghi không?” Lý Trì Nguyệt mở miệng hỏi.

“Quận chúa đây là đang nhắc nhở bản cung, phải nhớ kỹ tình tỷ muội sao?” Đồ Thập Mị cười hỏi ngược lại, tỷ tỷ thật là đáng ghét, đem những việc khi nàng còn nhỏ nói cho người không liên quan, khiến nàng rất khó chịu đây!

“Trì Nguyệt lớn lên trong cung, tâm tính cũng cô lãnh như chiêu nghi, chiêu nghi cho dù làm gì cũng không ngoài ý muốn, chỉ là hy vọng chiêu nghi có thể niệm một chút tình tỷ muội, để Cửu Mị theo ta trở về, nhất định tốt hơn so với ở lại trong cung.” Lý Trì Nguyệt đã tận khả năng khiến bản thân mềm nhẹ ngữ khí nói chuyện với Đồ Thập Mị, nhưng trong mắt Đồ Thập Mị, thái độ này còn chưa đủ thấp, vẫn còn rất cao ngạo.

“Chính là tỷ muội tình thâm, ta mới muốn sớm chiều bên cạnh tỷ tỷ, trong cung làm sao không tốt hơn so với Hâu phủ, ta nhất định có thể bảo vệ nàng chu toàn, để nàng cùng ta hưởng vinh hoa phú quý không tốt sao?” Đồ Thập Mị hỏi ngược lại.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy hơi nhịu mày, không nói một lời, Đồ Thập Mị không dự định để Đồ Cửu Mị cùng nàng trở về.

“Trừ phi.....” Đồ Thập Mị nhìn thấy khuôn mặt vân đạm phong khinh của Lý Trì Nguyệt có gợn sóng, khóe miệng liền nhẹ nhàng vung lên.

“Trừ phi thế nào?” Lý Trì Nguyệt hỏi.

“Trừ phi ngươi cầu bản cung, hướng bản cung thành tâm thần phục, viết một phong thư cho Lý Lăng Nguyệt đoạn tuyệt với nàng ta, chỉ nghe ta sai bảo, thế nào?” Đồ Thập Mị cười hỏi, nàng muốn Lý Lăng Nguyệt thấy muội muội tốt vốn thanh cao ngạo khí như nàng ta bị nàng đánh gãy ngạo khí, thật là khuây khoả nhân tâm a? Lý Lăng Nguyệt nhân duyên kém như vậy, cũng chỉ có quan hệ với vị muội muội này xem như tốt một chút, sau khi đoạn tuyệt thì chân thật chỉ còn lại nàng ta cô độc, Đồ Thập Mị nghĩ đến liền cười nhạt.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy sắc mặt lạnh lùng, nàng vốn không muốn cầu tình Đồ Thập Mị, tình thế bức bách mới không thể không cúi đầu, nhưng Đồ Thập Mị này cũng khinh người quá đáng rồi.

Cùng Lý Lăng Nguyệt đoạn tuyệt chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là vẫn là cổ ngạo khí của huyết thống Lý thị cao quý, bị đánh gãy, chuyện này so với bất cứ chuyện gì đều khó có thể chịu được, chí ít đối với Lý Trì Nguyệt cùng Lý Lăng Nguyệt mà nói thì chính là như vậy.

“Xem ra quận chúa không muốn rồi, không còn cách nào.” Đồ Thập Mị nhìn thấy Lý Trì Nguyệt không đáp, không cho là đúng nói, sau khi dày vò khuất phục được mới thú vị.

102. Chương 101

“Tối nay giờ Hợi, bệ hạ nạp tân hoan, trước giờ Hợi, quận chúa cần phải hảo hảo suy nghĩ một phen.” Đồ Thập Mị hướng Lý Trì Nguyệt cười nói, liền đứng dậy ra khỏi lương đình, để lại một mình Lý Trì Nguyệt ở bên trong.

Sau khi Đồ Thập Mị rời khỏi, Lý Trì Nguyệt xiết chặt nắm tay, trong lòng dâng lên một cổ khó chịu không cách nào buông xuống, khiến thân thể nàng phát run. Lúc nhỏ thể nhược nhiều bệnh, nhiều lần lăn qua lăn lại muốn chết không được muốn sống không xong, sau khi trải qua cảm giác thống khổ mà bất lực giãy dụa đã ít có chuyện gì có thể nàng nâng nhắc lên tâm tình cường liệt như vậy, mà cảm giác lúc này dĩ nhiên tương tự năm đó.

Đồ Cửu Mị đang vui đùa đến vui vẻ, trong lòng không hiểu sao lại dâng lên một cổ bất an, sau đó dừng tay đang ném tên, quay đầu lại nhìn về phía Lý Trì Nguyệt trong lương đình, chỉ thấy phu nhân đưa lưng về phía nàng, thân ảnh gầy yếu khiến Đồ Cửu Mị vô cùng đau lòng, nàng đem mũi tên bỏ xuống, không quan tâm đến Lý Lăng Húc cùng Lý Minh Nguyệt mà đi đến lương đình.

Trong lòng Đồ Thập Mị chợt lóe một tia lạnh nhạt, trong lòng tỷ tỷ bây giờ đều nghiêng về Lý Trì Nguyệt, nhưng nếu nàng không khiến Lý Trì Nguyệt khuất phục thì trong lòng nàng sẽ không thoải mái.

“Phu nhân, ngươi làm sao vậy? Có phải thân thể khó chịu hay không?” Đồ Cửu Mị vừa tiến đến liền nhìn thấy Lý Trì Nguyệt sắc mặt trắng nhợt, tâm tình dường như không tốt, khẩn trương sờ soạng cái trán Lý Trì Nguyệt lo lắng hỏi.

“Không có việc gì.” Lý Trì Nguyệt ngửi hương thơm quen thuộc trên người Đồ Cửu Mị, nhịn xuống xung động muốn đem nàng ôm vào trong lòng, trong lòng phiền muộn đau đớn, thì ra nàng dĩ nhiên lại để tâm một người đến vậy, sợ mất đi như vậy.

“Ta cảm thấy phu nhân có tâm sự rất nặng, có liên quan đến ta sao?” Đồ Cửu Mị mi tâm nhíu chặt, nàng mơ hồ cảm thấy tâm sự của phu nhân có liên quan đến nàng, cũng mơ hồ đã nhận ra một ít, chỉ là nàng cảm thấy muội muội sẽ không ép buộc, chí ít muội muội sẽ không khó xử nàng, cho nên nàng vẫn không để tâm. Nhưng nhìn thấy phu nhân vào cung tới nay tâm sự trùng trùng, nửa tháng gần ngủ mà đã gầy đi rất nhiều, vậy phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể dưỡng trở lại, điều này làm cho Đồ Cửu Mị vô cùng

đau lòng. Đồ Cửu Mị nghĩ. Cho dù muội muội không vui nàng vẫn muốn cùng muội muội nói một vài câu, muốn sớm rời khỏi kinh thành, để tránh khiến phu nhân lo lắng.

Lý Trì Nguyệt vẫn lắc đầu, nàng phải thừa nhận bản thân nàng đứng trước quyền thế cũng là bất lực, nhưng nàng lại không cách nào nói cùng Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân, không cần quá lo lắng cho ta, muội muội tuyệt đối sẽ không khó xử ta, muội muội trái lại có thể khó xử phu nhân, lát nữa ta nói chuyện với nàng, nếu nàng làm khó dễ người tất nhiên so với khó xử ta còn khó chịu hơn.” Đồ Cửu Mị tin tưởng vững chắc muội muội sẽ không thương tổn nàng, nhưng đối với người khác, Đồ Cửu Mị cũng không dám xác định, Đồ Cửu Mị đang suy nghĩ có phải muội muội đang khó xử phu nhân hay không nhưng càng nghĩ càng cảm thấy có loại khả năng này.

“Ta thực sự không có việc gì, có lẽ là nắng nóng, khiến thân thể không thoải mái, tịnh dưỡng một chút là tốt rồi.” Lý Trì Nguyệt mượn cớ, Đồ Thập Mị cho dù thật sự vô tình đối với Đồ Cửu Mị, nhưng với địa vị của Đồ Cửu Mị trong lòng Đồ Thập Mị sẽ chỉ làm Đồ Cửu Mị khổ sở mà thôi, sao không để Đồ Cửu Mị tiếp tục làm một kẻ ngốc mà vui sướng đây!

Đồ Cửu Mị còn muốn nói cái gì đó nhưng đúng lúc này Lý Lăng Húc bọn họ đã kết thúc trò chơi đang đến đây, đối thoại giữa Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt buộc phải chấm dứt.

Sau đó trong lúc dùng ngọc thiện Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân ăn ít hơn thường ngày, một lòng đều đặt trên người phu nhân, nàng càng nghĩ càng cảm thấy phu nhân nhất định là bị muội muội làm khó, nghĩ đến đó khiến Đồ Cửu Mị đứng ngồi không yên, muốn hỏi muội muội nhưng thế nào cũng không thoát được Lý Lăng Húc.

Cũng may sau khi Đồ Thập Mị có thai liền trở nên thèm ngủ, cho nên lúc ngủ trưa Đồ Cửu Mị liền ở lại tiếp khách, Lý Lăng Húc chỉ dành đến trưa điện, Đồ Cửu Mị rốt cuộc thật vất vả mới có thời gian ở riêng cùng Đồ Thập Mị.

“Thập Muội, ta có việc hỏi người.” Đồ Cửu Mị lập tức hỏi Đồ Thập Mị đang nghỉ trưa.

“Chuyện gì?” Đồ Thập Mị mạn bất kinh tâm đáp.

“Người có từng làm khó phu nhân không?” Đồ Cửu Mị có chút gấp gáp mở miệng hỏi.

“Chưa từng.” Đồ Thập Mị như trước mạn bất kinh tâm hồi đáp.

“Thập Muội, người rốt cuộc có làm khó phu nhân hay không?” Đồ Cửu Mị bị dáng vẻ mạn bất kinh tâm nàng Đồ Thập Mị làm cho buồn bực, trực giác của nàng cho biết muội muội rất có khả năng là đang nói dối, sắc mặt vừa rồi của phu nhân cùng tâm tình không thích hợp, là từ sau khi ở cùng Thập Mị mới như vậy.

“Tỷ tỷ đây là vì một ngoại nhân chất vấn ta sao?” Đồ Thập Mị vốn dĩ muốn nằm xuống liền ngồi dậy, ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn thẳng Đồ Cửu Mị, tuy rằng ngữ khí coi như ôn nhu.

“Thập Muội, mặc kệ thế nào, ta cũng không chuẩn người làm khó phu nhân, nếu không.... Nếu không....” Tính tình của Đồ Cửu Mị cuối cùng là quá mềm, đối với Đồ Thập Mị nói không được lời ngoan tuyệt.

“Nếu không thế nào?” Ánh mắt Đồ Thập Mị nhìn Đồ Cửu Mị trở nên hùng hổ dọa người.

“Người thật sự làm khó phu nhân?” Đồ Cửu Mị nghe vậy, không thể tin tưởng mà nhìn muội muội của mình, muội muội làm sao có thể như vậy!

“Có thì đã sao, không có lại thế nào?” Đồ Thập Mị ngữ khí lạnh lùng hỏi ngược lại.

“Người không thể làm khó phu nhân, người làm khó nàng, chính là khiến ta khó chịu.” Đồ Cửu Mị tức giận nói.

“Người che chở một ngoại nhân như vậy, lúc đó chẳng phải khiến ta khó chịu sao? Ta không nghĩ đến, tình cảm tỷ muội mười tám năm của chúng ta so ra kém tình cảm giữa người cùng một ngoại nhân hơn một năm, tỷ tỷ thật đúng là tỷ tỷ tốt!” Đồ Thập Mị nhìn thẳng Đồ Cửu Mị trào phúng nói, ánh mắt nhìn Đồ Cửu Mị càng phát ra lạnh lùng.

Đồ Cửu Mị bị nhìn có chút yếu thế, quả thật là có chút chột dạ, nếu như là trước kia cho dù muội muội làm sai nàng cũng sẽ che chở muội muội, nhưng lần này muội muội khó xử phu nhân, nàng cuối cùng nhận không được che chở phu nhân, đứng về phía phu nhân.

Bởi vì chột dạ, khí thế của Đồ Cửu Mị càng ngày càng yếu, nhưng nàng lại không thể tiếp tục để muội muội khi dễ phu nhân.

“Lần này là ta sai, Thập Muội không nên tức giận có được hay không?” Đồ Cửu Mị mềm nhẹ tính tình dỗ dành Đồ Thập Mị.

Đồ Thập Mị hừ lạnh một tiếng, không để ý đến Đồ Cửu Mị.

“Thập Muội....” Đồ Cửu Mị đến gần Đồ Thập Mị lôi kéo tay muội muội phe phẩy làm nũng.

Đồ Thập Mị rút tay về, biểu thị bản thân tức giận sẽ không hết nhanh như vậy.

“Phu nhân thể chất hư nhược, chịu không nổi dằn vặt, người đừng tính toán nàng nữa có được hay không?” Đồ Cửu Mị biết rõ nhắc tới phu nhân muội muội sẽ tức giận, nhưng cuối cùng không đành lòng để muội muội dày vò phu nhân, tuy rằng không biết muội muội sẽ dày vò phu nhân như thế nào, nghĩ đến trong lòng lại lo lắng.

“Thể chất suy nhược như vậy, đối người khác cũng chẳng sao.” Đồ Thập Mị cười nhạt, kẻ không thức thời như vậy giữ lại cũng không có gì hữu dụng.

“Không đối, chỉ nàng, ta thích nàng!” Đồ Cửu Mị ngữ khí dị thường kiên định.

103. Chương 101

“Tối nay giờ Hợi, bệ hạ nạp tân hoan, trước giờ Hợi, quận chúa cần phải hảo hảo suy nghĩ một phen.” Đồ Thập Mị hướng Lý Trì Nguyệt cười nói, liền đứng dậy ra khỏi lương đình, để lại một mình Lý Trì Nguyệt ở bên trong.

Sau khi Đồ Thập Mị rời khỏi, Lý Trì Nguyệt xiết chặt nắm tay, trong lòng dâng lên một cổ khó chịu không cách nào buông xuống, khiến thân thể nàng phát run. Lúc nhỏ thể nhược nhiều bệnh, nhiều lần lần qua lần lại muốn chết không được muốn sống không xong, sau khi trải qua cảm giác thống khổ mà bất lực giây dựa đã ít có chuyện gì có thể nàng nàng nhắc lên tâm tình cường liệt như vậy, mà cảm giác lúc này dĩ nhiên tương tự năm đó.

Đồ Cửu Mị đang vui đùa đến vui vẻ, trong lòng không hiểu sao lại dâng lên một cổ bất an, sau đó dừng tay đang ném tên, quay đầu lại nhìn về phía Lý Trì Nguyệt trong lương đình, chỉ thấy phu nhân đưa lưng về phía nàng, thân ảnh gầy yếu khiến Đồ Cửu Mị vô cùng đau lòng, nàng đem mũi tên bỏ xuống, không quan tâm đến Lý Lăng Húc cùng Lý Minh Nguyệt mà đi đến lương đình.

Trong lòng Đồ Thập Mị chợt lóe một tia lạnh nhạt, trong lòng tỷ tỷ bây giờ đều nghiêng về Lý Trì Nguyệt, nhưng nếu nàng không khiến Lý Trì Nguyệt khuất phục thì trong lòng nàng sẽ không thoải mái.

“Phu nhân, người làm sao vậy? Có phải thân thể khó chịu hay không?” Đồ Cửu Mị vừa tiến đến liền nhìn thấy Lý Trì Nguyệt sắc mặt trắng nhợt, tâm tình dường như không tốt, khẩn trương sờ soạng cái trán Lý Trì Nguyệt lo lắng hỏi.

“Không có việc gì.” Lý Trì Nguyệt ngửi hương thơm quen thuộc trên người Đồ Cửu Mị, nhận xuống xung động muốn đem nàng ôm vào trong lòng, trong lòng phiền muộn đau đớn, thì ra nàng dĩ nhiên lại để tâm một người đến vậy, sợ mất đi như vậy.

“Ta cảm thấy phu nhân có tâm sự rất nặng, có liên quan đến ta sao?” Đồ Cửu Mị mi tâm nhíu chặt, nàng mơ hồ cảm thấy tâm sự của phu nhân có liên quan đến nàng, cũng mơ hồ đã nhận ra một ít, chỉ là nàng cảm thấy muội muội sẽ không ép buộc, chỉ ít muội muội sẽ không khó xử nàng, cho nên nàng vẫn không để

tâm. Nhưng nhìn thấy phu nhân vào cung tới nay tâm sự trùng trùng, nửa tháng ngăn ngủi mà đã gây đi rất nhiều, vậy phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể dưỡng trở lại, điều này làm cho Đồ Cửu Mị vô cùng đau lòng. Đồ Cửu Mị nghĩ. Cho dù muội muội không vui nàng vẫn muốn cùng muội muội nói một vài câu, muốn sớm rời khỏi kinh thành, để tránh khiến phu nhân lo lắng.

Lý Trì Nguyệt vẫn lắc đầu, nàng phải thừa nhận bản thân nàng đứng trước quyền thế cũng là bất lực, nhưng nàng lại không cách nào nói cùng Đồ Cửu Mị.

“Phu nhân, không cần quá lo lắng cho ta, muội muội tuyệt đối sẽ không khó xử ta, muội muội trái lại có thể khó xử phu nhân, lát nữa ta nói chuyện với nàng, nếu nàng làm khó dễ người tất nhiên so với khó xử ta còn khó chịu hơn.” Đồ Cửu Mị tin tưởng vững chắc muội muội sẽ không thương tổn nàng, nhưng đối với người khác, Đồ Cửu Mị cũng không dám xác định, Đồ Cửu Mị đang suy nghĩ có phải muội muội đang khó xử phu nhân hay không nhưng càng nghĩ càng cảm thấy có loại khả năng này.

“Ta thực sự không có việc gì, có lẽ là nắng nóng, khiến thân thể không thoải mái, tịnh dưỡng một chút là tốt rồi.” Lý Trì Nguyệt mượn cớ, Đồ Thập Mị cho dù thật sự vô tình đối với Đồ Cửu Mị, nhưng với địa vị của Đồ Cửu Mị trong lòng Đồ Thập Mị sẽ chỉ làm Đồ Cửu Mị khổ sở mà thôi, sao không để Đồ Cửu Mị tiếp tục làm một kẻ ngốc mà vui sướng đây!

Đồ Cửu Mị còn muốn nói cái gì đó nhưng đúng lúc này Lý Lăng Húc bọn họ đã kết thúc trò chơi đang đến đây, đối thoại giữa Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt buộc phải chấm dứt.

Sau đó trong lúc dùng ngọc thiện Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân ăn ít hơn thường ngày, một lòng đều đặt trên người phu nhân, nàng càng nghĩ càng cảm thấy phu nhân nhất định là bị muội muội làm khó, nghĩ đến đó khiến Đồ Cửu Mị đứng ngồi không yên, muốn hỏi muội muội nhưng thế nào cũng không thoát được Lý Lăng Húc.

Cũng may sau khi Đồ Thập Mị có thai liền trở nên thèm ngủ, cho nên lúc ngủ trưa Đồ Cửu Mị liền ở lại tiếp khách, Lý Lăng Húc chỉ đành đến trắc điện, Đồ Cửu Mị rốt cuộc thật vất vả mới có thời gian ở riêng cùng Đồ Thập Mị.

“Thập Muội, ta có việc hỏi người.” Đồ Cửu Mị lập tức hỏi Đồ Thập Mị đang nghỉ trưa.

“Chuyện gì?” Đồ Thập Mị mạn bất kinh tâm đáp.

“Người có từng làm khó phu nhân không?” Đồ Cửu Mị có chút gấp gáp mở miệng hỏi.

“Chưa từng.” Đồ Thập Mị như trước mạn bất kinh tâm hồi đáp.

“Thập Muội, người rốt cuộc có làm khó phu nhân hay không?” Đồ Cửu Mị bị dáng vẻ mạn bất kinh tâm nàng Đồ Thập Mị làm cho buồn bực, trực giác của nàng cho biết muội muội rất có khả năng là đang nói dối, sắc mặt vừa rồi của phu nhân cùng tâm tình không thích hợp, là từ sau khi ở cùng Thập Mị mới như vậy.

“Tỷ tỷ đây là vì một ngoại nhân chất vấn ta sao?” Đồ Thập Mị vốn dĩ muốn nằm xuống liền ngồi dậy, ánh mắt có chút lạnh lùng nhìn thẳng Đồ Cửu Mị, tuy rằng ngữ khí coi như ôn nhu.

“Thập Muội, mặc kệ thế nào, ta cũng không chuẩn người làm khó phu nhân, nếu không.... Nếu không....” Tính tình của Đồ Cửu Mị cuối cùng là quá mềm, đối với Đồ Thập Mị nói không được lời ngoan tuyệt.

“Nếu không thế nào?” Ánh mắt Đồ Thập Mị nhìn Đồ Cửu Mị trở nên hùng hổ dọa người.

“Người thật sự làm khó phu nhân?” Đồ Cửu Mị nghe vậy, không thể tin tưởng mà nhìn muội muội của mình, muội muội làm sao có thể như vậy!

“Có thì đã sao, không có lại thế nào?” Đồ Thập Mị ngữ khí lạnh lùng hỏi ngược lại.

“Người không thể làm khó phu nhân, người làm khó nàng, chính là khiến ta khó chịu.” Đồ Cửu Mị tức giận nói.

“Người che chở một ngoại nhân như vậy, lúc đó chẳng phải khiến ta khó chịu sao? Ta không nghĩ đến, tình cảm tỷ muội mười tám năm của chúng ta so ra kém tình cảm giữa người cùng một ngoại nhân hơn một năm, tỷ tỷ thật đúng là tỷ tỷ tốt!” Đồ Thập Mị nhìn thẳng Đồ Cửu Mị trào phúng nói, ánh mắt nhìn Đồ Cửu Mị càng phát ra lạnh lùng.

Đồ Cửu Mị bị nhìn có chút yếu thế, quả thật là có chút chột dạ, nếu như là trước kia cho dù muội muội làm sai nằng cũng sẽ che chở muội muội, nhưng lần này muội muội khó xử phu nhân, nằng cuối cùng nhận không được che chở phu nhân, đứng về phía phu nhân.

Bởi vì chột dạ, khí thế của Đồ Cửu Mị càng ngày càng yếu, nhưng nằng lại không thể tiếp tục để muội muội khi dễ phu nhân.

“Lần này là ta sai, Thập Muội không nên tức giận có được hay không?” Đồ Cửu Mị mềm nhẹ tính tình dỗ dành Đồ Thập Mị.

Đồ Thập Mị hừ lạnh một tiếng, không để ý đến Đồ Cửu Mị.

“Thập Muội....” Đồ Cửu Mị đến gần Đồ Thập Mị lôi kéo tay muội muội phe phẩy làm nũng.

Đồ Thập Mị rút tay về, biểu thị bản thân tức giận sẽ không hết nhanh như vậy.

“Phu nhân thể chất hư nhược, chịu không nổi dầm dề, người đứng tính toán nằng nữa có được hay không?” Đồ Cửu Mị biết rõ nhắc tới phu nhân muội muội sẽ tức giận, nhưng cuối cùng không đành lòng để muội muội dày vò phu nhân, tuy rằng không biết muội muội sẽ dày vò phu nhân như thế nào, nghĩ đến trong lòng lại lo lắng.

“Thể chất suy nhược như vậy, đối người khác cũng chẳng sao.” Đồ Thập Mị cười nhạt, kẻ không thức thời như vậy giữ lại cũng không có gì hữu dụng.

“Không đối, chỉ nằng, ta thích nằng!” Đồ Cửu Mị ngữ khí dị thường kiên định.

104. Chương 102

“Nga.” Đồ Thập Mị có lệ đáp lại, lời nói của tỷ tỷ, khiến người nghe không vui.

“Thập Muội!” Đồ Cửu Mị nhìn thấy muội muội không ngay mặt đáp lại, có chút nóng lòng.

“Qua vài ngày nữa liền cho người theo nằng trở về.” Đồ Thập Mị tránh nặng tìm nhẹ hơn nữa ngữ khí lãnh đạm, dày vò hết ngày hôm nay thì mặc kệ Lý Trì Nguyệt đi, nằng cũng không có nhiều tâm tư để hao trên người Lý Trì Nguyệt.

“Thực sự?” Đồ Cửu Mị vừa nghe, đại hỉ, cho rằng muội muội quyết định không dày vò phu nhân nữa.

Đồ Thập Mị gật đầu, nói dối cái gì thì hiện giờ đối với nằng mà nói hoàn toàn không có gánh nặng.

“Ta đã biết Thập Muội tốt với ta nhất.” Đồ Cửu Mị yên tâm ôm lấy thân thể Đồ Thập Mị, hài lòng nói.

Đồ Thập Mị nhàn nhạt mỉm cười.

“Trì Nguyệt, người không sao chứ, có cần truyền ngự y hay không.” Lý Minh Nguyệt nhìn sắc mặt Lý Trì Nguyệt tái nhợt liền có chút lo lắng, muội muội này từ nhỏ đã là ẩm sắc thuốc, mấy năm gần đây thân thể mới khá lên, nhưng vẫn luôn làm cho người ta không yên tâm.

“Thân thể không sao.” Lý Trì Nguyệt lắc đầu cự tuyệt.

“Nếu không phải thân thể khó chịu, vậy nhất định là trong lòng, nằng đã nói gì với người?” Lý Minh Nguyệt mở miệng hỏi.

Lý Trì Nguyệt không đáp, ngũ công chúa cùng Đồ Thập Mị đi cùng một thuyền, nếu như để nằng biết Đồ Thập Mị đưa ra điều kiện như vậy ngũ công chúa còn ước gì nằng lập tức khuất phục Đồ Thập Mị, nằng vốn là không muốn khuất phục Đồ Thập Mị lại càng không muốn bị áp bức mà khuất phục như vậy. Có thể bản thân Lý Trì Nguyệt chưa từng phát hiện, bản thân nằng trời sinh mang huyết thống hoàng thất luôn cảm thấy bản thân ưu việt, sâu trong nội tâm vẫn xem nhẹ cùng miệt thị Đồ Thập Mị xuất thân bình dân thậm chí đối với Đồ Cửu Mị nằng vẫn cảm thấy bản thân là người ưu việt hơn.

Nhưng hôm nay, Đồ Thập Mị dùng Đồ Cửu Mị là người cùng huyết thống với nàng ta đến áp bức Lý Trì Nguyệt muốn nàng cúi đầu khuất phục trước người nàng từng coi thường, bảo Lý Trì Nguyệt tâm tính cao ngạo làm sao dễ dàng cúi đầu. Sau khi Lý Trì Nguyệt ý thức được điểm ấy nàng không thể không thừa nhận Đồ Thập Mị đi một nước cờ rất cao.

“Nàng muốn cho Đồ Cửu Mị thị tẩm?” Lý Trì Nguyệt mặc dù không nói nhưng Lý Minh Nguyệt cũng có thể đoán được đại khái.

Lý Trì Nguyệt nghe đến hai chữ thị tẩm trong lòng liền bị đâm một cái, phiền muộn càng sâu, Lý Minh Nguyệt nhìn thấy phản ứng của Lý Trì Nguyệt biết biết bản thân đoán đúng rồi.

“Ta nghĩ, Đồ Thập Mị ngược lại cũng không phải nhất định muốn giữ Đồ Cửu Mị lại trong cung, dụng ý của nàng đại khái chính là muốn cho người khuất phục, người đi cầu xin nàng, có thể nàng sẽ để Đồ Cửu Mị trở về với người.” Lý Minh Nguyệt khuyên bảo, đối với tâm tính của Đồ Thập Mị nàng vẫn có chút hiểu biết.

“Sĩ khả sát, bất khả nhục.” Lý Trì Nguyệt kiên quyết cự tuyệt, nàng thế nào cũng ném không được cảm giác khuất nhục này, nàng hận thấu cảm giác bất lực lúc này.

“Đã như vậy, liền buông tha Đồ Cửu Mị là lựa chọn đơn giản nhất.” Lý Minh Nguyệt dĩ nhiên biết tâm tính của Trì Nguyệt rất cao ngạo, sinh tử đối với người thường xuyên giằng co giữa ranh giới sinh tử như Trì Nguyệt căn bản không phải vấn đề lớn, nhưng nếu muốn Trì Nguyệt khom lưng uốn gối đại khái cũng khó khăn như muốn Lý Lăng Nguyệt khom lưng uốn gối, có người thà rằng kiêu ngạo mà chết đi cũng không muốn sống cẩu thả.

Lý Trì Nguyệt nghe được Lý Minh Nguyệt nói như vậy đau đớn nhắm mắt lại, không phải nàng chưa từng nghĩ buông bỏ Đồ Cửu Mị, nhưng nàng vừa nghĩ đến buông bỏ Đồ Cửu Mị trong lòng sẽ đau đớn không ngớt, không muốn, nàng chưa bao giờ không đành lòng như vậy.

“Cá cùng tay gấu cho đến bây giờ cũng không thể có cả hai, chính người có thể hiểu rõ.” Lý Minh Nguyệt nói những lời này xong cũng không nói nhiều nữa, nếu không phải đau lòng Trì Nguyệt thì nàng một câu cũng sẽ không nói.

Lý Trì Nguyệt đau đớn nhắm mắt lại, trước đây đã từng cảnh cáo bản thân không thể dùng tình quá mức đối với một người, nếu không lúc mất đi sẽ đau giống như trong lòng bị cắt mất một miếng thịt, tựa như lúc này phải từ bỏ Đồ Cửu Mị, so với năm đó lúc con mèo nàng nuôi chết đi đau đớn hơn rất nhiều, nếu như nói con mèo đó chỉ là trong lòng bị nhéo một cái thì lúc này chính là trong lòng bị đâm dao dao, đau đến là người ta không thể chịu được.

Thời gian càng lúc càng gần giờ Hợi, ngực Lý Trì Nguyệt vừa đau lại khó chịu, đau đến nàng khó có thể chịu được, trên mặt càng không có huyết sắc, theo trong lòng khó chịu lựa chọn vốn dĩ đã kiên định càng lúc càng dao động, lại càng thêm khó chịu.

“Người nên dùng bữa đi, bất quá một nữ nhân mà thôi, tội gì khiến bản thân phải chịu dày vò như vậy, nếu đã lựa chọn kiêu ngạo thì nên bày ra dáng vẻ kiêu ngạo, nếu không sẽ khiến Đồ Thập Mị chê cười, còn không phải đúng ý nàng sao?” Lý Minh Nguyệt cho người mang cơm nước đến, sắc mặt Lý Trì Nguyệt tái nhợt, dáng vẻ lung lay sắp đổ khiến nàng nhìn thấy có vài phần không đành lòng.

Lý Trì Nguyệt nhìn bóng đêm bên ngoài, giờ Hợi cũng sắp đến rồi, nếu như theo quy tắc lúc này Đồ Cửu Mị đang tắm rửa thay y phục, vừa nghĩ đến Đồ Cửu Mị thiên kiều bá mị bị người khác chiếm đoạt, Lý Trì Nguyệt liền cảm thấy không thể nổi, nàng vô cùng chán ghét bản thân, đã quyết định từ bỏ Đồ Cửu Mị nhưng trong lòng tất cả đều là khó chịu. Có thể là tiềm thức bất mãn đối với quyết định bản thân, Lý Trì Nguyệt tâm tình hậm hực giống như phát điên, nàng đập vỡ tất cả những đồ vật trong phòng, thậm chí bàn tay cũng bị mảnh vỡ bình hoa làm bị thương, nhưng nàng vẫn không cảm nhận được nửa điểm đau đớn.

Lý Minh Nguyệt nhìn thấy Lý Trì Nguyệt không khống chế được bản thân, trong lòng thở dài, nàng nhìn Trì Nguyệt trưởng thành, Trì Nguyệt luôn luôn bình tĩnh tự giữ sẽ vì một người mà như vậy thực sự chưa từng xảy ra, Đồ Cửu Mị thật sự đã đi vào Trì Nguyệt, nàng biết trong lòng Trì Nguyệt hẳn là đã có lựa chọn khác, chỉ là còn thiếu một lý do thuyết phục bản thân thay đổi lựa chọn mà thôi.

“Nếu luyến tiếc, luyến tiếc thì đi đoạt về, thanh cao cùng kiêu ngạo có ích lợi gì? Năm đó, chúng ta cũng phải

khúm núm nịnh nọt lấy lòng Hoàng Hậu cùng công chúa Lý Lăng Nguyệt, để phụ vương cảm thấy chúng ta hiểu chuyện mới có thể có được càng nhiều sủng ái. Khi đó kiêu ngạo có là gì, ngạo khí có là gì, huyết thống hoàng thất có là gì, trong hoàng thất, mệnh có thể tự phụ so với bất cứ ai, nhưng cũng có thể thấp kém hơn bất cứ ai, theo ý ta, sự kiêu ngạo lớn nhất chính là sống, hơn nữa là có được thứ bản thân muốn.” Lý Minh Nguyệt mở miệng, nàng vẫn cảm thấy làm người đạt được thứ mình chân chính mong muốn mới là thắng lợi, còn lại tất cả đều có thể không màn, kết quả mới là quan trọng nhất, quá trình như thế nào cũng không trọng yếu, cho nên nàng chưa bao giờ đem kiêu ngạo cùng nguyên tắc để vào mắt. Năm đó nàng không thềm để ý mà khúm núm lấy lòng mẹ con Lý Lăng Nguyệt, nhưng Lý Lăng Nguyệt cũng không cảm kích, đáng vẻ cao cao tại thượng khiến người ta sinh ghét.

“Tỷ tỷ, đa tạ người thay ta tìm một lý do, cho dù không có lý do gì ta nghĩ ta vẫn sẽ luyến tiếc nàng, thật ra ta sợ đồng thời cũng cảm thấy may mắn vì có một người khiến ta luyến tiếc như vậy, cũng có thể cho ta sinh ra tâm tình cường liệt như vậy, chứng minh ta còn sống, âm áp mà sống, tuy rằng trong lòng vẫn vô cùng không cam lòng bị người áp bức.” Thật ra trong lúc Lý Trì Nguyệt đập phá những thứ trong phòng nàng đã biết ý nghĩa của hành động này, bởi vì khuất phục mà mang đến không cam lòng, cần phát tiết, sau khi phát tiết xong nàng hiểu rõ trong lòng bản thân lựa chọn thế nào.

“Nàng đáng giá cho người khuất phục, ngày khác, sau khi người nhìn thấy Lý Lăng Nguyệt bị nàng hạ nhục có lẽ trong lòng người sẽ dễ chịu rất nhiều.” Lý Minh Nguyệt khuyên giải an ủi, chỉ ít Lý Minh Nguyệt tin tưởng vững chắc có một ngày như vậy.

Lý Trì Nguyệt nở nụ cười không có độ ấm, sau đó xoay người bước nhanh đến trong điện của Đồ Thập Mị, sắp đến giờ hội rồi.

105. Chương 103

Lúc Lý Trì Nguyệt tiến vào trong điện của Đồ Thập Mị, Đồ Thập Mị đang lật xem một quyển tấu chương, nàng biết Đồ Thập Mị nhiếp chính nhưng trực tiếp cầm tấu chương lật xem như vậy, trực tiếp có quyền quân vương, điều này làm cho Lý Trì Nguyệt chân thật ý thức được Đồ Thập Mị có bao nhiêu được sủng ái.

Đồ Thập Mị nhìn thấy Lý Trì Nguyệt đến liền vung lên khóe miệng, sau đó buông tấu chương trong tay, xem ra nàng ta rất cuộc vẫn quan tâm tỷ tỷ, như vậy mới có tư cách cùng nàng tranh giành tỷ tỷ.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy nụ cười của Đồ Thập Mị, đó là nụ cười cao cao tại thượng của kẻ chiến thắng, khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy vô cùng chói mắt, rõ ràng cực kỳ tương tự Đồ Cửu Mị nhưng lại khiến Lý Trì Nguyệt cảm thấy chán ghét như vậy, nhưng vô luận lúc này trong lòng có bao nhiêu không cam lòng Lý Trì Nguyệt vẫn phải bước lên phía trước, sau đó quỳ xuống, trán dán mặt đất, dùng đó biểu thị thần phục phát ra từ nội tâm.

Đồ Thập Mị tiểu ý càng sâu, sau đó tiến lên đứng trước mặt Lý Trì Nguyệt.

“Ngẩng đầu lên.” Đồ Thập Mị ngữ khí nhẹ nhàng, lại mang theo mệnh lệnh.

Lý Trì Nguyệt khuất phục ngẩng đầu, nhìn Đồ Thập Mị đang cao cao tại thượng trên cao nhìn xuống nàng, Lý Trì Nguyệt đè xuống cảm giác khó chịu trong lòng, cường chế khiến bản thân tận khả năng biểu hiện kính cẩn nghe theo.

Đồ Thập Mị mỉm cười, cho dù lúc này Lý Trì Nguyệt giả vờ biết vâng lời thế nào đi nữa nhưng vẫn lộ ra một cổ ngạo khí, nhìn xem, lưng vẫn rất thẳng đúng không!

“Trì Nguyệt quận chúa, hành đại lễ khiến Thập Mị thật có chút thụ sủng nhược kinh!” Đồ Thập Mị vươn ngón tay thon dài, kẹp lấy cằm Lý Trì Nguyệt vừa cười vừa nói, gương mặt này của Lý Trì Nguyệt ngược lại cũng là quốc sắc thiên hương.

“Ta muốn Cứu Mị, bất luận chiêu nghi muốn ta làm gì ta cũng sẽ làm, ngày mai ta sẽ viết thư đưa đến phủ đệ của tam công chúa.” Trong lòng Lý Trì Nguyệt vô cùng chán ghét ngón tay của Đồ Thập Mị, nhưng kiên quyết đè xuống chán ghét trong lòng, ngữ khí bình thản.

“Bản cung muốn nghe lời cầu xin.” Đồ Thập Mị nhấn mạnh hai chữ cầu xin, nói xong liền buông cầm Lý Trì Nguyệt.

“Trì Nguyệt cầu xin chiêu nghi.” Lúc Lý Trì Nguyệt trả lời hai chữ cầu xin càng thêm trầm nặng, bình mẽ không sợ sứt, từ một khắc quyết định cúi đầu thì đã không thể nói đến tôn nghiêm nữa.

“Nếu Trì Nguyệt quận chúa đã cầu xin bản cung, bản cung không đáp ứng người thì cũng quá bất cận nhân tình rồi.” Đồ Thập Mị từ trước đến nay đều hiểu một vừa hai phải, thỏ ép đến đường cùng sẽ cắn người, huống hồ Lý Trì Nguyệt vốn không phải một con thỏ không cắn người. Thợ săn phải bắt được mãnh thú trước mới có thể đem mãnh thú hàng phục, chỉ cần không chết trong quá trình có làm nó bị thương cũng không sao.

“Ta chiêu nghi ân điển.” Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Thập Mị buông lỏng, tảng đá trong lòng nhẹ đi rất nhiều. Lúc này Lý Trì Nguyệt cảm giác giống như sắp bị chém một đao, nhưng rơi vào trên người lại chổi lông gà, tuy rằng vẫn đau nhưng lại kém rất xa, thì ra từ bỏ ngạo khí cũng không phải khó khăn như vậy, tuy rằng trong lòng vẫn có chút không cam.

“Quận chúa hôm nay chịu ủy khuất tuyệt không vô ích, ngày khác, Thập Mị nhất định tặng cho quận chúa một phần đại lễ.” Phần đại lễ này không chỉ tặng Lý Trì Nguyệt mà cũng xem như tặng cho tỷ tỷ, đến lúc đó Lý Trì Nguyệt chắc chắn sẽ thích.

“Ta chiêu nghi ban thưởng.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Thập Mị lúc này chính là trước cho người một cái tát sau đó lại cho người một viên kẹo, đây là cách làm của những người ngồi trên ngôi cao, Lý Trì Nguyệt cũng am hiểu sâu sắc đạo lý này. Nếu đã cho kẹo thì không nhận không được, nếu khước từ tức là kiêu ngạo, nói cho cùng tôn nghiêm gì vừa rồi lúc quỳ xuống cầu xin cũng đã mất hết, nhất niệm thành ma, thì ra lại dễ dàng như vậy, Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân cùng ngũ công chúa đại khái cũng không khác mấy, có thể ngũ công chúa nói đúng, con người trời sinh chính là tránh hại tìm lợi.

Vốn tưởng rằng Lý Trì Nguyệt cùng Lý Lăng Nguyệt là một loại người nhưng xem ra là không phải, nàng ta cùng nàng và Lý Minh Nguyệt mới là một loại người, chút thanh cao cùng kiêu ngạo bất quá bởi vì từ nhỏ không chịu qua ủy khuất gì mà có. Bất quá nàng có thể vì tỷ tỷ chịu ủy khuất như vậy ngược lại coi như thật tâm đối đãi tỷ tỷ, Đồ Thập Mị vẫn tin tưởng vững chắc một cái đạo lý, càng khó có được mới có thể càng thêm quý trọng.

“Bệ hạ còn đang ở Triều Dương Điện sao?” Đồ Thập Mị hỏi một cận thân thái giám Lục công công.

“Mới vừa nhận được tin tức, bệ hạ vừa mới rời khỏi Triều Dương Điện vào giờ Tuất, đến Tịch Lộ Điện.” Lục công công hồi đáp.

“Cái gì?” Đồ Thập Mị nghe vậy cả kinh, nàng muốn Lý Lăng Húc giờ tỵ đến Tịch Lộ Điện, đến lúc đó nàng sẽ đến đó đối tỷ tỷ đi, cũng không nghĩ đến Lý Lăng Húc dĩ nhiên sẽ đến đó trước, không phải nàng đã xếp vào người bên cạnh Lý Lăng Húc rồi sao, hiện tại mới có người đến báo, hiển nhiên, là Lý Lăng Húc cố ý làm như vậy, còn tránh được tai mắt của nàng. Đồ Thập Mị cảm giác tay chân lạnh lẽo, có thể là nàng đã đánh giá thấp Lý Lăng Húc rồi, nhưng hiện tại nàng bất chấp tất cả, sau khi nhận được tin này nàng lập tức đứng dậy, đi đến Tịch Lộ Điện.

Lý Trì Nguyệt theo sát bên cạnh Đồ Thập Mị, nàng xiết chặt nắm tay, chỉ mong Đồ Cửu Mị đừng xảy ra chuyện gì nếu không nàng tuyệt đối sẽ không cứ như vậy mà bỏ qua.

Đồ Cửu Mị một mình ở Tịch Lộ Điện, muội muội nói muốn xem tấu chương một lát, xem xong sẽ đến, không có muội muội bên cạnh nàng thực sự rất buồn chán, nàng không hiểu, xem tấu chương không phải chuyện của Hoàng Thượng sao Hoàng Thượng trái lại đang ở một cung điện khác, vẽ tranh luyện chữ, thực sự là kỳ quái. Bất quá Đồ Cửu Mị chưa bao giờ thích suy nghĩ sâu xa nên lập tức tung ra sau đầu, chỉ là tràn ngập đầu óc đều đang nghĩ đến phu nhân, vừa nghĩ đến phu nhân thân thể gầy yếu trong lòng nàng liền lo lắng, trong lúc trong lòng tràn đầy lo lắng về phu nhân thì hoàng thượng đến.

“Thập Mị nói tới nay sẽ cho trăm một kinh hỉ, thì ra kinh hỉ này chính là Cửu Mị.” Lý Lăng Húc vừa vào cung điện thấy Đồ Thập Mị không ở đó, cũng chỉ có Đồ Cửu Mị, lập tức khẳng định cách nghĩ trước đó của mình, bất quá hẳn đến sớm là để xác định đáp án mà thôi.

Đồ Cửu Mị vừa nhìn chỉ có một mình Hoàng Thượng đến, trong lòng mơ hồ cảm thấy rất không yên ổn, nàng tuyệt không tin tưởng Thập Mị sẽ đối xử với nàng như vậy.

“Muội muội đâu?” Đồ Cửu Mị hỏi.

“Người không biết?” Lý Lăng Húc có chút ngoài ý muốn, hẳn cho rằng song sinh tỷ muội cái gì đều nói với nhau.

“Chuyện gì?” Đồ Cửu Mị cho dù hiện tại mơ hồ biết đã xảy ra chuyện gì nhưng lại chỉ có thể giả như không biết.

“Cửu Mị có thích trăm không?” Lý Lăng Húc đến gần Đồ Cửu Mị, triển lộ nụ cười rất tao nhã.

“Đó là dĩ nhiên, Hoàng Thượng là muội phu của ta, là người muội muội thích.” Đồ Cửu Mị lập tức nói rõ, ý đồ nhắc nhở Lý Lăng Húc đem lực chú ý đặt trên người muội muội.

“Nếu như Thập Mị cho người cùng nàng ở lại trong cung hầu hạ trăm thì sao?” Lý Lăng Húc cho rằng Đồ Thập Mị xấu hổ nói rõ cùng tỷ tỷ nhà mình cho nên hẳn liền thẳng thắn làm rõ.

“Không tốt, trong lòng ta đã có người mình thích.” Đồ Cửu Mị mới mặc kệ người trước mắt có phải Hoàng Thượng hay không, không hề thương lượng kiên quyết cự tuyệt.

106. Chương 104

Lý Lăng Húc hiển nhiên không ngờ tới Đồ Cửu Mị sẽ cự tuyệt gọn gàng dứt khoát như vậy, đại khái không có nữ nhân nào muốn cự tuyệt thiên tử như hắn, hơn nữa không nữ nhân nào dám lớn mật cự tuyệt hắn, nhưng vì là Đồ Cửu Mị vốn là tính tình thẳng thắn nên khiến Lý Lăng Húc bị cự tuyệt mà vẫn không cảm thấy tức giận, trái lại cảm thấy thú vị.

“Người thích Hạng Huy?” Lý Lăng Húc ngược lại không phải là người rất tự phụ nhưng so với Hạng Huy bất luận là địa vị, quyền thế, dung mạo, cái nào cũng hơn Hạng Huy vài con phố.

Đồ Cửu Mị vốn định phủ nhận nhưng nghĩ đến nàng cùng phu nhân đều là nữ nhi, không tiện nói ra nên không trả lời, coi như cam chịu.

“Trăm oai phong hơn hẳn, mỹ nam trong kinh thành trăm cũng có thể đứng trong ba hạng đầu, những thứ trăm có thể cho người tuyệt đối nhiều hơn so với hắn, ngày khác, sau khi trăm phong Thập Mị làm hậu, liền phong người làm quý phi, nhi tử sinh ra là hoàng tử, vô tận vinh quang, những thứ này không phải một Bình Âm Hầu nhỏ nhoi có thể cho người.”

Lý Lăng Húc dự hoặc nói, hẳn cảm thấy nữ tử hơi chút thông minh đều hiểu được lựa chọn cái nào mới là tốt nhất, nhưng hắn đã quên nữ tử đối diện hắn căn bản không phải nữ tử thông minh.

“Ta thích nàng, chính là thích con người nàng, cho dù nàng nghèo đến ngày ngày chỉ có thể ăn bánh ngô ta cũng nguyện ý theo nàng, mới không thèm để ý địa vị dung mạo tài hoa của nàng, nàng một lòng một dạ với ta là được rồi.” Đồ Cửu Mị nói rất đương nhiên, ngày sau cho dù phu nhân không còn là quận chúa, không còn mỹ lệ, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân vẫn sẽ thích, sau khi đã thích thân phận địa vị dung mạo tài hoa đều là thứ yếu.

Đồ Cửu Mị nói khiến Lý Lăng Húc có chút động dung, nữ nhân trong cung này người nào không phải hướng về phía quyền thế địa vị thiên tử của hắn mà đến, chưa từng có ai chỉ là đơn thuần yêu thích con người Lý Lăng Húc, nghĩ đến đó Lý Lăng Húc cảm thấy chưa từng có người giống như mẫu hậu đơn thuần mà yêu

thương phụ vương, hần vốn cũng cầu có một nữ nhân như vậy bầu bạn, yêu nhau hơn nữa hiểu nhau, hần sẽ dụng tâm che chở nàng, nhất định không giống phụ vương cô phụ mẫu hậu.

“Ta nhớ Hạng Huy còn nạp nhiều mỹ thiếp, cũng không thể một lòng một dạ với người.” Lý Lăng Húc thuận miệng nhắc tới.

“Hoàng Thượng không phải còn có nhiều phi tử hơn sao, so với muội muội ta xem như tốt hơn rất nhiều rồi.” Đờ Cửu Mị hồi đáp, nàng cảm thấy muội muội là người kiêu ngạo như vậy, mới không thích phụ quân của mình hoa tâm.

“Người cảm thấy Thập Mị thực sự thích ta?” Lý Lăng Húc đột nhiên hỏi, hần thủy chung vẫn cảm thấy Đờ Thập Mị yêu quyền thế nhiều hơn hần, hần ngược lại không ngại đem quyền lợi trong tay mình chia sẻ cùng nàng, bất quá có đôi khi hần mãi vẫn nhìn không thấu nữ nhân này cho nên không thể hoàn toàn yên tâm, hiện tại nghĩ đến Lý Lăng Húc cảm thấy sợ hãi không yên tâm như thế nhất định là bởi vì hần không xác định được nữ nhân kia có thật lòng với hần hay không.

“Hoàng Thượng là phụ quân của muội muội, muội muội tất nhiên là thích người.” Đờ Cửu Mị cũng là kiên định trả lời, thật ra nàng cũng không xác định muội muội có thực sự thích Hoàng Thượng hay không nhưng lúc này Đờ Cửu Mị có ngốc cũng không thể phủ nhận, cho nên chỉ có thể kiên định nói dối, bất quá trong lòng nàng cũng hy vọng như vậy, nàng không hy vọng muội muội gả cho người nàng ấy không thích.

“Lấy gì chứng minh?” Lý Lăng Húc nhướng mày hỏi, vì Đờ Cửu Mị vốn là người khiến kẻ khác không cảnh giác, nên phản xạ có điều kiện cảm thấy Đờ Cửu Mị sẽ không gạt người.

“Chúng ta là song sinh, tâm ý tương thông, ta hiểu nàng đang suy nghĩ gì!” Người rất ít nói dối, một khi nói dối sẽ giống như thật.

“Nga? Không phải muội muội người cho người đến thị tẩm, người không cảm thấy sao?” Lý Lăng Húc nhướng mày hỏi ngược lại.

“Mới không phải, nàng chỉ là khảo nghiệm Hoàng Thượng, ta không tin nàng dối đãi ta như vậy.” Đờ Cửu Mị càng nói càng cảm thấy hần là có chuyện như vậy, nàng bao che khuyết điểm, đối với người nàng quan tâm luôn tìm cách biện giải cho họ, vì vậy ngữ khí càng phát ra kiên định.

“Khảo nghiệm trăm?” Lý Lăng Húc có chút hứng thú lặp lại.

“Muội muội luôn luôn chậm nhiệt, đối với người khác cảnh giác rất nặng, nhưng một khi nàng đem người đó đặt vào trong lòng nàng sẽ thật lòng thật dạ đối đãi, nàng cũng muốn đặt bệ hạ vào trong lòng.” Đờ Cửu Mị nói lời này, bản thân nàng cũng nguyên ý tin tưởng là như vậy.

“Như vậy sao?” Lý Lăng Húc lần nữa hỏi ngược lại một câu, thật ra đều là do trong lòng không xác định mang đến cảm giác không an toàn.

Đúng lúc này, Đờ Thập Mị cùng Lý Trì Nguyệt xông vào, trên mặt hai người đều hiện rõ một chút hoảng loạn, sau khi nhìn thấy Đờ Cửu Mị cùng Lý Lăng Húc y quan chỉnh tề đều thở dài một hơi, cũng may không có việc gì, Đờ Thập Mị rốt cục cảm nhận được cái gọi là nghĩ đến nghìn điều vẫn có sơ sót, nàng nghĩ tỷ tỷ mà nàng quan tâm sẽ hận nàng.

Đờ Cửu Mị thấy muội muội cùng phụ nhân xuất hiện, nàng khẽ cười một chút, nàng đã biết muội muội không phải cố ý mà lúc này thấy phụ nhân cảm giác thật là tốt.

Lý Lăng Húc cũng thấy được Đờ Thập Mị vừa rồi trên mặt chợt lóe một tia hoảng loạn, cổ hoảng loạn kia cũng không phải nguy trang mà ra, khiến Lý Lăng Húc có ảo giác nữ nhân trước mắt quan tâm đến hần. Lý Lăng Húc vốn thích Đờ Thập Mị, nhưng lý trí đối với nữ nhân này có cảnh giác, nhưng trên tình cảm vẫn muốn tìm một lý do đi tin tưởng người này, muốn dung túng người này cho nên Đờ Cửu Mị nói, hần lựa chọn tin tưởng.

“Muội muội hần là có rất nhiều lời muốn nói cùng Hoàng Thượng, ta cùng phụ nhân lui ra trước.” Đờ Cửu Mị nói xong, đưa tay kéo Lý Trì Nguyệt, sau đó rời đi.

“Lục Lang thế nào đột nhiên đến trước thời gian?” Sau khi Đờ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt rời khỏi hồi lâu, Đờ Thập Mị mới mở miệng hỏi.

“Trẫm rất chờ mong kinh hỉ nàng chuẩn bị, kiểm chế không được liền trước nhìn xem, Cửu Mị là kinh hỉ người chuẩn bị cho trẫm?” Ngữ khí của Lý Lăng Húc ôn hòa.

“Đúng.” Đồ Thập Mị không lập tức trả lời, hoãn hồi lâu mới trả lời, trả lời xong đôi mắt liền ửng đỏ, khe cắn môi dưới, dáng vẻ ủy khuất dẫn đo vừa đúng, mặc kệ là ai nhìn thấy đều sẽ bị mỹ nhân làm mềm lòng.

“Nàng đây là thế nào?” Lý Lăng Húc nhìn thấy dáng vẻ đáng thương của Đồ Thập Mị trong lòng lập tức mềm xuống, có chút khản trương hỏi.

“Vốn tưởng rằng, ta có thể không thêm để ý, không thêm để ý nam nhân của ta cùng tỷ tỷ ta, ta nghĩ hai người đều là người ta thích, để tỷ tỷ tiến cung làm bạn, có thể thay ta phân ưu, vốn tưởng rằng ta cũng sẽ vui vẻ nhưng vừa rồi ta vừa nghĩ đến hình ảnh Lục Lang cùng tỷ tỷ da thịt thân cận trong lòng ta như dao cắt, không thể chịu đựng được, liền khắc chế không được nghĩ đến ngăn cản, Thập Mị nhất định là phạm vào thất xuất, ghen tị.....” Đồ Thập Mị nói xong, nước mắt chảy xuống, sau khi trải qua lần này Đồ Thập Mị cảm thấy bản thân đối với Lý Lăng Húc phải càng thêm dụng tâm, hẳn đối với nàng cuối cùng vẫn là cảnh giác.

“Thật ra lúc này trẫm rất vui vẻ, trẫm chưa từng cảm thấy cách trái tim của nàng gần như vậy.” Lý Lăng Húc đưa tay ôm Đồ Thập Mị vào trong lòng, sau đó xuất ra khăn tay thay Đồ Thập Mị lau đi nước mắt.

“Phu nhân, người thế nào đột nhiên đến? Có phải Thập Muội làm khó dễ người hay không?” Trong lòng Đồ Cửu Mị cũng đoán được một ít, Thập Muội nhất định là khó xử phu nhân rồi, sắc mặt phu nhân thật là không tốt, Đồ Cửu Mị nhìn thấy mà đau lòng, trực tiếp đem Lý Trì Nguyệt ôm vào trong lòng.

“Ta không sao, người có sao không, Hoàng Thượng có làm khó người không?” Lý Trì Nguyệt vui đầu vào cổ Đồ Cửu Mị, ngửi mị hương đặc biệt trên người Đồ Cửu Mị, trong lòng mới trấn định.

“Hoàng Thượng không khó xử ta, Hoàng Thượng thật sự thích muội muội, cho nên sẽ không khó xử ta, ta và phu nhân ở trong cung này cũng không thoải mái, qua hai ngày ta nói cùng Thập Muội, chúng ta quay về Bình Âm huyện có được không?” Đồ Cửu Mị hỏi, phu nhân gầy đi chỉ còn da bọc xương, sau này không bao giờ vào cung nữa.

“Được.” Lý Trì Nguyệt gật đầu, nàng nghĩ Đồ Thập Mị hẳn là sẽ thả người, nàng cũng chán ghét cảm giác nơi nơi thấp kém ở trong cung.

107. Chương 105

“Phu nhân thoát nhìn rất mệt mỏi, chúng ta sớm đi nghỉ ngơi đi.” Đồ Cửu Mị cảm giác được Lý Trì Nguyệt đem cằm gối lên vai nàng, cảm giác được trọng lượng của phu nhân đều tựa hết vào người nàng, nàng thuận thế ôm lấy vòng eo càng mảnh khảnh của phu nhân, trong lòng sinh ra vô hạn thương tiếc.

“Tắm rửa trước một chút đi.” Tinh thần của Lý Trì Nguyệt quả thật có chút mệt mỏi, bất quá nàng quen trước khi ngủ vô luận mệt mỏi thế nào cũng phải tắm rửa một phen nếu không không cách nào ngủ được.

“Ta giúp phu nhân tắm, được không?” Đồ Cửu Mị hỏi, tất cả những việc thân cận cùng phu nhân Đồ Cửu Mị đều cam tâm tình nguyện đi làm, hơn nữa nàng không muốn thân thể phu nhân bị bất luận kẻ nào nhìn thấy.

Lý Trì Nguyệt gật đầu, sau khi cùng Đồ Cửu Mị có da thịt chi thân, đều là do Đồ Cửu Mị tắm giúp nàng.

Một mộc dũng đầy nước ấm to như vậy rất nhanh được khiêng vào phòng, Lý Trì Nguyệt đứng ở nơi đó mặc cho Đồ Cửu Mị thay nàng cởi bỏ xiêm y, xiêm y mùa hè vốn dĩ đã ít, cởi đi một tầng cũng chỉ còn lại cái yếm cùng tiết khô. Đã không phải lần đầu tiên cởi quần áo cho phu nhân nữa nhưng Đồ Cửu Mị vẫn không cách nào thông dong bình tĩnh, tay còn có thể run nhè nhẹ, bất quá nhìn xương cốt trên người phu nhân càng lộ rõ, mũi nàng không hiểu sao cảm thấy chua xót, kim lòng không được đem Lý Trì Nguyệt ôm

vào trong lòng, nàng cảm thấy sợ hãi, sợ thân thể phu nhân sẽ bị gió cuốn đi mất, không hiểu sao lại cảm thấy khủng hoảng.

“Làm sao vậy?” Lý Trì Nguyệt cảm thụ được chấn động cũng như tâm tình của Đồ Cửu Mị, đặc hơn, nóng rực, khiến thân thể dù mùa hè cũng không thấy nóng bức của nàng có chút nóng rời.

“Phu nhân gầy quá, trở về ăn nhiều một chút mới được.” Đồ Cửu Mị bất tiện nói, càng say lòng người hơn cả khi nói lời ngon ngọt, nàng không đọc nhiều sách, lời tâm tình nói ra miệng chỉ là những lời bình thường đến không thể bình thường hơn, sau khi nàng cảm thụ được phu nhân đang ở trong lòng mới có một chút yên tâm, hoàng cung này không hiểu sao lại làm cho nàng cảm thấy bất an. Đúng vậy, sau tối hôm nay Đồ Cửu Mị thật sâu sợ hãi cùng khủng hoảng, cũng đột nhiên biết vì sao mấy ngày nay phu nhân bất an.

“Àn.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nhận lời, nàng cũng cảm giác được bất an trên người Đồ Cửu Mị, nàng nghĩ Đồ Cửu Mị cũng không phải là cái gì cũng hoàn toàn không biết như nàng nghĩ, bất quá so với Đồ Thập Mị Lý Trì Nguyệt ngược lại có cảm giác như bụi bặm rơi xuống đất, đánh gãy ngạo khí của nàng đổi lại nàng cùng Đồ Cửu Mị an ổn sau này coi như là đáng giá.

“Nên tắm rửa rồi.” Lý Trì Nguyệt nhẹ giọng nhắc nhở, nếu không Đồ Cửu Mị cũng không biết muốn ôm tới khi nào nữa.

Đồ Cửu Mị lúc này mới không muốn mà buông Lý Trì Nguyệt ra, sau đó đưa tay thay Lý Trì Nguyệt cởi xuống cái yếm, trong nháy mắt ngón tay vươn đến, nhìn xương quai xanh hiển lộ của phu nhân, xương vai trơn bóng thon dài, cái yếm thanh sắc, càng tôn lên da thịt trắng nõn của phu nhân, thanh bạch phối hợp mang theo một loại phong tình mê người, hô hấp của Đồ Cửu Mị có chút rối loạn, nàng cảm thấy bản thân đặc biệt cảm thú, phu nhân đã gầy yếu như vậy rồi mà nàng còn có thể nổi lên tâm tư, thân thể của phu nhân làm sao chịu nổi dày vò của nàng, Đồ Cửu Mị cưỡng chế bản thân thu hồi tâm tư đang hỗn loạn, rất nhanh cởi áo yếm của phu nhân ra, chiếc yếm thanh sắc rơi xuống Đồ Cửu Mị nuốt một ngụm nước bọt. Sau đó đẩy nhanh động tác trong tay, kể cả tiết khố cũng cởi ra, mà lúc này Đồ Cửu Mị căn bản không dám nhìn thẳng thân thể Lý Trì Nguyệt, chỉ sợ bản thân cầm giữ không được.

Đồ Cửu Mị cực lực khắc chế dánh vẽ háo sắc của bản thân, khiến Lý Trì Nguyệt nhìn thấy rất buồn cười, nha đầu này thật đúng là trước sau như một, háo sắc, nàng bất động thanh sắc xoay người đi vào mộc dũng, Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân xoay cái mông kiêu nộn về phía nàng, đại khái là chỗ có thịt nhất trên người phu nhân, khiến Đồ Cửu Mị rất muốn đưa tay bóp một cái. Đồ Cửu Mị cảm thấy trong lòng bản thân lúc này giống như có vô số con mèo đang cào cào, nhột nhạt khó nhịn vô cùng.

Đồ Cửu Mị hai ba động tác liền đem quần áo cởi sạch, so với Lý Trì Nguyệt, Đồ Cửu Mị đầy đặn mê người, nếu như nói thân thể Lý Trì Nguyệt lộ ra một cổ phong tình thanh lịch giống như cách mấy cánh cửa, phía sau cửa phong cảnh tươi đẹp, như vậy thân thể Đồ Cửu Mị mang đến mê hoặc một cách trực tiếp, cực phẩm nữ sắc cực độ hấp dẫn, cho dù là người có định lực tốt nhìn thấy thân thể mê người này chỉ sợ đều khó cầm giữ.

Chỉ ít ánh mắt Lý Trì Nguyệt nhìn thân thể Đồ Cửu Mị cũng lộ ra một cổ nóng rực, ngực rất đầy đà no đủ, cái mông rất kiêu nộn, còn có thắt lưng mảnh mai, phối với dung nhan tươi đẹp mỹ diệu của Đồ Cửu Mị, nhìn vào sẽ có cảm giác miệng khô lưỡi khô. Sau khi Lý Trì Nguyệt động dục niệm cũng không có ý khắc chế bản thân, nàng lập tức ngoắc Đồ Cửu Mị lại, ý bảo nàng đến trước mặt mình.

Đồ Cửu Mị trước mặt Lý Trì Nguyệt vốn dĩ dịu ngoan nghe lời, đặc biệt là lúc này phu nhân vươn ngón tay thon dài câu nàng, vô tận mê hoặc khiến Đồ Cửu Mị hồn nhiên không phát giác mà đến trước mặt Lý Trì Nguyệt, ngay cả bản thân làm thế nào bước vào trong mộc dũng cũng không chú ý.

“Thay ta tẩy tóc.” Sau khi Đồ Cửu Mị đến gần Lý Trì Nguyệt nói.

Lúc này cho dù Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị đi tìm chết, có lẽ Đồ Cửu Mị cũng sẽ làm theo, hướng là tẩy tóc, Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân vô cùng xấu xa, phu nhân chỉ muốn nàng tẩy tóc mà thôi, nàng thế nào lại cảm thấy phu nhân đang câu dẫn nàng làm chuyện xấu đây!

Đồ Cửu Mị quả thực khiến bản thân trừ bỏ tạp niệm, chuyên tâm tẩy tóc cho phu nhân, đồng thời xoa ấn huyệt cho phu nhân, nhẹ nhàng nhu lỏng nỗ lực khiến thân thể phu nhân thư thích một ít.

Lý Trì Nguyệt nhắm mắt lại hưởng thụ phục vụ Đồ Cửu Mị mang đến, buông xuống cảm giác căng thẳng từ lúc nhập kinh đến nay.

Sau khi Đồ Cửu Mị tẩy tóe cho Lý Trì Nguyệt xong, nhìn thấy phu nhân vẫn nhắm mắt nàng lại cách thân thể Lý Trì Nguyệt rất gần liền dán gần thêm ba phần, thân thể mềm nhũn của nàng trực tiếp dán vào thân thể Lý Trì Nguyệt, đồng thời đưa tay vuốt ve bờ vai Lý Trì Nguyệt, chuẩn bị thay phu nhân tẩy rửa thân thể, lần này Đồ Cửu Mị làm thế nào cũng không thể trừ bỏ tạp niệm, da thịt cùng phu nhân dán cùng một chỗ, cảm giác ướt trượt, tiếp xúc với thân thể phu nhân mang đến tà niệm khiến thân thể Đồ Cửu Mị có chút khô nóng, đồng thời cảm giác giữa hai chân chảy ra mật dịch khiến nàng xấu hổ, Đồ Cửu Mị nghĩ bản thân thật sự quá mức phóng dăng, nàng tưởng niệm tay của phu nhân, môi của phu nhân, tưởng niệm tất cả những gì phu nhân làm với thân thể nàng, mặc kệ là trong lòng hay là thân thể, thì ra đối với phu nhân đều tưởng niệm như vậy.

Trong nháy mắt thân thể Đồ Cửu Mị dán lên người Lý Trì Nguyệt nàng liền mở mắt, nhìn khuôn mặt không biết là bị nước nóng huân đỏ hay là động tình biến biến đỏ của Đồ Cửu Mị, vô luận loại nào đều che giấu không được mị nhãn ngậm xuân cùng cảm giác mê hoặc của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân đột nhiên mở mắt, trong ánh mắt kia bất luận lúc nào đều lộ ra một cổ cảm giác thanh lãnh, ngoại trừ lúc ở dưới thân nàng cổ thanh lãnh kia mới có thể tan rã, cho nên Đồ Cửu Mị liền muốn đem thanh lãnh trong mắt phu nhân nhất tịnh hòa tan, nàng cũng không thích phu nhân lãnh đạm như vậy.

Đồ Cửu Mị đưa tay ôm lấy vòng eo Lý Trì Nguyệt, còn không chờ Lý Trì Nguyệt phản ứng liền hôn lên môi Lý Trì Nguyệt, bắt đầu nhẹ nhàng liếm cánh môi Lý Trì Nguyệt, sau đó đầu lưỡi cạy mở khớp hàm tiến quân thần tốc, nàng đối với việc hoan ái luôn dị thường chủ động hơn nữa có thiên phú dị bẩm.

Lý Trì Nguyệt có chút vô lực bám lấy thân thể Đồ Cửu Mị, cảm giác ẩm ướt trơn trượt khiến hai người không kìm được mà ôm chặt hơn nữa, cho dù đem khối mềm mại đè ép đến biến dạng.

108. Chương 106 [h]

Tay Đồ Cửu Mị không tự giác vuốt ve thân thể Lý Trì Nguyệt, lưng, cổ, xương quai xanh, sống lưng, vòng eo, xương cụt, mông, tay của Đồ Cửu Mị lợi hại hơn ý thức của nàng rất nhiều, hai tay bàn tay linh xảo hơn nửa hữu lực, sau khi có vài lần kinh nghiệm nàng sớm đã quen việc dễ làm, đối với thân thể Lý Trì Nguyệt rõ như lòng bàn tay, trên chọc thân thể Lý Trì Nguyệt tinh chuẩn vừa đúng khiến Lý Trì Nguyệt luôn luôn bình tĩnh tự giữ cũng khó nhịn đang đưa thân thể phối hợp với động tác của Đồ Cửu Mị, để Đồ Cửu Mị muốn làm gì thì làm. Trên phương diện này Đồ Cửu Mị có chút đặc ý, nàng đặc ý bản thân thể lực tốt, cũng phải đặc ý tay mình có thể khống chế thân thể phu nhân, tuy rằng chỉ giới hạn trong thời gian trước khi phu nhân bắt đầu khi dễ nàng. Nàng vô cùng thích đáng về không kềm chế được của phu nhân dưới bàn tay cùng nụ hôn của nàng, cũng chỉ có lúc này nàng mới cảm thấy phu nhân chân chính thuộc về nàng, chỉ vì một mình nàng phóng túng quấy rối cùng xinh đẹp.

Lý Trì Nguyệt đã chấp nhận trên chuyện phòng the nàng là kẻ yếu thế, nếu như nói có lúc Đồ Cửu Mị đối với nàng có kiêu ngạo cùng làm càn vậy nhất định là lúc ở trên giường, Đồ Cửu Mị không giống nữ tử bình thường sâu sắc chịu ảnh hưởng của tam tông tứ đức, khuôn thước nữ giới nữ đức ở trên giường thì phải rụt rè e lệ, còn nha đầu này ở trên giường phóng túng không thua gì ngũ công chúa, dùng cảm nếm thử, còn tham hoan vô độ, cho nên nói càng là thuần túy càng là không sợ hãi. Nhưng cũng may mức độ mãnh cảm của thân thể Đồ Cửu Mị cũng khác hẳn người thường, chỉ cần trên chọc một chút sẽ hóa thành nước dưới tay nàng, Lý Trì Nguyệt bình thường có thể dựa vào khả năng tự chủ cường đại của mình cho dù ở dưới thể tiến công mãnh liệt của Đồ Cửu Mị thì vẫn có thể làm chủ được bản thân, ngăn chặn Đồ Cửu Mị trước nửa nhịp, hơi chút trên chọc thì có thể khiến Đồ Cửu Mị tan dưới đầu ngón tay nàng, cho nên Lý Trì Nguyệt chỉ có thể cường hãn nửa trận đầu còn nửa trận sau nàng cũng đành thả lỏng thả buông tha, mặc cho Đồ Cửu Mị muốn làm gì thì làm.

Thân thể khó nhịn khiến Lý Trì Nguyệt khó có thể khống chế nên Lý Trì Nguyệt chỉ bằng vào khả năng tự chủ còn sót lại quả thực lý trí sắp tan rã rồi, tay nàng chạy trên người Đồ Cửu Mị, da thịt mềm mại đàn hồi, đây là một đóa hoa tươi đẹp tựa hồ vừa nở rộ sau cơn mưa, ướt át, tươi đẹp, quyến rũ lại vô cùng mê người. Vô luận là ai nhìn thấy cảnh tượng này đều sẽ muốn lang thôn hổ yết mà ăn nàng, sau khi ăn sẽ có cảm giác no nê thỏa mãn, mà trước khi nuốt vào sẽ làm cho người ta cảm thấy rất đói khát, loại đói khát khó nhịn này thật sự rất bức thiết.

Lý Trì Nguyệt dùng đầu gối chen vào giữa hai chân Đồ Cửu Mị, mật dịch trơn ướt cùng nước nóng phân biệt thành hai thể bất đồng, rõ ràng là dấu hiệu khi động tình, Lý Trì Nguyệt dùng đầu gối cứng rắn ma sát nơi mềm mại giữa hai chân Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị trong nháy mắt liền mềm nhũn hư thoát, nàng chỉ cảm thấy thân thể căn bản không thuộc về nàng, một chút ý thức cũng không có, hoàn toàn bị phu nhân nắm trong tay, những nơi đầu ngón tay phu nhân đi qua, da thịt tựa như muốn bốc cháy, có cảm giác tê dại cường liệt khiến giữa hai chân nàng càng thêm ẩm ướt, cũng không biết là do nước nóng hay là thân thể vốn như vậy, Đồ Cửu Mị cảm thấy giữa hai chân vô cùng nóng bỏng, thân thể so với bất luận lúc nào đều phải khát vọng được phu nhân chạm vào.

Lý Trì Nguyệt ngậm lấy nhũ phong mềm mại no đủ của Đồ Cửu Mị, tay vuốt ve phía sau lưng Đồ Cửu Mị, đầu gối ma sát nơi mềm mại, hai tay Đồ Cửu Mị bám chặt lấy thành một đống nên mới không khiến bản thân mềm nhũn mà ngã xuống.

“Phu nhân..... Chúng ta....không lên giường sao?” Đồ Cửu Mị chưa bao giờ thử qua cảm giác bị đối đãi như vậy ở trong nước nên có vài phần bất an, lại có vài phần chờ mong.

“Thân thể của ngươi dường như chờ không kịp rồi.” Lý Trì Nguyệt đỡ lấy vòng eo Đồ Cửu Mị, nhìn Đồ Cửu Mị sắc mặt đỏ bừng, thân thể của nha đầu này động tình rất nhanh, chỉ mới trêu chọc như vậy mà hô hấp của nàng đã vô cùng gấp gáp, Lý Trì Nguyệt cũng đã lường trước, chỉ cần chốc lát nữa thôi thân thể này sẽ mềm nhũn quăn lên người nàng.

“Ân..... A.....” Đồ Cửu Mị cảm thấy thân thể mình quả thật có chút chờ không kịp nữa rồi, thân thể nàng dâng lên khát vọng vô cùng mãnh liệt. Đồ Cửu Mị đối với cảm giác của thân thể sớm đã không xa lạ nữa, theo động tác của phu nhân thân thể Đồ Cửu Mị càng ngày càng khó nhịn cũng bắt đầu vận vẹo, lắc lư cái hông phối hợp với động tác của phu nhân, thậm chí đảo khách thành chủ, chủ động nâng người càng lúc càng nhanh, khoái cảm càng ngày càng nhiều, càng lúc càng mãnh liệt tràn ra giữa hai chân, sau đó trong nháy mắt như hồng thủy vỡ đê, tuông tràn.

Lý Trì Nguyệt đỡ lấy thân thể mềm nhũn vô lực của Đồ Cửu Mị, da thịt toàn thân đều lộ ra một cổ kiêu diễm đỏ ửng, trong trắng lộ hồng khiến Lý Trì Nguyệt có chút đố kỵ đến muốn ở trên đó cắn mấy cái, bởi vì Đồ Cửu Mị sợ đau nên Lý Trì Nguyệt nhịn xuống oán hận muốn cắn nàng, chuyển sang nhẹ nhàng cắn gặm cắn cổ mềm mại của Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị cảm thấy thân thể mình giống như bị ném lên đám mây, sau đó chậm rãi hạ xuống, thẳng đến lúc rơi xuống mặt đất mới khôi phục một chút khí lực, sau khi khôi phục khí lực Đồ Cửu Mị liền muốn đem những chuyện phu nhân đã làm với nàng nhất nhất đều trả lại cho phu nhân, vì vậy chân của Đồ Cửu Mị cũng chen vào giữa hai chân Lý Trì Nguyệt, đầu gối cũng cạ vào nơi mềm mại của Lý Trì Nguyệt, sau khi cảm giác được giữa hai chân phu nhân cũng vô cùng trơn ướt Đồ Cửu Mị mừng thầm trong lòng, quả nhiên phu nhân cũng động tình!

Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân nàng cũng không còn thể lực để đứng vững cho Đồ Cửu Mị làm vậy với nàng, nàng vẫn thích nằm để Đồ Cửu Mị hầu hạ hơn bởi vì thể lực của nàng không tốt.

“Chúng ta lên giường đi, ngươi muốn thế nào cũng được.” Lý Trì Nguyệt ôm lấy Đồ Cửu Mị, nhẹ nhàng thì thầm bên tai Đồ Cửu Mị, ngữ khí hết sức mềm nhẹ hơn nữa lại quyến rũ, nói xong liền ngậm lấy vành tai Đồ Cửu Mị.

Đồ Cửu Mị vốn là quý háo sắc, nghe vậy lập tức khí huyết dâng trào lên tới mặt, hận không thể lập tức bế phu nhân lên giường, sau đó đối với thân thể của phu nhân muốn làm gì thì làm. Bất quá vì thân thể của phu nhân nàng vẫn nhẫn nại thay phu nhân lau khô thân thể còn nàng thì chỉ vội vã lau qua loa vài cái sau đó liền ôm Lý Trì Nguyệt đến trên giường, khí lực của Đồ Cửu Mị so với nữ tử bình thường thì lớn hơn

rất nhiều, phu nhân lại nhẹ hơn nữ tử bình thường cho nên Đồ Cửu Mị ôm lấy nàng cũng không phải quá tốn sức. Đến giường, Đồ Cửu Mị vội vã buông màn cũng không chờ màn che buông xuống chỉnh tề thì đã nghiêng người đè lên thân thể của phu nhân.

Đồ Cửu Mị đối với cơ thể Lý Trì Nguyệt thần kỳ nhãn nại, môi nàng hôn khắp trên dưới thân thể Lý Trì Nguyệt, cuối cùng vùi giữa hai chân Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt nhắm mắt lại cảm quan càng phát ra rõ ràng, nàng hưởng thụ Đồ Cửu Mị chôn giữa hai chân nàng, lấy lòng nàng, nha đầu này trên giường thì giống như con sói đói khát, mỗi lần đều khiến Lý Trì Nguyệt sản sinh cảm giác bản thân bị nàng ăn sống nuốt tươi. Nha đầu này đối với thân thể nàng càng ngày càng quen thuộc, Đồ Cửu Mị quen thuộc thân thể nàng như vậy khiến nàng ở trên giường càng lúc càng yếu thế.

109. Chương 107

Đồ Cửu Mị ôm Lý Trì Nguyệt đã mê man, một tay của nàng chơi đùa mái tóc Lý Trì Nguyệt, tay kia nhẹ nhàng vuốt ve qua lại trên lưng Lý Trì Nguyệt, nàng vô cùng thích cảm giác bên cạnh phu nhân như lúc này. Trước kia ngủ chung với muội muội nhất định là nàng sẽ ngủ trước, mà mấy ngày nay khi muội muội đã ngủ thì nàng vẫn không ngủ được, trong lòng nàng vẫn luôn cảm thấy trống vắng, chỉ có giờ khắc này trong lòng nàng mới cảm thấy yên ổn, ngày mai nàng muốn nói với muội muội nàng muốn sớm trở về Bình Âm huyện cùng phu nhân, sau khi suy nghĩ xong việc này Đồ Cửu Mị mới ôm Lý Trì Nguyệt mỉm cười ngủ say.

Lý Trì Nguyệt tỉnh lại liền phát hiện bản thân bị Đồ Cửu Mị ôm vào trong ngực, mùi hương ngọt ngào tràn ngập trong mũi Lý Trì Nguyệt khiến nàng luyến tiếc mở mắt, khướu giác càng thêm mẫn cảm tựa hồ muốn đem hương thơm này thật sâu khắc vào trong lòng.

Sau đó Đồ Cửu Mị thức dậy, nàng mở mắt nhìn nữ nhân trong lòng mình, sau đó cười ngốc nghếch, sau này nhất định phải như vậy, người cuối cùng nhìn thấy trước khi ngủ, người đầu tiên nhìn thấy khi thức dậy đều phải là phu nhân, Đồ Cửu Mị trong lòng ngọt ngào kim lòng không được mà cúi đầu hôn lên trán Lý Trì Nguyệt.

Trong nháy mắt lúc hôn xuống, Lý Trì Nguyệt mở mắt, ánh mắt thanh minh nhìn chằm chằm Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị bị nhìn không hiểu sao có chút chột dạ.

“Cái đó..... Nhìn thấy phu nhân..... Ta nhìn không được muốn hôn người.....” Ngón tay Đồ Cửu Mị quấy lấy lọn tóc như tơ lụa, nhưng nàng lại lập tức nghĩ đến nàng cùng phu nhân những việc thân mật hơn cũng đã làm rồi, không lý do gì lúc này lại phải chột dạ.

“Vậy hôn xong rồi sao?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi, tay vén mái tóc mất trật tự, động tác đó mang theo quyến rũ câu người không nói nên lời, ngữ khí vừa mềm nhẹ lại mê hoặc, Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy trong lòng lại bắt đầu ngứa nữa rồi.

“Còn chưa đủ!” Đồ Cửu Mị cúi đầu, lại hôn lên trán Lý Trì Nguyệt, vòng tay càng ôm chặt Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt cảm giác được mềm mại trên người Đồ Cửu Mị, nha đầu này thật đúng là càng lúc càng làm cần, tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng Lý Trì Nguyệt lại không phát hiện vẻ mặt của mình lúc này cũng là nuông chiều.

“Được rồi, nên rời giường đi.” Lý Trì Nguyệt vỗ nhẹ gương mặt Đồ Cửu Mị, tuy rằng trước nàng còn có ngũ công chúa tác phong phóng khoáng những người khác cần bản không chú ý chuyện khuê phòng của nàng cùng Đồ Cửu Mị, vốn dĩ đã không ai lưu ý mà Đồ Cửu Mị hiện tại cũng không phải là người bệ hạ muốn chọn làm phi tử nữa dĩ nhiên lại càng không gây chú ý nhưng Lý Trì Nguyệt cũng không muốn cướp danh tiếng của ngũ công chúa trên phương diện này a.

Vẫn là quay về Bình Âm huyện là tốt nhất, muốn cùng phu nhân dây dưa bao lâu thì dây dưa bấy lâu, bắt quá Đồ Cửu Mị cũng lập tức đứng lên, trong lòng nàng còn có việc nhất định phải lập tức đi làm, nàng trái lại vội vã đi gặp Đồ Thập Mị, nàng mặc kệ muội muội có mất hứng hay không nàng cũng phải nói với muội muội nàng muốn sớm trở về nhà.

Lý Trì Nguyệt bảo Đồ Cửu Mị không cần nóng lòng, tuy rằng nàng cũng muốn sớm quay về Bình Âm huyện, đối với người hạ nhục nàng, nàng dĩ nhiên cũng không muốn nhìn nhiều nhưng cũng không cần nhất thời nóng lòng.

Đồ Cửu Mị dùng xong điểm tâm liền đến Tịch Lộ Điện mới biết bệ hạ cùng muội muội còn chưa thức Đồ Cửu Mị cũng chỉ có thể chờ ở bên ngoài. Sau khi đợi một chặp trà thời gian, nàng mới được tuyên triệu vào điện, nàng nhìn thấy muội muội khí sắc vô cùng tốt, dáng vẻ kiều mị vô hạn phong tình lần nữa khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy Thập Mị là một mỹ nhân, nam tử bình thường nhìn thấy đều sẽ yêu thích. Trong thiên hạ, Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy muội muội là xinh đẹp nhất, dĩ nhiên phu nhân của nàng cũng xinh đẹp nhất, chỉ là Đồ Cửu Mị phải thừa nhận nói đến lực hấp dẫn đối với nam tử thì muội muội có thể vượt trội một chút, bởi vì phu nhân chỉ kiều mị trên giường, không giống muội muội, muốn ngạo, muốn nhu, muốn kiều hay là muốn mị dường như đều có thể tùy thời biến ảo. Lúc này bệ hạ đang gấp thức ăn uội muội, nhà bình thường phu quân gấp thức ăn cho thê tử đã là vô cùng hiếm thấy, nhưng đương kim thiên tử dĩ nhiên lại có thể hạ mình vì muội muội như vậy, Đồ Cửu Mị nhìn thấy cảnh này mà cảm thấy an lòng, nàng nghĩ với sự thương yêu bệ hạ dành uội muội nhất định có thể khiến muội muội sống tốt ở trong cung.

“Tỷ tỷ đã dùng điểm tâm chưa?” Đồ Thập Mị tinh mắt nhìn Đồ Cửu Mị vừa mới xuất hiện, thân thiết hỏi, Đồ Thập Mị vốn dĩ đối với hoàn cảnh xung quanh cực kỳ mẫn cảm đặc biệt sau khi tiến cung lại càng trở nên mẫn cảm, cho nên lúc này có thêm một người nàng sẽ lập tức cảm nhận được.

“Cửu cô nương đến bên này ngồi đi, dùng bữa cùng trẫm và Thập Mị.” Lý Lăng Húc cũng nói với Đồ Cửu Mị.

“Đã dùng qua.” Tuy rằng đã ăn rồi nhưng Đồ Cửu Mị vẫn đi đến bên cạnh muội muội, ngồi bên Đồ Thập Mị, chờ muội muội dùng bữa.

“Tỷ tỷ sáng sớm đã đến, có việc tìm ta sao?” Đồ Thập Mị cố ý không tránh Lý Lăng Húc mà cùng Đồ Cửu Mị nói việc nhà.

Đồ Cửu Mị vốn định chờ lúc ở riêng cùng muội muội mới nói chuyện, nhưng muội muội đã hỏi như vậy Đồ Cửu Mị liền thẳng thắn nói ra.

“Ta muốn về nhà, qua hai ngày nữa ta muốn cùng phu nhân trở về.” Đồ Cửu Mị nói thẳng, tuy rằng nàng biết có thể sẽ làm uội muội mất hứng nhưng nàng vẫn không chút do dự mà nói ra.

“Tỷ tỷ vội vã muốn trở về như vậy sao?” Ngữ khí của Đồ Thập Mị vô cùng không muốn.

“Hoàng cung tuy rằng cái gì cũng tốt nhưng vẫn không thoải mái như nhà mình.” Trong lòng Đồ Cửu Mị, Lý Lăng Húc đại khái chính là tốt tính, là một nam tử bình thường thương yêu muội muội nàng, nên đối với thân phận thiên tử của Lý Lăng Húc cũng không màn đến, mạo phạm và vãn vãn nàng cũng tự động quên mất.

Lý Lăng Húc năm lần bảy lượt nghe Đồ Cửu Mị to gan ngôn luận quả thật cũng thấy nhưng không thể trách, trong lòng vẫn cảm thấy Đồ Cửu Mị vô cùng thú vị, trong lòng hẳn mặc dù có nhỏ nhỏ tiếc nuối không thể noi theo nga hoàng nữ anh, một nữ tử đơn thuần ở lại trong cung hẳn là vô cùng thú vị nhưng bắt quá có Đồ Thập Mị cũng đủ rồi, cho nên Lý Lăng Húc cũng chặt đứt tâm tư giữ Đồ Cửu Mị lại trong cung.

“Đúng vậy, các người là song sinh tỷ muội tình thâm, Cửu cô nương ở lâu một chút, qua một thời gian nữa trẫm sẽ phái người hộ tống các người trở về, được không?” Lúc này Lý Lăng Húc đã đem Đồ Cửu Mị đặt vài vị trí chị em của mình mà đối đãi.

“Không được, đã ở lại nhiều ngày rồi, ta nhớ phụ thân, mẫu thân, còn có các ca ca tẩu tẩu....” Đồ Cửu Mị vẫn rất kiên định.

Đồ Thập Mị làm sao không biết, tỷ tỷ nàng nhất định là nắm lấy chuyện tối qua cảm thấy nàng đối với nàng ấy có thiện nên mới kiên quyết xin đi như vậy, việc tối qua Đồ Thập Mị phải thừa nhận là bản thân có chỗ sơ suất. Thậm chí Đồ Thập Mị nghĩ đến nếu tối qua Lý Lăng Húc thực sự muốn tỷ tỷ, với tính tình nhìn như nhu nhược nhưng kì thực vô cùng cương liệt của tỷ tỷ chắc chắn sẽ hận nàng. Tuy rằng tỷ tỷ kiên quyết muốn đi như vậy khiến nàng vô cùng không thoải mái nhưng nếu đã quyết định để tỷ tỷ đi cùng Lý Trì Nguyệt thì Đồ Thập Mị nàng cũng không phải loại người dây dưa không dứt khoát.

“Tỷ tỷ còn nhớ không, qua vài ngày nữa là sinh thần của ta và người, chúng ta từ biệt không biết khi nào mới có thể gặp lại, không bằng tỷ tỷ bồi muội muội mừng sinh thần xong mới trở về, được không?” Đồ Thập Mị muốn giữ lại người thân cận nhất, chứng kiến thời khắc nàng có vô tận vinh quang, nàng không muốn lúc đứng trên đỉnh vinh quang không có người chia sẻ.

Đồ Cửu Mị vừa nghĩ, tiếp qua ba ngày nữa quả thật chính là sinh thần của nàng và muội muội, nhìn vẻ mặt cùng ngữ khí khẩn thiết của muội muội nàng liền do dự.

“Tỷ tỷ tất nhiên vẫn chưa hảo hảo đi dạo kinh thành, đến lúc đó ta để phu nhân nhà cho người dẫn người đi dạo các nơi trong kinh thành, nhìn xem nơi này như thế nào.” Đồ Thập Mị nhìn thấy tỷ tỷ còn có chút do dự, lập tức bổ thêm một câu.

Đồ Cửu Mị vừa nghe mấy ngày sau này có thể cùng phu nhân một chỗ, còn có thể cùng phu nhân đi dạo kinh thành lập tức mềm lòng, gật đầu đáp ứng Đồ Thập Mị ở kinh thành nghỉ ngơi thêm vài ngày.

110. Chương 108

Lý Trì Nguyệt cân nhắc từ ngữ vài lần, viết một phong thư tuyệt giao không tính toán quá tuyệt tình, xem lại nhiều lần lại cảm thấy rất giả dối, liền kiên quyết xé bỏ, cuối cùng đơn giản viết hai câu, nàng nghĩ tam công chúa thông tuệ dĩ nhiên cái gì cũng hiểu được, nhiều lời đều là vô ích.

Vì vậy Lý Trì Nguyệt nói được thì làm được cùng ngày liền đem bức thư tuyệt giao chỉ có hai câu này đưa đến phủ tam công chúa Lý Lăng Nguyệt nhìn thấy phong thư này chỉ cười nhạt một cái, liền xé nát nó.

Đồ Cửu Mị trở về cùng nói chuyện này với Lý Trì Nguyệt, Lý Trì Nguyệt biểu thị không còn cách nào, vì vậy hai người ở kinh thành thêm vài ngày, Lý Trì Nguyệt dẫn Đồ Cửu Mị đi dạo những nơi ăn chơi nổi danh kinh thành, mua tơ lụa trang sức, ăn vô số mỹ thực, mua rất nhiều y phục xinh đẹp lưu hành ở kinh thành, Đồ Cửu Mị trong lòng run sợ nhìn phu nhân vùng tiền như rác đáng vẻ hào sảng, dù gì nàng vẫn xem tiền là tiền, nhất thời cảm thấy giá cả ở kinh thành thực sự quá đắt rồi, tuy rằng nói những thứ này quả thật ăn ngon hơn, y phục cũng đẹp hơn nhưng làm sao sẽ đắt hơn nhiều như vậy, tuyệt đối không đến giá này. Một tiểu lung bao thoát nhìn tinh xảo, ăn cũng chỉ ngon hơn bình thường một ít không phải chỉ là da bánh trong suốt thôi sao, có cần đắt như vậy không, hơn nữa cũng chỉ lớn hơn ngón cái, một cái mà quý như một cục vàng, một lung (sửng) đất bằng đỉnh vàng, có dù có ngon hơn nữa Đồ Cửu Mị cũng cảm thấy không ngon nổi nữa, vừa ăn vừa đau lòng. Vì vậy luôn thừa cơ Lý Trì Nguyệt trả tiền âm thầm kéo Lý Trì Nguyệt sang một bên mà khuyên bảo, hy vọng phu nhân không nên tiêu xài như vậy. Kết quả rước lấy vô số bạch nhãn, tuy rằng như vậy nhưng mỗi lần Đồ Cửu Mị đều sẽ khuyên bảo một phen, nhưng phu nhân vẫn như trước ta làm việc của ta, bất vi sở động. Cuối cùng Đồ Cửu Mị quyết định ở lại trong hoàng cung ăn thức ăn ngự trù làm, cũng ngon như ở bên ngoài, quan trọng nhất là không cần phu nhân trả tiền, hơn nữa muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu, không cần ăn một tiểu lung bao mà phải đau lòng đến ăn không vô nữa.

Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên biết đây là phẩm tính của người xuất thân tiểu gia tiểu hộ, nhất thời không đổi được cho dù là sau này khả năng sửa đổi cũng không lớn, Đồ Thập Mị cái gọi là từng trải, tất nhiên cũng nghĩ đến Đồ Cửu Mị sẽ có phẩm tính như vậy. Lý Trì Nguyệt cũng cảm thấy thần kỳ, rõ ràng là song sinh tỷ muội nhưng hết lần này tới lần khác chính là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, một người tâm cơ, học được một bộ quý phái chủ tử hoàng cung, một người đơn thuần không thích dùng đầu óc, nhìn châu chấu Đồ Cửu Mị dám không cùng nàng xuất cung mà lại trốn ở trong cung cảm thấy rất buồn cười.

“Người còn không sợ ăn nhiều như vậy trở về các ma ma lại muốn cho người luyện tập mấy động tác vất vả đó sao?” Lý Trì Nguyệt nhìn Đồ Cửu Mị vô cùng thề ăn, cười hỏi, nếu Đồ Cửu Mị tiếp tục ăn như vậy sẽ tròn ra một vòng thì các ma ma yêu chủ sốt ruột tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho nàng.

Đồ Cửu Mị vừa nghe cực hình của các ma ma lòng còn sợ hãi, tay quả nhiên dừng một chút nhưng nhìn Lý Trì Nguyệt tràn ngập mê hoặc nhất thời vô cùng bối rối, vẻ mặt đáng thương nhìn Lý Trì Nguyệt.

“Ăn đi, ma ma bên kia ta giúp người chống đỡ.” Lý Trì Nguyệt có vài phần bất đắc dĩ, vài phần sủng nịch nói, tuy rằng Đồ Cửu Mị cũng có da có thịt rồi nhưng chút thịt này so với sức ăn của nàng có thể không cần nhắc đến, phỏng chừng cũng chỉ có thể khiến nàng tròn lên một chút mà thôi.

“Mặc kệ, ăn trước rồi tính, cùng lắm thì luyện tập thêm mấy ngày, cũng không phải chưa làm qua!” Đồ Cửu Mị hào khí nói, nàng đã biết phu nhân sẽ không để tâm chuyện nàng béo lên một chút, vì thế Đồ Cửu Mị tâm tình rất tốt, vì phu nhân tập luyện mấy động tác đó có tính là gì!

Đồ Cửu Mị cứ như vậy, ban ngày cùng Lý Trì Nguyệt, buổi tối cùng muội muội, ngày qua ngày hảo tư nhuần, mà thoáng chốc đã trôi qua mười ba ngày, lập tức sẽ đến sinh thần của Đồ Cửu Mị cùng Đồ Thập Mị.

Vì sinh thần của Đồ chiêu nghi, Đường kim Hoàng Thượng không để ý đến sự khuyên can của Túc Thân Vương cùng các đại thần tổ chức một yến tiệc long trọng, trình độ long trọng của yến hội còn vượt xa sinh thần của đường kim Hoàng Hậu, bệ hạ chỉ tâm đã quá rõ ràng.

Đồ Cửu Mị cũng không hiểu sự tình trên triều đình nàng chỉ biết hôm nay là sinh thần, bên cạnh muội muội có vô số cung nữ ma ma hầu hạ trang điểm, trang điểm muội muội hoàn tất, đoan trang mỹ lệ, mỹ đến khuynh quốc khuynh thành, khiến Đồ Cửu Mị có ảo giác muội muội chính là nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ.

Các cung nữ ma ma tiện thể cũng giúp nàng trang điểm, trang dung đẹp để quý giá cùng dày đặc khiến Đồ Cửu Mị nhìn bản thân trong gương đồng đều cảm thấy bản thân thật là xinh đẹp, tuy rằng không bằng sang quý đoan trang bằng muội muội nhưng điểm quang cũng bắn ra bốn phía, y bào trang sức không thứ nào không trân quý.

Mà ngay cả các cung nhân đều bị sự xinh đẹp của cặp hoa tỷ muội song sinh này nhiếp hồn, dung mạo lớn lên giống nhau như đúc lại tao nhã, Đồ chiêu nghi xinh đẹp đến không thể xâm phạm, toàn thân đều lộ ra một cỗ uy hiếp làm cho người ta không dám nhìn thẳng, khiến người ta ảo giác chỉ có đường kim bệ hạ mới xứng với nữ tử như vậy. Cửu cô nương dung mạo kiêu mị câu hồn, nhất cử nhất động đều giống như đang câu người.

Đồ Thập Mị nhìn tỷ tỷ dung mạo cực kỳ tương tự bản thân, trang phục một chút liền che lấp không được thiên sinh lệ chất, không khỏi mỉm cười, trong thiên hạ ngoại trừ các công chúa Lý thị, Đồ Thập Mị cảm thấy không có nữ tử nào có thể so sánh với tỷ muội nàng.

“Thập Muội, ta cảm thấy bản thân hôm nay đặc biệt xinh đẹp, phu nhân nhìn thấy nhất định sẽ thích....” Sau khi Đồ Cửu Mị trang dung xong, hận không thể lập tức chạy đi phu nhân bên kia để phu nhân nhìn nàng có bao nhiêu xinh đẹp.

“Tỷ tỷ vốn dĩ đã xinh đẹp, chỉ là mình châu vùi trong đất mà thôi.” Đồ Thập Mị cầm một bộ kim sức nàng đã từng dùng cài lên đầu Đồ Thập Mị, khiến kim sức hoa mỹ cùng sự tươi đẹp rạng rỡ của Đồ Cửu Mị càng thêm rực rỡ.

“Bất quá, ta vẫn cảm thấy muội muội xinh đẹp nhất, còn xinh đẹp hơn ta.” Đồ Cửu Mị từ nhỏ chính là cảm thấy như vậy, cho đến bây giờ vẫn cảm thấy như vậy.

“So với phu nhân nhà người cũng xinh đẹp hơn sao?” Đồ Thập Mị thuận miệng hỏi.

“Ân.” Hôm nay là sinh thần của muội muội, muội muội là lớn nhất dĩ nhiên ngày sau lúc hồi phủ nàng chắc chắn sẽ khen phu nhân đẹp nhất, Đồ Cửu Mị hoàn toàn không cảm thấy bản thân bằng mặt không bằng lòng có cái gì không tốt, nói cho cùng, phu nhân cùng muội muội trong lòng đều là xinh đẹp nhất.

Nghe vậy Đồ Thập Mị vung lên khoe miệng, nhìn bản thân trong gương, nữ nhân trong gương xa lạ lại quen thuộc, sau đó khoe miệng tiểu ý lộ ra vài phần quý dị.

“Tỷ tỷ thật đúng là không e lệ, dung mạo của ta và người giống nhau như đúc, rốt cuộc là khen ta hay là khen bản thân người đây?” Đồ Thập Mị trêu đùa.

“Ha ha...” Đồ Cửu Mị cười khúc khích, hình như nga, khen muội muội tiện thể cũng khen bản thân.

Đồ Thập Mị khẽ lắc đầu, tỷ tỷ cười như vậy bị người khác nhìn thấy sẽ rất mất mặt, được rồi, tỷ tỷ quay về Bình Âm huyện tốt hơn so với ở lại trong cung, nếu không một khắc là Kim Phượng Hoàng một khắc sau lại biến trở về chim trĩ, cảm giác quá chênh lệch rồi.

“Tỷ tỷ, phải nhớ kỹ yến hội đêm nay ăn ít cười ít, nói ít.” Đồ Thập Mị lo lắng căn dặn lần nữa, tỷ tỷ như vậy khiến nàng không thể không giống như mẫu thân mà dài dòng.

“Người đã nói ba lần rồi, phu nhân cũng căn dặn ba lần, ta biết rồi mà, người ta lại không ngu ngốc không nên căn dặn nhiều lần như vậy!” Đồ Cửu Mị vô cùng bất mãn nói, nàng cũng biết yến hội đêm nay nhất định rất long trọng, mới không dám nói lung tung, câu nệ đều câu nệ đến muốn chết làm sao còn có thể cười loạn, ăn cũng không được yên nên cũng không muốn ăn nhiều đâu!

111. Chương 109

Đồ Cửu Mị từng bước theo sát Đồ Thập Mị chỉ sợ có điều sai lầm, sau khi đến yến hội Đồ Cửu Mị mới chính thức cảm thụ được sự long trọng của yến hội hoàng gia, văn võ bá quan mang theo nữ quyến, cục diện long trọng, lúc Đồ Cửu Mị theo sau muội muội đến nơi cảm giác mình là đang bay đi, thể nào đi vào cũng không biết. Đặc biệt ở đây phần lớn đều đang chú mục nhìn nàng cùng muội muội, những ánh mắt này qua lại dò xét nàng và muội muội, kinh diễm, thần phục, ác ý, nghiền ngẫm, đủ loại khiến Đồ Cửu Mị cảm thấy nhân sinh của nàng chưa từng bị nhiều ánh mắt quan sát như vậy. Đồ Cửu Mị có chút bất an nhìn về phía muội muội, so với sự thấp thỏm của nàng, muội muội biểu hiện dị thường bình tĩnh thông dong hơn nữa ưu nhã, hơi nâng chiếc cằm mỹ lệ, lãnh diễm, đoan trang, cao cao tại thượng đến khiến Đồ Cửu Mị có chút hoảng hốt, nàng có chút không xác định nữ tử trước mắt có phải là muội muội trong trí nhớ hay không. Quả nhiên muội muội giống như đạo sĩ xem tướng đã từng nói, đã bay khỏi cũi thiên mà nàng vẫn giống như là chim trĩ đập cánh trên mặt đất, tâm tư của Đồ Cửu Mị có chút phức tạp, có chút mất mát cũng có chút vui vẻ thay muội muội, rồi lại lập tức thoải mái.

Đồ Cửu Mị rất nhanh liền đem những tâm tư đó tung ra sau đầu, nàng theo bản năng tìm kiếm Lý Trì Nguyệt trong đám người, rất nhanh ngay trong đám người nàng tìm được nữ tử khí tựa u lan kia, rõ ràng đặt mình trong hoàn cảnh náo nhiệt nhưng lại như u lan trong hoang cốc, khiến Đồ Cửu Mị có thể cảm thụ được cổ thanh lãnh u tĩnh, sau khi xác định vị trí của phu nhân Đồ Cửu Mị mới có một chút yên tâm, lúc này mới có tâm tư quan sát những người xung quanh.

Rất chói mắt thì không ai qua ngũ công chúa bên cạnh phu nhân, bên cạnh ngũ công chúa chật ních đông đảo cả nam lẫn nữ, giống như chúng tinh phủ nguyệt. Ngũ công chúa trang diễm xinh đẹp, vẫn ăn mặc lộ liễu như trước, bộ ngực sữa đầy đặn tựa hồ muốn thoát ra, nhất cử nhất động cũng là phong tao thực sự là nữ nhân không đứng đắn, Đồ Cửu Mị xem thường bĩu môi.

Bên cạnh ngũ công chúa, Đồ Cửu Mị lập tức chú ý đến một nữ tử, nàng kia lớn lên thật là xinh đẹp, đẹp đến khiến Đồ Cửu Mị không biết dùng từ ngữ gì để hình dung, vẫn luôn cảm thấy vô cùng mỹ mạo, cũng không giống như nàng cùng muội muội quá mức tươi đẹp, cũng không giống ngũ công chúa quá yêu diễm, cũng không giống như phu nhân vô cùng thanh nhã, nói chung mỹ mạo một cách khác biệt. Vừa nhìn liền thấy đó là một nữ tử vô cùng chính kinh, so với ngũ công chúa ăn mặc bại lộ thì nàng kia ăn mặc có phần bảo thủ, đem tất cả da thịt che lấp nghiêm cẩn, ngay cả cổ áo cũng dựng cao. So với ngũ công chúa trang diễm yêu diễm thì trên đầu nàng kia ngay cả đồ trang sức cũng cực kỳ đơn giản, nhưng dù vậy vẫn khó che lấp dung nhan trời sinh tao nhã khuynh thành, còn có khí chất cực kỳ cao quý đoan trang khiến Đồ Cửu

Mị cảm thấy muội muội cùng nàng dường như có phần thua kém, bất quá Đồ Cửu Mị nghĩ tiếp qua một thời gian nữa, muội muội cũng không nhất định sẽ kém nàng ta. Đồ Cửu Mị đối với muội muội của mình trái lại rất có tự tin.

Bên cạnh nàng kia lại quanh quẽ, so với bên cạnh phu nhân còn muốn quanh quẽ nhất định là rất cao quý khó gần, Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến. Đồ Cửu Mị trái lại thích nhìn mỹ nhân, sau khi xem qua phu nhân, muội muội, ngũ công chúa còn có nữ tử có thể cũng là công chúa kia nữ tử khác liền ảm đạm thất sắc, Đồ Cửu Mị vội vã nhìn lướt qua liền đem ánh mắt tập trung lên người phu nhân. Phu nhân hôm nay trung diện cũng long trọng đoan trang, so với vẻ thanh lịch bình thường có chút bất đồng, nhưng phu nhân bất luận ăn mặc thể nào đều vô cùng xinh đẹp, Đồ Cửu Mị vẫn cảm thấy cho dù là so với hai vị công chúa kia thì phu nhân cũng là nữ tử đẹp nhất thiên hạ.

Lúc Đồ gia tỷ muội vừa vào Lý Tri Nguyệt cũng lập tức chú ý đến, sinh thần này có cảm giác giống như bồi thái tử đọc sách, người thắng hôm nay tất nhiên là Đồ Thập Mị. Hai tỷ muội này ngày thường xinh đẹp nên lập tức giành được ánh mắt của mọi người, hảo một đôi song sinh hoa tỷ muội, sự giống nhau khiến người người thán phục không nói, cũng mỹ mạo đến khiến người thán phục, tôn lên lẫn nhau tươi đẹp bắn ra bốn phía, rất có phong thái của hồng nhan họa thủy. Lý Tri Nguyệt ngay cả nhìn cũng không nguyện nhìn Đồ Thập Mị nhiều thêm một cái, nhưng nhìn Đồ Cửu Mị nàng không khỏi vung lên khóe miệng, nha đầu này trang diện lên cũng là nhân mô nhân dạng, một chút cũng không giống như nữ nhi đồ tể vô tri. Tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, không chỉ Đồ Cửu Mị như vậy mà ngay cả Lý Tri Nguyệt cũng là càng nhìn Đồ Cửu Mị càng cảm thấy mỹ lệ.

Muội muội ngồi bên trái Hoàng Thượng, hữu biên Hoàng Thượng cũng là một mỹ nhân trang phục rất long trọng nhưng một khi so với muội muội liền ảm đạm thất sắc, mà nàng ngồi bên cạnh muội muội. Nói chung bởi vì cũng là thọ tinh hơn nữa nhờ phúc của Đồ Thập Mị, vị trí ngồi của Đồ Cửu Mị cũng vô cùng hiển quý, rất có cảm giác một người đặc đạo gà có thắng thiên. Dĩ nhiên Đồ Cửu Mị không nhận thấy bản thân ngồi vị trí này rất cuộc có bao nhiêu cao quý, người khác đều nghĩ Hoàng Thượng cũng muốn nạp nữ tử Đồ gia này làm phi nên mới an bài như vậy.

Đồ Cửu Mị tuy rằng không thông minh như Đồ Thập Mị nhưng không có nghĩa là nàng ngốc, nữ nhân bên phải Hoàng Thượng nàng vừa nhìn liền biết là Hoàng Hậu rồi, ngũ khí nói chuyện với muội muội và nàng mang nhiều châm chọc, nhìn thấy muội muội đáng vẻ kính cẩn nghe theo Đồ Cửu Mị cũng giúp không được chuyện gì, cũng chỉ hảo hảo cũng làm bộ cùng muội muội kính cẩn nghe theo, nàng nghĩ nữ tử tranh giành một nam nhân đại khái chính là như vậy đi. Trái lại Hoàng Thượng có chút bất mãn trừng mắt Hoàng Hậu một cái, Hoàng Hậu mới có chút thu liễm.

Đại yến rất nhanh đã bắt đầu, ca vũ thanh bình, một mảnh xa hoa, Đồ Cửu Mị trái lại có nghe lời Đồ Thập Mị cùng Lý Tri Nguyệt căn dặn, ăn ít, cười ít, nói ít, trái lại đang ngồi xem tiết mục ở nơi khác vĩnh viễn không có khả năng nhìn thấy, rất nhanh toàn bộ tâm tư đều đặt trên tiết mục kia, thỉnh thoảng nhàn rỗi cũng là nhìn về phía phu nhân.

Yến hội này ngoại trừ Đồ Cửu Mị quả thật không có mấy người chân chính chăm chú xem tiết mục, nhưng rót rượu đối ẩm, thì thăm bàn tán thì ngược lại cũng rất nhiều.

Ca vũ tiến hành đến một nửa đột nhiên các nữ tử múa kiếm bắt ngờ đánh về phía nàng cùng muội muội, hiển nhiên tất cả mọi người đều không ngờ tới sự tình như vậy, Đồ Cửu Mị chưa từng gặp cảnh nguy hiểm như vậy cũng kinh hách ngây người, nhìn thấy kiếm kia hướng muội muội đâm tới nàng theo bản năng dùng thân thể chắn ở phía trước, nhưng lại bị Đồ Thập Mị đẩy ra sau đó kiếm kia trực tiếp đâm vào vai muội muội, rất nhanh máu đã chảy ra.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy trên người muội muội chảy rất nhiều máu, bị cảnh tượng này làm kinh hãi, không biết xung quanh xảy ra chuyện gì chỉ cảm thấy tay chân băng lãnh, không biết làm sao.

Lý Lăng Húc rất nhanh đã phản ứng, ôm Đồ Thập Mị vào trong lòng, hấn vô cùng tức giận, hạ lệnh bắt sống thích khách.

Sau một trận rối loạn thích khách bị tru giết hơn một nửa, sau khi bắt được số ít còn lại đều uống độc dược tự sát, bất quá trên người thích khách đã chết tìm được lệnh bài của Phượng Cung, Hoàng Hậu kinh tủng vạn phần.

Lý Lăng Húc trong lúc tức giận không để ý sự phản đối của các đại thần do Túc Thân Vương dẫn đầu phản đối, hạ lệnh bắt giữ Hoàng Hậu.

Lý Trì Nguyệt rốt cục đã hiểu, thì ra Đồ Thập Mị hạ chính là nước cờ này, nhìn Đồ Cửu Mị vẻ mặt kinh hách hoảng loạn mà lo lắng nàng liền biết người này bị hù dọa rồi. Lý Trì Nguyệt lập tức đi đến bên cạnh Đồ Cửu Mị, đưa tay nắm lấy tay Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị theo bản năng xiết chặt lấy tay Lý Trì Nguyệt. Lý Trì Nguyệt cảm giác tay Đồ Cửu Mị còn băng lãnh hơn cả tay nàng, liền đau lòng ôn nhu an ủi. Lý Minh Nguyệt thấy tình cảnh này khẽ nhích lên một nụ cười khó phát hiện, sau đó khiêu khích nhìn về phía Lý Lăng Nguyệt.

Lý Lăng Nguyệt hồ hững nhìn cảnh tượng này, đối với sự khiêu khích của Lý Minh Nguyệt bất vi sở động.

112. Chương 110

“Bệ hạ đừng nhìn vào một mặt, muốn phế hậu làm sao có thể?” Không chỉ Túc Thân Vương đáng vẻ lo lắng mà ngay cả một số đại thần trung lập cũng vô cùng lo lắng cảm thấy sự kiện ám sát trong sinh thần Đồ chiêu nghi lần này có điểm đáng nghi.

“Bệ hạ muốn phế hậu đã lâu, chỉ là khổ nỗi chưa tìm được lý do, bệ hạ thế nào có thể bỏ qua cơ hội, lần này mặc kệ có phải Hoàng Hậu bày ra hay không thì nỗi oan này cũng nhất định phải nhận rồi, phế hậu, chúng ta có thể ngăn cản không được nhưng nhất định phải kiên quyết ngăn cản Hoàng Thượng lập yêu phi kia làm hậu.” Túc Thân Vương vẻ mặt nghiêm túc nói.

Một ít đại thần nguyên bản trung lập nghe Túc Thân Vương nói như vậy miệng liên tục nói đúng đúng, trong lòng lại có một dự định khác, bọn họ sợ dĩ không gia nhập vào phe phái chính là sợ quá sớm đứng về một phe sẽ đứng sai phe. Hiện tại nhìn tình thế, bệ hạ hiển nhiên đang bất hòa với Túc Thân Vương, này Đồ chiêu nghi thanh thế lại cao không thể đỡ, nếu như lập làm hậu muốn đẩy nàng xuống thật không dễ.

Bởi vì Đồ Thập Mị bị thương, Đồ Cửu Mị dĩ nhiên trì hoãn thời gian trở về thêm một khoảng nữa, nàng muốn chờ muội muội bình phục rồi mới có thể an tâm trở về. Đồ Cửu Mị nhìn muội muội nằm trên giường, khí sắc tốt hơn rất nhiều, trong lòng mới yên ổn một chút, mấy ngày nay đều là nàng ở bên cạnh tự mình hầu hạ.

“Thập Muội, người có chỗ nào khó chịu, hay là muốn ăn cái gì?” Đồ Cửu Mị vô cùng quan tâm hỏi.

“Tỷ tỷ, người đã hỏi ta rất nhiều lần, ta không khó chịu, cũng không muốn ăn.” Đồ Thập Mị thật muốn ném cho tỷ tỷ một cái bạch nhãn, nàng cũng không phải tỷ tỷ, tham ăn tham uống, bắt quá được tỷ tỷ quan tâm như vậy cảm giác trái lại không tệ, Hoàng Thượng đã phế hậu, lại có tỷ tỷ ở bên tri kỷ hầu hạ Đồ Thập Mị cảm thấy tâm tình của nàng cũng không tệ lắm.

“Vậy được rồi, người khó chịu chỗ nào, muốn ăn gì thì nói cho tỷ tỷ biết.” Đồ Cửu Mị vẫn lo lắng nói, muội muội bị kiếm đâm bị thương chảy không ít máu, ngày đó khuôn mặt trắng bệch đến như giấy trắng. Hoàng Thượng ngoại trừ thời gian vào triều những thời gian khác gần như đều làm bạn ở bên cạnh, còn muốn lo lắng hơn nàng, điều này làm cho Đồ Cửu Mị vô cùng cảm động cảm thấy Hoàng Thượng nhất định là nam tử tốt muội muội có thể giao phó.

“Tam công chúa đến thăm bệnh, chủ tử gặp hay không gặp?” Lục công công tâm phúc bên cạnh Đồ Thập Mị tiến đến xin chỉ thị.

“Gặp, dĩ nhiên phải gặp.” Một yêu phi đắc thế không lý do gì không gặp một công chúa sắp thất thế, nói cho cùng người không vui tuyệt đối sẽ không phải là nàng.

Đồ Cửu Mị liền thấy nữ tử mỹ lệ hôm đại yến, thì ra nàng thực sự là công chúa, còn là tam công chúa, là thân muội muội cùng mẫu thân với Hoàng Thượng, thảo nào thoát nhìn cao quý như vậy, Đồ Cửu Mị cẩn thận tỉ mỉ phát hiện tam công chúa hôm nay trang phục so với đại yến ngày đó có phần dụng tâm một ít, hôm nay còn kẻ mày, khiến đôi mắt thoát nhìn khí thế càng mạnh, thoát nhìn càng cao cao tại thượng, càng

không thể một lời nói hết. Đồ Cửu Mị nhìn nữ tử kia, sẽ không tự giác có chút khẩn trương, được rồi, lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy phu nhân cũng là cảm giác như vậy.

Đồ Cửu Mị xương cốt mềm, muốn đứng dậy quỳ xuống tham kiến Lý Lăng Nguyệt, nhưng bị Đồ Thập Mị kéo lại không cho Đồ Cửu Mị đứng lên, buồn cười, nàng hôm nay làm sao còn cần nhìn sắc mặt Lý Lăng Nguyệt.

Lý Lăng Nguyệt dĩ nhiên thấy những động tác nhỏ này của Đồ Thập Mị, trong lòng không cho là đúng cười nhạt một chút, nhưng biểu hiện ra lại làm như cái gì cũng chưa từng thấy.

“Thập Muội có bệnh trong người không thể đứng dậy nghênh tiếp tam công chúa, mong tam công chúa lượng thứ.” Đồ Thập Mị khuôn mặt tươi cười nghênh đón, nụ cười kia khiến Lý Lăng Nguyệt càng nhìn càng chói mắt, Lý Lăng Nguyệt cảm thấy thà rằng bản thân bị mù cũng không nguyện ý nhìn nhiều tiện nhân này một cái.

Trong lòng Lý Lăng Nguyệt hồi hận vô số lần, lúc trước có thể bóp chết tiện nhân này giống như bóp chết một con kiến dĩ nhiên lại không bóp chết, hôm nay con kiến hồi trở thành đại quái vật, đã không phải thứ nàng có thể đối phó nữa.

Đồ Cửu Mị chưa từng cùng tam công chúa ở chung cũng có thể cảm giác được nữ tử này đối với muội muội và nàng nồng đậm chán ghét, muội muội làm gì đắc tội nàng rồi sao? Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân không nên lên tiếng, trong đầu đối với nhân vật như vậy là có chút sợ hãi. Bất quá nàng nhìn muội muội giống như còn cố ý khiêu khích nàng ta, nụ cười kia xán lạn quá phận khiến Đồ Cửu Mị cũng có chút thấy được sự đắc ý trong đó.

“Thật đúng là tai bay vạ gió, khiến Đồ chiêu nghi bị sợ hãi.” Lý Lăng Nguyệt ngoài cười nhưng trong không cười nói với Đồ Thập Mị, trực tiếp đem Đồ Cửu Mị chướng mắt bỏ qua không để ý đến, bất quá Đồ Cửu Mị phát sinh phát sinh khí tức như kẻ thích gây sự nếu không trong lòng Lý Lăng Nguyệt sợ là lại có thêm một cái gai.

Tam công chúa cho dù ngữ khí ôn hòa nhưng ngay cả Đồ Cửu Mị cũng có thể cảm giác được giả dối cùng không chút độ ấm bên trong, người trong cung thật sự đáng sợ, không phải châm chọc khiêu khích thì chính là hư tình giả ý, Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

“Không phải có câu, trong họa được phúc sao? Nhờ phúc tam công chúa, tất cả mạnh khỏe.” Đồ Thập Mị không chỉ khuôn mặt đang cười mà trong lòng càng cười đến vui vẻ, không phải tam công chúa luôn luôn rất chướng mắt nàng hư tình giả ý sao, hôm nay cũng học bộ dạng này, thật đúng là chó cùng dứt đuôi, cảm giác như nàng đang bị bức phải hư tình giả ý, hẳn là rất không thống khoái đi ha ha, nghĩ đến đây Đồ Thập Mị cảm thấy vô cùng hài lòng, dường như còn sợ Lý Lăng Nguyệt không đủ ghê tởm, nàng còn phũ tay lên lưng bàn tay Lý Lăng Nguyệt, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Đồ chiêu nghi cũng thật là lớn mật, vạn nhất kinh hách đến long chủng trong bụng, ta thật lo lắng chiêu nghi cái được không bù đắp đủ cái mất đây!” Lý Lăng Nguyệt ngữ khí như trước ôn hòa nhưng bị Đồ Thập Mị sờ tay, thực sự chịu không nổi, cũng không thể hiện ra ngoài nhưng lại giống như bị độc xà cắn, lập tức rút tay mình về, vừa nghĩ đến bàn tay này của Đồ Thập Mị đã từng hầu hạ Lý Lăng Nguyệt thủy tính dương hoa kia, nàng liền có cảm giác tay mình nhất định sẽ mọc mụn nhọt, rất muốn lập tức đi rửa tay mấy lần. Mặc dù lúc này trong lòng đã chán ghét đến cực điểm nhưng mặt ngoài còn phải ra vẻ ôn hòa.

“Tam công chúa nói cái gì, người ta nghe không hiểu.” Đồ Thập Mị dùng giọng nói yêu mị nói với Lý Lăng Nguyệt.

Lỗ chân lông Lý Lăng Nguyệt run rẩy, trong lòng cười nhạt, người cứ giả vờ đi, ai chẳng biết chuyện trong đại yến là người tự biên tự diễn.

“Chiêu nghi nghe không hiểu cũng không sao, Lăng Nguyệt sẽ không quấy rầy chiêu nghi dưỡng bệnh nữa.” Lý Lăng Nguyệt như trước hư tình giả ý nói.

“Thứ lỗi không thể tiến xa.” Đồ Thập Mị như trước là khuôn mặt tươi cười.

“Chiêu nghi dưỡng bệnh là tốt rồi.” Lý Lăng Nguyệt phất cung bào, trực tiếp cất bước rời đi cung điện của Đồ Thập Mị, nàng ở thêm một khắc cũng cảm thấy chán ghét, hoàng huynh thật sự không nên bức nàng

đến đây, có trời biết nàng rất ước gì Đồ Thập Mị lập tức hồi phi yên diệt.

“Tỷ tỷ, ta muốn ăn bồ đào, ngươi lột cho ta ăn.” Đồ Thập Mị kiêu thái tiểu nữ nhi làm nũng với Đồ Cửu Mị. “Thập Muội tâm tình tốt, cái gì làm ngươi hài lòng như vậy đây?” Rất rõ ràng, từ sau khi tam công chúa đến, muội muội tâm tình vốn dĩ không tệ càng thêm tốt.

Đồ Thập Mị cười mà không nói, vừa nghĩ đến bản thân hôm nay thành công làm Lý Lăng Nguyệt ghê tởm đến thế, còn khiến Lý Lăng Nguyệt chịu đựng oán hận nuốt xuống, Đồ Thập Mị lại càng hài lòng.

“Tam công chúa lớn lên thật là xinh đẹp, bất quá cao cao tại thượng, vừa nhìn chính là người rất khó thân cận, giống như phu nhân lúc đó...” Đồ Cửu Mị nói nhiều giống như đám tam cô lục bà, ở sau lưng âm thầm đàm tiếu Lý Lăng Nguyệt, tiện thể nó đến Lý Trì Nguyệt.

“Ta ngược lại muốn nhìn một chút, nàng còn có thể cao cao tại thượng đến bao lâu.” Đồ Thập Mị thu liễm tiểu ý lạnh lùng nói, vừa nghĩ đến ngày sau Phượng Hoàng cao ngạo bị nàng bẻ cánh, nàng liền có loại cảm giác hưng phấn nóng lòng muốn thử.

“Ngươi có thù oán với nàng?” Vừa mới bắt đầu, Đồ Cửu Mị còn tưởng rằng muội muội cũng nguyện ý thân cận tam công chúa, dù sao muội muội vừa rồi tuy rằng cười đến có chút đắc ý nhưng là xán lạn, là phát ra từ nội tâm, nhưng lúc này nghe muội muội ngữ khí lại dường như không phải như vậy.

Đồ Thập Mị không đáp, chỉ há mồm ăn bồ đào Đồ Cửu Mị đã lột.

113. Chương 111

Hoàng Thượng ở cùng muội muội, Đồ Cửu Mị liền đi ra tìm phu nhân, lúc này mới nhớ đến ba ngày này đều canh giữ bên cạnh muội muội, đã quên mất phu nhân rồi, lần này Đồ Cửu Mị hổ thẹn trong lòng liền lập tức đi tìm phu nhân.

Đồ Cửu Mị vào trác điện nơi Lý Trì Nguyệt đang ở liền nhìn thấy Lý Trì Nguyệt đang luyện chữ, Đồ Cửu Mị cũng không lập tức quấy nhiễu phu nhân mà chỉ đứng một bên nhìn phu nhân, đáng vẻ phu nhân viết chữ giống như ngọc thụ chi lâm, văn nhã đoan trang Đồ Cửu Mị nhìn đến ngây ngốc.

Thật ra Đồ Cửu Mị vừa tiến đến thì cổ mị hương đã theo gió nhẹ nhàng bay vào, nàng nhìn thấy Đồ Cửu Mị không có ý tứ quấy nhiễu, sau khi viết xong những chữ còn lại liền thu bút.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân thu bút liền dự định lặng lẽ từ phía sau ôm lấy phu nhân, chỉ có chính nàng cho rằng bản thân không biết quý không hay, lúc nàng rón rén Lý Trì Nguyệt đã biết ý đồ của nàng, chỉ là bất động thanh sắc mặc cho nàng từ phía sau ôm lấy mình.

Cổ mị hương càng thêm nồng đậm, Lý Trì Nguyệt phải thừa nhận nàng tưởng niệm người này, vừa nghĩ người này dĩ nhiên dám lạnh nhạt nàng ba ngày trong lòng liền không thoải mái, nhưng Lý Trì Nguyệt lại cảm thấy bản thân quá nồng nhiệt với nha đầu này chính là bản thân đang làm điều ngu ngốc.

“Ngươi thế nào không tiếp tục ở lại bên cạnh muội muội người chiếu cố nàng đây?” Lý Trì Nguyệt ngữ khí rất đậm nhạt, hỏi.

“Phu nhân tức giận?” Tuy rằng ngữ khí của phu nhân không giống tức giận nhưng Đồ Cửu Mị vốn rất miễn cảm với tâm tình của Lý Trì Nguyệt nên đã nhận ra tâm tình của phu nhân không thích hợp.

“Không có.” Lý Trì Nguyệt sẽ không thừa nhận, cho nên Lý Trì Nguyệt kiên quyết phủ nhận.

“Đổi lại, nếu như là phu nhân bị thương ta cũng sẽ ở bên cạnh phu nhân một tắc cũng không rời mà chiếu cố phu nhân, không đúng, thật ra nếu như trong các người nhất định phải có một người bị thương, ta ngược lại tình nguyện Thập Muội Thập Muội, thể chất của nàng tốt hơn...” Đồ Cửu Mị càng nói càng nhỏ giọng, chỉ sợ bị muội muội nghe thấy, nàng cảm thấy bản thân tuyệt đối không phải bất công mà chỉ là phu nhân

thể chất suy nhược, chịu không nổi một kiếm đó, không giống muối muối, thể chất cũng tốt giống như nàng, nhưng tốt nhất là nàng có thể đỡ thay các nàng, thể chất của nàng so với muối muối còn tốt hơn một chút.

Lý Trì Nguyệt nghe vậy chút không thoải mái liền biến mất không còn dấu vết, lúc này mới tựa vào người Đồ Cửu Mị cảm thụ được cảm giác mềm mại ấm áp ở phía sau, quả nhiên vẫn là nữ tử tốt hơn, có mị hương không nói, thân thể còn mềm mại các loại.

Đồ Cửu Mị càng ôm chặt lấy thắt lưng Lý Trì Nguyệt, thắt lưng của phu nhân lại càng thêm mảnh mai rồi, không tốt, nếu cứ tiếp tục như vậy như vậy thắt lưng này xoay một cái sẽ liền gãy, làm hại lúc nàng ôm cũng không dám quá cố sức. Dù vậy, Đồ Cửu Mị luôn luôn háo sắc vẫn đem mũi đặt trên cổ trơn bóng, vừa ngửi vừa cọ, chỉ cảm thấy trên người phu nhân mang theo mùi mực nhàn nhạt cũng là cực kỳ dễ ngửi. Đồ Cửu Mị chỉ cảm thấy bản thân đại khái so với nam tử còn háo sắc hơn, chỉ là ngửi hương thơm trên người phu nhân cũng sẽ khiến nàng suy nghĩ lung tung, trong lòng Đồ Cửu Mị thật sâu kinh bỉ bản thân, nhưng bàn tay đã không chịu sự khống chế của ý thức nữa rồi, đã bắt đầu không nghe lời chạy loạn trên người phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nắm lấy bàn tay biết không quy tắc kia, sau đó nhét một vật thể có chút cứng rắn bằng lạnh vào lòng bàn tay đó.

Đồ Cửu Mị lập tức mở lòng bàn tay ra xem, phu nhân rốt cuộc đã nhét thứ gì cho nàng. Mở ra vừa nhìn liền thấy được một quả kim đào lớn bằng cái bánh trôi, tinh xảo khả ái còn có một cái cuống, trên cuống có một chiếc lá rất nhỏ, Đồ Cửu Mị nhìn thấy thì đã vô cùng thích.

“Kim đào này?” Đồ Cửu Mị không xác định có phải phu nhân muốn tặng cho nàng hay không .

“Mấy ngày trước không phải sinh thần sao, là chuẩn bị mấy ngày trước.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói, những ngày gần đây vẫn chưa có cơ hội để tặng.

“Kim đào, rõ ràng là người ta muốn tặng cho phu nhân mà.” Phu nhân trái lại đem tặng người ta, sinh thần của phu nhân người ta phải tặng cái gì cho tốt đây, trong lòng Đồ Cửu Mị rõ ràng phải như mật nhưng vẫn bĩu môi oán giận.

“Còn có nga, số vàng phu nhân mua tiểu lung bao còn lớn hơn quả đào này, kim đào của người ta mới nhỏ như vậy.....” Được một tắc lại muốn tiến một thước chính là Đồ Cửu Mị nàng nghĩ đến số vàng trước đó phu nhân đã tiêu phí, còn có chút đau lòng, kim đào và vân vân đương nhiên là càng lớn càng tốt, tục khí Đồ Cửu Mị âm thầm nghĩ đến.

Khóe miệng Lý Trì Nguyệt co rút, kẻ ngu ngốc này, quả thật thích càng lớn càng tốt, lẽ nào không hiểu thứ quá lớn thì sẽ mất tinh xảo sao? Lý Trì Nguyệt đột nhiên bản thân sinh thần của mình mà lo lắng, thường thức của nha đầu này tuyệt đối có vấn đề, Lý Trì Nguyệt đã có thể tưởng tượng được lúc bản thân bị nha đầu này tặng lễ vật, trong lòng buồn bực đủ kiểu còn phải giả vờ rất thích mà nhận lấy.

“Nếu như không thích, thì trả lại cho ta.” Lý Trì Nguyệt mở tay ra, ý bảo Đồ Cửu Mị trả lại.

“Không được, ta thích.” Đồ Cửu Mị lập tức nắm chặt kim đào, giống như chỉ sợ Lý Trì Nguyệt lấy lại, tiểu kim đào tuy rằng rất nhỏ nhưng mà rất khả ái, còn là phu nhân lần đầu tiên tặng lễ vật cho nàng, nàng mới không cần trả lại.

“Muội muội người vết thương lành chưa?” Tuy rằng bị thương ngày thứ hai Lý Trì Nguyệt đã xem qua rồi nhưng dù sao thì sau khi biểu thị thần phục cũng phải biểu hiện ra dáng vẻ chân chó nhất định. Lý Trì Nguyệt hỏi như vậy cũng chỉ là muốn xác định nàng cùng Đồ Cửu Mị đại khái lúc nào có thể trở về. Biểu hiện mức độ quan tâm nhất định, bất quá là để Đồ Cửu Mị vui vẻ mà thôi, nàng có thể không thích Đồ Cửu Mị nhưng nàng tuyệt đối sẽ không biểu hiện ra trước mặt Đồ Cửu Mị, hư tình giả ý ai không biết, chỉ là trước đây không đáng phải làm mà thôi.

“Thái y nói không có gì trở ngại, tịnh dưỡng một thời gian là tốt rồi.” Đồ Cửu Mị nhìn thấy phu nhân quan tâm muối muối quả nhiên rất hài lòng, nàng cảm thấy phu nhân càng ngày càng tốt. Trước đây nàng có thể cảm nhận được không thích cùng xem thường muối muối nhưng lúc này, nàng cảm giác phu nhân đối với muối muối không còn nhiều ghét bỏ, liền vô cùng hài lòng, cho rằng phu nhân hiện tại là yêu ai yêu cả đường đi.

“Vậy là tốt rồi.” Ngữ khí của Lý Trì Nguyệt vẫn là rất đậm nhạt, nói.

Phu nhân lãnh đạm quan tâm, trong mắt Đồ Cửu Mị mới là bình thường, nếu như phu nhân quá nhiệt tình Đồ Cửu Mị mới cảm thấy không bình thường.

“Qua vài ngày nữa chúng ta có thể trở về rồi.” Đồ Cửu Mị nghĩ đến về nhà liền cảm thấy vui vẻ, trong cung này thực sự là câu nệ lại nơi chốn nguy hiểm.

“Mấy ngày nay, người cứ chuyên tâm cùng muội muội người đi, không biết sau khi trở về khi nào mới có thể trở lại kinh thành.” Lý Trì Nguyệt vô cùng rộng lượng nói, cuối cùng sau khi trở về sẽ không bao giờ kinh thành nữa.

“Phu nhân, người thật tốt ta đã biết phu nhân là người có tri thức hiểu lễ nghĩa.” Đồ Cửu Mị vô cùng cảm động ôm lấy Lý Trì Nguyệt, phu nhân hiện tại càng lúc càng ấm áp rồi, nàng thích phu nhân như vậy, rốt cục có chút không giống nữ tử lạnh lùng không ăn khói lửa nhân gian rồi.

Lý Trì Nguyệt mặt ngoài mỉm cười ấm áp, trong lòng lại cười nhạt, có tri thức hiểu lễ nghĩa cái đầu quý, mấy chục ngày rồi, nàng không tình nguyện rời đi là vì còn chờ đại lễ của Đồ Thập Mị nói đây! Người trong hoàng thất, mỗi người đều là lãnh khốc vô tình, vì tư lợi, nàng cũng sẽ không ngoại lệ. Nói gì đi nữa, Đồ Cửu Mị cùng nàng trở về ngày sau ngày tháng còn dài Lý Trì Nguyệt cũng không tin nàng còn có thể để Đồ Cửu Mị có thời gian nhớ đến Đồ Thập Mị.

Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt dây dưa đến quá ngo, Đồ Cửu Mị cất tiểu kim đào, sau đó lưu luyến quay về bên cạnh muội muội, trên đường trở về Đồ Cửu Mị đều mỉm cười, cười đến thiên kiều bá mị khiến một số cung nhân không khỏi si mê ngẩn nhìn.

Đồ Thập Mị nhìn thấy tỷ tỷ cười đến xuân tình nhộn nhạo, mị thái lan tràn, âm thầm may mắn Hoàng Thượng đã rời khỏi từ lâu nếu không là nam tử thấy mỹ sắc như vậy đều sẽ có chút nhịn không được muốn chiếm làm của riêng đi.

114. Chương 112

Đồ Cửu Mị không hiểu phong vân biến hóa trên triều đình chỉ biết qua hơn mười ngày thương thế của muội muội khá hơn nhiều rồi, chuẩn bị hưởng muội muội cáo từ hồi hương.

“Tỷ tỷ muốn về rồi sao?” Đồ Thập Mị không cần chờ Đồ Cửu Mị mở miệng, cũng đã biết tỷ tỷ chuẩn bị nói cái gì rồi.

“Ân, chỉ chớp mắt cũng đã đến kinh thành lâu như vậy rồi, cũng nên trở về.”

“Nếu tỷ tỷ nhớ nhà, ta cũng không miễn cưỡng tỷ tỷ ở lại nữa.” Thiên hạ không có buổi tiệc nào không tàn, không thể giữ ở bên cạnh, tóm lại là phải rời đi, trong lòng Đồ Thập Mị có chút không muốn nhưng lý trí rất nhanh đã đem mặt trái tâm tình đè ép xuống.

Đồ Cửu Mị nhìn thấy muội muội cũng không giữ nàng lại nữa, trong lòng cũng có rất nhiều không muốn, sau đó đôi mắt đỏ lên.

“Thập Muội, nhất định phải hảo hảo chiều cố bản thân, nhất định phải khiến bản thân sống thật tốt.” Đồ Cửu Mị cuối cùng có chút lo lắng nói.

“Dĩ nhiên, tỷ tỷ cứ yên tâm, ta sẽ không khiến bản thân trải qua không tốt.” Đồ Thập Mị gật đầu kiên định nói, thà rằng ta phụ người trong thiên hạ tuyệt không không để người trong thiên hạ phụ ta.

“Cũng không biết lúc nào mới có thể gặp lại người, trong lòng rất không nhớ.” Đồ Cửu Mị nói, nói xong nước mắt cũng rơi xuống. “Tỷ tỷ thật đúng là thích khóc, nếu tỷ tỷ nhớ ta, ta sẽ phái người đón người vào cung, khóc đến giống như lệ nhân, người khác nhìn thấy sẽ chê cười.” Đồ Thập Mị từ trong tay áo rút ra khăn

tay nước mắt nước mắt cho tỷ tỷ, động tác vô cùng ôn nhu, nàng biết, có lẽ đời này tỷ tỷ cũng không muốn vào cung nữa, nên nàng cũng không muốn khó xử tỷ tỷ, cuối cùng như vậy, tỷ tỷ mới luyện tiết thể nào.

“Ân.” Đồ Cửu Mị gạt đầu, nhưng nước mắt cuối cùng cũng nhịn không được mà rơi xuống càng nhiều.

Đồ Thập Mị ôm Đồ Cửu Mị vào lòng, tỷ tỷ từ nhỏ đã nhiều nước mắt, lại giàu tình cảm, có đôi khi Đồ Thập Mị nghĩ bản thân bạc tình bạc nghĩa nhất định là bởi vì nàng đoạt đi sự thông tuệ của tỷ tỷ cho nên tỷ tỷ cũng đoạt đi nước mắt cùng tình cảm dư thừa của nàng. Lúc nhỏ khi nàng bị đánh, nàng không dễ dàng rơi nước mắt, mặc dù khi đó đã biết loại quật cường này chỉ dẫn đến càng nhiều khổ khổ nhưng nàng vẫn không muốn bản thân mềm yếu, cho dù thời điểm rất khốn khổ nàng cũng sẽ cắn răng mà sống. Mà nước mắt rơi ở trước mặt Lý Lăng Húc, trong mắt Đồ Thập Mị đó cũng không phải nước mắt, chỉ là công cụ mà thôi.

“Ta không muốn rời xa phu nhân, cũng không muốn rời xa Thập Muội.” Đồ Cửu Mị ôm lấy Đồ Thập Mị, khổ sở nói.

“Nói ngốc, cá cùng tay gấu há có thể được cả hai.” Đồ Thập Mị trêu đùa, thế gian này chuyện chính là như vậy, có mất mới có được.

Trong suốt quá trình Đồ Thập Mị đều là cười mà Đồ Cửu Mị lại khóc như lệ nhân.

Ngày trở về Đồ Thập Mị rất rộng lượng nói với tỷ tỷ, Đồ Cửu Mị nhìn trúng cái gì đều có thể mang đi.

Đồ Cửu Mị trái lại lòng tham không đáy, nhìn thấy cái gì cũng cảm thấy tốt, trong lúc nhất thời quả thật không biết chọn cái gì.

“Thập Muội, ta đều thích, làm sao bây giờ, thoát nhìn đều rất quý?” Đồ Cửu Mị khó xử, nói.

Lý Lăng Húc nghe vậy không khỏi mỉm cười, vị di tẩu này của hắn là dự định dọn sạch hoàng cung hay sao?

“Nếu như đều thích thì đóng gói lại đi, ta phái người đưa về cho người.”

“Mấy thứ này, đời đời kiếp kiếp đều không thể bán ra ngoài hoàng cung lấy tiền, có lấy nhiều cũng vô dụng, chọn một vài thứ là được rồi.” Lý Trì Nguyệt quả thật sợ Đồ Cửu Mị thật sự đem những thứ trong hoàng cung đều dọn về phủ, vì vậy đem Đồ Cửu Mị kéo đến một bên, thì thầm to nhỏ. Những thứ trong hoàng cung đều sang quý không phải người bình thường muốn dùng là có thể dùng, những thứ ngự ban đều phải bảo tồn hoặc là cung phụng, một vài thứ là được rồi, lấy nhiều thêm phiền.

Đồ Cửu Mị nghe vậy mới chịu thôi, vì vậy vô cùng không muốn mà chọn ra vài thứ trong những thứ nàng nhìn trúng, kim bát, kim châu, nàng cảm thấy ngày lễ ngày tết cầm lại nhà mẹ đẻ đựng thịt để hàng xóm thấy được nhất định rất uy phong, mẫu thân thích hạt châu, kim châu lớn như vậy mẫu thân nhất định chưa thấy qua.

Lý Trì Nguyệt đang suy nghĩ có nên nhắc nhở Đồ Cửu Mị, thật ra thứ nàng chọn đều là thứ không đáng tiếng trong hoàng cung hay không, trong rất nhiều kỳ trân dị bảo lại chọn hai thứ không đáng giá tiền nhất, cũng thực sự là không dễ dàng, tùy tiện đều một thứ còn tốt hơn hai thứ này. Tỷ như nói, Đồ Cửu Mị lúc này cầm cái chén lớn bằng vàng, cái đó lớn đến thái quá, thô tục còn không nói, còn không đáng giá chính là cái chén nhỏ bị Đồ Cửu Mị vô cùng ghét bỏ, ngay từ đầu đã bài trừ ở ngoài cùng lại trân quý không biết bao nhiêu lần so với cái chén vàng kia, Lý Trì Nguyệt quyết định vẫn nên chờ sau khi trở về hãy nói cho Đồ Cửu Mị biết, vừa nghĩ phản ứng của Đồ Cửu Mị lúc đó Lý Trì Nguyệt liền cảm thấy hắn là sẽ rất thú vị.

Đồ Thập Mị dĩ nhiên biết ánh mắt thưởng thức của tỷ tỷ, thấy nàng ôm kim bát cùng kim châu vô cùng hài lòng cũng không đi nhắc nhở.

Lý Lăng Húc nhìn Đồ Cửu Mị chỉ chọn kim bát cùng kim châu, cho rằng Đồ Cửu Mị không có lòng tham, còn nghĩ, nữ tử này không tham tài, hắn làm sao biết Đồ Cửu Mị chính là tham tài nên mới chọn kim bát cùng kim châu, trong mắt bách tính thường dân còn có cái gì quý giá thiết thực hơn vàng đây? Những thứ khác Đồ Cửu Mị không có cách nào nhận ra giá trị, chỉ có vàng mới thực dụng.

Tỷ muội các nàng lại nói chút chuyện, vì không muốn xa muội muội Đồ Cửu Mị lại bắt đầu rơi nước mắt cuối cùng nhất định không muốn rời khỏi hoàng cung.

Sau khi Đồ Cửu Mị rời khỏi, đôi mắt Đồ Thập Mị mới hơi phấp hờn.

“Nhất định là bụi vào mắt rồi.” Đồ Thập Mị xoa nhẹ khóe mắt, khiến bản thân thoát nhìn có thần thái một chút, nàng không thể giống như tỷ tỷ tùy ý rơi nước mắt, dù sao Đồ Thập Mị cũng không chấp nhận bản thân trong mắt Lý Lăng Húc là người dễ dàng rơi nước mắt.

“Đồ ngọc, luyện tiếu cùng khó chịu mới là bình thường.” Lý Lăng Húc nhìn thấy Đồ Thập Mị giả vờ kiên cường như vậy lập tức vô cùng đau lòng ôm lấy Đồ Thập Mị.

Sau khi Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị rời khỏi hoàng cung, Lý Trì Nguyệt trở về phủ Túc Thân Vương một chuyến, cao biệt phụ thân cùng ấu đệ.

Đồ Cửu Mị ở bên ngoài chờ, dù sao Túc Thân Vương tuyệt đối sẽ không muốn gặp một người lớn lên giống hệt Đồ Thập Mị. Đồ Cửu Mị cảm giác được sau khi phu nhân bước ra từ phủ Túc Thân Vương tâm tình còn kém hơn nàng.

“Nếu phu nhân luyện tiếu phụ thân, ngày sau chúng ta trở lại thăm bọn họ.” Đồ Cửu Mị dùng lời của muội muội đã nói an ủi Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt lắc đầu, lần này từ biệt sợ là không thể gặp lại nữa, chỉ là việc này Lý Trì Nguyệt không cách nào tinh tế nói rõ với Đồ Cửu Mị, chỉ là nhắm hai mắt lại, dựa vào vai Đồ Cửu Mị.

“Không có gì, chỉ là mệt mỏi.” Sau khi Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói một câu liền không lên tiếng nữa.

Đồ Cửu Mị ôm lấy phu nhân, để phu nhân có thể tựa vào người nàng thoải mái một ít, sau đó triu mến nhẹ nhàng hôn lên tóc phu nhân, phu nhân nhu nhược như vậy làm cho nàng muốn đem phu nhân ôm vào lòng mà bảo vệ.

115. Chương 113

“Cuối cùng trở về.” Sau khi Đồ Cửu Mị đỡ Lý Trì Nguyệt xuống xe ngựa, đuổi thất lưng một cái, vô cùng hài lòng nói, quả nhiên là long sàng không bằng ổ chó, dĩ nhiên, nhà phu nhân không phải ổ chó, đó là nơi ấm áp ôn hương.

Lý Trì Nguyệt cũng thả lỏng nở nụ cười, hít một hơi không khí tươi mát, chỉ cảm thấy cả người thư sướng, rời xa cung đình quả nhiên là chuyện tốt.

Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt đột nhiên trở về khiến Hạng Huy có chút kinh ngạc, hắn cho rằng chỉ có Lý Trì Nguyệt trở về, không nghĩ đến Đồ Cửu Mị cũng sẽ trở về, trong lòng liền vô cùng hài lòng. Không nói Đồ Thập Mị đang được thánh sủng, có người nói Đồ Cửu Mị cùng Đồ Thập Mị còn là song sinh, lớn lên giống nhau như đúc, Hạng Huy vừa nghĩ đến có thể cùng Hoàng Thượng đùa nữ nhân giống nhau như vậy, liền có loại cảm giác hư vinh không nói nên lời, so với bất luận lúc nào đều phải bành trướng, tóm lại hắn cảm thấy bản thân cưới một bảo bối, lập tức vô cùng nhiệt tình đi ra nghênh tiếp. Sau khi nhìn thấy Đồ Cửu Mị, vô cùng rõ ràng quan sát Đồ Cửu Mị, trước đây hắn đã biết Đồ Cửu Mị lớn lên vô cùng xinh đẹp, hôm nay lần thứ hai nhìn kỹ, chỉ cảm thấy quả nhiên là quốc sắc thiên hương, mị điểm phi phạm, tư thái xinh đẹp, nhìn đến hắn huyết mạch sôi trào, tâm viên ý mãn, Hạng Huy mất rất nhiều công phu mới nhìn xuống cấp bách trong lòng, tiểu ý đón chào.

Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị vừa nhìn đến Hạng Huy liền không thoải mái, ánh mắt lộ liễu của hắn khiến Lý Trì Nguyệt muốn móc mắt hắn ra, Lý Trì Nguyệt bất động thanh sắc đem thân thể mình chắn trước thân thể Đồ Cửu Mị.

Ánh mắt của Hạng Huy liền rơi xuống trên người Lý Trì Nguyệt, hắn quan sát Lý Trì Nguyệt, nữ nhân này dường như từ lúc gả vào cửa thì chưa từng thay đổi, bất luận là dung mạo hay là thái độ, ánh mắt nữ nhân này nhìn hắn luôn cao cao tại thượng, không đem hắn để vào mắt, mà lúc này trong mắt lại lộ ra lãnh ý

khiến Hạng Huy có chút khiếp đảm, càng nhiều chính là không thoải mái. Nếu có một ngày có thể đem Lý Trì Nguyệt đặt ở dưới thân khi dễ, thì thật đúng là một việc rất thống khoái.

“Phu nhân trở về thế nào không sớm phái người thông báo cho vi phu, vi phu sẽ xuất môn nghênh tiếp thật sớm.” Hạng Huy nịnh nọt nói.

Những lời này của Hạng Huy Đồ Cửu Mị nghe thấy vô cùng chói tai, đúng vậy, nàng sớm đem Hạng gia ném ra sau đầu, hoàn toàn đã quên sự tồn tại của nhân vật này, hôm nay nhân vật này dùng ngữ khí thân thiết gọi phu nhân của nàng, ghen tuông liền mọc lan tràn, trong lòng Đồ Cửu Mị xuất hiện một ý nghĩ rất ác độc, nếu như trên đời này không có Hạng gia thì tốt rồi, mặc dù Đồ Cửu Mị biết suy nghĩ này rất độc ác nhưng nàng vẫn nguyện ý suy nghĩ như vậy. Trên đời này người bị Đồ Cửu Mị ghét nhất, nhất định là Hạng gia Hạng Huy trước mắt này rồi.

“Hạng gia ngày bận trăm việc, không cần làm phiền.” Lý Trì Nguyệt lãnh đạm trả lời, sau đó lôi kéo Đồ Cửu Mị chuẩn bị quay về trong viện, không dự định phản ứng Hạng Huy nữa.

“Phu nhân chờ một chút, đêm nay vi phu muốn chiêu Cửu Mị thị tắm.” Hạng Huy ngăn cản Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị, chính sắc nói.

“Người lập lại lần nữa?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày, ngữ khí mềm nhẹ hỏi. Lý Lăng Húc muốn cướp nữ nhân của nàng thì cũng thôi đi, tiểu tử này cũng có tư cách tranh đoạt sao?

“Đêm nay vi phu muốn chiêu Cửu Mị thị tắm.” Hạng Huy nóng lòng lập lại một lần.

“Người nằm mơ đi!” Lý Trì Nguyệt ngữ khí lạnh lùng nói.

“Phu quân chiêu cơ thiếp thị tắm, là chuyện thiên kinh địa nghĩa.” Hạng Huy nhìn thấy thái độ Lý Trì Nguyệt như vậy vô cùng tức giận nói, nào có chuyện thiếp của hắn mà hắn lại không thể ngủ chung, tuy rằng Đồ Cửu Mị là Lý Trì Nguyệt giúp hắn nạp vào nhưng tóm lại cũng là thiếp của hắn.

“Thế nào, người cũng muốn tranh nữ nhân cùng ta sao?” Lý Trì Nguyệt nhìn về phía Hạng Huy, cười như không cười hỏi, trong cung chịu uất khí còn chưa có chỗ phát tiết, tiểu tử này lại tìm đến cửa, thật đúng lúc.

Hạng Huy hiển nhiên bị lời của Lý Trì Nguyệt làm kinh hãi, lại nhìn Lý Trì Nguyệt nắm tay Đồ Cửu Mị, nữ nhân trong mắt không nhìn thấy người thường này chưa từng chủ động nắm tay ai, sau đó lại nhìn Lý Trì Nguyệt cười như không cười nhìn hắn, bị nhìn đến trong lòng có chút sợ hãi, nữ nhân Lý gia tuyệt đối đều là người điên. Bình thường không cần người, một khi cần thì rất dọa người, đó là cảm giác của Hạng Huy đối với Lý Trì Nguyệt, lập tức, sắc mặt teo lại rồi.

“Ta không biết phu nhân cũng có khẩu vị này, vi phu dĩ nhiên không đoạt người của người.” Hạng Huy cười lạnh nói.

Lý Trì Nguyệt cười nhạt nhìn Hạng Huy một cái, sau đó lôi kéo Đồ Cửu Mị tiếp tục đi về biệt viện của nàng.

“Nhìn Hạng gia liền thấy đáng ghét, trái một câu phu nhân phải một câu phu nhân, rõ ràng phu nhân cùng hắn một chút quan hệ cũng không có, chưa từng viên phòng, thân thể cùng tâm của phu nhân đều là của ta rồi...” Đồ Cửu Mị phồng chướng đi hoàng cung một chuyến gặp qua những người quyền thế lớn, nên mặt cũng phồng lên, cho nên những lời này là cố ý nói cho Hạng Huy nghe, tuyệt đối là điều vô dương oai. Hoàng Thượng cũng đã là muối phu của nàng rồi, nàng không sợ đắc tội nữa hiện tại mới không sợ Hạng gia!

Hạng Huy xiết tay, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lại không làm gì được, thế giới này là phản rồi, Lý Trì Nguyệt bỏ đến trên đầu hắn thì cũng thôi đi, Đồ Cửu Mị cũng muốn bỏ lên đầu hắn, phu cương làm sao giữ.

Hạng Huy ngăn không được Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị chỉ có thể chuyển sang Vương ma ma vẫn ôm Hạng Cảnh Triều.

“Bể thế tử đến cho ta nhìn một chút.” Hạng Huy tức giận nói.

Vương ma ma vô cùng không muốn mà đem Hạng Cảnh Triều đưa cho Hạng Huy, Hạng Huy vừa nhìn, tiểu tử này chính là một viên thịt, phì đến đôi mắt híp lại một đường, Hạng Huy nhìn thế nào cũng không thấy giống hần, không hiểu sao có chút ghét bỏ.

“Hầu gia, hay là ngài đưa thể tử cho ta đi, nếu như người khác đến thể tử sẽ không tốt.” Không đợi Hạng Huy ôm nóng tay, đã bị Vương ma ma khí lực lớn đoạt trở về.

Hạng Huy là có giận không chỗ phát, cuối cùng phát tay áo trở về hậu viện của mình, tìm các tiểu thiếp ôn nhu săn sóc của hần, chuẩn bị lẫn lộn một phen xả giận.

Lý Trì Nguyệt đã lâu chưa bế Hạng Cảnh Triều, vì vậy nhận lấy Hạng Cảnh Triều càng ngày càng phì bở trên tay, thực sự là béo đến độ sắp nhìn không ra ngũ quan vốn dĩ giống Đồ Cửu Mị rồi, lại nhìn thân thể mập mạp giống y như Vương ma ma đột nhiên cảm thấy đem Hạng Cảnh Triều giao cho Vương ma ma chăm sóc dường như không quá sáng suốt, nếu tiếp tục béo lên có thể sẽ biến thành một viên thịt hay không.

“Hảo phì, giống như một viên thịt, rất khả ái.” Đồ Cửu Mị lập tức từ trong tay phu nhân tiếp nhận Hạng Cảnh Triều, chỉ sợ quá nặng rồi, phu nhân ôm không nổi, tuy rằng xấu một chút bất quá nàng cảm thấy cầu thịt thực sự là càng lớn càng khả ái, phì nộn, hảo muốn cắn một ngụm, bất quá ôm đến quả thật chính là có chút nặng tay, Đồ Cửu Mị khí lực lớn nhưng ôm lâu cũng cảm thấy có chút mỏi tay rồi.

“Tiếp tục béo lên nữa thực sự không có vấn đề sao?” Lý Trì Nguyệt có chút lo lắng hỏi Vương ma ma.

“Quận chúa thật là, nào có ai ngại hài tử quá phì, dĩ nhiên là càng trắng càng béo càng tốt.” Vương ma ma nhìn Hạng Cảnh Triều thế nào cũng thấy thích, quận chúa khi còn bé gầy như con khỉ, một viên tròn như thế, một trắng trẻo mập mạp mới tốt, sinh ra đến bây giờ chưa từng sinh bệnh, không khóc không nháo, đôi mắt tuy rằng nhỏ một chút nhưng luôn cười híp mắt, rất khả ái, ngày sau nhất định là có phúc khí.

116. Chương 114

“Qua một chút thời gian là lúc nào? Nếu cứ tiếp tục như vậy, phỏng chừng cũng không cần bỏ nữa, trực tiếp lẫn đi là được rồi.” Lý Trì Nguyệt vô cùng ác độc mà nói, nàng không cho phép Vương ma ma đem một hảo hài tử nuôi thành viên thịt.

“Đúng nga, giống như cầu thịt, lẫn đi nhất định rất thuận tiện.” Đồ Cửu Mị biểu thị vô cùng đồng tình, tay còn đang xoa khuôn mặt Hạng Cảnh Triều, mềm nhũn, xúc cảm cũng tốt giống như ngực phu nhân vậy, đáng thương Hạng Cảnh Triều hảo tính tình mặt đều nhăn thành một khối, đáng về muốn khóc.

Vương ma ma vừa nghe Lý Trì Nguyệt nói như vậy liền biết ý tứ của quận chúa nhà nàng, nàng biểu thị không ủng hộ, nàng vừa định cãi lại liền bị ánh mắt lạnh lùng của Lý Trì Nguyệt nhìn đến đem lời định nói nuốt trở lại.

“Tháng sau, thời gian này, ta muốn thấy hần biết bò, nếu người dám để hần lăn cho ta xem ta sẽ đổi người chăm sóc hần.” Lý Trì Nguyệt ngữ khí thanh lãnh.

Vương ma ma vừa nghe trong lòng lập tức khẩn trương, Hạng Cảnh Triều cũng sắp thay thế Lý Trì Nguyệt trở thành tâm can bảo bối của nàng rồi, vừa nghe quận chúa nói muốn đổi người chăm sóc Vương ma ma lập tức như lâm đại địch, rất khẩn trương.

“Quận chúa yên tâm, tháng sau, tiểu thể tử nhất định sẽ biết bò.” Vương ma ma vỗ ngực cam đoan.

“Người ta muốn nhìn hần lăn hơn.” Đồ Cửu Mị cười híp mắt nói, hoàn toàn không biết bản thân đang bỏ đá xuống giếng, sau đó lại nhéo khuôn mặt béo đơ đơ của Hạng Cảnh Triều, Hạng Cảnh Triều hảo tính tình rất cục chịu không được ác nữ nào đó, bị nhéo đau liền òa khóc, hần nhin nữ nhân này đã lâu rồi. Mà Vương ma ma ở một bên nhìn thấy rất đau lòng.

Lý Trì Nguyệt xưa nay không thích ồn ào, sau khi nghe được tiếng khóc của Hạng Cảnh Triều khẽ nhíu mày.

“Người bế hần lui xuống đi.” Lý Trì Nguyệt phát tay khiến Vương ma ma ôm Hạng Cảnh Triều lui ra.

Sau khi Hạng Cảnh Triều cùng Vương ma ma lui ra, phòng trong cũng chỉ còn lại Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị, Đồ Cửu Mị lập tức đưa tay ôm lấy thắt lưng Lý Trì Nguyệt.

“Phu nhân có mệt hay không, có muốn ta xoa bóp giúp người không?” Đồ Cửu Mị sợ phu nhân ngồi xe mệt mỏi, từ kinh thành trở về ngồi xe ngựa rất lâu, phu nhân nhất định ngồi đến thân thể mệt mỏi đau nhức.

Lý Trì Nguyệt gật đầu, vui vẻ đồng ý Đồ Cửu Mị giúp nàng bóp vai, Đồ Cửu Mị xoa xoa bóp bóp, bàn tay liền không an phận, về sau làm sao còn là bóp vai, rõ ràng là sờ ngực.

Lý Trì Nguyệt chụp tay Đồ Cửu Mị ra, nha đầu này ở trên giường luôn tràn đầy tinh lực, sau khi cùng nàng triền miên xong nàng luôn giống như bị hao tổn tinh khí, luôn mệt mỏi vô lực nằm trên giường, cần hồi lâu mới có thể khôi phục lại, không giống Đồ Cửu Mị, triền miên xong thì chính là ngâm xuân, phong tình vô hạn, càng triền miên càng kiều mị như hoa, càng xinh đẹp rực rỡ. Mỗi khi nhìn Đồ Cửu Mị như vậy nàng liền có chút không kiềm chế được, nhưng lại hữu tâm vô lực, Lý Trì Nguyệt vẫn luôn tiếc nuối bản thân không có thể chất tốt nếu không nhất định phải đem nữ nhân này giết chết ở trên giường.

Bất quá Lý Trì Nguyệt ăn uống tương đối thanh đạm nhưng vì để có thể lực tốt nàng bức ép bản thân ăn nhiều thịt một chút, sau khi ăn nhiều thịt, gần đây chiếc cằm vốn thon nhọn của Lý Trì Nguyệt cũng có chút thịt rồi, để các ma ma nhìn thấy đều cảm thấy khí sắc quận chúa tốt hơn rất nhiều, da thịt trong trắng lộ hồng, không giống trước kia, trắng đến mức có vẻ như bị bệnh, gần đây mặt mày mang một chút quyến rũ, thiếu một ít lạnh lùng, giống như đã ăn khói lửa nhân gian, động thất tinh lực dục, có nhân khí. Bởi vì Lý Trì Nguyệt khí sắc tốt rồi, các ma ma nhất trí cho rằng Đồ Cửu Mị là một nữ nhân mang vượng, vì vậy đối với Đồ Cửu Mị cùng nhìn thuận mắt hơn.

Đồ Cửu Mị thu hồi tay mình, thật ra nàng cũng không muốn háo sắc như vậy, nhưng tay nàng luôn khắc chế không được mà sờ loạn trên người phu nhân, một khi sờ thì tâm tư lại sai lệch, Đồ Cửu Mị thật sâu khinh bỉ bản thân, nhưng sau khi khinh bỉ xong lại tiếp tục háo sắc, liền đem phu nhân áp đến trên nhuyễn tháp.

“Phu nhân, ta luôn muốn thân cận người, xa cách một khắc cũng cảm thấy hoảng hốt.” Đồ Cửu Mị đột nhiên cảm thấy phu nhân thể nhược cũng có chỗ tốt, bị nàng áp như vậy thì sẽ không thể động đậy nữa.

Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy nha đầu này đối với nàng càng lúc càng lớn mật rồi, còn không phải sao, môi Đồ Cửu Mị đã ngậm lấy vành tai nàng, càng lúc càng biết cách trêu chọc nàng, mị hương nồng đậm vây quanh Lý Trì Nguyệt cảm giác có chút hư thoát vô lực đẩy không được Đồ Cửu Mị.

“Đồ Cửu Mị.” Lý Trì Nguyệt thấp giọng cảnh cáo.

“Phu nhân, Trì Nguyệt.....” Đồ Cửu Mị hiện tại mới không sợ cảnh cáo của phu nhân, nàng rất thích lúc trên giường xưng hô chuyển đổi giữa phu nhân và Trì Nguyệt, chỉ cảm thấy nàng và phu nhân càng thêm thân mật, hận không thể thời thời khắc khắc đều dính lấy cùng nhau, có đôi khi Đồ Cửu Mị cũng sợ bản thân quá mức dính người làm cho phu nhân phản cảm, nhưng vẫn nhịn không được muốn dính lấy phu nhân.

Lý Trì Nguyệt nghe Đồ Cửu Mị nóng rực ái muội gọi khuê danh của mình, liền vô lực buông tha chống cự, ban ngày tuyên dâm thì ban ngày tuyên dâm đi, tay Lý Trì Nguyệt câu lấy cổ Đồ Cửu Mị, mặc cho Đồ Cửu Mị giở trò với nàng.

Sau khi triền miên một trận, Lý Trì Nguyệt choáng váng nặng nề ngủ thiếp đi, Đồ Cửu Mị nhìn Lý Trì Nguyệt mệt mỏi thiếp đi, đột nhiên có chút tự trách, chỉ cảm thấy bản thân thực sự không biết săn sóc, phu nhân mới vừa trở về nàng liền lăn qua lăn lại nàng ấy như vậy, nhưng đối với phu nhân nàng thực sự luôn khó kìm lòng nổi.

Đồ Cửu Mị sợ phu nhân ngủ không thoải mái liền ôm nàng cùng nhau quay về giường, sau đó ôm lấy phu nhân, cùng nhau ngủ.

Hạng Huy trở về tron viện của mình liền đi tìm Liễu Phi Nhân, Liễu Phi Nhân rất am hiểu nhìn sắc mặt, biết cách lấy lòng. Liễu Phi Nhân nghe nói Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị trở về, lại nhìn Hạng Huy vẻ mặt bất thiện, liền biết Hạng gia lại bị khinh bỉ ở chỗ phu nhân rồi.

“Hầu gia, ai chọc người không thoải mái đây?” Tay Liễu Phi Nhân xoa trước ngực Hạng Huy, gấp díp thì chơi, luôn luôn là sở trường của nàng.

Hạng Huy thấy Liễu Phi Nhân am hiểu ý người hết giận phân nữa, nhưng lúc nhìn Liễu Phi Nhân lại nghĩ đến nữ nhân phóng đảng vô độ này thường xuyên cùng nữ tử pha trộn, còn nghĩ đến câu nói kia của Đồ Cửu Mị, Lý Trì Nguyệt giả vờ thanh cao không cho hắn chạm vào nhưng trái lại cho Đồ Cửu Mị cũng là một nữ nhân chạm vào, liền có một chút tức giận, nữ nữ trong lúc đó “ma kính” lẽ nào so với nam nữ còn thống khoái hơn sao? (hắc hắc, ma kính, ma kính~ chắc các nàng đã biết, ta thật không tiện chú thích ra).

“Ta nhớ kỹ, người cùng Thôi Loan Thúy vô cùng thân thiết, đêm nay ta cũng chiêu nàng đến cùng thị tắm, được không?” Hạng Huy đột nhiên mở miệng hỏi.

Liễu Phi Nhân nghe vậy sững sốt, Hầu gia ngược lại không phải lần đầu tiên tìm nữ nhân khác đến cùng thị tắm, Liễu Phi Nhân vốn không phải người tam trình cửu liệt cũng không lưu ý nhưng đây vẫn là lần đầu hắn muốn gọi Thôi Loan Thúy đến, phải biết rằng nữ nhân kia rất thanh cao, chưa bao giờ thích việc hoang dâm như vậy.

“Hầu gia, hay là thôi đi, sợ là thất phu nhân sẽ không đồng ý.” Liễu Phi Nhân khuyên bảo, Thôi Loan Thúy tính tình như vậy tuyệt đối sẽ không đồng ý.

“Không phải là bản hầu gia quá sủng nàng rồi, nếu đã vào cửa nhà ta, thì không phải do nàng quyết định nữa!” Hạng Huy mới bị Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị khinh bỉ, hắn đã sớm đem thương hương tiếc ngọc tung sau đầu, bề không được Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị, chẳng lẽ còn không bề được Thôi Loan Thúy!

“Hầu gia, hay là để tỷ tỷ muội muội khác đi, thất phu nhân thì thôi đi.” Liễu Phi Nhân rút cuộc vẫn niệm tình cũ, tiếp tục khuyên nhủ.

“Bản hầu gia chính là muốn chiêu nàng ta đến!” Hạng Huy quyết tâm muốn từ chỗ Thôi Loan Thúy tìm về chút tự tôn nam tính đáng thương của hắn.

117. Chương 115

“Hầu gia triệu thất phu nhân đến.” Nha hoàn đến bẩm báo với Thôi Loan Thúy, cung kính nói.

“Đi đâu?” Thôi Loan Thúy cũng không buông quyển sách trên tay, chỉ là khẽ nhíu mày hỏi, bởi vì nàng ở trên giường phản ứng lạnh nhạt khiến Hạng Huy đối với nàng không nhiều hứng thú, đã hơn nửa năm số lần muốn nàng thị tắm có thể đếm trên đầu ngón tay. Cho dù muốn nàng thị tắm cũng đều là hắn tự mình đến, cho nên Hạng Huy đột nhiên triệu nàng đến khiến Thôi Loan Thúy có chút dự cảm không tốt.

“Biệt viện của Ngũ phu nhân.” Nha hoàn hồi đáp theo sự thật.

“Nói với Hầu gia, thân thể ta không khỏe, sẽ không đến.” Thôi Loan Thúy vừa nghe liền biết dự định của Hạng Huy, dè dặt chán ghét cùng ghê tởm trong lòng, giả vờ trấn định nói.

Nha hoàn cũng về nói với Hạng Huy như vậy, Hạng Huy lập tức nổi giận, Lý Trì Nguyệt làm bộ làm tịch tự cao tự đại còn chưa tính, Thôi Loan Thúy này tính là cái gì, bất quá là một ca kỹ mà thôi, cũng dám tự cao tự đại từ chối hắn, quả thật là không xem hắn ra gì,

“Hầu gia, ta thấy hay là thôi đi, cho dù không có thất muội, Phi Nhân cũng có thể hầu hạ Hầu gia thư thư phục phục....” Liễu Phi Nhân đưa tay sờ vào trong ngực Hạng Huy, nỗ lực dụ dỗ Hạng Huy, nàng đã cảm giác được Hạng Huy là cố ý nhằm vào Thôi Loan Thúy, Hạng Huy chính là nam nhân như vậy, bình thường đối với nữ nhân coi như khách khí nhưng một khi bị khinh bỉ cũng chỉ có thể lấy nữ nhân trút giận.

Tay của Liễu Phi Nhân bị Hạng Huy nắm lấy, tuy rằng thân thể Hạng Huy đã là ngoài cứng trong mềm, giống như bức tường sắp đổ bên ngoài thoát nhìn nguy nga thật ra bên trong thối rữa hư không, Hạng Huy đen mặt, nhìn vào đúng là có vài phần dọa người.

“Ta ngược lại muốn nhìn một chút, Thôi Loan Thúy này rốt cuộc là thuận theo hay là không!” Hạng Huy lôi kéo Liễu Phi Nhân đi đến trong viện của Thôi Loan Thúy.

Từ sau khi nha hoàn rời khỏi Thôi Loan Thúy đã có chút tâm thần không yên, thực sự xem sách không vào, chuẩn bị thu sách đi ngủ, không đợi thu sách xong thì đã chợt nghe cửa phanh một tiếng, bị đẩy ra.

Thấy Hạng Huy cùng Liễu Phi Nhân xuất hiện ở trước cửa, lại nhìn sắc mặt của Hạng Huy cùng vẻ mặt ám chỉ chỉ đắc dĩ của Liễu Phi Nhân, trong lòng nàng lộp bộp một chút, đêm nay quả nhiên là không yên ổn yên ổn.

“Hầu gia cùng ngũ tỷ thế nào lại đến đây? Loan Thúy cảm thấy thân thể không khỏe, vừa mới chuẩn bị đi ngủ.” Thôi Loan Thúy khó chịu nói.

“Khó chịu thế nào?” Hạng Huy nhướn mày, sau đó thân thể dồn ép Thôi Loan Thúy.

“Đầu có chút đau.” Thôi Loan Thúy theo bản năng lùi ra sau, hành động vô thức như vậy lần thứ hai chọc giận Hạng Huy.

“Thật không?” Hạng Huy thô lỗ bắt lấy cổ tay Thôi Loan Thúy, sau đó đem Thôi Loan Thúy kéo vào trong lòng.

Thôi Loan Thúy cảm thấy cổ tay bị nắm đến phát đau nhưng cũng không thể tránh được, nghĩ được khí tức trên người Hạng Huy, nàng có cảm giác ghê tởm, theo bản năng muốn giãy dụa.

“Bản hầu gia cùng Phi Nhân nhất định có thể cho người cả người thư sướng.....” Hạng Huy không để ý Thôi Loan Thúy giãy dụa, bắt đầu cởi y phục trên người nàng.

“Loan Thúy thân thể không khỏe, thứ lỗi không thể thị tẩm.” Thôi Loan Thúy giãy dụa càng thêm kịch liệt, nói.

“Người quả thật khinh thường ta dễ hồ lộng sao?” Hạng Huy thô lỗ muốn xé rách quần áo trên người Thôi Loan Thúy, nam tử khí lực rốt cuộc vẫn lớn hơn nữ tử, trong lúc nàng giãy dụa đã vô cùng chật vật.

Liễu Phi Nhân nhìn Thôi Loan Thúy phản kháng càng lúc càng kịch liệt, lại nhìn Hạng Huy sắc mặt càng lúc càng bất thiện, có chút lo lắng, nàng ở thanh lâu đã nhìn thấy nhiều rồi, trường hợp như vậy Thôi Loan Thúy càng phản kháng kịch liệt chỉ càng chọc giận Hạng Huy, chiếm không được lợi ích gì. Nàng thực sự không hiểu, Thôi Loan Thúy đã là thị thiếp của Hạng Huy cho dù trong lòng không muốn thị tẩm thế nào đi nữa thì cũng nên biết nàng như vậy là không được kết quả tốt, Thôi Loan Thúy là người thông minh nên hiểu đạo lý này.

Thôi Loan Thúy giãy dụa càng thêm kịch liệt, cổ quật cường này hoàn toàn chọc giận Hạng Huy, hắn vung tay cho Thôi Loan Thúy một cái tát, sau một tiếng vang Hạng Huy cũng hơi sững sốt một chút, hắn là lần đầu đánh nữ nhân hậu viện nhà mình. Nhìn khuôn mặt mỹ lệ trắng nõn của Thôi Loan Thúy rất nhanh đã sưng đỏ, hiện rõ năm dấu tay, thoạt nhìn vô cùng đáng thương, mặc dù vậy trong mắt Thôi Loan Thúy vẫn lộ ra một cổ cương liệt, một chút cũng không chịu khuất phục.

“Thế nào hầu hạ bản hầu gia thị tẩm ủy khuất người vậy sao?” Hạng Huy nhíu mày hỏi.

Thôi Loan Thúy không đáp, không biết bắt đầu từ lúc nào nàng càng lúc càng chán ghét Hạng Huy chạm vào nàng, đã như vậy sao không hoàn toàn chọc giận Hạng Huy khiến hắn chết ý niệm đối với nàng.

“Đã như vậy bản hầu còn giữ người lại làm gì nữa?” Hạng Huy uy hiếp.

“Mặc cho Hầu gia xử trí.” Thôi Loan Thúy ngược lại không sợ Hạng Huy có thể bán nàng đi, dù sao thì kế ước bán thân của nàng vẫn nằm trong tay Lý Trì Nguyệt, chuẩn xác mà nói, nàng coi như là người trong tay Lý Trì Nguyệt, bất quá ngày tháng tốt đẹp của nàng ở Hầu phủ xem như chấm dứt mà thôi, Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân phải có dự tính cho tương lai.

Cổ quyết tuyệt trong mắt Thôi Loan Thúy khiến trong lòng Hạng Huy rất không thoải mái, hắn thật sự không muốn bán Thôi Loan Thúy, dù sao thì bên ngoài cũng có nhiều nam nhân tiếp nhận, cho dù hắn không thể dùng nữa thì cũng không muốn tiện nghi nam nhân bên ngoài, hắn hoàn toàn đã quên bản thân căn bản không có quyền bán Thôi Loan Thúy.

“Muội muội rốt cuộc là mỹ nhân, Hầu gia là người thương hương tiếc ngọc, thế nào lại nỡ đánh muội, đây là bị muội muội chọc giận, muội muội cũng thật là, tính tình cứng rắn như vậy nam tử bình thường đều chịu không nổi, lập tức hướng Hầu gia nhận sai đi.....” Liễu Phi Nhân lập tức đi ra hoà giải, cầm khăn tay thay Thôi Loan Thúy lau khô môi, bất quá bị Thôi Loan Thúy tránh né.

“Hầu gia, ngài đến chỗ các tỷ muội khác ngoài giận trước đi, ta khuyên muội muội, được không?” Liễu Phi Nhân tìm bậc thang cho Hạng Huy leo xuống.

Đánh cũng đã đánh, Hạng Huy cũng hết giận một ít, hơn nữa hẳn quả thật không có cách nào với Thôi Loan Thúy, trả số tiền lớn để mua về, quả thật luyện tiếc đánh hỏng, vì vậy Hạng Huy cũng theo bậc thang mà xuống, phát tay áo ra khỏi phòng.

“Người làm sao phải khổ như vậy?” Liễu Phi Nhân thở dài nói, Lý Trì Nguyệt hiển nhiên sẽ không nhúng tay chuyện hậu viện, nếu như không phục tùng mà tiếp tục phản kháng, đối với Thôi Loan Thúy mà nói tuyệt đối chỉ có hại không có lợi.

Thôi Loan Thúy không đáp, những đạo lý này nàng biết bất quá nàng chỉ là một tiểu thiếp làm đồ chơi cho kẻ khác, cho dù quý giá hơn cũng chỉ là đồ chơi mà thôi, Hạng Huy tuyệt đối có thể khiến nàng không được yên thân.

“Người thay đổi, người trước đây tuy rằng thanh cao nhưng hiểu được cái gì mới là tốt nhất cho bản thân, người biết không có gì quan trọng hơn là khiến bản thân được sống tốt, nhưng người hiện tại đang làm chuyện điên rồ, là cái gì khiến người thay đổi?” Liễu Phi Nhân đưa tay muốn xoa khuôn mặt Thôi Loan Thúy, lại bị tránh né.

“Chỉ là muốn làm chính bản thân mà thôi.” Giống như nha đầu kia, chuyển đi làm nha hoàn cấp thấp, cho dù khổ hơn mệt hơn cũng không luyện tiếc mà rời khỏi đây.

“Không phải ai cũng có thể giống như Lục Sa, đừng nghĩ quá đơn giản.” Liễu Phi Nhân không cho là đúng.

“Giấy dựa, có thể sẽ rơi xuống, nhưng cũng có thể sẽ mở ra một bầu trời mới, chỉ cần có một lần cơ hội, thà rằng vì cầu trời cao biển rộng mà chết trước cửa lồng, cũng không muốn cầm y ngọc thực làm chim hoàng yến suốt đời trong lồng son.” Thôi Loan Thúy đẩy Liễu Phi Nhân ra, đứng lên, không hoãn không vội chỉnh lý quần áo trên người.

Liễu Phi Nhân nhìn Thôi Loan Thúy cảm thấy nữ nhân trước mắt vô cùng xa lạ, loại liễu lĩnh chấp nhất này khiến nàng không đồng tình nhưng rồi lại khiến nàng cảm thấy kính nể, Thôi Loan Thúy lúc này không những không chột vật mà ngược lại còn lộ ra một cổ ưu nhã trước nay chưa từng có. Lập tức Liễu Phi Nhân lắc đầu, nàng thế nào thiếu chút nữa cũng ngớ ngẩn rồi.

118. Chương 116

Rất nhanh, chuyện thất phu nhân bị Hầu gia đánh truyền khắp Hầu phủ, thất phu nhân trong số các phu nhân có thể nói là được ưu đãi nhất, hôm nay trở thành người đầu tiên trong các thiếp thất bị Hầu gia đánh, có người xem náo nhiệt có người bỏ đá xuống giếng, Hầu phủ luôn yên tĩnh rốt cuộc náo nhiệt, nơi nơi đều đang thì thầm to nhỏ nói thất phu nhân bị đánh, rất khoa trương còn truyền ra thất phu nhân bị đánh hủy dung rồi. Một số thiếp thất muốn xem náo nhiệt, mượn cớ đến thăm nhất nhất bị ngăn ở ngoài cửa không cách nào thăm dò thực hư.

Việc này dĩ nhiên cũng truyền tới tai Lý Trì Nguyệt, Lý Trì Nguyệt hơi cười nhạt một chút, nàng làm sao không biết đây là Hạng Huy bắt nạt đối với nàng cùng Đồ Cửu Mị, Thôi Loan Thúy nói trắng ra bất quá chỉ là sơn dương thể tội, gặp tai bay vạ gió.

Lục Sa cùng các chương quý khác cùng nhau vào phủ báo sổ sách, Lục Sa mặc một thân thanh y đậm nhạt, trang phục nam tử, còn có vài phần khí độ, đã quen nhìn Lục Sa tiệm hành tiệm viễn trước đây ở Hầu phủ làm nha hoàn. Vốn dĩ tướng mạo nữ tử hơn phân nửa đều thanh nhã so với nam tử cho nên Lục Sa mặc

nam trang thoát nhìn cũng tuần tú hơn nam tử bình thường rất nhiều, chỉ là nữ tử nhu nhược nên cho dù vận nam trang cũng che không được nữ khí. Lục Sa chỉ hy vọng làm việc bên ngoài có thể làm chính mình, dù sao thể đạo này đối với nữ tử vẫn chứa nhiều hà khắc, để thuận tiện hành sự nên mới cải nam trang.

Lúc các chương quỹ nhất nhất báo sổ sách Đồ Cửu Mị an vị bên cạnh Lý Trì Nguyệt, nàng buồn chán cũng chỉ có thể nhất nhất quan sát những chương quỹ này, chương quỹ bình thường đều là nam tử trung niên có râu, Lục Sa đứng ở giữa thật là chói mắt, trẻ tuổi không nói vừa nhìn liền biết là nữ tử cải nam trang. Đồ Cửu Mị vừa nhìn đã nhận ra, cô nương kia chính là Lục Sa đã từng cầu kết ngũ phu nhân, tự mình xin đi ngoại viện làm nha hoàn cấp thấp hơn, thế nào lại biến thành chương quỹ rồi, Đồ Cửu Mị có chút kỳ quái liền muốn chờ lát nữa hỏi phu nhân. Ngày đó nàng nghe trộm Lục Sa cùng Lục Đào nói chuyện, nàng đối với Lục Sa rất có hảo cảm, lại nghe Lục Sa xin rời đi thì kết luận cô nương này cũng là rất cương liệt khiến Đồ Cửu Mị kính nể cho nên không tự giác nhìn nhiều vài lần.

Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên chú ý đến Đồ Cửu Mị nhìn chăm chăm vào Lục Sa, nàng đang suy nghĩ có phải Đồ Cửu Mị đối với nữ tử cải nam trang đặc biệt cảm thấy hứng thú hay không? Dĩ nhiên Lý Trì Nguyệt tự tin bản thân sẽ không bị một nha hoàn nhỏ nhẻ đánh bại, nhưng nữ nhân của nàng chăm chú nhìn người khác thế nào cũng khiến nàng vui không nổi.

Chờ tất cả chương quỹ đều đem công việc trọng yếu nửa năm một lần bẩm báo xong, Lý Trì Nguyệt liền để cho bọn họ lui xuống.

“Người thích Lục Sa?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi.

“Thích.” Đồ Cửu Mị nói chuyện từ trước đến nay không qua suy nghĩ, nói xong mới phát giác không thích hợp.

“Không phải loại thích giống như thích phu nhân, chỉ là cảm thấy Lục Sa là cô nương rất tốt, phối với ngũ phu nhân thì không tốt, cũng may Lục Sa không cần ngũ phu nhân nữa, nếu như ta là Lục Sa cũng sẽ không cần ngũ phu nhân, hoa tâm như vậy....” Đồ Cửu Mị lập tức giải thích, vẫn là phu nhân của nàng tốt nhất chỉ nhìn một mình nàng, cũng không nhìn người khác nhiều một cái.

“Nếu như ta cũng giống như ngũ phu nhân chiêu thêm vài nữ tử thì sao?” Lý Trì Nguyệt cố ý dằn vặt Đồ Cửu Mị, đem giả sử hư vô nói ra.

“Không được, không được, nhất định không thể, không thể!” Đồ Cửu Mị vừa nghĩ đến loại khả năng này liền kích động âm lượng cũng không tự giác mà đề cao.

“Ta nói là nếu như.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy phản ứng của Đồ Cửu Mị, thầm nghĩ nha đầu này quả thật không chịu được vui đùa, bất quá ai bảo nàng vừa rồi nhìn nữ nhân khác, Lý Trì Nguyệt cho tới bây giờ chưa từng thừa nhận bản thân rộng lượng.

“Ta sẽ rất khó chịu, nhưng ta dường như lại luyện tiếu vứt bỏ phu nhân....” Đồ Cửu Mị ý thức được vừa rồi nói nếu như bản thân là Lục Sa thì sẽ không cần ngũ phu nhân đã quá thản nhiên rồi, dường như cho dù phu nhân cũng giống như ngũ phu nhân thì nàng cũng rất luyện tiếu vứt bỏ phu nhân, nhưng nhất định nàng sẽ vô cùng khó chịu. Đồ Cửu Mị đột nhiên cảm thấy dường như bản thân có thể cảm nhận được cảm giác lúc Lục Sa ra quyết định như vậy rồi, trong lòng hẳn là rất khó chịu cũng rất không nỡ. Tất nhiên là giống như cắt một miếng thịt trong tim, mới có thể làm ra quyết định đi.

“Phu nhân, ta không thích nếu như, ta không muốn, vừa nghĩ đến loại khả năng này thì trong lòng rất khó chịu.” Đồ Cửu Mị nghĩ đến đôi mắt đỏ bừng, nước mắt rơi xuống.

Lý Trì Nguyệt không nghĩ đến nước mắt của Đồ Cửu Mị thật đúng là rơi là rơi, nhất thời cũng mềm lòng.

“Được rồi, đừng khóc nữa, không muốn nghĩ thì không nghĩ, ta là loại người giống như Liễu Phi Nhân sao.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bản thân coi trọng một mình Đồ Cửu Mị cũng không sai, người khác nàng chưa bao giờ để vào mắt.

Đồ Cửu Mị vừa nghe nước mắt lập tức ngừng, đúng vậy, phu nhân mới không phải người như ngũ phu nhân, bất quá giấu lại Lục Sa vẫn thật đáng thương.

“Người thế nào so với Khấp Khấp còn thích khóc hơn?” Lý Trì Nguyệt từ trong tay áo rút ra khăn tay thay Đồ Cửu Mị lau khôe mắt, khôe mắt ẩm ướt thoát nhìn rất đáng thương, cũng rất câu hồn, Lý Trì Nguyệt nhất thời động tâm, liền dùng môi hôn lên, sau một phen triền miên chỉ nghe thấy tiếng thở gấp gián đoạn của Đồ Cửu Mị.

Lục Sa ra khỏi biệt viện của phu nhân liền đến thăm một số tỷ muội cùng nhau lớn lên giao tình tương đối tốt, trong đó giao tình tốt nhất đương nhiên là Lục Đào bên cạnh Đồ Cửu Mị.

“Lục Sa, người thay đổi rất nhiều, có muốn ta đề cập với Cửu Phu Nhân một chút để cho người trở về làm nhất đẳng nha hoàn hay không.” Lục Đào nhìn thấy Lục Sa cải nam trang chỉ cảm thấy lòng chua xót, nếu không phải ngũ phu nhân Lục Sa sẽ không rời khỏi Hầu phủ cũng sẽ không phải cải nam trang, một nữ tử gian khổ ở bên ngoài, Lục Đào cũng hiểu.

“Không cần, cuộc sống hôm nay là ta nằm mơ cũng muốn có, sau khi ra ngoài mới biết được trời đất có bao nhiêu rộng lớn, có bao nhiêu cao xa, không bởi vì phần tình yêu đó mà cảm thấy hèn mọn, sống thoải mái hơn.” Lục Đào vẫn là Lục Đào trước đây nhưng Lục Sa biết bản thân đã không phải Lục Sa trước đây nữa.

“Cũng đúng, thế nào cũng tốt hơn bên cạnh Liễu Phi Nhân, nữ nhân kia chính là thứ thấp hèn.” Trong lòng Lục Đào đối với Liễu Phi Nhân có thật sâu chán ghét, từ xuất thân đến hành vi của Liễu Phi Nhân không thứ nào không làm nàng phản cảm, bất quá trước đây cho dù là lén lút cũng không dám cũng không dám nói Liễu Phi Nhân như vậy nhưng chủ tử nhà nàng hiện nay là tỷ tỷ của Đồ chiêu nghi, nàng đã thấy qua sự sủng ái của Hoàng Thượng đối với Đồ chiêu nghi, Lục Đào hiện tại sẽ không sợ đắc tội Liễu Phi Nhân nữa, ngoài mặt nàng cũng không dám nhưng sau lưng thì dám, rất có vài phần cảm giác một người đắc đạo gà chó thành tiên.

“Chúng ta không nói đến nàng, được không?” Lục Sa biết Lục Đào đối với ngũ phu nhân có thành kiến rất sâu, nhưng cũng không muốn người khác nói xấu ngũ phu nhân trước mặt nàng, mặc dù không còn tình nhưng vẫn còn nghĩa.

“Nói nàng xúi quẩy, hai ngày trước, thất phu nhân bị Hầu gia đánh.” Lục Đào nói việc trong phủ với Lục Sa, từ chuyện sau khi thất phu nhân cùng Liễu Phi Nhân chặt đứt quan hệ, Lục Đào đối với thất phu nhân có chút hảo cảm, cảm thấy thất phu nhân nhất định là nhìn thấu Liễu Phi Nhân là tiện nhân, ghét bỏ Liễu Phi Nhân.

“Vì sao?” Lục Sa vừa nghe trong lòng vô cùng kinh ngạc, Hầu gia không phải rất ưu ái thất phu nhân sao, nữ tử thanh cao thông minh như vậy sao lại chọc giận Hầu gia?

“Nghe nói, ngày đó Hầu gia kéo ngũ phu nhân đến chỗ thất phu nhân, muốn thất phu nhân thị tẩm, thất phu nhân không chịu sau đó Hầu gia giận dữ đánh thất phu nhân, không nghĩ đến thất phu nhân còn là một nữ tử quật cường như vậy.” Lục Đào thu được một phiên bản rất gần chân tướng.

“Vậy thất phu nhân thương thế ra sao?” Lục Sa có chút lo lắng hỏi, thất phu nhân không đồng ý thị tẩm Lục Sa có chút ngoài ý muốn, lại có một chút trong dự liệu. Bản chất của nàng ấy là tự nguyện tự khuất, nếu không sẽ không bởi vì nàng nói mấy câu mà chặt đứt quan hệ cùng ngũ phu nhân, hôm nay ngay cả Hầu gia cũng cự tuyệt, đây lại không giống việc mà một Thôi Loan Thúy thông tuệ lỗi đời sẽ làm. Như vậy, không tốt, Lục Sa có chút lo lắng thay Thôi Loan Thúy.

“Ngoại trừ Liễu Phi Nhân không ai biết, những người khác đều bị cự tuyệt ngoài cửa, bất quá nghe nói bị đánh rất nghiêm trọng, còn có người nói bị đánh hũy dung rồi, cũng không biết là thật hay giả, một mỹ nhân như vậy nếu như hũy dung thật sự đáng tiếc.” Lục Đào trái lại rất thích ý đem những chuyện bản thân biết đều nói cho Lục Sa nghe.

Lục Sa nghe vậy trong lòng lo lắng càng sâu, chỉ cảm thấy nàng kia trời sinh nên được người khác che chở, không nên bị người thô bạo đối đãi. Sau đó Lục Đào còn nói những chuyện khác nhưng Lục Sa một chút cũng không yên lòng, nhưng lại cảm thấy việc này vốn là không liên quan đến nàng, nàng không nên quan tâm như vậy. Sau khi Cùng Lục Đào và những tỷ muội có giao tình tốt nói chút việc nhà, Lục Sa liền từ biệt chuẩn bị rời phủ, lúc trên đường rời phủ ngang qua viện nàng Thôi Loan Thúy nàng lại dừng bước, nàng nghĩ bản thân vẫn nợ Thôi Loan Thúy một phần nhân tình ngày đó tặng thuốc, theo lý nàng nên đến thăm một lần coi như là trả lại phần nhân tình lúc trước.

119. Chương 117

Lục Sa ở ngoài viện của thất phu nhân bồi hồi hồi lâu, nàng ấy không muốn nhìn thấy những người khác, đại khái cũng sẽ không gặp nàng, dù sao nàng cùng nàng ấy cũng không có bao nhiêu giao tình, nếu như có chút giao tình vậy nhất định là do lần trước thất phu nhân nói những lời mập mờ đó, lúc suy nghĩ đến những lời thất phu nhân nói lần trước Lục Sa càng do dự, liền muốn đánh trống lui quân, nhưng vừa nghĩ đến bản thân biết mà làm như không biết dường như có chút bất cần nhân tình, nói như thế nào thì hiện tại nàng gặp gỡ cùng thất phu nhân cũng là quang minh chính đại, thế nào cũng phải có một phần cảm ơn nàng ấy, vì vậy liền quay trở lại, sau khi nhiều lần hai ba lần cuối cùng Lục Sa cố lấy dũng khí đi vào trong viện của thất phu nhân.

Lục Sa ở ngoài phòng của Thôi Loan Thúy chờ hồi đáp, vẻ ngoài xem như trấn định nhưng trong lòng các loại tâm tình đổ vào cùng một chỗ khiến nàng có chút muốn chạy trốn rồi, nhưng không bao lâu thiếp thân nha hoàn Lục Lâm của thất phu nhân đi ra nói nàng có thể vào.

Lúc Lục Sa bước vào, thấy thất phu nhân đang lau huyền cầm, thỉnh thoảng khẽ nhẹ dây đàn, tựa hồ đang thử âm, tóc mai buông xuống che khuất gương mặt nhưng vẫn lộ ra gò má câu người, diện như bạch ngọc, trắng nõn không tỳ vết, chính là nhan như ngọc từ trong sách bước ra. Ngón tay thon dài trắng nõn khẽ huyền cầm, vừa nhìn đã biết là bàn tay cầm bút chuyên làm những việc vô cùng phong nhã, không giống đôi tay thô kệch còn thô ráp của nàng, Lục Sa không tự giác mà đem hai tay giấu ở phía sau.

Thôi Loan Thúy không nói lời nào, Lục Sa liền có một chút câu nệ, không dám tùy ý lên tiếng.

Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa đứng ngây ngốc như đầu gỗ, Lục Sa một thân trang phục nam tử khiến Thôi Loan Thúy có chút kinh ngạc, nàng càng thích Lục Sa mặc trang phục nữ tử, Lục Sa ngũ quan thật ra cũng rất tinh xảo, vừa nhìn qua cũng không làm cho người ta kinh diễm nhưng nhìn vài lần thì sẽ càng xem càng thích, ẩn dưới nam trang thực sự đáng tiếc. Thế đạo này nữ tử hơn phân nửa là không phóng khoáng, hai chữ khí độ cũng hơn phân nửa đặt ở trên người nam tử, hai từ này ngược lại không phải nữ tử không thể dùng mà chỉ là nữ tử bị nhốt chốn khuê phòng dĩ nhiên thiếu phần đại khí, trong số nữ tử nàng đã gặp qua phu nhân rốt cuộc là người có khí độ, hôm nay Lục Sa so sánh với phu nhân mặc dù vẫn kém khá xa nhưng so với lần trước lại có một chút biến hóa, quả nhiên là cách ban ngày toàn bộ cái nhìn đều thay đổi.

Lục Sa cảm giác được thất phu nhân đang chăm chú quan sát bản thân, trong đầu càng thêm câu nệ, có chút bất an cùng thấp thỏm, nàng không biết hình tượng của bản thân trong lòng thất phu nhân là thế nào, dù sao thì nữ tử trước mắt đã nhìn thấy nàng lúc nàng kém cỏi nhất, tựa như bị người khác uy hiếp nắm ở trong tay, vô cùng mất tự nhiên. Dù sao thì người bình thường đều nguyện ý đem một mặt tốt đẹp nhất của mình lưu cho thế nhân mà không phải một mặt kém cỏi nhất. Tuy rằng trong lòng có vô số gợn sóng nhưng biểu hiện ra Lục Sa vẫn giả vờ trấn định tận lực biểu hiện đúng mực.

“Người đến làm gì?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi, nàng vẫn nhớ kỹ ngày hôm đó, nàng gọi Lục Sa, tựa hồ đã vút bỏ tôn nghiêm nói với nàng những lời đó nhưng nàng không chút do dự mà xoay người bỏ đi, cảm giác khó chịu đó cho đến bây giờ vẫn còn sống động, Thôi Loan Thúy dè xuống rung động trong lòng khi vừa thấy Lục Sa. Cũng giống như tâm tính lúc trước của Lục Sa, lúc này Thôi Loan Thúy cũng không muốn bị Lục Sa nhìn thấy lúc bản thân chật vật nhất.

“Ta nghe nói người bị thương, liền nghĩ đến xem người có khỏe không.” Lục Sa thành thật trả lời, nói đến đây Lục Sa cảm thấy trong lòng không được tự nhiên.

“Một cái tát mà thôi, không có gì to tát.” Thôi Loan Thúy lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía Lục Sa, không cho là đúng nói.

Lục Sa lúc này mới thấy rõ nửa kia khuôn mặt của thất phu nhân, bởi vì da thịt quá mức trắng nõn nhẵn nhụi nên dường như tuy rằng đã có hai ba ngày nhưng vẫn còn chút ửng xanh, trong lòng Lục Sa căng chặt, một mỹ nhân như vậy Hầu gia thế nào hạ thủ được đây Nhưng Nhưng trong lòng lại thở dài một hơi, nhìn dáng vẻ của thất phu nhân dường như trừ vết bầm trên mặt cũng không bị thương nơi khác, cũng không nghiêm trọng giống như trong tưởng tượng.

“Thoa thuốc rồi sao?” Có chút có chút thân thiết hỏi.

“Người quan tâm sao?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi ngược lại.

“Đổi làm người khác ta cũng sẽ quan tâm.” Lục Sa vì tránh cho Thôi Loan Thúy hiểu lầm lập tức bổ sung.

“Ta là người khác, ta không hiềm lạ phần quan tâm hạ giá này.” Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân gần như sắp quên bản thân vốn là một người tâm cao khí ngạo.

“Thất phu nhân.....” Lục Sa muốn nói lại thôi, nhất thời không biết nên nói cái gì, chỉ biết lúc này trong lòng thật sự lo lắng.

“Nếu người đã cự tuyệt ta rồi, thì đừng làm những chuyện vô ích này.” Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa không biết làm sao, giống như nàng khi dễ nàng ấy, trong lòng có chút buồn bực rõ ràng là nàng ấy cự tuyệt nàng trước, lúc này lại thân thiết như vậy làm gì?

“Làm bằng hữu, cũng nên quan tâm nhau.” Lục Sa cảm thấy đây cũng là sự thân thiết phải có giữa bằng hữu bình thường.

“Ta đã đáp ứng làm bằng hữu của người khi nào?” Thôi Loan Thúy có chút cố ý gây sự hỏi ngược lại.

“Lục Sa quả thật không xứng làm bằng hữu của thất phu nhân, thuốc này là ta ngẫu nhiên mua được, trị ngoại thương, tan bầm đều được, ta để ở đây nếu như thất phu nhân không thích thì cứ ném đi, Lục Sa xin cáo lui trước.” Lục Sa buông thuốc mỡ thì dự định rời khỏi nơi này, nàng cảm thấy trong lòng có chút khó chịu, có chút không thoải mái cũng không muốn ở lâu, tự tìm mất mặt.

“Đứng lại, thăm bằng hữu mà lại có lệ như người vậy sao, ghế còn ngồi chưa nóng đã định đi rồi sao?” Trong lòng Thôi Loan Thúy chung quy có lưu luyến đối với Lục Sa, nên vẫn nhịn không được gọi Lục Sa lại.

Lục Sa nghe vậy liền dừng bước, nàng vốn tưởng rằng thất phu nhân không muốn gặp lại nàng nữa.

“Ngồi đi.” Thôi Loan Thúy ý bảo Lục Sa ngồi xuống.

Lục Sa nghe vậy liền ngồi xuống, nhưng thất phu nhân ngoại trừ châm trà cho nàng, sau đó đưa cho nàng cũng không nói gì nữa, điều này làm cho Lục Sa vô cùng xấu hổ, nếu sớm biết còn không bằng rời đi cho xong.

“Sao Hầu gia lại đánh người?” Lục Sa rốt cục vẫn là nhịn không được mở miệng hỏi tuy rằng nàng từ trong miệng Lục Đào đã biết một chút nhưng lại không xác định đó có phải sự thật hay không.

“Người ở bên ngoài hẳn là cũng nghe được các nàng truyền tai nhau, đại khái chính là như vậy.” Thôi Loan Thúy không mặn không nhạt nói, sau đó rót một tách trà đưa cho Lục Sa.

Lục Sa lặng lẽ, biết không thể hỏi nhiều nữa chỉ đành nhận lấy tách trà trong tay Thôi Loan Thúy lặng lẽ uống.

“Người không muốn hỏi một chút là vì sao?” Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa đáng vẻ hũ nút, trong lòng có cảm giác vô lực.

“Vì sao?” Nếu thất phu nhân đã nói như vậy Lục Sa cũng chỉ có thể thuận theo thất phu nhân mà hỏi như vậy.

“Bởi vì trong lòng ta đã có người khác.” Lúc Thôi Loan Thúy nói lời này nàng nhìn chằm chằm vào Lục Sa, Lục Sa cảm giác được ánh mắt thiêu đốt của thất phu nhân, khuôn mặt đỏ bừng.

Lục Sa lần nữa im lặng, không dám tiếp lời.

“Chẳng lẽ người không biết nghe người ta nói mà không đáp lại là rất thất lễ sao?” Thôi Loan Thúy nhìn khuôn mặt Lục Sa đỏ bừng, tâm tình không hiểu sao lại tốt lên, có thể nàng ấy cũng không phải là hoàn toàn bất vi sở động.

“Nga.....” Lục Sa kiên trì hồi đáp, nàng bị thất phu nhân trêu đùa muốn muốn chạy trốn.

“Người cũng biết, người trong lòng ta là ai?” Khóe miệng Thôi Loan Thúy mỉm cười, biết rõ còn cố hỏi.

Lục Sa thật sự muốn nói thất phu nhân không biết xấu hổ, nhưng nàng không dám nói hơn nữa dường như nàng có chút áp chế không được cổ xao động trong lòng.

120. Chương 118

“Thất phu nhân, ta nghĩ đến còn có việc chưa làm xong, xin cáo lui trước.” Lục Sa đỏ mặt chuẩn bị chạy trốn, tâm vốn yên tĩnh bất loạn nhưng lần này lại rối loạn.

Nếu như để Lục Sa rời đi như vậy, lần sau gặp mặt lại không biết đến năm nào tháng nào nàng dĩ nhiên không thể để Lục Sa cứ như vậy mà chạy thoát, đặc biệt là lúc nàng cảm giác được Lục Sa đối với nàng cũng không phải hoàn toàn là bất vi sở động, nàng càng không thể để Lục Sa chạy thoát.

Thôi Loan Thúy kéo cổ tay Lục Sa, cũng không để nàng rời khỏi đều là nữ tử Thôi Loan Thúy tuy rằng thoát nhìn vẫn tú nhu nhược nhưng sức lực cũng không nhỏ hơn Lục Sa.

“Đừng đi.” Giọng nói của Thôi Loan Thúy mang theo khẩn cầu, nàng chưa bao giờ nghĩ đến thì ra bản thân có thể nói với người khác như vậy.

Cũng có thể là Lục Sa cũng không phải chân chính muốn trốn tránh, tượng trưng mà giãy dụa một chút, không đành lòng, một nữ tử tâm cao khí ngạo năm lần bảy lượt đối tốt với nàng, nếu nói không động tâm thì ngay cả bản thân nàng cũng không tin, nhưng nàng sợ, một lần bị tình cảm tổn thương trái tim vốn dĩ không hề sợ hãi tình ái cũng trở nên khiếp đảm.

“Thất phu nhân....” Lục Sa không tự giác gọi một tiếng.

“Thanh Loan, ta vốn tên là Thanh Loan, người có thể gọi ta như vậy.” Dòng dõi thư hương có gia phong nghiêm cẩn, hậu thế cầu thả làm sao dám dùng cái tên vốn có bởi họ gia môn cho nên sau khi bị bắt làm ca kỹ liền đổi tên, không muốn thế nhân biết đến.

Thanh Loan. Tương truyền Phượng Hoàng chia năm loại, Phượng Hoàng thanh sắc là thần diệu, xích sắc phần lớn là nhân phượng, thanh sắc thì phần lớn là loan, nên còn gọi là thương loan. Thuật lại Thanh Loan là một trong năm loại Phượng Hoàng, đôi cánh xanh như bầu trời, dưới ánh mặt trời phiếm ra quang mang nhu hòa, không cách nào niết bàn, thích ăn hỏa diễm.

Loan Thúy, Thúy Loan, Thanh Loan, thì ra là thế, trong lòng Lục Sa âm thầm suy nghĩ một lần lại cả kinh, tên này nhất định là kiêng kỵ của thất phu nhân, là người thân thiết mới có thể biết, vừa nghĩ đến thất phu nhân đã xem nàng như người thân, trong lòng liền phát nhiệt.

“Thất phu nhân....” Thanh Loan, tên thân mật như vậy nàng gọi không được, nàng vốn định mở miệng cự tuyệt nhưng nói đến bên mép dĩ nhiên lại nói không ra bất cứ lời tuyệt tình nào.

“Thanh Loan.” Thôi Loan Thúy ngừ khí kiên định lần thứ hai sửa đúng.

Lục Sa vẫn gọi không ra miệng, chỉ là trong lòng có vô số gợn sóng lưu động, không dám quá mức hoảng loạn. Thứ được đặt ở nơi hắc ám không thể gặp ánh sáng thì ra chỉ là gợn sóng thông thả lưu động, đã có một chút áp chế không được nữa rồi, muốn tìm nơi phát tiết. Tình của nàng, vốn dĩ chính là nồng đậm lại nồng nhiệt, sau khi thu lại từ trên người Liễu Phi Nhân liền không chỗ gửi gắm nữa, nàng không muốn tùy ý đặt lên trên người một người khác.

Nhưng Thôi Loan Thúy muốn chính là nồng nhiệt của nàng, giống như hỏa diễm, nàng cần một tình cảm mãnh liệt như vậy, khiến trái tim băng lạnh của nàng nóng lên.

“Ta không ép người, ta biết người còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, nhưng nhớ kỹ đem ta đặt ở trong lòng người, ngày nào đó có dũng khí rồi thì đến tìm ta, ta sẽ đi theo người, chuyện khác người không cần lo lắng, ta tự có biện pháp.” Thôi Loan Thúy nói xong, nhét thứ gì đó vào trong tay Lục Sa.

Lục Sa vừa nhìn, là một khối ngọc xanh biếc, vừa nhìn đã biết đó là thủy ngọc giá trị xa xỉ, Lục Sa khước từ không dám nhận vật trân quý như vậy.

“Khối ngọc này là thứ duy nhất mang theo từ Thôi gia, từ nhỏ ta đã đeo trên người, ta cực kỳ trân ái, người thay ta cất giữ trước, không phải tặng người, chỉ là cho người thay ta tạm thời bảo quản, được không? Ta không muốn ngày nào đó lúc Hầu gia lại đánh ta, tổn hại khối ngọc này.” Thôi Loan Thúy cũng biết Lục Sa tất nhiên sẽ không nhận, chỉ đành tìm một lý do khiến Lục Sa nhận lấy ngọc này.

“Ta chỉ là tạm thời bảo quản, ngày khác sẽ trả lại.” Lục Sa chần chờ chốc lát, cuối cùng nhận lấy khối ngọc.

“Ngọc cần người dưỡng, nhớ kỹ theo đeo nó bên người.” Thôi Loan Thúy căn dặn, đây xem như vật đính ước nàng tặng Lục Sa, dĩ nhiên muốn Lục Sa đeo bên người, giống như nàng thời thời khắc khắc ở bên cạnh nàng ấy.

Lục Sa đỏ mặt, đây vốn là vật thất phu nhân mang trên người, rồi lại bảo nàng đeo, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy thân mật, tóm lại dường như nàng nhận lấy là không quá thỏa đáng, giống như tín vật vậy, vừa nghĩ như vậy cả người cũng không tự tại nhưng hết lần này tới lần khác đã đáp ứng rồi, hiện tại đối ý cũng không còn kíp, chỉ có thể kiên trì gật đầu.

“Mặc dù ta không thích người mặc nam trang nhưng tóm lại đi lại bên ngoài mặc nam trang thuận tiện hơn một chút, nhưng nhìn kỹ vẫn có thể nhận ra người là thân nữ tử, ngực vẫn là không buộc thì tốt hơn, bản thân cũng tự tại một chút.” Tay Thôi Loan Thúy xoa ngực Lục Sa, trịnh trọng nói, hoàn toàn không quan tâm khuôn mặt sắp bốc cháy của Lục Sa, chỉ cảm thấy xúc cảm không tốt. Dĩ nhiên Thôi Loan Thúy đã hoàn toàn quên lúc nàng cùng Liễu Phi Nhân an ủi lẫn nhau, nàng còn lười chạm vào thân thể Liễu Phi Nhân, nhưng đối với Lục Sa Thôi Loan Thúy cảm thấy tâm tư của nàng dường như giống với nam tử, dĩ nhiên muốn đụng chạm thân thể, càng muốn thay nàng đem băng ngực khó chịu kia cởi ra.

Lục Sa thật muốn đem tay và cả người thất phu nhân cùng nhau đẩy ra nhưng nàng chung quy không cách nào thô lỗ đối với thất phu nhân, chỉ là nắm lấy bàn tay thất phu nhân đang đặt trước ngực mình, sau đó lại buông ra. Nàng dĩ nhiên cũng không muốn băng ngực, ngực nàng vốn dĩ không nhỏ, khi bó buộc lại dĩ nhiên khó chịu nhưng nàng nghĩ nếu bản thân đã vận nam trang thì nên làm cho đến cùng, để người khác không nhận ra thân phận, hành sự sẽ thuận tiện hơn, làm sao dự đoán được hôm nay sẽ bị thất phu nhân không chút khách khí mà nói ra như vậy. Nàng cảm thấy thất phu nhân vẫn luôn có thể khiến nàng thất thố, khiến nàng vẫn giống như nha hoàn trong thâm trạch trước đây, nhún nhó không ngớt, nói mấy câu là có thể đánh nàng trở lại nguyên hình, điều này khiến nàng lần nữa muốn trốn chạy.

“Thất phu nhân, nếu Hầu gia có yêu cầu, dừng cự tuyệt hẳn, ta không muốn người bị hấn khó xử.” Lục Sa cuối cùng lo lắng nói, nàng không muốn thất phu nhân lại bị Hầu gia đánh. Nàng ấy vốn là thiếp thất của Hầu gia, dù sao Hầu gia cơ thiếp đông đảo cũng sẽ không thường xuyên chiều thất phu nhân thị tẩm, cùng Hầu gia cứng đối cứng đối với thất phu nhân mà nói tuyệt đối là không có lợi.

“Yên tâm, ta có chừng mực.” Thôi Loan Thúy tuyệt đối không phải kẻ ngu dốt, biết bản thân đang làm gì, hơn nữa biết bản thân muốn cái gì.

“Thất phu nhân....” Lục Sa nhìn thấy Thôi Loan Thúy dáng vẻ không cho là đúng, thì càng thêm lo lắng.

“Người đây là quan tâm ta sao?” Thôi Loan Thúy nhìn thấy Lục Sa vẻ mặt sầu lo, đột nhiên cảm thấy tâm tình rất tốt, tay nàng lại lần nữa đặt trước ngực Lục Sa, đem thân thể dường như không có xương cốt tựa vào người Lục Sa, ngữ khí câu hồn thái độ rất tốt, hỏi. Sau khi lưu lạc phong trần kỹ xảo câu nhân nào mà nàng không biết đây, chỉ là nàng không muốn dùng với người khác mà thôi, chỉ làm một bông hoa thanh cao, không lấy lòng người khác mà chỉ để cho người khác đến lấy lòng nàng.

Lục Sa mặt đỏ tai hồng, tim đập nhanh hơn, chỉ cảm thấy thất phu nhân lúc này so với nữ phu nhân còn biết câu người hơn, vốn tưởng rằng thất phu nhân lãnh đạm, thật ra lại không phải, trong lòng thất phu nhân sợ là còn nóng hơn cả nữ phu nhân, sợ là trong lòng nữ phu nhân mới thực sự là lạnh, mới có thể đối với ai cũng gặp dịp thì chơi. Nghĩ đến Liễu Phi Nhân, trái tim đang xao động không ngớt của Lục Sa mới lạnh đi, thu hồi lý trí.

“Thất phu nhân, thời gian không còn sớm nữa, ta nên xuất phủ rồi.” Lục Sa không được tự nhiên đẩy Thôi Loan Thúy ra, chỉ cảm thấy thất phu nhân không nên như vậy, lần thứ hai cáo từ, tuy rằng Hầu phủ này

hơn phân nửa đều biết thân phận của nàng nhưng chung quy là cải nam trang, ở lâu trong nội viện của nữ tử thì không tốt.

“Ân.” Dù sao thì quan hệ của phu nhân cùng Mị phu nhân ở Hầu phủ cũng không phải bí mật gì nữa, việc nữ nữ, hôm nay Hạng Huy tuyệt đối không muốn thấy phát sinh trên người nàng, Lục Sa ở lâu quả thật không tốt, để tránh liên lụy Lục Sa Thôi Loan Thúy liền để Lục Sa rời khỏi.

121. Chương 119

Hôm sau, sau khi Thôi Loan Thúy trang điểm liền đến biệt viện của phu nhân.

“Thất phu nhân ở bên ngoài cầu kiến cầu kiến quận chúa.” An Nhi tiến đến bẩm báo với Lý Tri Nguyệt, lúc này Đồ Cửu Mị đang nằm trên đùi Lý Tri Nguyệt, Lý Tri Nguyệt đang họa mi cho Đồ Cửu Mị.

“Đừng nhúc nhích.” Lý Tri Nguyệt nhẹ giọng nói, Đồ Cửu Mị tâm tư quá cạn, một số người một số việc thì đã có thể khiến nàng xao động, thật sự nên để nha đầu này tu thân dưỡng tính.

“Để nàng ở bên ngoài chờ đi.” Lý Tri Nguyệt bình thần đáp, thần sắc chuyên chú giúp Đồ Cửu Mị họa mi, coi như không có chuyện gì quan trọng hơn so với thay Đồ Cửu Mị họa mi.

Lý Tri Nguyệt đối với Thôi Loan Thúy đến tỏ ra thờ ơ, bất quá Đồ Cửu Mị luôn luôn lấy việc giúp người làm điều tốt trái lại có chút lưu ý để cho người khác đợi lâu.

“Phu nhân, có muốn gặp thất phu nhân trước hay không?” Đồ Cửu Mị mở mắt hỏi, thất phu nhân có tri thức hiểu lễ nghĩa, nàng mới vừa vào Hầu phủ thất phu nhân đối với nàng xem như không có ác ý gì, trong số nhiều người xem như tương đối có hảo cảm.

“Truyền nàng vào đi.” Lý Tri Nguyệt không ngại nể chút mặt mũi Đồ Cửu Mị, ngày sau nói không chừng nàng còn phải lấy thê làm quý.

Thôi Loan Thúy đã chuẩn bị phải đợi lâu, không nghĩ đến nhanh như vậy đã được truyền triệu, sau khi bước vào liền nghe đến vị đạo của huân hương, Lý Tri Nguyệt quả thật là cao thủ điều hương.

“Loan Thúy thỉnh an phu nhân.” Thôi Loan Thúy cúi đầu, lấy thái độ cung kính hướng Lý Tri Nguyệt thỉnh an, Thôi Loan Thúy chưa bao giờ cung kính đối với người khác như vậy.

“Nhắm mắt lại.” Lý Tri Nguyệt nhẹ giọng ra lệnh cho Đồ Cửu Mị, thật vất vả có hứng khởi họa mi cho nha đầu này, có người quấy rầy Đồ Cửu Mị còn không phối hợp nhắm mắt lại, Lý Tri Nguyệt cũng không muốn bản thân khó có được hăng hái người trong lòng người trong lòng họa mi lại họa không tốt.

Thôi Loan Thúy bị Lý Tri Nguyệt phớt lờ cũng không giận, thái độ như trước cung kính thậm chí dưới tình huống Lý Tri Nguyệt còn chưa đáp lại nàng không dám ngắt đầu, Thôi Loan Thúy hiểu rõ nữ tử trước mắt mới là người nắm giữ số phận của nàng.

“Không cần đa lễ.” Lý Tri Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị nhắm mắt lại, an phận để nàng họa mi mới nói những lời này, lúc nói những lời này ánh mắt của nàng cũng không nhìn Thôi Loan Thúy.

Thôi Loan Thúy lúc này mới ngắt đầu, liền thấy Lý Tri Nguyệt không chút nào kiêng dè mà thay Đồ Cửu Mị họa mi, phu nhân đã từng cô lãnh đến gần như không ôn độ, ánh mắt nhìn Đồ Cửu Mị lại vô cùng nhu hòa. Lúc này phu nhân vẫn chưa sơ tóc, tóc dài buông xuống rơi vào bên ngực cùng trên tóc Đồ Cửu Mị, mà Đồ Cửu Mị tuy rằng an nhàn nằm trên đùi Lý Tri Nguyệt nhưng hai người thoạt nhìn như keo như sơn, thật là ấm áp, bức này ấm áp chạm đến trong lòng Thôi Loan Thúy.

Lúc nhỏ, phụ thân cùng mẫu thân ân ái có thừa, phụ thân cũng thường xuyên thay mẫu thân họa mi, phụ thân viết chữ vẽ tranh, mẫu thân mài mực, phụ thân thổi tiêu mẫu thân đánh đàn, bọn họ cử án tề mi vô cùng ân ái. Khi đó, Thôi Loan Thúy đã nghĩ ngày sau bản thân nhất định cũng phải cầu được người một lòng, tâm ý tương thông, trường tương tư thủ. Chỉ là sau lại lưu lạc phong trần gặp qua nhiều kẻ vô tình

bạc nghĩa, liền biết mẫu thân có thể được phụ thân sủng ái suốt đời bất ly bất khí là một việc may mắn thế nào. Gặp qua quá nhiều nam tử đổi thay, có mới nới cũ mới có thể đối với Lục Sa nhất tâm nhất ý sinh ra vài phần kính trọng.

Lý Trì Nguyệt vẽ một bút cuối cùng trên mi Đồ Cửu Mị mới thoả mãn thu hồi bút hoạ mi, càng xem càng cảm thấy bản thân vẽ rất đẹp.

“Nộn hồng song kiểm tự hoa minh, lưỡng điều mi đại viễn sơn hoành.” Thôi Loan Thúy thốt ra.

“Người hiểu được rất biết nói chuyện, có vài phần văn tài.” Lý Trì Nguyệt buông họa bút, lúc này mới quay đầu nói với Thôi Loan Thúy, gặp lúc tâm tình của nàng không sai, lời vuốt mông ngựa này tạm thời nhận lấy.

“Mị phu nhân ngày thường đã xinh đẹp, trang điểm nhẹ sẽ thích hợp hơn, phu nhân khéo tay càng khiến Mị phu nhân dung nhan rạng rỡ.” Thôi Loan Thúy nhìn thấy phu nhân nói như vậy, trong lòng âm thầm thở phào, xem ra chân ngựa này đã chụp trúng rồi, ngược lại cũng không khoa trương, dung mạo của Mị phu nhân khen thế nào cũng không quá đáng.

“Được rồi, nói nhiều không hay, có việc cứ việc nói thẳng đi.” Lý Trì Nguyệt nói thẳng vào vấn đề, nàng cũng sẽ không vì vài câu tốt đẹp mà ngu muội.

Đồ Cửu Mị nghe phu nhân nói như vậy liền biết thất phu nhân tìm phu nhân nhất định là có việc quan trọng, liền ở một bên lắng nghe, không xen vào.

“Nói vậy phu nhân cũng nghe thấy chuyện Loan Thúy bị Hầu gia đánh rồi?” Thôi Loan Thúy thăm dò, đưa khuôn mặt vẫn mang theo bầm xanh về phía phu nhân, để phu nhân cùng Đồ Cửu Mị thấy rõ một chút.

“Vậy thì thế nào?” Lý Trì Nguyệt đây là biết rõ cố hỏi.

“Cái gọi là đánh cho cũng phải nhìn mặt chủ, Loan Thúy cho dù là một con chó, thì cũng là do phu nhân nuôi, Hầu gia rõ ràng là đang giết gà dọa khỉ, là đang bắt nạt phu nhân.” Thôi Loan Thúy quả không được nhiều như vậy nữa, nàng phỏng đoán không được tâm tư của Lý Trì Nguyệt, nhưng đạo lý như vậy Lý Trì Nguyệt nhất định sẽ hiểu.

“Người đây là ly gián tình phu thê giữa ta và Hầu gia sao? Người cũng biết, lời này của người bản phu nhân cho dù phạt người đại trượng cũng là dĩ nhiên.” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi ngược lại.

Đồ Cửu Mị nhẹ nhàng lôi kéo tay áo Lý Trì Nguyệt, phu nhân lại hù dọa người khác, phu nhân cùng Hầu gia ngay cả viên phòng cũng chưa từng làm sao có tình phu thê, phu nhân thật đúng là thích đe dọa người khác, lúc trước nàng cũng thường bị phu nhân đe dọa, chỉ mong thất phu nhân không nên bị phu nhân hù dọa. Đồ Cửu Mị nhìn về phía Thôi Loan Thúy, phát hiện bản thân hoàn toàn nghĩ nhiều rồi, thất phu nhân sắc mặt bình tĩnh, không chút nào giống như bị hù dọa, lá gan so với nàng còn lớn hơn.

“Loan Thúy mặc cho phu nhân xử trí.” Thôi Loan Thúy ngữ khí ôn thuận cung kính.

“Được, nói thẳng ý đồ đến đây đi.” Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Thôi Loan Thúy như vậy cảm thấy đùa tiếp cũng không có ý nghĩa, cũng lười tiếp tục đùa nữa, chỉ là tính nhẫn nại của nàng từ trước đến nay không cao, cũng lười tiếp tục cùng Thôi Loan Thúy đánh thái cực.

“Loan Thúy muốn tự mình chuộc thân.” Thôi Loan Thúy cũng thẳng thắn, không dài dòng quanh co, nói thẳng mục đích của mình.

“Nga?” Lý Trì Nguyệt trái lại hiếu kỳ Thôi Loan Thúy có thể vì bản thân ra giá bao nhiêu.

“Ta nguyện dùng tất cả tiền bạc tích góp được đổi lại tự do của bản thân.” Thôi Loan Thúy ngữ khí kiên định nói.

“Phu nhân, người đáp ứng nàng đi.” Đồ Cửu Mị dễ mềm lòng rốt cục nhìn không được chen miệng vào, cũng hiểu được biết thất phu nhân gả cho Hầu gia là rất đáng tiếc, nàng cảm thấy thất phu nhân có thể tìm một người thích hợp hơn.

“Đến lúc đó hãy nói tiếp đi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy bây giờ còn không phải lúc, đến lúc đó nàng sẽ mang đi tất cả những thứ vốn thuộc về nàng, nàng cũng không muốn nuôi bạch nhãn lang nữa.

Thôi Loan Thúy nghe vậy trong lòng vô cùng mất mát, nhưng nghĩ lại, trong lời nói của phu nhân cũng không có cự tuyệt, nên vẫn có cơ hội, nghĩ như vậy liền thở phào nhẹ nhõm, hiện nay cũng chỉ có thể đợi.

“Loan Thúy không còn chuyện khác nữa, sẽ không quấy rầy phu nhân cùng Mị phu nhân nữa.” Thôi Loan Thúy biết tiến thoái, chỉ có thể thức thời lui ra.

122. Chương 120

Đồ Cửu Mị có đem tâm tư đặt trên người phu nhân thế nào đi nữa thì cũng phải chú ý đến Lục Đào nhà nàng gần đây có chút không thích hợp, không, là rất không thích hợp, tỷ như ngây người, đôi mắt ửng đỏ, tuy rằng không rõ ràng nhưng Đồ Cửu Mị thích khóc vừa nhìn đã biết Lục Đào trộm khóc. Mỗi khi Đồ Cửu Mị hỏi nàng xảy ra chuyện gì Lục Đào chính là không đáp khiến Đồ Cửu Mị rất lo lắng.

“Lục Đào, xảy ra chuyện gì, người nói cho ta biết ta giúp người ra mặt!” Đồ Cửu Mị vô cùng trượng nghĩa nói, sau khi nàng có chiều nghi muội muội làm chỗ dựa Đồ Cửu Mị cảm thấy bản thân có thể vì người nhà mà ra mặt.

Lục Đào vẫn không hé răng, Đồ Cửu Mị hỏi không ra nguyên do cũng chỉ có thể Lý Trì Nguyệt Lý Trì Nguyệt cầu cứu.

“Phu nhân, người nói Lục Đào làm sao vậy?” Đồ Cửu Mị cảm thấy thông minh như phu nhân nhất định sẽ có biện pháp.

“Nếu như nàng muốn nói với người dĩ nhiên nói cho nói cho người, nếu như không muốn cùng người nói, người hỏi bao nhiêu lần cũng vô dụng, yên lặng xem biến hóa là được rồi.” Lý Trì Nguyệt cảm thấy Đồ Cửu Mị quản quá nhiều việc, Lý Trì Nguyệt cũng không quản việc tư của hạ nhân, nếu có sở, bọn họ sẽ đưa ra, nhìn độ trung thành mới cân nhắc có thỏa mãn yêu cầu của bọn họ hay không.

“Nhưng....” Đồ Cửu Mị muốn cãi lại nhưng lại cảm thấy không có lời nào để phản bác, chỉ đành dậm chân , quên đi.

Nhưng không được mấy ngày Hầu gia đáng ghét lại đến nữa rồi, lần này hẳn vô liêm sỉ đưa ra yêu cầu muốn Lục Đào Lục Đào làm thiếp, Đồ Cửu Mị lập tức nhảy ra phản đối, kỳ quái chính là phu nhân dĩ nhiên không lập tức phản đối mà chỉ suy nghĩ một chút.

“Phu nhân, vì sao không cự tuyệt Hầu gia?” Đồ Cửu Mị không giải thích được hỏi, nàng cảm thấy Lục Đào tất nhiên sẽ không muốn gả cho Hầu gia.

“Không phải người luôn thương yêu nàng sao , người đã hỏi qua ý của nàng chưa? Người cảm thấy không được không có nghĩa là nàng cũng cảm thấy như vậy.” Lý Trì Nguyệt ôn hoà nói, nàng cảm thấy người với người là không giống nhau, cách nghĩ cũng sẽ khác nhau. Đồ Cửu Mị cảm thấy làm thiếp không tốt không có nghĩa là Lục Đào cũng sẽ nghĩ như vậy. Một nha hoàn, dù chủ tử có hiển quý thế nào chung quy cũng chỉ là một nha hoàn, đơn giản là gả ột nô bộc khác, hoặc là gả cho người khác làm thiếp, nha hoàn thông minh một chút đều sẽ lựa chọn cái thứ hai.

“Nàng nhất định cũng nghĩ như vậy.” Đồ Cửu Mị không phục nói, nàng cảm thấy tuyệt đối tuyệt đối sẽ không thích Hầu gia, đây là chuyện không cần hỏi nàng cũng biết.

“Gọi Lục Đào đến đây, hỏi một chút liền biết.” Lý Trì Nguyệt mặc kệ tiểu tính tình của Đồ Cửu Mị, nha đầu này chính là như vậy, suy bụng ta ra bụng người vẫn luôn đem suy nghĩ của bản thân áp đặt lên người khác, trên đời này nào có mấy người ngu ngốc như nàng ấy.

“Lục Đào, người nguyện ý gả cho Hầu gia làm thiếp?” Lục Đào vừa tiến đến, Đồ Cửu Mị đã lo lắng hỏi.

Lý Trì Nguyệt không nói lời nào, chỉ là quan sát vẻ mặt Lục Đào một phen.

Lục Đào có chút kinh ngạc nhìn Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt, nàng hiển nhiên không ngờ tới Hầu gia sẽ đột nhiên muốn nạp nàng làm thiếp, nàng tựa hồ cùng Hầu gia chưa bao giờ có bất luận tiếp xúc gì, duy nhất một lần đó là nàng cùng Liễu Phi Nhân xung đột, nàng tức giận quăng cho Liễu Phi Nhân một cái tát bị Hầu gia nhìn thấy, khi đó nàng cho rằng bản thân chắc chắn bị Hầu gia xử phạt. Nhưng không nghĩ đến Hầu gia chỉ nói một câu “xem ra là một tiểu nha đầu mạnh mẽ”, khi đó Hầu gia liền có tâm tư này sao?

Hôm nay nghe Mị phu nhân vừa hỏi vừa hỏi, Lục Đào theo bản năng đã nghĩ cự tuyệt, nhưng vừa nghĩ đến Liễu Phi Nhân Lục Đào lại chần chờ. Vốn dĩ nàng đã bị Liễu Phi Nhân khinh nhờn qua, tuy rằng còn chưa mất tấm thân xử nữ nhưng cũng đã không còn trong sạch nữa, Lục Đào đã chặt đứt tâm tư lập gia đình. Nhưng nghĩ lại, nếu như nàng gả cho Hầu gia, thì chính là cùng cấp thân phận với Liễu Phi Nhân, có thể có thể mượn thân phận thiếp thất sửa chữa Liễu Phi Nhân, Lục Đào có chút mất đi lý trí rồi. Nói gì đi nữa, cho dù phải lập gia đình cũng chỉ có thể gả cho người hầu trong phủ, sinh hạ hài tử rồi đời đời kiếp kiếp làm gia nô, gả cho Hầu gia hẳn là chuyện tất cả nha hoàn đều tha thiết ước mơ đi, nếu có phúc sinh một thứ tử liền có thể mẫu bằng tử quý, nếu không thành công thì cũng là một chủ tử.

Đồ Cửu Mị vốn tưởng rằng Lục Đào sẽ lập tức cự tuyệt, nhưng không nghĩ đến Lục Đào dĩ nhiên chần chờ.

“Lục Đào, ngươi muốn gả cho Hầu gia làm thiếp sao? Nếu như không muốn, phu nhân sẽ giúp ngươi cự tuyệt hẳn, tất cả có ta cùng phu nhân đây!” Đồ Cửu Mị tốt bụng hỏi lại.

“Nô tỳ nguyện ý gả cho Hầu gia làm thiếp.” Ngữ khí của Lục Đào kiên định, nếu như là trước đây nàng dĩ nhiên cũng muốn tìm một người lưỡng tình tương duyệt, thân phận và vân vân có thể chỉ là thứ hai, nhưng hôm nay, Lục Đào đã là bình sứ không sợ mẽ.

Lý Trì Nguyệt không cho là đúng nỡ nụ cười, kết quả này dường như chính là trong dự liệu của nàng.

“Lục Đào, ngươi suy nghĩ kỹ rồi?” Đồ Cửu Mị có chút không thể tin tưởng.

“Ta biết Mị phu nhân tốt với ta, nhưng ta đã nghĩ kỹ rồi.” Lục Đào trả lời thẳng thắn.

Trong lòng Đồ Cửu Mị có chút nhỏ nhen mất mát, vốn tưởng rằng bản thân hiểu rõ người bên cạnh nhưng hôm nay nhìn Lục Đào kiên định đáp ứng như vậy đột nhiên cảm thấy Lục Đào xa lạ, thì ra nàng vẫn không hiểu Lục Đào. Đồ Cửu Mị muốn mở miệng nói gì nữa nhưng lại đem tất cả lời nói đều nuốt vào bụng. Nếu Lục Đào đã kiên định như vậy Đồ Cửu Mị cảm thấy cũng chỉ có thể tôn trọng lựa chọn của Lục Đào, có thể các nàng ấy nghĩ mới là đúng, còn nàng đã nghĩ sai rồi.

Sau khi Lục Đào lui ra, trong lòng Đồ Cửu Mị có chút rầu rĩ không vui.

“Phu nhân, ta cho rằng nàng sẽ không chọn lựa như vậy.” Đồ Cửu Mị ôm lấy Lý Trì Nguyệt, ngữ khí rầu rĩ nói.

“Ngươi cho là ai cũng giống như ngươi sao? Đầu mọc trên cổ không phải để suy nghĩ mà chỉ để trang trí cho đẹp mà thôi.” Lý Trì Nguyệt nói lời ác độc.

“Hừ, trang trí cho đẹp thì đã sao, người ta chính là đẹp, không được sao!” Đồ Cửu Mị cây ngay không sợ chết đứng trả lời, bất quá lực chú ý của nàng lập tức được dời đi rồi.

“Cũng may là đẹp, nếu không....” Lý Trì Nguyệt bị thái độ cây ngay không sợ chết đứng của Đồ Cửu Mị khiến cho có chút buồn cười, nha đầu này quả thật đã thừa nhận bản thân là kẻ ngu ngốc.

“Nếu không thì sao?” Đồ Cửu Mị nhướn mày hỏi ngược lại.

“Ngươi cảm thấy sao?” Lý Trì Nguyệt không đáp mà hỏi ngược lại.

“Ta đã biết, nếu khó coi ngươi sẽ không cần ta nữa....” Đồ Cửu Mị nói xong lại bắt đầu vô hạn ưu thương.

“Nếu trước đây ngươi khó coi, ta sẽ không cần, nếu bình hoa khó coi, còn cần để làm gì đây?” Lý Trì Nguyệt vô cùng thành thực hỏi đáp.

“Ta không để ý phu nhân nữa.” Đồ Cửu Mị phiến muộn buông Lý Trì Nguyệt ra, thân thể dời sang một bên, biểu thị bản thân giận dữ.

“Phàm là ta thích thứ gì đó, đại khái sẽ không ngại xấu nữa, cho dù ngày sau người biến dạng ta nghĩ ta cũng sẽ không ghét bỏ, tỷ như ăn nhiều mà biến phì, bất quá tốt nhất là không nên phì như Vương ma ma, quá nhiều thịt, sẽ ngán.” Lý Trì Nguyệt nghiêm túc nói.

“Đáng ghét!” Nào có ai dễ dàng người khác như vậy, phu nhân hảo hảo dỗ dành người ta một chút rất khó sao? Đồ Cữu Mị bĩu môi bất quá trong lòng cũng là ngọt ngào.

123. Chương 121

Lục Đào lên làm thiếp thất thứ mười của Hầu gia, tính tình mạnh mẽ, đã từng là cận tỳ của Đồ Cữu Mị, xem ra trong mắt người khác cùng Đồ Cữu Mị quan hệ không kém, nên những vị phu nhân khác cũng không dám đắc tội, nàng có cân lượng hơn, uy phong Đồ Cữu Mị lúc làm thiếp, bất quá đối với phu nhân cùng Mị phu nhân Lục Đào không dám có nửa điểm vô lễ, vẫn cung kính giống như lúc trước, nàng hiểu rõ bản thân có hôm nay tất cả đều là Mị phu nhân cùng phu nhân ban tặng, cho nên trong lòng có kính nể cùng cảm kích.

Từ sau khi Đồ Cữu Mị trở về, địa vị đã sai lệch quá nhiều, sự sai biệt này khiến các thiếp thất lúc trước nhìn Đồ Cữu Mị chê cười đều nhất nhất chạy tới lôi kéo làm quen, nhưng đều bị Lý Trì Nguyệt đuổi đi, Đồ Cữu Mị vốn là không thích các vị “tỷ tỷ” này, dĩ nhiên trốn ở trong viện của phu nhân không ra ngoài. Muốn đi ra ngoài đều là Lục Đào mời nàng đi, sau đó đi dạo thưởng hoa và vân vân.

Lúc Đồ Cữu Mị và Lục Đào nhìn thấy ngũ phu nhân đang cùng tiểu nha hoàn dây dưa, sắc mặt Lục Đào trầm xuống, sau đó không nói một lời mà đến đó cho ngũ phu nhân một cái tát. Rất khoa trương chính là đáng về Liễu Phi Nhân thấy Lục Đào như chuột thấy mèo, còn bùm mặt lấy lòng Lục Đào.

“Lục Đào, người cùng ngũ phu nhân....” Đồ Cữu Mị cho dù có ngốc hơn nữa cũng biết giữa Lục Đào cùng ngũ phu nhân nhất định xảy ra chuyện gì đó mà nàng không biết.

Mặt Lục Đào đỏ lên, thực sự đáp không được, nàng không thể nào làm trò trước mặt Mị phu nhân thừa nhận nàng cùng Liễu Phi Nhân có cũng chút quan hệ, hơn nữa hiện tại còn giống như không chỉ là có chút quan hệ, dù sao cũng đã từng lôi kéo Mị phu nhân còn có Lục Sa không nên cùng Liễu Phi Nhân phát sinh dính dáng không rõ, hôm nay bản thân nàng dĩ nhiên lại cùng Liễu Phi Nhân pha trộn cùng nhau, thế nào cũng có cảm giác cảm tăng đá đập vào chân.

Đồ Cữu Mị nhìn thấy Lục Đào đỏ mặt, liền đoán được đại khái, dù sao vừa rồi lúc ngũ phu nhân lấy lòng Lục Đào, ngũ khí rõ ràng là đang thân mật dỗ ngọt tình nhân, cử động cũng thân mật, nhìn nữa Lục Đào đỏ mặt, trong lòng nàng liền biết nhất định là Lục Đào da mặt mỏng, xấu hổ rồi.

“Thật ra con người ngũ phu nhân cũng không tệ lắm, chính là hoa tâm một chút, người chịu được sao?” Lục Sa đều chịu không nổi ngũ phu nhân hoa tâm, rời đi nàng ấy, nàng cảm thấy Lục Đào hẳn là sẽ rất lưu ý.

“Ta không phải Lục Sa cùng thất phu nhân sẽ thả cho nàng muốn làm gì thì làm, ta nhìn thấy một lần thì chính nàng một lần.” Lục Đào hừ lạnh nói, tuy rằng vừa rồi đã cho Liễu Phi Nhân một cái tát nhưng trong lòng vẫn cảm thấy không thoải mái, quyết định trở về sẽ chính thêm một lần.

Thật ra Lục Đào là người rất truyền thống, giữ nguyên tắc đến chết, nên cũng không tình nguyện bị đầu heo Liễu Phi Nhân kia bẻ cong, nhưng chung quy là bị bẻ cong rồi, chỉ có thể kiên trì chấp nhận Liễu Phi Nhân. Nếu như không phải thân thể bị Liễu Phi Nhân làm bẩn nàng cũng sẽ không dây dưa cùng Liễu Phi Nhân cùng nhau, bất quá muốn nàng giống như Lục Sa, đối với hành vi của Liễu Phi Nhân làm như không nhìn thấy, âm thầm rơi lệ và vân vân nàng tuyệt đối làm không được. Nàng biết mèo nhất định sẽ trộm cá, nhưng nàng nhìn thấy một lần, sẽ chính một lần, cho dù Liễu Phi Nhân không thu liễm, không thành công thì trong lòng nàng cũng hả giận.

Bất quá dưới tác phong cường ngạnh của Lục Đào, cơ hội có thể trộm cá của Liễu Phi Nhân giảm thiểu rất nhiều, đến bây giờ Liễu Phi Nhân đối với chuyện bản thân trêu chọc Lục Đào hối hận đến ruột cũng sắp

xanh rồi.

Đồ Cửu Mị nhìn Lục Đào như vậy đột nhiên lo lắng cho ngũ phu nhân, Lục Đào hiển nhiên là một nữ tử ghen tị, ngũ phu nhân ngày sau muốn trêu chọc nữ tử khác Lục Đào nhất định sẽ không cho nàng được như ý nguyện. Những ngày sau đó Đồ Cửu Mị liền thường xuyên nhìn thấy trên mặt ngũ phu nhân không phải chường ấn thì chính là vết cào, nhìn ngũ phu nhân cùng Lục Đào nàng cảm thấy hai người này quả thật là biết làm âm ỉ.

Tuy rằng phu nhân không đáp ứng thất phu nhân, bắt quá lại truyền lời cho Hạng Huy biết, cảnh cáo hắc không nên động đến người phu nhân đã mua, Hạng Huy kiêng kỵ phu nhân, dĩ nhiên không dám động đến Thôi Loan Thúy, cũng không đi biệt viện của Thôi Loan Thúy tìm khó chịu, quan trọng hơn nữa là thân thể hắc càng lúc càng chịu không nổi hàng đêm sênh ca lẫn qua lẫn lại nữa, vốn dĩ chỉ có chút cảm giác lực bất tòng tâm hiện tại mới vừa bỏ lên trên người nữ nhân không được vài cái thì đã buông mình vô lực, chỉ có thể nhờ thuốc tráng dương mới không khiến các mỹ thiếp của hắc quá mức thất vọng. Nhiều mỹ thiếp như vậy cũng hận không thể đem hắc đào rỗng, cày cấy không biết sống chết như vậy cũng thật sự là muốn chết rồi, chết cũng muốn làm quý phong lưu, cho dù thiếu một thiếp thiếp cũng không đau không nhột.

Thôi Loan Thúy cùng Lục Sa cũng không cùng xuất hiện, ngay cả số lần Lục Sa vào Hầu phủ cũng rất ít, cho nên lần trước từ biệt đến nay đã mấy tháng không gặp, hai người cũng không biết lần sau gặp mặt lại là khi nào.

”Đào khê bất tác tông dung trụ.

Thu tạ tuyệt lai vô tục xử.

Đương thì tương hậu xích lan kiều

Kim nhật độc tầm hoàng diệp lộ.

Yên trung liệt tự thanh vô số

Nhạn bối tịch dương hồng dục mộ.

Nhân như phong hậu nhập giang vân,

Tình tự vũ dư niêm địa như.”

Thôi Loan Thúy xướng khúc, im lặng, kinh ngạc phát hiện bản thân lại dần khúc này, lại xướng từ này, nghiêm nhiên là tư thái của khuê phòng oán phụ. Nhưng tương tư đã sinh, không thuốc nào có thể giải.

Lục Sa ở bên ngoài, mặc dù tìm được bầu trời mới, như cá gặp nước, thậm chí cảm thấy tự tại nhưng đêm khuya tĩnh lặng vẫn sẽ có cảm giác cô tịch, cô độc, không nơi gửi gắm, lúc cô tịch lan tràn liền không tự giác sờ sờ ngọc giữa cổ, lúc vuốt sờ ngọc mới phát hiện thời gian bản thân nhớ đến ngũ phu nhân càng ngày càng ít rồi, càng nhiều chính là nhớ đến thất phu nhân, nữ tử có ngọc nhan tựa như bước ra từ trong thi họa, nghĩ đến nàng trong lòng không hiểu sao lại có một cổ rung động, cổ rung động đó mang theo bất an, thấp thỏm còn có sợ hãi. Thanh Loan, trong lòng Lục Sa yên lặng gọi tên này vô số lần, nhưng không có lần nào dám gọi lên tiếng.

Lục Sa biết bản thân càng lúc càng không lừa được chính mình, nàng biết trong lòng mình rất dễ tâm việc người đó nói cho nàng biết khuê danh rất tư mật của nữ tử, nhưng nàng dễ tâm thì đã sao, nàng biết cho dù thất phu nhân nguyện ý cùng nàng thì cũng không có nghĩa là nàng thực sự có thể mang nàng ấy đi. Thất phu nhân nhất định là đã nghĩ sự việc quá mức đơn giản rồi, thật ra Lục Sa có chút oán giận Thôi Loan Thúy, trách nàng ấy không nên trêu chọc nàng, khiến nàng nổi lên tâm tư không an phận, nếu không nàng cũng sẽ không nhớ đến nàng ấy, sẽ không cảm thấy khó chịu, sau đó nghĩ một lần, thở dài một lần.

May mà sau khi Lục Đào lên làm thập phu nhân, còn nhớ đến Lục Sa tỷ muội này, liền gọi nàng vào phủ, sở dĩ cách mấy tháng mới mời Lục Sa nhập phủ đó là bởi vì Lục Đào vẫn luôn cảm thấy không tiện đối mặt Lục Sa hảo tỷ muội của nàng, dù sao trước kia nàng ngăn cản Lục Sa cùng Liễu Phi Nhân cùng một chỗ, mà hiện tại bản thân lại hết lần này tới lần khác dây dưa cùng Liễu Phi Nhân, nhắc Liễu Phi Nhân, sau khi bị một cái tát không nhẹ, đến nay vẫn chậm chạp không dám gặp Lục Sa. Bất quá, Lục Đào rốt cuộc xem như người có tình nghĩa nàng cảm thấy bản thân phú quý rồi há

có thể quên tỷ muội tốt lúc nghèo hèn, hơn nữa đối với Lục Sa, Lục Đào chung quy có chút cảm giác hổ thẹn.

124. Chương 122

Lục Sa được Lục Đào mời vào phủ nên đã thay trang phục nữ tử, lúc nhìn vào gương mới phát hiện bản thân đã lâu chưa từng tinh tề trang diện bản thân như vậy, Lục Sa lấy son nước ra, trang dung hồi lâu vẫn cảm thấy không hài lòng, quả nhiên tư sắc vẫn phải dựa vào thiên sinh lệ chất mới có thể toát ra vẻ đẹp tự nhiên, nếu không càng trang diện lại càng lờ lợt. Cuối cùng Lục Sa bưng một chậu nước tẩy hết phấn son trên mặt, lộ ra khuôn mặt thuần khiết ngược lại không phải khó coi, chính là thiếu vài phần cảm giác kinh diễm, so với phu nhân Mị phu nhân, thất phu nhân các nàng thiên sinh lệ chất thì đúng là phải ảm đạm thất sắc, dĩ nhiên Lục Sa rất tự hiểu bản thân, lập tức thu hồi ý nghĩ như vậy, sau khi xác định bản thân y phục chỉnh tề mới vào Hầu phủ.

Lúc Lục Sa gặp lại Lục Đào, Lục Đào chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi đã giống như trở thành người khác, dáng vẻ vốn bình thường trải qua trang diện đã lộ ra vài phần diễm lệ, hơn nữa Lục Đào vốn là mệnh mẽ hăng hái, ngược lại rất có chủ kiến hơn nữa so với lục phu nhân cùng bát phu nhân xuất thân nông hộ, tiểu thương thì nàng càng có tư thái quý thiếp. Lúc đi đường kim sức lay động, tiền tiền hậu hậu chấp chờn giống như chủ nhân của nó, lộ ra một cổ khí tức mãn thịnh, vừa nhìn chính là tinh lực tràn đầy.

Lục Sa thấy Lục Đào như vậy, ngược lại không dám thân thiết đến gần giống như trước kia, chần chờ đứng xa xa, suy nghĩ nên lấy thái độ gì để đối đãi Lục Đào hiện tại.

“Lục Sa ngươi phát giác cái gì, lập tức đến đây.” Nhìn thấy nhìn thấy Lục Sa tiến đến, lập tức mở miệng nói.

“Thập phu nhân.” Lục Sa vẫn quyết định thỉnh an Lục Đào, Lục Đào không đơn giản chỉ là nha hoàn cùng nàng lớn lên nữa, quan trọng hơn là nàng ấy đã là thiếp thất của Hầu gia, coi như là một nửa chủ tử của nàng.

“Lục Sa ngươi gọi ta như vậy ta sẽ không vui, người khác gọi ta như vậy cũng thôi đi, nhưng ngươi gọi ta như vậy không phải là đang chế nhạo ta sao? Người chỉ cần gọi ta Lục Đào là tốt rồi, còn gọi thập phu nhân nữa ta sẽ tức giận.” Lục Đào nhún mày nói, tiến lên kéo tay Lục Sa, bất mãn nói.

“Lục Đào.” Lục Sa nhìn thấy Lục Đào nói như vậy cũng chỉ đành gọi thẳng tên Lục Đào.

“Lục Sa, ngươi ăn mặc quá đơn giản rồi, trước đây lúc làm tam đẳng nha hoàn còn trang diện xinh đẹp hơn bây giờ.” Lục Đào quan sát Lục Sa một chút, đều nói nữ nhân nhìn dung mạo, Lục Sa không son phấn không mang đồ trang sức, ngay cả màu sắc cũng thanh tố giống như nam trang, khiến Lục Đào hôm nay trang điểm xinh đẹp có chút không quen.

Lục Đào hôm nay ăn mặc phô trương sắp bằng ngũ phu nhân rồi, dĩ nhiên nhìn nàng như bây giờ sẽ không quen, Lục Sa cảm thấy nàng cùng Lục Đào thật sự là càng ngày càng xa, bất quá nhìn Lục Đào hiển nhiên rất thoả mãn với cuộc sống hiện tại, như vậy Lục Sa vui mừng thay nàng ấy.

“Xuất môn ở bên ngoài, đơn giản một chút thì tốt hơn, tóm lại không thể để cho người khác quá chú ý đến việc ta là nữ nhi.” Lục Sa giải thích.

“Người quả thật xem bản thân là nam nhân mà đối đãi sao, ngươi như vậy cũng không biết thế nào, nếu không ta sẽ nói với Hầu gia một chút để Hầu gia cũng nạp làm thiếp, không quản hấn sủng ái hay không sủng ái, làm một chủ tử mới là chính đạo....” Lục Đào càng nói càng cảm thấy đề nghị của mình rất tốt.

“Ta nghĩ ta chỉ thích nữ tử, ta hạ quyết tâm suốt đời không gả, thành gia lập thất không cần nhắc lại.” Về mặt Lục Sa vô cùng nghiêm túc.

“Lục Sa” Lục Đào nhìn Lục Sa, nghĩ đến Lục Sa cùng Liễu Phi Nhân đã từng có quan hệ, muốn nói lại thôi.

“Ân?” Lục Sa nhìn Lục Đào dáng vẻ ấp a ấp úng, vô cùng kỳ quái.

“Người vẫn yêu Liễu Phi Nhân sao?” Lục Đào cuối cùng hỏi ra miệng, lúc trước yêu đến sâu sắc như vậy, tuy rằng nàng là bị động, bị Liễu Phi Nhân trêu chọc nhưng nàng đối với Lục Sa vẫn luôn không được tự nhiên, giống như là nàng đã đoạt người yêu của tỷ muội thân nhất, nghĩ đến đó, Lục Đào lại muốn giận chó đánh mèo Liễu Phi Nhân, đều do Liễu Phi Nhân thủy tính dương hoa kia không tốt, nếu không phải nàng ta trêu tam ghẹo tứ ai cũng muốn trêu chọc thì nàng hà tất phải thấp thỏm bất an khi gặp Lục Sa như vậy?

“Đều là quá khứ.” Lục Sa nhàn nhạt nói, Liễu Phi Nhân đối với nàng mà nói, tựa như một vết thương đã kết vảy, vết thương đã không đau nữa chỉ là còn phải lưu lại trên người, ngứa ngáy khó chịu, nhưng Lục Sa biết vết thương này sẽ theo thời gian sẽ tróc vảy, chậm rãi khép lại, cho đến khi hóa thành một vết sẹo, cái còn thiếu chỉ là thời gian.

“Lục Sa....” Lục Đào cảm thấy Lục Sa nhất định không phải không để tâm giống như vẻ ngoài, trong lòng nàng ấy nhất định đang yên lặng khổ sở, nghĩ như vậy khiến trong lòng Lục Đào cũng có chút khó chịu, vì Lục Sa khó chịu, cũng vì bản thân mà khó chịu.

“Người luôn luôn thẳng thắn, vì sao lại nói chuyện ấp a ấp úng đây?” Lục Sa cảm thấy chắc chắn Lục Đào có chuyện muốn nói, tựa hồ còn không chịu nói ra.

“Ta cùng Liễu Phi Nhân.... Ta cùng nàng cũng có quan hệ đó!” Lục Đào bất chấp giá nào, sớm muộn gì đều phải chịu một đao này, không bằng thẳng thắn một chút, nàng ghét nhất là vòng vo khúc chiết.

Lục Sa ngạc nhiên nhìn Lục Đào, nàng chưa bao giờ nghĩ đến Lục Đào cùng ngũ phu nhân sẽ có quan hệ như vậy.

Lục Đào nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của Lục Sa, muốn từ biểu tình của Lục Sa nhìn ra cái gì, nàng vẫn rất thấp thỏm đợi Lục Sa phản ứng, nàng vạn phần không muốn để một Liễu Phi Nhân phá hủy tình tỷ muội giữa nàng và Lục Sa. Nàng giải thích không được, nếu như nói ban đầu nàng bị trêu chọc, vậy về sau nàng cùng Liễu Phi Nhân chính là mập mờ dây dưa, nàng cảm thấy nếu như có biện giải thì càng lộ vẻ giả tạo mà thôi.

Lục Sa nhìn dáng vẻ Lục Đào cằn cằn dục dục, đã sáng tỏ vì sao vừa rồi Lục Đào muốn nói lại thôi.

“Ta cùng nàng hiện tại đã không còn quan hệ, người không cần lo lắng, người muốn cùng nàng một chỗ, thì cứ cùng nàng một chỗ, không cần bận tâm đến ta.” Sau khi Lục Sa dứt bỏ ngạc nhiên trái lại thoải mái nói, tuy rằng cảm giác trong lòng là có chút phức tạp.

“Lục Sa người nhất định phải tin tưởng ta, lúc trước khi người rời khỏi nàng, ta cũng không nghĩ đến sẽ cùng nàng một chỗ....” Lục Đào sợ Lục Sa hiểu lầm, cuối cùng nhịn không được giải thích, chỉ sợ Lục Sa không tin, ngữ khí có chút kích động.

“Ta tin tưởng người, không cần thận trọng như vậy, ta biết nhất định là ngũ phu nhân đến trêu chọc người, nàng là dạng người gì ta hiểu rất rõ.” Lục Sa nắm lấy tay Lục Đào, ngữ khí kiên định nói, nàng chỉ là có chút ngoài ý muốn, tay ngũ phu nhân lại vươn dài như vậy, còn Lục Đào dĩ nhiên lại nguyện ý cùng Liễu Phi Nhân dây dưa không rõ, nàng cũng là có một chút ngoài ý muốn.

“Người sẽ không trách ta?” Lục Đào vẫn lưu ý Lục Sa, nếu không cũng không hà tất phải cẩn trọng như vậy.

“Ta dĩ nhiên sẽ không trách người, ngược lại có chút trách nàng, nàng trêu chọc người trước, nếu như nàng phụ người ta cũng sẽ lo lắng cho người giống như lúc trước người lo lắng cho ta, người biết tính tình của nàng là không thay đổi được, ta sợ người sẽ chịu ủy khuất.” Lục Sa bỏ qua tâm tình của bản thân, có chút lo lắng thay Lục Đào.

“Ta mới không giống như người chỉ biết nén giận, ủy khuất cầu toàn, chó không bỏ được tính ăn phân, nàng ăn một lần ta chính nàng một lần, ta cũng không tin nàng còn có thể không để ta vào trong mắt, còn có thể trái ôm phải ấp!” Lục Đào rất có quyết tâm nói, nàng quả không được trái tim Liễu Phi Nhân chẳng lẽ còn quả không được thân thể Liễu Phi Nhân sao, giống như phụ thân nàng cũng rất thích pha trộn cùng nữ nhân khác nhưng mẫu thân lại quả gắt gao, nào có cơ hội để hấn cùng nữ nhân khác pha trộn.

Nhìn dáng vẻ tình thế bất buộc của Lục Đào, Lục Sa đột nhiên cảm thấy có thể Lục Đào chưa hẳn là quân không được ngũ phu nhân, quyết đoán như vậy cho dù là nàng của trước đây hay là hiện tại cũng không có được, nếu như ngũ phu nhân có thể thu liễm một chút, cùng Lục Đào một chỗ cũng rất tốt.

125. Chương 123

“Vậy là tốt rồi.” Lục Sa mỉm cười nói.

Lục Đào nhìn thấy Lục Sa cười rất tự nhiên mới có chút yên tâm, xem ra Lục Sa thật sự không phải để tâm như trước nữa.

Hai người lại nói một ít việc nhà, sau khi dùng ngọc thiện Lục Sa cáo từ nhưng Lục Đào cực lực giữ lại, mới rời khỏi biệt viện của Lục Đào đến biệt viện của Liễu Phi Nhân gặp nàng

Liễu Phi Nhân nhìn Lục Sa một thân thanh lịch, cùng người nằm đó ở trong viện của nàng giống như hai người khác nhau, còn nghĩ đến tình cảnh nước sôi lửa bỏng của bản thân hôm nay, thật sâu cảm thấy vẫn là Lục Sa tốt nhất, tính tình tốt hơn con mèo Lục Đào ngang ngược kia biết bao nhiêu, ôn nhu sẵn sàng, cho dù là ghen cũng giữ trong lòng, không giống Lục Đào, động một chút thì bạt tay. Cho dù lúc trước là nàng giở một chút thủ đoạn khiến Lục Đào lên giường với nàng nhưng nàng cũng chỉ là cho nàng ta thử thái một phen, cũng không lấy tâm thân xử nữ của nàng ta, cũng không tính là quá đáng a, ai bảo nàng ta ở sau lưng nàng nhiều lần mắng nàng là tiện nhân, cho dù nàng tốt tính thì cũng không thể cho phép một nha hoàn dám kiêu ngạo năm lần bảy lượt sau lưng nàng như vậy. Nàng làm sao biết Lục Đào nha đầu kia lại có tâm kế như vậy, sau khi lên làm đệ thập thiếp của Hầu gia dĩ nhiên chủ động câu dẫn nàng, mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ có lý nào lại không nhận, trước khi hái được hoa đương nhiên là đồ ngon đồ ngọt, nha đầu kia dĩ nhiên là nắm lấy ngon ngọt không tha, động một chút thì bắt nàng hết lòng tuân thủ hứa hẹn, không tuân thủ thì đánh.

“Lục Sa.” Liễu Phi Nhân lòng tràn đầy vui mừng tiến lên, tựa như tha hương gặp tri kỷ, có cảm giác kích động muốn lệ rơi đầy mặt.

“Ngũ phu nhân.” So với nhiệt tình của Liễu Phi Nhân, biểu hiện của Lục Sa lãnh đạm hơn, hơn nữa còn lần tránh Liễu Phi Nhân nắm lấy tay nàng.

Liễu Phi Nhân là người thận trọng, lập tức nhận thấy cử động nhỏ đó, có chút có chút nhàn nhạt mất mát, nhưng cũng chỉ có thể thu hồi tay mình về.

“Lục Sa, người ở bên ngoài có khỏe không? Trong lòng ta không lúc nào không nhớ đến người.” Liễu Phi Nhân chân thành nói, đây cũng không phải đều là hư tình giả ý, nàng trái lại rất thường nhớ đến Lục Sa, dù sao thì trong hậu viện này thật lòng đối với nàng cũng không có mấy người, nếu thật sự muốn thủ lấy một người không đi trên hoa gheo nguyệt, nàng tình nguyện đó là Lục Sa, mà không phải Lục Đào ngang ngược kia.

“Tất cả mạnh khỏe, ngũ phu nhân không cần nhớ ta, ngũ phu nhân vẫn mạnh khỏe?” Thật ra Lục Sa nhìn thấy vết trảo nhọt nhọt trên mặt Liễu Phi Nhân, ngược lại không quá ảnh hưởng dung mạo, khí sắc trái lại hồng nhuận, cũng biết Lục Đào động thủ có chừng mực.

“Aiz, một lời khó nói hết.....” Liễu Phi Nhân ngữ khí thấp đi, nghĩ đến Lục Đào khiến nàng sợ hãi, tâm tình Liễu Phi Nhân vô cùng thấp, nàng không chỉ sợ Lục Đào động một chút là động thủ chính nàng mà khiến chân chính sợ hãi chính là dưới tình huống sợ hãi này thân thể của nàng đối với sự đụng chạm của Lục Đào dĩ nhiên không phải phản cảm, mà chỉ có cường liệt khoái cảm. Nàng biết bản thân khẩu vị luôn nặng, Lục Đào dĩ nhiên rất hợp với khẩu vị của nàng, dĩ nhiên khẩu vị còn nặng hơn cả nàng, làm hại nàng hôm nay lúc nàng ra ngoài trên hoa gheo nguyệt vẫn luôn cảm thấy như gãi không đúng chỗ ngứa, thiếu cảm giác, bất quá mặc dù thiếu cảm giác nhưng đi ra ngoài vụn vặt so với trước kia càng kích thích, mà dường như sơn trân hải vị ở nhà có ngon thế nào ăn nhiều cũng sẽ chán, luôn phải đi ra ngoài thay đổi khẩu vị, cùng người khác trên giường ra vẻ ta đây.

“Ngũ phu nhân hôm nay cùng Lục Đào một chỗ, thì nên đối xử tốt với Lục Đào, hy vọng ngũ phu nhân không nên làm cho Lục Đào khổ sở.” Lục Sa là tỷ muội tốt của Lục Đào, nàng nghiêm túc nói.

Liễu Phi Nhân vốn dĩ muốn tố khổ, thoáng chốc lại nuốt vào trong bụng, thật là có khổ nói không nên lời, không phải nên là Lục Đào đối xử tốt với nàng sao, nha đầu kia động tay động chân thật đúng là hận đến tâm phổi đều run, hại nàng mỗi lần vụn vỡ trong lòng đều căng thẳng.

“Dĩ nhiên, dĩ nhiên...” Liễu Phi Nhân cười khổ đáp.

Lục Sa nhìn Liễu Phi Nhân như vậy, trong lòng có chút không đành lòng, nhưng cũng đem toàn bộ đè ép xuống phía dưới, dù sao thì Chu Du đánh Hoàng Cái, một người đánh một người chịu đánh.

Hai người tương đối hết chỗ nói rồi, cũng không biết nói cái gì mới tốt, đều có cảm giác cảnh còn người mất.

“Người cùng Thôi Loan Thúy?” Liễu Phi Nhân rốt cục vẫn kiềm chế không được đem nghi vấn trong lòng hỏi ra, nghi vấn này đặt trong lòng đã lâu rồi. Hai người này cùng rời khỏi nàng là chuyện sau khi nàng để Lục Sa đến trong viện của Thôi Loan Thúy, nàng vẫn luôn cảm thấy giữa các nàng nhất định xảy ra chuyện gì, Liễu Phi Nhân cũng không chỉ một lần hỏi hận chuyện đã đem Lục Sa đưa đến chỗ Thôi Loan Thúy, nếu không như vậy thì nàng vẫn có thể như trước trái ôm phải ấp, sống tiêu dao khoái hoạt, mà không phải như hiện tại, mỗi ngày đều nơm nớp lo sợ.

Lục Sa trầm mặc chốc lát, dĩ nhiên không biết nên trả lời thế nào.

“Nàng đối với người là hữu ý đi?” Liễu Phi Nhân hỏi, nàng thỉnh thoảng vẫn đến ngồi trong viện của Thôi Loan Thúy, ngoại viện chợt nghe đến Thôi Loan Thúy tấu khúc, u nhược thống thiết đều là ý tương tư, nàng nghĩ không ra Thôi Loan Thúy sẽ tương tư một ai đó, duy nhất có thể làm suy đoán chỉ có Lục Sa.

Lục Sa vẫn trầm mặc, trầm mặc lúc này chính là một loại cam chịu.

“Khó trách người không thích ta nữa, nàng quả thật mọi thứ đều hơn ta, bất luận dung mạo hay là tài hoa.” Liễu Phi Nhân yếu ớt thở dài, nhân chi thường tình, nàng cũng không trách Lục Sa, nếu như nàng là Lục Sa nàng cũng nên như vậy.

“Ta rời khỏi người không liên quan đến nàng, lúc đầu nếu như người có thể đối đãi toàn tâm toàn ý, làm sao ta lại rời khỏi người, nếu như lúc đó ta thích nàng, ta hà tất phải đi, trực tiếp chấp nhận nàng là được rồi.” Lục Sa có chút oán giận, trong lòng lại có một chút thất vọng, thì ra trong lòng ngũ phu nhân nàng dĩ nhiên là người như vậy.

“Là ta không tốt, không nên phỏng đoán người như vậy, thật ra như vậy cũng tốt, nàng là người thanh cao, có thể cúi đầu thích một người, nàng có thể hết lòng vì người, trái lại là phúc phần của người, nàng có thể làm người một lòng đối với người.” Lúc đầu Thôi Loan Thúy không chịu hầu hạ Hầu gia sợ sẽ là vì Lục Sa đi, bản chất của Thôi Loan Thúy là tam trinh cửu liệt, xuất thân dòng dõi thư hương, tự mình rất ặc dù lưu lạc phong trần nhưng vẫn không chịu dễ dàng cúi đầu, tất nhiên là tốt hơn nàng nhiều lắm. Không có gì ngoài trong lòng nàng có chút không cam lòng, trái lại cảm thấy Lục Sa cùng Thôi Loan Thúy là lương phối.

“Ta xuất thân bản hàn, lấy cái gì xứng đôi với nàng đây?” Lục Sa tự giễu.

“Vậy cũng không hẳn, nếu như Thôi Loan Thúy vẫn là tiểu thư quan lại thế gia, người đương nhiên là trào cao, nhưng hôm nay, Thôi Loan Thúy bất quá chỉ là Phụng Hoàng rơi xuống nước, tục ngữ nói Phụng Hoàng thất thế không bằng gà, không có gì xứng hay không xứng, quan trọng nhất là hai người các người lưỡng tình tương duyệt là được rồi.” Hai nữ nhân rời bỏ nàng, nàng còn có tâm tư tác hợp, Liễu Phi Nhân cảm thấy bản thân thực sự là rất rộng lượng.

Lục Sa hơi liễm mi, nàng không thích ngũ phu nhân nói thất phu nhân là Phụng Hoàng rơi xuống nước, Phụng Hoàng mặc dù lưu lạc nhân gian cũng vẫn là Phụng Hoàng, Phụng Hoàng vĩnh viễn không thể đánh đồng với gà nơi sơn dã.

“Ngũ phu nhân nghĩ đến quá đơn giản rồi.” Lục Sa lắc đầu nói.

“Ta cảm thấy các người chưa hẳn đã không có khả năng, Thôi Loan Thúy rốt cuộc xuất thân không sai, tài nghệ rất cao, vì vậy được phu nhân ưu đãi, hơn nữa khổ bán thân của nàng lại nằm trong tay phu nhân, các

người có thể nở hoa kết quả hay không còn phải xem thái độ của phu nhân, phu nhân hôm nay đã cùng Mị phu nhân, đối với việc nữ nữ thái độ đã khác rồi, người lại là người làm việc cho phu nhân, ta thấy các người có quá nhiều hy vọng.” Liễu Phi Nhân phân tích rõ ràng, Thôi Loan Thúy hẳn là đã biết, cho nên mới dám công nhiên đối nghịch cùng Hầu gia.

Lục Sa vừa nghe, bưng tỉnh đại ngộ, trong lòng có chút xao động.

Lúc ra ngoài, đi ngang qua biệt viện của thất phu nhân, Lục Sa không tự giác dừng bước, nhìn vào nội viện, cũng không biết thất phu nhân sống có tốt không. Dừng chân hồi lâu Lục Sa phát hiện bản thân không nên lưu ý thất phu nhân như vậy, nàng xoay người muốn rời khỏi nhưng nghĩ lại, sau khi rời khỏi không biết bao giờ mới có thể nhìn thấy thất phu nhân, liền lần thứ hai dừng bước. Nàng cùng thất phu nhân cho dù không có tư tình, nhưng cũng xem như bằng hữu, bằng hữu đã lâu không gặp cũng sẽ muốn gặp một chút, hơn nữa ngọc bội của thất phu nhân còn đang trên người nàng, sợ thất phu nhân nhớ đến nó, mọi cách mượn cơ cuối cùng Lục Sa mới có dũng khí lần thứ hai bước vào biệt viện của thất phu nhân.

“Người để nàng vào đi.” Thôi Loan Thúy vừa nghe thông báo, Lục Sa đến thăm, bỗng nhiên buông quyển sách trên tay đứng lên, muốn Lục Lâm lập tức gọi Lục Sa vào, ngữ khí tận khả năng áp chế khiến bản thân thoát nhìn không đến quá mức kinh hãi.

“Chờ đã, người bảo nàng ở bên ngoài chờ chốc lát.” Thôi Loan Thúy nhớ đến bản thân từ sáng sớm thức dậy còn chưa hảo hảo trang diện, đầu cũng chưa bôi, thoát nhìn vô cùng lười nhác liền muốn trang điểm một chút mới gặp Lục Sa, chỉ là lại sợ Lục Sa chờ lâu, vội vã trang điểm một chút mới bảo Lục Lâm truyền Lục Sa vào.

Lục Sa nhìn thấy Lục Lâm không giống trước kia trở ra rất nhanh, trong lòng lại miên man suy nghĩ một phen, ngay lúc trong lòng Lục Sa thiên tư bách chuyển vài phiên, Lục Lâm mới đi ra gọi nàng vào.

126. Chương 124

Thôi Loan Thúy liền thấy Lục Sa trang phục vô cùng đơn giản nhưng xinh đẹp, Lục Sa tùy ý đơn giản như vậy khiến Thôi Loan Thúy thoáng chốc cảm thấy bản thân vừa rồi trang điểm có chút dư thừa rồi. Lục Sa tựa như hoa nhô sinh trường ở góc âm u, vô thanh vô tức, có thể so ra kém hoa mẫu đơn sinh trường dưới ánh nắng, kém thực được chói sáng chói mắt, nhưng lại làm đẹp một góc âm u theo cách riêng, chẳng phải chói mắt, nhưng cũng không đơn điệu.

Lục Sa đối mặt Thôi Loan Thúy liền có một chút câu nệ, đối với Liễu Phi Nhân cùng Lý Trì Nguyệt cũng không từng câu nệ như vậy qua, chính là trước đó đối diện Thôi Loan Thúy cũng sẽ không giống như hiện tại, tay chân cũng không biết để chỗ nào.

“Vào ngồi a, giống như tượng gỗ đứng ở đó là thế nào?” Thôi Loan Thúy trêu tức nói, nàng dĩ nhiên cũng nhìn ra Lục Sa câu nệ.

Lục Sa bị cười nhạo có chút xấu hổ, trái lại đi đến, ngồi xuống.

Thôi Loan Thúy không nói lời nào, chỉ chăm chú nhìn Lục Sa, dường như muốn đem những ngày không gặp nhìn lại cho đủ, nàng nghĩ bản thân thật sự rất thích người trước mắt, có cảm giác nhìn thấy thế nào cũng cảm thấy không đủ.

Thôi Loan Thúy minh mục trường đảm nhìn chằm chằm Lục Sa, Lục Sa cũng không dám minh mục trường đảm nhìn lại Thôi Loan Thúy, chỉ cảm thấy bị thất phu nhân nhìn vạn phần không được tự nhiên.

“Thất phu nhân....” Lục Sa muốn đánh vỡ bầu không khí quỷ dị lúc này, nàng cảm thấy không biết từ lúc nào, nàng cùng thất phu nhân ở chung luôn bắt giác bị thất phu nhân nắm bắt.

Thôi Loan Thúy nghe xưng hô như vậy khẽ nhíu mày, nhưng không sửa đúng Lục Sa.

“Người thế nào đột nhiên đến đây?” Thôi Loan Thúy nhướn mày mỉm cười hỏi, có thể nhìn ra được, tâm tình của nàng lúc này tựa hồ rất tốt.

“Lục Đào gọi ta đến ôn chuyện.....” Lục Sa nói đến phân nửa, liền bị Thôi Loan Thúy cắt đứt.

“Người cùng nàng ôn chuyện, cùng ta có quan hệ gì đâu?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi ngược lại, là hơi lạnh nhạt hỏi ngược lại.

“Ngọc của người vẫn để chỗ ta, nhĩ hảo, đã một thời gian không thấy nó, ta nghĩ người có thể sẽ tưởng niệm nó....” Lục Sa nói đến sau đó càng ngày càng nhỏ tiếng, nàng phát giác càng mượn cớ càng không thể che giấu, nàng chính là muốn gặp nữ tử trước mắt.

“Là như vậy sao?” Khéo mắt Thôi Loan Thúy tiểu ý càng đậm, càng thêm phong tình, ánh mắt nhìn Lục Sa giống như muốn đem hôn phách của nàng câu ra.

Lục Sa nhìn đến si mê, nhưng rất nhanh nhận thấy bản thân thất thố, liền lập tức đem ánh mắt dời khỏi mặt Thôi Loan Thúy, trên mặt nàng có hơi ửng đỏ.

“Là như vậy.” Lục Sa kiên trì nói, trong lòng lại có cảm giác khúc chiết, nàng thực sự không thích cảm giác như vậy.

“Vậy người đến đây.” Thôi Loan Thúy hướng Lục Sa ngồi rất xa nàng mà ngoắc tay.

Lục Sa không giải thích được nhìn Thôi Loan Thúy, không hiểu nàng ấy gọi nàng đến làm gì.

“Ta muốn xem ngọc của ta, ta quả thật nhớ nó.” Thôi Loan Thúy nhìn khuôn mặt Lục Sa, như có thâm ý mỉm cười.

Nghe vậy khuôn mặt cũng sắp cháy đỏ, nàng cảm thấy cái cớ của nàng đã bị vạch trần, thất phu nhân hiểu được nhưng chuyện tới nước này, Lục Sa cũng chỉ có thể kiên trì đi đến trước mặt Thôi Loan Thúy, từ trong cổ mình đem miếng noãn ngọc cưỡi xuống đưa cho nàng ấy.

“Không cần tháo xuống, cảm thấy ngọc cho người đeo, cũng là vô cùng thích hợp.” Thôi Loan Thúy cũng đứng dậy, tay phúc trên lưng bàn tay của Lục Sa, để lại bàn tay đang tháo ngọc của nàng, Lục Sa cảm giác được tay mình được bàn tay mềm mại của thất phu nhân bao trùm, khuôn mặt càng nóng đến đỏ bừng, nhưng nàng một chút cũng không muốn rút từ trong tay thất phu nhân ra, cái loại thân mật này chưa từng có, thân mật đến Lục Sa cảm thấy bản thân đều bị hương khí trên người thất phu nhân vây quanh, hương khí nhân nhạ so với hương khí nồng đậm trên người ngũ phu nhân thì hương khí này càng khiến nàng yêu thích hơn.

“Ta chỉ là tạm giữ, sau này sẽ trả lại cho người.” Lục Sa đè nặng trái tim đang bang bang nhảy loạn của mình, giả vờ trấn định nói.

“Ta thích người đeo nó, nếu nói ta nhớ miếng ngọc này, không bằng nói ta càng nhớ người đeo nó.” Thôi Loan Thúy muốn thân cận Lục Sa, một loại cảm giác cường liệt khu động lấy nàng khiến nàng không tự giác thân cận Lục Sa, nàng chưa bao giờ nghĩ bản thân là người thụ động lại có một ngày chủ động biểu đạt quý ý đối với một người như vậy, gần như vứt đi lễ liêm sỉ.

Nữ tử như ngọc này, năm lần bảy lượt đối tốt với nàng, cho dù là tảng đá cũng sẽ bị tan chảy, huống hồ là Lục Sa, Lục Sa dĩ nhiên cũng động tâm, lý trí bạc nhược nói cho nàng biết không thể trầm mê, nhưng tình cảm của nàng cũng đã nghiêng về Thôi Loan Thúy, lúc này trong lòng sớm đã mềm mại thành sợi bông.

Chỉ là Lục Sa ở bên ngoài vốn đã không giỏi ăn nói, lúc này cũng nghẹn lời, một câu đều nói không ra để đáp lại tình ý của Thôi Loan Thúy.

Thôi Loan Thúy cảm thấy bản thân đối với tâm tình của Lục Sa xem như rõ như lòng bàn tay, vẻ mặt giãy dụa của Lục Sa, còn có thân thể hơi mềm xuống, nàng nhận thấy sự mềm hoá cùng thỏa hiệp trong lòng Lục Sa, biến hóa như vậy khiến Thôi Loan Thúy mừng rỡ không ngớt.

Tay Thôi Loan Thúy từ lưng bàn tay của Lục Sa chậm rãi dời về cổ của Lục Sa, nhẹ nhàng vuốt ve cần cổ trắng nõn, thân thể dần đến gần Lục Sa, thổ khí như lan, khiến cổ Lục Sa dị thường mẫn cảm, ngón tay xoa đến chỗ nào chỗ đó tê dại, loại cảm giác này quá mức quen thuộc rồi, dự vọng trong thân thể đã ngủ

say từ lâu bị Thôi Loan Thúy dễ dàng đánh thức, lỗ chân lông run rẩy, loại cảm giác mãnh liệt này, cho là đối với Liễu Phi Nhân cũng chưa từng có qua.

“Thất phu nhân....” Lục Sa bị dục vọng mãnh liệt làm cho nàng có chút sợ hãi, nàng không hiểu vì sao cảm giác của nàng đối với thất phu nhân vĩnh viễn vượt trên ngũ phu nhân, điều này làm cho Lục Sa không hiểu sao có chút chột dạ cùng hổ thẹn, lúc này đây Lục Sa cảm thấy bản thân đang phản bội ngũ phu nhân, tuy rằng nàng cùng ngũ phu nhân đã không còn quan hệ, nhưng nàng vẫn cảm thấy khủng hoảng, cảm thấy không nên như vậy. Liễu Phi Nhân đối với Lục Sa của hiện tại mà nói tựa như một gánh nặng đã đeo thật lâu, lâu đến đã trở thành thói quen, cho nên sau khi đỡ xuống sẽ cảm thấy không quen, sẽ cảm thấy bất an cảm thấy không có cảm giác an toàn.

Thôi Loan Thúy sợ Lục Sa lại rút lại trong mai trốn tránh nàng, cánh tay còn lại ôm chặt lấy Lục Sa, Lục Sa theo bản năng muốn giãy dụa, Thôi Loan Thúy ôm càng thêm gắt gao.

“Để ta làm người một lòng của ngươi, được không? Toàn tâm toàn ý, không rời không bỏ.” Thôi Loan Thúy gần như cầu xin mà nói, vì Lục Sa, nàng đem tự tôn của bản thân ra đánh đổi.

Trong lòng Lục Sa căng thẳng, lúc trước nàng đối với tính tình trêu hoa ghẹo nguyệt của ngũ phu nhân cũng không phải là không hề phát hiện, nhưng lại vẫn như thiêu thân lao vào lửa quên mình đi vào đoạn tình cảm đó, mà lúc này đối với một người rõ ràng quan tâm nàng rất nhiều so với ngũ phu nhân nàng lại có nhiều cố kỵ, cùng bất an, nếu muốn truy cứu nguyên nhân thì chung quy là nàng tự ti, không muốn tin tưởng thất phu nhân các phương diện đều ưu tú hơn ngũ phu nhân sẽ chung tình với nàng, có thể làm một trong đông đảo nữ nhân của ngũ phu nhân dễ tin tưởng hơn là việc làm nữ nhân duy nhất của thất phu nhân rất nhiều, nhưng thất phu nhân là người thanh cao như vậy, cũng đã hạ thấp bản thân trước mặt nàng, ngoại trừ thực sự chung tình với nàng, còn có cái gì đáng hoài nghi đây? Nàng lúc nào mới có thể chân chính tiêu trừ ma chướng trong lòng, tin tưởng bản thân không chỉ là một nha hoàn hậu viện, nàng hiện tại chưởng quản một đại trang viên, là chưởng quản hơn một trăm tá điền.

Lục Sa nâng tay, ôm lấy thất lưng Thôi Loan Thúy, nàng phóng túng tình cảm bản thân, thân cận nữ tử mà nàng cảm thấy cực kỳ tốt đẹp, nàng thế nào lại không cần một nữ tử tri kỷ tri tâm hơn nữa còn có thể nâng đỡ lẫn nhau. Nàng biết Thôi Loan Thúy là một nữ tử ngoài mềm trong cứng, nội tâm của nàng ấy cũng cực kỳ phong phú mà cường đại, nữ tử như vậy nàng từ lâu đã tâm động, chỉ là không dám tâm động. Hôm nay, chỉ là thuận theo trái tim mà thôi.

Trong lòng Thôi Loan Thúy mừng rỡ như điên, nàng rất sợ Lục Sa nâng tay lên mà muốn đẩy nàng ra, nàng bất quá là một nữ tử, da mặt có bao nhiêu mỏng chỉ có tự nàng biết, mỗi lần đều mặt dày mày dạn cầu tình, đều là cố lấy dũng khí, may mà cuối cùng trước khi dũng khí của nàng hao hết Lục Sa đã có đáp lại.

127. Chương 125

Cách ngày Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị từ kinh thành trở về lại qua bảy tám tháng, ngày tháng của Lý Trì Nguyệt đơn giản là điều hương, dưỡng thân thể, thỉnh thoảng đùa tiểu hài tử, sau đó chính là thú vui khuê phòng, ngày tháng của Đồ Cửu Mị đơn giản là ăn thịt, thú vui khuê phòng, đùa tiểu hài tử, thỉnh thoảng học một chút văn tài, hai người ngày qua ngày tương đối thoải mái khoái hoạt.

Nếu có đại sự, đó là đầu tháng Đồ Thập Mị hạ sinh thai long phượng, bệ hạ đại hỉ, hoàng tử gọi là Sùng Duệ, công chúa phong là Thái Bình, đại xá thiên hạ. Mỗi tháng cũng chính là đầu tháng này, Đồ Thập Mị được sắc phong làm hậu, lập Sùng Duệ làm thái tử. Đồ Thập Mị được lập làm hậu có nghĩa là Túc Thân Vương thất thế, thiên hạ đại thế đã biến.

Đồ Cửu Mị tỷ quý nhờ muội, Đồ Cửu Mị hiện tại ở Bình Âm huyện chính là đại nhân vật chạm tay có thể bóng ngược lại thái độ của Hầu phủ đối với Lý Trì Nguyệt cũng rất phức tạp, cho rằng Túc Thân Vương đã thất thế dĩ nhiên đối với Lý Trì Nguyệt cũng không kiêng kỵ giống như trước kia, nhưng ngại vì hoàng thất, cũng không dám quá làm càn.

Đồ Cửu Mị cùng Lý Trì Nguyệt ân ái, trong Hầu phủ đã không phải bí mật gì, hai người trước mặt người ở bên ngoài cũng không tị hiềm mà ân ái.

Hạng Huy nghĩ đến lúc đầu để Đồ Cửu Mị dọn vào hậu viện của Lý Trì Nguyệt ruột cũng sắp xanh rồi, mỹ sắc cùng vinh hoa của Đồ Cửu Mị đều để Lý Trì Nguyệt chiếm hết, Đồ Cửu Mị vừa nhìn chính là không đầu óc không chủ kiến dễ dỗ ngọt, nếu như lúc đầu hắn giữ nàng lại trong viện hảo hảo dỗ dành hôm nay thăng quan tấn tước không phải nói đùa. Ai chẳng biết Đồ Cửu Mị cùng đương kim Hoàng Hậu là song sinh tỷ muội, tình cảm rất tốt, ngày sau bằng vào quan hệ cặp vầy, dĩ thi vi quý, vào triều làm quan lớn, nghĩ đến đó, Hạng Huy đã nghĩ dùng tâm tư cướp Đồ Cửu Mị từ tay Lý Trì Nguyệt trở về bên cạnh. Cho nên Hạng Huy lấy cớ đến thăm tiểu thể tử, thỉnh thoảng muốn đến hậu viện của Lý Trì Nguyệt, nhưng đều bị ngăn ở bên ngoài, Hạng Huy cho rằng đây nhất định là Lý Trì Nguyệt quấy rối, giữ chặt Đồ Cửu Mị không tha, do đó càng thêm ghen ghét Lý Trì Nguyệt.

Đồ Cửu Mị trước hết từ trong miệng phu nhân biết muội muội được phong làm Hoàng Hậu, trong lòng đương nhiên là thay muội muội vạn phần vui vẻ, bất quá nàng cũng không phải rất ngạc nhiên, nàng cảm thấy Hoàng Thượng là thật tâm thích muội muội, đối đãi muội muội vô cùng tốt, dĩ nhiên hận không thể đem những thứ tốt nhất uội muội. Không qua vài ngày, nhà mẹ đẻ đến truyền tin nói muội muội được phong làm Hoàng Hậu ngay cả phụ thân cũng được phong An Quốc Công, ban phủ đệ có người nói so với Hầu phủ còn lớn hơn. Người của Hầu phủ giống như thay đổi bộ mặt khác, đều đến chúc mừng, cửa viện của phu nhân cũng sắp bị san bằng, cũng may biệt viện của phu nhân thị vệ nhiều, đều ngăn họ ở bên ngoài.

Đồ Cửu Mị núp ở hậu viện, đối với chuyện muội muội biến thành Hoàng Hậu mang đến biến hóa cũng không rõ ràng, mẫu thân nàng cùng lục ca được người dùng kiệu lớn khiêng đến Hầu phủ thăm nàng, mang đến cho nàng trọng đại trùng kích, mẫu thân cùng lục ca mặc lăng la tơ lụa, mang kim ngân châu báu, kim quang lóe lóe muốn đâm mù đôi mắt Đồ Cửu Mị, dưới sự giáo dục của Lý Trì Nguyệt Đồ Cửu Mị tuy rằng có rất nhiều thói quen khó sửa nhưng trình độ thưởng thức đề thăng vẫn phải có, nàng cũng cảm thấy mẫu thân ăn mặc quá tục khí rồi, cũng may mẫu thân còn có một ít tư sắc, còn có thể được cho là nửa lão nửa nường, ngược lại cũng không tính toán quá phận.

Đồ đại nương cùng Đồ lục ca xuất nhập Hầu phủ được đối đãi như thượng khách, con rể và thân gia rất nhiệt tình, Đồ đại nương cùng mẫu tử Hạng gia không có đề tài chung, có lẽ đáp lời thì không còn nhẫn nại nữa, lại nghe được thời gian trước nữ nhi sinh ngoại tôn mẫu tử Hạng gia trong lúc nữ nhi khó sinh muốn giữ con bỏ mẹ, tuy nói là chuyện thường tình nhưng chung quy là không thích, cho nên đối với mẫu tử đối trá này vô cùng không nhin được. Đồ đại nương nhìn khí sắc Hạng Huy càng kém hơn trước đây, thể chất này vừa nhìn đã biết sắp không được rồi, quả nhiên là tận tình tử sắc ăn chơi trác táng.

Cũng may Đồ Cửu Mị không bao lâu đã thoát ra được, bởi vì nam tử không thể vào hậu viện của nữ tử, Đồ Cửu Mị liền giữ lục ca lại đại sảnh để Hạng Huy chiêu đãi, còn nàng thì dẫn mẫu thân đến hậu viện của phu nhân.

“Đây là nơi người ở?” Đồ đại nương hỏi, suy nghĩ đến nữ nhi ở trong biệt viện lớn như vậy, Hầu phủ trái lại đối đãi nàng không tệ.

“Đây là biệt viện ta và phu nhân ở cùng nhau, đây vốn là biệt viện của phu nhân.” Đồ Cửu Mị không suy nghĩ mà nói.

“Những phu nhân khác cũng đều ở nơi này sao?” Đồ đại nương có chút nghi hoặc hỏi, nàng cho rằng đại viện như vậy, nhiều gian nhà như vậy, có thể là những tiểu thiếp khác cũng ở nơi này.

“Những phu nhân khác có biệt viện của mình, ta vốn dĩ cũng có biệt viện, bất quá về sau lại dọn đến ở cùng phu nhân.” Đồ Cửu Mị thành thật trả lời.

“Người cùng phu nhân quan hệ thật là tốt,...” Nào có đạo lý phu nhân ở chung với tiểu thiếp, quan hệ tiểu thiếp cho dù tốt cũng chưa từng nghe qua tốt đến mức này a, lại nhìn khí sắc của nữ nhi hồng nhuận, mặt nhẵn phong tao câu người, cũng không giống như phòng không gối chiếu, trong lòng vô cùng kỳ quái cũng nói không ra là kỳ quái ở đâu.

Sau đó vào chủ ốc, Đồ đại nương liền thấy Lý Trì Nguyệt mặc nữ trang, vừa nhìn liền biết là người ngày đó đã tiễn nữ nhi về thăm nhà, một thân nữ trang khiến Lý Trì Nguyệt khí chất cao nhã, dung mạo vô cùng

tú lệ, nàng tự nghĩ nàng sinh hai nữ nhi đã cực kỳ xinh đẹp rồi, nhìn phu nhân một chút, nghĩ thầm so với dung mạo của nữ nhi thật đúng là một chút cũng không thua kém, hơn nữa khí chất này có thể đem nữ nhi ném xa mấy con phố.

“Đại nương, đã lâu không gặp.” Lý Trì Nguyệt nở nụ cười rất thân thiết với Đồ đại nương.

“Phu nhân mạnh khỏe.” Đồ đại nương cũng cười đáp lại, nàng đối với Lý Trì Nguyệt vẫn rất có hảo cảm, mặc kệ lần trước về nhà hay là trước đó nữ nhi khó sinh, Lý Trì Nguyệt lựa chọn giữ lại mẹ trước, Đồ đại nương đã xem Lý Trì Nguyệt là ân nhân của Đồ Cửu Mị

“Đại nương gọi ta Trì Nguyệt là được rồi, ta cùng Cửu Mị là người một nhà, đại nương không cần quá khách khí.” Lý Trì Nguyệt ôn hòa nói, đối với người khác nàng rất ít thân thiết như vậy, dĩ nhiên là có nguyên nhân cố ý lấy lòng ở bên trong.

Đồ đại nương thầm nghĩ nữ tử này ngay cả khuê danh cũng nói cho nàng biết, quả thật không xem nàng là người ngoài, quan hệ giữa nàng cùng Cửu Mị lẽ nào thực sự là tình đồng tử muội sao, Đồ đại nương thận trọng từ lúc bước vào đã quan sát gian nhà này, từ bài trí cùng chi tiết mà đoán ra nữ nhi thực sự ở cùng phu nhân, đây là phải thân mật đến mức nào, cái này thật là quá khiến người khác không thể tưởng tượng nổi rồi đi, Đồ đại nương quyết định chờ lát nữa kéo Đồ Cửu Mị âm thầm hỏi một chút.

“Ta còn chưa tạ ơn lần trước Cửu Mị sinh khó, Trì Nguyệt trước bảo toàn Cửu Mị, nếu không phải người Cửu Mị chưa chắc đã....” Đồ đại nương vừa nghĩ đến nữ nhi bản thân thương yêu nhất ở trước cửa diêm vương đi một vòng, liền có một chút đau lòng.

“Ta không có công lao gì, đều là Cửu Mị kiên cường, mới có thể mẫu tử bình an, đại nương vẫn chưa gặp qua ngoại tôn đi, Vương ma ma, đem Cảnh Triều đến cho đại nương bế.” Lý Trì Nguyệt trái lại tri kỷ, biết Đồ đại nương nhất định là muốn gặp ngoại tôn.

Đồ đại nương lập tức bế tiểu tử béo Hạng Cảnh Triều đã sắp biết đi, tuy rằng Hạng Cảnh Triều so với trước đây gầy một ít nhưng vẫn là một tiểu tử béo.

“Đã lớn như vậy rồi, thật nhu thuận.” Đồ đại nương nói mà từ đầu trong ngực móc ra một cái khóa trường mệnh cực đại bằng vàng, tôn tử nhiều như vậy, không đứa nào nàng làm cái lớn thế này, nhìn hình dạng ngũ quan đều giống nữ nhi, giống như cùng một khuôn mẫu khắc ra, vừa nhìn đã thích.

“Giống như heo vậy, ăn uống rất tốt.” Đồ Cửu Mị này giờ vẫn không xen mồm vào được lập tức chen vào.

“Đó cũng là giống người, Cửu Mị từ nhỏ đã ăn nhiều, ngủ nhiều hơn Thập Mị, một chút cũng không nháo sự, Thập Mị lúc nhỏ thích nháo loạn hơn Cửu Mị, Cửu Mị ngây ngô y như heo, Thập Mị lại không, từ nhỏ chính là nhân tinh....” Đồ đại nương nhìn thấy Lý Trì Nguyệt không xem bản thân là ngoại nhân nàng cũng không xem Lý Trì Nguyệt là ngoại nhân, thuận miệng nói việc nhà.

“Muội muội là kim Phượng Hoàng, lúc trước người còn không tin, còn không phải giống như lão đạo kia đã nói, lên làm Hoàng Hậu rồi....” Đồ Cửu Mị vô cùng tự hào.

“Ai hiếm lạ nàng làm Hoàng Hậu....” Đồ đại nương vệt chết còn mạnh miệng.

“Làm sao không tốt đây, phụ thân cũng có thể phong làm quốc công, nhà đổi thành đại trạch, còn có một đồng nô bộc để sai sử!” Đồ Cửu Mị vừa cười vừa nói, nàng đã biết trong lòng mẫu thân cũng là vui vẻ.

“Nha đầu chết tiệt kia nàng, làm sao để ta được thư thái, từ trong cung chuẩn bị mấy ma ma cùng tây tịch đến, quần này quần kia, nói là nha đầu chết tiệt kia phải tới dạy quy củ, khiến toàn gia không được thư thái....” Đồ đại nương oán giận nói, lúc trước đây cái gì cũng không có, trong nhà cũng xem như tự tại, nhưng hiện tại bị một đồng ma ma lợi hại quản lý lời nói của nàng không còn uy lực như trước, nha đầu kia nhất định là cố ý khiến nàng không thoải mái.

“Hoàng Hậu quý vì Hoàng Hậu, Đồ gia rốt cuộc là hoàng thân quốc thích rồi, dĩ nhiên không thể như trước kia, Đồ gia con cháu đông đảo, tất nhiên có tử tôn ưu tú có thể vào triều làm quan, phong hầu bá tước một đường vinh hoa, nếu như mắng phu dốt đặc cán mai tất nhiên sẽ bị người khác chê cười, nương nương đừng tâm lương khổ như vậy cũng là vì Đồ gia.” Lý Trì Nguyệt ở một bên khuyên bảo, Đồ Thập Mị tất

nhân sẽ nâng đỡ thể lực của bản thân, một nhà đồ tể dĩ nhiên vô ích, dĩ nhiên muốn bồi dưỡng người đọc sách.

Đồ đại nương nghe mà không nói, nàng có khôn khéo hơn cũng chỉ là hương đã thôn phụ làm sao nghĩ được xa như vậy, cho rằng Thập Mị sợ nhà mẹ đẻ làm nàng mất mặt, thì ra cũng là vì nhà mẹ đẻ trải đường.

“Ta nói với muội muội, để những ma ma này không cần quản cùng phụ thân, những người khác để tùy ma ma quản là được rồi.....” Đồ Cửu Mị đã kiến thức qua sự lợi hại của những ma ma trong cung, biết mẫu thân nhất định bị quản đến vô cùng khó chịu, hơn nữa mẫu thân một xấp đầy niên kỷ thực sự cũng không cần phải quản như vậy.

Đồ Cửu Mị nói ra, khiến Đồ đại nương sâu sắc vui vẻ, nàng đã biết nữ nhi có đôi khi ngốc thì ngốc nhưng thời khắc mấu chốt vẫn không ngu ngốc, phải biết rằng nàng kéo không xuống khuôn mặt già nua đi cầu Đồ Thập Mị, cũng chỉ có thể khiến Đồ Cửu Mị đứng ra nói chuyện. Tiểu nữ nhi từ nhỏ đã thích cùng nàng đấu khí, cùng nàng một chút cũng không thân thiết, vẫn là đại nữ nhi thân thiết nhất.

128. Chương 126

Ba người nói một chút chuyện, lúc đến giữa trưa Đồ Cửu Mị dĩ nhiên giữ Đồ đại nương ở lại dùng ngọc thiện.

Bởi vì có Đồ mẫu ở đây, cho nên Đồ Cửu Mị cũng không quản quy củ bình thường, gấp một đùi gà lớn phóng tới trong chén của Đồ đại nương, khó có được hôm nay có thể phá quy tắc cho nên Đồ Cửu Mị cũng gấp một miếng thịt sườn vào trong chén của Lý Trì Nguyệt, còn cường đến đặc biệt quyến rũ với Lý Trì Nguyệt, nói cho cùng ở trong mắt Đồ mẫu chính là cảm giác như vậy.

Lý Trì Nguyệt nhìn thấy Đồ Cửu Mị gấp thịt ầu thân nàng xong, còn không quên gấp cho nàng, cũng không nói gì, chỉ là gấp miếng sườn đó cho vào trong miệng, nhả nhai nuốt, động tác tự nhiên đến không thể tự nhiên hơn.

Hai người hỗ động rơi vào trong mắt Đồ đại nương, khiến Đồ đại nương phải sâu sắc suy nghĩ, Cửu Mị chưa từng đối người ngoài thân thiết như vậy, sự thân thiết này cũng sắp vượt qua Thập Mị rồi, khiến Đồ đại nương ngoài ý muốn chính là Lý Trì Nguyệt thực sự chịu ăn, vừa rồi nàng thấy rất rõ ràng Lý Trì Nguyệt một tia miễn cưỡng cũng không có, lúc trước Thập Mị cũng có chút miễn cưỡng. Lý Trì Nguyệt vừa nhìn chính là được các ma ma dạy dỗ, là một quận chúa cao quý nhà nhân, vậy mà lại không ghét bỏ nước bọt của Cửu Mị, như vậy cũng quá thân mật rồi, loại tình cảm gì có thể thân hơn tình cảm giữa tỷ muội song sinh đây? Sâu sắc suy nghĩ, Đồ đại nương liền có một chút kinh hãi, nhưng nàng thế nào cũng nghĩ không rõ, hai nữ nhân có thể có loại tình cảm này sao?

Lý Trì Nguyệt dùng xong ngọc thiện liền giữ mẫu tử Đồ gia ở lại, nàng biết giữa mẫu tử người ta tất nhiên có lời còn chưa nói hết, Đồ đại nương đối với nàng có hảo cảm, nhưng suy cho cùng vẫn là người ngoài.

Lý Trì Nguyệt vừa về phòng ngủ trưa, các ma ma cũng thức thời thấy chủ tử rời đi cũng đều yên lặng lui ra. Đồ đại nương lập tức kéo Đồ Cửu Mị đến một góc, chuẩn bị khấn cấp nói thầm, quen tính mà cảm thấy nói bí mật trong một góc sẽ tương đối có cảm giác an toàn.

“Đồ Cửu Mị, người thành thật khai báo cho ta, người cùng nàng rốt cuộc là quan hệ gì?” Đồ đại nương vẻ mặt tàn khốc hỏi, ngay cả tên họ cũng gọi ra, Đồ Cửu Mị chính là muốn hồ lộng cũng khó khăn.

“Không phải là như vậy sao?” Đồ Cửu Mị chợt dạ cười khúc khích, trên mặt rõ ràng viết : nói trúng tim đen.

Đồ Cửu Mị là nàng sinh, mắt Đồ đại nương có mù thế nào cũng không bị Đồ Cửu Mị hồ lộng.

“Có thể thiệp nào cùng ăn cùng ngủ sao?” Đồ đại nương chỉ biết các nàng ở chung, nhưng không biết là cùng ngủ trên một chiếc giường, nàng chỉ là thử thăm dò mà thôi.

“Mẫu thân người làm sao biết bọn ta ngủ cùng nhau?” Đồ Cửu Mị thầm nghĩ mẫu thân quả nhiên rất lợi hại, thoáng chốc đã nhìn ra mấu chốt rồi, nàng không nghĩ ra, mẫu thân nàng làm sao biết nàng cùng phu nhân ngủ cùng nhau đây?

“Cái gì? Các người quả thật ngủ cùng giường?” Đồ đại nương tuy rằng đã có chút chuẩn bị trong lòng, nhưng khi có đáp án vẫn bị đả kích nhất định, giọng nói không tự giác đề cao, trở nên có chút bén nhọn.

Đồ Cửu Mị che cái lỗ tai, thầm nghĩ không ổn, nàng thật sự là ngốc, không đánh đã khai, Đồ Cửu Mị thật sâu lặn thứ hai ghét bỏ bản thân.

Đồ đại nương không cho Đồ Cửu Mị bịt tai, trực tiếp búng tay Đồ Cửu Mị, sau đó nhéo lỗ tai Đồ Cửu Mị, muốn cho Đồ Cửu Mị nói rõ.

“Mẫu thân, người không cảm thấy phu nhân so với Hầu gia thoát nhìn tốt hơn rất nhiều sao? Lớn lên xinh đẹp không nói, chính yếu chính là rất tốt với ta, Hầu gia cũng không quản sống chết của ta, vẫn là phu nhân giữ mạng của ta trước...” Đồ Cửu Mị tiếp tục che lỗ tai.

Đồ đại nương vừa nghe như vậy, cảm thấy rất có đạo lý, nàng cũng rất ghét Hầu gia, khí sắc âm trọc, vừa nhìn chính là tướng đoản mệnh, so sánh với nhau, Lý Trì Nguyệt khí chất cao nhã, tướng mạo hơn người cùng Hầu gia thật đúng là khác nhau một trời một vực, chính yếu là Lý Trì Nguyệt có ân cứu mạng Cửu Mị. Sai, thiếu chút nữa bị nha đầu này hồ lộng rồi, vấn đề là nào có nữ tử cùng nữ tử sinh hoạt cùng nhau như phu thê đây, chuyện này không hợp với lễ thường.

“Vấn đề ở đây, nàng là nữ tử a!” Đồ đại nương lúc này mới phúc thẩm vấn đề rất then chốt này.

“Ta chính là thích nàng là nữ tử, thơm thơm, vừa xinh đẹp lại ôn nhu, không giống nam tử vừa thối vừa hoa tâm.” Đồ Cửu Mị nói đến Lý Trì Nguyệt vẻ mặt si mê khiến Đồ đại nương rất muốn một cái tát đem nàng chụp tỉnh.

“Nhưng nữ tử lại không thể hành phòng, lại không thể sinh hài tử với người.” Trong mắt Đồ đại nương, nữ tử cũng như heo, sinh sản là rất trọng yếu.

“Ai nói nữ tử cùng nữ tử không thể hành phòng, nói gì đi nữa, ta mới không cần sinh hài tử nữa, đau muốn chết còn không nói, lần trước sinh cũng sắp mất nửa cái mạng rồi.” Đồ Cửu Mị bất mãn nói, sinh nữa còn không bằng một đao giết nàng còn thống khoái hơn.

“Giữa nữ tử làm sao có thể hành phòng?” Đồ đại nương kinh hãi hỏi, có muốn sinh hài tử nữa hay không tạm thời không nói, trước tiên là nói về nữ nhân không có thứ kia, làm sao hành phòng đây, nàng thế nào cũng nghĩ không ra.

” Mẫu thân muốn biết?” Đồ Cửu Mị nghĩ lấy xuân cung đồ nữ nữ ra ấu thân nàng xem, chỉ là nàng không hiểu, mẫu thân nàng có phụ thân nàng rồi, xem xuân cung nữ nữ làm gì?

Đồ đại nương nhìn Đồ Cửu Mị vẻ mặt như mộc xuân phong, quả thật đã tin, nữ nhân có tư nhuận hay không, Đồ đại nương là người từng trải nàng có thể cảm thụ được, nữ nhân tư nhuận vẫn luôn lộ ra một cổ phong tao, mà ngay cả phu nhân thoát nhìn cũng có nhân khí hơn so với lần trước, khí sắc cũng hồng nhuận một ít.

“Không biết xấu hổ, ai muốn!” Sắc mặt Đồ đại nương mất tự nhiên vỗ đầu Đồ Cửu Mị, lớn tiếng mắng.

” Mẫu thân người vừa hỏi mà!” Đồ Cửu Mị sờ cái đầu bị mẫu thân chụp phát đau, thảo nào nàng khí lực lớn, là do giống phụ thân mẫu thân, khí lực lớn đến dọa người.

“Được rồi, được rồi, người cũng đã già đi rồi, ta cũng quản không được nữa.” Đồ đại nương thật tình không muốn quản loại chuyện kinh thể hải tục này, dự định mắt nhắm mắt mở. Đều do Hạng Huy không phải thứ tốt đẹp gì, khiến một hảo hảo nữ nhi nhà nàng bị bức phải yêu nữ nhân, nói đến cùng đều do xú nam nhân kia! Đồ đại nương bao che khuyết điểm liền đem tất cả trách nhiệm đổ lên đầu Hạng Huy.

Sau khi hai mẫu tử nói một chút chuyện, Đồ đại nương thấy sắc trời không còn sớm nữa, mới chủ động cáo từ, Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên cũng muốn ra tiễn nhạc mẫu thực tế này của nàng. Lý Trì Nguyệt vừa ra, ánh mắt Đồ đại nương nhìn Lý Trì Nguyệt lại có một chút bất đồng, ánh mắt quan sát quá mức minh mục tương đẫm, nhìn đến Lý Trì Nguyệt trong lòng có vài phần không được tự nhiên.

Đồ đại nương có chút cảm giác càng lúc càng thoải mái như mẹ vợ nhìn con rể, Lý Trì Nguyệt thoát nhìn quả thực thuận mắt hơn Hầu gia, nữ tử dung mạo hơn nữa, lại cao quý bức nhân, vừa nhìn đã biết là nữ nhân lợi hại giống như Thập Mị, ngược lại cũng có thể bù trừ cùng xuẩn nha đầu Cửu Mị, chính là quá gây rối, thất lưng kia phỏng chừng nếu nàng có sức một chút mà vận cũng sẽ bị vận gãy, thể chất đường cho tốt thì ổn rồi.

“Trì Nguyệt, người quá gây rối, cần phải ăn nhiều thịt một chút a!” Đồ đại nương nắm tay Lý Trì Nguyệt, đã hoàn toàn không xem Lý Trì Nguyệt là người ngoài, tuy rằng không phải con rể nhưng xem như nữ nhi cũng có thể.

Thân thể Lý Trì Nguyệt ngoại trừ Đồ Cửu Mị nàng vẫn luôn không thích bị người khác đụng chạm, nhưng nàng vẫn đề xuống lạnh nhạt trong lòng, bày ra nụ cười rất thân thiết mà gật đầu.

Đồ Cửu Mị tiễn Đồ đại nương cùng Đồ lục ca ra khỏi Hầu phủ, sau khi nhìn bọn họ lên kiệu mới quay về trong viện của phu nhân.

“Mẫu thân người vừa rồi vì sao lại nhìn ta như vậy?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày hỏi.

“Nàng biết quan hệ giữa chúng ta rồi!” Đồ Cửu Mị cũng biết vừa rồi ánh mắt mẫu thân nhìn phu nhân quá mức minh mục trường đảm, nàng xấu hổ nói với Lý Trì Nguyệt.

“Nàng có nói gì không?” Lý Trì Nguyệt thuận miệng hỏi, cho dù Đồ đại nương phản đối, Đồ Cửu Mị rốt cuộc là nữ nhi đã gả ra ngoài, cũng ngoài tầm tay với, bất quá nhìn thái độ thân thiết của Đồ đại nương đối với nàng, không giống như phản đối, ngược lại là cam chịu rồi, Đồ mẫu tuy rằng là hương dã thôn phụ, trái lại lại một người rất thông minh, Lý Trì Nguyệt âm thầm nghĩ đến.

“Mẫu thân ta chỉ muốn người dưỡng tốt thân thể, vẫn luôn sợ người gây yếu như vậy chịu không nổi người ta lấn qua lấn lại.” Đồ Cửu Mị phì đảm rồi, từ lúc cùng Lý Trì Nguyệt thường xuyên lẫn lộn trên giường, Đồ Cửu Mị cũng là càng lúc càng chạy mất không kiêng kỵ.

“Thật không?” Lý Trì Nguyệt nhướn mày, gan của nha đầu này càng phát phì rồi, tuy rằng trên giường nàng thể lực không bằng Đồ Cửu Mị là sự thật nhưng bị nha đầu này nói ra vẫn làm cho nàng rất khó chịu, nàng nghĩ đêm nay nhất định phải hảo hảo dạy dỗ khiến trách Đồ Cửu Mị một phen.

“Ấn.” Đồ Cửu Mị còn không biết sống chết mà gật đầu.

“Vừa rồi lúc tiễn mẫu thân cùng Lục ca ra ngoài, phát hiện cổ kiệu kia so với của Hầu phủ còn lớn hơn.” Đồ Cửu Mị lại nói tiếp.

“Phụ thân người được phong quốc công dĩ nhiên hiển hách hơn hầu phủ, ngày sau các ca ca người đều được phong đất, người phong làm quốc phu nhân cũng là chuyện sớm hay muộn.” Đồ Thập Mị bảo vệ Đồ Cửu Mị là không giả, ngày sau dĩ nhiên không quên Đồ Cửu Mị.

“Quốc phu nhân là cái gì?” Đồ Cửu Mị không hiểu những thứ này, chỉ biết hẳn là cũng rất uy phong.

“Lúc đầu, người nhờ ta mà quý, ngày sau, ta sợ là phải nhờ người mà quý rồi.” Lý Trì Nguyệt nhẹ nhàng cảm thán một chút, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, phong thủy thay phiên chuyển.

“Sẽ không đâu!” Đồ Cửu Mị không hiểu chuyện triều đình, nàng cảm thấy phu nhân là quận chúa là hoàng thất chân chính, không phải cùng một dạng cáo mượn oai hùm như nàng.

“Chúng ta nên dùng bữa tối rồi.” Lý Trì Nguyệt dời đi đề tài, dùng bữa xong, tắm rửa xong, đêm nay nên tổ uy phong ở trên giường rồi, nếu không cũng sắp bị Đồ Cửu Mị cười lên đầu rồi.

Lý Trì Nguyệt tắm rửa trước, sau đó ở trong phòng đốt nhàn nhạt thôi tình hương, hương yên nghi ngút, mùi hương tràn ngập gian phòng, hiệu quả của thôi tình hương là yếu nhất trong số hương liệu có tác dụng thôi tình mà Lý Trì Nguyệt điều chế, cho nên Lý Trì Nguyệt liền nằm nghiêng trên giường chờ Đồ Cửu Mị còn đang tắm rửa bên trong ra.

Thôi tình hương này đối với người ý chí kiên định như Lý Trì Nguyệt hiệu quả cũng không rõ ràng, nhưng đối với người ý chí bạc nhược như Đồ Cửu Mị mà nói hiệu quả cũng rất rõ ràng, đặc biệt là thân thể Đồ Cửu Mị lại dễ động tình.

Đồ Cửu Mị vào phòng liền ngửi thấy hương khí lã lướt, cũng không quá để ý bởi vì phu nhân có đôi khi căn cứ tâm tình bất đồng sẽ huân một chút hương liệu bất đồng, chỉ là đi vào liền thấy phu nhân vai hơi lộ ra nằm nghiêng trên giường, mị hoặc nhân tâm, Đồ Cửu Mị nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lập tức nhào đến.

129. Chương 127 [h]

“Phu nhân.” Đồ Cửu Mị bước nhanh đến bên giường.

“Xoa đầu giúp ta đi.” Lý Trì Nguyệt thật là chính kinh nói, Đồ Cửu Mị tràn ngập không đứng đắn thoáng chốc bị đình chỉ.

“Nga, được rồi.” Đồ Cửu Mị muốn thu hồi tâm tư bát quái kia, liền lập tức thay Lý Trì Nguyệt xoa ấn huyết vị trên đầu, chỉ cần là làm cho phu nhân, từ trước đến nay Đồ Cửu Mị đều là tận hết sức lực. Nếu như bình thường, Đồ Cửu Mị đối với Lý Trì Nguyệt xoa ấn huyết vị đều là rất nghiêm túc, chỉ ít một nửa trước là nghiêm túc, nhưng hôm nay Đồ Cửu Mị thể nào cũng không thể tập trung tinh thần, bởi vai quang lỏa của phu nhân, ý nghĩ muốn âu yếm lại cường liệt dâng lên, cường liệt đến Đồ Cửu Mị miệng khô lưỡi khô, đứng ngồi không yên.

“Giúp ta xoa bóp lưng một chút đi.” Lý Trì Nguyệt trung y vốn dĩ đã không chỉnh tề nhẹ nhàng lôi kéo, y phục kéo xuống, sau đó thuận thế nằm sấp, ghé vào trên giường mềm mại, tấm lưng trắng nõn như ngọc, hai vai tròn nhuần, hồ điệp cốt hơi nhô lên, đường cong hoàn mỹ, vòng eo tinh tế mềm mại tất cả đều bại lộ trong không khí, mê người đến khiến Đồ Cửu Mị nuốt vài ngụm nước bọt, Đồ Cửu Mị cảm thấy trên đời này không có gì đẹp hơn cảnh sắc này, nở ra xinh đẹp, câu dẫn hoặc nhân tâm.

“Được.” Đồ Cửu Mị mê muội đáp, ngón tay giống như bị ma quỷ dẫn dắt, xoa lên tấm lưng trơn bóng của Lý Trì Nguyệt, nhịn xuống ý niệm muốn vuốt ve, muốn đè xuống khô nóng trong lòng nhưng làm sao nén được lửa nóng càng ngày càng mãnh liệt trong lòng, nàng đã không cách nào tập trung tìm kiếm huyết vị trên lưng, chỉ có thể lung tung xoa ấn cùng vuốt ve.

Lý Trì Nguyệt ghé vào trên giường khê vung lên khoe miệng, định lực của nha đầu này thật đúng là rất kém, câu dẫn quả thật không hề khó khăn. Tuy rằng Đồ Cửu Mị xoa ấn không theo quy luật, bất quá vẫn khiến lưng Lý Trì Nguyệt truyền đến cảm giác hơi tê dại.

“Ân.... A....” Lý Trì Nguyệt cảm giác được thân thể tê dại, liền cố ý thấp giọng ám muội lên tiếng.

Đồ Cửu Mị nghe thanh âm động nhân đến mức đó của phu nhân, có cổ cảm giác huyết mạch phun trào, thể nào cũng áp không được trong lòng cùng thân thể gây rối, chỉ cảm thấy bụng nàng nóng lên có cổ nhiệt lưu tiến thẳng đến giữa hai chân. Đồ Cửu Mị không biết thân thể mình bị thôi tình hương kích thích ham muốn, chỉ biết thân thể vì sao so với bình thường còn muốn mãnh cảm hơn, nàng mất tự nhiên kẹp chặt hai chân, nhưng việc này sẽ chỉ làm nàng càng thêm ham muốn, nàng muốn phu nhân, muốn đến giữa hai chân đã ướt thành một mảnh. Đồ Cửu Mị không phải một người giỏi khắc chế dục niệm của bản thân, rất nhanh nàng đã thuận theo dục niệm, cúi đầu hôn lên cổ Lý Trì Nguyệt, sau đó chậm rãi đi xuống.

Lý Trì Nguyệt chỉ cảm thấy trên cổ một trận tê dại, nhưng nàng chưa quên mục đích hôm nay là muốn tỏ rõ uy nghiêm trên giường, nàng khắc chế xao động trong thân thể, xoay người nhìn về phía Đồ Cửu Mị mặt mang xuân tình, đôi mắt câu người, nàng xoay người, đem Đồ Cửu Mị đặt ở dưới thân. Nàng hôn lên môi Đồ Cửu Mị, đầu lưỡi Đồ Cửu Mị lập tức giống như rắn nước quấy lấy đầu lưỡi Lý Trì Nguyệt, hai người hôn đến khó tách rời, hết sức triền miên. Ngón tay Lý Trì Nguyệt lúc này cũng không rảnh rỗi, xoa tới xoa lui trên thân thể Đồ Cửu Mị, ngón tay sờ đến chỗ nào, thân thể vốn dĩ mãnh cảm mà cuồng nhiệt của Đồ Cửu Mị cũng sắp thiêu cháy.

Đồ Cửu Mị cảm thấy thân thể dị thường khó nhịn cùng trống rỗng, thân thể không tự giác giãy dụa, dùng thân thể mình ma sát lấy thân thể Lý Trì Nguyệt, mềm mại đè ép mềm mại, không tự giác ma sát, mật dịch nóng ảm giữa hai chân nàng dính vào đùi Lý Trì Nguyệt.

Lý Trì Nguyệt hết sức cầu khẩn khát vọng trong thân thể Đồ Cửu Mị, lúc khát vọng đạt đến đỉnh điểm, liền dừng tất cả cử động, Đồ Cửu Mị bất mãn cộng thêm khó hiểu nhìn Lý Trì Nguyệt, nàng cảm thấy thân thể rất khó chịu, khó chịu đến sắp chết rồi, nàng không hiểu vì sao phu nhân không tiếp tục.

“Phu nhân....” Đồ Cửu Mị gần như cầu xin gọi tên Lý Trì Nguyệt.

Tay Lý Trì Nguyệt phủ trên tay Đồ Cửu Mị, sau đó dắt theo tay Đồ Cửu Mị trượt vào nơi ướt đầm giữa hai chân Đồ Cửu Mị, ấn tay Đồ Cửu Mị ma sát bộ vị rất mẫn cảm kia.

Đồ Cửu Mị thỉnh thoảng mở to hai mắt, nàng không nghĩ đến còn có thể như vậy, nàng chưa bao giờ đem tay mình đặt giữa hai chân, chỉ cảm thấy vô cùng xấu hổ, nhưng nương theo xấu hổ, càng nhiều chính là kích thích, thân thể dĩ nhiên không biết kiềm chế mà tuôn ra càng nhiều mật dịch, cũng đã nhỏ đến trên đệm giường.

Ngay lúc Đồ Cửu Mị đã cam chịu với hành động đáng thẹn đó thì Lý Trì Nguyệt dĩ nhiên lại buông lỏng tay Đồ Cửu Mị ra.

Đôi mắt Đồ Cửu Mị mơ hồ nhìn phu nhân, lần thứ hai không giải thích được mà nhìn phu nhân, là cảm thấy thân thể từ trên xuống dưới đều đang phập phồng, vẫn luôn ở lúc tới hạn thì bị vứt xuống.

“Rất muốn?” Lý Trì Nguyệt cười vô cùng câu người, hỏi.

Đồ Cửu Mị gật đầu, thân thể vẫn không chiếm được thỏa mãn đã kêu gào muốn được thỏa mãn, nàng muốn phu nhân yêu nàng, hung hăng yêu nàng.

“Vậy thì tự mình làm.” Lý Trì Nguyệt vung lên khóe miệng, có vẻ vô cùng tà ác.

Đồ Cửu Mị không thể tin tưởng nhìn Lý Trì Nguyệt, sao có thể như vậy, như vậy rất xấu hổ, cho dù Đồ Cửu Mị đã quen trên giường không gì kiêng kỵ, nhưng cũng không thể lập tức vượt qua trở ngại trong lòng, nàng nhìn Lý Trì Nguyệt, đôi mắt tràn ngập ủy khuất, cảm thấy phu nhân đang khi dễ nàng, biết rõ thân thể nàng đang rất khó chịu nhưng vẫn khi dễ nàng như vậy, phu nhân thật sự là rất xấu.

“Ta muốn xem Cửu Mị tự mình làm, ngoan, tay cử động, động một chút cũng rất thoải mái, rất thoải mái, rất thoải mái nga....” Tay Lý Trì Nguyệt lần nữa phủ lên tay Đồ Cửu Mị, lần nữa khiến tay Đồ Cửu Mị áp lên nơi mềm mại của mình, môi Lý Trì Nguyệt dán bên tai Đồ Cửu Mị dùng thanh âm ôn nhu mê người tựa như ma quỷ dụ dỗ Đồ Cửu Mị

Đồ Cửu Mị ý chí bạc nhược, hơn nữa dễ bị người khác thuyết phục, rất nhanh đã bị thanh âm mê người của Lý Trì Nguyệt dụ dỗ, ngón tay ma xui quỷ khiến mà tự mình chuyển động, hồ thẹn cùng khoái cảm song trọng kích thích, Đồ Cửu Mị rất nhanh đã đạt được cao triều, sau khi tắt cả bình phục lại, một chút xấu hổ vừa rồi bị Đồ Cửu Mị vứt rơi quay trở về, nàng xấu hổ đến đem khuôn mặt chôn trong gối đầu, nàng không dám nhìn ánh mắt trên tức của phu nhân, nàng cảm thấy mặt mình cũng sắp bị thiêu cháy rồi.

“Thoải mái không?” Lý Trì Nguyệt tuyệt đối là cố ý, biết rõ Đồ Cửu Mị đang xấu hổ vẫn cố ý bên tai Đồ Cửu Mị ái muội hỏi.

Đồ Cửu Mị nghe vậy, ngay cả cái lỗ tai đều đỏ bừng, lần đầu tiên nàng phát hiện phu nhân nhà nàng thì ra là xấu xa như vậy, phu nhân thích khi dễ nàng, nàng nhất định cũng phải khi dễ trở lại, nghĩ như vậy, Đồ Cửu Mị liền không đỏ mặt nữa, nàng ngẩng đầu nhìn chằm chằm Lý Trì Nguyệt, bình thường nàng đều luyến tiếc quá mức khi dễ phu nhân, nhưng phu nhân một chút cũng không cảm kích, đêm nay nói cái gì đi nữa nàng cũng muốn hung hăng khi dễ phu nhân một hồi, xem sau này phu nhân còn dám khi dễ nàng không.

Lý Trì Nguyệt bị Đồ Cửu Mị nhìn chằm chằm có vài phần chột dạ, sau đó hướng Đồ Cửu Mị mềm nhẹ nở nụ cười.

Bất quá đêm nay Đồ Cửu Mị đã quyết tâm muốn từ trên người Lý Trì Nguyệt lấy lại một chút tiện nghi, cho nên Đồ Cửu Mị rất nhanh đã dùng đầu gối tiến nhập giữa hai chân Lý Trì Nguyệt, cảm giác được giữa hai chân Lý Trì Nguyệt ẩm ướt, trong lòng thầm nghĩ, xem ra phu nhân cũng là rất muốn, hừ hừ, để xem nàng khi dễ phu nhân như thế nào.

“Phu nhân ở đây cũng rất ưót...” Đờ Cửu Mị hướng Lý Trì Nguyệt mê đắm nói, nàng sớm đã đối với thân thể của Lý Trì Nguyệt rõ như lòng bàn tay, tay nàng bắt đầu vuốt ve bộ vị mẫn cảm của Lý Trì Nguyệt.

Ban đêm, Đờ Cửu Mị tinh lực tràn đầy liều mạng dày vò Lý Trì Nguyệt, tư thế gì đều phải thử một lần, thiếu chút nữa khiến Lý Trì Nguyệt hôn mê trên giường, khiến Lý Trì Nguyệt vốn định ra uy trên giường ngày hôm sau hai chân mềm nhũn không xuống giường được, Lý Trì Nguyệt phải tàn khóc chấp nhận nàng ở trên giường yếu kém hơn Đờ Cửu Mị là sự thật.

130. Chương 128

Bởi vì Lục Đào thành thập phu nhân của Hầu phủ, Lục Sa mỗi lần chỉ có thể mượn cớ vắng an Lục Đào để gặp Thôi Loan Thúy.

“Lục Sa, người gần đây đến Hầu phủ rất siêng năng, nhưng ở chỗ ta không ngồi không được bao lâu, thì chạy đến trong viện thất phu nhân, chuyện này cũng khó trách, thất phu nhân là nữ tử tinh thông cảm kỳ thư họa, lớn lên lại xinh đẹp, thế nào cũng có lực hấp dẫn hơn ta.....” Lục Đào trêu đùa.

“Nào có chuyện đó!” Lục Sa da mặt mỏng, bị trêu đùa như vậy khuôn mặt lập tức đỏ bừng, khẽ đẩy Lục Đào một cái.

“Xác định là không sao? Ai ở trong viện của thất phu nhân ngăn ngõ cả nửa ngày, nghe nói vừa đánh đàn, vừa vẽ tranh, vừa viết chữ, ngày tháng so với ta còn thân tiên hơn, ta thấy mà ước ao.” Hai người này ngay cả khuôn mặt cũng khởi xuân phong, thật là ân ái, có lẽ là cũng không thể thường xuyên gặp mặt, nên mới quý trọng mỗi lúc gặp mặt, còn nàng cùng Liễu Phi Nhân cả ngày đều là gà bay chó sủa, may mà nàng chịu được dày vò, dù sao thì Liễu Phi Nhân cuối cùng cũng không dày vò người khác không hơn được nàng.

“Người cùng ngũ phu nhân sống như vậy mới náo nhiệt, mới giống như hai người chung sống.” Lục Sa nghĩ đến Liễu Phi Nhân cùng Lục Đào, liền che miệng nở nụ cười, thật sự mệt hai người đều có tinh lực tốt, có thể lẫn qua lẫn lại như vậy, tuy rằng ngũ phu nhân vẫn âm thầm tố khổ nhưng Lục Sa cảm thấy ngũ phu nhân quả thật là rời không được Lục Đào rồi. Nàng cùng thất phu nhân đều là người thích yên tĩnh, cho nên đã định trước là sẽ không giống Lục Đào cùng ngũ phu nhân lẫn qua lẫn lại. Lục Đào hiện tại có Mị phu nhân làm chỗ dựa không nói, khó có được chính là dĩ nhiên cũng mang thai rồi, vì vậy Lục Đào ở Hầu phủ càng là nước lên thì thuyền lên, quản chế ngũ phu nhân đã không thành vấn đề. Ngũ phu nhân không phải chỉ một lần oán giận, nàng ở trong phủ không được người, phải hiểu được bọn nha hoàn phần lớn đều rất biết xem tình thế, thập phu nhân cường liệt không dễ chọc không nói, chỉ cần nàng là người của Mị phu nhân, hơn nữa hiện tại cũng có thai, lại càng không kể chuyện của phu nhân cùng Mị phu nhân, thập phu nhân nghiêm nhiên là nữ chủ nhân ẩn danh của Hầu phủ, ngay cả Hạng Huy đều phải kiêng nể vài phần.

“Nàng a, nàng ít hoa tâm cho ta một chút là được rồi, nói một câu thật lòng, nếu nàng có thể hảo hảo sinh hoạt, ai lại muốn khiến ngày ngày gà bay chó sủa, cũng không phải nhàn rồi.” Lục Đào cũng không thích lẫn qua lẫn lại, nàng dĩ nhiên cũng hâm mộ phu nhân cùng cùng Mị phu nhân, còn có Lục Sa cùng Thôi Loan Thúy ân ái như vậy, nhưng Liễu Phi Nhân vẫn luôn buộc nàng phải lẫn qua lẫn lại.

Lục Sa cũng không biết nói cái gì để an ủi, là người đã từng thích Liễu Phi Nhân, nàng so với ai khác rõ ràng hơn, thích ngũ phu nhân quả thật là phải chịu tổn thương, cho dù là Lục Đào biểu hiện ra ngoài là chinh được ngũ phu nhân nhưng trong lòng cũng là không dễ chịu.

“Các người như vậy chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, cũng không phải là cách, thật đúng là một Hầu gia thê thiếp đông đảo, không có thời gian quản thất phu nhân, nếu không thất phu nhân ở Hầu phủ ngày tháng tất nhiên không tốt. Người thật sự không cần nhắc chuyện gã cho Hầu gia sao, chỉ là một thiếp thất trên danh nghĩa, Hầu gia hiện tại hành phòng phải dùng thuốc, cũng đã không bằng trước kia, những thiếp thất khác nhìn thấy ta cũng có thai, đổ mắt đến sắp rút hết chút tinh khí cuối cùng, ngay cả khi người gả vào đây sợ là hán cũng không thể quản nổi người, người trái lại có thể cùng thất phu nhân song túc song

tê rồi.” Lục Đào càng nói càng cảm thấy đó là một biện pháp tốt, Lục Sa vào phủ một chuyến thật không phải là dễ dàng, nàng nhìn cũng nóng lòng thay các nàng.

Nói không tâm động đó là gạt người, Lục Sa có chút do dự rồi, nhưng nàng nghĩ cho dù bản thân chỉ là trên danh nghĩa thuộc về nam nhân khác, nàng vẫn cảm thấy khó có thể dễ dàng tha thứ. Hơn nữa nếu như là trước kia, nàng trái lại sẽ nguyện ý vì yêu khuyên tấn mọi thứ, nhưng hôm nay nàng đã không thể khiến bản thân an phận làm nữ nhân trong nội viện, cuộc sống hiện tại của nàng, nàng nghĩ thất phu nhân cũng sẽ không nguyện ý nàng làm như vậy, nhưng nàng lại muốn có thể khiến thất phu nhân thời thời khắc khắc bầu bạn bên cạnh.

Rời khỏi biệt viện của Lục Đào, nàng đến trọng viện của Thôi Loan Thúy, hôm nay nàng có thể không cần thông báo, Lục Lâm sẽ để nàng trực tiếp đi vào.

Lúc Lục Sa vào, thấy người mình thích đang ngồi trước thư án đọc sách, nữ tử văn nhã như vậy, chỉ cần nhìn cũng khiến nàng dời không được mắt, nàng không đành lòng quay nhiều nữ tử trước mắt nàng cảm thấy ngay cả nhìn nàng cũng sẽ có cảm giác hạnh phúc không biết từ đâu đến.

Lục Sa cứ như vậy một mực bên cạnh lẳng lặng chờ đợi, Thôi Loan Thúy xem xong một quyển sách, mới buông quyển sách trên tay, lúc này mới ngẩng đầu, thấy Lục Sa đứng bên cạnh, cảm thấy mừng rỡ.

“Người đến đã bao lâu, sao không gọi ta một tiếng?” Thôi Loan Thúy nhẹ giọng oán giận, Lục Sa mỗi lần vào ngày nghỉ mới có thể đến, một tháng tối đa cũng chỉ có thể gặp mặt hai lần, cho nên mỗi lần gặp mặt nàng đặc biệt quý trọng. Tuy rằng thời gian gặp mặt không nhiều lắm nhưng Thôi Loan Thúy vẫn còn cảm thấy rất hài lòng, trong lòng tràn đầy vui vẻ, cảm thấy thỏa mãn chưa từng có.

“Ta vừa đến, thấy người sắp xem xong, liền muốn chờ người.” Lục Sa hướng Thôi Loan Thúy ngại ngần vừa cười vừa nói.

“Đến đây.” Thôi Loan Thúy ý bảo Lục Sa đến bên cạnh mình.

Lục Sa dĩ nhiên bước đến, vừa đến bên cạnh Thôi Loan Thúy, Thôi Loan Thúy liền đưa tay lôi kéo khiến Lục Sa ngã ngồi trên đùi nàng, tuy rằng các nàng đã vô cùng thân mật nhưng vẫn không có quan hệ trên phương diện kia, các nàng tuy rằng đối với đối phương có cường liệt khát vọng nhưng lại không hèn mà cùng khắc chế dục vọng da thịt chỉ thân đó, có thể là các nàng đều cảm thấy còn chưa phải lúc. Vì vậy, loại này thân mật khiến Lục Sa xấu hổ đến khuôn mặt đỏ bừng.

“Thanh Loan....” Lục Sa xấu hổ gọi tên thật của Thôi Loan Thúy

“Để ta ôm một chút, ta rất nhớ người.” Thôi Loan Thúy đưa tay ôm lấy thất lưng Lục Sa, nghiêng đầu vùi vào trước ngực Lục Sa, ngửi hương khí trên người Lục Sa, cảm thấy an tâm, nàng quả thật rất nhớ Lục Sa.

“Ta cũng rất nhớ người.” Lục Sa nhẹ giọng nói, chưa bao giờ có người lo lắng cho nàng như vậy, điều này làm cho Lục Sa cảm động không ngớt, nàng đưa tay vuốt mái tóc của Thôi Loan Thúy, nàng mỗi ngày đều nghĩ đến nữ tử trước mắt, nàng rất hi vọng bản thân có thể mang nàng ấy đi, suốt đời nàng có thể được người trước mắt, đó là phúc phận lớn nhất của nàng rồi.

Sau khi ôm hồi lâu, Thôi Loan Thúy mới không muốn mà buông thân thể Lục Sa ra, Thôi Loan Thúy liền để Lục Sa kể những chuyện nàng đã nghe đã gặp ở bên ngoài, nghe được thú vị, liền cười rộ theo.

Nói đến một đoạn, Lục Sa liền nói lên đề nghị vừa rồi của Lục Đào.

Thôi Loan Thúy nghe xong, lắc đầu.

“Lục Sa, sau khi bay qua bầu trời rộng, người há có thể thích ứng cuộc sống trong lồng này?” Thôi Loan Thúy nhướn mày hỏi ngược, nàng mới không cần đem Lục Sa nhốt trong thâm trạch nội viện mà đến cả nàng cũng chán ghét.

“Nhưng ta muốn ở bên cạnh người nhiều hơn.” Việc trên thế gian vốn là như vậy, luôn luôn phải có được có mất.

“Cuộc sống hiện tại, ta đã rất thỏa mãn rồi, ta không muốn người vì ta mà gãy cánh, nếu là như vậy, ngược lại thà rằng buông tha đoạn tình cảm này, lương tình nếu như lâu dài, há lại ngại xa cách một sớm một

chiều?” Thôi Loan Thúy nhìn Lục Sa vừa cười vừa nói.

“Ân, ta nghe lời người.” Lục Sa vẫn luôn cảm thấy người trước mắt luôn dễ dàng thuyết phục nàng, nàng ấy luôn luôn có ma lực khiến nàng tin phục cùng nghe theo.

“Ta đang đợi phu nhân, lần trước phu nhân cũng không từ chối thỉnh cầu chuộc thân của ta, có thể vẫn còn có cơ hội.” Thôi Loan Thúy đem hy vọng ký thác ở Lý Trì Nguyệt.

“Một phái của Túc Thân Vương sợ là.....” Lục Sa ở bên ngoài đi lại đã nhiều ngày rồi, thiên hạ hiện nay ,Đồ hậu đã sắp một tay che trời rồi.

“Ngay cả khi Túc Thân Vương ngã, đối với phu nhân cũng chỉ là một chút dả kích, nhưng cũng không đáng ngại, đừng quên Mị phu nhân của chúng ta cùng phu nhân là quan hệ gì, ta cuối cùng vẫn cảm thấy sắp có đại sự xảy ra.” Thôi Loan Thúy dĩ nhiên cũng là ngóng trông Lý Trì Nguyệt được tốt, dù sao số phận của nàng là nắm giữ trong tay Lý Trì Nguyệt.

Thôi Loan Thúy không nghĩ đến, dự cảm của mình lại nhanh như vậy đã thành sự thật rồi.

131. Chương 129

Lý Trì Nguyệt đem thư thu được từ kinh thành đặt xuống, nàng nhắm mắt lại, muốn đến tóm lại sẽ phải đến.

An Nhi thấy sắc mặt quận chúa tái nhợt, đem thư Lý Trì Nguyệt đặt trên mặt bàn nhặt lên, trước kia phát sinh âm mưu phản nghịch lớn nhất là lúc tân đế mới đăng cơ, trong đó có việc phế thái tử, hiện tại là Ân Thân Vương mưu phản, Túc Thân Vương cùng với Tam Công Chúa và nhiều kẻ quyền quý liên lụy trong đó, liên quan tới vô số quan viên, Ân Thân Vương bị ban chết ở Ân Thân Vương phủ, cả nhà Túc Thân Vương bị tịch thu gia sản, Tam Công Chúa bị cầm tù trong phủ đệ Tam Công Chúa.

“Quận chúa, Vương gia một khi đã ngã, ta sợ quận chúa cũng chịu liên lụy...” Sau khi An Nhi theo Lý Trì Nguyệt xuất giá, liền cắt đứt liên quan với Túc Thân Vương phủ, so với rắc rối do việc liên can với Túc Thân Vương phủ An Nhi càng lo lắng tình cảnh hiện tại của Lý Trì Nguyệt.

“Tổ lật rồi, trứng có thể còn sao?” Lý Trì Nguyệt mở mắt, ngữ khí thanh lãnh, nếu không phải đã hạ xuống tôn nghiêm, thì lúc này nàng cũng sẽ bị liên lụy.

“Quận chúa cùng Mị phu nhân là người hữu tình, Đồ hậu cũng nên niệm tình,...” An Nhi không xác định Đồ Thập Mị còn có thể nhớ kỹ phần tình nghĩa cùng tỷ tỷ của nàng mà cho quận chúa một đường sống không , An Nhi cũng rõ ràng, người muốn đứng vững ở địa vị cao, thủ đoạn độc ác là cơ bản nhất. Cho dù Đồ Thập Mị sẽ niệm chút tình cảm nhưng quận chúa thiếu Túc Thân Vương làm chỗ dựa, địa vị quyền thế cũng không bằng trước kia, nói khó nghe một chút, là phải cụp đuôi mà đối nhân xử thế.

“Không sao.” Lý Trì Nguyệt nhàn nhạt nói, nàng rõ ràng lúc này là lúc ngư quỳ thần xà thường lui tới, bọn họ lúc này không đánh rắn giập đầu thì còn đợi đến khi nào? Vừa lúc cũng thừa cơ hội này đem những người này đều quét đi ra ngoài.

Quả nhiên, tin mưu phản vừa từ kinh thành truyền đến Hầu phủ, Hạng Huy tâm tình quả thật phức tạp, chỗ không tốt đó là thiếu một chỗ dựa lớn, tốt đó là bị Lý Trì Nguyệt ức hiếp lâu như vậy rốt cục có thể đòi lại rồi, Hạng gia mẫu tử lập tức tìm biện pháp gây sự với Lý Trì Nguyệt, hết lần này tới lần khác Lý Trì Nguyệt lại giống như không biết Túc Thân Vương đã rơi đài, thái độ vẫn vô cùng cường ngạnh, khiến mẫu tử Hạng gia dính một mặt tro, càng thêm tức giận. Khá lắm Lý Trì Nguyệt, thật đúng là xem bản thân vẫn còn là hoàng thân quốc thích, hiện tại là con gái của tội thần, còn kiêu ngạo như vậy.

Hạng Huy rốt cục vẫn tìm một cái cớ để nổi lên xung đột cùng hạ nhân của Lý Trì Nguyệt, tìm rất nhiều người xông vào trong viện của Lý Trì Nguyệt, kiêu ngạo ương ngạnh kêu gào trong viện, nhưng lại không ai thật sự dám cùng thân vệ Lý Trì Nguyệt mang đến từ Túc Thân Vương phủ, ai chẳng biết những người

này đều là nhất đẳng võ nghệ, có một số thậm chí là đại nội cao thủ, cũng chỉ có thể lái được miệng nhục mạ Túc Thân Vương cùng Lý Trì Nguyệt.

Lúc này người rất phần nộ là Đồ Cửu Mị, nàng nghe không lọt tai có người ở bên ngoài nhục mạ nữ nhân âu yếm của nàng, phu nhân mất đi thân nhân đã rất khó qua, những người này còn thừa cơ bỏ đá xuống giếng, nàng hận không thể đi ra ngoài cho Hạng Huy may cái tát.

“Phu nhân, bọn họ thực sự ghê tởm, phu nhân chúng ta đi ra ngoài giáo huấn bọn họ đi, ta thực sự nhẫn không được rồi!” Đồ Cửu Mị tức giận đến giậm chân, lần sau đến hoàng cung nhất định phải khiến mọi người đem Hạng Huy những người đó chém đầu, Đồ Cửu Mị chưa bao giờ có cảm giác chán ghét đến muốn cho người ta chết, cảm giác này so với bất luận lúc nào đều phải cường liệt, nhưng phu nhân lại làm như việc không đáng lo cầm một quyển sách mà đọc, còn muốn nàng bình tâm tĩnh khí, an tâm một chút chút nóng nảy, nàng làm sao có thể tĩnh tâm.

“Lý Trì Nguyệt, người đi ra cho ta, bản hầu gia nhìn người lâu rồi, nếu người không ra, bản hầu gia thôi ác phụ tiện nhân người....” Hạng Huy ở bên ngoài như người đàn bà chanh chua ngoài phố phường la lối om sòm.

“Nếu hần đã muốn gặp ta như vậy, thì theo ý hần đi.” Lý Trì Nguyệt lúc này mới thu hồi sách, chuẩn bị đi ra ngoài đem những người này đều xử lý hết,

“Hạng Huy, người cũng biết chữ bối hoàng thất như vậy là phải tru vi cửu tộc.” Lúc Lý Trì Nguyệt thấy Hạng Huy, lạnh lùng nói một câu.

“Ha hã, người bây giờ vẫn xem bản thân là hoàng thất sao, Túc Thân Vương một mạch đều bị xử tử, người còn tưởng bản thân là hoàng thân quốc thích, quả thực buồn cười, loạn thần tặc tử mà thôi!” Hạng Huy rất đắc ý nói.

“Bệ hạ có từng giáng tội ta sao, có từng tước phong hào Bình Âm quận chúa không? Một ngày phong hào vẫn chưa tước, ta một ngày vẫn còn là hoàng thân quốc thích, người coi như là vĩ hạ phạm thượng!” Lý Trì Nguyệt cười nhạt nói,

“Bệ hạ tất nhiên là quên xử trí người rồi, chờ lúc nhớ đến, sẽ giáng tội người....” Hạng Huy đuối lý, nhưng vẫn giả vờ mặt mũi phải, nhưng nói ra liền có một chút lo lắng không chu toàn rồi.

“Bệ hạ nghĩ không ra trái lại là chuyện tốt, nếu là nghĩ tới, vậy người cũng chiếm không được nửa điểm tốt đẹp, phải hiểu được, người là phu quân của bản quận chúa, nói không chừng bệ hạ tức giận, liên lụy cửu tộc, nếu vậy phải làm sao cho phải đây?” Lý Trì Nguyệt nhất phó khổ não nói.

Hạng Huy vừa nghe, quả thật để ý, lập tức liền có một chút khủng hoảng, chỉ sợ bản thân bị liên lụy.

“Bản hầu gia phải thôi vợ, người phạm vào thất xuất, bản hầu gia thôi ác phụ người!” Hạng Huy càng nói càng kích động, càng cảm thấy đó là một biện pháp tốt, đến lúc đó bệ hạ muốn giáng tội xuống cũng có thể vứt hết quan hệ.

“Hoàng thất chưa từng bị người khác thôi, muốn thôi, cũng là bản quận chúa thôi phu!” Lý Trì Nguyệt chờ chính là lúc này, chính đại quang minh thôi Hạng Huy, nữ nhân Lý thị dù có điều ngoa bá đạo vô lý thế nào cũng không thể bị người ta thôi, đây là làm mất mặt hoàng thất Lý thị, nhưng ngược lại có công chúa thôi Phò mã, Lý Trì Nguyệt cũng mượn đến dùng một lát.

“Người.” Thôi cùng bị thôi dĩ nhiên bất đồng, Hạng Huy phần nộ chỉ vào Lý Trì Nguyệt.

“Nếu người không muốn bị thôi cũng được, ngày nào đó bệ hạ nhớ đến, giáng tội Trì Nguyệt, nếu phu quân có thể cùng ta gánh chịu, làm thê tử ta sẽ rất cảm động.” Lý Trì Nguyệt cố ý nói rất buồn nôn.

“Bản hầu gia mới không muốn cùng ác phụ người chịu tội chung, người lập tức viết từ thư đi.” Hạng Huy thúc giục,

An Nhi rất nhanh đã đem giấy và bút mực ra, Lý Trì Nguyệt lưu loát viết hơn mười trang từ thư, không quên thêm thêm cho Hạng Huy một cước, Hạng Huy nhìn thấy nghiêng răng nghiêng lợi, rồi lại chỉ có thể nhẫn nhịn ký tên lên từ thư, chỉ sợ Lý Trì Nguyệt quần quít lấy bản thân không tha.

“Người và ta đã không còn quan hệ, tiện thiếp cùng khuyển tử ở quý phủ quây rầy lâu ngày, có phải nên trả lại cho bản hầu gia đây?” Hạng Huy cũng không quên mục đích chân chính của bản thân, ai chẳng biết Đồ Cửu Mị dĩ nhiên cũng theo đó một bước lên mây, Hạng Huy dĩ nhiên thừa cơ muốn lấy lại Đồ Cửu Mị.

” Ta cũng muốn từ phụ!” Đồ Cửu Mị mới mặc kệ bản thân có quyền từ phụ hay không, vừa rồi nhân lúc phu nhân viết từ thư nàng cũng học phu nhân viết, cũng dùng chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo của bản thân viết một lần, nàng mới không theo Hầu gia trở về !

“Vô lý, sao có chuyện tiểu thiếp từ phụ.” Hạng Huy nổi giận nói, cho dù Đồ Cửu Mị viết từ thư, quan phủ cũng kiên quyết sẽ không nhận,

“Mặc kệ, muội muội ta là hoàng hậu, ta chính là muốn từ phụ.” Đồ Cửu Mị đơn giản là lỗ mãng. Quả thực là hãm hại muội muội, cũng may muội muội nàng hiện tại quyền thế bức người, hãm hại cũng không ngã. Lý Trì Nguyệt che miệng cười, nha đầu này, quả thật là biết dùng hồ lô vẽ thuyền, cũng may nàng không có một tỷ tỷ thiếu đầu óc như vậy, nếu không thực sự sẽ bị hãm hại chết,

“Đồ Cửu Mị là người của ta, cho người mượn dùng, lấy về có gì không thích hợp? Không chỉ Đồ Cửu Mị, Thôi Loan Thúy cũng vậy, nếu ta và người đã không quan hệ, dĩ nhiên đều phải lấy lại, không duyên cớ cho người chiếm tiện nghi nhiều năm như vậy.” Lý Trì Nguyệt lạnh lùng nói :“Các nàng cũng giống như tỷ nữ hồi môn của ta, Hạng Huy người không có quyền hỏi đến.”

“Đúng vậy, ta vốn dĩ chính là người của phu nhân.” Đồ Cửu Mị lập tức gật đầu tán thành.

Hạng Huy nhất thời không lời phản bác, dĩ nhiên không cách nào cãi lại, dù sao những thiếp thất này thật sự là Lý Trì Nguyệt mua về cho hắn, Lý Trì Nguyệt quả thật có toàn bộ quyền quyết định.

“Hạng Cảnh Triều tóm lại là nhi tử của ta!” Hạng Huy đột nhiên nghĩ đến Hạng Cảnh Triều là huyết mạch Hạng gia, coi như là hoàng thượng cũng không thể khiến hắn phụ tử chia lìa.

“Vương ma ma bế Cảnh Triều đến cho hắn.” Lý Trì Nguyệt sai người đem Hạng Cảnh Triều bế đến cho Hạng Huy, trên phương diện huyết mạch, một ngày Cảnh Triều còn mang họ Hạng liền thuộc dòng họ hắn, thể nhân nặng nhất huyết mạch, Hạng Cảnh Triều lại là con thừa tự. Thể nhân sẽ không quản Hạng Huy thể thiếp đi hay ở, nhưng nếu thật sự đem Hạng Cảnh Triều ôm đi không chỉ là đối địch cùng Hạng gia mà cũng là đối nghịch của Hạng tộc, cũng là đối nghịch với thể nhân.

” Phu nhân....” Đồ Cửu Mị không muốn phải đem nhi tử cho Hầu gia, Vương ma ma càng luyến tiếc đem Hạng Cảnh Triều cho Hạng Huy.

“Cho hắn.” Lý Trì Nguyệt lạnh lùng mệnh lệnh.

Đồ Cửu Mị rưng rưng, Vương ma ma cũng là rưng rưng đem Hạng Cảnh Triều ôm đến cho Hạng Huy.

Hạng Huy tuy rằng cũng không chiếm được tiện nghi gì, nhưng nghĩ đến Hạng Cảnh Triều cũng cảm thấy thư thái, bởi vì hắn biết chỉ ít để Lý Trì Nguyệt các nàng không thoải mái, nghĩ như vậy hắn liền thống khoái không ít.

“Phu nhân, Cảnh Triều bị hắn ôm đi rồi, làm sao bây giờ?” Đồ Cửu Mị khóc đến hai mắt đầm lệ, tuy rằng nàng bình thường ngại tiểu tử kia quá béo, bản thân cũng vẫn luôn không giống một mẫu thân vẫn luôn thích khi dễ hắn, nhưng cũng là vô cùng thích hắn.

Đồ Cửu Mị khóc đến trong lòng Lý Trì Nguyệt cũng vô cùng khó chịu, Hạng Cảnh Triều nuôi lớn như vậy cũng mất không ít tâm tư, bất quá nàng thiên tính lạnh bạc tuy rằng nàng đối với Hạng Cảnh Triều cũng có cảm tình nhưng không đành nhất vẫn là nhìn Đồ Cửu Mị khổ sở.

“Hiện tại chỉ có thể chờ, chờ Lục Đào sinh rồi, khi đó liền có thể xoay chuyển cục diện.” Lý Trì Nguyệt đã nghĩ xong rồi, nếu là Lục Đào sinh hạ nam hài, sẽ để Đồ Cửu Mị đến cầu xin Đồ Thập Mị một chút, khiến hoàng thượng ban quốc tính cho Cảnh Triều, khiến Cảnh Triều thoát ly Hạng gia, muốn thoát ly Hạng gia, Hạng gia phải có thể tử khác mới có thể thoát ly. Cũng may Lục Đào không được bao lâu nữa thì sẽ lâm bồn, cho dù Lục Đào sinh nữ nhi, cũng nhất định phải khiến nàng biến thành sinh nhi tử.

“Thực sự có thể giành lại sao?” Đồ Cửu Mị ngừng nước mắt hỏi.

“Hắn là có thể.” Đồ Thập Mị chỉ cần chịu đứng ra thì không có vấn đề, Đồ Thập Mị hẳn là sẽ niệm tình tỷ muội giữa các nàng, nói gì đi nữa còn nợ nàng một phần đại lễ,

“Xin quận chúa nhất định phải nghĩ biện pháp mang thể tử về.” Không chỉ Đồ Cửu Mị khóc đến hai mắt đầm lệ mà Vương Ma Ma cũng khóc đến thảm thương, dù sao từ lúc Hạng Cảnh Triều sinh ra đến bây giờ, Vương Ma Ma so với bất luận kẻ nào đều phải tận tâm tận lực hầu hạ Hạng Cảnh Triều, cho nên so với ai khác đều phải quan tâm Hạng Cảnh Triều hơn hết.

132. Chương 130

Sau khi Lý Trì Nguyệt từ phủ, liền ở ngoại viện xây dựng một bức tường cao, đem Hầu gia ngăn cách ở bên ngoài, Hầu phủ bị chen vào bởi một bức tường cao khiến mẫu tử Hạng gia tức giận đến nổi trận lôi đình, tìm Lý Trì Nguyệt lý luận, Lý Trì Nguyệt vẫn đạm phong khinh đem sổ sách mấy năm nay Hạng gia ăn xài của nàng ra, trả đủ rồi nàng sẽ đồng ý để Hạng gia đập bỏ bức tường của nàng.

Mẫu tử Hạng gia nhìn sổ tiền này mắt choáng váng, sổ tiền này tương đương một nửa gia tài trong ngân khố Hạng gia, bọn họ trực giác cho rằng Lý Trì Nguyệt sẽ không vì bọn họ mà tiêu nhiều tiền như vậy.

“Sổ sách này của ngươi có vấn đề, chúng ta không có khả năng dùng nhiều như vậy!” Hạng Huy hét lên, hẳn là kẻ không lo không biết nhà hết gạo, nhưng Hạng lão thái lại biết, sổ sách này không có vấn đề, cho nên Hạng lão thái đứng ở phía sau không nói được một lời.

“Ngươi cho là ngươi nuôi nhiều mỹ nhân như vậy không cần dùng tiền sao, một phu nhân phối hai nhất đẳng nha hoàn, bốn nhị đẳng nha hoàn, tám tam đẳng nha hoàn, tám thị nữ, bảy phu nhân, còn không bao gồm trong viện Hầu gia cùng lão phu nhân...” Ma ma bên cạnh lớn tiếng đem những khoản chủ yếu liệt kê ra.

“Nói rất hay, giống như đều là các ngươi nuôi vậy, lẽ nào Hạng gia chúng ta một xu cũng không ra sao...” Hạng Huy mới không tin Lý Trì Nguyệt sẽ hào phóng như vậy.

“Chuyện này phải hỏi một chút lão thái vẫn luôn nắm giữ sổ sách của Hạng gia rồi, nàng có từng lấy ra một hào nào không?” Lý Trì Nguyệt cười hỏi ngược lại, trước kia nàng tâm tình tốt, mới nuôi đoàn người Hạng gia, bánh bao thịt đánh chó thật đúng là có đi không về.

“Bức tường này đập hay là không đập, muốn đập thì trả hết tiền mấy năm nay nợ quận chúa.” Các ma ma đề cao âm lượng nói.

“Lý Trì Nguyệt, ngươi đừng quá kiêu ngạo, nếu là hoàng thượng giáng tội xuống, ngươi có thể có kết cục tốt gì...” Hạng Huy dĩ nhiên không có khả năng đem sổ tiền này trả lại, lúc đó còn không quên nói lời ngoan độc.

“Những người này đã vượt qua tường rào rồi, toàn bộ đánh ra ngoài cho ta.” Lý Trì Nguyệt ném xong những lời này liền quay về trong viện.

Vài ngày sau, tường cao giữa hai biệt viện được dựng lên, nghiêm nhiên phân biệt rõ ràng.

Chỉ sợ hoàng đế đã nhớ không nổi Lý Trì Nguyệt, Hạng Huy còn cố ý tấu trình cáo trạng mấy năm nay Lý Trì Nguyệt đã bá đạo thế nào, ngang ngược không nói lý, nguy hại Hạng gia và những việc làm càn quấy, nhưng tấu thư đệ trình đã lâu cũng không nhìn thấy hoàng thượng có phản ứng. Hạng Huy cảm thấy mệt rồi, các tiểu lão bà của hắn mỗi người đều ở trước mặt hắn khóc lóc kể lể, cuộc sống không bằng trước khi, ngay cả Hạng Huy cũng lập tức cảm giác được cuộc sống chênh lệch với lúc trước, không thể nào lãng phí như trước đây nữa rồi, vì vậy càng thêm ghi hận Lý Trì Nguyệt.

Cách hai tháng, Lục Đào sinh hạ nam đinh, bức thư thỉnh cầu của Lý Trì Nguyệt cùng Đồ Cửu Mị vẫn chưa gửi đi thì thánh chỉ đã ban xuống.

Túc Thân Vương một mạch bị tru vi, chỉ còn Lý Trì Nguyệt một người, Lý Trì Nguyệt lại không thể sinh con, đối với Lý Lăng Húc mà nói không hề có tính uy hiếp, Lý Lăng Húc cũng sợ bị người ta nói bản thân

vong ân phụ nghĩa, năm đó hẳn có thể leo lên ngôi vị hoàng đế, công lao của Túc Thân Vương không thể không kể đến, vì biểu hiện bản thân nhân nghĩa, Lý Lăng Húc liền nghe theo kiến nghị của Đồ Thập Mị ban ân cho Lý Tri Nguyệt.

Vì vậy Lý Lăng Húc liền ban quốc tính cho Hạng Cảnh Triều thành Lý Cảnh Triều, phong An Lạc Hầu, thực ấp Thiên hộ, cho Lý Tri Nguyệt làm con thừa tự, là huyết mạch kế thừa của Túc Thân Vương.

Tước vị của Lý Cảnh Triều là cùng đẳng cấp với Hạng Huy, nếu muốn kế thừa tước vị của Hạng Huy có nghĩa là bị giáng một cấp, cho nên Lý Cảnh Triều được nuôi dưỡng dưới trướng Lý Tri Nguyệt, thật ra so với kế thừa tước vị của Hạng gia càng thêm vinh quang, huống hồ là huyết mạch kế thừa của Túc Thân Vương, đó là thân phận hoàng thân quốc thích.

Vinh quang như vậy, Hạng gia không nhận cũng không được, nhưng nếu tiếp nhận rồi, ngay cả khi Lý Cảnh Triều có vinh quang cũng cùng Hạng gia không liên quan dù chỉ một sợi lông, chuyện này khiến Hạng gia tức giận đến muốn nôn ra máu, nếu sớm biết đã không từ thê, không từ thê Lý Tri Nguyệt vẫn là người của Hạng gia, hoàng thượng gia ân cho nàng đó là gia ân cho Hạng gia, hôm nay Hạng gia là tiền mất tật mang.

Hạng Huy càng nghĩ càng không thoải mái, không thoải mái lâu ngày liền tích tụ thành bệnh, một khi bệnh thì vô cùng trầm trọng, thân thể tận tình tử sắc đã giống như nhà lao bị kiến hôi đào rỗng, bên ngoài thoát nhìn nguy nga, nhưng bên trong đã rỗng tếch, chỉ cần tiện tay đẩy một cái sẽ ầm ầm đổ xuống, không bao lâu liền bạo bệnh mà chết.

Lão thái cùng Lục Đào cũng không phải đèn cạn dầu, Lục Đào vốn là người mạnh mẽ khôn khéo, hiện tại lại có nhi tử làm chỗ dựa, liền bắt đầu không có sợ hãi, càng muốn thu nạp quyền chưởng quản Hạng gia, hết lần này tới lần khác Hạng lão thái cầm giữ chìa khóa Hạng gia không tha, hai người nổi lên xung đột. Sau đó, Lục Đào được người chỉ điểm, nói lão thái lúc còn trẻ tàn hại không ít nữ nhân đã làm không ít việc đuối lý, vô cùng sợ quỷ, vì vậy Lục Đào liền tìm người giả thần giả quỷ hù dọa lão thái, mới vừa hù dọa lão thái tinh lực vốn đã không bằng trước càng không thể cùng Lục Đào trẻ tuổi tráng khí chống đỡ, không lâu sau liền bị Lục Đào thu quyền, Lục Đào đề phòng lão thái đùa giỡn tâm cơ, đem lão thái giam lỏng trong phật đường, lão thái cũng chỉ có thể tĩnh tâm ăn chay niệm phật.

Lục Đào rất rõ ràng, nàng có phúc phận này đều là vì nàng theo được chủ tử tốt, ai có thể nghĩ đến một chủ tử lúc trước chỉ là tư sắc hơn người, đầu óc không hoạt động sẽ mang đến phúc phận như vậy cho nàng, ngẫm lại Lục Đào vẫn còn vô cùng cảm thán. Ngay cả Liễu Phi Nhân hiện tại cũng thiên y bách thuận đối với nàng, ngay cả muốn đi vụn trộm cũng không có can đảm, Liễu Phi Nhân thật đúng là người thông minh biết xem thời thế, rõ ràng biết nàng hiện tại chính là cơ áo phụ mẫu của nàng ấy rồi, ngày tháng hôm nay của Lục Đào thư thái đến khó có thể hình dung!

Thôi Loan Thúy gần như dùng toàn bộ tích góp để chuộc thân ین, sau đó theo Lục Sa vào thôn trang ngoại viện của Lý Tri Nguyệt, Lục Sa làm tổng quản, Thôi Loan Thúy làm chưởng khố, có vài phần cảm giác thê lương thê tùy, dù sao Thôi Loan Thúy dung mạo hơn người, không thích hợp ở bên ngoài tiếp xúc cùng nam tử.

Thôi Loan Thúy cùng Lục Sa đã cùng sống ở ngoại viện hơn mười ngày, hai người vẫn ngủ hai gian phòng khác nhau, tuy rằng thỉnh thoảng sẽ có hành động thân mật nhưng vẫn còn chưa da thịt chi thân.

“Lục Sa, ta nói ngươi không cần phải như vậy, ngươi không cần ủy khuất bản thân.” Thôi Loan Thúy thế nào cũng không muốn Lục Sa cởi hải cho nàng, nàng không muốn Lục Sa giống như hầu hạ chủ tử mà hầu hạ nàng, hơn nữa nàng không phải một người vô dụng như vậy, lúc rời khỏi biệt viện của phu nhân, nàng đã biết ngày tháng sau này dĩ nhiên không còn là quý phu nhân ở hậu viện khẩy huyền cầm nữa, nàng sớm đã chuẩn bị tâm lý ứng phó với cuộc sống khác biệt rồi.

“Ta thích đối đãi ngươi như vậy, cho dù không thể để ngươi giống như trước kia cầm y ngọc thực, nhưng ta vẫn như cũ muốn đem tất cả ta có, đem những thứ tốt nhất cho ngươi, ta chưa từng có chút nào ủy khuất, chỉ cảm thấy chưa thể mở lòng, ngươi không cho ta làm, ta sẽ hiểu lầm ngươi xem ta là ngoại nhân.” Tuy rằng trong trang viện cũng có một hai nha hoàn thấp hơn có thể sai lầm nhưng với Thôi Loan Thúy đều là Lục Sa tự mình làm, nàng đã từng làm nhất đẳng nha hoàn, nàng vẫn luôn cảm thấy nha hoàn thô tay thô chân hầu hạ Thôi Loan Thúy không tốt, hơn nữa thích một người chỉ hận không thể moi tim cho nàng, lúc trước đối với ngũ phu nhân như vậy, hôm nay đối với Thanh Loan càng thêm sâu nặng.

“Vậy người cũng đáp ứng ta, lúc bên ngoài không thể như vậy, người dù sao cũng là một tổng quản.” Thôi Loan Thúy lo lắng căn dặn.

Lục Sa gật đầu, nhìn lúc này không còn sớm, Lục Sa đang chuẩn bị đứng dậy, quay về phòng mình.

” Lục Sa, người phải về phòng rồi sao?” Thôi Loan Thúy gọi Lục Sa chuẩn bị đứng dậy lại.

” Ân, thời gian không còn sớm.” Lục Sa gật đầu đáp.

” Người đối với ta không có dự vọng sao?” Thôi Loan Thúy hơi đỏ mặt hỏi, Lục Sa đối với nàng phần lớn thời gian sẽ không quá mức thân mật, tất cả cử chỉ thân mật phần lớn đều là nàng chủ động, nếu không phải Lục Sa cẩn thận chăm sóc nàng, nàng cũng hoài nghi bản thân không có mị lực.

Lục Sa nhìn Thôi Loan Thúy sắc mặt ửng đỏ, dung nhan dưới ánh nến càng phát ra động nhân, há có thể không động tâm, chỉ là nàng không dám vượt rào, vẫn luôn cảm thấy hạnh phúc này đến có chút không chân thật, chỉ sợ làm càn một chút sẽ phá vỡ hạnh phúc. Nhưng tình cảnh lúc này nếu nàng còn không hiểu thì thật sự là đầu gỗ rồi.

“Có, đương nhiên là có, chỉ là có chút không dám.” Lục Sa cũng đỏ mặt đáp.

” Vậy đêm nay người ở lại đi.” Nhìn Lục Sa đỏ mặt, Thôi Loan Thúy trái lại không đỏ mặt nữa, lại bắt đầu làm càn, luận sự đời nàng gặp qua hẳn là nhiều hơn Lục Sa, há có thể luống cuống.

“Được.” Giọng nói của Lục Sa rất nhỏ, giống như ruồi muỗi.

Thôi Loan Thúy liền để Lục Sa thổi tắt nến, sau đó lôi kéo Lục Sa vào trong trướng, hai người đối với việc nữ nữ cũng không xa lạ, thân thể hai người vừa tiếp xúc liền bùng cháy, bởi vì Lục Sa bắt đầu có chút rụt rè, để Thôi Loan Thúy đoạt được tiên cơ, giống như khảy bát huyền ở trên thân thể của Lục Sa mềm nhẹ khảy ra, khó kìm lòng nổi, thì thầm triền miên, trướng che chấp chờn, đúng là một đêm kinh hỉ, tình nồng mật ý, khó tách rời.

Hai người ở trên giường khó phân thắng thua, Lục Sa hầu hạ người khác quen rồi, ngay cả trên giường cũng tỉ mỉ triền miên hơn người khác, thể lực cũng vô cùng tốt, hai tay Thôi Loan Thúy đều là cầm bút, cũng vận phần linh xảo, như cá gặp nước, thiên tác chi hòa.

Lý Trì Nguyệt ôm Lý Cảnh Triều đã biết đi, Lý Cảnh Triều đã học được gọi nàng mẫu thân rồi.

“Tiểu tử này trái lại giống y như nương của hần, là một người có phúc.” Lý Trì Nguyệt cảm thán, cho dù ngày nào đó Đồ Thập Mị thất thế, hần cũng có thể an hưởng phú quý, suốt đời không lo.

“Dĩ nhiên rồi, hần là do ta sinh mà!” Đồ Cửu Mị rất tự hào nói.

Lý Trì Nguyệt chỉ cười không đáp, nha đầu này tuy rằng là kẻ ngốc, nhưng chống không được số mệnh tốt của nàng, mệnh cách này quả thật là mang đến thịnh vượng, vượng đến làm cho người ta phải đổi kỳ rồi, Lý Trì Nguyệt không muốn thừa nhận được nàng mang đến vận phúc cũng không được.

“Vì sao người còn gọi ta là phu nhân?” Đột nhiên có một ngày Lý Trì Nguyệt đột nhiên hỏi, nàng cùng Đồ Cửu Mị đều đã không phải quan hệ thê thiếp, nhưng Đồ Cửu Mị ngoại trừ lúc trên giường sẽ gọi nàng là Trì Nguyệt ra, vẫn sẽ giống như lúc trước gọi nàng là phu nhân.

“Phu nhân không phải là phu nhân của Hầu gia, ta cũng không phải thiếp thất của Hầu gia, nhưng phu nhân là phu nhân của một mình Đồ Cửu Mị, ta thích gọi phu nhân như vậy.” Đồ Cửu Mị rất là nghiêm túc giải thích.

“Phu nhân, Khấp Khấp dường như lại làm bánh nướng mè ở sát vách khóc rồi, Lục Đào đến cáo trạng rồi...” Lục Đào đã nói, Khấp Khấp cỡi quần bánh nướng mè (chắc là biệt danh của Hạng Vinh Quang con trai Lục Đào), khiến Hạng Vinh Quang phờ mờ chạy khắp viện còn không nói, còn đem tiểu kê kê của bánh nướng mè trói chặt, không cho hần tiểu, khiến bánh nướng mè khóc phải về nhà tìm nương khóc lóc kể lể, ngấm lại Khấp Khấp thật sự rất xấu xa, chỉ có thể để phu nhân quần giáo hần thôi.

” Bánh nướng mè?” Lý Trì Nguyệt có chút nghi hoặc.

“Chính là con trai của Lục Đào, Hạng Vinh Quang, Kháp Kháp đặt biệt danh cho hắn, ta cảm thấy Kháp Kháp đặt rất hay, hắn so với Kháp Kháp trước đây còn béo hơn, đôi mắt nho nhỏ, giống như hai hạt mè trên cái bánh nướng... Nhìn dáng vẻ của Hạng Vinh Quang như vậy thật sự rất....buồn cười....haha...” Đồ Cửu Mị càng nói càng cảm thấy buồn cười, sau đó tự mình cười đến trăm hoa đua nở, không hề có hình tượng. Trước đây Kháp Kháp quá béo vẫn luôn bị nàng cười nhạo, khó có được Kháp Kháp tìm được một hài tử còn béo hơn hắn, dĩ nhiên sẽ dùng sức cười nhạo, tâm lý u ám như vậy, Đồ Cửu Mị rất có thể lý giải.

“Ai bảo hắn họ Hạng, đáng đời!” Lý Trì Nguyệt bao che khuyết điểm nói một câu, đem Hạng Vinh Quang đánh vào địa ngục, khiến Hạng Vinh Quang rơi vào tay ác ma, sau khi lớn lên còn không thể xoay người.

Đồ Cửu Mị đột nhiên cảm thấy bản thân rất biết lý lẽ, vừa rồi nàng còn sâu sắc hiểu đại nghĩa đem Lý Cảnh Triều giáo huấn một lần, tuy rằng Lý Cảnh Triều từ trước đến nay không sợ nàng, bắt quá nàng cũng chỉ có thể âm thầm vì bánh nướng mè thương tiếc một chút.

p/s: vậy là hoàn rồi, cảm ơn các nàng đã theo đến cùng ~ những bạn nào có hứng thú với chuyện tình giữa Lý Lăng Nguyệt và Đồ Thập Mị thì xin mời tìm xem bộ Hoàng Hậu Tại Thượng ~~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phu-nhan-tai-thuong>